

Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis

L 189

Izdevums
latviešu valodā

Tiesību akti

57. sējums

2014. gada 27. jūnijs

Saturs

I Leģislatīvi akti

REGULAS

- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 652/2014 (2014. gada 15. maijs), ar ko paredz noteikumus tādu izdevumu pārvaldībai, kuri attiecas uz pārtikas apriti, dzīvnieku veselību un dzīvnieku labturību, augu veselību un augu reproduktīvo materiālu, un ar ko groza Padomes Direktīvas 98/56/EK, 2000/29/EK un 2008/90/EK, Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 178/2002, (EK) Nr. 882/2004 un (EK) Nr. 396/2005, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/128/EK un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1107/2009 un atceļ Padomes Lēmumus 66/399/EEK, 76/894/EEK un 2009/470/EK 1
- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 653/2014 (2014. gada 15. maijs), ar ko attiecībā uz liellopu elektronisko identifikāciju un liellopu gaļas marķēšanu groza Regulu (EK) Nr. 1760/2000 33
- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 654/2014 (2014. gada 15. maijs) par Savienības tiesību īstenošanu starptautiskās tirdzniecības noteikumu piemērošanai un izpildei un ar kuru groza Padomes Regulu (EK) Nr. 3286/94, ar ko nosaka Kopienas procedūras kopējās tirdzniecības politikas jomā, lai nodrošinātu Kopienas tiesību īstenošanu saskaņā ar starptautiskās tirdzniecības noteikumiem, jo īpaši tiem, kas ieviesti Pasaules tirdzniecības organizācijas aizgādībā 50
- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 655/2014 (2014. gada 15. maijs), ar ko izveido Eiropas kontu apklāšanas rīkojuma procedūru, lai atvieglotu pārrobežu parādu piedziņu civilietās un komercietās 59

LV

Tiesību akti, kuru virsraksti ir gaišajā drukā, attiecas uz kārtējiem jautājumiem lauksaimniecības jomā un parasti ir spēkā tikai ierobežotu laika posmu.

Visu citu tiesību aktu virsraksti ir tumšajā drukā, un pirms tiem ir zvaigznīte.

★ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 656/2014 (2014. gada 15. maijs), ar kuru paredz noteikumus ārējo jūras robežu uzraudzībai saistībā ar operatīvo sadarbību, ko koordinē Eiropas Aģentūra operatīvās sadarbības vadībai pie Eiropas Savienības dalībvalstu ārējām robežām	93
★ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 657/2014 (2014. gada 15. maijs), ar ko Padomes Regulu (EK) Nr. 2173/2005 groza attiecībā uz Komisijai piešķiramajām deleģētajām un īstenošanas pilnvarām	108
★ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 658/2014 (2014. gada 15. maijs) par maksu, kas maksājama Eiropas Zāļu aģentūrai par farmakovigilances darbību veikšanu attiecībā uz cilvēkiem paredzētām zālēm ⁽¹⁾	112
★ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 659/2014 (2014. gada 15. maijs), ar ko attiecībā uz deleģēto un īstenošanas pilnvaru piešķiršanu Komisijai konkrētu pasākumu pieņemšanai, muitas pārvaldes veikto informācijas paziņošanu, konfidencialu datu apmaiņu starp dalībvalstīm un statistiskās vērtības definēšanu groza Regulu (EK) Nr. 638/2004 par Kopienas statistiku dalībvalstu savstarpējās preču tirdzniecības jomā	128
★ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 660/2014 (2014. gada 15. maijs), ar ko groza Regulu (EK) Nr. 1013/2006 par atkritumu sūtījumiem	135
★ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 661/2014 (2014. gada 15. maijs), ar kuru groza Padomes Regulu (EK) Nr. 1012/2002, ar ko izveido Eiropas Savienības Solidaritātes fondu	143
★ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 662/2014 (2014. gada 15. maijs), ar ko Regulu (ES) Nr. 525/2013 groza attiecībā uz Apvienoto Nāciju Organizācijas Vispārējās konvencijas par klimata pārmaiņām Kioto protokola tehnisko īstenošanu ⁽¹⁾	155

DIREKTĪVAS

★ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/64/ES (2014. gada 15. maijs), ar ko attiecībā uz elektroniskām datubāzēm, kuras ietilpst dalībvalstu uzraudzības sistēmās, groza Padomes Direktīvu 64/432/EEK	161
★ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/68/ES (2014. gada 15. maijs) par dalībvalstu tiesību aktu saskaņošanu attiecībā uz spiedieniekārtu pieejamību tirgū ⁽¹⁾	164

⁽¹⁾ Dokuments attiecas uz EEZ

I

(Leģislatīvi akti)

REGULAS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) Nr. 652/2014

(2014. gada 15. maijs),

ar ko paredz noteikumus tādu izdevumu pārvaldībai, kuri attiecas uz pārtikas apriti, dzīvnieku veselību un dzīvnieku labturību, augu veselību un augu reproduktīvo materiālu, un ar ko groza Padomes Direktīvas 98/56/EK, 2000/29/EK un 2008/90/EK, Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 178/2002, (EK) Nr. 882/2004 un (EK) Nr. 396/2005, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/128/EK un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1107/2009 un atceļ Padomes Lēmumus 66/399/EEK, 76/894/EEK un 2009/470/EK

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 43. panta 2. punktu un 168. panta 4. punkta b) apakšpunktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

pēc apspriešanās ar Reģionu komiteju,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

- (1) Savienības tiesību aktos ir paredzētas prasības attiecībā uz pārtiku un pārtikas nekaitīgumu un dzīvnieku barību un dzīvnieku barības nekaitīgumu visos ražošanas posmos, tostarp noteikumi, kuru mērķis ir nodrošināt, lai tirdzniecībā tiktu ievērota godīga prakse un patērētājiem tiktu sniegta informācija. Tajos arī izklāstītas prasības attiecībā uz dzīvnieku transmisīvo slimību un zoonožu profilaksi un kontroli, kā arī prasības attiecībā uz dzīvnieku labturību, dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem, augu veselību un augu reproduktīvo materiālu, augu šķirņu aizsardzību, ģenētiski modificētiem organismiem, augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū un lietošanu un attiecībā uz pesticīdu ilgtspējīgu lietošanu. Savienības tiesību aktos ir paredzētas arī oficiālas kontroles un citas oficiālas darbības, kuru mērķis ir nodrošināt minēto prasību iedarbīgu īstenošanu un ievērošanu.
- (2) Savienības tiesību aktu vispārīgais mērķis šajās jomās ir palīdzēt augstā līmenī nodrošināt cilvēku, dzīvnieku un augu veselību pārtikas aprites ķēdē, augstā līmenī aizsargāt patērētāju tiesības un gādāt par to informētību un augstā līmenī aizsargāt vidi, turklāt veicinot konkurētspēju un darba vietu radīšanu.

⁽¹⁾ OV C 67, 6.3.2014., 166. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2014. gada 2. aprīļa nostāja (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēta) un Padomes 2014. gada 8. maija lēmums.

- (3) Lai virzītos uz šo vispārīgo mērķi, ir nepieciešami pienācīgi finanšu resursi. Tādēļ Savienībai nepieciešams palīdzēt finansēt pasākumus, kas tiek veikti dažādās ar minēto vispārīgo mērķi saistītās jomās. Turklāt, lai efektīvi pārvaldītu izdevumu izmantojumu, būtu jāizvirza konkrēti mērķi un jānosaka rādītāji, pēc kuriem vērtēt šo mērķu sasniegšanu.
- (4) Agrāk Savienība ar pārtiku un dzīvnieku barību saistītos izdevumus ir finansējusi kā dotācijas, iepirkumu un maksājumus starptautiskām organizācijām, kas darbojas šajā jomā. Ir lietderīgi šādu finansēšanu turpināt tādā pašā veidā.
- (5) Savienības finansējumu var izmantot arī dalībvalstis, lai atbalstītu kaitīgo organismu vai dzīvnieku slimību kontroles, profilakses vai izskaušanas darbības augu un dzīvnieku veselības jomā, kuras jāveic organizācijām, kas darbojas attiecīgajās jomās.
- (6) Budžeta disciplīnas nolūkos šajā regulā nepieciešams noteikt sarakstu ar atbilstīgiem pasākumiem, kam var izmantot Savienības ieguldījumu, un noteikt arī atbilstīgās izmaksas un piemērojamās likmes.
- (7) Ņemot vērā Padomes Regulu (ES, Euratom) Nr. 1311/2013 ⁽¹⁾, maksimālais finansējums pārtikas un dzīvnieku barības jomas izdevumiem visam 2014.–2020. gada laikposmam ir EUR 1 891 936 000.
- (8) Turklāt būtu jānodrošina Savienības līmeņa finansējums tādos izņēmuma apstākļos kā ar dzīvnieku un augu veselību saistītās ārkārtas situācijas, kad ar 3. izdevumu kategorijas apropriācijām nepietiek, taču ir nepieciešami ārkārtas pasākumi. Finansējums šādu krīzes situāciju pārvarēšanai būtu jāpiesaista, piemēram, izmantojot elastības instrumentu saskaņā ar 2013. gada 2. decembra Iestāžu nolīgumu starp Eiropas Parlamentu, Padomi un Komisiju par sadarbību budžeta jautājumos un par pareizu budžeta pārvaldību ⁽²⁾.
- (9) Pašlaik spēkā esošajos tiesību aktos ir paredzēts, ka dažas no atbilstīgajām izmaksām jāatmaksā pēc nemainīgas likmes. Attiecībā uz citām izmaksām tiesību aktos nav paredzēts atmaksas ierobežojums. Lai sistēmu racionalizētu un vienkāršotu, būtu jānosaka nemainīga maksimālā atmaksas likme. Ir lietderīgi to noteikt tādā līmenī, kādu parasti piemēro dotācijām. Nepieciešams arī paredzēt iespēju minēto maksimālo likmi noteiktos apstākļos paaugstināt.
- (10) Ņemot vērā, cik svarīgi ir sasniegt šīs regulas mērķus, ir lietderīgi atsevišķu darbību gadījumā finansēt 100 % atbilstīgu izmaksu ar nosacījumu, ka šo darbību īstenošana ir saistīta arī ar neatbilstīgu izmaksu rašanos.
- (11) Savienība ir atbildīga par to, lai līdzekļi tiktu tērēti atbilstīgi, un par to, lai tiktu veikti pasākumi, kas atbilst vajadzībai saskaņā ar Komisijas 2010. gada 8. oktobra paziņojumu Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai ar nosaukumu "Lietpratīgs regulējums Eiropas Savienībā" vienkāršot Savienības izdevumu programmas, lai samazinātu administratīvo slogu un izmaksas līdzekļu saņēmējiem un visiem iesaistītajiem dalībniekiem.
- (12) Savienības tiesību akti prasa, lai dalībvalstis gadījumā, ja ir sastopamas un vēršas plašumā noteiktas dzīvnieku slimības vai zoonozes, īstenotu noteiktus pasākumus. Tāpēc Savienībai būtu jāpiespīr šādiem ārkārtas pasākumiem paredzēts finansiāls ieguldījums.
- (13) Ar piemērotiem izskaušanas, kontroles un monitoringa pasākumiem ir nepieciešams arī samazināt tādu dzīvnieku slimību un zoonožu uzliesmojumu skaitu, kuras apdraud cilvēku un dzīvnieku veselību, kā arī novērst šādu uzliesmojumus. Tāpēc minēto slimību un zoonožu izskaušanai, kontrolēšanai un monitoringam paredzētām valsts programmām būtu jāpiespīr Savienības finansējums.

⁽¹⁾ Padomes Regula (ES, Euratom) Nr. 1311/2013 (2013. gada 2. decembris), ar ko nosaka daudzgadu finanšu shēmu 2014.–2020. gadam (OV L 347, 20.12.2013., 884. lpp.).

⁽²⁾ OV C 373, 20.12.2013., 1. lpp.

- (14) Organizatorisku un ar efektivitāti saistītu apsvērumu dēļ attiecībā uz dzīvnieku un augu veselības jomas finansējuma pārvaldību ir lietderīgi paredzēt noteikumus par valsts programmu saturu, iesniegšanu, izvērtēšanu un apstiprināšanu, tos attiecinot arī uz programmām, kas īstenotas Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 349. pantā minētajos tālākajos reģionos. To pašu apsvērumu dēļ būtu jānosaka arī maksājumu pieprasījumu paziņošanas un iesniegšanas termiņi.
- (15) Padomes Direktīvā 2000/29/EK ⁽¹⁾ ir izvirzīta prasība, lai dalībvalstis veiktu noteiktus ārkārtas pasākumus, kas vērsti uz augiem vai augu produktiem kaitīgu organismu ("kaitīgie organismi") izskaušanu. Savienībai minēto kaitīgo organismu izskaušanā būtu jāiegulda finansējums. Savienības finanšu ieguldījums ar zināmiem nosacījumiem būtu jādara pieejams gan ārkārtas pasākumu veikšanai attiecībā uz tādu kaitīgo organismu izplatības ierobežošanu, kuri Savienību var ietekmēt vismagāk un kuru izskaušana noteiktās zonās nav iespējama, gan arī pret minētajiem kaitīgajiem organismiem vērstiem profilaktiskiem pasākumiem.
- (16) Ar noteikumu, ka pret kaitīgajiem organismiem vērstie ārkārtas pasākumi rada pievienoto vērtību Savienībā kopumā, šiem pasākumiem vajadzētu būt tiesīgiem uz Savienības līdzfinansējumu. Tādēļ attiecībā uz kaitīgajiem organismiem, kas iekļauti Direktīvas 2000/29/EK I pielikuma A daļas I iedaļā un II pielikuma A daļas I iedaļā aizvirsraksta "Kaitīgie organismi, kuri nav sastopami nevienā Savienības reģionā un kuri jāuzmana visā Savienībā", būtu jādara pieejams Savienības finansiālais ieguldījums. Ja kaitīgie organismi Savienībā ir sastopami, uz Savienības finansiālo ieguldījumu tiesīgiem vajadzētu būt tikai pasākumiem attiecībā uz organismiem, kuri Savienību ietekmē visnopietnāk. Šādi kaitīgie organismi jo īpaši ietver tos, kam piemēro pasākumus saskaņā ar Padomes Direktīvu 69/464/EEK ⁽²⁾, 93/85/EEK ⁽³⁾, 98/57/EEK ⁽⁴⁾ vai 2007/33/EK ⁽⁵⁾. Savienības finansiālais ieguldījums būtu jādara pieejams arī attiecībā uz Direktīvas 2000/29/EK I pielikuma vai II pielikuma sarakstos neiekļautajiem kaitīgajiem organismiem, kam piemēro valsts pasākumus un kas provizorisks kvalificējas iekļaušanai Direktīvas 2000/29/EK I pielikuma A daļas I iedaļas vai II pielikuma A daļas I iedaļas sarakstā. Arī pasākumiem attiecībā uz kaitīgajiem organismiem, kuru izskaušanā piemēro Savienības mēroga ārkārtas pasākumus, vajadzētu būt tiesīgiem uz Savienības finansiālo ieguldījumu.
- (17) Noteiktu kaitīgo organismu klātbūtni ir nepieciešams atklāt laikus. Lai nodrošinātu, ka šādu kaitīgo organismu izplatības uzliesmojumi nekavējoties tiek izskauti, būtiska nozīme ir dalībvalstu veiktiem apsekojumiem par šādu klātbūtni. Atsevišķās dalībvalstīs veiktie apsekojumi ir būtiski svarīgi visu citu dalībvalstu teritoriju aizsardzībai. Savienība principā var ieguldīt finansējumu minētajos apsekojumos ar nosacījumu, ka tos veic vismaz vienai no divām kritiski svarīgām kaitīgo organismu kategorijām, proti, kaitīgajiem organismiem, kuru klātbūtne Savienībā nav konstatēta, un kaitīgajiem organismiem, uz kuriem attiecas Savienības ārkārtas pasākumi.
- (18) Ar Savienības finansējumu dzīvnieku un augu veselības jomā būtu jāsedz konkrētas atbilstīgās izmaksas. Ārkārtējos un pienācīgi pamatotos gadījumos ar to būtu arī jāsedz izmaksas, kas dalībvalstīm radušās, piemērojot citus nepieciešamus pasākumus. Šādi pasākumi cita starpā var būt pastiprinātu bioloģiskās drošības pasākumu īstenošana slimības uzliesmojuma vai kaitīgo organismu klātbūtnes gadījumā, liemeņu transportēšana un iznīcināšana saskaņā ar izskaušanas programmām un kompensācijas izmaksas īpašniekiem ārkārtas vakcinācijas kampaņu dēļ.
- (19) Dalībvalstu tālākie reģioni saskaras ar grūtībām, ko rada to attālums un atkarība no ierobežota produktu skaita. Tāpēc ir lietderīgi, ka Savienība dalībvalstīm piešķir finansiālu ieguldījumu kaitīgo organismu kontroles programmām, ko tās īsteno minētajos tālākajos reģionos saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 228/2013 ⁽⁶⁾ noteiktajiem mērķiem. Tā kā uz dažiem tālākajiem reģioniem attiecas īpaši minētajiem reģioniem paredzēti valsts noteikumi, nevis Direktīvā 2000/29/EK izklāstītie Savienības noteikumi, minētais Savienības finansiālais ieguldījums būtu jāsniedz saskaņā ar noteikumiem, kas ir spēkā minētajos reģionos, neatkarīgi no tā, vai tie ir Savienības vai valsts noteikumi.

⁽¹⁾ Padomes Direktīva 2000/29/EK (2000. gada 8. maijs) par aizsardzības pasākumiem pret tādu organismu ieviešanu, kas kaitīgi augiem vai augu produktiem, un pret to izplatību Kopienā (OV L 169, 10.7.2000., 1. lpp.).

⁽²⁾ Padomes Direktīva 69/464/EEK (1969. gada 8. decembris) par kartupeļu vēža kontroli (OV L 323, 24.12.1969., 1. lpp.).

⁽³⁾ Padomes Direktīva 93/85/EEK (1993. gada 4. oktobris) par kartupeļu gaišās gredzenpuves kontroli (OV L 259, 18.10.1993., 1. lpp.).

⁽⁴⁾ Padomes Direktīva 98/57/EEK (1998. gada 20. jūlijs) par *Ralstonia solanacearum* (Smith) Yabuuchi et al. kontroli (OV L 235, 21.8.1998., 1. lpp.).

⁽⁵⁾ Padomes Direktīva 2007/33/EK (2007. gada 11. jūnijs) par kartupeļu cistu nematožu kontroli un ar ko atceļ Direktīvu 69/465/EEK (OV L 156, 16.6.2007., 12. lpp.).

⁽⁶⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 228/2013 (2013. gada 13. marts), ar ko ievieš īpašus pasākumus lauksaimniecības jomā attālākajiem Eiropas Savienības reģioniem un atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 247/2006 (OV L 78, 20.3.2013., 23. lpp.).

- (20) Dalībvalstu veiktas oficiālas kontroles ir būtisks instruments, lai pārbaudītu un uzraudzītu attiecīgo Savienības prasību īstenošanu, ievērošanu un izpildīšanu. Lai pārtikas aprīes ķēdē cilvēkiem, dzīvniekiem un augiem varētu uzturēt augstu drošības līmeni, vienlaikus nodrošinot augsta līmeņa aizsardzību videi, ir ļoti svarīgi, lai oficiālās kontroles sistēmas būtu iedarbīgas un efektīvas. Šādu kontroles pasākumu vajadzībām būtu jāatvēr Savienības finansiālā palīdzība. Konkrētāk, Savienības references laboratorijām vajadzētu būt tiesīgām uz finansiālu ieguldījumu, kas tām palīdzētu segt Komisijas apstiprinātu darba programmu īstenošanā radušās izmaksas. Turklāt oficiālo kontroļu efektivitāte ir atkarīga arī no tā, vai kontroles iestāžu rīcībā ir labi apmācīts personāls, kam ir pienācīgas zināšanas par Savienības tiesību aktiem, tāpēc Savienībai būtu jāvar sniegt ieguldījumu kompetento iestāžu organizētās mācībās un attiecīgās apmaiņas programmās.
- (21) Oficiālo kontroļu pārvaldības efektivitāte ir atkarīga no tā, cik ātri notiek ar minētajām kontrolēm saistīto datu un informācijas apmaiņa. Turklāt attiecīgo noteikumu pienācīga un saskaņota īstenošana ir atkarīga no tā, vai ir izveidotas efektīvas sistēmas, kurās ir iesaistītas dalībvalstu kompetentās iestādes. Tādēļ minētajiem nolūkiem paredzētu datubāzu un datorizētu informācijas pārvaldības sistēmu izveidošanai un ekspluatēšanai arī vajadzētu būt tiesīgai uz finansiālu ieguldījumu.
- (22) Savienībai būtu jāatvēr finansējums tehniskām, zinātniskām, koordinējošām un komunikatīvām darbībām, kas nepieciešamas, lai nodrošinātu Savienības tiesību aktu pareizu īstenošanu un tiesību aktu pielāgošanu norisēm zinātnē, tehnikā un sabiedrībā. Būtu jāfinansē arī projekti, kuru mērķis ir rezultatīvākas un efektīvākas oficiālās kontroles.
- (23) Saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES, Euratom) Nr. 966/2012 ⁽¹⁾ 3. pantu jebkurā likumdevējai iestādei iesniegtā priekšlikumā, kurā paredzētas atkāpes no minētās regulas noteikumiem, šādas atkāpes ir skaidri jānorāda un jāpaziņo konkrētie iemesli, ar ko šādas atkāpes pamato. Tādēļ, ņemot vērā dažu šīs regulas aptverto mērķu īpašās iezīmes un tā kā ar šiem mērķiem saistītu darbību īstenošanai vispiemērotākās ir dalībvalstu kompetentās iestādes, minētās iestādes būtu jāuzskata par norādītiem labuma guvējiem Regulas (ES, Euratom) Nr. 966/2012 128. panta 1. punkta nozīmē. Tāpēc vajadzētu būt iespējamam šīm iestādēm dotācijas piešķirt, iepriekš nepublicējot uzaicinājumus iesniegt priekšlikumus.
- (24) Atkāpjoties no Regulas (ES, Euratom) Nr. 966/2012 86. panta un kā izņēmums no tās 130. pantā paredzētā principa par nepiemērošanu ar atpakaļejošu spēku 7. un 17. pantā ietverto ārkārtas pasākumu izmaksas minēto pasākumu steidzamības un neparedzamības dēļ būtu jāuzskata par atbilstīgām izmaksām no dienas, kad dalībvalsts Komisijai ir iesniegusi paziņojumu par slimības sastopamību vai kaitīga organisma klātbūtni. Komisijai attiecīgas budžeta saistības būtu jāuzņemas un atbilstīgie izdevumi jāmaksā pēc dalībvalstu iesniegto maksājuma pieteikumu novērtēšanas.
- (25) Ļoti svarīgi ir šādus ārkārtas pasākumus īstenot nekavējoties. Tāpēc nebūtu lietderīgi nefinansēt izmaksas, kas radušās pirms dotācijas pieteikuma iesniegšanas, jo tādā gadījumā dalībvalstis drīzāk censtos sagatavot dotācijas pieteikumu, nevis īstenot ārkārtas pasākumus.
- (26) Ņemot vērā, kādā mērogā darbojas spēkā esošie Savienības tiesību akti par izskaušanas un uzraudzības pasākumu īstenošanu un ka citas speciālās zināšanas ir tehniski mazpieejamas, šīs regulas reglamentētie pasākumi lielākoties ir jāīsteno dalībvalstu kompetentajām iestādēm. Tādēļ konkrētos gadījumos ir nepieciešams līdzfinansēt valstu administrācijas personāla algu izmaksas.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES, Euratom) Nr. 966/2012 (2012. gada 25. oktobris) par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam, un par Padomes Regulas (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 atcelšanu (OV L 298, 26.10.2012., 1. lpp.).

- (27) Programmu izstrāde paver koordinēšanas un prioritizēšanas iespēju, tādējādi palīdzot lietderīgi izmantot Savienības finansiālos resursus. Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus šīs regulas īstenošanai, Komisijai būtu jāpiešķir īstenošanas pilnvaras attiecībā uz darba programmu pieņemšanu konkrētu šajā regulā paredzētu pasākumu īstenošanai.
- (28) Lai nodrošinātu Savienības finansiālo resursu atbildīgu un lietderīgu izmantojumu, būtu jāļauj Komisijai vai nu pārbaudēs uz vietas, vai dokumentārās pārbaudēs pārliecināties, ka Savienības finansējums patiešām tiek izlietots atbilstīgu pasākumu īstenošanai.
- (29) Savienības finanšu intereses būtu jāsargā visā izdevumu ciklā, tostarp novēršot, atklājot un izmeklējot pārkāpumus un atgūstot zaudētus, kļūdaini izmaksātus vai nepareizi izlietotus līdzekļus.
- (30) Šai regulai ir pievienots to dzīvnieku slimību saraksts, kuras atbilst ārkārtas pasākumu finansējumam, un tajā ir iekļautas Padomes Lēmuma 2009/470/EK ⁽¹⁾ 3. panta 1. punktā, 4. panta 1. punktā, 6. panta 2. punktā un 14. panta 1. punktā minētās dzīvnieku slimības. Lai ņemtu vērā dzīvnieku slimības, par kurām ir jāpaziņo saskaņā ar Padomes Direktīvu 82/894/EEK ⁽²⁾, un slimības, kas var radīt jaunu apdraudējumu Savienībai, Komisijai būtu jādeleģē pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar LESD 290. pantu attiecībā uz minētā saraksta papildināšanu.
- (31) Šai regulai ir pievienoti to dzīvnieku slimību un zoonožu saraksti, kuras atbilst izskaušanas, kontroles un uzraudzības programmu finansējumam, un tajos ir iekļautas Lēmuma 2009/470/EK I pielikumā minētās dzīvnieku slimības un zoonozes. Lai ņemtu vērā situācijas, kas radušās saistībā ar tām dzīvnieku slimībām, kas būtiski ietekmē lopkopību vai lopkopības produktu tirdzniecību, cilvēkus apdraudošu zoonožu izplatīšanos vai jaunas zinātniskas norises vai epidemioloģisku notikumu gaitu, būtu jāpiešķir Komisijai pilnvaras saskaņā ar LESD 290. pantu pieņemt tiesību aktus attiecībā uz minēto sarakstu papildināšanu.
- (32) Pieņemot deleģētos aktus saskaņā ar šo regulu, ir īpaši būtiski, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, rīkotu atbilstīgas apspriešanās, tostarp ekspertu līmenī. Komisijai, sagatavojot un izstrādājot deleģētos aktus, būtu jānodrošina vienlaicīga, savlaicīga un atbilstīga attiecīgo dokumentu nosūtīšana Eiropas Parlamentam un Padomei.
- (33) Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus šīs regulas īstenošanai, būtu jāpiešķir īstenošanas pilnvaras Komisijai attiecībā uz ikgadējo un daudzgadu darba programmu izstrādi, uz finansiālā ieguldījuma sniegšanu ārkārtas pasākumiem vai – nepieciešamības gadījumā – reaģēšanu uz neparedzētiem notikumiem, uz dalībvalstu pieteikumu iesniegšanas procedūrām un uz ziņojumiem un dotāciju maksājumu pieprasījumiem. Minētās pilnvaras būtu jāizmanto saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011 ⁽³⁾.
- (34) Savienības tiesību akti būtu jāīsteno tā, lai ar pieredzes palīdzību nodrošinātu, ka ar tiem tiek sasniegti paredzētie rezultāti. Tādēļ ir lietderīgi, ka Komisija novērtē šīs regulas darbību un produktivitāti un novērtējuma rezultātus paziņo citām iestādēm.

⁽¹⁾ Padomes Lēmums 2009/470/EK (2009. gada 25. maijs) par izdevumiem veterinārijas jomā (OV L 155, 18.6.2009., 30. lpp.).

⁽²⁾ Padomes Direktīva 82/894/EEK (1982. gada 21. decembris) par paziņojumiem par dzīvnieku slimībām Kopienā (OV L 378, 31.12.1982., 58. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

- (35) Šīs regulas reglamentēto pašreizējo Savienības noteikumu īstenošanā Komisijai pašlaik palīdz dažādas komitejas, jo īpaši komitejas, kas izveidotas ar Padomes Lēmumiem 66/399/EEK ⁽¹⁾, 76/894/EEK ⁽²⁾, Padomes Direktīvām 98/56/EK ⁽³⁾, 2008/90/EK ⁽⁴⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 178/2002 ⁽⁵⁾. Ir lietderīgi komiteju procedūru šajā jomā vienkāršot. Ar Regulas (EK) Nr. 178/2002 58. pantu dibinātajai komitejai būtu jānosaka pienākums sniegt Komisijai palīdzību ar attiecīgo jomu izdevumiem saistīto īstenošanas pilnvaru realizēšanā, kā arī būtu jāmaina minētās komitejas nosaukums, lai atspoguļotu tās paplašināto atbildību. Tādēļ būtu jāatceļ Lēmumi 66/399/EEK un 76/894/EEK un attiecīgi jāgroza Direktīvas 98/56/EK un 2008/90/EK un Regula (EK) Nr. 178/2002.
- (36) Ar šo regulu aizstāj Lēmuma 2009/470/EK noteikumus. Ar šo regulu aizstāj arī Direktīvas 2000/29/EK 13.c panta 5. punktu un 22. līdz 26. pantu, Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 882/2004 ⁽⁶⁾ 66. pantu, Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 396/2005 ⁽⁷⁾ VII nodaļu, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2009/128/EK ⁽⁸⁾ 22. pantu un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1107/2009 ⁽⁹⁾ 76. pantu. Tādēļ Direktīva 2000/29/EK, Regulas (EK) Nr. 882/2004 un (EK) Nr. 396/2005, Direktīva 2009/128/EK un Regula (EK) Nr. 1107/2009 būtu attiecīgi jāgroza.
- (37) Saistībā ar Savienības līdzfinansējuma ieviešanu tādu izmaksu segšanai, kuras dalībvalstīm radušās, izmaksājot vērtības kompensācijas īpašniekiem par iznīcinātiem augiem, augu produktiem vai citiem objektiem, kam piemēro Direktīvas 2000/29/EK 16. pantā minētos pasākumus, ir jāizstrādā pamatnostādnes par piemērojamajiem nosacījumiem attiecībā uz skarto ražu un koku tirgus vērtības ierobežojumiem. Tādēļ minētais līdzfinansējums būtu jāpiemēro tikai no 2017. gada 1. janvāra,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

I SADAĻA

KOPĪGIE NOTEIKUMI

I NODAĻA

Priekšmets, darbības joma un mērķi

1. pants

Priekšmets un darbības joma

Ar šo regulu tiek paredzēti noteikumi par Eiropas Savienības vispārējā budžeta izdevumu pārvaldību jomās, uz kurām attiecas Savienības noteikumi, kas:

- a) reglamentē pārtiku un pārtikas drošumu visos pārtikas ražošanas, pārstrādes, izplatīšanas un utilizēšanas posmos, arī noteikumi, kas vērsti uz godīgas tirdzniecības prakses nodrošināšanu, patērētāju interešu un to informētības aizsargāšanu un uz tādu materiālu un preču ražošanu un izmantošanu, kuriem paredzēts nonākt saskarē ar pārtiku;

⁽¹⁾ Padomes Lēmums 66/399/EEK (1966. gada 14. jūnijs), ar ko izveido Pastāvīgo lauksaimniecības, dārzkopības un mežsaimniecības sēkļu un reprodutīvā materiāla komiteju (OV L 125, 11.7.1966., 2289./66. lpp.).

⁽²⁾ Padomes Lēmums 76/894/EEK (1976. gada 23. novembris), ar ko izveido Augu veselības pastāvīgo komiteju (OV L 340, 9.12.1976., 25. lpp.).

⁽³⁾ Padomes Direktīva 98/56/EK (1998. gada 20. jūlijs) par dekoratīvo augu pavairošanas materiāla tirdzniecību (OV L 226, 13.8.1998., 16. lpp.).

⁽⁴⁾ Padomes Direktīva 2008/90/EK (2008. gada 29. septembris) par tirdzniecību ar auglaugu pavairošanas materiālu un augļaugiem, kas paredzēti augļu ražošanai (OV L 267, 8.10.2008., 8. lpp.).

⁽⁵⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 178/2002 (2002. gada 28. janvāra), ar ko paredz pārtikas aprites tiesību aktu vispārīgus principus un prasības, izveido Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādi un paredz procedūras saistībā ar pārtikas nekaitīgumu (OV L 31, 1.2.2002., 1. lpp.).

⁽⁶⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 882/2004 (2004. gada 29. aprīlis) par oficiālo kontroli, ko veic, lai nodrošinātu atbilstības pārbaudi saistībā ar dzīvnieku barības un pārtikas aprites tiesību aktiem un dzīvnieku veselības un dzīvnieku labturības noteikumiem (OV L 165, 30.4.2004., 1. lpp.).

⁽⁷⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 396/2005 (2005. gada 23. februāris), ar ko paredz maksimāli pieļaujamās pesticīdu atlieku līmeņus augu un dzīvnieku izcelsmes pārtikā un barībā un ar ko groza Padomes Direktīvu 91/414/EEK (OV L 70, 16.3.2005., 1. lpp.).

⁽⁸⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/128/EK (2009. gada 21. oktobris), ar ko nosaka Kopienas sistēmu pesticīdu ilgtspējīgas lietošanas nodrošināšanai (OV L 309, 24.11.2009., 71. lpp.).

⁽⁹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1107/2009 (2009. gada 21. oktobris) par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū, ar ko atceļ Padomes Direktīvas 79/117/EEK un 91/414/EEK (OV L 309, 24.11.2009., 1. lpp.).

- b) reglamentē dzīvnieku barību un dzīvnieku barības drošumu visos dzīvnieku barības ražošanas, pārstrādes, izplatīšanas, utilizēšanas posmos un barības izmantošanā, arī noteikumi, kas vērsti uz godīgas tirdzniecības prakses nodrošināšanu un patērētāju interešu un informētības aizsargāšanu;
- c) paredz prasības attiecībā uz dzīvnieku veselību;
- d) paredz dzīvnieku labturības prasības;
- e) attiecas uz aizsardzības pasākumiem pret organismiem, kas ir kaitīgi augiem vai augu produktiem un kas definēti Direktīvas 2000/29/EK 2. panta 1. punkta e) apakšpunktā ("kaitīgie organismi");
- f) attiecas uz tirgū laišanai paredzēta augu reproduktīvā materiāla audzēšanu un laišanu tirgū;
- g) paredz prasības attiecībā uz augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū un pesticīdu ilgtspējīgu izmantošanu;
- h) tiecas panākt, lai tiktu novērsts un līdz minimumam samazināts sabiedrības veselības un dzīvnieku veselības apdraudējums, ko rada dzīvnieku izcelsmes blakusprodukti un atvasināti produkti;
- i) reglamentē ģenētiski modificētu organismu apzinātu izplatīšanu vidē;
- j) aizsargā intelektuālā īpašuma tiesības attiecībā uz augu šķirnēm un augu ģenētisko resursu saglabāšanu un apmaiņšanos ar tiem.

2. pants

Mērķi

1. Ar 1. pantā minētajiem izdevumiem cenšas panākt:
 - a) vispārīgu mērķi palīdzēt augstā līmenī nodrošināt cilvēku, dzīvnieku un augu veselību pārtikas aprites ķēdē un tai radniecīgās jomās, novēršot un izskaužot slimības un kaitīgos organismus un aizsargājot patērētāju tiesības un vidi, vienlaikus uzlabojot Savienības pārtikas un barības nozares konkurētspēju un veicinot darba vietu izveidi;
 - b) šādus konkrētus mērķus:
 - i) palīdzēt sasniegt augstu līmeni attiecībā uz pārtikas nekaitīgumu un pārtikas ražošanas sistēmu drošumu, kā arī attiecībā uz citu tādu produktu drošumu, kas var ietekmēt pārtikas nekaitīgumu, vienlaikus gādājot par ilgtspējīgāku pārtikas ražošanu;
 - ii) palīdzēt Savienībā sasniegt augstāku dzīvnieku veselības statusu un atbalstīt dzīvnieku labturības uzlabošanu;
 - iii) palīdzēt laikus atklāt Savienībā iekļuvušu kaitīgu organismu klātbūtni un tos izskaust;
 - iv) palīdzēt padarīt oficiālo kontroli un citu 1. pantā minēto Savienības noteikumu īstenošanas un ievērošanas nolūkā veiktās darbības iedarbīgākas, efektīvākas un uzticamākas.
2. Šā panta 1. punkta b) apakšpunktā minēto konkrēto mērķu sasniegšanu vērtē pēc šādiem rādītājiem:
 - a) attiecībā uz 1. punkta b) apakšpunkta i) punktā minēto konkrēto mērķi: kā Savienībā ir samazinājies ar pārtikas nekaitīgumu vai zoonozēm saistīto cilvēku slimību gadījumu skaits;

- b) attiecībā uz 1. punkta b) apakšpunkta ii) punktā minēto konkrēto mērķi:
- i) kā ir palielinājies tādu dalībvalstu vai to reģionu skaits, kuros nav sastopamas tās dzīvnieku slimības, attiecībā uz kurām piešķir finansiālu ieguldījumu;
 - ii) kāds ir bijis kopējais slimības rādītāju samazinājums, piemēram, saslimstības, sastopamības un uzliesmojumu skaita samazinājums;
- c) attiecībā uz 1. punkta b) apakšpunkta iii) punktā minēto konkrēto mērķi:
- i) kādā aptvērumā Savienības teritorijā notiek kaitīgo organismu apsekošana, jo īpaši attiecībā uz kaitīgajiem organismiem, kuru klātbūtne Savienības teritorijā nav konstatēta, un attiecībā uz kaitīgajiem organismiem, kas Savienības teritorijā tiek uzskatīti par sevišķi bīstamiem;
 - ii) kāds ir laika grafiks un panāktais līmenis šo kaitīgo organismu izskaušanā;
- d) attiecībā uz 1. punkta b) apakšpunkta iv) punktā minēto konkrēto mērķi: vai ir vērojama pozitīva tendence to kontroļu rezultātos, ko Komisijas eksperti dalībvalstīs veikuši konkrētās jomās, par kurām ir bažas, un par ko ir ziņojuši.

II NODAĻA

Finansējuma veidi un vispārīgie finansēšanas noteikumi

3. pants

Finansējuma veidi

1. Savienība 1. pantā minētos izdevumus finansē saskaņā ar Regulu (ES, Euratom) Nr. 966/2012.
2. Ja dotācijas piešķir dalībvalstu kompetentajām iestādēm, pēdējās tiek uzskatītas par norādītiem labuma guvējiem Regulas (ES, Euratom) Nr. 966/2012 128. panta 1. punkta nozīmē. Šādas dotācijas var piešķirt bez uzaicinājuma iesniegt priekšlikumus.
3. Savienības finansiālais ieguldījums attiecībā uz šajā regulā minētajiem pasākumiem var būt arī labprātīgi maksājumi starptautiskām organizācijām, kurās Savienība ir locekle vai kuru darbā tā piedalās, kuras darbojas jomās, uz ko attiecas 1. pantā minētie noteikumi.

4. pants

Budžets

1. Šīs regulas 1. pantā minēto izdevumu finansējuma apjoms laikposmā no 2014. gada līdz 2020. gadam ir EUR 1 891 936 000 pašreizējās cenās.
2. Šā panta 1. punktā minēto finansējumu var attiecināt arī uz izmaksām, kas saistītas ar sagatavošanas, pārraudzības, kontroles, revīzijas un novērtēšanas darbībām, kuras nepieciešamas 1. pantā minēto izdevumu pārvaldīšanai un mērķu sasniegšanai, jo īpaši attiecībā uz pētījumiem un ekspertu sanāksmēm, izmaksām, kas saistītas ar informācijas apstrādi un apmaiņu paredzētiem IT tīkliem, un visām citām tehniskās un administratīvās palīdzības izmaksām, kuras Komisijai radušās minēto izdevumu pārvaldīšanā.
3. Minēto finansējumu var attiecināt arī uz tādas tehniskās un administratīvās palīdzības izmaksām, kura nepieciešama, lai nodrošinātu pāreju no darbībām, kas apstiprinātas pirms šīs regulas stāšanās spēkā, uz darbībām, kuras apstiprinātas pēc tam. Vajadzības gadījumā apropriācijas līdzīgu izmaksu segšanai var iekļaut budžetā pēc 2020. gada, lai nodrošinātu līdz 2020. gada 31. decembrim vēl nepabeigto darbību pārvaldību.

5. pants

Dotāciju maksimālās likmes

1. Savienības finansiālais ieguldījums, ko piešķir kā dotāciju, nepārsniedz 50 % no atbilstīgajām izmaksām.
2. Šā panta 1. punktā minēto maksimālo likmi var paaugstināt līdz 75 % no atbilstīgajām izmaksām attiecībā uz:
 - a) pārrobežu darbībām, ko divas vai vairākas dalībvalstis kopīgi īsteno kaitīgo organismu vai dzīvnieku slimību kontroles, profilakses vai izskaušanas nolūkā;
 - b) dalībvalstīm, kuru nacionālais kopienākums uz vienu iedzīvotāju pēc jaunākajiem Eurostat datiem nesasniedz 90 % no Savienības vidējā kopienākuma.
3. Šā panta 1. punktā minēto maksimālo likmi var paaugstināt līdz 100 % no atbilstīgajām izmaksām, ja Savienības ieguldījumu izmanto darbībām, kas attiecas uz cilvēku, dzīvnieku un augu nopietnu veselības risku novēršanu un kontrolēšanu Savienībā un kas:
 - a) ir izstrādātas, lai novērstu cilvēku upurus vai būtiskus ekonomikas traucējumus Savienībā kopumā;
 - b) ir Savienībai kopumā obligāti veicami konkrēti uzdevumi, kā Komisija noteikusi darba programmā, kura pieņemta saskaņā ar 36. panta 1. punktu; vai
 - c) ir īstenotas trešās valstīs.

II SADAĻA

FINANŠU NOTEIKUMI

I NODAĻA

Dzīvnieku veselība

1. iedaļa

Ārkārtas pasākumi

6. pants

Atbilstīgie pasākumi

1. Dotācijas līdz 5. panta 1. līdz 3. punktā minētajiem maksimālo likmju apmēriem var piešķirt dalībvalstīm attiecībā uz pasākumiem, kas veikti tādēļ, ka ir apstiprināts, ka ir sastopama kāda no dzīvnieku slimībām, kuras norādītas saskaņā ar 7. pantu izveidotajā sarakstā, ar noteikumu, ka pasākumi ir tikuši piemēroti nekavējoties un ir ievēroti piemērojamie noteikumi, kas paredzēti attiecīgajos Savienības tiesību aktos. Šādas dotācijas var arī ietvert izmaksas, kas ir radušās aizdomu par slimību rezultātā, ar noteikumu, ka sastopamība vēlāk ir apstiprināta.
2. Dotācijas var piešķirt dalībvalstīm tādā gadījumā, ja, saņemot apstiprinājumu, ka ir sastopama kāda no dzīvnieku slimībām, kas norādīta saskaņā ar 7. pantu izveidotajā sarakstā, divas vai vairākas dalībvalstis cieši sadarbojas, lai kontrolētu epidēmiju.
3. Dotācijas var piešķirt dalībvalstīm, trešām valstīm un starptautiskām organizācijām aizsardzības pasākumiem, kas veikti tieša Savienības veselības statusa apdraudējuma gadījumā sakarā ar to, ka trešās valsts vai dalībvalsts teritorijā ir sastopama vai izvēršas kāda no dzīvnieku slimībām vai zoonozēm, kuras norādītas saskaņā ar 7. vai 10. pantu izveidotajā sarakstā.
4. Dotācijas var piešķirt dalībvalstīm, ja Komisija pēc dalībvalsts lūguma nolemj, ka tām ir jāizveido bioloģisko produktu krājumi, kas paredzēti kontrolei, kura vērsta pret dzīvnieku slimībām un zoonozēm, kas norādītas saskaņā ar 7. vai 10. pantu izveidotajā sarakstā.

5. Savienības finansiālo ieguldījumu var piešķirt bioloģisko produktu krājumu izveidošanai vai vakcīnu devu iegādei, ja, trešā valstī vai dalībvalstī esot sastopamai vai izvēršoties kādai no dzīvnieku slimībām un zoonozēm, kas norādītas saskaņā ar 7. vai 10. pantu izveidotajā sarakstā, var rasties apdraudējums Savienībai.

7. pants

Dzīvnieku slimību saraksts

1. To dzīvnieku slimību saraksts, attiecībā uz kurām var saņemt finansējumu saskaņā ar 6. pantu, ir iekļauts I pielikumā.

2. Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 40. pantu, lai papildinātu 1. punktā minēto dzīvnieku slimību sarakstu, ņemot vērā dzīvnieku slimības, par kurām jāpaziņo saskaņā ar Direktīvu 82/894/EEK, un slimības, kas var radīt jaunu apdraudējumu Savienībai, jo tās būtiski ietekmē:

- a) cilvēku veselību;
- b) dzīvnieku veselību vai dzīvnieku labturību; vai
- c) lauksaimniecības vai akvakultūras ražošanu vai saistītās ekonomikas nozares.

8. pants

Atbilstīgās izmaksas

1. Finansējumu saskaņā ar 6. panta 1. punktu var saņemt par šādām izmaksām, kas dalībvalstīm radušās, veicot attiecīgajā punktā minētos pasākumus:

- a) vērtības kompensācijas izmaksas īpašniekiem par izkautiem vai izbrāķētiem dzīvniekiem, nepārsniedzot šādu dzīvnieku tirgus vērtību, ja tos nebūtu skārusi slimība;
- b) dzīvnieku izkaušanas vai izbrāķēšanas izmaksas un saistītās transportēšanas izmaksas;
- c) vērtības kompensācijas izmaksas īpašniekiem par iznīcinātiem dzīvnieku izcelsmes produktiem, nepārsniedzot minēto produktu tirgus vērtību tieši pirms aizdomu par slimību rašanās vai apstiprināšanās;
- d) ar patogēna epidemioloģiju un īpašībām pamatotas izmaksas par saimniecību un aprīkojuma tīrīšanu, dezinfekciju un dezinfekciju;
- e) izmaksas par kontaminētās dzīvnieku barības un kontaminētā aprīkojuma transportēšanu un iznīcināšanu, ja šo aprīkojumu nevar dezinficēt;
- f) izmaksas par vakcīnu un dzīvnieku ēsmu iegādi, uzglabāšanu, administrēšanu vai izplatīšanu, kā arī ievadīšanas izdevumus, ja lēmumu par šādu rīcību ir pieņēmusi vai atļauju devusi Komisija;
- g) izmaksas par liemeņu transportēšanu un iznīcināšanu;
- h) ārkārtējos un pienācīgi pamatotos gadījumos jebkuras citas izmaksas saistībā ar slimības izskaušanu, kā paredzēts šīs regulas 36. panta 4. punktā minētajā finansēšanas lēmumā.

2. Kā minēts Regulas (ES, Euratom) Nr. 966/2012 130. panta 1. punktā, izmaksas ir atbilstīgas no dienas, kad dalībvalstis ir paziņojušas Komisijai par slimības sastopamību. Šādās izmaksās var iekļaut arī tās izmaksas, kas ir radušās aizdomu par šādu slimību rezultātā, ar noteikumu, ka minētā sastopamība vēlāk ir apstiprināta.

3. Pēc dalībvalstu iesniegto maksājumu pieteikumu izvērtēšanas Komisija uzņemas attiecīgās budžeta saistības un veic atbilstīgo izdevumu maksājumu.

2. iedaļa

Dzīvnieku slimību un zoonožu izskaušanas, kontroles un uzraudzības programmas

9. pants

Atbilstīgās programmas

Dotācijas var piešķirt dalībvalstu ikgadējām vai daudzgadu dzīvnieku slimību un zoonožu izskaušanas, kontroles un uzraudzības programmām saskaņā ar 10. pantā minēto sarakstu ("valsts programmas").

10. pants

Dzīvnieku slimību un zoonožu saraksts

1. To dzīvnieku slimību un zoonožu saraksts, attiecībā uz kurām var saņemt dotācijas saskaņā ar 9. pantu, ir iekļauts II pielikumā.
2. Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 40. pantu, lai papildinātu šā panta 1. punktā minēto dzīvnieku slimību un zoonožu sarakstu, ņemot vērā:
 - a) situāciju saistībā ar dzīvnieku slimībām, kuras būtiski ietekmē lopkopību vai lopkopības produktu tirdzniecību;
 - b) tādu zoonožu izvēršanos, kas rada apdraudējumu cilvēkiem; vai
 - c) jaunas zinātniskas norises vai epidemioloģisku notikumu gaitu.

11. pants

Atbilstīgās izmaksas

Regulas 9. pantā paredzēto dotāciju saņemšanai tiesīgās izmaksas var būt šādas izmaksas, kas dalībvalstīm radušās, īstenojot valsts programmas:

- a) izmaksas par paraugu ņemšanu no dzīvniekiem;
- b) testu izmaksas, ja tās ir saistītas tikai ar:
 - i) tādu testa komplektu, reaģentu un izlietojamo materiālu izmaksām, kas ir identificējami un īpaši izmantoti minēto testu veikšanai;
 - ii) testu veikšanā tieši iesaistītā personāla izmaksām neatkarīgi no tā statusa;
- c) vērtības kompensācijas izmaksas īpašniekiem par izkautiem vai izbrāķētiem dzīvniekiem, nepārsniedzot šādu dzīvnieku tirgus vērtību, ja tos nebūtu skārusi slimība;
- d) dzīvnieku izkaušanas vai izbrāķēšanas izmaksas;
- e) vērtības kompensācijas izmaksas īpašniekiem par iznīcinātiem dzīvnieku izcelsmes produktiem, nepārsniedzot šo produktu tirgus vērtību tieši pirms aizdomu par slimību rašanās vai apstiprināšanās;
- f) izmaksas par programmās izmantoto vakcīnu devu vai vakcīnu un dzīvnieku ēsmu iegādi, uzglabāšanu, ievadīšanu, administrāciju vai izplatīšanu;

- g) ar patogēna epidemioloģiju un īpašībām pamatotas izmaksas par saimniecības un aprīkojuma tīrīšanu, dezinfekciju un dezinfekciju; un
- h) ārkārtējos un pienācīgi pamatotos gadījumos izmaksas, kas radušās, veicot citus vajadzīgus pasākumus, kas nav minēti a) līdz g) punktā, ja šādi pasākumi ir iekļauti 13. panta 3. un 4. punktā minētajā dotāciju lēmumā.

Pirmās daļas c) punkta nolūkā no kompensācijas atskaita dzīvnieku likvidācijas vērtību, ja tāda ir.

Pirmās daļas d) punkta nolūkā no kompensācijas atskaita termiski apstrādātu neinkubētu olu likvidācijas vērtību.

12. pants

Valsts programmu saturs un to iesniegšana

1. Dalībvalstis līdz 31. maijam iesniedz Komisijai tās valsts programmas, kuru darbība sāksies nākamajā gadā un par kurām tās vēlas iesniegt dotācijas pieteikumu.

Valsts programmas, kas iesniegtas pēc 31. maija, nav tiesīgas uz finansējumu attiecībā uz nākamo gadu.

2. Valsts programmās ir iekļauta vismaz šāda informācija:

- a) apraksts par dzīvnieku slimības vai zoonozes epidemioloģisko situāciju pirms programmas sākšanas dienas;
- b) programmas īstenošanas ģeogrāfisko un administratīvo teritoriju apraksts un robežu noteikšana;
- c) programmas ilgums;
- d) īstenojamie pasākumi;
- e) lēstais budžets;
- f) mērķi, kas sasniedzami līdz programmas beigu datumam, un tās paredzētie ieguvumi; un
- g) atbilstīgi rādītāji, pēc kuriem novērtē programmas mērķu īstenošanu.

Katrā valsts daudzgadu programmā pirmās daļas b), d) un f) apakšpunktā minēto informāciju sniedz par katru programmas gadu, ja salīdzinājumā ar iepriekšējo gadu ir paredzētas būtiskas izmaiņas. Minētās daļas e) apakšpunktā minēto informāciju sniedz par katru programmas gadu.

3. Ja, esot sastopamai vai izvērsoties kādai no dzīvnieku slimībām vai zoonozēm, kas norādītas saskaņā ar 10. pantu izveidotajā sarakstā, var rasties draudi Savienības veselības statusam un lai aizsargātu Savienību pret kādas slimības vai zoonozes ievazāšanos, dalībvalstis valstu programmās var iekļaut pasākumus, kas īstenojami blakus esošo trešo valstu teritorijā sadarbībā ar šo valstu iestādēm.

*13. pants***Valsts programmu novērtēšana un apstiprināšana**

1. Komisija novērtē valsts programmas, ņemot vērā 36. panta 1. punktā minētajās ikgadējās vai daudzgadu darba programmās noteiktās prioritātes un kritērijus.
2. Komisija katru gadu līdz 30. novembrim dalībvalstīm paziņo:
 - a) to valsts programmu sarakstu, kuras ir tehniski apstiprinātas un kuras ir ierosināts līdzfinansēt;
 - b) katrai programmai piešķirto provizorisko finansējuma apjomu;
 - c) Savienības finansiālā ieguldījuma provizorisko maksimālo likmi katrai programmai; un
 - d) jebkādu pagaidu nosacījumus saistībā ar Savienības finansiālo ieguldījumu.
3. Komisija apstiprina valsts ikgadējās programmas un saistīto finansējumu katru gadu līdz 31. janvārim ar dotāciju lēmumu attiecībā uz īstenojamajiem pasākumiem un paredzētajām izmaksām no attiecīgā gada 1. janvāra līdz 31. decembrim. Pēc 14. pantā minēto starpposma ziņojumu iesniegšanas Komisija vajadzības gadījumā var grozīt šādus lēmumus attiecībā uz visu atbilstīgo laikposmu.
4. Komisija apstiprina valsts daudzgadu programmas un saistīto finansējumu līdz pirmā īstenošanas gada 31. janvārim ar dotāciju lēmumu īstenojamajiem pasākumiem un paredzētajām izmaksām no pirmā īstenošanas gada 1. janvāra līdz īstenošanas laikposma beigām.
5. Saskaņā ar 4. punktu apstiprinot valsts daudzgadu programmas, budžeta saistības var sadalīt gada maksājumos. Ja budžeta saistības tiek tā sadalītas, Komisija veic gada maksājumus, ņemot vērā programmu gaitu, lēstās vajadzības un pieejamo budžetu.

*14. pants***Ziņošana**

Dalībvalstis par katru apstiprināto valsts ikgadējo vai daudzgadu programmu katru gadu līdz 30. aprīlim iesniedz Komisijai sīki izstrādātu ikgadēju tehnisku ziņojumu un finanšu atskaiti par iepriekšējo gadu. Minētajā ziņojumā ietver gūtos rezultātus, kuri novērtēti, ņemot vērā 12. panta 2. punkta g) apakšpunktā minētos rādītājus, un sīku atskaiti par atbilstīgajām izmaksām, kas radušās.

Turklāt par katru apstiprināto ikgadējo valsts programmu dalībvalstis katru gadu līdz 31. augustam iesniedz Komisijai starpposma finanšu atskaiti.

*15. pants***Maksājumi**

Dalībvalsts attiecībā uz valsts programmu iesniedz Komisijai maksājuma pieprasījumu par attiecīgo gadu līdz nākamā gada 30. aprīlim.

Komisija pēc 14. pantā minēto ziņojumu un atskaišu atbilstīgas pārbaudes izmaksā Savienības finansiālo ieguldījumu par atbilstīgajām izmaksām.

II NODAĻA

Augu veselība

1. iedaļa

Ārkārtas pasākumi

16. pants

Atbilstīgie pasākumi

1. Dalībvalstīm var piešķirt dotācijas 5. panta 1. līdz 3. punktā minēto maksimālo likmju apmērā par šādiem pasākumiem, kas vērsti pret augiem kaitīgiem organismiem, ievērojot 17. pantā paredzētos nosacījumus:

- a) tādi pasākumi kaitīgā organisma izskaušanai no invadētas teritorijas, kurus veic kompetentās iestādes saskaņā ar Direktīvas 2000/29/EK 16. panta 1. un 2. punktu vai saskaņā ar Savienības pasākumiem, kas pieņemti saskaņā ar minētās direktīvas 16. panta 3. punktu;
- b) pasākumi tāda kaitīgā organisma izplatības ierobežošanai, attiecībā uz kuru saskaņā ar Direktīvas 2000/29/EK 16. panta 3. punktu ir pieņemti Savienības mēroga ierobežošanas pasākumi invadētā teritorijā, kur minēto kaitīgo organismu nevar izskaust, ja minētie pasākumi ir vajadzīgi, lai aizsargātu Savienību pret šā kaitīgā organisma tālāku izplatību. Minētie pasākumi attiecas tikai uz minētā kaitīgā organisma izskaušanu buferzonā, ja minētajā buferzonā ir konstatēta tā klātbūtne;
- c) papildu aizsardzības pasākumi, kas veikti pret tāda kaitīgā organisma izplatību, attiecībā uz kuru saskaņā ar Direktīvas 2000/29/EK 16. panta 3. punktu ir pieņemti Savienības pasākumi, izņemot a) apakšpunktā minētos izskaušanas pasākumus un b) apakšpunktā minētos ierobežošanas pasākumus, ja minētie pasākumi ir vajadzīgi, lai aizsargātu Savienību pret minētā kaitīgā organisma tālāku izplatību.

Dotācijas par pirmās daļas a) un b) apakšpunktā minētajiem pasākumiem var piešķirt arī par pasākumiem, kas ir veikti aizdomu par šādu kaitīgo organismu klātbūtni rezultātā, ar noteikumu, ka minētā klātbūtne vēlāk ir apstiprināta.

2. Šā panta 1. punktā minētās dotācijas arī var piešķirt dalībvalstij, kuras teritorijā nav 1. punktā minēto kaitīgo organismu, ja ir veikti pasākumi pret minēto kaitīgo organismu iekļūšanu minētās dalībvalsts teritorijā, jo konstatēta to klātbūtne tādā kaimiņos esošā dalībvalstī vai trešā valstī, kas atrodas tieši pie tās robežas.

3. Dotācijas var piešķirt dalībvalstīm, ja, saņemot apstiprinājumu, ka ir sastopams kāds no 17. pantā minētajiem kaitīgajiem organismiem, divas vai vairākas dalībvalstis cieši sadarbojas, lai īstenotu pasākumus, kas minēti 1. punktā.

4. Dotācijas attiecībā uz pasākumiem, kas minēti 1. punkta pirmās daļas a) līdz c) apakšpunktā, var piešķirt arī starptautiskām organizācijām.

17. pants

Nosacījumi

Regulas 16. pantā minētie pasākumi var būt tiesīgi uz dotācijām, ja ir veikti nekavējoties, ievērojot attiecīgajos Savienības tiesību aktos paredzētos piemērojamos noteikumus un izpildot vienu vai vairākus no šādiem nosacījumiem:

- a) tie attiecas uz Direktīvas 2000/29/EK I pielikuma A daļas I iedaļā un II pielikuma A daļas I iedaļā iekļautajā sarakstā norādītajiem kaitīgajiem organismiem;
- b) tie attiecas uz kaitīgajiem organismiem, ko aptver kāds no pasākumiem, kurus Komisija pieņēmusi saskaņā ar Direktīvas 2000/29/EK 16. panta 3. punktu;

- c) tie attiecas uz kaitīgajiem organismiem, saistībā ar kuriem ir pieņemti pasākumi atbilstīgi Direktīvām 69/464/EEK, 93/85/EEK, 98/57/EK vai 2007/33/EK; vai
- d) tie attiecas uz kaitīgajiem organismiem, kas nav norādīti Direktīvas 2000/29/EK I pielikumā vai II pielikumā iekļautos sarakstos un kam piemēro pasākumu, kuru pieņēmusi dalībvalsts kompetentā iestāde saskaņā ar Direktīvas 2000/29/EK 16. panta 2. punktu un kurš provizorisks kvalificējas iekļaušanai Direktīvas 2000/29/EK I pielikuma A daļas I iedaļas vai II pielikuma A daļas I iedaļas sarakstā.

Attiecībā uz pasākumiem, kas atbilst pirmās daļas b) punktā minētajam nosacījumam, ar dotāciju nesedz izmaksas, kas radušās pēc tam, kad vairs netiek piemērots pasākums, kuru Komisija pieņēmusi saskaņā ar Direktīvas 2000/29/EK 16. panta 3. punktu.

Attiecībā uz pasākumiem, kas atbilst pirmās daļas d) punktā minētajam nosacījumam, ar dotāciju nesedz izmaksas, kuras radušās vēlāk nekā divus gadus pēc attiecīgās dalībvalsts kompetentās iestādes pieņemtā pasākuma stāšanās spēkā vai kuras radušās pēc tam, kad minētais pasākums vairs netiek piemērots.

18. pants

Atbilstīgās izmaksas

1. Dotācijas saskaņā ar 16. pantu var saņemt par šādām izmaksām, kas dalībvalstīm radušās, veicot minētajā pantā minētos pasākumus:

- a) pasākumu veikšanā tieši iesaistītā personāla izmaksas neatkarīgi no tā statusa, kā arī aprīkojuma nomas, izlietojamo materiālu un citu vajadzīgo materiālu, apstrādes materiālu, paraugu ņemšanas un laboratorisko testu izmaksas;
- b) izmaksas par pakalpojumu līgumiem ar trešām personām, lai īstenotu pasākumu daļu;
- c) kompensācijas izmaksas attiecīgajiem operatoriem vai īpašniekiem par augu, augu produktu un citu objektu apstrādi, iznīcināšanu un to aizvākšanu, kā arī telpu, zemes, ūdens, augsnes, augsnes substrātu, kompleksu, tehnikas un aprīkojuma tīrīšanu un dezinfekciju;
- d) vērtības kompensācijas izmaksas īpašniekiem par iznīcinātajiem augiem, augu produktiem vai citiem objektiem, kam piemēroti Direktīvas 2000/29/EK 16. pantā minētie pasākumi, nepārsniedzot šādu augu, augu produktu vai citu objektu tirgus vērtību, ja minētie pasākumi tos nebūtu skāruši, un no kompensācijas summas atņemot likvidācijas vērtību, ja tāda ir; un
- e) ārkārtējos un pienācīgi pamatotos gadījumos izmaksas, kas radušās, veicot citus vajadzīgus pasākumus, kas nav minēti a) līdz d) apakšpunktā, ar noteikumu, ka šādi pasākumi ir iekļauti 36. panta 4. punktā minētajā finansēšanas lēmumā.

Šā punkta c) apakšpunktā minētās kompensācijas īpašniekiem ir atbilstīgas tikai tad, ja pasākumi ir veikti kompetentās iestādes uzraudzībā.

2. Kā minēts Regulas (ES, Euratom) Nr. 966/2012 130. panta 1. punktā, izmaksas ir atbilstīgas no dienas, kad dalībvalstis ir paziņojušas Komisijai par kaitīgā organisma klātbūtni. Šādās izmaksās var iekļaut arī izmaksas, kas radušās aizdomu par minētā kaitīgā organisma klātbūtni rezultātā, ar noteikumu, ka minētā klātbūtne vēlāk ir apstiprināta.

3. Pēc dalībvalstu iesniegto maksājumu pieteikumu izvērtēšanas Komisija uzņemas attiecīgās budžeta saistības un veic atbilstīgo izdevumu maksājumu.

2. iedaļa

Kaitīgo organismu klātbūtnes apsekojumu programmas

19. pants

Atbilstīgās apsekojumu programmas

Dalībvalstīm var piešķirt dotācijas par ikgadējām vai daudzgadu apsekojumu programmām, kuras tās veic attiecībā uz kaitīgo organismu klātbūtni ("apsekojumu programmas"), ja minētās apsekojumu programmas atbilst vismaz vienam no šādiem nosacījumiem:

- a) tās attiecas uz Direktīvas 2000/29/EK I pielikuma A daļas I iedaļā un II pielikuma A daļas I iedaļā iekļautajā sarakstā norādītajiem kaitīgajiem organismiem;
- b) tās attiecas uz kaitīgajiem organismiem, ko aptver kāds no pasākumiem, kurus Komisija pieņēmusi saskaņā ar Direktīvas 2000/29/EK 16. panta 3. punktu.

Attiecībā uz šā panta pirmās daļas a) punktā minētajiem kaitīgajiem organismiem apsekojumu programmu pamatā ir riska novērtējumi par minēto kaitīgo organismu iekļūšanu, ieviešanos un izplatīšanos attiecīgās dalībvalsts teritorijā, un tās obligāti attiecas uz kaitīgajiem organismiem, kuri rada vislielāko apdraudējumu, un svarīgākajām augu sugām, kas ir pakļautas minētajam apdraudējumam.

Attiecībā uz pasākumiem, kas atbilst šā panta pirmās daļas b) punktā minētajam nosacījumam, ar dotāciju nesedz izmaksas, kas radušās pēc tam, kad vairs netiek piemērots pasākums, kuru Komisija pieņēmusi saskaņā ar Direktīvas 2000/29/EK 16. panta 3. punktu.

20. pants

Atbilstīgās izmaksas

Dotācijas saskaņā ar 19. pantu var saņemt par šādām izmaksām, kas dalībvalstīm radušās, īstenojot attiecīgajā pantā minētās apsekojumu programmas:

- a) izmaksas par paraugu ņemšanu;
- b) testu izmaksas, ja tās ir saistītas tikai ar:
 - i) to testa komplektu, reaģentu un izlietojamo materiālu izmaksām, kas ir identificējami un īpaši izmantoti testu veikšanai;
 - ii) testu veikšanā tieši iesaistītā personāla izmaksām neatkarīgi no tā statusa;
- c) ārkārtējos un pienācīgi pamatotos gadījumos izmaksas, kas radušās, veicot citus vajadzīgus pasākumus, kuri nav minēti a) un b) punktā, ja šie pasākumi ir iekļauti 22. panta 3. un 4. punktā minētajā dotāciju lēmumā.

21. pants

Apsekojumu programmu saturs un to iesniegšana

1. Dalībvalstis līdz 31. maijam iesniedz Komisijai apsekojumu programmas, kuru darbība sāksies nākamajā gadā un par kurām tās vēlas iesniegt pieteikumu dotācijai.

Apsekojumu programmas, kas iesniegtas pēc 31. maija, nav tiesīgas uz finansējumu attiecībā uz nākamo gadu.

2. Apsekojumu programmās ir iekļauta vismaz šāda informācija:
 - a) programmā ietvertie kaitīgie organismi;
 - b) programmas īstenošanas ģeogrāfisko un administratīvo teritoriju apraksts un robežu noteikšana un minēto teritoriju statusa apraksts saistībā ar attiecīgo kaitīgo organismu klātbūtni;
 - c) programmas ilgums;
 - d) to vizuālo pārbažu, paraugu un testu skaits, kas plānoti attiecībā uz kaitīgajiem organismiem, augiem, augu produktiem un citiem saistītajiem objektiem;
 - e) lēstais budžets;
 - f) mērķi, kas sasniedzami līdz programmas beigu datumam, un tās paredzētie ieguvumi; un
 - g) piemēroti rādītāji, pēc kuriem vērtēt programmas mērķu īstenošanu.

Katrā daudzgadu apsekojumu programmā pirmās daļas b), d) un f) apakšpunktā minēto informāciju sniedz par katru programmas gadu, ja salīdzinājumā ar iepriekšējo gadu ir paredzētas būtiskas izmaiņas. Minētās daļas e) apakšpunktā minēto informāciju sniedz par katru programmas gadu.

22. pants

Apsekojumu programmu novērtēšana un apstiprināšana

1. Komisija novērtē apsekojumu programmas, ņemot vērā 36. panta 1. punktā minētajās ikgadējās vai daudzgadu darba programmās noteiktās prioritātes un kritērijus.
2. Komisija katru gadu līdz 30. novembrim dalībvalstīm paziņo:
 - a) to apsekojuma programmu sarakstu, kuras ir tehniski apstiprinātas un kuras ir ierosināts līdzfinansēt;
 - b) katrai programmai piešķirto provizorisko finansējuma apjomu;
 - c) Savienības finansiālā ieguldījuma provizorisko maksimālo likmi katrai programmai; un
 - d) jebkādu pagaidu nosacījumus saistībā ar Savienības finansiālo ieguldījumu.
3. Komisija apstiprina ikgadējās apsekojumu programmas un saistīto finansējumu katru gadu līdz 31. janvārim ar dotāciju lēmumu attiecībā uz īstenojamajiem pasākumiem un paredzētajām izmaksām no attiecīgā gada 1. janvāra līdz 31. decembrim. Pēc 23. pantā minēto starpposma ziņojumu iesniegšanas Komisija vajadzības gadījumā var grozīt šādus lēmumus attiecībā uz visu atbilstības laikposmu.
4. Komisija apstiprina daudzgadu apsekojumu programmas un saistīto finansējumu līdz pirmā īstenošanas gada 31. janvārim ar dotāciju lēmumu attiecībā uz īstenojamajiem pasākumiem un paredzētajām izmaksām laikposmā no pirmā īstenošanas gada 1. janvāra līdz īstenošanas laikposma beigām.

5. Saskaņā ar 4. punktu apstiprinot daudzgadu apsekojumu programmas, budžeta saistības var sadalīt gada maksājumos. Ja budžeta saistības tiek šādi sadalītas, Komisija veic gada maksājumus, ņemot vērā programmu gaitu, lēstās vajadzības un pieejamo budžetu.

23. pants

Ziņošana

Dalībvalstis par katru apstiprināto ikgadējo vai daudzgadu apsekojumu programmu katru gadu līdz 30. aprīlim iesniedz Komisijai sīki izstrādātu ikgadēju tehnisku ziņojumu un finanšu atskaiti par iepriekšējo gadu. Minētais ziņojums ietver gūtos rezultātus, kuri novērtēti, ņemot vērā 21. panta 2. punkta g) apakšpunktā minētos rādītājus, un detalizētu atskaiti par atbilstīgajām izmaksām, kas radušās. Turklāt par katru apstiprināto ikgadējo apsekojumu programmu dalībvalstis katru gadu līdz 31. augustam iesniedz Komisijai starpposma finanšu atskaiti.

24. pants

Maksājumi

Dalībvalsts attiecībā uz apsekojumu programmu iesniedz Komisijai maksājuma pieprasījumu par attiecīgo gadu līdz nākamā gada 30. aprīlim.

Komisija pēc 23. pantā minēto ziņojumu un atskaišu pienācīgas pārbaudes izmaksā Savienības finansiālo ieguldījumu par atbilstīgajām izmaksām.

3. iedaļa

Programmas kaitīgo organismu kontrolei Savienības tālākajos reģionos

25. pants

Atbilstīgie pasākumi un atbilstīgās izmaksas

1. Dalībvalstīm var piešķirt dotācijas programmām, ko tās saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 228/2013 2. pantā noteiktajiem mērķiem veic kaitīgo organismu kontroles nolūkā Savienības tālākajos reģionos, kuri minēti LESD 349. pantā ("programmas tālākajiem reģioniem"). Minētās dotācijas attiecas uz darbībām, kas nepieciešamas, lai minētajos reģionos nodrošinātu tur spēkā esošo kaitīgo organismu kontroles noteikumu – Savienības vai valsts noteikumu – pareizu īstenošanu.

2. Uz Savienības finansējumu ir tiesīgas šādas izmaksas, kas dalībvalstīm radušās, īstenojot programmas tālākajiem reģioniem:

- a) pasākumu īstenošanā tieši iesaistītā personāla izmaksas neatkarīgi no tā statusa, kā arī aprīkojuma nomas, izlietojamo materiālu un apstrādes materiālu izmaksas;
- b) izmaksas par pakalpojumu līgumiem ar trešām personām, lai īstenotu pasākumu daļu;
- c) izmaksas par paraugu ņemšanu;
- d) testu izmaksas, ja tās ir saistītas tikai ar:
 - i) to testa komplektu, reaģentu un izlietojamo materiālu izmaksām, kas ir identificējami un īpaši izmantoti testu veikšanai;
 - ii) testu veikšanā tieši iesaistītā personāla izmaksām neatkarīgi no tā statusa.

26. pants

Programmu tālākajiem reģioniem saturs un to iesniegšana

1. Dalībvalstis līdz 31. maijam iesniedz Komisijai programmas tālākajiem reģioniem, kuras sāks piemērot nākamajā gadā un par kurām tās vēlas iesniegt dotācijas pieteikumu.

Programmas tālākajiem reģioniem, kuras ir iesniegtas pēc 31. maija, nav tiesīgas uz finansējumu attiecībā uz nākamo gadu.

2. Programmās tālākajiem reģioniem ir iekļauta vismaz šāda informācija:

- a) programmā ietvertie kaitīgie organismi;
- b) programmas īstenošanas ģeogrāfisko un administratīvo teritoriju apraksts un robežu noteikšana un minēto teritoriju statusa apraksts saistībā ar attiecīgo kaitīgo organismu klātbūtni;
- c) reģionālās fitosanitārās situācijas tehniskā analīze;
- d) programmas ilgums;
- e) programmā iekļautās darbības un attiecīgā gadījumā to vizuālo pārbaudi, paraugu un testu skaits, kas plānoti attiecībā uz kaitīgajiem organismiem, augiem, augu produktiem un citiem saistītajiem objektiem;
- f) lēstais budžets;
- g) mērķi, kas sasniedzami līdz programmas beigu datumam, un tās paredzētie ieguvumi; un
- h) atbilstīgi rādītāji, pēc kuriem novērtē programmas mērķu īstenošanu.

Katrā daudzgadu programmā tālākajiem reģioniem pirmās daļas b), e) un g) apakšpunktā minēto informāciju sniedz par katru programmas gadu, ja salīdzinājumā ar iepriekšējo gadu ir paredzētas būtiskas izmaiņas. Minētās daļas f) apakšpunktā minēto informāciju sniedz par katru programmas gadu.

27. pants

Programmu tālākajiem reģioniem novērtēšana un apstiprināšana

1. Programmas tālākajiem reģioniem novērtē, ņemot vērā 36. panta 1. punktā minētajās ikgadējās vai daudzgadu darba programmās noteiktās prioritātes un kritērijus.

2. Komisija katru gadu līdz 30. novembrim dalībvalstīm paziņo:

- a) to programmu tālākajiem reģioniem sarakstu, kuras ir tehniski apstiprinātas un kuras ir ierosināts līdzfinansēt;
- b) katrai programmai piešķirto provizorisko finansējuma apjomu;
- c) Savienības finansiālā ieguldījuma provizorisko maksimālo likmi katrai programmai; un
- d) jebkādu pagaidu nosacījumus saistībā ar Savienības finansiālo ieguldījumu.

3. Ikgadējās programmas tālākajiem reģioniem un saistīto finansējumu katru gadu līdz 31. janvārim apstiprina ar dotāciju lēmumu attiecībā uz īstenojamajiem pasākumiem un paredzētajām izmaksām no attiecīgā gada 1. janvāra līdz 31. decembrim. Pēc 28. pantā minēto starpposma ziņojumu iesniegšanas Komisija vajadzības gadījumā var grozīt šādus lēmumus attiecībā uz visu atbilstības laikposmu.

4. Daudzgažu programmas tālākajiem reģioniem un saistīto finansējumu apstiprina līdz pirmā īstenošanas gada 31. janvārim ar dotāciju lēmumu attiecībā uz īstenojamajiem pasākumiem un paredzētajām izmaksām laikposmā no pirmā īstenošanas gada 1. janvāra līdz īstenošanas laikposma beigām.

5. Saskaņā ar 4. punktu apstiprinot daudzgažu programmas tālākajiem reģioniem, budžeta saistības var sadalīt gada maksājumos. Ja budžeta saistības tiek šādi sadalītas, Komisija veic gada maksājumus, ņemot vērā programmu gaitu, lēstās vajadzības un pieejamo budžetu.

28. pants

Ziņošana

Dalībvalstis par katru apstiprināto ikgadējo vai daudzgažu programmu tālākajiem reģioniem katru gadu līdz 30. aprīlim iesniedz Komisijai sīki izstrādātu ikgadēju tehnisku ziņojumu un finanšu atskaiti par iepriekšējo gadu. Minētajā ziņojumā ietver gūtos rezultātus, kuri novērtēti, ņemot vērā 26. panta 2. punkta pirmās daļas h) apakšpunktā minētos rādītājus, un sīku atskaiti par atbilstīgajām izmaksām, kas radušās.

Turklāt par katru apstiprināto ikgadējo programmu tālākajiem reģioniem dalībvalstis katru gadu līdz 31. augustam iesniedz Komisijai starpposma finanšu atskaiti.

29. pants

Maksājumi

Dalībvalsts attiecībā uz programmu tālākajiem reģioniem iesniedz Komisijai maksājuma pieprasījumu par attiecīgo gadu līdz nākamā gada 30. aprīlim.

Komisija pēc 28. pantā minēto ziņojumu un atskaišu pienācīgas pārbaudes izmaksā Savienības finansiālo ieguldījumu par atbilstīgajām izmaksām.

III NODAĻA

Finansiālais atbalsts oficiālajām kontrolēm un citām darbībām

30. pants

Eiropas Savienības references laboratorijas

1. Dotācijas var piešķirt Regulas (EK) Nr. 882/2004 32. pantā minētajām Eiropas Savienības references laboratorijām par izmaksām, kas tām rodas, īstenojot Komisijas apstiprinātās darba programmas.

2. Saskaņā ar 1. punktu dotācijas var saņemt par šādām izmaksām:

- a) tāda personāla izmaksas, kurš tieši iesaistīts laboratorijas darbībās, ko tās veic kā Savienības references laboratorijas, neatkarīgi no tā statusa;
- b) pamatiekārtu izmaksas;
- c) izlietojamo materiālu izmaksas;
- d) paraugu nosūtīšanas, komandējumu, sanāksmju, apmācību izmaksas.

*31. pants***Apmācība**

1. Savienība var finansēt to kompetento iestāžu darbinieku apmācību, kuras ir atbildīgas par oficiālajām kontrolēm, kā minēts Regulas (EK) Nr. 882/2004 51. pantā, ar mērķi izstrādāt saskaņotu pieeju oficiālajām kontrolēm un citām oficiālām darbībām, lai augstā līmenī nodrošinātu cilvēku, dzīvnieku un augu veselības aizsardzību.
2. Komisija izstrādā apmācības programmas, kurās nosaka intervences prioritātes, pamatojoties uz konstatēto apdraudējumu sabiedrības veselībai, dzīvnieku veselībai un labturībai un augu veselībai.
3. Lai gūtu tiesības uz 1. punktā minēto Savienības finansējumu, kompetentās iestādes nodrošina, ka attiecīgajā punktā minētajās apmācībās iegūtās zināšanas pēc vajadzības tiek izplatītas un atbilstīgi izmantotas valsts apmācību programmās.
4. Uz 1. punktā minēto finansiālo ieguldījumu ir tiesīgas šādas izmaksas:
 - a) izmaksas par apmācības, tostarp apmācības, kurā var iesaistīties arī dalībnieki no trešām valstīm, vai apmaiņas darbību organizēšanu;
 - b) to kompetento iestāžu darbinieku ceļa, izmitināšanas un uzturēšanās izmaksas, kuri piedalās apmācībā.

*32. pants***Dalībvalstu eksperti**

Savienības finansiālo ieguldījumu var piešķirt ceļa, izmitināšanas un uzturēšanās izdevumiem, kas radušies dalībvalstu ekspertiem tādēļ, ka Komisija tos norīkojusi palīdzēt saviem ekspertiem, kā paredzēts Regulas (EK) Nr. 882/2004 45. panta 1. punktā un 46. panta 1. punktā.

*33. pants***Koordinēti kontroles plāni un datu vākšana**

1. Dotācijas var piešķirt par izmaksām, kas dalībvalstīm radušās, īstenojot Regulas (EK) Nr. 882/2004 53. pantā minētos koordinētos kontroles plānus un vācot datus.
2. Šādas dotācijas ir tiesīgas saņemt šādas izmaksas:
 - a) paraugu ņemšanas un laboratorisko testu izmaksas;
 - b) izmaksas par aprīkojumu, kas vajadzīgs oficiālās kontroles veikšanai un datu vākšanai.

*IV NODAĻA***Citi pasākumi***34. pants***Informācijas sistēmas**

1. Savienība finansē tādu datubāzu un datorizētu informācijas pārvaldības sistēmu izveidošanu un darbību, kuras pārvalda Komisija un kuras vajadzīgas, lai efektīvi un lietderīgi īstenotu 1. pantā minētos noteikumus.

2. Savienības finansiālo ieguldījumu var piešķirt tādu datubāzu un datorizētu informācijas pārvaldības sistēmu izveidošanai un pārvaldīšanai, kuras izstrādā vai pārvalda trešās personas, tostarp starptautiskas organizācijas, ja minētās datubāzes un datorizētas informācijas pārvaldības sistēmas:

- a) kopumā dod pievienoto vērtību Savienībai un ir pieejamas visā Savienībā visiem ieinteresētajiem lietotājiem; un
- b) ir vajadzīgas, lai efektīvi un lietderīgi īstenotu 1. pantā minētos noteikumus.

35. pants

Noteikumu īstenošana un pielāgošana

1. Savienība var finansēt tehnisko un zinātnisko darbu, tostarp izpēti un koordinēšanas darbības, kas vajadzīgas, lai nodrošinātu noteikumu pareizu īstenošanu attiecībā uz 1. pantā minētajām nozarēm un minēto noteikumu pielāgošanu zinātnes, tehnoloģiju un sabiedrības attīstībai.

Turklāt Savienības finansiālo ieguldījumu var piešķirt dalībvalstīm vai starptautiskām organizācijām, kas darbojas 1. pantā minētajās nozarēs, lai tās varētu veikt darbības, ar kurām atbalsta minētajām nozarēm paredzētu noteikumu izstrādāšanu un īstenošanu.

2. Dotācijas var piešķirt projektiem, ko organizē viena vai vairākas dalībvalstis, izmantojot inovatīvus paņēmienus un protokolus, ar mērķi uzlabot oficiālo kontroļu rezultātīvu īstenošanu.

3. Savienības finansiālo ieguldījumu var piešķirt arī, lai atbalstītu Savienības un dalībvalstu īstenotās informācijas un izpratnes vairošanas iniciatīvas, kuru mērķis ir nodrošināt kvalitatīvāku, atbilstīgu un ilgtspējīgu rīcību attiecībā uz noteikumu īstenošanu 1. pantā minētajās nozarēs.

III SADAĻA

PLĀNOŠANA, ĪSTENOŠANA UN KONTROLE

36. pants

Darba programmas un finansiālais ieguldījums

1. Komisija pieņem īstenošanas aktus, ar kuriem nosaka kopīgas vai atsevišķas ikgadējas vai daudzgadu darba programmas II sadaļā minēto pasākumu īstenošanai, izņemot tās I nodaļas 1. iedaļā un II nodaļas 1. iedaļā minētos pasākumus. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 41. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

2. Šā panta 1. punktā minētajās darba programmās precizē izvirzītos darbības mērķus saskaņā ar vispārīgo mērķi un konkrētajiem mērķiem, kas izklāstīti 2. pantā, vēlamos rezultātus, īstenošanas metodes un kopējo programmām piešķirto summu. Tajās iekļauj arī finansējamo pasākumu aprakstu, norādi par katram pasākumam piešķirto summu un indikatīvu īstenošanas grafiku. Attiecībā uz dotācijām tajās iekļauj prioritārās darbības, vērtēšanas kritērijus, finansējuma likmi un atbilstīgo pasākumu un izmaksu indikatīvo sarakstu saskaņā ar šīs regulas 3. pantu.

3. Darba programmas II sadaļas I nodaļas 2. iedaļā un II nodaļas 2. un 3. iedaļā minēto pasākumu īstenošanai pieņem līdz 30. aprīlim pirms to īstenošanas gada ar noteikumu, ka ir pieņemts budžeta projekts. Minētajās darba programmās ir ievērotas šīs regulas III pielikumā noteiktās prioritātes.

4. Lai īstenotu II sadaļas I nodaļas 1. iedaļā un II nodaļas 1. iedaļā minētos ārkārtas pasākumus vai ja nepieciešams reaģēt uz neparedzētiem notikumiem, Komisija pieņem īstenošanas aktus, ar kuriem nosaka lēmumus par finansiālo ieguldījumu. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 41. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

5. Komisija pieņem īstenošanas aktus, ar kuriem nosaka procedūras II sadaļas I nodaļas 1. un 2. iedaļā un II nodaļas 1., 2. un 3. iedaļā minēto dalībvalstu pieteikumu, ziņojumu un dotāciju maksājumu pieprasījumu iesniegšanai. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 41. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

37. pants

Komisijas pārbaudes uz vietas

Komisija var organizēt pārbaudes uz vietas dalībvalstīs un saņēmēju telpās, lai jo īpaši pārbaudītu:

- a) vai tiek iedarbīgi īstenoti pasākumi, kuri saņem Savienības finansiālo ieguldījumu;
- b) vai administratīvā prakse atbilst Savienības noteikumiem;
- c) vai ir vajadzīgie apliecinājošie dokumenti un kā tie atbilst Savienības finansētajiem pasākumiem.

38. pants

Pieklūve informācijai

Dalībvalstis un līdzekļu saņēmēji dara pieejamu Komisijai visu informāciju, kas ir vajadzīga pasākumu īstenošanas pārbaudei, un veic visus piemērotos pasākumus, lai atvieglotu pārbaudes, ko Komisija uzskata par lietderīgām saistībā ar Savienības finansējuma pārvaldību, tostarp pārbaudes uz vietas.

39. pants

Savienības finansiālo interešu aizsardzība

1. Komisija veic atbilstīgus pasākumus, lai nodrošinātu, ka, īstenojot saskaņā ar šo regulu finansētos pasākumus, tiek aizsargātas Savienības finansiālās intereses, piemērojot aizsargpasākumus pret krāpšanu, korupciju un jebkādam citām nelikumīgām darbībām, veicot efektīvas pārbaudes un, ja ir atklāti pārkāpumi, atgūstot nepamatoti izmaksātās summas un attiecīgā gadījumā piemērojot iedarbīgas, samērīgas un preventīvas sankcijas.

2. Komisijai vai tās pārstāvjiem un Revīzijas palātai ir tiesības veikt revīziju, pārbaudot dokumentus un veicot pārbaudes uz vietas, attiecībā uz visiem dotāciju saņēmējiem, īstenošanas struktūrām, līgumslēdzējiem un apakšuzņēmējiem, kas ir saņēmuši Savienības līdzekļus saskaņā ar šo regulu.

Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (OLAF) saskaņā ar procedūrām, kas paredzētas Padomes Regulā (Euratom, EK) Nr. 2185/96 ⁽¹⁾, tiek pilnvarots veikt to uzņēmēju pārbaudes uz vietas un inspekcijas, uz kuriem tieši vai netieši attiecas šāds finansējums, lai noteiktu, vai notikusi krāpšana, korupcija vai jebkāda cita nelikumīga darbība, kas skar Savienības finansiālās intereses, saistībā ar dotāciju nolīgumu vai lēmumu, vai līgumu, kas saistīts ar Savienības finansējumu.

⁽¹⁾ Padomes Regula (Euratom, EK) Nr. 2185/96 (1996. gada 11. novembris) par pārbaudēm un apskatēm uz vietas, ko Komisija veic, lai aizsargātu Eiropas Kopienų finanšu intereses pret krāpšanu un citām nelikumībām (OV L 292, 15.11.1996., 2. lpp.).

Neskarot pirmo un otro daļu, sadarbības nolīgumos ar trešām valstīm un starptautiskām organizācijām, dotāciju nolīgumos, dotāciju lēmumos un līgumos, kas izriet no šīs regulas īstenošanas, nepārprotami nosaka Komisijas, Revīzijas palātas un OLAF pilnvaras veikt šādas revīzijas, pārbaudes uz vietas un inspekcijas.

IV SADAĻA

VISPĀRĪGIE NOTEIKUMI UN NOBEIGUMA NOTEIKUMI

40. pants

Deleģēšanas īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.
2. Pilnvaras pieņemt 7. panta 2. punktā un 10. panta 2. punktā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz septiņu gadu laikposmu no 2014. gada 30. jūnija. Komisija sagatavo ziņojumu par pilnvaru deleģēšanu vēlākais deviņus mēnešus pirms septiņu gadu laikposma beigām. Pilnvaru deleģēšana tiek automātiski pagarināta uz tāda paša ilguma laikposmiem, ja vien Eiropas Parlaments vai Padome neiebilst pret šādu pagarinājumu vēlākais trīs mēnešus pirms katra laikposma beigām.
3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 7. panta 2. punktā un 10. panta 2. punktā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.
4. Tiklīdz tā pieņem deleģētu aktu, Komisija par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.
5. Saskaņā ar 7. panta 2. punktu un 10. panta 2. punktu pieņemtais deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja divos mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.

41. pants

Komiteju procedūra

1. Komisijai palīdz Augu, dzīvnieku, pārtikas aprites un dzīvnieku barības pastāvīgā komiteja, kas izveidota saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 178/2002 58. panta 1. punktu. Minētā komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē.
2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

Ja komitejas atzinums ir jāsaņem rakstiskā procedūrā, minēto procedūru izbeidz, nepanākot rezultātu, ja atzinuma sniegšanas termiņā tā nolemj komitejas priekšsēdētājs vai to pieprasa komitejas locekļi ar vienkāršu balsu vairākumu.

42. pants

Novērtēšana

1. Vēlākais līdz 2017. gada 30. jūnijam Komisija sagatavo starpposma novērtējuma ziņojumu par to, vai attiecībā uz rezultātiem un ietekmi II sadaļas I un II nodaļā un III nodaļas 30. un 31. pantā minētie pasākumi sasniedz 2. panta 1. punktā noteiktos mērķus, tajā apskatot, cik lietderīgi Savienības līmenī izmantoti resursi un kāda bijusi izmantošanas pievienotā vērtība, un iesniedz šo ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei. Novērtējuma ziņojumā pievērsta uzmanību arī tam, kādas ir vienkāršošanas iespējas, vai visi mērķi joprojām ir būtiski, un tam, kā pasākumi palīdzējuši īstenot Savienības prioritātes attiecībā uz gudru, ilgtspējīgu un iekļaujošu izaugsmi. Tajā ņem vērā novērtējumu rezultātus par iepriekšējo pasākumu ilgtermiņa ietekmi. Ziņojumam vajadzības gadījumā pievieno tiesību akta priekšlikumu šīs regulas grozīšanai.

2. Līdz 2022. gada 30. jūnijam Komisija ciešā sadarbībā ar dalībvalstīm veic *ex post* novērtēšanu par šā panta 1. punktā minētajiem pasākumiem. Minētajā *ex post* novērtēšanā izskata to, cik lietderīgi un efektīvi ir bijuši 1. punktā minētie izdevumi un kāda bijusi to ietekme.

3. Šā panta 1. un 2. punktā minētajos novērtējumos sasniegumus novērtē, izmantojot 2. panta 2. punktā minētos rādītājus.

4. Šā panta 1. un 2. punktā minēto novērtējumu secinājumus Komisija paziņo Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai.

43. pants

Informācija, saziņa un publicitāte

1. Vajadzības gadījumā saņēmēji un attiecīgās dalībvalstis nodrošina, ka saskaņā ar šo regulu piešķirtais finansiālais ieguldījums tiek pienācīgi publiskots, lai sabiedrību informētu par Savienības lomu pasākumu finansēšanā.

2. Komisija īsteno ar finansētajiem pasākumiem un rezultātiem saistītu informatīvu un komunikatīvu darbību. Turklāt no budžeta, kas saskaņā ar šo regulu piešķirts saziņai, sedz arī korporatīvo saziņu par Savienības politiskajām prioritātēm.

44. pants

Atcelšana

1. Lēmumus 66/399/EEK, 76/894/EEK un 2009/470/EK atceļ.

2. Atsauces uz Lēmumiem 66/399/EEK un 76/894/EEK uzskata par atsaucēm uz Regulas (EK) Nr. 178/2002 58. panta 1. punktu.

3. Atsauces uz Lēmumu 2009/470/EK uzskata par atsaucēm uz šo regulu.

45. pants

Pārejas noteikumi

1. Šīs regulas 12. panta 1. punktā minētās dalībvalstu programmas, kas iesniegtas Komisijai 2012. gadā, lai tās īstenotu 2013. gadā, kas iesniegtas 2013. gadā, lai tās īstenotu 2014. gadā, kā arī tās, kuras iesniegtas līdz 2014. gada 30. aprīlim, lai īstenotu 2015. gadā, apstiprināšanas gadījumā ir tiesīgas uz Savienības finansējumu, pamatojoties uz Lēmuma 2009/470/EK 27. pantu.

Valsts programmām, ko īsteno 2013. un 2014. gadā, turpina piemērot minētā lēmuma 27. panta 7. un 8. punktu.

Valsts programmām, ko īsteno 2015. gadā, turpina piemērot minētā lēmuma 27. panta 2. punktu.

2. Šīs regulas 21. panta 1. punktā minētās apsekojumu programmas, kuras ir iesniegtas Komisijai līdz 2014. gada 30. aprīlim, lai īstenotu 2015. gadā, ir tiesīgas uz Savienības finansējumu, pamatojoties uz Direktīvas 2000/29/EK 23. panta 6. punktu. Minētajām apsekojumu programmām turpina piemērot minētās direktīvas 23. panta 6. punktu.

3. Tiem dalībvalstu pieteikumiem Savienības finansējuma saņemšanai attiecībā uz šīs regulas 16. pantā minētajiem ārkārtas pasākumiem, kuri iesniegti Komisijai līdz 2014. gada 30. aprīlim, turpina piemērot Direktīvas 2000/29/EK 22. līdz 24. pantu.

46. pants

Direktīvas 98/56/EK grozījumi

Direktīvu 98/56/EK groza šādi:

1) direktīvas 17. panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Komisijai palīdz Augu, dzīvnieku, pārtikas aprites un dzīvnieku barības pastāvīgā komiteja, kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 178/2002 (*) 58. panta 1. punktu. Minētā komiteja ir komiteja Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 182/2011 (**) nozīmē.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 178/2002 (2002. gada 28. janvāris), ar ko paredz pārtikas aprites tiesību aktu vispārīgus principus un prasības, izveido Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādi un paredz procedūras saistībā ar pārtikas nekaitīgumu (OV L 31, 1.2.2002., 1. lpp.).

(**) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).”;

2) direktīvas 18. panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Komisijai palīdz Augu, dzīvnieku, pārtikas aprites un dzīvnieku barības pastāvīgā komiteja, kas izveidota ar Regulas (EK) Nr. 178/2002 58. panta 1. punktu. Minētā komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē.”

47. pants

Direktīvas 2000/29/EK grozījumi

Direktīvu 2000/29/EK groza šādi:

1) direktīvas 13.c panta 5. punktu svīturo;

2) iekļauj šādu pantu:

“15.a pants

Dalībvalstis nodrošina, ka ikviens, kas ir konstatējis I pielikumā vai II pielikumā iekļautos sarakstos norādīta kaitīgā organisma klātbūtni vai tāda kaitīgā organisma klātbūtni, uz kuru attiecas pasākums saskaņā ar 16. panta 2. punktu vai 16. panta 3. punktu, vai kam ir pamatotas aizdomas par šādu klātbūtni, rakstiski par to paziņo kompetentajai iestādei desmit kalendāro dienu laikā un, ja kompetentā iestāde to prasa, sniedz savā rīcībā esošo informāciju par minēto klātbūtni.”;

3) direktīvas 22. līdz 26. pantu svīturo.

48. pants

Regulas (EK) Nr. 178/2002 grozījumi

Regulas (EK) Nr. 178/2002 58. panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Komisijai palīdz Augu, dzīvnieku, pārtikas aprites un dzīvnieku barības pastāvīgā komiteja (turpmāk “komiteja”). Minētā komiteja ir komiteja Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 182/2011 (*) nozīmē. Komiteja ir organizēta nodaļās, kas risina visus attiecīgos jautājumus.

Visas atsaucies Savienības tiesību aktos uz Pārtikas aprites un dzīvnieku veselības pastāvīgo komiteju uzskata par atsaucēm uz pirmajā daļā minēto komiteju.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).”

49. pants

Regulas (EK) Nr. 882/2004 grozījums

Regulas (EK) Nr. 882/2004 66. pantu svītro.

50. pants

Regulas (EK) Nr. 396/2005 grozījums

Regulas (EK) Nr. 396/2005 VII nodaļu svītro.

51. pants

Direktīvas 2008/90/EK grozījums

Direktīvas 2008/90/EK 19. panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Komisijai palīdz Augu, dzīvnieku, pārtikas aprites un dzīvnieku barības pastāvīgā komiteja, kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 178/2002 (*) 58. panta 1. punktu. Minētā komiteja ir komiteja Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 182/2011 (**) nozīmē.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 178/2002 (2002. gada 28. janvāris), ar ko paredz pārtikas aprites tiesību aktu vispārīgus principus un prasības, izveido Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādi un paredz procedūras saistībā ar pārtikas nekaitīgumu (OV L 31, 1.2.2002., 1. lpp.).

(**) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).”

52. pants

Direktīvas 2009/128/EK grozījums

Direktīvas 2009/128/EK 22. pantu svītro.

53. pants

Regulas (EK) Nr. 1107/2009 grozījums

Regulas (EK) Nr. 1107/2009 76. pantu svītro.

54. pants

Stāšanās spēkā un piemērošana

Šī regula stājas spēkā trešajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no 2014. gada 30. jūnija.

Tomēr 18. panta 1. punkta d) apakšpunktu un 47. panta 2. punktu piemēro no 2017. gada 1. janvāra.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2014. gada 15. maijā

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
M. SCHULZ

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
D. KOURKOULAS

I PIELIKUMS

Dzīvnieku slimības, kas minētas 7. pantā

- govju mēris
 - mazo atgremotāju mēris
 - cūku vezikulārā slimība
 - infekciozais katarālais drudzis
 - Tešenas slimība
 - aitu un kazu bakas
 - Rīfta ielejas drudzis
 - nodulārais dermatīts
 - Āfrikas zirgu mēris
 - vezikulārais stomatīts
 - Venecuēlas zirgu vīrusa encefalomielīts
 - briežu epizootiskā hemorāģiskā slimība
 - klasiskais cūku mēris
 - Āfrikas cūku mēris
 - govju infekciozā pleiopneimonija
 - putnu gripa
 - Ņūkāsas slimība
 - mutes un nagu sērga
 - epizootiskā hematopoētiskā nekroze (EHN) zivīm
 - epizootiskais čūlas sindroms (EUS) zivīm
 - *Bonamia exitiosa* infekcija (bonamioze)
 - *Perkinsus marinus* infekcija (perkinsoze)
 - *Microcytos mackini* infekcija (mikrocitoze)
 - Taura sindroms vēžveidīgajiem
 - dzeltenās galvas slimība vēžveidīgajiem
-

II PIELIKUMS

Dzīvnieku slimības un zoonozes, kas minētas 10. pantā

- govju tuberkuloze
 - govju bruceloze
 - aitu un kazu bruceloze (*B. melitensis*)
 - infekciozais katarālais drudzis endēmiskos vai lielas bīstamības apgabalos
 - Āfrikas cūku mēris
 - cūku vezikulārā slimība
 - klasiskais cūku mēris
 - liesas sērga
 - govju infekciozā pleiopneimonija
 - putnu gripa
 - trakumsērga
 - ehinokokoze
 - transmisīvās sūkļveida encefalopātijas (TSE)
 - kampilobakterioze
 - listerioze
 - salmoneloze (zoonotiskā salmonella)
 - trihineloze
 - verotoksigēnā *E. coli*
 - virālā hemorāģiskā septicēmija (VHS)
 - infekciozā hematopoētiskā nekroze (IHN)
 - Koi herpesvīruss (KHV)
 - lašu infekciozā anēmija (ISA)
 - *Marteilia refringens* infekcija (martelioze)
 - *Bonamia exitiosa* infekcija (bonamioze)
 - balto plankumu slimība vēžveidīgajiem
-

III PIELIKUMS

Komisijas darba programmu prioritātes, kas Minētas II Sadaļas I Nodaļas 2. Iedaļā un II Sadaļas II Nodaļas 2. un 3. Iedaļā

Saistībā ar Savienības finansiālā atbalsta saņemšanu dzīvnieku slimību un zoonožu izskaušanas, kontroles un uzraudzības valsts programmās par prioritārām nosaka:

- slimības, kas ietekmē cilvēku veselību,
- slimības, kas ietekmē dzīvnieku veselību, ņemot vērā to potenciālo izplatīšanos un saslimstības un mirstības rādītājus dzīvnieku populācijā,
- slimības un zoonozes, attiecībā uz kurām pastāv risks to ievazāšanai vai atkārtotai ievazāšanai Savienības teritorijā no trešām valstīm,
- slimības, kas potenciāli var izraisīt krīzes situāciju, būtiski ietekmējot ekonomiku,
- slimības, kas ietekmē tirdzniecību ar trešām valstīm un tirdzniecību ES iekšienē.

Saistībā ar Savienības finansiālā atbalsta saņemšanu valsts programmās kaitīgo organismu apsekojumiem Savienības teritorijas aizsardzības nolūkā par prioritāriem nosaka:

- Direktīvas 2000/29/EK I pielikuma A daļas I iedaļā un II pielikuma A daļas I iedaļā iekļautajā sarakstā norādītos kaitīgos organismus, kuru klātbūtne Savienības teritorijā nav konstatēta,
- kaitīgos organismus, kam piemēro saskaņā ar Direktīvas 2000/29/EK 16. panta 3. punktu pieņemtos Savienības pasākumus,
- kaitīgos organismus, kas nav norādīti Direktīvā 2000/29/EK iekļautajā sarakstā un kas rada nenovēršamu apdraudējumu Savienības teritorijā,
- kaitīgos organismus, kas potenciāli var izraisīt krīzes situāciju, būtiski ietekmējot ekonomiku un vidi,
- kaitīgos organismus, kas ietekmē tirdzniecību ar trešām valstīm un tirdzniecību ES iekšienē.

Saistībā ar Savienības finansiālā atbalsta saņemšanu valsts programmās tālākajiem reģioniem par prioritāriem nosaka:

- pasākumus pret kaitīgajiem organismiem, kas ir saistīti ar importu uz šiem reģioniem un to klimatu,
 - metodes šo kaitīgo organismu apkarošanai,
 - pasākumus pret kaitīgajiem organismiem, kas norādīti attiecīgajos reģionos spēkā esošajos noteikumos par augu kaitēkļiem.
-

KOMISIJAS PAZIŅOJUMS**par procedūrām veterināro un fitosanitāro programmu apstiprināšanai**

Lai uzlabotu dalībvalstu informētību, Komisija reizi gadā rīkos Augu, dzīvnieku, pārtikas aprites un dzīvnieku barības pastāvīgās komitejas sanāksmi, kurā uzmanība galvenokārt būs vērsta uz programmu izvērtēšanas procedūras rezultātiem. Minētā sanāksme notiks ne vēlāk kā 30. novembrī pirms programmu īstenošanas gada.

Komisija saistībā ar minēto sanāksmi iesniegs tehniski apstiprināto un līdzfinansējuma piešķiršanai izvirzīto programmu sarakstu. Ar valstu delegācijām tiks apspriesti finansiālie un tehniskie dati, un tiks ņemti vērā to komentāri.

Turklāt pirms attiecīga galīgā lēmuma pieņemšanas Komisija Augu, dzīvnieku, pārtikas aprites un dzīvnieku barības pastāvīgās komitejas janvāra sanāsmē paziņos dalībvalstīm to programmu galīgo sarakstu, kas izvēlētas līdzfinansējuma piešķiršanai, un galīgo summu, kas piešķirta katrai programmai.

Lai dalībvalstis saņemtu informāciju, kas nepieciešama izskaušanas un uzraudzības programmu ieviešanai, katru gadu februāra sākumā kopā ar dalībvalstu ekspertiem tiks veikts sagatavošanās darbs nolūkā izstrādāt darba programmu 9., 19. un 25. pantā minēto pasākumu īstenošanai.

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) Nr. 653/2014**(2014. gada 15. maijs),****ar ko attiecībā uz liellopu elektronisko identifikāciju un liellopu gaļas marķēšanu groza Regulu (EK) Nr. 1760/2000**

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 43. panta 2. punktu un 168. panta 4. punkta b) apakšpunktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

pēc apspriešanās ar Reģionu komiteju,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

- (1) 1997. gadā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 820/97 ⁽³⁾ tika pastiprināti Savienības noteikumi par liellopu identifikāciju un izsekojamību, ņemot vērā govju sūkļveida encefalopātijas (GSE) epidēmiju un tās dēļ radušos arvien lielāku nepieciešamību izsekot dzīvnieku izcelsmei un pārvietošanai, izmantojot parastās krotālijas.
- (2) Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 1760/2000 ⁽⁴⁾ ir noteikts, ka katrai dalībvalstij saskaņā ar minēto regulu ir jāizveido sistēma liellopu identifikācijai un reģistrācijai.
- (3) Regula (EK) Nr. 1760/2000 paredz sistēmu liellopu identifikācijai un reģistrācijai, kas ietver krotāliju iestiprināšanu abās ausīs katram dzīvniekam, elektroniskas datu bāzes, dzīvnieku pase un individuālus reģistrus, kuri tiek turēti katrā saimniecībā.
- (4) Liellopu gaļas izcelsmes izsekošana, izmantojot identifikāciju un reģistrāciju, ir priekšnoteikums izcelsmes marķēšanai visā pārtikas aprītē. Šie pasākumi nodrošina patērētāju un sabiedrības veselības aizsardzību un sekmē patērētāju uzticību.
- (5) Regula (EK) Nr. 1760/2000 un jo īpaši liellopu identifikācija un liellopu gaļas brīvprātīgas marķēšanas sistēmas kā informēšanas pienākumi, kam ir īpaša nozīme to slogu ziņā, kurus tie radītu uzņēmumiem, tika minēta Komisijas 2009. gada 22. oktobra paziņojumā ar nosaukumu "Rīcības programma administratīvā sloga samazināšanai Eiropas Savienībā un samazinājuma plāni pa nozarēm un pasākumi 2009. gadā".

⁽¹⁾ OV C 229, 31.7.2012., 144. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2014. gada 2. aprīļa nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes 2014. gada 6. maija lēmums.

⁽³⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 820/97 (1997. gada 21. aprīlis), kas izveido liellopu identifikācijas un reģistrācijas sistēmu un kas attiecas uz liellopu gaļas un liellopu gaļas produktu marķēšanu (OV L 117, 7.5.1997., 1. lpp.).

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1760/2000 (2000. gada 17. jūlijs), ar ko izveido liellopu identifikācijas un reģistrācijas sistēmu un paredz liellopu gaļas un liellopu gaļas produktu marķēšanu, kā arī atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 820/97 (OV L 204, 11.8.2000., 1. lpp.).

- (6) Elektroniskās identifikācijas ("EID") sistēmu izmantošana varētu racionalizēt izsekojamības procesus, nodrošinot automatizētu un precīzāku nolasīšanu un reģistrēšanu saimniecības reģistrā. Turklāt tā ļautu automātiski sniegt elektroniskajā datu bāzē informāciju par dzīvnieku pārvietošanu un tādējādi uzlabot izsekojamības sistēmas darbības ātrumu, uzticamību un precizitāti. EID sistēmu izmantošana arī uzlabotu dažu tiešo maksājumu administrēšanu lauksaimniekiem.
- (7) EID sistēmas, kuru pamatā ir radiofrekvenciālā identifikācija, pēdējo desmit gadu laikā ir būtiski uzlabotas. Šāda tehnoloģija ļauj ātrāk un precīzāk nolasīt individuālus dzīvnieku identitātes kodus un tieši ievadīt tos datu apstrādes sistēmās. Tas palīdz saīsināt laiku, kas nepieciešams iespējami inficētu dzīvnieku vai inficētas pārtikas izsekošanai, uzlabojot datu bāzes uzticamību un palielinot spēju pienācīgi reaģēt slimību epidēmiju gadījumā, ietaupot darbaspēka izmaksas, pat ja tas saistīts ar aprīkojuma izmaksu pieaugumu.
- (8) Šī regula ir saderīga ar faktu, ka EID sistēmas Savienībā jau ir ieviestas attiecībā uz citām dzīvnieku sugām, kas nav liellopi, piemēram, obligātā sistēma, ko izmanto aitu un kazu identificēšanai.
- (9) Ņemot vērā tehnoloģiskos sasniegumus EID sistēmu jomā, vairākas dalībvalstis ir nolēmušas sākt brīvprātīgi īstenot liellopu EID. Šādas iniciatīvas, visticamāk, radītu situāciju, kad atsevišķas dalībvalstis vai dažādas ieinteresētās personas ievieš atšķirīgas sistēmas. Atšķirīgu sistēmu ieviešana kavētu tehnisko standartu vēlāku saskaņošanu Savienībā. Būtu jānodrošina dalībvalstu EID sistēmu savietojamība, kā arī jāpanāk to atbilstība attiecīgajiem ISO standartiem vai citiem starptautiskiem tehniskiem standartiem, ko pieņēmušas atzītas starptautiskās standartizācijas organizācijas, ar nosacījumu, ka šie starptautiskie standarti kā minimums spēj garantēt augstāku veikspējas līmeni nekā ISO standarti.
- (10) Komisijas 2005. gada 25. janvāra ziņojumā par iespēju ieviest liellopu EID secināts, ka ir pierādīts, ka radiofrekvenciālā identifikācija ir attīstīta tiktāl, ka to jau var piemērot praksē. Minētajā ziņojumā arī secināts, ka ir ļoti vēlams pārorientēties uz liellopu EID Savienībā, jo citu ieguvumu starpā tā veicinātu arī administratīvā sloga mazināšanu.
- (11) Saskaņā ar Komisijas 2008. gada 10. septembra paziņojumu ar nosaukumu "Rīcības plāns ES dzīvnieku veselības stratēģijas īstenošanai" Komisijai EID sistēmu ieviešanas gaitā ir jāvienkāršo informēšanas pienākumi, piemēram, saimniecības reģistri un dzīvnieku pases.
- (12) Komisijas 2007. gada 19. septembra paziņojumā ar nosaukumu "Jauna stratēģija dzīvnieku veselības jomā Eiropas Savienībā 2007.–2013. gadam saskaņā ar principu "Profilakse ir labāka nekā ārstēšana" ir ierosināts apsvērt liellopu EID kā iespējamu uzlabojumu pašreizējā Savienības identifikācijas un reģistrācijas sistēmā, lai vienkāršotu informēšanas pienākumus (piemēram, saimniecības reģistri, dzīvnieku pases), un ierosina īstenot elektronisku liellopu pasu apmaiņu. Šāda apmaiņa ietvertu EID ieviešanu ar datu reāllaika reģistrēšanu. Šāda apmaiņa ļautu dalībvalstu kompetentajām iestādēm un citām ieinteresētajām personām būtiski ietaupīt līdzekļus un centienus un mazinātu darba slodzi, pārreģistrējot dzīvnieku pasu datus elektroniskās datu bāzēs. Šī regula ir saderīga ar minēto iniciatīvu.
- (13) Tāpēc ir paredzams, ka šī regula veicinās dažu to pamatmērķu sasniegšanu, kurus paredz Savienības galvenās stratēģijas, tostarp "Eiropa 2020" stratēģija gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei, uzlabojot ekonomikas izaugsmi, kohēziju un konkurētspēju.
- (14) Dažas trešās valstis jau ir ieviesušas noteikumus, kas atļauj uzlabotas EID tehnoloģijas. Savienībai vajadzētu ieviest līdzīgus noteikumus, lai veicinātu tirdzniecību un palielinātu nozares konkurētspēju.

- (15) Ņemot vērā jaunu veidu elektronisko identifikatoru tehnoloģisko attīstību, ir atbilstoši paplašināt Regulā (EK) Nr. 1760/2000 paredzēto identifikācijas līdzekļu klāstu, lai elektroniskos identifikatorus varētu izmantot kā oficiālu identifikācijas līdzekli. Atbilstošu noteikumu ieviešana prasa ievērojamus ieguldījumus, tāpēc ir jānosaka piecu gadu pārejas laiks, lai dalībvalstīm dotu nepieciešamo sagatavošanās laiku. Šajā pārejas periodā parastās krotālijas joprojām būs vienīgais oficiālais liellopu identifikācijas līdzeklis.
- (16) EID noteikšana par obligātu visā Savienībā varētu ekonomiski nelabvēlīgi ietekmēt atsevišķus uzņēmējus. Tāpēc ir atbilstoši, ka tad, kad EID kļūs par oficiālu identifikācijas līdzekli, dzīvnieku turētāji to varētu izmantot brīvprātīgi. Šādā brīvprātīgā sistēmā EID izvēlētos dzīvnieku turētāji, kas no tās varētu gūt ekonomisku labumu; savukārt citiem dzīvnieku turētājiem vajadzētu būt iespējai turpināt savus dzīvniekus identificēt ar divām parastajām krotālijām.
- (17) Dalībvalstīs ir ļoti atšķirīgas lopkopības sistēmas, lauksaimniecības prakse un nozaru organizācija. Tāpēc būtu jāļauj dalībvalstīm noteikt EID par obligātu to teritorijā tikai tad, kad tās uzskata šādu rīcību par atbilstošu, pēc visu minēto faktoru, tostarp ietekmes uz mazajiem lauksaimniekiem, izvērtēšanas un pēc apspriešanās ar liellopu audzēšanas nozari pārstāvošām organizācijām. Savienības iekšējās tirdzniecības dzīvnieku aprītē pienākumam par dzīvnieka elektronisku identificēšanu vajadzētu būt dalībvalstij, kas noteikusi EID par obligātu savā teritorijā. Tam nebūtu jānozīmē, ka minētajai dalībvalstij ir pienākums no jauna identificēt dzīvniekus, kas jau bijuši elektroniski identificēti nosūtīšanas dalībvalstī.
- (18) Dzīvniekiem un gaļai, ko ievie Savienībā no trešām valstīm, vajadzētu piemērot identifikācijas un izsekojamības prasības, kas nodrošina līdzvērtīgu aizsardzības līmeni.
- (19) Ja dzīvi dzīvnieki ir ievesti Savienībā no trešām valstīm, uz tiem pēc to ieviešanas būtu jāattiecinā tādās pašas identifikācijas prasības, kādas piemēro Savienībā dzimušiem dzīvniekiem.
- (20) Abos oficiālajos identifikācijas līdzekļos, kas piešķirti vienam dzīvniekam, vajadzētu būt tam pašam identifikācijas kodam. Tomēr sākotnējā posmā, kamēr pielāgojas elektroniskajiem identifikatoriem kā oficiālajam identifikācijas līdzeklim, nevar izslēgt, ka atsevišķos gadījumos tehniski ierobežojumi saistībā ar dzīvnieka sākotnējā identifikācijas koda konfigurāciju varētu neļaut šo kodu pārnest uz elektronisku identifikatoru. Tas varētu notikt, ja dzīvnieka esošā identifikācijas koda rakstzīmju kombinācija ir tāda, ko to nevar pārvērst elektroniskā formātā. Tāpēc būtu jāparedz īpašas pārejas atkāpes, lai elektronisku identifikatoru ļautu piemērot arī šādiem dzīvniekiem, ar noteikumu, ka ir nodrošināta pilnīga izsekojamība un ka dzīvniekus var identificēt individuāli, tostarp lauku saimniecību, kurā tie piedzimuši.
- (21) Regula (EK) Nr. 1760/2000 paredz, ka kompetentajai iestādei ir jāizdod pase par katru dzīvnieku, kas jāidentificē saskaņā ar minēto regulu. Tas rada ievērojamu administratīvo slogu dalībvalstīm. Dalībvalstu kompetentajām iestādēm ir pienākums izveidot elektronisku datu bāzi saskaņā ar Padomes Direktīvas 64/432/EEK⁽¹⁾ 14. un 18. pantu. Tā kā minētajām datu bāzēm bija jābūt pilnībā darbotiespējīgām kopš 1999. gada 31. decembra, tām būtu pietiekami jānodrošina liellopu pārvietošanas izsekojamība to teritorijā. Tāpēc pases būtu jāizdod tikai par dzīvniekiem, kas paredzēti Savienības iekšējai tirdzniecībai. Tomēr šai regulai nevajadzētu liegt valstu noteikumus par to dzīvnieku pasēm, kuri nav paredzēti Savienības iekšējai tirdzniecībai.
- (22) Komisija ievie pilotprojektu BOVEX liellopu pasu apmaiņai starp dalībvalstīm, lai atvieglotu datu apmaiņu starp dalībvalstīm, tajā pašā laikā nodrošinot dzīvnieku izsekojamību Savienības iekšējā aprītē. Tiklīdz datu apmaiņa starp

⁽¹⁾ Padomes Direktīva 64/432/EEK (1964. gada 26. jūnijs) par dzīvnieku veselības problēmām, kas ietekmē liellopu un cūku tirdzniecību Kopienā (OV L 21, 29.7.1964., 1977/64. lpp.).

valstu elektroniskajām datu bāzēm sāks pilnībā darboties, prasība izdot uz papīra iespiestas pases vairs nebūtu jāpiemēro attiecībā uz dzīvniekiem, kas paredzēti Savienības iekšējai aprītei. Tam vajadzētu veicināt dalībvalstu un uzņēmumu administratīvā sloga samazināšanu.

- (23) Regulas (EK) Nr. 1760/2000 II sadaļas II iedaļā ir izklāstīti noteikumi par liellopu gaļas brīvprātīgās marķēšanas sistēmu, kas paredz, ka attiecīgās dalībvalsts kompetentajai iestādei ir jāapstiprina konkrētas marķēšanas specifikācijas. Administratīvais slogs un izmaksas, kas rodas dalībvalstīm un ekonomikas dalībniekiem šīs sistēmas piemērošanā, nav samērīgi ar sistēmas radītajiem ieguvumiem. Tā kā pēc minētās regulas pieņemšanas ir stājies spēkā jauns tiesību akts, īpašie noteikumi par brīvprātīgās marķēšanas sistēmu ir kļuvuši lieki un tāpēc tie būtu jāsvītros. Tomēr nebūtu jāskar ekonomikas dalībnieku tiesības ar brīvprātīgo marķēšanu informēt patērētājus par gaļas īpašībām un patērētāju tiesības saņemt pārbaudāmu informāciju. Līdz ar to tāpat kā attiecībā uz visiem citiem gaļas veidiem, sniedzot plašāku informāciju par liellopu gaļu nekā obligātajai marķēšanai noteiktā, būtu jāievēro spēkā esošie horizontālie tiesību akti, tostarp Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1169/2011 ⁽¹⁾.
- (24) Lai novērstu krāpšanas riskus gaļas marķēšanā un aizsargātu Eiropas patērētājus, piemērojamai kontrolei un sankcijām vajadzētu būt pietiekami preventīvām.
- (25) Saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1169/2011 Komisija iesniedza ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei par obligāto izcelsmes valsts vai izcelsmes vietas norādi gaļai, ko izmanto kā sastāvdaļu. Vajadzības gadījumā minētajam ziņojumam bija jāpievieno leģislatīvā akta priekšlikums, lai nodrošinātu labāku pārredzamību visā gaļas ražošanas procesā un labāk informētu Eiropas patērētājus. Ņemot vērā pēdējā laikā vērojamas problēmas saistībā ar gaļas produktu marķēšanu, kuras ir skārušas pārtikas apritei, Eiropas Parlaments un Padome cerēja, ka ziņojums tiks pieņemts iespējami drīz 2013. gada otrajā pusē, un to beidzot pieņēma 2013. gada 17. decembrī.
- (26) Pēc Lisabonas līguma stāšanās spēkā pilnvaras, kas Komisijai piešķirtas ar Regulu (EK) Nr. 1760/2000, ir jāpielāgo Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 290. un 291. pantam.
- (27) Lai nodrošinātu, ka tiek piemēroti vajadzīgie noteikumi pienācīgai liellopu un liellopu gaļas identifikācijas, reģistrācijas un izsekojamības norisei, Komisijai būtu jādeleģē tiesības pieņemt aktus saskaņā ar LESD 290. pantu attiecībā uz prasībām pēc alternatīviem liellopu identifikācijas līdzekļiem, īpašiem apstākļiem, kādos dalībvalstīm jāļauj pagarināt identifikācijas līdzekļu piemērošanai noteiktos maksimālos laikposmus, datiem, ar kuriem jāveic apmaiņa starp dalībvalstu elektroniskajām datu bāzēm, maksimālo laikposmu konkrētiem ziņošanas pienākumiem, prasībām pēc identifikācijas līdzekļiem, identifikācijas līdzekļu pievienošanu I pielikumā iekļautajam sarakstam, noteikumiem par to informāciju elektroniskajā datu bāzē, kura iekļaujama dzīvnieku pasēs un individuālajos reģistros, kuri jātur katrā lauku saimniecībā, identifikāciju un reģistrāciju, kad liellopus pārvieto, izvedot sezonālās ganībās (tostarp pārdzenot), noteikumiem par atsevišķu produktu marķēšanu, kam vajadzētu būt līdzvērtīgiem tiem noteikumiem, kurus paredz Regula (EK) Nr. 1760/2000, marķēšanas noteikumiem, kas attiecas uz izcelsmes norādes vienkāršotu izklāstu gadījumos, kad dzīvnieks piedzimšanas vai nokaušanas dalībvalstī vai trešā valstī uzturas ļoti īsu laiku, un to terminu vai terminu kategoriju definīcijām un prasībām, kurus var iekļaut fasētas svaigas un saldētas liellopu un teļa gaļas marķējumā. Ir īpaši būtiski, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, rīkotu atbilstīgas apspriešanās, tostarp ekspertu līmenī. Komisijai, sagatavojot un izstrādājot šādus deleģētos aktus, būtu jānodrošina vienlaicīga, savlaicīga un atbilstīga attiecīgo dokumentu nosūtīšana Eiropas Parlamentam un Padomei.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1169/2011 (2011. gada 25. oktobris) par pārtikas produktu informācijas sniegšanu patērētājiem un par grozījumiem Eiropas Parlamenta un Padomes Regulās (EK) Nr. 1924/2006 un (EK) Nr. 1925/2006, un par Komisijas Direktīvas 87/250/EEK, Padomes Direktīvas 90/496/EEK, Komisijas Direktīvas 1999/10/EK, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2000/13/EK, Komisijas Direktīvu 2002/67/EK un 2008/5/EK un Komisijas Regulas (EK) Nr. 608/2004 atcelšanu (OV L 304, 22.11.2011., 18. lpp.).

- (28) Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus Regulas (EK) Nr. 1760/2000 īstenošanai attiecībā uz to lauku saimniecību reģistrāciju, kuras izmanto alternatīvus identifikācijas līdzekļus, tehniskajiem parametriem un sīki izstrādātu kārtību datu apmaiņai starp dalībvalstu elektroniskajām datu bāzēm, atzīšanu, ka datu apmaiņas sistēma spēj darboties pilnībā, identifikācijas līdzekļu formātu un dizainu, EID īstenošanas tehniskajām procedūrām un standartiem, noteikumiem par identifikācijas koda konfigurāciju, atsevišķu dzīvnieku grupu maksimālo lielumu un sastāvu, būtu jāpiešķir īstenošanas pilnvaras Komisijai. Minētās pilnvaras būtu jāizmanto saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011 ⁽¹⁾.
- (29) Šīs regulas īstenošana būtu jāpārtrauc. Tas nozīmē, ka ne vēlāk kā piecus gadus pēc šīs regulas stāšanās spēkā attiecībā uz noteikumiem par liellopu gaļas brīvprātīgu marķēšanu un ne vēlāk kā deviņus gadus attiecībā uz noteikumiem par EID Komisijai būtu jāiesniedz Parlamentam un Padomei divi ziņojumi gan par šīs regulas īstenošanu, gan tehniskajām un ekonomiskajām iespējām ieviest obligāto EID visā Savienībā. Vajadzības gadījumā šiem ziņojumiem būtu jāpievieno atbilstoši legislatīvo aktu priekšlikumi.
- (30) Tāpēc būtu attiecīgi jāgroza Regula (EK) Nr. 1760/2000,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

1. pants

Regulu (EK) Nr. 1760/2000 groza šādi:

1) regulas 1. panta 2. punkta otro teikumu svītro;

2) regulas 2. panta pirmo ievilkumu aizstāj ar šādu:

“— “dzīvnieks” nozīmē liellopu Direktīvas 64/432/EEK 2. panta 2. punkta b) un c) apakšpunkta nozīmē, tostarp liellopus, kas piedalās kultūras un sporta pasākumos;”

3) regulas 3. panta pirmās daļas a) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“a) identifikācijas līdzekļus, lai identificētu dzīvniekus individuāli;”

4) regulas 4. pantu aizstāj ar šādu:

“4. pants

Pienākums identificēt dzīvniekus

1. Visus dzīvniekus lauku saimniecībā identificē ar vismaz diviem identifikācijas līdzekļiem, kuri uzskaitīti I pielikumā un atbilst noteikumiem, kas pieņemti saskaņā ar 3. punktu, un kurus apstiprinājusi kompetentā iestāde. Vismaz viens no identifikācijas līdzekļiem ir redzams, un uz tā ir saskatāms identifikācijas kods.

Šā punkta pirmo daļu nepiemēro dzīvniekiem, kuri dzimuši pirms 1998. gada 1. janvāra un nav paredzēti Savienības iekšējai tirdzniecībai. Minētos dzīvniekus identificē ar vismaz vienu identifikācijas līdzekli.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

Lai nodrošinātu pielāgošanos tehniskajai attīstībai, Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 22.b pantu attiecībā uz identifikācijas līdzekļu pievienošanu I pielikumā iekļautajam sarakstam, vienlaikus nodrošinot to savstarpēju izmantojamību.

Identifikācijas līdzekļus piešķir lauku saimniecībai, tos iedala un piestiprina dzīvniekiem kompetentās iestādes noteiktajā veidā.

Abos identifikācijas līdzekļos, kuri ir atļauti saskaņā ar deleģētajiem un īstenošanas aktiem, kas pieņemti atbilstoši 3. punktam un šim punktam, un kuri piestiprināti vienam dzīvniekam, ir viens un tas pats vienreizējais identifikācijas kods, kas kopā ar dzīvnieku reģistrāciju ļauj identificēt dzīvnieku individuāli un lauku saimniecību, kurā tas piedzimis.

2. Atkāpjoties no 1. punkta, ja rakstzīmes, kas veido identifikācijas kodu, neļauj piemērot elektronisku identifikatoru ar tādu pašu vienreizējo identifikācijas kodu, attiecīgā dalībvalsts var atļaut, ka tās kompetentās iestādes uzraudzībā otrajā identifikācijas līdzeklī var būt atšķirīgs kods ar noteikumu, ka ir izpildīts katrs no šādiem nosacījumiem:

- a) dzīvnieks ir piedzimis pirms 3. punkta otrās daļas c) apakšpunktā minēto īstenošanas aktu spēkā stāšanās dienas;
- b) ir nodrošināta pilnīga izsekojamība;
- c) ir iespējams dzīvnieku identificēt individuāli, tostarp lauku saimniecību, kurā tas piedzimis;
- d) dzīvnieks nav paredzēts Savienības iekšējai tirdzniecībai.

3. Lai nodrošinātu pienācīgu izsekojamību un pielāgošanos tehniskajai attīstībai, kā arī optimālu identifikācijas sistēmas funkcionēšanu, Komisija pieņem deleģētos aktus saskaņā ar 22.b pantu, ar kuriem paredz prasības par identifikācijas līdzekļiem, kas uzskaitīti I pielikumā iekļautajā sarakstā, un konkrēta identifikācijas līdzekļa ieviešanai nepieciešamos pārejas pasākumus.

Pamatojoties uz attiecīgajiem ISO standartiem vai citiem starptautiskiem tehniskiem standartiem, ko pieņēmušas atzītas starptautiskas standartizācijas organizācijas, ar nosacījumu, ka šie starptautiskie standarti kā minimums spēj garantēt augstāku veikspējas un drošuma līmeni nekā ISO standarti, Komisija ar īstenošanas aktiem paredz vajadzīgos noteikumus attiecībā uz:

- a) identifikācijas līdzekļa formātu un dizainu;
- b) liellopu elektroniskās identifikācijas tehniskajām procedūrām; un
- c) identifikācijas koda konfigurāciju.

Šos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 23. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

4. Dalībvalstis no 2019. gada 18. jūlija nodrošina, ka ir ieviesta nepieciešamā infrastruktūra, lai nodrošinātu dzīvnieku identifikāciju, izmantojot elektronisko identifikatoru kā oficiālu identifikācijas līdzekli saskaņā ar šo regulu.

Dalībvalstis no 2019. gada 18. jūlija var ieviest valsts noteikumus, ar ko elektroniskā identifikatora izmantošanu padara par obligātu kā vienu no abiem 1. punktā noteiktajiem identifikācijas līdzekļiem.

Dalībvalstis, kas izmanto otrajā daļā paredzēto iespēju, iesniedz Komisijai šādu valsts noteikumu tekstu un šo informāciju publisko internetā. Komisija palīdz dalībvalstīm šo informāciju darīt pieejamu sabiedrībai, nodrošinot savā tīmekļa vietnē saites uz attiecīgajām dalībvalstu tīmekļa vietnēm.

5. Atkāpjoties no 1. punkta, liellopus, kas paredzēti kultūras un sporta pasākumiem (izņemot gadatirgus un izstādes), var identificēt ar alternatīvu identifikācijas līdzekli, kas nodrošina 1. punktā paredzētajiem standartiem līdzvērtīgus identifikācijas standartus.

Lauku saimniecības, kas izmanto alternatīvus pirmajā daļā minētos identifikācijas līdzekļus, reģistrē elektroniskajā datu bāzē, kas paredzēta 5. pantā.

Komisija ar īstenošanas aktiem paredz vajadzīgos noteikumus attiecībā uz šādu reģistrāciju. Šos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 23. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

Lai nodrošinātu izsekojamību, kuras pamatā ir 1. punktā paredzētajiem standartiem līdzvērtīgi identifikācijas standarti, Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 22.b pantu attiecībā uz prasībām, kas piemērojamas pirmajā daļā minētajiem alternatīvajiem identifikācijas līdzekļiem, tostarp attiecībā uz to ieviešanai nepieciešamajiem pārejas pasākumiem.

Komisija ar īstenošanas aktiem var paredzēt noteikumus par pirmajā daļā minēto alternatīvo identifikācijas līdzekļu formātu un dizainu, tostarp to ieviešanai nepieciešamos pārejas pasākumus. Šos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 23. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

6. Dalībvalstis informē cita citu un Komisiju par to teritorijā izmantoto identifikācijas līdzekļa modeli. Tās šo informāciju dara pieejamu internetā. Komisija palīdz dalībvalstīm šo informāciju darīt pieejamu sabiedrībai, nodrošinot savā tīmekļa vietnē saites uz attiecīgajām dalībvalstu tīmekļa vietnēm.”;

5) iekļauj šādus pantus:

“4.a pants

Laikposms identifikācijas līdzekļu piestiprināšanai

1. Regulas 4. panta 1. punktā paredzētos identifikācijas līdzekļus dzīvniekam piestiprina, pirms beidzas maksimālais laikposms, kura ilgums jānosaka dalībvalstij, kurā dzīvnieks piedzimis. Maksimālo laikposmu aprēķina no dzīvnieka piedzimšanas datuma, un tas nepārsniedz 20 dienas.

Atkāpjoties no pirmās daļas, ņemot vērā iemeslus, kas saistīti ar dzīvnieku fizioloģisko attīstību, šo laikposmu otrajam identifikācijas līdzeklim var paildzināt līdz 60 dienām pēc dzīvnieka piedzimšanas.

Nevienu dzīvnieku nedrīkst izvest no lauku saimniecības, kurā tas piedzimis, pirms minētajam dzīvniekam nav piestiprināti abi identifikācijas līdzekļi.

2. Lai dotu iespēju identifikācijas līdzekļus piemērot īpašos apstākļos, tostarp praktisku grūtību dēļ, Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 22.b pantu, ar kuriem nosaka īpašos apstākļus, kuros dalībvalstis 1. punkta pirmajā un otrajā daļā noteiktos identifikācijas līdzekļu piemērošanas maksimālos laikposmus var pagarināt. Dalībvalstis informē Komisiju par katru šīs iespējas izmantošanu.

4.b pants

No trešām valstīm ievestu dzīvnieku identifikācija

1. Ikvienu dzīvnieku, kam, ievadot no trešām valstīm Savienībā, veic veterinārās pārbaudes atbilstoši Direktīvai 91/496/EEK un ko paredzēts turēt galamērķa lauku saimniecībā Savienības teritorijā, galamērķa lauku saimniecībā identificē ar 4. panta 1. punktā paredzēto identifikācijas līdzekli.

Sākotnējo identifikācijas līdzekli, kas dzīvniekam piestiprināts trešā izcelsmes valstī, reģistrē 5. pantā paredzētajā elektroniskajā datu bāzē kopā ar identifikācijas līdzekļa vienreizējo identifikācijas kodu, ko dzīvniekam piešķirusi galamērķa dalībvalsts.

Šā punkta pirmā daļa neattiecas uz dzīvniekiem, ko paredzēts nosūtīt tieši uz kautuvi dalībvalstī, ja dzīvnieki tiek nokauti 20 dienu laikā pēc minēto veterināro pārbaudžu veikšanas atbilstoši Direktīvai 91/496/EEK.

2. Dzīvnieku identifikācijas līdzekļus, kas minēti 4. panta 1. punktā, piestiprina laikposmā, kura ilgums jānosaka dalībvalstij, kurā atrodas galamērķa lauku saimniecība. Minētais laikposms nepārsniedz 20 dienas pēc 1. punktā minētajām veterinārajām pārbaudēm.

Atkāpjoties no pirmās daļas, ņemot vērā iemeslus, kas saistīti ar dzīvnieku fizioloģisko attīstību, šo laikposmu otrajam identifikācijas līdzeklim var paildzināt līdz 60 dienām pēc dzīvnieka piedzimšanas.

Visos gadījumos abus 4. panta 1. punkta pirmajā daļā minētos identifikācijas līdzekļus piestiprina dzīvniekiem, pirms tie tiek izvesti no galamērķa lauku saimniecības.

3. Ja galamērķa lauku saimniecība atrodas dalībvalstī, kas ir ieviesusi valsts noteikumus saskaņā ar 4. panta 4. punkta otro daļu, padarot elektroniskā identifikatora izmantošanu par obligātu, dzīvniekus identificē ar minēto elektronisko identifikatoru Savienības galamērķa lauku saimniecībā laikposmā, kas jānosaka galamērķa dalībvalstij. Minētais laikposms nepārsniedz 20 dienas pēc 1. punktā minētajām veterinārajām pārbaudēm.

Atkāpjoties no pirmās daļas, ņemot vērā iemeslus, kas saistīti ar dzīvnieku fizioloģisko attīstību, šo laikposmu otrajam identifikācijas līdzeklim var paildzināt līdz 60 dienām pēc dzīvnieka piedzimšanas.

Visos gadījumos elektronisko identifikatoru piestiprina dzīvniekiem, pirms tie tiek izvesti no galamērķa lauku saimniecības.

4.c pants

To dzīvnieku identifikācija, kurus pārved no vienas dalībvalsts uz citu

1. Dzīvniekiem, ko pārved no vienas dalībvalsts uz citu, saglabā sākotnējos identifikācijas līdzekļus, kas tiem piestiprināti atbilstoši 4. panta 1. punktam.

Tomēr kā atkāpi no šā punkta pirmās daļas, sākot no 2019. gada 18. jūlija, galamērķa dalībvalsts kompetentā iestāde var atļaut:

- a) aizstāt vienu identifikācijas līdzekli ar elektronisku identifikatoru, nemainot dzīvnieka sākotnējo vienreizējo identifikācijas kodu;
- b) aizstāt abus identifikācijas līdzekļus ar diviem jauniem identifikācijas līdzekļiem, kuros abus ir viens un tas pats, jauns vienreizējs identifikācijas kods. Šo atkāpi var piemērot ne ilgāk kā piecus gadus pēc 2019. gada 18. jūlija, ja rakstzīmes, kas veido dzīvnieka parastās krotālijas identifikācijas kodu, neļauj piemērot elektronisku identifikatoru ar tādu pašu vienreizējo identifikācijas kodu, un ar nosacījumu, ka dzīvnieks ir piedzimis pirms 4. panta 3. punkta otrās daļas c) apakšpunktā minēto īstenošanas aktu spēkā stāšanās dienas.

2. Ja galamērķa lauku saimniecība atrodas dalībvalstī, kas ir ieviesusi valsts noteikumus, kuri paredz elektroniska identifikatora obligātu izmantošanu, dzīvniekus identificē ar šādu elektronisko identifikatoru, vēlākais, galamērķa lauku saimniecībā laikposmā, kura ilgums jānosaka dalībvalstij, kurā atrodas attiecīgā galamērķa lauku saimniecība. Šis maksimālais laikposms nepārsniedz 20 dienas pēc dienas, kad dzīvnieki nogādāti galamērķa lauku saimniecībā.

Atkāpjoties no pirmās daļas, ņemot vērā iemeslus, kas saistīti ar dzīvnieku fizioloģisko attīstību, šo laikposmu otrajam identifikācijas līdzeklim var paildzināt līdz 60 dienām pēc dzīvnieka piedzimšanas.

Visos gadījumos elektronisko identifikatoru pieņem dzīvniekiem, pirms tie tiek izvesti no galamērķa lauku saimniecības.

Tomēr šā punkta pirmā daļa neattiecas uz dzīvniekiem, ko paredzēts nosūtīt tieši uz kautuvi tās dalībvalsts teritorijā, kura ir ieviesusi valsts noteikumus, kas paredz elektroniska identifikatora obligātu izmantošanu.

4.d pants

Identifikācijas līdzekļu noņemšana, pārveidošana vai aizstāšana

Nevienu identifikācijas līdzekli nedrīkst noņemt, pārveidot vai aizstāt bez kompetentās iestādes atļaujas. Šādu atļauju var piešķirt tikai tad, ja noņemšana, pārveidošana vai aizstāšana netraucē dzīvnieka izsekojamību un ja ir iespējams dzīvnieku identificēt individuāli, tostarp lauku saimniecību, kurā tas piedzimis.

Jebkādu identifikācijas koda aizstāšanu reģistrē 5. pantā paredzētajā elektroniskajā datu bāzē kopā ar dzīvnieka sākotnējā identifikācijas līdzekļa vienreizējo identifikācijas kodu.”;

- 6) regulas 5. pantu aizstāj ar šādu:

“5. pants

Dalībvalstu kompetentās iestādes izveido elektronisku datu bāzi saskaņā ar Direktīvas 64/432/EEK 14. un 18. pantu.

Dalībvalstis var veikt elektronisko datu apmaiņu starp to elektroniskajām datu bāzēm no dienas, kad Komisija atzīst, ka datu apmaiņas sistēma darbojas pilnībā. Lai aizsargātu dzīvnieku turētāja intereses, datu apmaiņa notiek tā, ka ir garantēta datu aizsardzība un novērsta jebkāda ļaunprātīga rīcība.

Lai nodrošinātu elektronisku informācijas apmaiņu starp dalībvalstīm, Komisija pieņem deleģētos aktus saskaņā ar 22.b pantu, paredzot noteikumus par datiem, ar kuriem veicama apmaiņa starp dalībvalstu elektroniskajām datu bāzēm.

Komisija ar īstenošanas aktiem paredz šādas apmaiņas tehniskos nosacījumus un kārtību un atzīst, ka datu apmaiņas sistēma darbojas pilnībā. Šos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 23. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.”;

7) regulas 6. pantu aizstāj ar šādu:

“6. pants

1. Ja dalībvalsts neveic elektronisko datu apmaiņu ar citām dalībvalstīm, izmantojot 5. pantā minēto elektronisko apmaiņas sistēmu, tad:

- a) minētās dalībvalsts kompetentā iestāde par katru dzīvnieku, kas paredzēts Savienības iekšējai tirdzniecībai, izdod pasi, pamatojoties uz attiecīgajā dalībvalstī izveidotajā elektroniskajā datu bāzē iekļauto informāciju;
- b) katram dzīvniekam, par kuru izdota pase, šāda pase tiek ņemta līdzi ikreiz, kad dzīvnieks tiek pārvests no vienas dalībvalsts uz citu;
- c) dzīvnieku nogādājot galamērķa lauku saimniecībā, dzīvnieka pasi iesniedz tās dalībvalsts kompetentajai iestādei, kurā atrodas galamērķa lauku saimniecība.

2. Lai dotu iespēju izsekot dzīvnieka pārvietošanu atpakaļ uz izcelsmes saimniecību, kas atrodas dalībvalstī, Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 22.b pantu, ar kuriem paredz noteikumus par dzīvnieku pasēs no elektroniskās datu bāzes iekļaujamo informāciju, tostarp to ieviešanai nepieciešamos pārejas pasākumus.”;

8) iekļauj šādu pantu:

“6.a pants

Šīs regulas noteikumi neliedz pieņemt dalībvalsts noteikumus par to dzīvnieku pasēm, kuri nav paredzēti Savienības iekšējai tirdzniecībai.”;

9) regulas 7. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu groza šādi:

i) otro ievilkumu aizstāj ar šādu:

“— ziņo kompetentajai iestādei par dzīvnieku jebkādu pārvietošanu uz lauku saimniecību un no tās, kā arī par visiem dzīvnieku piedzimšanas un nāves gadījumiem lauku saimniecībā, paziņojot šo notikumu datumus attiecīgās dalībvalsts noteiktajā maksimālajā laikposmā; minētais maksimālais laikposms nav īsāks kā trīs dienas un nepārsniedz septiņas dienas pēc viena no minētajiem notikumiem; dalībvalstis var lūgt Komisiju pagarināt maksimālo septiņu dienu laikposmu.”;

ii) pievieno šādu daļu:

“Lai ņemtu vērā praktiskās grūtības ārkārtas gadījumos, Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 22.b pantu, ar kuriem nosaka ārkārtas apstākļus, kuros dalībvalstis var pagarināt maksimālo septiņu dienu laikposmu, kas paredzēts pirmās daļas otrajā ievilkumā, norādot arī šāda pagarinājuma maksimālo ilgumu, kurš nepārsniedz 14 dienas pēc septiņu dienu laikposma, kas minēts pirmās daļas otrajā ievilkumā.”;

b) panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

“2. Lai nodrošinātu liellopu pienācīgu un efektīvu izsekojamību, kad tos izved sezonālās ganībās, Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 22.b pantu attiecībā uz dalībvalstīm vai daļu no tām, kurās piemēro īpašus sezonālo ganību noteikumus, arī attiecībā uz laikposmu, īpašiem dzīvnieku turētāju pienākumiem un noteikumiem par saimniecību reģistrēšanu un šādu liellopu pārvietošanas reģistrēšanu, tostarp noteikumu ieviešanai nepieciešamajiem pārejas pasākumiem.”;

c) pievieno šādus punktus:

“5. Atkāpjoties no 4. punkta, reģistra kārtošana ir fakultatīva jebkuram turētājam,

a) kurš var piekļūt 5. pantā paredzētajai elektroniskajai datu bāzei, kurā jau ir ietverta reģistrā iekļaujamā informācija, un

b) ievada aktualizētu informāciju vai nodrošina, ka tā tiek tieši ievadīta 5. pantā paredzētajā elektroniskajā datu bāzē.

6. Lai nodrošinātu precizitāti un ticamību informācijai, kurai jābūt iekļautai šajā pantā paredzētajā saimniecības reģistrā, Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 22.b pantu, ar kuriem paredz vajadzīgos noteikumus par minēto informāciju, tostarp to ieviešanai nepieciešamos pārejas pasākumus.”;

10) regulas 8. pantu svītro;

11) iekļauj šādu pantu:

“9.a pants

Apmācība

Dalībvalstis nodrošina, lai ikviena par dzīvnieku identifikāciju un reģistrāciju atbildīgā persona ir saņēmusi norādījumus un vadlīnijas par attiecīgajiem šīs regulas noteikumiem un jebkuriem deleģētajiem un īstenošanas aktiem, ko pieņēmusi Komisija saskaņā ar šo regulu.

Kad attiecīgos noteikumus groza, atbilstošo informāciju dara pieejamu pirmajā daļā minētajai personai.

Dalībvalstis nodrošina, ka ir pieejami atbilstoši apmācības kursi.

Komisija veicina apmaiņu ar paraugpraksi, lai uzlabotu informācijas un apmācības kvalitāti visā Savienībā.”;

12) regulas 10. pantu svītro;

13) regulas 12. pantu aizstāj ar šādu:

“12. pants

Šajā sadaļā lieto šādas definīcijas:

- 1) “liellopu gaļa” nozīmē visus produktus, kas atbilst KN kodiem 0201, 0202, 0206 10 95 un 0206 29 91;
- 2) “marķēšana” nozīmē marķējuma piestiprināšanu atsevišķam gaļas gabalam vai gabaliem vai to iepakojuma materiālam vai – neiesaiņotu produktu gadījumā – attiecīgās informācijas sniegšanu patērētājam rakstiskā un redzamā formā tirdzniecības vietā;
- 3) “organizācija” nozīmē uzņēmēju grupu no tās pašas vai dažādām liellopu gaļas tirdzniecības daļām;
- 4) “maltā gaļa” ir atkaulota gaļa, kura ir samalta un kuras sastāvā ir mazāk par 1 % sāls, un kura atbilst KN kodiem 0201, 0202, 0206 10 95 un 0206 29 91;
- 5) “atgriezumī” ir sīki gaļas gabaliņi, kuri atzīti par piemērotiem cilvēku uzturam un kurus iegūst vienīgi aplīdzināšanas darbību rezultātā, atkaulojot gaļu no liemeņiem un/vai izcērtot to;
- 6) “izcirsta gaļa” ir gaļa, kas izcirsta mazos kubveida gabaliņos, šķēlēs vai citādās individuālās porcijās un ko pārdevējam nav vajadzīgs turpmāk izcirst, pirms to iegādājas galapatērētājs, un ko minētais patērētājs var tieši izmantot. Šī definīcija neattiecas uz malto gaļu un atgriezumiem.”;

14) regulas 13. pantu groza šādi:

a) panta 3. un 4. punktu svītro;

b) panta 5. punktā a) apakšpunkta ievadfrāzi aizstāj ar šādu:

“a) Uzņēmēji un organizācijas marķējumos norāda arī.”;

c) pievieno šādu punktu:

“6. Lai izvairītos no tā, ka liellopu gaļas marķējumā nevajadzīgi atkārtoti norādi par dalībvalsti vai trešo valsti, kurā dzīvnieks audzēts, Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 22.b pantu attiecībā uz vienkāršotu izklāstu gadījumos, kad dzīvnieks piedzimšanas vai nokaušanas dalībvalstī vai trešā valstī uzturas ļoti īsu laiku.

Komisija ar īstenošanas aktiem pieņem noteikumus par 1. punktā un 2. punkta a) apakšpunktā minēto dzīvnieku grupu maksimālo lielumu un sastāvu, ņemot vērā ierobežojumus attiecībā uz to dzīvnieku grupu viendabību, no kuriem iegūst izcirstu gaļu un atgriezumus. Šos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 23. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.”;

15) regulas 14. panta ceturto daļu aizstāj ar šādu:

“Lai nodrošinātu atbilstību horizontālajiem noteikumiem, kas šajā iedaļā attiecas uz marķēšanu, Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 22.b pantu, ar kuriem, pamatojoties uz pieredzi attiecībā uz malto gaļu, paredz šā panta pirmajās trīs daļās paredzētajiem noteikumiem līdzvērtīgus noteikumus attiecībā uz liellopu gaļas atgriezumiem un izcirstu liellopu gaļu.”;

16) regulas 15. pantu aizstāj ar šādu:

“15. pants

No trešām valstīm ievestas liellopu gaļas obligāta marķēšana

Atkāpjoties no 13. panta, Savienības teritorijā ievestu liellopu gaļu, par kuru nav pieejama visa 13. pantā paredzētā informācija, marķē ar norādi:

“Izcelsme: ārpus ES” un “Nokauts(-i): (trešās valsts nosaukums)”.

17) No 2014. gada 13. decembra

a) II sadaļas II iedaļas virsrakstu aizvieto ar vārdiem “Brīvprātīga marķēšana”;

b) regulas 16., 17. un 18. pantu svītro; un

c) II sadaļas II iedaļā iekļauj šādu pantu:

“15.a pants

Vispārīgi noteikumi

Pārtikas produktu informācijai, kura atšķiras no 13., 14. un 15. pantā norādītās informācijas un kuru uzņēmēji vai organizācijas, kas tirgo liellopu gaļu, marķējumam pievieno brīvprātīgi, jābūt objektīvai, kompetentajām iestādēm pārbaudāmai un patērētājiem saprotamai.

Minētā informācija atbilst horizontālajiem tiesību aktiem par marķēšanu un jo īpaši Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (ES) Nr. 1169/2011 (*).

Gadījumā, ja uzņēmēji vai organizācijas, kas tirgo liellopu gaļu, neievēro pirmajā un otrajā daļā minētās saistības, kompetentā iestāde piemēro atbilstošas sankcijas, kā noteikts 22. pantā.

Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 22.b pantu attiecībā uz definīcijām un prasībām, kas piemērojamas termiņiem vai terminu kategorijām, kurus var iekļaut fasētas svaigas un saldētas liellopu un teļa gaļas marķējumā.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1169/2011 (2011. gada 25. oktobris) par pārtikas produktu informācijas sniegšanu patērētājiem un par grozījumiem Eiropas Parlamenta un Padomes Regulās (EK) Nr. 1924/2006 un (EK) Nr. 1925/2006, un par Komisijas Direktīvas 87/250/EEK, Padomes Direktīvas 90/496/EEK, Komisijas Direktīvas 1999/10/EK, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2000/13/EK, Komisijas Direktīvu 2002/67/EK un 2008/5/EK un Komisijas Regulas (EK) Nr. 608/2004 atcelšanu (OV L 304, 22.11.2011., 18. lpp.).”;

18) regulas 19., 20. un 21. pantu svītros;

19) regulas 22. pantu aizstāj ar šādu:

“22. pants

1. Dalībvalstis veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu šīs regulas noteikumu izpildi.

Paredzētie kontroles pasākumi neierobežo nekādus kontroles pasākumus, ko Komisija var veikt saskaņā ar Regulas (EK, Euratom) Nr. 2988/95 9. pantu.

Jebkurām sankcijām, ko dalībvalsts nosaka dzīvnieku turētājam, uzņēmējam vai organizācijai, kura tirgo liellopu gaļu, jābūt efektīvām, preventīvām un proporcionālām.

Kompetentā iestāde katru gadu veic minimālo oficiālu pārbaūžu skaitu attiecībā uz dzīvnieku identifikāciju un reģistrāciju, kas aptver vismaz 3 % lauku saimniecību.

Kompetentā iestāde nekavējoties palielina otrajā daļā minēto oficiālo pārbaūžu minimālo skaitu, ja ir konstatēts, ka netiek ievēroti dzīvnieku identifikācijas un reģistrācijas noteikumi.

Pārbaudāmo saimniecību atlasī kompetentā iestāde veic, pamatojoties uz riska analīzi.

Katra dalībvalsts līdz 31. augustam iesniedz Komisijai ikgadējo ziņojumu par oficiālo pārbaūžu īstenošanu iepriekšējā gadā.

2. Neatkarīgi no 1. punkta kompetentā iestāde uzliek dzīvnieku turētājam turpmāk minētās administratīvās sankcijas:

a) ja viens vai vairāki dzīvnieki saimniecībā neatbilst nevienam I sadaļā izklāstītajam noteikumam: tiek noteikts ierobežojums visu dzīvnieku pārvietošanai uz attiecīgo turētāja saimniecību, kā arī no tās;

b) ja ir dzīvnieki, kas pilnībā neatbilst I sadaļā noteiktajām identifikācijas un reģistrācijas prasībām: nekavējoties nosaka ierobežojumu tikai minēto dzīvnieku pārvietošanai līdz brīdim, kad minētās prasības tiek izpildītas pilnībā;

c) ja kādā saimniecībā ir vairāk nekā 20 % tādu dzīvnieku, attiecībā uz kuriem I sadaļā noteiktās identifikācijas un reģistrācijas prasības nav izpildītas pilnībā: nekavējoties nosaka ierobežojumu visu to dzīvnieku pārvietošanai, kuri minētajā saimniecībā atrodas; attiecībā uz saimniecībām, kurās nav vairāk par 10 dzīvniekiem, šo pasākumu piemēro tad, ja vairāk nekā divi dzīvnieki nav pilnībā identificēti saskaņā ar I sadaļā noteiktajām prasībām;

d) ja turētājs nevar pierādīt dzīvnieka identifikāciju un izsekojamību: vajadzības gadījumā, pamatojoties uz dzīvnieku veselības un pārtikas nekaitīguma apdraudējuma novērtējumu, dzīvnieku iznīcina bez kompensācijas;

- e) ja dzīvnieku turētājs saskaņā ar 7. panta 1. punkta otro ievilkumu neinformē kompetento iestādi par dzīvnieka pārvietošanu uz savu saimniecību un no tās, kompetentā iestāde ierobežo dzīvnieku pārvietošanu uz attiecīgo saimniecību un no tās;
- f) ja dzīvnieku turētājs saskaņā ar 7. panta 1. punkta otro ievilkumu neinformē kompetento iestādi par kāda dzīvnieka piedzimšanu vai nāvi, kompetentā iestāde ierobežo dzīvnieku pārvietošanu uz attiecīgo saimniecību un no tās;
- g) ja dzīvnieku turētājs ilgstoši neizdara 9. pantā minēto maksājumu, dalībvalstis var ierobežot dzīvnieku pārvietošanu uz attiecīgā turētāja saimniecību un no tās.

3. Neatkarīgi no 1. punkta, ja uzņēmēji un organizācijas, kas tirgo liellopu gaļu, ir šādu gaļu marķējuši, neievērojot saistības, kuras viņiem noteiktas II sadaļā, dalībvalstis vajadzības gadījumā un saskaņā ar proporcionalitātes principu pieprasa liellopu gaļu no tirgus izņemt. Dalībvalstis papildus 1. punktā minētajām sankcijām var:

- a) ja minētā gaļa atbilst attiecīgajiem veterinārijas un higiēnas noteikumiem, atļaut šo liellopu gaļu:
 - i) laist tirgū pēc tam, kad tā ir pienācīgi marķēta saskaņā ar Savienības prasībām, vai
 - ii) nosūtīt šo liellopu gaļu pārstrādei produktos, kas nav norādīti 12. panta pirmajā ievilkumā;
- b) dot rīkojumu apturēt vai atsaukt attiecīgajiem uzņēmējiem un organizācijām sniegto apstiprinājumu.

4. Komisijas eksperti kopā ar kompetentajām iestādēm:

- a) pārbauda, vai dalībvalstis pilda šīs regulas prasības;
- b) veic pārbaudes uz vietas, lai nodrošinātu, ka pārbaudes tiek veiktas saskaņā ar šo regulu.

5. Dalībvalsts, kuras teritorijā notiek pārbaude uz vietas, sniedz Komisijas ekspertiem jebkādu palīdzību, kas tiem var būt vajadzīga, veicot savus uzdevumus. Pārbažu rezultātus apspriež ar attiecīgās dalībvalsts kompetento iestādi pirms nobeiguma ziņojuma sagatavošanas un izplatīšanas. Vajadzības gadījumā minētajā ziņojumā iekļauj dalībvalstu ieteikumus par to, kā panākt labāku atbilstību šai regulai.”;

20) iekļauj šādus pantus:

“22.a pants

Kompetentās iestādes

Dalībvalstis izraugās kompetento iestādi vai iestādes, kas atbild par to, lai tiktu nodrošināta atbilstība šai regulai un jebkuriem aktiem, kurus Komisija pieņem, pamatojoties uz to.

Tās informē Komisiju un pārējās dalībvalstis par minēto iestāžu identitāti.

22.b pants**Deleģēšanas īstenošana**

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.
2. Pilnvaras pieņemt 4. panta 1. punktā, 4. panta 3. punktā, 4. panta 5. punktā, 4.a panta 2. punktā, 5. pantā, 6. panta 2. punktā, 7. panta 1. punktā, 7. panta 2. punktā, 7. panta 6. punktā, 13. panta 6. punktā, 14. panta 4. punktā un 15.a pantā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz pieciem gadiem no 2014. gada 17. jūlija. Komisija sagatavo ziņojumu par pilnvaru deleģēšanu vēlākais deviņus mēnešus pirms piecu gadu laikposma beigām. Pilnvaru deleģēšana tiek automātiski pagarināta uz tāda paša ilguma laikposmiem, ja vien Eiropas Parlaments vai Padome neiebilst pret šādu pagarinājumu vēlākais trīs mēnešus pirms katra laikposma beigām.
3. Eiropas Parlaments vai Padome var jebkurā laikā atsaukt 4. panta 1. punktā, 4. panta 3. punktā, 4. panta 5. punktā, 4.a panta 2. punktā, 5. pantā, 6. panta 2. punktā, 7. panta 1. punktā, 7. panta 2. punktā, 7. panta 6. punktā, 13. panta 6. punktā, 14. panta 4. punktā un 15.a pantā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.
4. Tiklīdz tā pieņem deleģētu aktu, Komisija par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.
5. Saskaņā ar 4. panta 1. punktu, 4. panta 3. punktu, 4. panta 5. punktu, 4.a panta 2. punktu, 5. pantu, 6. panta 2. punktu, 7. panta 1. punktu, 7. panta 2. punktu, 7. panta 6. punktu, 13. panta 6. punktu, 14. panta 4. punktu un 15.a pantu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja divos mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus, vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.”;

21) regulas 23. pantu aizstāj ar šādu:

“23. pants**Komiteju procedūra**

1. Komisijai attiecībā uz īstenošanas aktiem, kas pieņemti atbilstoši 4. panta punktam, 4. panta 3. punktam, 4. panta 5. punktam, 5. pantam un 13. panta 6. punktam, palīdz Pārtikas aprites un dzīvnieku veselības pastāvīgā komiteja, kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 178/2002 (*) 58. pantu.

Minētā komiteja ir komiteja Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 182/2011 (**) nozīmē.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

Ja komitejas atzinums ir jāsaņem rakstiskā procedūrā, šādu procedūru beidz bez rezultāta, ja atzinuma sniegšanai noteiktajā termiņā tā nolemj komitejas priekšsēdētājs vai to pieprasa komitejas locekļi ar vienkāršu balsu vairākumu.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 178/2002 (2002. gada 28. janvāris), ar ko paredz pārtikas aprites tiesību aktu vispārīgus principus un prasības, izveido Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādi un paredz procedūras saistībā ar pārtikas nekaitīgumu (OV L 31, 1.2.2002., 1. lpp.).

(**) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).”;

22) iekļauj šādu pantu:

“23.a pants

Ziņojums un tiesiskā regulējuma pilnveidošana

Ne vēlāk kā:

— 2019. gada 18. jūlijā attiecībā uz brīvprātīgas marķēšanas noteikumiem un

— 2023. gada 18. jūlijā attiecībā uz elektroniskās identifikācijas noteikumiem

Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei atbilstošus ziņojumus par šīs regulas īstenošanu un ietekmi, pirmajā gadījumā ietverot iespēju pārskatīt brīvprātīgās marķēšanas noteikumus un otrajā gadījumā izklāstot tehniskās un ekonomiskās iespējas ieviest obligāto elektronisko identifikāciju visā Savienībā.

Vajadzības gadījumā šiem ziņojumiem jāpievieno atbilstoši likumdošanas priekšlikumi.”;

23) iekļauj šādu pielikumu:

“I PIELIKUMS

IDENTIFIKĀCIJAS LĪDZEKĻI

A) PARASTĀ KROTĀLIJA

SPĒKĀ NO 2019. GADA 18. JŪLIJA

B) ELEKTRONISKS IDENTIFIKATORS KĀ ELEKTRONISKA KROTĀLIJA

C) ELEKTRONISKS IDENTIFIKATORS KĀ ATGREMOTĀJU ELEKTRONISKĀS IDENTIFICĒŠANAS KAPSULA

D) ELEKTRONISKS IDENTIFIKATORS KĀ INJICĒJAMS TRANSPONDERS”

2. pants

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2014. gada 15. martā

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
M. SCHULZ

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
D. KOURKOULAS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) Nr. 654/2014**(2014. gada 15. maijs)**

par Savienības tiesību īstenošanu starptautiskās tirdzniecības noteikumu piemērošanai un izpildei un ar kuru groza Padomes Regulu (EK) Nr. 3286/94, ar ko nosaka Kopienas procedūras kopējās tirdzniecības politikas jomā, lai nodrošinātu Kopienas tiesību īstenošanu saskaņā ar starptautiskās tirdzniecības noteikumiem, jo īpaši tiem, kas ieviesti Pasaules tirdzniecības organizācijas aizgādnībā

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 207. panta 2. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽¹⁾,

tā kā:

- (1) Savienība ir noslēgusi vairākus daudzpusējus, reģionālus un divpusējus starptautiskās tirdzniecības nolīgumus, ar kuriem ir paredzētas tiesības un pienākumi, kas pusēm būtu abpusēji izdevīgi.
- (2) Ir svarīgi, lai Savienības rīcībā būtu atbilstīgi instrumenti, ar ko nodrošina tās tiesību faktisko īstenošanu saskaņā ar starptautiskās tirdzniecības nolīgumiem nolūkā aizsargāt Savienības ekonomiskās intereses. Tas īpaši attiecas uz situācijām, kad trešās valstis ievieš tirdzniecību ierobežojošus pasākumus, kas mazina priekšrocības, kuras Savienības ekonomikas dalībniekiem nodrošina starptautiskās tirdzniecības nolīgumi. Savienībai jābūt iespējai ātri un elastīgi reaģēt saistībā ar procedūrām un termiņiem, kas noteikti tās noslēgtajos starptautiskās tirdzniecības nolīgumos. Tāpēc ir nepieciešami noteikumi, ar kuriem nosaka regulējumu Savienības tiesību īstenošanai dažās konkrētās situācijās.
- (3) Strīdu izšķiršanas mehānismu, kas ieviesti ar Nolīgumu, ar ko izveido Pasaules Tirdzniecības organizāciju (PTO) un ar citiem starptautiskās tirdzniecības nolīgumiem, tostarp reģionāliem vai divpusējiem nolīgumiem, mērķis ir rast pozitīvu risinājumu visiem strīdiem, kas rodas starp Savienību un otru minēto nolīgumu pusi vai pārējām pusēm. Tomēr Savienībai būtu jāspēj apturēt koncesijas vai citas saistības saskaņā ar minētajiem strīdu izšķiršanas mehānismiem, ja citi mēģinājumi rast pozitīvu strīda risinājumu ir bijuši neveiksmīgi. Šādos gadījumos Savienības rīcības mērķim vajadzētu būt rosināt attiecīgo trešo valsti ievērot attiecīgos starptautiskās tirdzniecības noteikumus, lai atjaunotu situāciju, kas ir savstarpēji izdevīga.
- (4) Saskaņā ar PTO Nolīgumu par aizsardzības pasākumiem PTO dalībvalstij, kas ierosina piemērot aizsardzības pasākumu vai vēlas pagarināt aizsardzības pasākuma termiņu, ir jācenšas koncesijas un citas saistības starp sevi un eksportētājam dalībvalstīm, kuras šāds pasākums ietekmētu, saglabāt praktiski līdzvērtīgā apjomā. Līdzīgi noteikumi ir izklāstīti citos Savienības noslēgtos starptautiskās tirdzniecības nolīgumos, tostarp reģionālos vai divpusējos nolīgumos. Savienībai būtu jāveic līdzsvara atjaunošanas pasākumi, apturot koncesijas vai citas saistības gadījumos, ja attiecīgā trešā valsts neveic pienācīgus un samērīgus pielāgojumus. Šādos gadījumos Savienības rīcības mērķim vajadzētu būt rosināt trešās valstis ieviest tirdzniecības veicināšanas pasākumus, lai atjaunotu situāciju, kas ir savstarpēji izdevīga.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta 2014. gada 2. aprīļa nostāja (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēta) un Padomes 2014. gada 8. maija lēmums.

- (5) To koncesiju grozīšanu vai atsaukšanu, kas noteiktas PTO dalībvalstu tarifu sarakstos, reglamentē 1994. gada Vispārējās vienošanās par tarifiem un tirdzniecību (GATT 1994) XXVIII pants un ar to saistītā vienošanās. PTO dalībvalstis, ko ietekmē jebkāds šāds grozījums, konkrētos apstākļos ir tiesīgas atsaukt praktiski līdzvērtīgas koncesijas. Savienībai šādos gadījumos būtu jāpieņem līdzsvara atjaunošanas pasākumi, ja vien nav panākta vienošanās par kompensējošiem pielāgojumiem. Savienības rīcības mērķis būtu rosināt trešās valstis īstenot tirdzniecības veicināšanas pasākumus.
- (6) Savienībai vajadzētu būt iespējai īstenot savas tiesības publiskā iepirkuma jomā, ja tirdzniecības partneris neievēro savas saistības, kas paredzētas PTO Nolīgumā par valsts iepirkumu (GPA) vai citos starptautiskās tirdzniecības nolīgumos. GPA noteikts, ka strīdi, kas rodas saistībā ar minēto nolīgumu, nav iemesls, lai apturētu koncesijas vai citas saistības, kas izriet no jebkura cita PTO nolīguma, uz kuru attiecas vienošanās. Savienības rīcības mērķim vajadzētu būt koncesiju saglabāšanai praktiski līdzvērtīgā apjomā, kā noteikts attiecīgajos starptautiskās tirdzniecības nolīgumos.
- (7) Dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka tirdzniecības politikas pasākumi publiskā iepirkuma jomā to attiecīgajā teritorijā tiek piemēroti tādā veidā, kas vislabāk atbilst to administratīvajai struktūrai un praksei, vienlaikus ievērojot Savienības tiesību aktus.
- (8) Tirdzniecības politikas pasākumus, ko pieņem saskaņā ar šo regulu, būtu jāizraugās un jāizstrādā, pamatojoties uz objektīviem kritērijiem, tostarp to, cik efektīvi ir minētie pasākumi, lai panāktu, ka trešās valstis ievēro starptautiskās tirdzniecības noteikumus, un to, kādas ir pasākumu iespējas nodrošināt atvieglojumus tiem ekonomikas dalībniekiem Savienībā, kurus ietekmē trešās valsts pasākumi, un pamatojoties uz mērķi mazināt negatīvu ekonomisko ietekmi uz Savienību, tostarp attiecībā uz būtiskām izejvielām.
- (9) Šajā regulā galvenā uzmanība būtu jāpievērš tiem pasākumiem, saistībā ar kuriem Savienībai ir pieredze izstrādē un piemērošanā. Saistībā ar šīs regulas darbības pārskatīšanu būtu jāvērtē iespēja paplašināt tās darbības jomu, lai paredzētu, ka tiek pieņemti pasākumi intelektuālā īpašuma tiesību jomā un papildu pasākumi attiecībā uz pakalpojumiem, pienācīgi ņemot vērā katras šīs jomas specifiku.
- (10) Īstenojot Savienības tiesības, būtu jānosaka preces izcelsme saskaņā ar Padomes Regulu (EEK) Nr. 2913/92⁽¹⁾. Īstenojot Savienības tiesības pēc strīda izšķiršanas publiskā iepirkuma jomā būtu jānosaka pakalpojuma izcelsme, pamatojoties uz tās fiziskās vai juridiskās personas izcelsmi, kura pakalpojumu sniedz. Novērtējot pretendenta sniegto informāciju un garantijas attiecībā uz preču un pakalpojumu izcelsmi, līgumslēdzējām iestādēm vai vienībām būtu jāīsteno parastie piesardzības pasākumi un jāveic pienācīga pārbaude.
- (11) Komisijai būtu jāpārskata šīs regulas darbības joma, darbība un efektivitāte, tostarp iespējamie pasākumi intelektuālā īpašuma tiesību jomā un ar pakalpojumiem saistītie papildu pasākumi, ne vēlāk kā trīs gadus pēc tās pirmreizējās īstenošanas vai ne vēlāk kā piecus gadus no tās spēkā stāšanās dienas – atkarībā no tā, kurš no minētajiem datumiem ir pirmais. Komisijai par savu novērtējumu būtu jāpaziņo Eiropas Parlamentam un Padomei. Pēc pārskata var iesniegt atbilstīgus tiesību aktu priekšlikumus.
- (12) Ir svarīgi nodrošināt efektīvu saziņu un viedokļu apmaiņu starp Komisiju, no vienas puses, un Eiropas Parlamentu un Padomi, no otras puses, jo īpaši attiecībā uz strīdiem saistībā ar starptautiskās tirdzniecības nolīgumiem, kuru rezultātā var tikt pieņemti pasākumi saskaņā ar šo regulu.
- (13) Lai atsauktos uz šo regulu saistībā ar tirdzniecības politikas pasākumu īstenošanu, būtu jāgroza Padomes Regula (EK) Nr. 3286/94⁽²⁾.

⁽¹⁾ Padomes Regula (EEK) Nr. 2913/92 (1992. gada 12. oktobris) par Kopienas Muitas kodeksa izveidi (OV L 302, 19.10.1992., 1. lpp.).

⁽²⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 3286/94 (1994. gada 22. decembris), ar ko nosaka Kopienas procedūras kopējās tirdzniecības politikas jomā, lai nodrošinātu Kopienas tiesību īstenošanu saskaņā ar starptautiskās tirdzniecības noteikumiem, jo īpaši tiem, kas ieviesti Pasaules tirdzniecības organizācijas aizgādībā (OV L 349, 31.12.1994., 71. lpp.).

- (14) Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus šīs regulas īstenošanai, Komisijai būtu jāpiešķir īstenošanas pilnvaras. Minētās pilnvaras būtu jāizmanto saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011 ⁽¹⁾.
- (15) Ņemot vērā to, ka ir ļoti sarežģīti pārbaudīt, cik daudzveidīga varētu būt saskaņā ar šo regulu pieņemtu tirdzniecības politikas pasākumu ietekme, un lai paredzētu pietiekami daudz iespēju panākt pēc iespējas plašāku atbalstu, Komisijai nevajadzētu pieņemt īstenošanas aktus gadījumā, kad izņēmuma kārtā šajā regulā minētā komiteja nesniedz atzinumu par Komisijas iesniegto īstenošanas akta projektu.
- (16) Lai aizsargātu Savienības intereses, Komisijai būtu jāpieņem īstenošanas akti, kas jāpiemēro nekavējoties, ja pienācīgi pamatotos gadījumos saistībā ar vajadzību pielāgot tirdzniecības politikas pasākumus attiecīgās trešās personas rīcībai, tas vajadzīgs nenovēršamu un steidzamu iemeslu dēļ.
- (17) Šī regula neskar tirdzniecības politikas pasākumu iespējamo pieņemšanu, pamatojoties uz citiem attiecīgiem Savienības tiesību aktiem vai Līguma par Eiropas Savienības darbību noteikumiem, vienlaikus ievērojot piemērojamos starptautiskās tirdzniecības nolīgumu noteikumus par koncesiju apturēšanu vai atsaukšanu vai citas saistības,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

1. pants

Priekšmets

Šajā regulā paredzēti noteikumi un procedūras, lai nodrošinātu, ka tiek faktiski un laikus īstenotas Savienības tiesības apturēt vai atsaukt koncesijas vai citas saistības saskaņā ar starptautiskās tirdzniecības nolīgumiem nolūkā:

- a) reaģēt uz trešo valstu izdarītiem starptautiskās tirdzniecības noteikumu pārkāpumiem, kas ietekmē Savienības intereses, lai rastu apmierinošu risinājumu, kas atjauno Savienības ekonomikas dalībnieku priekšrocības;
- b) atjaunot līdzsvaru starp koncesijām vai citām saistībām tirdzniecības attiecībās ar trešām valstīm, ja režīms, ko piemēro precēm no Savienības tiek mainīts tādā veidā, kas skar Savienības intereses.

2. pants

Definīcijas

Šajā regulā piemēro šādas definīcijas:

- a) "valsts" ir jebkura valsts vai atsevišķa muitas teritorija;
- b) "koncesijas vai citas saistības" ir tarifa koncesijas vai jebkuras citas priekšrocības, ko Savienība ir apņēmusies piemērot tirdzniecībā ar trešām valstīm atbilstīgi starptautiskās tirdzniecības nolīgumiem, kuru līgumslēdzēja puse tā ir;
- c) "zaudējuma vai samazinājuma apjoms" ir apjoms, kādā tiek ietekmētas Savienības priekšrocības, ko nodrošina starptautiskās tirdzniecības nolīgumi. Ja vien attiecīgajā nolīgumā nav definēts citādi, tas ietver jebkuru nelabvēlīgu ekonomisko ietekmi, ko rada trešās valsts pasākums;
- d) "obligāts cenas sods" ir līgumslēdzēju iestāžu vai vienību, kas organizē publiskā iepirkuma procedūras, pienākums palielināt cenu – piemērojot dažus izņēmumus – pakalpojumiem un/vai precēm, kuru izcelsme ir konkrētās trešās valstīs un kuri ir piedāvāti līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūrās.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

3. pants

Darbības joma

Šo regulu piemēro:

- a) pēc tirdzniecības strīdu iztiesāšanas saskaņā ar PTO Vienošanos par noteikumiem un kārtību, ar ko nosaka strīdu izšķiršanu (PTO Vienošanās par strīdu izšķiršanu), ja Savienība ir pilnvarota apturēt koncesijas vai citas saistības saskaņā ar daudzpusējiem un plurilaterāliem nolīgumiem, uz kuriem attiecas PTO Vienošanās par strīdu izšķiršanu;
- b) pēc tirdzniecības strīdu iztiesāšanas saskaņā ar citiem starptautiskās tirdzniecības nolīgumiem, tostarp reģionāliem vai divpusējiem nolīgumiem, ja Savienībai ir tiesības apturēt koncesijas vai citas saistības saskaņā ar šādiem nolīgumiem;
- c) koncesiju vai citu saistību līdzsvara atjaunošanai, ko saskaņā ar 8. pantu PTO Nolīgumā par aizsardzības pasākumiem vai saskaņā ar citos starptautiskās tirdzniecības nolīgumos, tostarp reģionālos vai divpusējos nolīgumos, iekļautajiem noteikumiem par aizsardzības pasākumiem var būt tiesības veikt, ja trešā valsts piemēro aizsardzības pasākumu;
- d) gadījumos, kad PTO dalībvalsts groza koncesijas saskaņā ar GATT 1994 XXVIII pantu, ja nav bijusi vienošanās par kompensējošiem pielāgojumiem.

4. pants

Savienības tiesību īstenošana

1. Ja ir vajadzīga rīcība, lai aizsargātu Savienības intereses 3. pantā minētajos gadījumos, Komisija pieņem īstenošanas aktus, ar ko nosaka atbilstīgus tirdzniecības politikas pasākumus. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 8. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.
2. Atbilstīgi 1. punktam pieņemti īstenošanas akti atbilst šādiem nosacījumiem:
 - a) ja koncesijas vai citas saistības aptur pēc tirdzniecības strīda iztiesāšanas saskaņā ar PTO Vienošanos par strīdu izšķiršanu, to apjoms nepārsniedz apjomu, ko apstiprinājusi PTO Strīdu izšķiršanas padome;
 - b) ja koncesijas vai citas saistības aptur pēc starptautiskas strīda izšķiršanas procedūras īstenošanas saskaņā ar citiem starptautiskās tirdzniecības nolīgumiem, tostarp divpusējiem vai reģionāliem nolīgumiem, to apjoms nepārsniedz tā zaudējuma vai samazinājuma apjomu, ko izraisījis attiecīgais trešās valsts pasākums un ko – atkarībā no konkrētā gadījuma – noteikusi Komisija, vai kas noteikts, vērsoties šķīrējtiesā;
 - c) ja tiek atjaunots līdzsvars starp koncesijām vai citām saistībām saskaņā ar noteikumiem par aizsardzības pasākumiem, kas ietverti starptautiskās tirdzniecības nolīgumos, Savienības rīcība ir praktiski līdzvērtīga to koncesiju vai citu saistību apjomam, kuras ietekmējis aizsardzības pasākums, saskaņā ar nosacījumiem PTO Nolīgumā par aizsardzības pasākumiem vai aizsardzības pasākumu noteikumiem, kas ietverti citos starptautiskās tirdzniecības nolīgumos, tostarp reģionālos vai divpusējos nolīgumos, saskaņā ar kuriem piemēro aizsardzības pasākumu;
 - d) ja koncesijas atsauc tirdzniecībā ar trešo valsti sakarā ar GATT 1994 XXVIII pantu un saistīto vienošanos⁽¹⁾, tās ir praktiski līdzvērtīgas koncesijām, ko grozījusi vai atsaucusi attiecīgā trešā valsts, saskaņā ar nosacījumiem, ko paredz GATT 1994 XXVIII pants un saistītā vienošanās.
3. Tirdzniecības politikas pasākumus, kas minēti 1. punktā, nosaka, ņemot vērā pieejamo informāciju un Savienības vispārējās intereses un pamatojoties uz šādiem kritērijiem:
 - a) pasākumu efektivitāte, lai panāktu, ka trešās valstis ievēro starptautiskās tirdzniecības noteikumus;

⁽¹⁾ Vienošanās "XXVIII panta interpretācija un piemērošana".

- b) pasākumu iespējas nodrošināt atvieglojumus tiem ekonomikas dalībniekiem Savienībā, kurus ietekmē trešās valsts pasākumi;
- c) attiecīgo preču vai pakalpojumu alternatīvu piegādes avotu pieejamība, lai novērstu vai līdz minimumam samazinātu nelabvēlīgo ietekmi uz pakārtotajām nozarēm, līgumslēdzējām iestādēm vai vienībām vai galapatērētājiem Savienībā;
- d) nesamērīgas administratīvās sarežģītības un izmaksu nepieļaušana pasākumu piemērošanā;
- e) jebkādi konkrēti kritēriji, kas var būt noteikti starptautiskās tirdzniecības nolīgumos saistībā ar 3. pantā minētajiem gadījumiem.

5. pants

Tirdzniecības politikas pasākumi

1. Neskarot starptautiskos nolīgumus, kuru līgumslēdzēja puse ir Savienība, tirdzniecības politikas pasākumi, ko var veikt, pieņemot īstenošanas aktu atbilstīgi 4. panta 1. punktam, ir:
 - a) tarifa koncesiju apturēšana un jaunu vai palielinātu muitas nodokļu piemērošana, tostarp muitas nodokļu atkārtota noteikšana lielākās labvēlības režīma līmenī vai muitas nodokļu piemērošana, pārsniedzot lielākās labvēlības līmeni, vai preču ievedmuitas vai izvedmuitas papildu maksājumu ieviešana;
 - b) preču importa vai eksporta kvantitatīvu ierobežojumu ieviešana vai palielināšana neatkarīgi no tā, vai tā notiek ar kvotu, importa vai eksporta licenču vai citu pasākumu starpniecību;
 - c) koncesiju apturēšana attiecībā uz precēm, pakalpojumiem vai piegādātājiem publiskā iepirkuma jomā,
 - i) izslēdzot no publiskā iepirkuma tādus preču vai pakalpojumu piegādātājus, kas veic uzņēmējdarbību un darbojas no attiecīgās trešās valsts, un/vai piedāvājumus, kuru kopējo apjomu veido vairāk nekā 50 % attiecīgās trešās valsts izcelsmes preču vai pakalpojumu, un/vai
 - ii) piemērojot obligātu cenas sodu attiecībā uz piedāvājumiem no preču vai pakalpojumu piegādātājiem, kas veic uzņēmējdarbību un darbojas no attiecīgās trešās valsts, un/vai attiecībā uz to piedāvājuma daļu, ko veido preces vai pakalpojumi, kuru izcelsme ir attiecīgajā trešajā valstī.
2. Saskaņā ar 1. punkta c) apakšpunktu pieņemtie pasākumi:
 - a) ietver robežvērtības, pamatojoties uz attiecīgo preču vai pakalpojumu raksturlielumiem, kuras pārsniedzot, jāpiemēro izslēgšana un/vai obligātais cenas sods, ņemot vērā attiecīgā tirdzniecības nolīguma noteikumus un zaudējuma vai samazinājuma apjomu;
 - b) nosaka tās preču vai pakalpojumu nozares vai kategorijas, uz kurām pasākumi ir attiecināmi, kā arī visus piemērojamos izņēmumus;
 - c) nosaka dalībvalsts uzskaitītās līgumslēdzējas iestādes vai vienības, vai līgumslēdzēju iestāžu vai vienību kategorijas, uz kuru veiktajiem iepirkumiem pasākumi attiecas. Lai šai noteikšanai nodrošinātu pamatu, ikviena dalībvalsts iesniedz atbilstošu līgumslēdzēju iestāžu vai vienību, vai līgumslēdzēju iestāžu vai vienību kategoriju sarakstu. Ar pasākumiem nodrošina to, ka tiek panākts atbilstošs koncesiju vai citu saistību atcelšanas līmenis un taisnīgs sadalījums starp dalībvalstīm.

6. pants

Izcelsmes noteikumi

1. Preces izcelsmi nosaka saskaņā ar Regulu (EEK) Nr. 2913/92.

2. Pakalpojuma izcelsmi nosaka, pamatojoties uz tās fiziskās vai juridiskās personas izcelsmi, kura to sniedz. Par pakalpojuma sniedzēja izcelsmes valsti uzskata:

- a) fiziskas personas gadījumā – valsti, kurā persona ir valstspiederīgā vai kurā tai ir pastāvīgas uzturēšanās tiesības;
- b) juridiskas personas gadījumā – kādu no šādām:
 - i) ja pakalpojumu nesniedz ar komerciālu klātbūtni Savienībā – valsti, kurā juridiskā persona ir dibināta vai citādi organizēta saskaņā ar šīs valsts tiesību aktiem un kuras teritorijā juridiskā persona veic reālu darījumdarbību;
 - ii) ja pakalpojumu sniedz ar komerciālu klātbūtni Savienībā – dalībvalsti, kurā juridiskā persona veic uzņēmējdarbību un kuras teritorijā tā veic reālu darījumdarbību tā, ka tai ir tieša un faktiskā saikne ar minētās dalībvalsts tautsaimniecību.

Ja juridiskā persona, kas sniedz pakalpojumu, nav iesaistīta reālā darījumdarbībā tā, ka tai ir tieša un faktiskā saikne ar tās dalībvalsts tautsaimniecību, kurā tā veic uzņēmējdarbību, par minētās juridiskās personas izcelsmi pirmās daļas b) apakšpunkta ii) punkta vajadzībām uzskata to fizisko vai juridisko personu izcelsmi, kurām tā pieder vai kuras to kontrolē.

Uzskata, ka juridiskā persona, kas sniedz pakalpojumu, "pieder" attiecīgās valsts personām, ja vairāk nekā 50 % no līdzdalības tās pašu kapitālā pieder minētās valsts personām, un ka to "kontrolē" attiecīgās valsts personas, ja šādām personām ir pilnvaras iecelt vairākumu direktoru vai citādi likumīgi vadīt tās darbības.

7. pants

Pasākumu apturēšana, grozīšana un atsaukšana

1. Ja pēc īstenošanas akta pieņemšanas atbilstīgi 4. panta 1. punktam attiecīgā trešā valsts piešķir Savienībai piemērotu un samērīgu kompensāciju 3. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā minētajos gadījumos, Komisija var apturēt minētā īstenošanas akta piemērošanu uz kompensācijas laikposmu. Par apturēšanu lemj saskaņā ar 8. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.
2. Komisija atsauc saskaņā ar 4. panta 1. punktu pieņemtu īstenošanas aktu šādos gadījumos:
 - a) ja trešā valsts, kuras pasākumi strīda izšķiršanas procedūrā tikuši atzīti par starptautiskās tirdzniecības noteikumu pārkāpumu, sāk ievērot šos noteikumus vai ja ir citādi rasts savstarpēji apmierinošs risinājums;
 - b) gadījumos, kad tiek atjaunots koncesiju vai citu saistību līdzsvars pēc tam, kad trešā valsts ir pieņēmusi aizsardzības pasākumu, ja aizsardzības pasākums tiek atsaukts vai beidzas tā termiņš vai ja attiecīgā trešā valsts piešķir Savienībai piemērotu un samērīgu kompensāciju pēc īstenošanas akta pieņemšanas saskaņā ar 4. panta 1. punktu;
 - c) gadījumos, kad PTO dalībvalsts groza koncesijas saskaņā ar GATT 1994 XXVIII pantu, ja attiecīgā trešā valsts piešķir Savienībai piemērotu un samērīgu kompensāciju pēc īstenošanas akta pieņemšanas saskaņā ar 4. panta 1. punktu.

Par pirmajā daļā minēto atsaukšanu lemj saskaņā ar 8. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

3. Ja, ievērojot 4. panta 2. un 3. punktu, ir jāpielāgo saskaņā ar šo regulu pieņemti tirdzniecības politikas pasākumi, Komisija var ieviest jebkādus atbilstīgus grozījumus saskaņā ar 8. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

4. Pietiekami pamatotu nenovēršanu un steidzamu iemeslu dēļ saistībā ar attiecīgā trešās valsts pasākuma izbeigšanu vai grozīšanu, Komisija saskaņā ar 8. panta 3. punktā minēto procedūru pieņem īstenošanas aktus, kas jāpieņem nekavējoties, un ar ko aptur, groza vai atsauc saskaņā ar 4. panta 1. punktu pieņemtus īstenošanas aktus, kā paredzēts šajā pantā.

8. pants

Komiteju procedūra

1. Komisijai palīdz komiteja, kas izveidota ar Regulu (EK) Nr. 3286/94. Minētā komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 3. panta nozīmē.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

Ja komiteja nesniedz atzinumu, Komisija nepieņem īstenošanas akta projektu, un piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. panta 4. punkta trešo daļu.

3. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 8. pantu saistībā ar tās 5. pantu.

9. pants

Informācijas vākšana

1. Saistībā ar šīs regulas piemērošanu Komisija pieprasa informāciju un viedokļus par Savienības ekonomiskajām interesēm attiecībā uz konkrētām precēm vai pakalpojumiem vai konkrētām nozarēm, publicējot paziņojumu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai izmantojot citus piemērotus publiskās saziņas veidus, norādot laikposmu, kurā informācija jāiesniedz. Komisija ņem vērā saņemto informāciju.

2. Saskaņā ar šo regulu saņemto informāciju izmanto tikai tam mērķim, kuram tā pieprasīta.

3. Ne Eiropas Parlaments, ne Padome, ne Komisija, ne dalībvalstis, ne to attiecīgie ierēdņi neizpauž konfidenciālu informāciju, kas saņemta saskaņā ar šo regulu, ja nav saņemta īpaša atļauja no šādas informācijas sniedzēja.

4. Informācijas sniedzējs var pieprasīt, lai sniegtā informācija tiktu uzskatīta par konfidenciālu. Šādos gadījumos tai pievieno nekonfidenciālu kopsavilkumu, kurā iekļauta informācija vispārīgā veidā, vai to iemeslu izklāstu, kuru dēļ informāciju nevar apkopot.

5. Ja tiek secināts, ka konfidencialitātes pieprasījums nav pamatots, un ja informācijas sniedzējs nevēlas informāciju darīt zināmu atklātībai vai atļaut tās izpaušanu vispārīgā veidā, attiecīgo informāciju var ņemt vērā.

6. Šā panta 2. līdz 5. punkts neliedz Savienības iestādēm un dalībvalstu iestādēm izpaust vispārīgu informāciju. Šādā izpaušanā jāņem vērā ieinteresēto personu legītīmās intereses attiecībā uz to komercnoslēpuma neizpaušanu.

10. pants

Pārskatīšana

1. Ne vēlāk kā trīs gadus pēc īstenošanas akta pirmreizējās pieņemšanas vai ne vēlāk kā 2019. gada 18. jūlijā – atkarībā no tā, kurš no minētajiem datumiem ir pirmais, Komisija pārskata šīs regulas darbības jomu, jo īpaši attiecībā uz tirdzniecības politikas pasākumiem, kurus varētu pieņemt, kā arī attiecībā uz tās īstenošanu, un par konstatēto ziņo Eiropas Parlamentam un Padomei.

2. Neatkarīgi no 1. punkta Komisija veic pārskatīšanu, kuras mērķis ir šajā regulā paredzēt papildu tirdzniecības politikas pasākumus, ar ko aptur koncesijas vai citas saistības pakalpojumu tirdzniecības jomā. Komisija *inter alia* izskata šādus aspektus:

- a) starptautiskas norises attiecībā uz citu saistību apturēšanu saskaņā ar Vispārējo līgumu par pakalpojumu tirdzniecību (GATS);
- b) norises Savienībā attiecībā uz kopīgu noteikumu pieņemšanu pakalpojumu nozarē;
- c) tādu papildu tirdzniecības politikas pasākumu efektivitāte, kurus varētu izmantot kā līdzekli Savienības tiesību īstenošanai saskaņā ar starptautiskiem tirdzniecības nolīgumiem;
- d) pieejami mehānismi, lai nodrošinātu, ka iespējamais papildu tirdzniecības politikas pasākumus attiecībā uz pakalpojumiem praksē īsteno vienādi un efektīvi; un
- e) sekas, kas rastos Savienībā esošiem pakalpojumu sniedzējiem laikā, kad saskaņā ar šo regulu pieņem īstenošanas aktus.

Komisija ziņo Eiropas Parlamentam un Padomei par savu sākotnējo novērtējumu līdz 2017. gada 18. jūlijam.

11. pants

Grozījumi citos tiesību aktos

Regulas (EK) Nr. 3286/94 13. panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

“3. Ja pēc tam, kad Savienība ir rīkojusies saskaņā ar 12. panta 2. punktu, tai ir jāpieņem lēmums par tirdzniecības politikas pasākumiem, kas jāpieņem saskaņā ar 11. panta 2. punkta c) apakšpunktu vai 12. pantu, tā nekavējoties rīkojas saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 207. pantu un vajadzības gadījumā saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 654/2014 (*) vai jebkurām citām piemērojamām procedūrām.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 654/2014 (2014. gada 15. maijs) par Savienības tiesību īstenošanu starptautiskās tirdzniecības noteikumu piemērošanai un izpildei un ar kuru groza Padomes Regulu (EK) Nr. 3286/94, ar ko nosaka Kopienas procedūras kopējās tirdzniecības politikas jomā, lai nodrošinātu Kopienas tiesību īstenošanu saskaņā ar starptautiskās tirdzniecības noteikumiem, jo īpaši tiem, kas ieviesti Pasaules tirdzniecības organizācijas aizgādībā (OV L 189, 27.6.2014., 50. lpp.).”

12. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2014. gada 15. maijā

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
M. SCHULZ

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
D. KOURKOULAS

Komisijas paziņojums

Komisija atzinīgi vērtē to, ka ir pieņemta Eiropas Parlamenta un Padomes Regula par Savienības tiesību īstenošanu starptautiskās tirdzniecības noteikumu piemērošanai un izpildei un ar ko groza Regulu (EK) Nr. 3286/94.

Regulā noteikts, ka konkrētās īpašās situācijās Komisija ir pilnvarota pieņemt īstenošanas aktus, pamatojoties uz objektīviem kritērijiem un dalībvalstu kontrolē. Izmantojot minētās pilnvaras, Komisija plāno rīkoties saskaņā ar šo paziņojumu.

Sagatavojot īstenošanas aktu projektus, Komisija veiks plašu apspriešanos, lai nodrošinātu, ka visas attiecīgās intereses tiek pienācīgi ņemtas vērā. Ar minētajām apspriedēm Komisija cer saņemt to privātā sektora ieinteresēto personu ieguldījumu, kuras ietekmē trešo valstu pasākumi vai iespējami tirdzniecības politikas pasākumi, ko pieņem Savienība. Tāpat Komisija cer saņemt to publisko iestāžu ieguldījumu, kuras var būt iesaistītas tādu iespējamo tirdzniecības politikas pasākumu īstenošanā, ko pieņem Savienība. Sagatavojot īstenošanas aktu projektus publiskā iepirkuma pasākumu jomā, jo īpaši tiks pienācīgi ņemts vērā dalībvalstu publisko iestāžu ieguldījums.

Komisija atzīst, cik svarīgi dalībvalstīm ir savlaicīgi saņemt informāciju, ja tā paredz pieņemt īstenošanas aktus saskaņā ar šo regulu, lai dalībvalstis varētu sniegt ieguldījumu pilnībā uz informāciju balstītu lēmumu pieņemšanā, un rīkosies, lai sasniegtu šo mērķi.

Komisija apstiprina, ka tā nekavējoties nosūtīs Parlamentam un Padomei īstenošanas aktu projektus, kurus tā iesniedz dalībvalstu komitejai. Tāpat tā nekavējoties nosūtīs Eiropas Parlamentam un Padomei galīgos īstenošanas aktu projektus pēc tam, kad būs sniegts atzinums komitejā.

Komisija turpinās regulāri informēt Parlamentu un Padomi par starptautiskajām norisēm, kas var radīt situācijas, kurās nepieciešams pieņemt pasākumus saskaņā ar regulu. Tas tiks darīts, izmantojot atbildīgās komitejas Padomē un Parlamentā.

Komisija atzinīgi vērtē Parlamenta ieceri veicināt strukturētu dialogu par strīdu izšķiršanu un izpildes jautājumiem un pilnvērtīgi piedalīties īpašās sanāsmēs atbildīgajā parlamentārajā komitejā, lai apmainītos ar viedokļiem par tirdzniecības strīdiem un izpildes darbībām, tostarp par ietekmi uz Savienības ražošanas nozarēm.

Visbeidzot Komisija apstiprina, ka tai ir ļoti svarīgi nodrošināt, lai regula būtu efektīvs un iedarbīgs instruments, īstenojot Savienības tiesības saskaņā ar starptautiskiem tirdzniecības nolīgumiem, tostarp pakalpojumu tirdzniecības jomā. Tādēļ Komisija saskaņā ar regulas noteikumiem pārskatīs 5. panta darbības jomu, lai iekļautu papildu tirdzniecības politikas pasākumus par pakalpojumu tirdzniecību, tiklīdz radīsies nosacījumi, lai nodrošinātu šādu pasākumu īstenojamību un efektivitāti.

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) Nr. 655/2014**(2014. gada 15. maijs),****ar ko izveido Eiropas kontu apķīlāšanas rīkojuma procedūru, lai atvieglotu pārrobežu parādu piedziņu civillietās un komercietās**

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 81. panta 2. punkta a), e) un f) apakšpunktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

- (1) Savienība ir izvirzījusi mērķi uzturēt un attīstīt brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, kurā ir nodrošināta personu brīva pārvietošanās. Lai pakāpeniski izveidotu šādu telpu, Savienībai ir jāpieņem pasākumi, kas attiecas uz tiesu iestāžu sadarbību civillietās, kurās ir pārrobežu elementi, jo īpaši tad, kad tas nepieciešams iekšējā tirgus pienācīgai darbībai.
- (2) Saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 81. panta 2. punktu šādi pasākumi var ietvert pasākumus, kuru mērķis ir nodrošināt cita starpā tiesas nolēmumu savstarpēju atzīšanu un izpildi dalībvalstu starpā, tiesu iestāžu efektīvu pieejamību un šķēršļu likvidēšanu civillietu pienācīgai izskatīšanai, vajadzības gadījumā sekmējot dalībvalstīs piemērojamo civilprocesuālo normu saderību.
- (3) Komisija 2006. gada 24. oktobrī ar “Zaļo grāmatu par spriedumu izpildes efektivitātes uzlabošanu Eiropas Savienībā: banku kontu arests” uzsāka apspriešanos par nepieciešamību pēc vienotas Eiropas procedūras banku kontu apķīlāšanai un šādas procedūras iespējamajiem elementiem.
- (4) 2009. gada decembrī pieņemtajā Stokholmas programmā ⁽³⁾, kas nosaka prioritātes brīvības, drošības un tiesiskuma jomā no 2010. gada līdz 2014. gadam, Eiropadome aicināja Komisiju izvērtēt, vai vajag un vai ir iespējams Savienības līmenī paredzēt konkrētus pagaidu, tostarp aizsardzības, pasākumus, lai novērstu, piemēram, to, ka pirms prasījuma izpildes pazūd aktīvi, un ierosināt atbilstīgus priekšlikumus, lai uzlabotu spriedumu izpildes efektivitāti Savienībā attiecībā uz banku kontiem un parādnieku aktīviem.
- (5) Valsts procedūras, lai iegūtu aizsardzības pasākumus, piemēram, kontu apķīlāšanas rīkojumus, pastāv visās dalībvalstīs, bet šādu pasākumu noteikšanas nosacījumi un to īstenošanas efektivitāte ir ļoti atšķirīgi. Turklāt valstu aizsardzības pasākumu izmantošana lietās, kurās ir pārrobežu elementi, var izrādīties sarežģīta, jo īpaši, ja kreditors cenšas panākt, lai tiktu apķīlāti vairāki konti dažādās dalībvalstīs. Tādēļ šķiet nepieciešami un piemēroti pieņemt saistošu un tieši piemērojamu Savienības tiesību aktu, ar kuru izveido jaunu Savienības procedūru, kas ļautu apķīlāt banku kontos turētus finanšu līdzekļus pārrobežu lietās efektīvā un ātrā veidā.

⁽¹⁾ OV C 191, 29.6.2012., 57. lpp.⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2014. gada 15. aprīļa nostāja (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēta) un Padomes 2014. gada 13. maija lēmums.⁽³⁾ OV C 115, 4.5.2010., 1. lpp.

- (6) Procedūrai, ko izveido ar šo regulu, būtu jākalpo par papildu un fakultatīvu līdzekli kreditoram, kas aizvien var brīvi izmantot jebkuru citu procedūru, lai iegūtu līdzvērtīgu pasākumu atbilstīgi valsts tiesību aktiem.
- (7) Kreditoram būtu jāspēj iegūt aizsardzības pasākumu Eiropas kontu apķīlāšanas rīkojuma ("Apķīlāšanas rīkojums" vai "Rīkojums") veidā, kas liedz pārskaitīt vai izņemt finanšu līdzekļus, ko viņa parādnieks tur bankas kontā dalībvalstī, ja pastāv risks, ka bez šāda pasākuma kreditora prasījuma pret parādnieku turpmāka izpilde tiks kavēta vai padarīta būtiski sarežģītāka. Parādnieka kontā turēto finanšu līdzekļu apķīlāšanas sekām vajadzētu būt tādām, ka ne tikai pats parādnieks, bet arī personas, ko viņš pilnvarojis veikt maksājumus no minētā konta, piemēram, ar regulāra maksājuma rīkojumu vai izmantojot tiešo debetu vai kredītkarti, nevar šos finanšu līdzekļus izmantot.
- (8) Šīs regulas darbības jomā būtu jāietver visas civillietas un komercietas, izņemot dažus skaidri noteiktus jautājumus. Proti, šī regula nebūtu jāpiemēro prasījumiem pret parādnieku maksātnespējas procedūrās. Tam būtu jānozīmē, ka pret parādnieku nevar izdot nevienu Apķīlāšanas rīkojumu, ja attiecībā uz viņu ir uzsākta maksātnespējas procedūra, kā definēts Padomes Regulā (EK) Nr. 1346/2000 ⁽¹⁾. No otras puses, šim izņēmumam būtu jāļauj Apķīlāšanas rīkojumu izmantot, lai nodrošinātu, ka tiek atgūti kaitējoši maksājumi, ko minētais parādnieks veicis trešām personām.
- (9) Šī regula būtu jāpiemēro kontiem, kas turēti tajās kredītiestādēs, kuru uzņēmējdarbība ir noguldījumu vai citu atmaksājumu līdzekļu pieņemšana no sabiedrības un kredītu piešķiršana no saviem līdzekļiem.

Tādējādi to nevajadzētu piemērot finanšu iestādēm, kas nepieņem šādus noguldījumus, piemēram, iestādēm, kas nodrošina finansējumu eksporta un investīciju projektiem vai projektiem jaunattīstības valstīs, vai arī iestādēm, kas sniedz finanšu tirgus pakalpojumus. Turklāt šo regulu nevajadzētu piemērot kontiem, kurus tur centrālās bankas vai kuri tiek turēti centrālajās bankās, tām pildot monetāro iestāžu pilnvaras, kā arī kontiem, kurus nevar apķīlāt ar valsts rīkojumiem, kas ir līdzvērtīgi Apķīlāšanas rīkojumam, vai uz kuriem citu iemeslu dēļ apķīlāšanu neattiecina saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kurā attiecīgais konts tiek uzturēts.

- (10) Šī regula būtu jāpiemēro tikai pārrobežu lietām, un tajā būtu jādefinē, ko šajā konkrētajā kontekstā nozīmē pārrobežu lieta. Šīs regulas nozīmē būtu jāuzskata, ka pastāv pārrobežu lieta, ja tiesa, kura izskata pieteikumu par Apķīlāšanas rīkojumu, atrodas vienā dalībvalstī, savukārt bankas konts, uz kuru attiecas Rīkojums, tiek uzturēts citā dalībvalstī. Būtu jāuzskata, ka pārrobežu lieta ir arī tad, ja kreditora domicils ir vienā dalībvalstī, bet tiesa un apķīlājamais bankas konts atrodas citā dalībvalstī.

Šī regula nebūtu jāpiemēro tādu kontu apķīlāšanai, ko uztur dalībvalstī, kuras tiesā ir iesniegts pieteikums par Apķīlāšanas rīkojumu, ja kreditora domicils arī atrodas minētajā dalībvalstī, pat ja kreditors vienlaikus iesniedz pieteikumu par Apķīlāšanas rīkojumu, kas attiecas uz kontu vai kontiem, kas tiek uzturēti citā dalībvalstī. Tādā gadījumā kreditoram būtu jāiesniedz divi atsevišķi pieteikumi – viens par Apķīlāšanas rīkojumu un otrs par valsts mēroga pasākumu.

- (11) Apķīlāšanas rīkojuma procedūrai vajadzētu būt pieejamai kreditoram, kas vēlas nodrošināt vēlāka nolēmuma pēc lietas būtības izpildi, pirms tiesvedības pēc lietas būtības uzsākšanas un jebkurā šādas tiesvedības stadijā. Tai vajadzētu būt pieejamai arī kreditoram, kas jau ir ieguvis nolēmumu, tiesas izlīgumu vai publisku aktu, kurā parādniekam liek maksāt kreditora prasījumu.
- (12) Apķīlāšanas rīkojumam vajadzētu būt pieejamam, lai nodrošinātu prasījumus, kam jau iestāties termiņš. Tam vajadzētu būt pieejamam arī prasījumiem, kam vēl nav iestāties termiņš, ja šādi prasījumi izriet no darījuma vai notikuma, kurš jau ir norisinājies, un to summu var noteikt, tostarp prasījumiem saistībā ar neatļautu darbību, deliktu vai kvazideliktu un civilprasībām par zaudējumu atlīdzināšanu vai restitūciju, kuru pamatā ir kriminālsodāma darbība.

⁽¹⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 1346/2000 (2000. gada 29. maijs) par maksātnespējas procedūrām (OV L 160, 30.6.2000., 1. lpp.).

Kreditoram vajadzētu būt iespējai lūgt, lai Apķīlāšanas rīkojums tiktu izdots par pamatprasījuma summu vai par zemāku summu. Zemākā summa var būt viņa interesēs, piemēram, tad, ja viņš jau ir ieguvis kādu citu nodrošinājumu par daļu no sava prasījuma.

- (13) Lai nodrošinātu ciešu saikni starp procedūru Apķīlāšanas rīkojuma izdošanai un tiesvedību pēc lietas būtības, starptautiskajai jurisdikcijai izdot Rīkojumu vajadzētu būt tās dalībvalsts tiesām, kuras tiesām ir jurisdikcija spriest pēc lietas būtības. Šīs regulas nozīmē jēdzienam "tiesvedība pēc lietas būtības" būtu jāietver jebkura tiesvedība, kuras mērķis ir iegūt attiecīgā prasījuma izpildu dokumentu, tostarp, piemēram, saīsinātas procedūras attiecībā uz rīkojumiem veikt maksājumus un tāda tiesvedība kā Francijas "*procédure de référé*". Ja parādnieks ir patērētājs, kura domicils ir vienā no dalībvalstīm, jurisdikcijai Rīkojuma izdošanai vajadzētu būt vienīgi minētās dalībvalsts tiesām.
- (14) Nosacījumiem Apķīlāšanas rīkojuma izdošanai būtu jānodrošina atbilstošs līdzsvars starp kreditora interesēm iegūt Rīkojumu un parādnieka interesēm novērst Rīkojuma ļaunprātīgu izmantošanu.

Tādēļ, ja kreditors pieteikumu par Apķīlāšanas rīkojumu iesniedz, pirms viņš ir ieguvis nolēmumu, tiesai, kurā pieteikums ir iesniegts, vajadzētu būt pārliecinātai, pamatojoties uz kreditora iesniegtajiem pierādījumiem, ka kreditora prasījums pēc būtības pret parādnieku varētu tikt apmierināts.

Turklāt kreditoram visās situācijās, tostarp tad, kad viņš jau ir ieguvis nolēmumu, būtu jāprasa, lai viņš ļauj tiesai pārliecināties, ka viņa prasījumam steidzami nepieciešama tiesiskā aizsardzība un ka esošā vai vēlāka nolēmuma izpilde bez Rīkojuma var tikt kavēta vai padarīta būtiski sarežģītāka, jo pastāv reāls risks, ka līdz laikam, kad kreditors spēs panākt esošā vai vēlāka nolēmuma izpildi, parādnieks var būt iztērējis, noslēpis vai likvidējis savus aktīvus vai atsavinājis tos zem to vērtības vai neparastā apjomā vai veicot neparastu rīcību.

Tiesai būtu jāizvērtē kreditora iesniegtie pierādījumi, kas apliecina šāda riska esamību. Tas varētu attiekties, piemēram, uz parādnieka rīcību attiecībā uz kreditora prasījumu vai parādnieka rīcību iepriekšējos pušu strīdos, parādnieka kredītvēsturi, parādnieka aktīvu veidu un uz jebkādu nesenu parādnieka rīcību attiecībā uz saviem aktīviem. Izvērtējot pierādījumus, tiesa var uzskatīt, ka parādnieka veikta izņemšana no kontiem un savas uzņēmējdarbības parastas gaitas saglabāšanai veiktie izdevumi vai regulāri ģimenes izdevumi paši par sevi nav neparasti. Prasījuma nemaksāšanu vai apstrīdēšanu vien vai tikai to vien, ka parādniekam ir vairāk par vienu kreditoru, pašu par sevi nevajadzētu uzskatīt par pietiekamu pierādījumu, lai attaisnotu Rīkojuma izdošanu. Tāpat arī parādnieka sliktos finansiālos apstākļus pašus par sevi vai to, ka tie pasliktinās, nevajadzētu uzskatīt par pietiekamu pamatu Rīkojuma izdošanai. Tomēr tiesa šos aspektus var ņemt vērā, veicot vispārīgu izvērtējumu par riska esamību.

- (15) Lai nodrošinātu Apķīlāšanas rīkojuma pārsteiguma efektu un nodrošinātu, ka tas būs noderīgs līdzeklis, kreditoram mēģinot piedzīt parādu no parādnieka pārrobežu lietās, parādnieks par kreditora pieteikumu nebūtu jāinformē, pirms Rīkojuma izdošanas viņš nebūtu jāuzklausā, ne arī viņam par Rīkojumu būtu jāpaziņo pirms tā īstenošanas. Ja tiesa, pamatojoties uz kreditora vai – attiecīgā gadījumā – viņa liecinieka(-u) sniegtajiem pierādījumiem un informāciju, nav pārliecināta, ka attiecīgā konta vai kontu apķīlāšana ir pamatota, tai Rīkojumu nevajadzētu izdot.
- (16) Gadījumos, kad kreditors iesniedz pieteikumu par Apķīlāšanas rīkojumu, pirms tiesā tiek uzsākta tiesvedība pēc būtības, šajā regulā vajadzētu noteikt, ka kreditoram minētā tiesvedība būtu jāuzsāk noteiktā laikposmā un ka viņam tajā tiesā, kurā viņš iesniedzis savu pieteikumu par Rīkojumu, būtu jāiesniedz šādas uzsākšanas pierādījums. Ja kreditors neizpilda minēto pienākumu, tiesai pēc savas iniciatīvas būtu jāatsauc Rīkojums vai tam vajadzētu izbeigties automātiski.
- (17) Ņemot vērā to, ka parādnieks iepriekš netiek uzklausīts, šajā regulā vajadzētu paredzēt konkrētus aizsardzības pasākumus, lai novērstu ļaunprātīgu Rīkojuma izmantošanu un aizsargātu parādnieka tiesības.

- (18) Vienam no šādiem būtiskiem aizsardzības pasākumiem vajadzētu būt iespējai prasīt, ka kreditors sniedz nodrošinājumu, lai nodrošinātu, ka parādnieks vēlāk var saņemt atlīdzību par jebkādiem zaudējumiem, kas viņam varētu būt radušies Apķīlāšanas rīkojuma dēļ. Atkarībā no valsts tiesību aktiem šādu nodrošinājumu varētu sniegt drošības naudas veidā vai tāda alternatīva nodrošinājuma veidā kā bankas garantija vai hipotēka. Tiesai vajadzētu būt rīcības brīvībai noteikt nodrošinājuma summu, kas būtu pietiekama, lai novērstu ļaunprātīgu Rīkojuma izmantošanu un nodrošinātu kompensāciju parādniekam, un, ja nav konkrētu pierādījumu par iespējamo zaudējumu apmēru, tiesai vajadzētu būt iespējai summu, par kuru ir jāizdod Rīkojums, izmantot kā norādi nodrošinājuma summas noteikšanai.

Gadījumos, kad kreditors vēl nav ieguvis nolēmumu, tiesas izlīgumu vai publisku aktu, ar kuru parādniekam liek maksāt kreditora prasījumu, nodrošinājuma sniegšanai vajadzētu būt obligātai, un tiesai no šīs prasības vajadzētu atteikties vai prasīt nodrošinājuma sniegšanu mazākā apmērā tikai izņēmuma gadījumos, ja tā uzskata, ka, ņemot vērā lietas apstākļus, šāds nodrošinājums ir nepiemērots, lieks vai nesamērīgs. Šādi apstākļi varētu būt, piemēram, tas, ka kreditoram ir īpaši pamatoti iemesli, bet viņam nepietiek līdzekļu nodrošinājuma sniegšanai, ka prasījums attiecas uz uzturēšanas līdzekļiem vai algu maksājumiem vai ka prasījuma apjoms ir tāds, ka ir maz ticams, ka Rīkojums parādniekam radīs zaudējumus, piemēram, mazs uzņēmējdarbības parāds.

Gadījumos, kad kreditors jau ir ieguvis nolēmumu, tiesas izlīgumu vai publisku aktu, nodrošinājuma sniegšanu vajadzētu atstāt tiesas ziņā. Nodrošinājuma sniegšana var būt piemērota, izņemot iepriekš minētos izņēmuma gadījumos, piemēram, ja nolēmums, kura izpildi ir paredzēts nodrošināt ar Apķīlāšanas rīkojumu, vēl nav izpildāms vai ir izpildāms tikai pagaidu kārtā, proti, ja ir uzsākta pārsūdzības procedūra.

- (19) Vēl vienam būtiskam elementam, lai nodrošinātu atbilstošu līdzsvaru starp kreditora un parādnieka interesēm, vajadzētu būt noteikumam par kreditora atbildību par jebkādu kaitējumu, kas ar Apķīlāšanas rīkojumu nodarīts parādniekam. Tādēļ šajā regulā kā minimālais standarts būtu jāparedz kreditora atbildība, ja par zaudējumiem, ko parādniekam radījis Apķīlāšanas rīkojums, ir vainojams kreditors. Pierādīšanas pienākumam šajā sakarā vajadzētu gulties uz parādnieku. Attiecībā uz šajā regulā noteiktajiem atbildības pamatiem būtu jāparedz saskaņots noteikums, ar ko nosaka atspēkojamu kreditora vainas prezumpciju.

Turklāt dalībvalstīm būtu jāspēj savos tiesību aktos saglabāt vai ieviest arī citus atbildības pamatus, kas nav noteikti šajā regulā. Attiecībā uz minētajiem citiem atbildības pamatiem dalībvalstīm būtu arī jāspēj saglabāt vai ieviest citus atbildības veidus, piemēram, objektīvo atbildību.

Šajā regulā būtu arī jāparedz tiesību kolīziju norma, ar kuru nosaka, ka kreditora atbildībai būtu jāpiemēro izpildes dalībvalsts tiesību akti. Ja ir vairākas izpildes dalībvalstis, būtu jāpiemēro tās izpildes dalībvalsts tiesību akti, kurā pastāvīgi uzturas parādnieks. Ja parādnieks pastāvīgi neuzturas nevienā no izpildes dalībvalstīm, būtu jāpiemēro tās izpildes dalībvalsts tiesību akti, ar kuru lietai ir ciešākā saikne. Nosakot ciešāko saikni, viens no faktoriem, ko tiesa ņem vērā, varētu būt apķīlājamās summas apmērs dažādajās izpildes dalībvalstīs.

- (20) Lai pārvarētu pastāvošās praktiskās grūtības pārrobežu kontekstā iegūt informāciju par parādnieka bankas konta atrašanās vietu, šajā regulā vajadzētu noteikt mehānismu, kas ļauj kreditoram lūgt, lai pirms Apķīlāšanas rīkojuma izdošanas tiesa no tās dalībvalsts ieceltās informācijas iestādes, kurā pēc kreditora domām parādnieks tur kontu, iegūtu parādnieka konta noteikšanai vajadzīgo informāciju. Ņemot vērā šādas publisko iestāžu iejaukšanās un šādas piekļuves privātajiem datiem īpašo raksturu, piekļuvi ar kontiem saistītai informācijai parasti vajadzētu piešķirt tikai gadījumos, kad kreditors jau ir ieguvis izpildāmu nolēmumu, tiesas izlīgumu vai publisku aktu. Tomēr izņēmuma kārtā kreditoram vajadzētu būt iespējai iesniegt lūgumu attiecībā uz informāciju, kas saistīta ar kontiem, pat ja viņa nolēmums, tiesas izlīgums vai publiskais akts vēl nav izpildāms. Šādam lūgumam vajadzētu būt iespējamam, ja apķīlājamā summa ir būtiska, ņemot vērā attiecīgos apstākļus, un ja tiesa, pamatojoties uz kreditora iesniegtajiem pierādījumiem, ir pārliecinājusies, ka šāda ar kontu saistīta informācija ir steidzami nepieciešama, jo pastāv risks, ka bez tās kreditora prasījuma pret parādnieku turpmāka izpilde varētu tikt apdraudēta un ka tādēļ būtiski varētu pasliktināties kreditora finansiālā situācija.

Lai minētais mehānisms varētu darboties, dalībvalstīm savos tiesību aktos būtu jāparedz viena vai vairākas metodes minētās informācijas iegūšanai, kuras ir efektīvas un iedarbīgas un kuras nav nesamērīgi dārgas vai laikietilpīgas. Mehānisms būtu jāpiemēro tikai tad, ja tiek izpildīti visi nosacījumi un prasības Apķīlāšanas rīkojuma izdošanai un ja kreditors savā lūgumā ir pienācīgi pamatojis, kāpēc ir pamats uzskatīt, ka parādnieks konkrētā dalībvalstī tur vienu vai vairākus kontus, piemēram, jo viņš minētajā dalībvalstī strādā vai veic profesionālu darbību vai arī viņam tur ir īpašums.

- (21) Lai nodrošinātu parādnieka personas datu aizsardzību, iegūtā informācija par parādnieka bankas konta vai kontu identifikāciju nebūtu jāsniedz kreditoram. Tā būtu jāsniedz tikai tiesai, kas to lūgusi, un izņēmuma kārtā parādnieka bankai, ja banka vai cita vienība, kas ir atbildīga par Rīkojuma izpildi izpildes dalībvalstī, nevar noteikt parādnieka kontu, pamatojoties uz Rīkojumā sniegto informāciju, piemēram, ja vienā un tajā pašā bankā kontus tur vairākas personas ar to pašu vārdu, uzvārdu un adresi. Ja šādā gadījumā Rīkojumā ir norādīts, ka apķīlājamā(-o) konta(-u) numurs vai numuri ir iegūts(-i), lūdzot informāciju, bankai būtu jālūdz minētā informācija izpildes dalībvalsts informācijas iestādei un tai vajadzētu spēt to lūgt neoficiālā un vienkāršā veidā.
- (22) Ar šo regulu būtu jāpiešķir kreditoram tiesības pārsūdzēt atteikumu izdot Apķīlāšanas rīkojumu. Minētajām tiesībām nebūtu jāskar kreditora iespēja iesniegt jaunu pieteikumu par Apķīlāšanas rīkojumu, pamatojoties uz jauniem faktiem vai jauniem pierādījumiem.
- (23) Bankas kontu apķīlāšanas izpildes struktūras dalībvalstīs ievērojami atšķiras. Lai izvairītos no minēto struktūru dubultošanās dalībvalstīs un pēc iespējas ievērotu valsts procedūras, šajā regulā attiecībā uz Apķīlāšanas rīkojuma izpildi un faktisko īstenošanu būtu jābalstās uz tajā dalībvalstī, kurā Rīkojums ir jāizpilda, pastāvošajām metodēm un struktūrām līdzvērtīgu valsts rīkojumu izpildei un īstenošanai.
- (24) Lai nodrošinātu ātru izpildi, šajā regulā būtu jānosaka, ka Rīkojuma pārsūtīšana no izcelsmes dalībvalsts izpildes dalībvalsts kompetentajai iestādei notiek, izmantojot jebkādos piemērotus līdzekļus, kas nodrošina, ka nosūtīto dokumentu saturs ir patiess, atbilstošs un viegli salasāms.
- (25) Saņemot Apķīlāšanas rīkojumu, izpildes dalībvalsts kompetentajai iestādei vajadzētu veikt nepieciešamos pasākumus Rīkojuma izpildei saskaņā ar savas valsts tiesību aktiem, vai nu nosūtot saņemto Rīkojumu bankai vai citai vienībai, kas atbild par šādu rīkojumu izpildi minētajā dalībvalstī, vai arī, ja to nosaka valsts tiesību akti, kā citādi uzdodot bankai īstenot Rīkojumu.
- (26) Atkarībā no metodes, kas ir pieejama saskaņā ar izpildes dalībvalsts tiesību aktiem attiecībā uz līdzvērtīgiem valsts rīkojumiem, Apķīlāšanas rīkojumu vajadzētu īstenot, nobloķējot apķīlāto summu parādnieka kontā vai, ja tas paredzēts valsts tiesību aktos, pārskaitot minēto summu uz apķīlāšanas mērķiem paredzētu kontu, kas varētu būt konts, kurš pieder vai nu kompetentai izpildes iestādei, tiesai, bankai, kurā parādnieks tur savu kontu, vai bankai, kas konkrētā lietā norādīta kā koordinējošā vienība apķīlāšanai.
- (27) Šai regulai nebūtu jāliedz iepriekš lūgt maksājumu par Apķīlāšanas rīkojuma izpildes izdevumiem. Šo jautājumu vajadzētu atstāt tās dalībvalsts tiesību aktu ziņā, kurā Rīkojums ir jāizpilda.
- (28) Apķīlāšanas rīkojumam vajadzētu būt tādai pašai prioritātes kārtībai, ja tāda pastāv, kā līdzvērtīgam valsts rīkojumam izpildes dalībvalstī. Ja saskaņā ar valsts tiesību aktiem konkrēti izpildes pasākumi ir prioritāri attiecībā pret apķīlāšanas pasākumiem, tiem būtu jāpiešķir tāda pati prioritāte attiecībā pret Apķīlāšanas rīkojumiem saskaņā ar šo regulu. Šajā regulā *in personam* rīkojumus, kas ir spēkā dažu valstu tiesību sistēmās, vajadzētu uzskatīt par līdzvērtīgiem valsts rīkojumiem.

- (29) Šajā regulā būtu jāparedz, ka bankai vai citai vienībai, kas atbild par Apķīlāšanas rīkojuma izpildi izpildes dalībvalstī, tiek uzlikts pienākums paziņot, vai un, ja tā ir, tad cik lielā mērā Rīkojuma rezultātā ir apķīlāti jebkādi parādnieka finanšu līdzekļi, un pienākums kreditoram nodrošināt to, ka tiek atbrīvoti jebkādi apķīlāti finanšu līdzekļi, kas pārsniedz Rīkojumā norādīto summu.
- (30) Šai regulai būtu jāaizsargā parādnieka tiesības uz taisnīgu tiesu un viņa tiesības uz efektīvu tiesisko aizsardzību, un tāpēc, ņemot vērā Apķīlāšanas rīkojuma izdošanas procedūras *ex parte* raksturu, būtu jāsniedz viņam iespēja pēc šajā regulā paredzētajiem pamatiem apstrīdēt Rīkojumu vai tā izpildi uzreiz pēc Rīkojuma īstenošanas.
- (31) Ņemot vērā minēto, šajā regulā būtu jāprasa, ka pēc Apķīlāšanas rīkojuma īstenošanas parādniekam ir nekavējoties jāizsniedz Rīkojums, visi dokumenti, ko kreditors iesniedzis izcelsmes dalībvalsts tiesai, un nepieciešamie tulkojumi. Tiesai vajadzētu būt rīcības brīvībai pievienot jebkādu papildu dokumentus, uz kuriem tā ir balstījusi savu lēmumu un kuri parādniekam var būt nepieciešami, lai nodrošinātu savu tiesisko aizsardzību, piemēram, jebkurus tiesas sēžu protokolus.
- (32) Parādniekam vajadzētu būt iespējai lūgt pārskatīt Apķīlāšanas rīkojumu, jo īpaši, ja nav ievēroti šajā regulā izklāstītie nosacījumi vai prasības vai ja apstākļi, kuru rezultātā tika izsniegts Rīkojums, ir mainījušies tā, ka Rīkojuma izdošanai vairs nav pamatojuma. Piemēram, parādniekam vajadzētu būt pieejamam tiesiskās aizsardzības līdzeklim, ja lieta nav bijusi pārrobežu lieta saskaņā ar šīs regulas definīciju, ja nav ievēroti šajā regulā izklāstītie jurisdikcijas noteikumi, ja kreditors šajā regulā noteiktajā laikposmā nav uzsācis tiesvedību pēc būtības un tiesa šī iemesla dēļ nav pēc savas iniciatīvas atsaukusi Rīkojumu, vai arī Rīkojums nav izbeidzies automātiski, ja kreditora prasībai nav bijusi nepieciešama steidzama aizsardzība Apķīlāšanas rīkojuma veidā, jo nepastāvēja risks, ka minētā prasījuma turpmāka izpilde tiktu kavēta vai padarīta būtiski sarežģītāka, vai ja nodrošinājuma sniegšana neatbilda šajā regulā noteiktajām prasībām.
- Parādniekam vajadzētu būt pieejamam tiesiskās aizsardzības līdzeklim arī tad, ja viņam nav izsniegts Rīkojums un paziņojums par apķīlāšanu, kā paredzēts šajā regulā, vai arī, ja viņam izsniegtie dokumenti neatbilst šajā regulā paredzētajām valodas prasībām. Tomēr šādu aizsardzības līdzekļu nevajadzētu piešķirt, ja neizsniegšana vai tulkojuma trūkums tiek vērst par labu konkrētā laikposmā. Lai neizsniegšanu vērstu par labu, kreditoram būtu jālūdz par izsniegšanu atbildīgajai struktūrai izcelsmes dalībvalstī nodrošināt, lai attiecīgos dokumentus parādniekam izsniegt ar ierakstītu sūtījumu, vai arī, ja parādnieks ir piekritis saņemt dokumentus tiesā, būtu jānodrošina tiesai nepieciešamie dokumentu tulkojumi. Šāds lūgums nebūtu vajadzīgs, ja neizsniegšana jau ir vēsta par labu ar citiem līdzekļiem, piemēram, ja saskaņā ar valsts tiesību aktiem tiesa būtu sākusi izsniegšanu pēc savas iniciatīvas.
- (33) Jautājumu par to, kam ir jānodrošina saskaņā ar šo regulu prasītie tulkojumi un kam jāsedz šādu tulkojumu izmaksas, risina saskaņā ar valsts tiesību aktiem.
- (34) Jurisdikcijai attiecībā uz aizsardzības līdzekļu piešķiršanu pret Apķīlāšanas rīkojuma izdošanu vajadzētu būt tās dalībvalsts tiesām, kurā ir izdots Rīkojums. Jurisdikcijai attiecībā uz aizsardzības līdzekļu piešķiršanu pret Rīkojuma izpildi vajadzētu būt izpildes dalībvalsts tiesām vai attiecīgā gadījumā kompetentajām izpildes iestādēm.
- (35) Parādniekam vajadzētu būt tiesībām iesniegt pieteikumu par apķīlāto finanšu līdzekļu atbrīvošanu, ja viņš sniedz atbilstīgu alternatīvu nodrošinājumu. Šādu alternatīvu nodrošinājumu varētu sniegt drošības naudas veidā vai tāda alternatīva nodrošinājuma veidā kā bankas garantija vai hipotēka.

- (36) Ar šo regulu vajadzētu nodrošināt, ka parādnieka kontu apķīlāšana neietekmē summas, kuras ir atbrīvotas no apķīlāšanas saskaņā ar izpildes dalībvalsts tiesību aktiem, piemēram, summas, kas vajadzīgas, lai nodrošinātu parādnieka un viņa ģimenes iztiku. Atkarībā no minētajā dalībvalstī piemērojamās procesuālās sistēmas attiecīgā summa no apķīlāšanas būtu vai nu jāatbrīvo *ex officio* atbildīgajai struktūrai, kas varētu būt tiesa, banka vai kompetentā izpildes iestāde, pirms Rīkojums ir īstenots, vai arī tā būtu jāatbrīvo pēc parādnieka lūguma pēc Rīkojuma īstenošanas. Ja ir apķīlāti konti vairākās dalībvalstīs un atbrīvojums ir piemērots vairāk nekā vienu reizi, kreditoram vajadzētu varēt iesniegt pieteikumu jebkuras izpildes dalībvalsts kompetentajā tiesā vai – ja tā paredzēts attiecīgās izpildes dalībvalsts tiesību aktos – kompetentajā izpildes iestādē minētajā dalībvalstī par šajā dalībvalstī piemērotā atbrīvojuma pielāgošanu.
- (37) Lai nodrošinātu, ka Apķīlāšanas rīkojums tiek izdots un izpildīts ātri un bez kavēšanās, šajā regulā būtu jānosaka termiņi, kuros ir jāpabeidz dažādie procedūras posmi. Procedūrā iesaistītajām tiesām vai iestādēm vajadzētu būt atļautam atkāpties no minētajiem termiņiem tikai izņēmuma gadījumos, piemēram, lietās, kas ir juridiski vai faktu ziņā sarežģītas.
- (38) Lai aprēķinātu šajā regulā paredzētos laikposmus un termiņus, būtu jāpiemēro Padomes Regula (EEK, Euratom) Nr. 1182/71 ⁽¹⁾.
- (39) Lai atvieglotu šīs regulas piemērošanu, būtu jāparedz dalībvalstu pienākums paziņot Komisijai konkrētu informāciju par saviem tiesību aktiem un procedūrām saistībā ar Apķīlāšanas rīkojumiem un līdzvērtīgiem valsts rīkojumiem.
- (40) Lai atvieglotu šīs regulas praktisko piemērošanu, būtu jāizveido standarta veidlapas, jo īpaši attiecībā uz pieteikumu par Apķīlāšanas rīkojumu, pašu Apķīlāšanas rīkojumu, paziņojumu par finanšu līdzekļu apķīlāšanu un pieteikumu par tiesiskās aizsardzības līdzekli vai pārsūdzību saskaņā ar šo regulu.
- (41) Lai uzlabotu tiesvedības efektivitāti, šajā regulā būtu jāparedz pēc iespējas plašāk izmantot modernās komunikāciju tehnoloģijas, kas atļautas attiecīgo dalībvalstu procesuālajos noteikumos, jo īpaši aizpildot šajā regulā noteiktās standarta veidlapas un saziņai starp tiesvedībā iesaistītajām iestādēm. Turklāt Apķīlāšanas rīkojuma un citu šajā regulā paredzēto dokumentu parakstīšanas metodēm vajadzētu būt tehnoloģiski neitrālām, lai būtu iespējams izmantot esošās metodes, piemēram, digitālu apliecinājumu vai drošu autentifikāciju, un lai šajā jomā būtu iespējama turpmāka tehnoloģiju attīstība.
- (42) Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus šīs regulas īstenošanai, būtu jāpiešķir īstenošanas pilnvaras Komisijai attiecībā uz šajā regulā paredzēto standarta veidlapu izstrādi un to turpmāku grozīšanu. Minētās pilnvaras būtu jāizmanto saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011 ⁽²⁾.
- (43) Lai pieņemtu īstenošanas aktus, ar ko nosaka un pēc tam groza standarta veidlapas, kas paredzētas šajā regulā, būtu jāizmanto konsultēšanās procedūra saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 182/2011 4. pantu.
- (44) Šajā regulā ir ņemtas vērā pamattiesības un ievēroti principi, kas atzīti Eiropas Savienības Pamattiesību hartā. Tās nolūks ir jo īpaši nodrošināt privātās un ģimenes dzīves neaizskaramību, personas datu aizsardzību, tiesības uz īpašumu un tiesības uz efektīvu tiesisko aizsardzību un taisnīgu tiesu, kā attiecīgi noteikts tās 7., 8., 17. un 47. pantā.

⁽¹⁾ Padomes Regula (EEK, Euratom) Nr. 1182/71 (1971. gada 3. jūnijs), ar ko nosaka laikposmiem, datumem un termiņiem piemērojamus noteikumus (OV L 124, 8.6.1971., 1. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

- (45) Saistībā ar piekļuvi personas datiem un šādu datu izmantošanu un pārsūtīšanu saskaņā ar šo regulu būtu jāievēro Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 95/46/EK ⁽¹⁾ prasības, kā tās transponētas dalībvalstu tiesību aktos.
- (46) Lai piemērotu šo regulu, tomēr ir jāparedz daži īpaši nosacījumi par piekļuvi personas datiem un par šādu datu izmantošanu un pārsūtīšanu. Šajā kontekstā ir ņemts vērā Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāja atzinums ⁽²⁾. Paziņošanai datu subjektam būtu jānotiek saskaņā ar valsts tiesību aktiem. Tomēr paziņošana parādniekam par informācijas atklāšanu attiecībā uz viņa kontu vai kontiem būtu jāatliek uz 30 dienām, lai izvairītos no tā, ka agrīna paziņošana apdraud Apķīlāšanas rīkojuma efektivitāti.
- (47) Ņemot vērā to, ka šīs regulas mērķi – proti, izveidot Savienības procedūru aizsardzības pasākumam, kas dod iespēju kreditoram iegūt Apķīlāšanas rīkojumu, kas neļauj apdraudēt kreditora prasījuma turpmāku izpildi, pārskaitot vai izņemot finanšu līdzekļus, kurus parādnieks tur bankas kontā Savienībā, – nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet tā mēroga un iedarbības dēļ to var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību (LES) 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionālītātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minētā mērķa sasniegšanai.
- (48) Šo regulu vajadzētu piemērot tikai tām dalībvalstīm, kurām tā ir saistoša saskaņā ar Līgumiem. Tādēļ šajā regulā paredzētajai procedūrai par Apķīlāšanas rīkojuma iegūšanu vajadzētu būt pieejamai tikai kreditoriem, kuru domicils ir dalībvalstī, kam šī regula ir saistoša, un saskaņā ar šo regulu izdotiem Rīkojumiem vajadzētu attiekties tikai uz tādu bankas kontu apķīlāšanu, kuri tiek uzturēti šādā dalībvalstī.
- (49) Saskaņā ar 3. pantu Protokolā (Nr. 21) par Apvienotās Karalistes un Īrijas nostāju saistībā ar brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, kas pievienots LES un LESD, Īrija ir paziņojusi, ka vēlas piedalīties šīs regulas pieņemšanā un piemērošanā.
- (50) Saskaņā ar 1. un 2. pantu Protokolā (Nr. 21) par Apvienotās Karalistes un Īrijas nostāju saistībā ar brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, kas pievienots LES un LESD, un neskarot minētā protokola 4. pantu, Apvienotā Karaliste nepiedalās šīs regulas pieņemšanā, un šī regula tai nav saistoša un nav jāpiemēro.
- (51) Saskaņā ar 1. un 2. pantu Protokolā (Nr. 22) par Dānijas nostāju, kas pievienots LES un LESD, Dānija nepiedalās šīs regulas pieņemšanā, un šī regula tai nav saistoša un nav jāpiemēro,

IR PIENĒMUŠI ŠO REGULU.

1. NODAĻA

PRIEKŠMETS, DARBĪBAS JOMA UN DEFINĪCIJAS

1. pants

Priekšmets

1. Ar šo regulu izveido Savienības procedūru, kas ļauj kreditoram iegūt Eiropas kontu apķīlāšanas rīkojumu ("Apķīlāšanas rīkojums" vai "Rīkojums"), kurš liedz apdraudēt kreditora prasījuma turpmāku izpildi, pārskaitot vai izņemot finanšu līdzekļus apjomā līdz Rīkojumā norādītajai summai, kurus parādnieks vai viņa vārdā tur bankas kontā, kas tiek uzturēts dalībvalstī.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 95/46/EK (1995. gada 24. oktobris) par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti (OV L 281, 23.11.1995., 31. lpp.).

⁽²⁾ OV C 373, 21.12.2011., 4. lpp.

2. Apķīlāšanas rīkojums ir pieejams kreditoram kā alternatīva apķīlāšanas pasākumiem saskaņā ar valsts tiesību aktiem.

2. pants

Darbības joma

1. Šo regulu piemēro naudas prasījumiem civillietās un komercietās saistībā ar pārrobežu lietām, kā definēts 3. pantā, neatkarīgi no attiecīgās tiesas instances veida ("tiesa"). Tā neattiecas jo īpaši uz ieņēmumu, muitas vai administratīvām lietām vai uz valsts atbildību par darbību un bezdarbību valsts varas izpildē ("acta iure imperii").

2. Šo regulu nepiemēro:

- a) īpašuma tiesībām, kas izriet no laulības attiecībām vai no attiecībām, kuras šādām attiecībām piemērojamajos tiesību aktos uzskata par tādām, kam ir laulībām pielīdzināmas sekas;
- b) testamentiem un mantošanai, tostarp uzturēšanas saistībām, kas rodas nāves gadījumā;
- c) prasījumiem pret parādnieku, saistībā ar kuru ir uzsākta bankrota procedūra, procedūra, kas saistīta ar maksātnespējīgu uzņēmumu vai citu juridisko personu likvidāciju, tiesas rīkojums, mierizlīgums vai līdzīga procedūra;
- d) sociālajam nodrošinājumam;
- e) šķīrējtiesām.

3. Šo regulu nepiemēro bankas kontiem, uz kuriem, pamatojoties uz tās dalībvalsts tiesību aktiem, kurā konts tiek uzturēts, apķīlāšanu neattiecina, ne arī kontiem, kas tiek uzturēti saistībā ar jebkuras tādas sistēmas darbību, kas definēta Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 98/26/EK ⁽¹⁾ 2. panta a) punktā.

4. Šo regulu nepiemēro bankas kontiem, kurus tur centrālās bankas vai kuri tiek turēti centrālajās bankās, tām pildot monetāro iestāžu pilnvaras.

3. pants

Pārrobežu lietas

1. Šajā regulā pārrobežu lieta ir lieta, kurā bankas konts vai konti, kas apķīlājami, pamatojoties uz Apķīlāšanas rīkojumu, tiek uzturēti dalībvalstī, kas nav:

- a) dalībvalsts, kuras tiesā saskaņā ar 6. pantu ir iesniegts pieteikums par Apķīlāšanas rīkojumu, vai
- b) dalībvalsts, kurā ir kreditora domicils.

2. Atbilstīgais brīdis, lai noteiktu, vai attiecīgā lieta ir pārrobežu lieta, ir diena, kurā tiesā, kam ir jurisdikcija Apķīlāšanas rīkojuma izdošanai, ir iesniegts pieteikums par Apķīlāšanas rīkojumu.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 98/26/EK (1998. gada 19. maijs) par norēķinu galīgumu maksājumu un vērtspāpīru norēķinu sistēmās (OV L 166, 11.6.1998., 45. lpp.).

4. pants

Definīcijas

Šajā regulā:

- 1) “bankas konts” vai “konts” ir jebkurš konts, kurā ir finanšu līdzekļi un kuru tur bankā uz parādnieka vārda vai uz trešās personas vārda parādnieka uzdevumā;
- 2) “banka” ir kredītiestāde, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 575/2013 ⁽¹⁾ 4. panta 1. punkta 1. apakšpunktā, tostarp to kredītiestāžu filiāles minētās regulas 4. panta 1. punkta 17. apakšpunkta nozīmē, kuru galvenie biroji atrodas Savienībā vai – atbilstīgi Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2013/36/ES ⁽²⁾ 47. pantam – ārpus tās, ja šādas filiāles atrodas Savienībā;
- 3) “finanšu līdzekļi” ir naudas līdzekļi, kas jebkurā valūtā ir kreditēti kādā kontā, vai līdzvērtīgi prasījumi, kas dod tiesības uz naudas atmaksu, piemēram, noguldījumi naudas tirgū;
- 4) “dalībvalsts, kurā tiek uzturēts bankas konts”, ir:
 - a) dalībvalsts, kas norādīta konta *IBAN* (starptautiskajā bankas konta numurā); vai
 - b) attiecībā uz bankas kontu, kuram nav *IBAN*, – dalībvalsts, kurā bankai, kurā tiek turēts konts, ir galvenais birojs, vai, ja konts tiek turēts filiālē, – dalībvalsts, kurā atrodas filiāle;
- 5) “prasījums” ir prasījums samaksāt konkrētu naudas summu, kam ir iestājies termiņš, vai prasījums samaksāt nosakāmu naudas summu, kas izriet no darījuma vai notikuma, kurš jau ir norisinājies, ar noteikumu, ka šādu prasījumu var iesniegt tiesā;
- 6) “kreditors” ir fiziska persona, kuras domicils ir dalībvalstī, vai juridiska persona, kuras domicils ir dalībvalstī, vai jebkura cita vienība, kuras domicils ir dalībvalstī, kurai ir tiesībspēja un rīcībspēja iesūdzēt vai tikt iesūdzētai tiesā saskaņā ar kādas dalībvalsts tiesību aktiem un kura iesniedz pieteikumu par Apķīlāšanas rīkojuma vai jau ir to ieguvusi saistībā ar prasījumu;
- 7) “parādnieks” ir fiziska persona vai juridiska persona vai jebkura cita vienība, kam ir tiesībspēja un rīcībspēja iesūdzēt vai tikt iesūdzētai tiesā saskaņā ar dalībvalsts tiesību aktiem un attiecībā uz kuru kreditors cenšas iegūt Apķīlāšanas rīkojumu vai jau ir to ieguvis saistībā ar prasījumu;
- 8) “nolēmums” ir jebkāds nolēmums, kas pieņemts dalībvalsts tiesā, neatkarīgi no tā, ka šo nolēmumu sauc, tostarp lēmums par izmaksu vai izdevumu noteikšanu, ko veic tiesas amatpersona;
- 9) “tiesas izlīgums” ir izlīgums, kas ir apstiprināts vai noslēgts dalībvalsts tiesā tiesvedības laikā;

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 575/2013 (2013. gada 26. jūnijs) par prudenciālajām prasībām attiecībā uz kredītiestādēm un ieguldījumu brokeru sabiedrībām, un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 648/2012 (OV L 176, 27.6.2013., 1. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/36/ES (2013. gada 26. jūnijs) par piekļuvi kredītiestāžu darbībai un kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību prudenciālo uzraudzību, ar ko groza Direktīvu 2002/87/EK un atceļ Direktīvas 2006/48/EK un 2006/49/EK (OV L 176, 27.6.2013., 338. lpp.).

- 10) "publisks akts" ir dokuments, kas dalībvalstī ir oficiāli sastādīts vai reģistrēts kā publisks akts un kura autentiskums:
- a) attiecas uz publiskā akta parakstu un saturu; un
 - b) kura autentiskumu ir apliecinājusi publiska iestāde vai cita iestāde, kas ir attiecīgi pilnvarota;
- 11) "izcelsmes dalībvalsts" ir dalībvalsts, kurā ir izdots Apķīlāšanas rīkojums;
- 12) "izpildes dalībvalsts" ir dalībvalsts, kurā tiek uzturēts apķīlājama bankas konts;
- 13) "informācijas iestāde" ir iestāde, kuru dalībvalsts ir norādījusi kā kompetentu nepieciešamās informācijas iegūšanai par parādnieka kontu vai kontiem saskaņā ar 14. pantu;
- 14) "kompetentā iestāde" ir iestāde vai iestādes, kuru dalībvalsts ir norādījusi kā kompetentu Apķīlāšanas rīkojuma, saņemšanai, pārsūtīšanai vai izsniegšanai saskaņā ar 10. panta 2. punktu, 23. panta 3., 5. un 6. punktu, 25. panta 3. punktu, 27. panta 2. punktu, 28. panta 3. punktu un 36. panta 5. punkta otro daļu;
- 15) "domicils" ir domicils, kā tas noteikts saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1215/2012 ⁽¹⁾ 62. un 63. pantu.

2. NODAĻA

PROCEDŪRA APĶĪLĀŠANAS RĪKOJUMA IEGŪŠANAI

5. pants

Pieejamība

Apķīlāšanas rīkojums kreditoram ir pieejams šādās situācijās:

- a) pirms kreditors pret parādnieku kādā dalībvalstī uzsāk tiesvedību pēc būtības vai jebkurā tādas tiesvedības stadijā līdz brīdim, kad ir izdots nolēmums vai ir apstiprināts vai noslēgts tiesas izlīgums;
- b) pēc tam, kad kreditors ir dalībvalstī ieguvis nolēmumu, tiesas izlīgumu vai publisku aktu, kurā parādniekam liek maksāt kreditora prasījumu.

6. pants

Jurisdikcija

1. Gadījumos, kad kreditors vēl nav ieguvis nolēmumu, tiesas izlīgumu vai publisku aktu, jurisdikcija izdot Apķīlāšanas rīkojumu ir tās dalībvalsts tiesām, kurām ir jurisdikcija spriest pēc būtības saskaņā ar attiecīgajiem noteikumiem par piemērojamo jurisdikciju.

2. Neatkarīgi no 1. punkta, ja parādnieks ir patērētājs, kurš noslēdzis līgumu ar kreditoru mērķim, kuru var uzskatīt par nesaistītu ar parādnieka nodarbošanos vai profesiju, jurisdikcija izdot Apķīlāšanas rīkojumu, ar kuru paredzēts nodrošināt prasījumu attiecībā uz minēto līgumu, ir vienīgi tās dalībvalsts tiesām, kurā ir parādnieka domicils.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1215/2012 (2012. gada 12. decembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civiltiesās un komercietās (OV L 351, 20.12.2012., 1. lpp.).

3. Gadījumos, kad kreditors jau ir ieguvis nolēmumu vai tiesas izlīgumu, jurisdikcija izdot Apķīlāšanas rīkojumu par prasījumu, kas norādīts nolēmumā vai tiesas izlīgumā, ir tās dalībvalsts tiesām, kurās ir pieņemts nolēmums vai apstiprināts vai noslēgts tiesas izlīgums.

4. Gadījumos, kad kreditors ir ieguvis publisku aktu, jurisdikcija izdot Apķīlāšanas rīkojumu par prasījumu, kas norādīts minētajā aktā, ir tiesām, kas šim nolūkam norādītas dalībvalstī, kurā minētais akts ir sastādīts.

7. pants

Apķīlāšanas rīkojuma izdošanas nosacījumi

1. Tiesa izdod Apķīlāšanas rīkojumu, ja kreditors ir iesniedzis pietiekamus pierādījumus, lai tiesa varētu pārliecināties, ka ir steidzami vajadzīgs aizsardzības pasākums Apķīlāšanas rīkojuma veidā, jo bez šāda pasākuma pastāv reāls risks, ka kreditora prasījuma pret parādnieku turpmāka izpilde tiks kavēta vai padarīta būtiski sarežģītāka.

2. Gadījumos, kad kreditors vēl nav dalībvalstī ieguvis nolēmumu, tiesas izlīgumu vai publisku aktu, ar kuru parādniekam liek maksāt kreditora prasījumu, kreditors iesniedz arī pietiekamus pierādījumus, lai tiesa varētu pārliecināties, ka viņa prasījums pēc būtības pret parādnieku varētu tikt apmierināts.

8. pants

Pieteikums par Apķīlāšanas rīkojumu

1. Pieteikumus par Apķīlāšanas rīkojumu iesniedz, izmantojot veidlapu, kas izveidota saskaņā ar 52. panta 2. punktā minēto konsultēšanās procedūru.

2. Pieteikumā iekļauj šādu informāciju:

a) tās tiesas nosaukums un adrese, kurā pieteikums ir iesniegts;

b) ziņas par kreditoru: vārds (nosaukums) un kontaktinformācija, un attiecīgā gadījumā – kreditora pārstāvja vārds (nosaukums) un kontaktinformācija, un:

i) ja kreditors ir fiziska persona – viņa dzimšanas datums un, ja piemērojams un pieejams, viņa identifikācijas vai pases numurs; vai

ii) ja kreditors ir juridiska persona vai jebkura cita vienība, kam ir tiesībspēja un rīcībspēja iesūdzēt vai tikt iesūdzētai tiesā saskaņā ar dalībvalsts tiesību aktiem, – tās dibināšanas, izveides vai reģistrācijas dalībvalsts un tās identifikācijas vai reģistrācijas numurs vai, ja tāda numura nav, tās dibināšanas, izveides vai reģistrācijas datums un vieta;

c) ziņas par parādnieku: vārds (nosaukums) un kontaktinformācija, un attiecīgā gadījumā – parādnieka pārstāvja vārds (nosaukums) un kontaktinformācija, un, ja pieejami:

i) ja parādnieks ir fiziska persona – viņa dzimšanas datums un identifikācijas vai pases numurs; vai

ii) ja parādnieks ir juridiska persona vai jebkura cita vienība, kam ir tiesībspēja un rīcībspēja iesūdzēt vai tikt iesūdzētai tiesā saskaņā ar dalībvalsts tiesību aktiem, – tās dibināšanas, izveides vai reģistrācijas dalībvalsts un tās identifikācijas vai reģistrācijas numurs vai, ja tāda numura nav, tās dibināšanas, izveides vai reģistrācijas datums un vieta;

d) numurs, ar ko var identificēt banku, piemēram, tās IBAN vai BIC, un/vai nosaukums un adrese bankai, kurā parādnieks tur vienu vai vairākus apķīlājamus kontus;

- e) ja pieejams, apķīlājamā konta vai kontu numurs un tādā gadījumā – norāde par to, vai būtu jāapķīlā vēl kādi citi konti, ko parādnieks tur tajā pašā bankā;
- f) ja nevar sniegt informāciju, kas prasīta d) apakšpunktā, paziņojums, ar ko apliecina, ka ir iesniegts lūgums, lai saņemtu kontu informāciju saskaņā ar 14. pantu, ja šāds lūgums ir iespējams, un norāde par iemesliem, kāpēc kreditors uzskata, ka parādnieks tur vienu vai vairākus kontus bankā konkrētā dalībvalstī;
- g) summa, par kuru prasa Apķīlāšanas rīkojumu:
 - i) ja kreditors vēl nav ieguvis nolēmumu, tiesas izlīgumu vai publisku aktu, pamatprasījuma summa vai tās daļa un jebkādu procentu summa, kas piedzenama saskaņā ar 15. pantu;
 - ii) ja kreditors jau ir ieguvis nolēmumu, tiesas izlīgumu vai publisku aktu, pamatprasījuma summa, kā noteikts nolēmumā, tiesas izlīgumā vai publiskā aktā, vai tās daļa un jebkādu procentu summa un izmaksas, kas piedzenamas saskaņā ar 15. pantu;
- h) ja kreditors vēl nav ieguvis nolēmumu, tiesas izlīgumu vai publisku aktu:
 - i) apraksts par visiem attiecīgajiem elementiem, kas pamato tās tiesas jurisdikciju, kurā ir iesniegts pieteikums par Apķīlāšanas rīkojumu;
 - ii) apraksts par visiem attiecīgajiem apstākļiem, uz ko atsaucas, lai pamatotu prasījumu, un attiecīgā gadījumā – par prasītajiem procentiem;
 - iii) paziņojums par to, vai kreditors jau ir uzsācis pret parādnieku tiesvedību pēc būtības;
- i) ja kreditors jau ir ieguvis nolēmumu, tiesas izlīgumu vai publisku aktu, paziņojums par to, ka nolēmums, tiesas izlīgums vai publiskais akts vēl nav izpildīts, vai, ja tas ir daļēji izpildīts, norāde par neizpildes apjomu;
- j) apraksts par visiem attiecīgajiem apstākļiem, kas pamato Apķīlāšanas rīkojuma izdošanu, kā prasīts 7. panta 1. punktā;
- k) attiecīgā gadījumā norāde par iemesliem, kādēļ kreditors uzskata, ka viņš būtu jāatbrīvo no nodrošinājuma sniegšanas atbilstīgi 12. pantam;
- l) pierādījumu saraksts, ko iesniedz kreditors;
- m) paziņojums, kas paredzēts 16. pantā, par to, vai kreditors ir iesniedzis citās tiesās vai iestādēs pieteikumu par līdzvērtīgu valsts rīkojumu, vai arī, vai tāds rīkojums jau ir ticis iegūts vai atteikts, un, ja iegūts, tad kādā apjomā tas ir īstenots;
- n) fakultatīva norāde par kreditora bankas kontu, kurā parādnieks var brīvprātīgi veikt jebkuras prasījuma iemaksas;
- o) paziņojums par to, ka informācija, ko kreditors sniedzis pieteikumā, ciktāl viņam zināms, ir patiesa un pilnīga un ka kreditors apzinās, ka jebkāda apzināti nepatiesas vai nepilnīgas informācijas sniegšana var izraisīt juridiskas sekas saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kurā pieteikums ir iesniegts, vai 13. pantā minēto atbildību.

3. Pieteikumam pievieno visus attiecīgos apliecinājošos dokumentus un, ja kreditors jau ir ieguvis nolēmumu, tiesas izlīgumu vai publisku aktu, nolēmuma, tiesas izlīguma vai publiska akta kopiju, kas atbilst nepieciešamajiem nosacījumiem, lai noteiktu tā autentiskumu.
4. Pieteikumu un apliecinājošos dokumentus var iesniegt, izmantojot jebkādas saziņas līdzekļus, tostarp elektroniskos, kas atļauti saskaņā ar tās dalībvalsts procesuālajiem noteikumiem, kurā pieteikums ir iesniegts.

9. pants

Pierādījumu iegūšana

1. Tiesa pieņem savu lēmumu ar rakstisku procedūru, pamatojoties uz informāciju un pierādījumiem, ko kreditors sniedzis savā pieteikumā vai ar savu pieteikumu. Ja tiesa uzskata, ka sniegtie pierādījumi ir nepietiekami, tā var, ja tas atļauts valsts tiesību aktos, lūgt kreditoram sniegt papildu dokumentārus pierādījumus.
2. Neatkarīgi no 1. punkta un ievērojot 11. pantu, un ar noteikumu, ka tas nepamatoti nekavē tiesvedību, tiesa var izmantot arī jebkuru citu piemērotu metodi pierādījumu iegūšanai, kas ir pieejama saskaņā ar tās valsts tiesību aktiem, piemēram, kreditora vai viņa liecinieka(-u) uzklaušīšanu tiesas sēdē, tostarp izmantojot videokonferenci vai citas saziņas tehnoloģijas.

10. pants

Tiesvedības pēc lietas būtības uzsākšana

1. Ja kreditors pieteikumu par Apķīlāšanas rīkojumu ir iesniedzis, pirms ir uzsākta tiesvedība pēc būtības, viņš šādu tiesvedību uzsāk un iesniedz šādas uzsākšanas pierādījumu tiesai, kurā iesniegts pieteikums par Apķīlāšanas rīkojumu, 30 dienu laikā no datuma, kad viņš iesniedza pieteikumu, vai 14 dienu laikā no Rīkojuma izdošanas, atkarībā no tā, kurš datums ir vēlāk. Tiesa pēc parādnieka lūguma var arī pagarināt minēto termiņu, piemēram, lai ļautu pusēm nokārtot prasījumu, un attiecīgi informē abas puses.
2. Ja tiesa nav saņēmusi pierādījumu par tiesvedības sākšanu 1. punktā noteiktajā termiņā, Apķīlāšanas rīkojumu atsauc vai tas izbeidzas, un par to attiecīgi informē abas puses.

Ja tiesa, kas izdevusi Rīkojumu, atrodas izpildes dalībvalstī, Rīkojuma atsaukumu vai izpildes izbeigšanu minētajā dalībvalstī veic saskaņā ar minētās dalībvalsts tiesību aktiem.

Ja Rīkojuma atsaukums vai izpildes izbeigšana ir jāsteno dalībvalstī, kas nav izcelsmes dalībvalsts, tiesa atsauc Apķīlāšanas rīkojumu, izmantojot atsaukuma veidlapu, kas izveidota ar īstenošanas aktiem saskaņā ar 52. panta 2. punktā minēto konsultēšanās procedūru, un atbilstīgi 29. pantam nosūta atsaukuma veidlapu izpildes dalībvalsts kompetentajai iestādei. Minētā iestāde veic vajadzīgos pasākumus, attiecīgā gadījumā piemērojot 23. pantu, lai panāktu, ka tiek īstenots atsaukums vai izpildes izbeigšana.

3. Šā panta 1. punkta piemērošanas nolūkos tiesvedību pēc būtības uzskata par uzsāktu:
 - a) laikā, kad dokuments, ar ko uzsākta tiesvedība, vai līdzvērtīgs dokuments ir iesniegts tiesā, ar noteikumu, ka kreditors pēc tam ir veicis pasākumus, kas viņam bija jāveic, lai nodrošinātu dokumentu izsniegšanu parādniekam; vai
 - b) ja dokuments ir jāizsniedz pirms iesniegšanas tiesā – laikā, kad to saņem iestāde, kas ir atbildīga par dokumentu izsniegšanu, ar noteikumu, ka kreditors pēc tam ir veicis pasākumus, kas viņam bija jāveic, lai nodrošinātu dokumenta izsniegšanu tiesā.

Par izsniegšanu atbildīgā iestāde, kas minēta pirmās daļas b) apakšpunktā, ir pirmā iestāde, kas saņem izsniedzamos dokumentus.

*11. pants***Ex parte procedūra**

Parādniekam par pieteikumu par Apķīlāšanas rīkojumu nepaziņo, un viņu pirms Rīkojuma izdošanas neuzklausā.

*12. pants***Nodrošinājums, ko sniedz kreditors**

1. Pirms Apķīlāšanas rīkojuma izdošanas, gadījumā, ja kreditors vēl nav saņēmis nolēmumu, tiesas izlīgumu vai publisku aktu, tiesa prasa kreditoram sniegt nodrošinājumu par summu, kura ir pietiekama, lai novērstu šajā regulā paredzētās procedūras ļaunprātīgu izmantošanu un garantētu jebkādu zaudējumu atlīdzību, kas radušies parādniekam Rīkojuma dēļ, ciktāl kreditors ir atbildīgs par šādiem zaudējumiem saskaņā ar 13. pantu.

Izņēmuma kārtā tiesa var atteikties no šīs prasības, ja tā uzskata, ka, ņemot vērā lietas apstākļus, šāds nodrošinājums ir nepiemērots.

2. Ja kreditors jau ir saņēmis nolēmumu, tiesas izlīgumu vai publisku aktu, tiesa var pirms Rīkojuma izdošanas prasīt, lai kreditors sniegtu 1. punkta pirmajā daļā minēto nodrošinājumu, ja tā, ņemot vērā lietas apstākļus, to uzskata par vajadzīgu un piemērotu.

3. Ja tiesa saskaņā ar šo pantu prasa nodrošinājuma sniegšanu, tā informē kreditoru par prasīto summu un par nodrošinājuma veidiem, kas ir pieņemami saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kurā tiesa atrodas. Tiesa informē kreditoru, ka tā izdos Apķīlāšanas rīkojumu, tiklīdz būs sniegts nodrošinājums saskaņā ar minētajām prasībām.

*13. pants***Kreditora atbildība**

1. Kreditoram ir pienākums atlīdzināt jebkādos zaudējumus, ko parādniekam kreditora vainas dēļ ir radījis Apķīlāšanas rīkojums. Pierādīšanas pienākums gulstas uz parādnieku.

2. Šādos gadījumos tiek uzskatīts, ka vainīgs ir kreditors, ja vien viņš nepierāda pretējo:

a) ja Rīkojums ir atsaukts tādēļ, ka kreditors nav uzsācis tiesvedību pēc lietas būtības, ja vien šī kavēšanās nav notikusi tāpēc, ka parādnieks ir veicis maksājumu saistībā ar prasījumu, vai pušu cita veida izlīguma rezultātā;

b) ja kreditors nav lūdzis atbrīvot pārmērīgi apķīlātās summas, kā paredzēts 27. pantā;

c) ja vēlāk tiek konstatēts, ka Rīkojuma izdošana nebija pamatota vai tā bija pamatota, tikai mazākā apmērā, tādēļ, ka kreditors nav izpildījis 16. pantā paredzētos pienākumus; vai

d) ja Rīkojums ir atsaukts vai tā izpilde ir izbeigta tādēļ, ka kreditors nav izpildījis savus pienākumus saskaņā ar šo regulu attiecībā uz dokumentu izsniegšanu vai tulkošanu vai attiecībā uz dokumentu neizsniegšanas vai netulkošanas vēršanu par labu.

3. Neatkarīgi no 1. punkta noteikumiem dalībvalstis savos tiesību aktos var saglabāt vai ieviest citus atbildības pamatus vai veidus vai noteikumus par pierādīšanas pienākumu. Visus citus aspektus, kas saistīti ar kreditora atbildību pret parādnieku un kas nav konkrēti izskatīti 1. vai 2. punktā, reglamentē valsts tiesību akti.

4. Attiecībā uz kreditora atbildību piemēro izpildes dalībvalsts tiesību aktus.

Ja konti ir apķīlāti vairāk nekā vienā dalībvalstī, attiecībā uz kreditora atbildību piemēro tās izpildes dalībvalsts tiesību aktus,

a) kurā ir parādnieka pastāvīgā mītnesvieta, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 864/2007 ⁽¹⁾ 23. pantā, vai, ja tas nav iespējams;

b) kurai ir visciešākā saikne ar lietu.

5. Šis pants neskar jautājumu par kreditora iespējamo atbildību pret banku vai jebkuru trešo personu.

14. pants

Lūgums, lai iegūtu informāciju par kontu

1. Ja kreditors dalībvalstī ir ieguvis izpildāmu nolēmumu, tiesas izlīgumu vai publisku aktu, ar kuru parādniekam liek maksāt kreditora prasījumu, un kreditoram ir pamats uzskatīt, ka parādniekam ir viens vai vairāki konti bankā kādā konkrētā dalībvalstī, bet viņš nezina nedz bankas nosaukumu un/vai adresi, nedz arī IBAN, BIC vai kādu citu bankas numuru, ar ko varētu identificēt banku, kreditors var lūgt tiesu, kurā ir iesniegts pieteikums par Apķīlāšanas rīkojumu, lai tā lūdz izpildes dalībvalsts informācijas iestādi iegūt informāciju, kas vajadzīga, lai varētu identificēt banku vai bankas un parādnieka kontu vai kontus.

Neatkarīgi no šā punkta pirmās daļas kreditors var iesniegt minētajā daļā minēto lūgumu, ja nolēmums, tiesas izlīgums vai publisks akts, ko ir saņēmis kreditors, vēl nav izpildāms un apķīlājamā summa ir būtiska, ņemot vērā attiecīgos apstākļus, un kreditors ir sniedzis pietiekamus pierādījumus, lai pārliecinātu tiesu, ka informācija par kontu ir steidzami nepieciešama, jo pastāv risks, ka bez šādas informācijas kreditora prasījuma pret parādnieku turpmāka izpilde varētu tikt apdraudēta un ka tādēļ būtiski varētu pasliktināties kreditora finansiālā situācija.

2. Kreditors 1. punktā minēto lūgumu iesniedz kopā ar pieteikumu par Apķīlāšanas rīkojumu. Kreditors pamato, kādēļ viņš uzskata, ka parādniekam ir viens vai vairāki konti bankā kādā konkrētā dalībvalstī, un sniedz visu attiecīgo viņam pieejamo informāciju par parādnieku un apķīlājamo kontu vai kontiem. Ja tiesa, kurā iesniegts pieteikums par Apķīlāšanas rīkojumu, uzskata, ka kreditora lūgums nav pietiekami pamatots, tā šo lūgumu noraida.

3. Ja tiesa ir pārliecinājusies, ka kreditora lūgums ir pienācīgi pamatots un ir izpildīti visi nosacījumi un prasības, lai izdotu Apķīlāšanas rīkojumu, izņemot informācijas prasību, kas izklāstīta 8. panta 2. punkta d) apakšpunktā, un, atbilstīgā gadījumā, prasību par nodrošinājumu saskaņā ar 12. pantu, tiesa pārsūta lūgumu attiecībā uz informāciju izpildes dalībvalsts informācijas iestādei saskaņā ar 29. pantu.

4. Lai iegūtu 1. punktā minēto informāciju, izpildes dalībvalsts informācijas iestāde izmanto vienu no metodēm, kas pieejama minētajā dalībvalstī saskaņā ar 5. punktu.

5. Katra dalībvalsts savos valsts tiesību aktos dara pieejamu vismaz vienu no šādām metodēm 1. punktā minētās informācijas iegūšanai:

a) pienākums visām bankām dalībvalsts teritorijā pēc informācijas iestādes lūguma atklāt, vai parādniekam tajās ir bankas konts;

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 864/2007 (2007. gada 11. jūlijs) par tiesību aktiem, kas piemērojami ārpuslīgumiskām saistībām ("Roma II") (OV L 199, 31.7.2007., 40. lpp.).

- b) tiesības informācijas iestādei piekļūt attiecīgajai informācijai, ja publiskas iestādes vai pārvaldes iestādes tur minēto informāciju reģistros vai citā veidā;
- c) iespēja, ka dalībvalsts tiesas var uzlikt parādniekam pienākumu atklāt, kurā bankā vai bankās dalībvalsts teritorijā viņš tur vienu vai vairākus kontus, ja tādu pienākumu papildina ar tiesas *in personam* rīkojumu, kas parādniekam aizliedz izņemt vai pārskaitīt finanšu līdzekļus, kuri tiek turēti viņa kontā vai kontos, līdz summai, kas jāapķīlā ar Apķīlāšanas rīkojumu; vai
- d) visas citas metodes, kas ir efektīvas un lietderīgas, lai iegūtu attiecīgo informāciju, ar noteikumu, ka tās nav nesamērīgi dārgas vai laikietilpīgas.

Neatkarīgi no metodes vai metodēm, ko dalībvalsts ir darījusi pieejamas, visas iestādes, kas iesaistītas informācijas iegūšanā, rīkojas steidzamā kārtā.

6. Tiklīdz izpildes dalībvalsts informācijas iestāde ir ieguvusi informāciju par kontu, tā to pārsūta tiesai, kura lūdza informāciju saskaņā ar 29. pantu.

7. Ja informācijas iestāde nespēj iegūt 1. punktā minēto informāciju, tā attiecīgi informē tiesu, kura lūdza informāciju. Ja konta informācijas nepieejamības rezultātā Apķīlāšanas rīkojuma piemērošanu pilnībā noraida, tiesa, kura lūdza informāciju, nekavējoties atbrīvo jebkādu nodrošinājumu, ko kreditors varētu būt sniedzis saskaņā ar 12. pantu.

8. Ja saskaņā ar šo pantu informācijas iestādei informāciju sniedz banka vai tai ir piešķirta piekļuve ar kontiem saistītai informācijai, ko publiskās iestādes vai pārvaldes iestādes tur reģistros, paziņojumu parādniekam par viņa personas datu atklāšanu atliek uz 30 dienām, lai novērstu iespēju, ka agrīna paziņošana parādniekam varētu apdraudēt Apķīlāšanas rīkojuma iedarbību.

15. pants

Procenti un izmaksas

1. Pēc kreditora lūguma Apķīlāšanas rīkojums ietver visus procentus, kas saskaņā ar piemērojamiem tiesību aktiem uzkrāti par prasījumu līdz dienai, kurā izdots Rīkojums, ar noteikumu, ka procentu summa vai veids nav tāds, ko ietverot tiek pārkāptas prevalējošas imperatīvas normas saskaņā ar izcelsmes dalībvalsts tiesību aktiem.

2. Ja kreditors jau ir saņēmis nolēmumu, tiesas izlīgumu vai publisku aktu, pēc kreditora lūguma Apķīlāšanas rīkojums ietver arī izmaksas par šāda nolēmuma, izlīguma vai akta iegūšanu, ciktāl ir noteikts, ka minētās izmaksas jāsedz parādniekam.

16. pants

Paralēli pieteikumi

1. Kreditors nedrīkst vairākās tiesās vienlaikus iesniegt paralēlus pieteikumus par Apķīlāšanas rīkojumu pret vienu un to pašu parādnieku, kura mērķis ir nodrošināt vienu un to pašu prasījumu.

2. Savā pieteikumā par Apķīlāšanas rīkojumu kreditors paziņo, vai viņš kādā citā tiesā vai iestādē ir iesniedzis pieteikumu par līdzvērtīgu valsts rīkojumu pret to pašu parādnieku, lai nodrošinātu to pašu prasījumu, vai jau ir ieguvis tādu rīkojumu. Viņš norāda arī visus pieteikumus par šādu rīkojumu, kuri ir noraidīti kā nepieņemami vai nepamatoti.

3. Ja kreditors Apķīlāšanas rīkojuma izdošanas procedūras laikā attiecībā uz to pašu parādnieku iegūst līdzvērtīgu valsts rīkojumu, kura mērķis ir nodrošināt to pašu prasījumu, viņš par to un par jebkuru turpmāku piešķirtā valsts rīkojuma īstenošanu nekavējoties informē tiesu. Viņš informē tiesu arī par visiem pieteikumiem par līdzvērtīgu valsts rīkojumu, kuri ir noraidīti kā nepieņemami vai nepamatoti.

4. Ja tiesa ir informēta, ka kreditors jau ir ieguvis līdzvērtīgu valsts rīkojumu, tā apsver, ņemot vērā visus lietas apstākļus, vai Apķīlāšanas rīkojuma pilnīga vai daļēja izdošana vēl joprojām ir piemērota.

17. pants

Lēmums attiecībā uz pieteikumu par Apķīlāšanas rīkojumu

1. Tiesa, kurā ir iesniegts pieteikums par Apķīlāšanas rīkojumu, pārbauda, vai ir izpildīti šajā regulā noteiktie nosacījumi un prasības.

2. Tiesa par pieteikumu lemj nekavējoties, taču ne vēlāk kā pēc 18. pantā paredzēto termiņu beigām.

3. Ja kreditors nav sniedzis visu informāciju, kas prasīta 8. pantā, tiesa var sniegt kreditoram iespēju laikposmā, ko nosaka tiesa, papildināt vai labot pieteikumu, izņemot tad, ja pieteikums ir acīmredzami nepieņemams vai nepamatots. Ja minētajā laikposmā kreditors pieteikumu nepapildina vai neizlabo, pieteikumu noraida.

4. Apķīlāšanas rīkojumu izdod par summu, ko pamato pierādījumi, kas minēti 9. pantā, un kā nosaka attiecīgajam prasījumam piemērojamie tiesību akti, un tas attiecīgā gadījumā ietver procentus un/vai izmaksas saskaņā ar 15. pantu.

Rīkojumu nekādā gadījumā nevar izdot par summu, kas pārsniedz to, ko kreditors norādījis savā pieteikumā.

5. Par lēmumu attiecībā uz pieteikumu informē kreditoru saskaņā ar procedūru, kas paredzēta izcelsmes dalībvalsts tiesību aktos par līdzvērtīgu valsts rīkojumu izdošanu.

18. pants

Termiņi lēmumam attiecībā uz pieteikumu par Apķīlāšanas rīkojumu

1. Ja kreditors vēl nav saņēmis nolēmumu, tiesas izlīgumu vai publisku aktu, tiesa izdod lēmumu līdz desmitās darbdienu beigām pēc tam, kad kreditors ir iesniedzis vai, attiecīgā gadījumā, papildinājis savu pieteikumu.

2. Ja kreditors jau ir saņēmis nolēmumu, tiesas izlīgumu vai publisku aktu, tiesa izdod lēmumu līdz piektās darbdienu beigām pēc tam, kad kreditors ir iesniedzis vai, attiecīgā gadījumā, papildinājis savu pieteikumu.

3. Ja tiesa saskaņā ar 9. panta 2. punktu konstatē, ka ir vajadzīga kreditora un, atbilstīgā gadījumā, viņa liecinieka(-u) uzklaušanās tiesas sēdē, tiesa tiesas sēdi rīko nekavējoties un izdod lēmumu līdz piektās darbdienu beigām pēc tam, kad ir notikusi uzklaušanās.

4. Attiecībā uz 12. pantā minētajām situācijām termiņus, kas noteikti šā panta 1., 2. un 3. punktā, piemēro lēmumam, ar ko kreditoram prasa sniegt nodrošinājumu. Tiesa lēmumu attiecībā uz pieteikumu par Apķīlāšanas rīkojumu izdod nekavējoties, tiklīdz kreditors ir sniedzis prasīto nodrošinājumu.

5. Neatkarīgi no šā panta 1., 2. un 3. punkta situācijās, kas ir minētas 14. pantā, tiesa izdod lēmumu nekavējoties pēc tās informācijas saņemšanas, kas minēta 14. panta 6. vai 7. punktā, ar noteikumu, ka līdz minētajam laikam kreditors ir sniedzis prasīto nodrošinājumu.

19. pants

Apķīlāšanas rīkojuma veidlapa un saturs

1. Apķīlāšanas rīkojumu izdod, izmantojot veidlapu, kas izveidota ar īstenošanas aktiem, kuri pieņemti saskaņā ar 52. panta 2. punktā minēto konsultēšanās procedūru, un uz tā ir tiesas zīmogs, paraksts un/vai jebkāda cita tās autentifikācija. Veidlapa sastāv no divām daļām:

- a) A daļa, kurā iekļauta 2. punktā izklāstītā informācija, kas jāsniedz bankai, kreditoram un parādniekam; un
- b) B daļa, kurā iekļauta 3. punktā izklāstītā informācija, kas sniedzama kreditoram un parādniekam papildus 2. punktā izklāstītajai informācijai.

2. A daļā ir ietverta šāda informācija:

- a) tiesas nosaukums un adrese un lietas numurs;
- b) ziņas par kreditoru, kā norādīts 8. panta 2. punkta b) apakšpunktā;
- c) ziņas par parādnieku, kā norādīts 8. panta 2. punkta c) apakšpunktā;
- d) tās bankas nosaukums un adrese, kuru skar Rīkojums;
- e) ja kreditors pieteikumā ir norādījis parādnieka konta numuru, apķīlājamā konta vai kontu numurs un attiecīgā gadījumā – norāde par to, vai ir jāapķīlā vēl kādi citi konti, ko parādnieks tur tajā pašā bankā;
- f) attiecīgā gadījumā – norāde par to, ka jebkāda apķīlājamā konta numurs tika iegūts, izmantojot 14. pantā minēto lūgumu, un ka bankai, ja tas vajadzīgs saskaņā ar 24. panta 4. punkta otro daļu, attiecīgais numurs vai numuri jāiegūst no izpildes dalībvalsts informācijas iestādes;
- g) summa, kas apķīlājama ar Rīkojumu;
- h) norāde bankai īstenot Rīkojumu saskaņā ar 24. pantu;
- i) Rīkojuma izdošanas datums;
- j) ja kreditors pieteikumā ir norādījis konta numuru saskaņā ar 8. panta 2. punkta n) apakšpunktu, atļauja bankai atbilstīgi 24. panta 3. punktam, ja to lūdz parādnieks un ja tas ir atļauts izpildes dalībvalsts tiesību aktos, atbrīvot un pārskaitīt finanšu līdzekļus līdz summai, kas norādīta Apķīlāšanas rīkojumā, no apķīlātā konta uz kontu, ko kreditors ir norādījis savā pieteikumā;
- k) informācija par to, kur atrast veidlapas elektronisku versiju, ko izmantot paziņojumam saskaņā ar 25. pantu.

3. B daļā ir ietverta šāda informācija:

- a) apraksts par prasības priekšmetu un tiesas pamatojums Rīkojuma izdošanai;
- b) kreditora sniegtā nodrošinājuma summa, ja tāds ir;
- c) attiecīgā gadījumā termiņš, kurā ir jāuzsāk tiesvedība pēc būtības un šādas tiesvedības uzsākšana jāpierāda Rīkojumu izdodošajai tiesai;
- d) attiecīgā gadījumā norāde par to, kuri dokumenti ir jātulko saskaņā ar 49. panta 1. punkta otro teikumu;
- e) attiecīgā gadījumā norāde par to, ka kreditors ir atbildīgs par Rīkojuma izpildes uzsākšanu, un attiecīgi, ja piemērojams, norāde, ka kreditors ir atbildīgs par tā pārsūtīšanu izpildes dalībvalsts kompetentajai iestādei saskaņā ar 23. panta 3. punktu un par to, lai parādniekam sāk izsniegšanu saskaņā ar 28. panta 2., 3. un 4. punktu; un
- f) informācija par tiesiskās aizsardzības līdzekļiem, kas pieejami parādniekam.

4. Ja Apķīlāšanas rīkojums attiecas uz kontiem dažādās bankās, attiecībā uz katru banku aizpilda atsevišķu veidlapu (A daļu saskaņā ar 2. punktu). Tādā gadījumā veidlapā, kas paredzēta kreditoram un parādniekam (A un B daļa saskaņā ar, attiecīgi, 2. un 3. punktu), iekļauj sarakstu ar visām attiecīgajām bankām.

20. pants

Apķīlāšanas ilgums

Ar Apķīlāšanas rīkojumu apķīlātie finanšu līdzekļi paliek apķīlāti, kā paredzēts Rīkojumā vai jebkādā turpmākā minētā Rīkojuma grozījumā vai ierobežojumā saskaņā ar 4. nodaļu:

- a) līdz laikam, kad Rīkojums tiek atsaukts;
- b) līdz laikam, kad Rīkojuma izpilde ir izbeigta; vai
- c) līdz laikam, kad attiecībā uz finanšu līdzekļiem, kas apķīlāti ar Rīkojumu, stājas spēkā pasākums, lai izpildītu nolēmumu, tiesas izlīgumu vai publisku aktu, ko kreditors ir ieguvis saistībā ar prasījumu, kura izpildi bija paredzēts nodrošināt ar Apķīlāšanas rīkojumu.

21. pants

Atteikuma izdot Apķīlāšanas rīkojumu pārsūdzēšana

- 1. Kreditoram ir tiesības pārsūdzēt jebkuru tiesas lēmumu, ar ko viņa pieteikums par Apķīlāšanas rīkojumu ir pilnībā vai daļēji noraidīts.
- 2. Tādu pārsūdzību iesniedz 30 dienu laikā no dienas, kurā kreditors ticis informēts par 1. punktā minēto lēmumu. To iesniedz tiesā, kuru attiecīgā dalībvalsts ir paziņojusi Komisijai saskaņā ar 50. panta 1. punkta d) apakšpunktu.
- 3. Ja Apķīlāšanas rīkojums ir bijis pilnībā atteikts, pārsūdzību izskata *ex parte* procedūrā, kā paredzēts 11. pantā.

3. NODAĻA

APĶĪLĀŠANAS RĪKOJUMA ATZĪŠANA, IZPILDĀMĪBA UN IZPILDE

22. pants

Atzīšana un izpildāmība

Apķīlāšanas rīkojums, kas izdots kādā dalībvalstī saskaņā ar šo regulu, tiek atzīts pārējās dalībvalstīs bez kādas īpašas procedūras un ir izpildāms pārējās dalībvalstīs bez vajadzības pēc izpildāmības pasludināšanas.

23. pants

Apķīlāšanas rīkojuma izpilde

1. Ņemot vērā šīs nodaļas noteikumus, Apķīlāšanas rīkojumu izpilda saskaņā ar procedūrām, ko piemēro līdzvērtīgu valsts rīkojumu izpildē izpildes dalībvalstī.

2. Visas Rīkojuma izpildē iesaistītās dalībvalstis rīkojas nekavējoties.

3. Ja Apķīlāšanas rīkojums ir izdots dalībvalstī, kas nav izpildes dalībvalsts, šā panta 1. punkta piemērošanas nolūkā Rīkojuma A daļu, kā norādīts 19. panta 2. punktā, un tukšu standarta veidlapu paziņojumam saskaņā ar 25. pantu pārsūta – atbilstīgi 29. pantam – izpildes dalībvalsts kompetentajai iestādei.

Pārsūtīšanu veic izdodošā tiesa vai kreditors – atkarībā no tā, kurš saskaņā ar izcelsmes dalībvalsts tiesību aktiem ir atbildīgs par izpildes procedūras uzsākšanu.

4. Vajadzības gadījumā Rīkojumam pievieno tulkojumu vai transliterāciju izpildes dalībvalsts oficiālajā valodā vai, ja minētajā dalībvalstī ir vairākas oficiālās valodas, tās vietas oficiālajā valodā vai vienā no oficiālajām valodām, kurā Rīkojumu izpildīs. Šādu tulkojumu vai transliterāciju nodrošina tiesa, kas izdod Rīkojumu, izmantojot 19. pantā minētās standarta veidlapas atbilstošo valodas versiju.

5. Izpildes dalībvalsts kompetentā iestāde veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai Rīkojumu izpildītu atbilstīgi tās valsts tiesību aktiem.

6. Ja Apķīlāšanas rīkojums attiecas uz vairāk nekā vienu banku vienā un tajā pašā dalībvalstī vai dažādās dalībvalstīs, attiecīgās izpildes dalībvalsts kompetentajai iestādei nosūta atsevišķu veidlapu attiecībā uz katru banku, kā noteikts 19. panta 4. punktā.

24. pants

Apķīlāšanas rīkojuma īstenošana

1. Banka, kurai ir adresēts Apķīlāšanas rīkojums, nekavējoties īsteno Rīkojumu pēc tā saņemšanas vai, ja tā ir paredzēts izpildes dalībvalsts tiesību aktos, pēc tam, kad ir saņemta attiecīga norāde īstenot Rīkojumu.

2. Lai īstenotu Apķīlāšanas rīkojumu, banka, ņemot vērā 31. panta noteikumus, apķīlā Rīkojumā noteikto summu, vai nu

a) nodrošinot, ka minēto summu nepārskaita vai neizņem no konta vai kontiem, kas norādīti Rīkojumā vai kas ir identificēti saskaņā ar 4. punktu; vai

b) ja tā ir paredzēts valsts tiesību aktos, pārskaitot minēto summu uz kontu, kas ir paredzēts apķīlāšanas mērķiem.

Uz galīgo apķīlāto summu var attiekties tādu darījumu nokārtošana, kuri brīdī, kad banka saņem Rīkojumu vai attiecīgu norādi, vēl nav pabeigti. Tomēr šādus nepabeigtus darījumus var ņemt vērā tikai tad, ja tos nokārto, pirms banka izdod paziņojumu saskaņā ar 25. pantu līdz 25. panta 1. punktā paredzētajiem termiņiem.

3. Neatkarīgi no 2. punkta a) apakšpunkta banka pēc parādnieka lūguma tiek pilnvarota atbrīvot apķīlātos finanšu līdzekļus un minētos finanšu līdzekļus pārskaitīt Rīkojumā norādītajā kreditora kontā, lai apmaksātu kreditora prasījumu, ja ir izpildīti visi turpmāk minētie nosacījumi:

a) šāda bankas atļauja ir konkrēti norādīta Rīkojumā saskaņā ar 19. panta 2. punkta j) apakšpunktu, un

b) šāda atbrīvošana un pārskaitīšana ir atļauta saskaņā ar izpildes dalībvalsts tiesību aktiem; un

c) saistībā ar attiecīgo kontu nepastāv konkurējoši rīkojumi.

4. Ja Apķīlāšanas rīkojumā nav norādīts parādnieka bankas konta vai kontu numurs vai numuri, bet tikai minēts parādnieka vārds (nosaukums) un citas ar parādnieku saistītas sīkākas ziņas, banka vai cita par Rīkojuma izpildi atbildīga vienība identificē kontu vai kontus, ko parādnieks tur Rīkojumā minētajā bankā.

Ja, pamatojoties uz Rīkojumā sniegto informāciju, bankai vai citai vienībai nav iespējams pilnīgi droši identificēt parādnieka kontu, banka:

a) gadījumā, kad saskaņā ar 19. panta 2. punkta f) apakšpunktu Rīkojumā ir norādīts, ka apķīlājamā konta vai kontu numurs vai numuri tika iegūti/iegūti, iesniedzot lūgumu atbilstīgi 14. pantam, iegūst minēto numuru vai numurus no izpildes dalībvalsts informācijas iestādes; un

b) visos citos gadījumos Rīkojumu neīsteno.

5. Tādus finanšu līdzekļus, kurus tur kontā vai kontos, kas minēti 2. punkta a) apakšpunktā, un kuri pārsniedz Apķīlāšanas rīkojumā norādīto summu, Rīkojuma īstenošana neskar.

6. Ja Apķīlāšanas rīkojuma īstenošanas brīdī 2. punkta a) apakšpunktā minētajā kontā vai kontos turētie finanšu līdzekļi nav pietiekami, lai apķīlātu Rīkojumā norādīto pilno summu, Rīkojumu īsteno tikai par kontā vai kontos pieejamo summu.

7. Ja Apķīlāšanas rīkojums attiecas uz vairākiem kontiem, kurus parādnieks tur vienā un tajā pašā bankā, un minētajos kontos esošie finanšu līdzekļi pārsniedz Rīkojumā norādīto summu, Rīkojums tiek īstenots šādā prioritārā kārtībā:

a) krājkonti vienīgi uz parādnieka vārda;

b) norēķinu konti vienīgi uz parādnieka vārda;

c) kopīgi krājkonti, ievērojot 30. pantu;

d) kopīgi norēķinu konti, ievērojot 30. pantu.

8. Ja 2. punkta a) apakšpunktā minētajā kontā vai kontos turēto finanšu līdzekļu valūta nav tā pati, kurā ir izdots Apķīlāšanas rīkojums, banka Rīkojumā noteikto summu konvertē finanšu līdzekļu valūtā, izmantojot Eiropas Centrālās bankas ārvalstu valūtas maiņas atsaucē kursu vai izpildes dalībvalsts centrālās bankas valūtas maiņas kursu, kas Rīkojuma īstenošanas dienā un brīdī tiek lietots minētās valūtas pārdošanai, un attiecīgo summu apķīlā finanšu līdzekļu valūtā.

25. pants

Paziņojums par finanšu līdzekļu apķīlāšanu

1. Līdz trešās darbdienas beigām pēc Apķīlāšanas rīkojuma īstenošanas banka vai cita vienība, kas izpildes dalībvalstī ir atbildīga par Rīkojuma izpildi, izdod paziņojumu, izmantojot paziņojuma veidlapu, kas izveidota ar īstenošanas aktiem, kuri pieņemti saskaņā ar 52. panta 2. punktā minēto konsultēšanās procedūru, norādot, vai un kādā apmērā finanšu līdzekļi parādnieka kontā vai kontos ir apķīlāti, un ja tā ir, norādot, kurā datumā Rīkojums tika īstenots. Ja ārkārtas apstākļos bankai vai citai vienībai nav iespējams izdot paziņojumu trīs darbdienu laikā, tā paziņojumu izdod pēc iespējas drīzāk, bet ne vēlāk kā līdz astotās darbdienas beigām pēc Rīkojuma īstenošanas.

Paziņojumu saskaņā ar 2. un 3. punktu nosūta bez kavēšanās.

2. Ja Rīkojums ir izdots izpildes dalībvalstī, banka vai cita par Rīkojuma izpildi atbildīga vienība saskaņā ar 29. pantu nosūta paziņojumu izdodošajai tiesai un – ar ierakstītu sūtījumu, ko apliecina ar apstiprinājumu par saņemšanu, vai izmantojot līdzvērtīgus elektroniskus līdzekļus, – kreditoram.

3. Ja Rīkojums ir izdots dalībvalstī, kas nav izpildes dalībvalsts, paziņojumu saskaņā ar 29. pantu pārsūta izpildes dalībvalsts kompetentajai iestādei, ja vien tā pati iestāde to nav izdevusi.

Līdz pirmās darbdienas beigām pēc paziņojuma saņemšanas vai izdošanas minētā iestāde saskaņā ar 29. pantu pārsūta paziņojumu izdodošajai tiesai un – ar ierakstītu sūtījumu, ko apliecina ar apstiprinājumu par saņemšanu, vai izmantojot līdzvērtīgus elektroniskus līdzekļus, – kreditoram.

4. Banka vai cita par Apķīlāšanas rīkojuma izpildi atbildīgā vienība pēc parādnieka lūguma parādniekam dara zināmu Rīkojumā ietvertu informāciju. Banka vai vienība tā var rīkoties arī tad, ja šāds lūgums nav saņemts.

26. pants

Bankas atbildība

Jebkādu bankas atbildību par to, ka tā nav pildījusi šajā regulā noteiktos pienākumus, nosaka izpildes dalībvalsts tiesību akti.

27. pants

Kreditora pienākums lūgt atbrīvot pārmērīgi apķīlātas summas

1. Kreditoram ir pienākums veikt vajadzīgos pasākumus, lai panāktu jebkādas summas atbrīvošanu, kas pēc Apķīlāšanas rīkojuma īstenošanas pārsniedz Apķīlāšanas rīkojumā norādīto summu,

a) ja Rīkojums attiecas uz vairākiem kontiem vienā un tajā pašā dalībvalstī vai dažādās dalībvalstīs, vai

b) ja Rīkojums ir izdots pēc viena vai vairāku līdzvērtīgu valsts rīkojumu īstenošanas attiecībā uz pašu parādnieku un ar mērķi nodrošināt to pašu prasījumu.

2. Līdz trešās darbdienas beigām pēc tam, kad ir saņemts jebkurš paziņojums saskaņā ar 25. pantu, kas uzrāda tādu pārmērīgu apķīlāšanu, kreditors, izmantojot ātrākos iespējamos līdzekļus un izmantojot veidlapu, ar ko lūdz atbrīvot pārmērīgi apķīlātas summas un kas izveidota ar īstenošanas aktiem, kuri pieņemti saskaņā ar 52. panta 2. punktā minēto konsultēšanās procedūru, iesniedz lūgumu par atbrīvošanu tās izpildes dalībvalsts kompetentajai iestādei, kurā ir notikusi pārmērīga apķīlāšana.

Pēc lūguma saņemšanas minētā iestāde nekavējoties dod attiecīgajai bankai norādi atbrīvot pārmērīgi apķīlātās summas. Apgrieztā prioritārā kārtībā attiecīgi piemēro 24. panta 7. punktu.

3. Šis pants neliedz dalībvalstij tās tiesību aktos paredzēt, ka pārmērīgi apķīlātu finanšu līdzekļu atbrīvošana no jebkādiem tās teritorijā uzturētiem kontiem minētās dalībvalsts kompetentajai izpildes iestādei jāsāk pēc savas iniciatīvas.

28. pants

Izsniegšana parādniekam

1. Apķīlāšanas rīkojumu, pārējos šā panta 5. punktā minētos dokumentus un saskaņā ar 25. pantu iesniedzamo paziņojumu parādniekam izsniedz saskaņā ar šo pantu.

2. Ja parādnieka domicils ir izcelsmes dalībvalstī, izsniegšanu veic saskaņā ar minētās dalībvalsts tiesību aktiem. Izdodošā tiesa vai kreditors – atkarībā no tā, kurš izcelsmes dalībvalstī ir atbildīgs par izsniegšanas sākšanu, – izsniegšanu sāk līdz trešās darbdienas beigām pēc dienas, kad ir saņemts saskaņā ar 25. pantu iesniedzamais paziņojums, kurā ir norādīts, ka summas ir apķīlātas.

3. Ja parādnieka domicils ir dalībvalstī, kas nav izcelsmes dalībvalsts, izdodošā tiesa vai kreditors – atkarībā no tā, kurš izcelsmes dalībvalstī ir atbildīgs par izsniegšanas sākšanu, – līdz trešās darbdienas beigām pēc dienas, kad ir saņemts saskaņā ar 25. pantu iesniedzamais paziņojums, kurā ir norādīts, ka summas ir apķīlātas, šā panta 1. punktā minētos dokumentus saskaņā ar 29. pantu pārsūta tās dalībvalsts kompetentajai iestādei, kurā ir parādnieka domicils. Minētā iestāde bez kavēšanās veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kurā ir parādnieka domicils, nodrošinātu izsniegšanu parādniekam.

Ja dalībvalsts, kurā ir parādnieka domicils, ir vienīgā izpildes dalībvalsts, šā panta 5. punktā minētos dokumentus minētās dalībvalsts kompetentajai iestādei nosūta tad, kad saskaņā ar 23. panta 3. punktu tiek nosūtīts Rīkojums. Šādā gadījumā minētā kompetentā iestāde līdz trešās darbdienas beigām pēc dienas, kad ir saņemts vai izdots 25. pantā paredzētais paziņojums, kurā ir apliecināts, ka summas ir apķīlātas, sāk visu šā panta 1. punktā minēto dokumentu izsniegšanu.

Kompetentā iestāde informē izdodošo tiesu vai kreditoru – atkarībā no tā, kurš nosūtīja izsniedzamos dokumentus, – par parādniekam veiktas izsniegšanas iznākumu.

4. Ja parādnieka domicils ir trešā valstī, dokumentu izsniegšanu veic atbilstīgi noteikumiem par dokumentu starptautisku izsniegšanu, kas piemērojami izcelsmes dalībvalstī.

5. Parādniekam izsniedz šādus dokumentus, un tiem vajadzības gadījumā pievieno tulkojumu vai transliterāciju, kā paredzēts 49. panta 1. punktā:

a) Apķīlāšanas rīkojumu, izmantojot 19. panta 2. un 3. punktā minētās veidlapas A un B daļu;

- b) pieteikumu par Apķīlāšanas rīkojumu, kuru kreditors ir iesniedzis tiesai;
- c) visu to dokumentu kopijas, ko kreditors iesniedzis tiesai, lai iegūtu Rīkojumu.

6. Ja Apķīlāšanas rīkojums attiecas uz vairāk nekā vienu banku, saskaņā ar šo pantu parādniekam izsniedz vienīgi pirmo paziņojumu, kurš sniegts saskaņā ar 25. pantu un kurā ir norādes par summu apķīlāšanu. Parādniekam nekavējoties paziņo par visiem turpmākiem saskaņā ar 25. pantu iesniegtiem paziņojumiem.

29. pants

Dokumentu pārsūtīšana

1. Ja šajā regulā saskaņā ar šo pantu ir paredzēta dokumentu pārsūtīšana, to var veikt, izmantojot jebkurus piemērotus līdzekļus, ar noteikumu, ka saņemtā dokumenta saturs ir patiess un atbilst nosūtītā dokumenta saturam un visa tajā esošā informācija ir viegli salasāma.
2. Tiesa vai iestāde, kas saskaņā ar šā panta 1. punktu saņēma dokumentus, līdz tās darbības beigām, kas seko pēc saņemšanas dienas, nosūta iestādei, kreditoram vai bankai, kas pārsūtīja dokumentus, saņemšanas apstiprinājumu, izmantojot ātrākos iespējamās pārsūtīšanas līdzekļus un standarta veidlapu, kas izveidota ar īstenošanas aktiem, kuri pieņemti saskaņā ar 52. panta 2. punktā minēto konsultēšanās procedūru.

30. pants

Kopīgu kontu un nominālo kontu apķīlāšana

Kontos turētus finanšu līdzekļus, kurus saskaņā ar bankas dokumentiem netur tikai parādnieks vien vai kurus parādnieka vārdā tur trešā persona vai kurus parādnieks tur trešās personas vārdā, var apķīlāt saskaņā ar šo regulu tikai apmērā, līdz kuram tie var būt apķīlājami saskaņā ar izpildes dalībvalsts tiesību aktiem.

31. pants

Summas, ko atbrīvo no apķīlāšanas

1. Summas, kuras ir atbrīvotas no apķīlāšanas saskaņā ar izpildes dalībvalsts tiesību aktiem, ir atbrīvotas no apķīlāšanas saskaņā ar šo regulu.
2. Ja saskaņā ar izpildes dalībvalsts tiesību aktiem 1. punktā minētās summas ir atbrīvotas no apķīlāšanas bez parādnieka lūguma, struktūra, kas minētajā dalībvalstī ir atbildīga par šādu summu atbrīvošanu, pēc savas iniciatīvas attiecīgās summas atbrīvo no apķīlāšanas.
3. Ja saskaņā ar izpildes dalībvalsts tiesību aktiem šā panta 1. punktā minētās summas atbrīvo no apķīlāšanas pēc parādnieka lūguma, minētās summas no apķīlāšanas atbrīvo pēc parādnieka pieteikuma, kā paredzēts 34. panta 1. punkta a) apakšpunktā.

32. pants

Apķīlāšanas rīkojuma prioritātes kārtība

Apķīlāšanas rīkojumam ir tāda pati prioritātes kārtība, ja tāda pastāv, kā līdzvērtīgam valsts rīkojumam izpildes dalībvalstī.

4. NODAĻA

TIESISKĀS AIZSARDZĪBAS LĪDZEKĻI

33. pants

Parādnieka tiesiskās aizsardzības līdzekļi pret Apķīlāšanas rīkojumu

1. Pēc parādnieka pieteikuma izcelsmes dalībvalsts kompetentajā tiesā Apķīlāšanas rīkojumu atsauc vai vajadzības gadījumā groza, pamatojoties uz to, ka:

- a) nav izpildīti šajā regulā izklāstītie nosacījumi vai prasības;
- b) Rīkojumu, paziņojumu saskaņā ar 25. pantu un/vai pārējos dokumentus, kas minēti 28. panta 5. punktā, parādniekam neizsniedza 14 dienās pēc viņa konta vai kontu apķīlāšanas;
- c) dokumenti, kas parādniekam tika izsniegti saskaņā ar 28. pantu, neatbilda 49. panta 1. punktā izklāstītajām valodas prasībām;
- d) apķīlātās summas, kas pārsniedz Rīkojumā norādīto summu, nav atbrīvotas saskaņā ar 27. pantu;
- e) prasījums, kura izpildi kreditors centies nodrošināt ar Rīkojumu, ir samaksāts pilnībā vai daļēji; vai
- f) ar nolēmumu pēc būtības ir noraidīts prasījums, kura izpildi kreditors bija centies nodrošināt ar Rīkojumu; vai
- g) nolēmums pēc būtības vai tiesas izlīgums, vai publiskais akts, kura izpildi kreditors bija centies nodrošināt ar Rīkojumu, ir atcelts vai – atkarībā no gadījuma – anulēts.

2. Saņemot parādnieka pieteikumu, izcelsmes dalībvalsts kompetentā tiesa pārskata lēmumu par nodrošinājumu saskaņā ar 12. pantu, pamatojoties uz to, ka minētā panta nosacījumi vai prasības nebija izpildīti.

Ja, pamatojoties uz šādu tiesiskās aizsardzības līdzekli, tiesa prasa kreditoram sniegt nodrošinājumu vai papildu nodrošinājumu, attiecīgā gadījumā piemēro 12. panta 3. punkta pirmo teikumu un tiesa norāda, ka Apķīlāšanas rīkojumu atsauc vai groza, ja prasītais (papildu) nodrošinājums netiks sniegts tiesas norādītajā termiņā.

3. Tiesiskās aizsardzības līdzekli, par kuru iesniegts pieteikums saskaņā ar 1. punkta b) apakšpunktu, piešķir, ja vien dokumentu neizsniegšana nav vēsta par labu 14 dienu laikā pēc tam, kad kreditors ir informēts par parādnieka pieteikumu par tiesiskās aizsardzības līdzekli saskaņā ar 1. punkta b) apakšpunktu.

Ja vien neizsniegšana nav jau vēsta par labu, izmantojot citus līdzekļus, tad, lai izvērtētu, vai saskaņā ar 1. punkta b) apakšpunktu tiesiskās aizsardzības līdzeklis ir vai nav jāpiešķir, neizsniegšanu kā par labu vērstu uzskata gadījumā,

- a) kad kreditors lūdz iestādei, kas saskaņā ar izcelsmes dalībvalsts tiesību aktiem ir atbildīga par izsniegšanu, izsniegt dokumentus parādniekam; vai
- b) gadījumos, kad parādnieks savā pieteikumā par tiesiskās aizsardzības līdzekli ir norādījis, ka viņš piekrist saņemt dokumentus izcelsmes dalībvalsts tiesā, un kreditors ir bijis atbildīgs par tulkojumu nodrošināšanu – ja kreditors minētajai tiesai pārsūta jebkādus tulkojumus, kas nepieciešami saskaņā ar 49. panta 1. punktu.

Iestāde, kas saskaņā ar izcelsmes dalībvalsts tiesību aktiem ir atbildīga par izsniegšanu, pēc kreditora lūguma saskaņā ar šī punkta otrās daļas a) apakšpunktu bez kavēšanās izsniedz dokumentus parādniekam, ierakstītu sūtījumu, ko apliecina ar apstiprinājumu par saņemšanu, nosūtot uz adresi, ko parādnieks ir norādījis saskaņā ar šā panta 5. punktu.

Ja kreditors ir bijis atbildīgs par 28. pantā minēto dokumentu izsniegšanas sākšanu, dokumentu neizsniegšanu var vērst par labu vienīgi tad, ja kreditors pierāda, ka viņš ir veicis visus pasākumus, kas viņam bija jāveic, lai panāktu dokumentu sākotnējo izsniegšanu.

4. Tiesiskās aizsardzības līdzekļi, par kuru iesniegts pieteikums saskaņā ar 1. punkta c) apakšpunktu, piešķir, ja vien kreditors parādniekam nenodrošina saskaņā ar šo regulu prasītos tulkojumus 14 dienu laikā pēc tam, kad kreditors ir informēts par to, ka parādnieks ir iesniedzis pieteikumu par tiesiskās aizsardzības līdzekļi saskaņā ar 1. punkta c) apakšpunktu.

Attiecīgi piemēro 3. punkta otro un trešo daļu.

5. Savā pieteikumā par tiesiskās aizsardzības līdzekļi saskaņā ar 1. punkta b) un c) apakšpunktu parādnieks norāda adresi, uz kuru saskaņā ar šā panta 3. un 4. punktu var nosūtīt 28. pantā minētos dokumentus un tulkojumus, vai kā alternatīvu variantu norāda, ka viņš piekrīt minētos dokumentus saņemt izcelsmes dalībvalsts tiesā.

34. pants

Parādnieka tiesiskās aizsardzības līdzekļi pret Apķīlāšanas rīkojuma izpildi

1. Neatkarīgi no 33. un 35. panta pēc parādnieka pieteikuma kompetentajā tiesā vai – ja tā paredzēts valsts tiesību aktos – kompetentajā izpildes iestādē izpildes dalībvalstī Apķīlāšanas rīkojuma izpilde minētajā dalībvalstī:

a) tiek ierobežota, pamatojot ar to, ka kontā turētām konkrētām summām vajadzētu būt atbrīvotām no apķīlāšanas saskaņā ar 31. panta 3. punktu, vai ka summas, kuras ir atbrīvotas no apķīlāšanas, nav ņemtas vērā vai nav pareizi ņemtas vērā Rīkojuma īstenošanā, kā paredzēts 31. panta 2. punktā; vai

b) tiek izbeigta, pamatojot ar to, ka:

i) apķīlātais konts nav iekļauts šīs regulas darbības jomā saskaņā ar 2. panta 3. un 4. punktu;

ii) izpildes dalībvalsts ir atteikusies izpildīt nolēmumu, tiesas izlīgumu vai publisku aktu, ko kreditors bija centies nodrošināt ar Rīkojumu;

iii) tāda nolēmuma izpildāmība, kura izpildi kreditors bija centies nodrošināt ar Rīkojumu, ir apturēta izcelsmes dalībvalstī; vai

iv) tiek piemērots 33. panta 1. punkta b), c), d), e), f) vai g) apakšpunkts. Attiecīgi piemēro 33. panta 3., 4., un 5. punktu.

2. Pēc parādnieka pieteikuma izpildes dalībvalsts kompetentajā tiesā, Apķīlāšanas rīkojuma izpilde minētajā dalībvalstī tiek izbeigta, ja tā ir klaji pretrunā izpildes dalībvalsts sabiedriskajai kārtībai (*ordre public*).

35. pants

Citi parādniekam un kreditoram pieejamie tiesiskās aizsardzības līdzekļi

1. Parādnieks vai kreditors tiesā, kas izdevusi Apķīlāšanas rīkojumu, var iesniegt pieteikumu Rīkojuma grozīšanai vai atsaukšanai, pamatojoties uz to, ka apstākļi, kuros Rīkojums tika izdots, ir mainījušies.
2. Tiesa, kas izdevusi Apķīlāšanas rīkojumu, var arī – ja tas ir atļauts izcelsmes dalībvalsts tiesību aktos – pēc savas iniciatīvas grozīt vai atsaukt Rīkojumu sakarā ar apstākļu maiņu.
3. Parādnieks un kreditors, pamatojoties uz to, ka viņi ir vienojušies nokārtot prasījumu, var kopīgi iesniegt pieteikumu tiesā, kas izdevusi Apķīlāšanas rīkojumu, lai atsauktu vai grozītu Rīkojumu, vai izpildes dalībvalsts kompetentajā tiesā, vai – ja tā paredzēts valsts tiesību aktos – kompetentajā izpildes iestādē minētajā dalībvalstī, lai izbeigtu vai ierobežotu Rīkojuma izpildi.
4. Kreditors izpildes dalībvalsts kompetentajā tiesā vai – ja tā paredzēts valsts tiesību aktos – kompetentajā izpildes iestādē minētajā dalībvalstī var iesniegt pieteikumu Apķīlāšanas rīkojuma izpildes grozīšanai, lai korigētu atbrīvojumu, kas piemērots minētajā dalībvalstī saskaņā ar 31. pantu, pamatojoties uz to, ka citi atbrīvojumi jau ir piemēroti pietiekami lielā apjomā attiecībā uz vienu vai vairākiem kontiem, kuri tiek uzturēti vienā vai vairākās citās dalībvalstīs, un šāda pielāgošana tādēļ ir piemērota.

36. pants

Tiesiskās aizsardzības līdzekļu procedūra saskaņā ar 33., 34. un 35. pantu

1. Pieteikumu par tiesiskās aizsardzības līdzekli saskaņā ar 33. pantu, 34. pantu vai 35. pantu iesniedz, izmantojot tiesiskā aizsardzības līdzekļa veidlapu, kas izveidota ar īstenošanas aktiem, kuri pieņemti saskaņā ar 52. panta 2. punktā minēto konsultēšanās procedūru. Pieteikumu var iesniegt jebkurā laikā, izmantojot jebkādas saziņas līdzekļus, tostarp elektroniskos, kas atļauti saskaņā ar tās dalībvalsts procesuālajiem noteikumiem, kurā pieteikums tiek iesniegts.
2. Par pieteikumu paziņo otrai pusei.
3. Izņemot gadījumus, kad pieteikumu ir iesniedzis parādnieks saskaņā ar 34. panta 1. punkta a) apakšpunktu vai saskaņā ar 35. panta 3. punktu, lēmumu par pieteikumu izdod pēc tam, kad abām pusēm ir bijusi dota iespēja sniegt skaidrojumu par savu lietu, tostarp, izmantojot tādus piemērotus komunikācijas tehnoloģiju līdzekļus, kas ir pieejami un akceptēti saskaņā ar katras iesaistītās dalībvalsts tiesību aktiem.
4. Lēmumu izdod nekavējoties, bet ne vēlāk kā 21 dienu pēc tam, kad tiesa vai – ja tā paredzēts valsts tiesību aktos – kompetentā izpildes iestāde ir saņēmusi visu informāciju, kas vajadzīga tās lēmuma pieņemšanai. Par lēmumu paziņo abām pusēm.
5. Lēmums atsaukt vai grozīt Apķīlāšanas rīkojumu un lēmums ierobežot vai izbeigt Apķīlāšanas rīkojuma izpildi ir izpildāms nekavējoties.

Ja pieteikums par tiesiskās aizsardzības līdzekli bija iesniegts izcelsmes dalībvalstī, tiesa lēmumu par tiesiskās aizsardzības līdzekli saskaņā ar 29. pantu nekavējoties pārsūta izpildes dalībvalsts kompetentajai iestādei, izmantojot veidlapu, kas izveidota ar īstenošanas aktiem, kuri pieņemti saskaņā ar 52. panta 2. punktā minēto konsultēšanās procedūru. Minētā iestāde tūlīt pēc saņemšanas nodrošina, ka lēmums par tiesiskās aizsardzības līdzekli tiek īstenots.

Ja lēmums par tiesiskās aizsardzības līdzekli attiecas uz bankas kontu, kas tiek uzturēts izcelsmes dalībvalstī, to īsteno attiecībā uz minēto bankas kontu saskaņā ar izcelsmes dalībvalsts tiesību aktiem;

Ja pieteikums par tiesiskās aizsardzības līdzekli bija iesniegts izpildes dalībvalstī, lēmumu par tiesiskās aizsardzības līdzekli īsteno saskaņā ar izcelsmes dalībvalsts tiesību aktiem.

37. pants

Pārsūdzības tiesības

Katrai pusei ir tiesības pārsūdzēt lēmumu, kas izdots saskaņā ar 33., 34. vai 35. pantu. Tādu pārsūdzību iesniedz, izmantojot pārsūdzības veidlapu, kas izveidota ar īstenošanas aktiem, kuri pieņemti saskaņā ar 52. panta 2. punktā minēto konsultēšanās procedūru.

38. pants

Tiesības apķīlāšanas vietā sniegt drošības naudu

1. Saņemot parādnieka pieteikumu,
 - a) tiesa, kas izdeva Apķīlāšanas rīkojumu, var dot rīkojumu atbrīvot apķīlātos finanšu līdzekļus, ja parādnieks sniedz minētajai tiesai nodrošinājumu Rīkojumā norādītās summas apmērā vai alternatīvu nodrošinājumu veidā, kas ir pieņemams saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kurā tiesa atrodas, un kura vērtība ir vismaz līdzvērtīga minētajai summai;
 - b) kompetentā tiesa, vai – ja tā paredzēts valsts tiesību aktos – izpildes dalībvalsts kompetentā izpildes iestāde var izbeigt Apķīlāšanas rīkojuma izpildi izpildes dalībvalstī, ja parādnieks minētajai tiesai vai iestādei sniedz nodrošinājumu tās summas apmērā, kas apķīlāta minētajā dalībvalstī, vai alternatīvu nodrošinājumu veidā, kas ir pieņemams saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kurā tiesa atrodas, un kura vērtība ir vismaz līdzvērtīga minētajai summai.
2. Attiecīgi piemēro 23. un 24. pantu, lai atbrīvotu apķīlātos finanšu līdzekļus. Par apķīlāšanas vietā sniegto nodrošinājumu informē kreditoru saskaņā ar valsts tiesību aktiem.

39. pants

Trešo personu tiesības

1. Trešās personas tiesības apstrīdēt Apķīlāšanas rīkojumu nosaka izcelsmes dalībvalsts tiesību akti.
2. Trešās personas tiesības apstrīdēt Apķīlāšanas rīkojuma izpildi nosaka izpildes dalībvalsts tiesību akti.
3. Neskarot citus noteikumus par jurisdikciju, kas paredzēti Savienības vai valsts tiesību aktos, jebkura trešās personas iesniegta prasība nolūkā:
 - a) apstrīdēt Apķīlāšanas rīkojumu ietilpst izcelsmes dalībvalsts tiesu jurisdikcijā un
 - b) apstrīdēt Apķīlāšanas rīkojuma izpildi izpildes dalībvalstī ietilpst izpildes dalībvalsts tiesu vai – ja tā paredzēts dalībvalsts tiesību aktos – kompetentās izpildes iestādes jurisdikcijā.

5. NODAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

40. pants

Legalizācija vai citas līdzīgas formalitātes

Saistībā ar šo regulu nav vajadzīga legalizācija vai citas līdzīgas formalitātes.

41. pants

Juridiskā pārstāvība

Procedūrā par Apķīlāšanas rīkojuma iegūšanu pārstāvība, ko veic advokāts vai cits juridiskās profesijas pārstāvis, nav obligāta. Procedūrās saskaņā ar 4. nodaļu pārstāvība, ko veic advokāts vai citas juridiskās profesijas pārstāvis, nav obligāta, izņemot gadījumus, kad atbilstoši tās dalībvalsts tiesību aktiem, kuras tiesā vai iestādē ir iesniegts pieteikums par tiesiskās aizsardzības līdzekli, tāda pārstāvība ir obligāta neatkarīgi no pušu valstspiederības vai domicila.

42. pants

Tiesas nodevas

Tiesas nodevas procedūrā par Apķīlāšanas rīkojuma iegūšanu vai par tiesiskās aizsardzības līdzekli attiecībā pret Rīkojumu nav augstākas par nodevām, lai iegūtu līdzvērtīgu valsts rīkojumu vai tiesiskās aizsardzības līdzekli attiecībā pret tādu valsts rīkojumu.

43. pants

Izdevumi, kas rodas bankām

1. Bankai tiesības no kreditora vai parādnieka prasīt samaksu vai atlīdzību par izdevumiem, kas radušies, īstenojot Apķīlāšanas rīkojumu, ir tikai tad, ja bankai atbilstoši izpildes dalībvalsts tiesību aktiem ir tiesības prasīt tādu samaksu vai atlīdzību attiecībā uz līdzvērtīgiem valsts rīkojumiem.

2. Maksu, ko banka iekasē, lai segtu 1. punktā minētos izdevumus, nosaka, ņemot vērā Apķīlāšanas rīkojuma īstenošanas sarežģītību, un tā nedrīkst būt lielāka par maksu, ko iekasē par līdzvērtīgu valsts rīkojumu īstenošanu.

3. Maksa, ko banka iekasē, lai segtu izdevumus par ar kontu saistītas informācijas sniegšanu saskaņā ar 14. pantu nedrīkst būt lielāka par faktiskajiem izdevumiem un attiecīgā gadījumā – nedrīkst būt lielāka par maksu, ko iekasē par ar kontu saistītas informācijas sniegšanu saistībā ar līdzvērtīgiem valsts rīkojumiem.

44. pants

Maksa, ko iekasē iestādes

Maksa, ko izpildes dalībvalstī iekasē jebkura iestāde vai cita struktūra, kas ir iesaistīta Apķīlāšanas rīkojuma apstrādē vai izpildē vai kas saskaņā ar 14. pantu ir iesaistīta informācijas sniegšanā par kontu, nosaka, pamatojoties uz maksu likmēm vai citu noteikumu kopumu, kuru iepriekš nosaka katra dalībvalsts un kurā ir pārredzami izklāstītas piemērojamās maksas. Nosakot minētās likmes vai citu noteikumu kopumu, dalībvalsts var ņemt vērā Rīkojumā norādīto summu un tā apstrādes sarežģītību. Maksa nedrīkst būt lielāka par maksu, ko iekasē saistībā ar līdzvērtīgiem valsts rīkojumiem.

45. pants

Termiņi

Ja ārkārtas apstākļos tiesai vai iesaistītajai iestādei nav iespējams ievērot termiņus, kas noteikti 14. panta 7. punktā, 18. pantā, 23. panta 2. punktā, 25. panta 3. punkta otrajā daļā, 28. panta 2., 3. un 6. punktā, 33. panta 3. punktā un 36. panta 4. un 5. punktā, minētā tiesa vai iestāde pēc iespējas ātrāk veic minētajos noteikumos paredzētos pasākumus.

46. pants

Saistība ar valsts procesuālajiem tiesību aktiem

1. Visus procesuālos jautājumus, kas nav konkrēti izklāstīti šajā regulā, nosaka tās dalībvalsts tiesību akti, kurā notiek procedūra.
2. Sekas, kas rodas, uzsākot maksātnespējas procedūru par atsevišķām izpildes prasībām, piemēram, par Apķīlāšanas rīkojuma izpildi, nosaka tās dalībvalsts tiesību akti, kurā ir uzsākta maksātnespējas procedūra.

47. pants

Datu aizsardzība

1. Personas dati, kas iegūti, apstrādāti vai nosūtīti saskaņā ar šo regulu, ir adekvāti, atbilstīgi un nav pārmērīgi attiecībā uz mērķi, kādam tie tika iegūti, apstrādāti vai nosūtīti, un tos var izmantot tikai minētajam mērķim.
2. Kompetentā iestāde, informācijas iestāde un jebkura cita vienība, kas ir atbildīga par Apķīlāšanas rīkojuma izpildi, 1. punktā minētos datus nedrīkst glabāt ilgāk par laikposmu, kas nepieciešams mērķim, kādam tie tika iegūti, apstrādāti vai nosūtīti, un kas jebkādā gadījumā nav ilgāks par 6 mēnešiem pēc tiesvedības beigām, un minētajā laikposmā nodrošina minēto datu pienācīgu aizsardzību. Šo punktu nepiemēro datiem, ko tiesas apstrādā vai glabā, veicot tiesas funkcijas.

48. pants

Saistība ar citiem instrumentiem

Šī regula neskar:

- a) Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1393/2007 ⁽¹⁾, izņemot, kā paredzēts šīs regulas 10. panta 2. punktā, 14. panta 3. un 6. punktā, 17. panta 5. punktā, 23. panta 3. un 6. punktā, 25. panta 2. un 3. punktā, 28. panta 1., 3., 5. un 6. punktā, 29. pantā, 33. panta 3. punktā, 36. panta 2. un 4. punktā un 49. panta 1. punktā;
- b) Regulu (ES) Nr. 1215/2012;
- c) Regulu (EK) Nr. 1346/2000;
- d) Direktīvu 95/46/EK, izņemot, kā paredzēts šīs regulas 14. panta 8. punktā un 47. pantā;
- e) Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1206/2001 ⁽²⁾;
- f) Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 864/2007, izņemot, kā paredzēts šīs regulas 13. panta 4. punktā.

49. pants

Valodas

1. Visiem 28. panta 5. punkta a) un b) apakšpunktā minētajiem dokumentiem, kuri ir jāizsniedz parādniekam un kuri nav tās dalībvalsts oficiālajā valodā, kurā ir parādnieka domicils, vai – ja minētajā dalībvalstī ir vairākas oficiālās valodas – tās vietas oficiālajā valodā vai vienā no oficiālajām valodām, kurā ir parādnieka domicils, vai citā valodā, kuru parādnieks saprot, pievieno tulkojumu vai transliterāciju vienā no minētajām valodām. Šīs regulas 28. panta 5. punkta c) apakšpunktā uzskaitītos dokumentus netulko, ja vien tiesa izņēmuma kārtā nenolemj, ka konkrēti dokumenti ir jātulko vai jātransliterē, lai parādnieks varētu aizstāvēt savas tiesības.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1393/2007 (2007. gada 13. novembris) par tiesas un ārpustiesas civillietu vai komercietu dokumentu izsniegšanu dalībvalstīs ("dokumentu izsniegšana"), un ar ko atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 1348/2000 (OV L 324, 10.12.2007., 79. lpp.).

⁽²⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 1206/2001 (2001. gada 28. maijs) par sadarbību starp dalībvalstu tiesām pierādījumu iegūšanā civillietās un krimināllietās (OV L 174, 27.6.2001., 1. lpp.).

2. Visi dokumenti, kas saskaņā ar šo regulu jāadresē tiesai vai kompetentajai iestādei, var būt arī jebkurā citā Savienības iestāžu oficiālajā valodā, ja attiecīgā dalībvalsts ir norādījusi, ka tai šāda cita valoda ir pieņemama.

3. Visus tulkojumus, ko veic saskaņā ar šo regulu, veic persona, kas ir kvalificēta veikt tulkojumus kādā no dalībvalstīm.

50. pants

Informācija, ko sniedz dalībvalstis

1. Līdz 2016. gada 18. jūlijam dalībvalstis paziņo Komisijai šādu informāciju:

- a) tiesas, kas norādītas kā kompetentas izdot Apķīlāšanas rīkojumu (6. panta 4. punkts);
- b) iestāde, kas norādīta kā kompetenta iegūt informāciju par kontu (14. pants);
- c) metodes, ar ko iegūt informāciju par kontu, kuras ir pieejamas saskaņā ar valsts tiesību aktiem (14. panta 5. punkts);
- d) tiesas, kurās jāiesniedz pārsūdzība (21. pants);
- e) iestāde vai iestādes, kas ir norādīta kā kompetenta saņemt, pārsūtīt un izsniegt Apķīlāšanas rīkojumu un citus dokumentus saskaņā ar šo regulu (4. panta 14. punkts);
- f) iestāde, kas ir kompetenta izpildīt Apķīlāšanas rīkojumu saskaņā ar 3. nodaļu;
- g) apmērs, kādā var apķīlāt kopīgus un nominālus kontus saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem (30. pants);
- h) noteikumi, kas piemērojami summām, kuras saskaņā ar valsts tiesību aktiem ir atbrīvotas no apķīlāšanas (31. pants);
- i) tas, vai saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem bankām ir tiesības iekasēt maksu par līdzvērtīgu valsts rīkojumu īstenošanu vai informācijas par kontu sniegšanu, un, ja tā, kura puse ir atbildīga par minētās maksas segšanu provizoriski un galīgi (43. pants);
- j) to maksu likmes vai citu noteikumu kopums, kurā ir izklāstīta piemērojamā maksa, ko iekasē jebkura iestāde vai cita struktūra, kas ir iesaistīta Apķīlāšanas rīkojuma apstrādē vai izpildē (44. pants);
- k) tas, vai līdzvērtīgiem valsts rīkojumiem ir piešķirta jebkāda prioritātes kārtība saskaņā ar valsts tiesību aktiem (32. pants);
- l) tiesas vai, attiecīgā gadījumā, izpildes iestāde, kas ir kompetenta piešķirt tiesiskās aizsardzības līdzekli (33. panta 1. punkts, 34. panta 1. vai 2. punkts);
- m) tiesas, kurās jāiesniedz pārsūdzība, termiņš, ja tāds ir, kādā saskaņā ar valsts tiesību aktiem jāiesniedz šāda pārsūdzība, un brīdis, kas iezīmē termiņa sākumu (37. pants);

- n) norāde par tiesas nodevām (42. pants); un
- o) valodas, kas ir pieņemamas dokumentu tulkojumiem (49. panta 2. punkts).

Dalībvalstis paziņo Komisijai par jebkādām turpmākām izmaiņām minētajā informācijā.

2. Komisija informāciju dara publiski pieejamu ar atbilstošu līdzekļu palīdzību, jo īpaši, izmantojot Eiropas Tiesiskās sadarbības tīklu civillietās un komercietās.

51. pants

Veidlapu izveide un vēlāki grozījumi

Komisija pieņem īstenošanas aktus, ar ko izveido un vēlāk groza veidlapas, kas minētas 8. panta 1. punktā, 10. panta 2. punktā, 19. panta 1. punktā, 25. panta 1. punktā, 27. panta 2. punktā, 29. panta 2. punktā, 36. panta 1. punktā, 36. panta 5. punkta otrajā daļā un 37. pantā. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 52. panta 2. punktā minēto konsultēšanās procedūru.

52. pants

Komiteju procedūra

1. Komisijai palīdz komiteja. Minētā komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē.
2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 4. pantu.

53. pants

Pārraudzība un pārskatīšana

1. Līdz 2022. gada 18. janvārim Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam, Padomei un Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai ziņojumu par šīs regulas piemērošanu, tostarp izvērtējumu par to, vai:

- a) šīs regulas darbības jomā būtu jāiekļauj finanšu instrumenti; un
- b) summām, kas parādnieka kontā kreditētas pēc Apķīlāšanas rīkojuma īstenošanas, varētu piemērot apķīlāšanu saskaņā ar Rīkojumu.

Ziņojumam vajadzības gadījumā pievieno priekšlikumu par šīs regulas grozīšanu un ieviešamo grozījumu ietekmes novērtējumu.

2. Šā panta 1. punkta nolūkiem dalībvalstis pēc pieprasījuma apkopo un dara Komisijai pieejamu informāciju par:

- a) pieteikumu skaitu Apķīlāšanas rīkojumam un lietu skaitu, kurās Rīkojums tika izdots;
- b) pieteikumu skaitu tiesiskās aizsardzības līdzekļa piemērošanai saskaņā ar 33. un 34. pantu un, ja iespējams, lietu skaitu, kurās tiesiskās aizsardzības līdzeklis tika piemērots; un
- c) to pārsūdzību skaitu, kas iesniegtas saskaņā ar 37. pantu, un, ja iespējams, lietu skaitu, kurās tādu pārsūdzību iznākums bija labvēlīgs.

6. NODAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

54. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no 2017. gada 18. janvāra, izņemot 50. pantu, ko piemēro no 2016. gada 18. jūlija.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama dalībvalstīs saskaņā ar Līgumiem.

Briselē, 2014. gada 15. maijā

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
M. SCHULZ

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
D. KOURKOULAS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) Nr. 656/2014**(2014. gada 15. maijs),****ar kuru paredz noteikumus ārējo jūras robežu uzraudzībai saistībā ar operatīvo sadarbību, ko koordinē Eiropas Aģentūra operatīvās sadarbības vadībai pie Eiropas Savienības dalībvalstu ārējām robežām**

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 77. panta 2. punkta d) apakšpunktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽¹⁾,

tā kā:

- (1) Savienības politikas mērķis Savienības ārējo robežu jomā ir nodrošināt ārējo robežu šķērsošanas efektīvu novērošanu, tostarp veicot robežu uzraudzību, vienlaikus sekmējot to, ka tiek nodrošināta cilvēku dzīvības aizsardzība un glābšana. Robežu uzraudzības mērķis ir nepieļaut neatļautu robežšķērsošanu, apkarot pārrobežu noziedzību un aizturēt personas, kas robežu šķērsojušas nelikumīgi, vai veikt citus pasākumus pret tām. Robežu uzraudzībai būtu efektīvi jānovērš personu izvairīšanās no pārbaudēm robežšķērsošanas vietās un jāattur no šādas rīcības. Šajā nolūkā robežu uzraudzība neaprobežojas tikai ar neatļautu robežu šķērsošanas mēģinājumu atklāšanu, bet vienlīdz attiecas arī uz citiem pasākumiem, piemēram, to kuģu pārtveršanu, par kuriem ir aizdomas, ka tie mēģina iekļūt Savienībā, nepakļaujoties robežpārbaudēm, kā arī pasākumiem, kas paredzēti, lai risinātu tādas situācijas kā meklēšana un glābšana, kas var rasties robežu uzraudzības operāciju jūrā laikā, un pasākumiem, kuru mērķis ir nodrošināt šādu operāciju veiksmīgu noslēgumu.
- (2) Uz Savienības robežu pārvaldības, patvēruma un imigrācijas politiku un tās īstenošanu attiecas solidaritātes princips un atbildības taisnīga sadalījuma princips starp dalībvalstīm, ievērojot Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 80. pantu. Ja nepieciešams, Savienības aktos, kas pieņemti saskaņā ar minētajām politikas nostādnēm, iekļauj atbilstīgus pasākumus, lai minētais princips stātos spēkā un lai sekmētu sloga sadalījumu, tostarp veicot brīvprātīgu starptautiskās aizsardzības saņēmēju pārvietošanu.
- (3) Šīs regulas darbības jomai būtu jāattiecas tikai uz robežu uzraudzības operācijām, ko veic dalībvalstis pie savām ārējām jūras robežām saistībā ar operatīvo sadarbību, kuru koordinē Eiropas Aģentūra operatīvās sadarbības vadībai pie Eiropas Savienības dalībvalstu ārējām robežām ("aģentūra"), kas izveidota ar Padomes Regulu (EK) Nr. 2007/2004 ⁽²⁾. Izmeklēšanas un sodīšanas pasākumus reglamentē ar valsts krimināltiesībām un savstarpējas tiesiskās palīdzības instrumentiem, kas pastāv Savienībā tiesu iestāžu sadarbības krimināllietās jomā.
- (4) Aģentūra ir atbildīga par operatīvās sadarbības koordināciju starp dalībvalstīm ārējo robežu pārvaldības jomā, tostarp attiecībā uz robežu uzraudzību. Aģentūra ir arī atbildīga par palīdzību dalībvalstīm apstākļos, kad nepieciešama pastiprināta tehniskā palīdzība pie ārējām robežām, ņemot vērā faktu, ka dažas situācijas var būt saistītas ar humānām ārkārtas situācijām un glābšanu jūrā. Ir nepieciešami īpaši noteikumi attiecībā uz robežu uzraudzības darbībām, ko veic vienas dalībvalsts jūras, sauszemes un gaisa spēku vienības pie citu dalībvalstu jūras robežām vai atklātā jūrā saistībā ar operatīvo sadarbību, ko koordinē aģentūra, lai vēl vairāk stiprinātu šādu sadarbību.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta 2014. gada 16. aprīļa nostāja (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēta) un Padomes 2014. gada 13. maija lēmums.

⁽²⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 2007/2004 (2004. gada 26. oktobris), ar ko izveido Eiropas Aģentūru operatīvās sadarbības vadībai pie Eiropas Savienības dalībvalstu ārējām robežām (OV L 349, 25.11.2004., 1. lpp.).

- (5) Sadarbība ar kaimiņos esošām trešām valstīm ir būtiski nepieciešama, lai novērstu nelikumīgu robežu šķērsošanu, apkarotu pārrobežu noziedzību un izvairītos no cilvēku bojāejas jūrā. Saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 2007/2004 un ja tiek pilnībā ievērotas migrantu pamattiesības, aģentūra var sadarboties ar trešo valstu kompetentajām iestādēm, jo īpaši attiecībā uz risku analīzi un apmācību, un tai būtu jāveicina dalībvalstu un trešo valstu operatīvā sadarbība. Ja sadarbība ar trešām valstīm notiek minēto valstu teritorijā vai to teritoriālajā jūrā, dalībvalstīm un aģentūrai būtu jāievēro normas un standarti, kas ir vismaz līdzvērtīgi Savienības tiesību aktos noteiktajām normām un standartiem.
- (6) Eiropas Robežu uzraudzības sistēmai (*Eurosur*), kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1052/2013 ⁽¹⁾, tiek stiprināt informācijas apmaiņu un operatīvo sadarbību starp dalībvalstīm un ar aģentūru. Tam jānodrošina, ka būtiski tiek uzlabota stāvokļa apzināšanās un dalībvalstu reaģēšanas spējas, tostarp ar aģentūras atbalstu, lai atklātu, novērstu un apkarotu nelikumīgo migrāciju un pārrobežu noziedzību, un nodrošinātu, ka pie dalībvalstu ārējām robežām tiek aizsargātas un glābtas migrantu dzīvības. Koordinējot robežu uzraudzības operācijas, aģentūrai saskaņā ar minēto regulu būtu jāsniedz dalībvalstīm informācija un analīze par minētajām operācijām.
- (7) Ar šo regulu aizstāj Padomes Lēmumu 2010/252/ES ⁽²⁾, kuru Eiropas Savienības Tiesa ("Tiesa") ir anulējusi ar 2012. gada 5. septembra spriedumu lietā C-355/10. Ar minēto spriedumu Tiesa Lēmumu 2010/252/ES uzturēja spēkā līdz brīdim, kamēr nav stājušies spēkā jauni noteikumi. Tādēļ līdz ar šīs regulas spēkā stāšanās dienu izbeidzas minētā lēmuma spēkā esība.
- (8) Robežu uzraudzības operāciju jūrā laikā dalībvalstīm būtu jāievēro savi attiecīgie pienākumi saskaņā ar starptautiskajām tiesībām, jo īpaši Apvienoto Nāciju Organizācijas Jūras tiesību konvenciju, Starptautisko konvenciju par cilvēku dzīvības aizsardzību uz jūras, Starptautisko konvenciju par meklēšanu un glābšanu uz jūras, Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvenciju pret transnacionālo organizēto noziedzību un tās Protokolu pret migrantu nelikumīgu ieviešanu pa zemes, jūras un gaisa ceļiem, Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvenciju par bēgļu statusu, Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvenciju, Starptautisko paktu par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām, Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvenciju pret spīdzināšanu un citiem nežēlīgiem, necilvēcīgiem vai cieņu pazemojošiem rīcības un sodīšanas veidiem, Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvenciju par bērna tiesībām un citiem attiecīgajiem starptautisko tiesību dokumentiem.
- (9) Koordinējot robežu uzraudzības operācijas jūrā, aģentūrai tās pienākumi būtu jāpilda, pilnībā ievērojot attiecīgos Savienības tiesību aktus, tostarp Eiropas Savienības Pamattiesību hartu ("harta"), un attiecīgos starptautiskos tiesību aktus, jo īpaši tos, kas minēti 8. apsvērumā.
- (10) Saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 562/2006 ⁽³⁾, un Savienības tiesību aktu vispārējiem principiem, visiem pasākumiem, kurus veic uzraudzības operācijas gaitā, vajadzētu būt samērīgiem ar izvirzītajiem mērķiem, tiem nevajadzētu būt diskriminējošiem, un to īstenošanā būtu pilnībā jāievēro cilvēka cieņa, pamattiesības un bēgļu un patvēruma meklētāju tiesības, tostarp neizraidīšanas princips. Dalībvalstīm un aģentūrai ir saistoši patvēruma *acquis* noteikumi un jo īpaši Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/32/ES ⁽⁴⁾ attiecībā uz starptautiskās aizsardzības statusa pieteikumiem, kas iesniegti dalībvalstu teritorijā, tostarp pie to robežām, teritoriālajos ūdeņos vai tranzīta zonās.
- (11) Šīs regulas piemērošanai nevajadzētu skart Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2011/36/ES ⁽⁵⁾, jo īpaši attiecībā uz palīdzību, ko paredzēts sniegt cilvēku tirdzniecības upuriem.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1052/2013 (2013. gada 22. oktobris), ar ko izveido Eiropas Robežu uzraudzības sistēmu (*Eurosur*) (OV L 295, 6.11.2013., 11. lpp.).

⁽²⁾ Padomes Lēmums 2010/252/ES (2010. gada 26. aprīlis), ar ko papildina Šengenas Robežu kodeksu attiecībā uz jūras ārējo robežu uzraudzību saistībā ar operatīvo sadarbību, kuru koordinē Eiropas Aģentūra operatīvās sadarbības vadībai pie Eiropas Savienības dalībvalstu ārējām robežām (OV L 111, 4.5.2010., 20. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 562/2006 (2006. gada 15. marts), ar kuru ievieš Kopienas Kodeksu par noteikumiem, kas reglamentē personu pārvietošanos pār robežām (Šengenas Robežu kodekss) (OV L 105, 13.4.2006., 1. lpp.).

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/32/ES (2013. gada 26. jūnijs) par kopējām procedūrām starptautiskās aizsardzības statusa piešķiršanai un atņemšanai (OV L 180, 29.6.2013., 60. lpp.).

⁽⁵⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2011/36/ES (2011. gada 5. aprīlis) par cilvēku tirdzniecības novēršanu un apkarošanu un cietušo aizsardzību, un ar kuru aizstāj Padomes Pamatlēmumu 2002/629/TI (OV L 101, 15.4.2011., 1. lpp.).

- (12) Šī regula būtu jāpiemēro, pilnībā ievērojot neizraidīšanas principu, kā tas definēts hartā un interpretēts Tiesas un Eiropas Cilvēktiesību tiesas judikatūrā. Saskaņā ar minēto principu nevienu nebūtu jāizceļ krastā kādā valstī, jāliek tajā ieceļot, jānogādā uz to vai kā citādi jāizdod attiecīgās valsts iestādēm, ja *inter alia* ir liela iespējamība, ka attiecīgo personu tur sodīs ar nāvi, spīdzinās, vajās vai citādi necilvēcīgi vai pazemojoši pret viņu izturēsies vai sodīs, vai ja tur šīs personas dzīvība vai brīvība tiktu apdraudēta, pamatojoties uz tās rasi, reliģiju, valstspiederību, seksuālo orientāciju, piederību kādai konkrētai sociālajai grupai vai politiskās pārliecības dēļ, vai ja pastāv nopietns risks, ka pretrunā neizraidīšanas principam no turienes var tikt veikta izraidīšana vai pārvietošana uz citu valsti vai izdošana tai.
- (13) Tas, ka starp kādu dalībvalsti un trešo valsti, iespējams, pastāv vienošanās, neatbrīvo dalībvalstis no to pienākumiem, kas izriet no Savienības un starptautiskajiem tiesību aktiem, jo īpaši attiecībā uz neizraidīšanas principa ievērošanu, ja tās zina vai tām vajadzētu zināt, ka sistēmiski trūkumi patvēruma procedūrā un patvēruma meklētāju uzņemšanas nosacījumos minētajā trešā valstī ir pamatots iemesls uzskatīt, ka patvēruma meklētājam būtu jāsas topoas ar nopietnu risku, ka pret viņu tur necilvēcīgi vai pazemojoši izturēsies, vai ja tās zina vai tām vajadzētu zināt, ka minētā trešā valsts īsteno praksi, kas ir pretrunā neizraidīšanas principam.
- (14) Jūrā izvēršot robežu uzraudzības operāciju, var rasties situācija, ka ir jāsniedz palīdzība personām, kas atrodas briesmās. Saskaņā ar starptautiskajām tiesībām katrai valstij ir jāpieprasa tās karoga kuģa kapteinim nekavējoties sniegt palīdzību jebkurai personai, kas atrasta jūrā un kurai draud bojāeja, un iespējami ātri steigties glābt cilvēkus, kuri atrodas briesmās, ciktāl to iespējams izdarīt, neradot nopietnas briesmas kuģim, apkalpei vai pasažieriem. Minētā palīdzība būtu jāsniedz neatkarīgi no to personu valstspiederības vai statusa, kurām vajadzīga palīdzība, vai no apstākļiem, kuros tās ir nokļuvušas. Kuģa kapteinim un apkalpei nebūtu jāpiemēro kriminālsodi tikai tāpēc, ka tie ir izglābuši personas, kas jūrā atradās briesmās, un nogādājuši tās uz drošu vietu.
- (15) Pienākums sniegt palīdzību personām, kuras atrodas briesmās, būtu jāpilda dalībvalstīm saskaņā ar piemērojamiem starptautisko tiesību aktu noteikumiem, kas reglamentē meklēšanas un glābšanas situācijas, un saskaņā ar prasībām par pamattiesību aizsardzību. Ar šo regulu nebūtu jāietekmē meklēšanas un glābšanas dienestu pienākumi, tostarp pienākums nodrošināt, ka koordinācija un sadarbība norit tā, lai izglābtās personas varētu nogādāt drošā vietā.
- (16) Ja jūras operācijas darbības areālā ietilpst trešās valsts meklēšanas un glābšanas reģions, tad, veicot jūras operācijas plānošanu, būtu jācenšas izveidot sakaru kanālus ar šīs trešās valsts meklēšanas un glābšanas iestādēm, tādējādi nodrošinot, ka minētās iestādes spēs reaģēt uz to meklēšanas un glābšanas reģionā notiekošiem meklēšanas un glābšanas gadījumiem.
- (17) Ievērojot Regulu (EK) Nr. 2007/2004, robežu uzraudzības operācijas, kuras koordinē aģentūra, veic saskaņā ar darbības plānu. Tādējādi attiecībā uz jūras operācijām darbības plānā būtu jāietver konkrēta informācija par attiecīgās judikatūras un tiesību aktu piemērošanu tajā ģeogrāfiskajā apgabalā, kurā notiek kopīgā operācija, izmēģinājuma projekts vai ātrās reaģēšanas operācija, tostarp atsaucis uz Savienības un starptautiskajām tiesībām attiecībā uz pārtveršanu, glābšanu jūrā un izcelšanu krastā. Darbības plāns būtu jāizstrādā saskaņā ar šīs regulas noteikumiem, kas reglamentē pārtveršanu, glābšanu jūrā un izcelšanu krastā saistībā ar robežu uzraudzības operācijām jūrā, ko koordinē aģentūra, un ņemot vērā attiecīgās operācijas konkrētos apstākļus. Darbības plānā būtu jāietver procedūras, ar kurām nodrošina, ka tiek apzinātas personas, kurām ir vajadzīga starptautiskā aizsardzība, cilvēku tirdzniecības upuri, nepilngadīgie bez pieaugušo pavadības un citas mazāk aizsargātas personas un ka tām tiek sniegta atbilstīga palīdzība, tostarp piekļuve starptautiskajai aizsardzībai.
- (18) Prakse saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 2007/2004 ir tāda, ka katrai jūras operācijai uzņēmējā dalībvalstī tiek izveidota koordinācijas struktūra, kurā ietilpst ierēdņi no uzņēmējas dalībvalsts, pieaicinātie ierēdņi un aģentūras pārstāvji, tostarp aģentūras koordinators. Šī koordinācijas struktūra, kuru parasti dēvē par starptautisko koordinācijas centru, būtu jāizmanto kā saziņas kanāls starp jūras operācijā iesaistītajiem ierēdņiem un attiecīgajām iestādēm.

- (19) Šajā regulā ir ievērotas pamattiesības un principi, kas ir atzīti Līguma par Eiropas Savienību (LES) 2. un 6. pantā un hartā, jo īpaši cilvēka cieņas respektēšana, tiesības uz dzīvību, spīdzināšanas un necilvēcīgas vai pazemojošas izturēšanās vai sodīšanas aizliegums, cilvēku tirdzniecības aizliegums, tiesības uz brīvību un drošību, tiesības uz personas datu aizsardzību, patvēruma tiesības, princips par aizsardzību pārvietošanas un izraidīšanas gadījumā, neizraidīšanas principa ievērošana un diskriminācijas aizliegums, tiesības uz efektīvu tiesisko aizsardzību un bērna tiesības. Dalībvalstīm un aģentūrai šī regula būtu jāpiemēro saskaņā ar minētajām tiesībām un principiem.
- (20) Ņemot vērā to, ka šīs regulas mērķi, proti, pieņemt konkrētus noteikumus attiecībā uz jūras robežu uzraudzību, ko veic robežsargi, kuru darbību koordinē aģentūra, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, jo pastāv atšķirības to tiesību aktos un praksē, bet operāciju daudznacionālā rakstura dēļ to var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar LES 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minētā mērķa sasniegšanai.
- (21) Saskaņā ar 1. un 2. pantu Protokolā Nr. 22 par Dānijas nostāju, kas pievienots LES un LESD, Dānija nepiedalās šīs regulas pieņemšanā, un tai šī regula nav saistoša un nav jāpiemēro. Tā kā šī regula pilnveido Šengenas *acquis*, Dānija saskaņā ar minētā protokola 4. pantu sešos mēnešos pēc tam, kad Padome pieņēmusi lēmumu par šo regulu, izlemj, vai tā šo regulu ieviešis savos tiesību aktos.
- (22) Attiecībā uz Islandi un Norvēģiju – saskaņā ar Nolīgumu, kas noslēgts starp Eiropas Savienības Padomi un Islandes Republiku un Norvēģijas Karalisti par šo valstu asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā, šī regula ir to Šengenas *acquis* noteikumu ⁽¹⁾ pilnveidošana, kuri attiecas uz jomu, kas minēta 1. panta A punktā Padomes Lēmumā 1999/437/EK ⁽²⁾.
- (23) Attiecībā uz Šveici – saskaņā ar Nolīgumu starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopien un Šveices Konfederāciju par Šveices Konfederācijas asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā, šī regula ir to Šengenas *acquis* ⁽³⁾ noteikumu pilnveidošana, kuri attiecas uz jomu, kas minēta Lēmuma 1999/437/EK 1. panta A punktā, to lasot saistībā ar Padomes Lēmuma 2008/146/EK ⁽⁴⁾ 3. pantu.
- (24) Attiecībā uz Lihtenšteinu – saskaņā ar Protokolu starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopien, Šveices Konfederāciju un Lihtenšteinas Firstisti par Lihtenšteinas Firstistes pievienošanas Nolīgumam starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopien un Šveices Konfederāciju par Šveices Konfederācijas asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā, šī regula ir to Šengenas *acquis* noteikumu ⁽⁵⁾ pilnveidošana, kuri attiecas uz jomu, kas minēta Lēmuma 1999/437/EK 1. panta A punktā, to lasot saistībā ar Padomes Lēmuma 2011/350/ES ⁽⁶⁾ 3. pantu.

⁽¹⁾ OV L 176, 10.7.1999., 36. lpp.

⁽²⁾ Padomes Lēmums 1999/437/EK (1999. gada 17. maijs) par dažiem pasākumiem, lai piemērotu Eiropas Savienības Padomes, Islandes Republikas un Norvēģijas Karalistes Nolīgumu par abu minēto valstu iesaistīšanos Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un izstrādē (OV L 176, 10.7.1999., 31. lpp.).

⁽³⁾ OV L 53, 27.2.2008., 52. lpp.

⁽⁴⁾ Padomes Lēmums 2008/146/EK (2008. gada 28. janvāris) par to, lai Eiropas Kopienas vārdā noslēgtu Nolīgumu starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopien un Šveices Konfederāciju par Šveices Konfederācijas asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā (OV L 53, 27.2.2008., 1. lpp.).

⁽⁵⁾ OV L 160, 18.6.2011., 21. lpp.

⁽⁶⁾ Padomes Lēmums 2011/350/ES (2011. gada 7. marts) par to, lai Eiropas Savienības vārdā noslēgtu Protokolu starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopien, Šveices Konfederāciju un Lihtenšteinas Firstisti par Lihtenšteinas Firstistes pievienošanas Nolīgumam starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopien un Šveices Konfederāciju par Šveices Konfederācijas asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā saistībā ar kontroles atcelšanu pie iekšējām robežām un personu pārvietošanas (OV L 160, 18.6.2011., 19. lpp.).

- (25) Šī regula ir to Šengenas *acquis* noteikumu pilnveidošana, kuru īstenošanā Apvienotā Karaliste nepiedalās saskaņā ar Padomes Lēmumu 2000/365/EK ⁽¹⁾; tādēļ Apvienotā Karaliste nepiedalās šīs regulas pieņemšanā, un tai šī regula nav saistoša un nav jāpiemēro.
- (26) Šī regula ir to Šengenas *acquis* noteikumu pilnveidošana, kuru īstenošanā Īrija nepiedalās saskaņā ar Padomes Lēmumu 2002/192/EK ⁽²⁾; tādēļ Īrija nepiedalās šīs regulas pieņemšanā, un tai šī regula nav saistoša un nav jāpiemēro,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

I NODAĻA

VISPĀRĒJI NOTEIKUMI

1. pants

Darbības joma

Šo regulu piemēro robežu uzraudzības operācijām, ko veic dalībvalstis pie savām ārējām jūras robežām saistībā ar operatīvo sadarbību, kuru koordinē Eiropas Aģentūra operatīvās sadarbības vadībai pie Eiropas Savienības dalībvalstu ārējām robežām.

2. pants

Definīcijas

Šajā regulā piemēro šādas definīcijas:

- 1) "aģentūra" ir Eiropas Aģentūra operatīvās sadarbības vadībai pie Eiropas Savienības dalībvalstu ārējām robežām, kas izveidota ar Regulu (EK) Nr. 2007/2004;
- 2) "jūras operācija" ir kopīga operācija, izmēģinājuma projekts vai ātrās reaģēšanas operācija, ko dalībvalstis veic savu ārējo jūras robežu uzraudzībai un ko koordinē aģentūra;
- 3) "uzņēmēja dalībvalsts" ir dalībvalsts, kurā notiek jūras operācija vai no kuras tā tiek uzsākta;
- 4) "iesaistītā dalībvalsts" ir dalībvalsts, kas piedalās jūras operācijā, nodrošinot tehnisko aprīkojumu, izvietojot robežsargus, kas ir daļa no Eiropas robežsardzes vienībām, vai citu attiecīgu personālu, bet kura nav uzņēmēja dalībvalsts;
- 5) "iesaistītā vienība" ir jūras, sauszemes vai aviācijas vienība, kas ir tās uzņēmējas vai iesaistītās dalībvalsts pārziņā, kura piedalās jūras operācijā;
- 6) "starptautiskais koordinācijas centrs" ir koordinācijas struktūra, kas izveidota uzņēmējā dalībvalstī jūras operācijas koordinēšanai;
- 7) "valsts koordinācijas centrs" ir valsts koordinācijas centrs, kas izveidots Eiropas Robežu uzraudzības sistēmas (*Eurosur*) vajadzībām saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1052/2013;

⁽¹⁾ Padomes Lēmums 2000/365/EK (2000. gada 29. maijs) par Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes lūgumu piedalīties dažu Šengenas *acquis* noteikumu īstenošanā (OV L 131, 1.6.2000., 43. lpp.).

⁽²⁾ Padomes Lēmums 2002/192/EK (2002. gada 28. februāris) par Īrijas lūgumu piedalīties dažu Šengenas *acquis* noteikumu īstenošanā (OV L 64, 7.3.2002., 20. lpp.).

- 8) "darbības plāns" ir darbības plāns, kas minēts Regulas (EK) Nr. 2007/2004 3.a un 8.e pantā;
- 9) "kuģis" ir jebkāda veida peldlīdzeklis, kuru izmanto vai kuru var izmantot jūrā, tostarp laivas, peldošas platformas, beziegrimes peldlīdzekļi un hidrolidmašīnas;
- 10) "kuģis bez valstspiederības" ir kuģis bez valstspiederības vai kuģis, kas ir pielīdzināms kuģim bez valstspiederības, ja neviena valsts nav devusi kuģim tiesības kuģot ar tās karogu vai ja tas kuģo ar divu vai vairāku valstu karogiem, izmantojot tos pēc vajadzības;
- 11) "Protokols pret migrantu nelikumīgu ieviešanu" ir Protokols pret migrantu nelikumīgu ieviešanu pa zemes, jūras un gaisa ceļiem, kurš papildina Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvenciju pret transnacionālo organizēto noziedzību, kas parakstīta 2000. gada decembrī Palermo, Itālijā;
- 12) "droša vieta" ir vieta, kurā glābšanas operācija tiek uzskatīta par pabeigtu un kurā izdzīvojušo personu dzīvības drošība netiek apdraudēta, kurā var apmierināt šo personu cilvēka pamatvajadzības un no kuras, ņemot vērā šo personu pamattiesību aizsardzību, saskaņā ar neizraidīšanas principu var nodrošināt transportu uz izdzīvojušo personu nākamo ceļojuma punktu vai galamērķi;
- 13) "glābšanas koordinācijas centrs" ir vienība, kas ir atbildīga par to, lai sekmētu meklēšanas un glābšanas dienestu efektīvu organizāciju un koordinētu meklēšanas un glābšanas operāciju izpildi meklēšanas un glābšanas reģionā, kā definēts Starptautiskajā konvencijā par meklēšanu un glābšanu uz jūras;
- 14) "piegulošā zona" ir teritoriālajai jūrai pieguloša zona, kas definēta Apvienoto Nāciju Organizācijas Jūras tiesību konvencijas 33. pantā, ja tā ir oficiāli pasludināta;
- 15) "piekrastes dalībvalsts" ir dalībvalsts, kuras teritoriālā jūrā vai piegulošajā zonā notiek pārtveršana.

II NODAĻA

VISPĀRĪGIE NOTEIKUMI

3. pants

Drošība jūrā

Pasākumus, kas veikti jūras operācijas nolūkiem, veic tādā veidā, lai katrā gadījumā nodrošinātu pārtverto vai izglābto personu un iesaistīto vienību vai trešo personu drošību.

4. pants

Pamattiesību aizsardzība un neizraidīšanas princips

1. Ja tas ir pretrunā neizraidīšanas principam, nevienam neizceļ krastā kādā valstī, neliek iecerēt tajā, nenogādā uz to vai kā citādi neizdot attiecīgās valsts iestādēm, ja *inter alia* ir liela iespējamība, ka attiecīgo personu tur sodīs ar nāvi, spīdzinās, vajās vai citādi necilvēcīgi vai pazemojoši pret viņu izturēsies vai sodīs, vai ja tur šīs personas dzīvība vai brīvība tiktu apdraudēta, pamatojoties uz tās rasi, reliģiju, valstspiederību, seksuālo orientāciju, piederību kādai konkrētai sociālajai grupai vai politiskās pārliecības dēļ, vai ja pastāv nopietns risks, ka pretrunā neizraidīšanas principam no turienes var tikt veikta izraidīšana vai pārvietošana uz citu valsti vai izdošana tai.

2. Saistībā ar jūras operācijas plānošanu apsverot iespēju kādu personu izcelt krastā trešā valstī, uzņēmēja dalībvalsts, koordinējot darbību ar iesaistītajām dalībvalstīm un aģentūru, ņem vērā vispārējo situāciju šajā trešajā valstī.

Izvērtējot vispārējo situāciju trešā valstī, par pamatu izmanto informāciju, kas iegūta no dažādiem avotiem un kas var ietvert informāciju no citām dalībvalstīm, Savienības struktūrām, birojiem un aģentūrām un attiecīgām starptautiskajām organizācijām, un šādā izvērtējumā var ņemt vērā migrācijas un patvēruma jomas vienošanās un projektus, ko īsteno saskaņā ar Savienības tiesību aktiem un izmantojot Savienības līdzekļus. Šāds izvērtējums ir daļa no darbības plāna, to dara pieejamu iesaistītajām vienībām un pēc vajadzības atjaunina.

Pārtvertās vai izglābtās personas neizceļ krastā, neliek ieceļot un nenogādā trešā valstī vai citādā veidā nenodod trešās valsts iestādēm, ja uzņēmējai dalībvalstij vai iesaistītajām dalībvalstīm ir zināms vai būtu jāzina, ka minētā trešā valsts īsteno praksi, kas aprakstīta 1. punktā.

3. Jūras operācijas laikā, pirms pārtvertās vai izglābtās personas tiek izceltas krastā, tām liek ieceļot vai tās nogādā trešās valsts iestādēm un, saskaņā ar 2. punktu ņemot vērā izvērtējumu par vispārējo situāciju šajā trešā valstī, iesaistītās vienības, neskarot 3. pantu, izmanto visus līdzekļus, lai identificētu pārtvertās vai izglābtās personas, izvērtētu to personiskos apstākļus, šīm personām saprotamā veidā vai veidā, kuru, pamatoti spriežot, tās varētu saprast, informētu tās par galamērķi un dotu tām iespēju izteikt jebkādas iemeslus, kāpēc tās uzskata, ka viņu izcelšana krastā ierosinātajā vietā pārkāptu neizraidīšanas principu.

Minētajos nolūkos darbības plānā paredz papildu elementus, tostarp vajadzības gadījumā piekrastes medicīniskā personāla, tulku, juridisko konsultantu un citu attiecīgu uzņēmēju un iesaistīto dalībvalstu ekspertu pieejamību. Katrā iesaistītajā vienībā ir vismaz viena persona, kas ir apguvusi pirmās palīdzības pamatus.

Pamatojoties uz informāciju, ko sniedz uzņēmējas un iesaistītās dalībvalstis, 13. pantā minētajā ziņojumā ietver sīkāku izklāstu par krastā izcelšanas gadījumiem trešās valstīs un to, kā iesaistītās vienības ir piemērojušas katru šā punkta pirmajā daļā minēto procedūru elementu, lai nodrošinātu neizraidīšanas principa ievērošanu.

4. Iesaistītās vienības jūras operācijas gaitā ņem vērā īpašās vajadzības, kas ir bērniem, tostarp nepilngadīgajiem, ko nepārvada pieaugušie, personām, kas cietušas no cilvēku tirdzniecības, personām, kurām vajadzīga steidzama medicīniska palīdzība, personām ar invaliditāti, personām, kurām vajadzīga starptautiska aizsardzība, un citām personām, kas ir īpaši mazāk aizsargātā situācijā.

5. Šajā regulā jebkura jūras operācijas laikā iegūtu personas datu apmaiņa ar trešām valstīm ir stingri ierobežota, nepārsniedzot to, kas ir pilnīgi nepieciešams, un to veic saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 95/46/EK ⁽¹⁾, Padomes Pamatlēmumu 2008/977/TI ⁽²⁾ un attiecīgajiem valsts noteikumiem par datu aizsardzību.

Jūras operācijas laikā iegūtu personas datu apmaiņa ar trešām valstīm par pārtvertajām vai izglābtajām personām ir aizliegta, ja pastāv nopietns risks, ka tiks pārkāpts neizraidīšanas princips.

6. Iesaistītās vienības, veicot savus pienākumus, pilnībā respektē cilvēka cieņu.

7. Šo pantu piemēro visiem pasākumiem, ko dalībvalstis vai aģentūra veic saskaņā ar šo regulu.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 95/46/EK (1995. gada 24. oktobris) par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti (OV L 281, 23.11.1995., 31. lpp.).

⁽²⁾ Padomes Pamatlēmums 2008/977/TI (2008. gada 27. novembris) par tādu personas datu aizsardzību, ko apstrādā, policijas un tiesu iestādēm sadarbojoties krimināllietās (OV L 350, 30.12.2008., 60. lpp.).

8. Robežsargi un citi darbinieki, kas piedalās jūras operācijā, tiek apmācīti attiecībā uz atbilstīgajiem pamattiesību, bēgļu tiesību un meklēšanas un glābšanas starptautiskā tiesiskā režīma noteikumiem saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 2007/2004. 5. panta otro daļu.

III NODAĻA

ĪPAŠI NOTEIKUMI

5. pants

Atklāšana

1. Atklājot kuģi, par kuru ir aizdomas, ka ar to ved personas, kas izvairās vai gatavojas izvairīties no pārbaudēm robežšķērsošanas vietās, vai ka tas ir iesaistīts migrantu nelikumīgā ievēšanā pa jūras ceļiem, iesaistītās vienības tam tuvojas, lai noteiktu tā identitāti un valstspiederību, un, pirms veikt turpmākus pasākumus, tās minēto kuģi uzrauga no piesardzīga attāluma, veicot visus nepieciešamos piesardzības pasākumus. Iesaistītās vienības ievāc informāciju par minēto kuģi un nekavējoties to paziņo starptautiskajam koordinācijas centram, tostarp, ja iespējams, informāciju par to, kāda ir uz kuģa esošo personu situācija, jo īpaši par to, vai viņu dzīvībai draud briesmas, vai arī uz kuģa ir personas, kurām vajadzīga steidzama medicīniskā palīdzība. Starptautiskais koordinācijas centrs minēto informāciju nosūta uzņēmējas dalībvalsts valsts koordinācijas centram.

2. Ja kuģis gatavojas iebraukt vai ir iebraucis tādas dalībvalsts teritoriālajā jūrā vai pieguļošajā zonā, kura nepiedalās jūras operācijā, jūras operācijā iesaistītās vienības apkopo informāciju par šo kuģi un paziņo to starptautiskajam koordinācijas centram, kurš minēto informāciju nosūta attiecīgās dalībvalsts valsts koordinācijas centram.

3. Iesaistītās vienības ievāc informāciju par jebkuru kuģi, par ko ir aizdomas, ka tas veic tādas nelikumīgas darbības jūrā, kas neietilpst jūras operācijas darbības jomā, un paziņo šādu informāciju starptautiskajam koordinācijas centram, kurš minēto informāciju nosūta attiecīgās dalībvalsts valsts koordinācijas centram.

6. pants

Pārtveršana teritoriālajā jūrā

1. Uzņēmējas dalībvalsts vai kaimiņos esošās iesaistītās dalībvalsts teritoriālajā jūrā, minētā valsts atļauj iesaistītām vienībām veikt vienu vai vairākus no turpmāk minētajiem pasākumiem, ja ir pamatots iemesls aizdomām, ka kuģis iespējams pārvadā personas, kas gatavojas izvairīties no pārbaudēm robežšķērsošanas vietās, vai ka tas ir iesaistīts migrantu nelikumīgā ievēšanā pa jūras ceļiem:

- a) lūdz informāciju un lūdz uzrādīt īpašuma tiesības apliecinājošus dokumentus par kuģi, reģistrācijas dokumentus un ar ceļošanu saistītu dokumentāciju, un identifikācijas un valstspiederības dokumentus, un citus attiecīgus datus par personām, kas atrodas uz kuģa, tostarp to, vai uz kuģa atrodas personas, kurām vajadzīga steidzama medicīniskā palīdzība, un informē personas, kas atrodas uz kuģa, par to, ka tām var neļaut šķērsot robežu;
- b) aptur kuģi, uzkāpj uz tā un pārmeklē kuģi, tā kravu un uz tā esošas personas, un iztaujā šīs personas, un informē tās, ka kuģa apkalpei var piemērot sankcijas par ceļojuma sekmēšanu.

2. Ja tiek atklāti pierādījumi, kas apstiprina minētās aizdomas, minētā uzņēmēja dalībvalsts vai kaimiņos esošā iesaistītā dalībvalsts var atļaut iesaistītajām vienībām veikt vienu vai vairākus no šādiem pasākumiem:

- a) aizturēt kuģi un personas, kas atrodas uz kuģa;
- b) pavēlēt kuģim mainīt kursu, novirzot to ārpus teritoriālās jūras vai pieguļošās zonas vai uz mērķi, kas neatrodas tajās, tostarp eskortējot kuģi vai paliekot tā tuvumā, līdz tiek gūts apstiprinājums tam, ka kuģis ieturēs šo norādīto kursu;

c) saskaņā ar darbības plānu nogādāt kuģi vai uz tā esošās personas piekrastes dalībvalstī.

3. Jebkādi pasākumi, ko veic saskaņā ar 1. vai 2. punktu, ir samērīgi un tie nepārsniedz to, kas ir vajadzīgs, lai sasniegtu šā panta mērķus.

4. Piemērojot 1. un 2. punktu, uzņēmēja dalībvalsts ar starptautiskā koordinācijas centra starpniecību dod atbilstīgus norādījumus iesaistītajai vienībai.

Iesaistītā vienība ar starptautiskā koordinācijas centra starpniecību informē uzņēmēju dalībvalsti ikreiz, kad kuģa kapteinis pieprasa, lai tiktu informēts kara valsts diplomātiskais pārstāvis vai konsulārā amatpersona.

5. Ja ir pamatots iemesls aizdomām, ka kuģis bez valstspiederības pārvadā personas, kuras gatavojas izvairīties no pārbaudēm robežšķērsošanas vietās, vai tas ir iesaistīts migrantu nelikumīgā ieviešanā pa jūras ceļiem, uzņēmēja dalībvalsts vai kaimiņos esošā iesaistītā dalībvalsts, kuras teritoriālajā jūrā minētais kuģis bez valstspiederības tiek pārtverts, atļauj veikt vienu vai vairākus no 1. punktā izklāstītajiem pasākumiem un var atļaut veikt vienu vai vairākus no 2. punktā izklāstītajiem pasākumiem. Uzņēmēja dalībvalsts ar starptautiskā koordinācijas centra starpniecību dod atbilstīgus norādījumus iesaistītajai vienībai.

6. Visas operatīvās darbības tās dalībvalsts teritoriālajā jūrā, kura nepiedalās jūras operācijā, veic saskaņā ar šīs dalībvalsts atļauju. Uzņēmēja dalībvalsts ar starptautiskā koordinācijas centra starpniecību dod atbilstīgus norādījumus iesaistītajai vienībai, pamatojoties uz turpmāko darbības norisi, ko šī dalībvalsts ir atļāvusi.

7. pants

Pārtveršana atklātā jūrā

1. Iesaistītās vienības, ievērojot kara valsts atļauju saskaņā ar Protokolu pret migrantu nelikumīgu ieviešanu un attiecīgos gadījumos saskaņā ar valsts un starptautiskiem tiesību aktiem, ja ir pamatots iemesls aizdomām, ka kuģis ir iesaistīts migrantu nelikumīgā ieviešanā pa jūras ceļiem atklātā jūrā veic vienu vai vairākus no turpmāk minētajiem pasākumiem,:

- a) lūdz informāciju un lūdz par kuģi uzrādīt īpašuma tiesības apliecinājošus dokumentus, reģistrācijas dokumentus un ar ceļošanu saistītu dokumentāciju, un identifikācijas un valstspiederības dokumentus, un citus attiecīgus datus par personām, kas atrodas uz kuģa, tostarp par to, vai uz kuģa atrodas personas, kurām ir vajadzīga steidzama medicīniskā palīdzība;
- b) aptur kuģi, uzkāpj uz tā un pārmeklē kuģi, tā kravu un uz tā esošās personas, un iztaujā šīs personas un informē tās, ka kuģa apkalpei var piemērot sankcijas par ceļojuma sekmēšanu.

2. Ja tiek atklāti pierādījumi, kas apstiprina minētās aizdomas, iesaistītās vienības, ievērojot kara valsts atļauju saskaņā ar Protokolu pret migrantu nelikumīgu ieviešanu un attiecīgos gadījumos saskaņā ar valsts un starptautiskiem tiesību aktiem, var veikt vienu vai vairākus no šādiem pasākumiem:

- a) aizturēt kuģi un personas, kas atrodas uz kuģa;
- b) brīdināt kuģi un pavēlēt kuģim neiebraukt teritoriālajā jūrā vai pieguļošajā zonā un vajadzības gadījumā prasīt kuģim mainīt kursu uz mērķi, kas neatrodas teritoriālajā jūrā vai pieguļošajā zonā;
- c) nogādāt kuģi vai personas, kas uz tā atrodas, uz trešo valsti vai citādā veidā nodot kuģi vai uz tā esošās personas trešo valstu iestādēm;
- d) nogādāt kuģi vai uz tā esošās personas uzņēmēja dalībvalstī vai kaimiņos esošā iesaistītajā dalībvalstī.

3. Jebkādi pasākumi, ko veic saskaņā ar 1. vai 2. punktu, ir samērīgi un tie nepārsniedz to, kas ir vajadzīgs, lai sasniegtu šā panta mērķus.

4. Piemērojot 1. un 2. punktu, uzņēmēja dalībvalsts ar starptautiskā koordinācijas centra starpniecību dod atbilstīgus norādījumus iesaistītajai vienībai.

5. Ja kuģis kuģo ar uzņēmējas dalībvalsts vai iesaistītās dalībvalsts karogu vai tam ir šādas dalībvalsts valstspiederības reģistrācijas zīmes, minētā dalībvalsts pēc kuģa valstspiederības apstiprināšanas var atļaut veikt vienu vai vairākus 1. un 2. punktā paredzētos pasākumus. Pēc tam uzņēmēja dalībvalsts ar starptautiskā koordinācijas centra starpniecību dod atbilstīgus norādījumus iesaistītajai vienībai.

6. Ja kuģis kuģo ar dalībvalsts, kura nepiedalās jūras operācijā, vai trešās valsts karogu vai tam ir šādas valsts valstspiederības reģistrācijas zīmes, uzņēmēja dalībvalsts vai kāda iesaistītā dalībvalsts atkarībā no tā, kuras valsts iesaistītā vienība ir pārtvērusi minēto kuģi, paziņo šā kuģa karoga valstij, pieprasa reģistrācijas apstiprinājumu un, ja valstspiederība ir apstiprināta, tā lūdz karoga valstij veikt pasākumus, lai izbeigtu tās kuģa izmantošanu migrantu nelikumīgai ievēšanai. Ja karoga valsts nevēlas vai nespēj vai nu pati, vai ar iesaistītās vienības dalībvalsts palīdzību veikt šādus pasākumus, minētā dalībvalsts lūdz karoga valstij atļauju veikt jebkuru no 1. un 2. punktā paredzētajiem pasākumiem. Uzņēmēja dalībvalsts vai iesaistītā dalībvalsts informē starptautisko koordinācijas centru par visu saziņu ar karoga valsti un par iecerētajām darbībām vai pasākumiem, kurus atļāvusi karoga valsts. Pēc tam uzņēmēja dalībvalsts ar starptautiskā koordinācijas centra starpniecību dod atbilstīgus norādījumus iesaistītajai vienībai.

7. Ja, neraugoties uz to, ka kuģis kuģo ar ārvalsts karogu vai atsakās rādīt karogu, ir pamats aizdomām, ka patiesībā kuģim ir tāda pati valstspiederība kā iesaistītajai vienībai, šī iesaistītā vienība pārbauda, vai kuģim ir tiesības kuģot ar attiecīgo karogu. Šajā nolūkā tā var tuvoties aizdomās turētajam kuģim. Ja aizdomas saglabājas, tā veic turpmāku pārbaudi uz kuģa, ko dara pēc iespējas uzmanīgi.

8. Ja, neraugoties uz to, ka kuģis kuģo ar ārvalsts karogu vai atsakās rādīt karogu, ir pamats aizdomām, ka patiesībā kuģim ir uzņēmējas dalībvalsts vai iesaistītās dalībvalsts valstspiederība, iesaistītā vienība pārbauda kuģa tiesības kuģot ar tā karogu.

9. Ja 7. vai 8. punktā minētajos gadījumos tiek atklāti pierādījumi, kas apstiprina aizdomas par kuģa valstspiederību, atbilstīgā uzņēmēja dalībvalsts vai atbilstīgā iesaistītā dalībvalsts var atļaut veikt vienu vai vairākus 1. un 2. punktā paredzētos pasākumus. Pēc tam uzņēmēja dalībvalsts ar starptautiskā koordinācijas centra starpniecību dod atbilstīgus norādījumus iesaistītajai vienībai.

10. Līdz karoga valsts atļaujas saņemšanai vai tās neesamības gadījumā kuģi uzrauga no piesardzīga attāluma. Bez nepārprotamas atļaujas no karoga valsts neveic nekādus citus pasākumus, izņemot pasākumus, kas vajadzīgi, lai novērstu draudošas briesmas personu dzīvībai, vai pasākumus, kas izriet no attiecīgiem divpusējiem vai daudzpusējiem nolīgumiem.

11. Ja ir pamatots iemesls aizdomām, ka kuģis bez valstspiederības ir iesaistīts migrantu nelikumīgā ievēšanā pa jūras ceļiem, iesaistītā vienība drīkst uzkāpt uz kuģa un pārmeklēt to nolūkā pārbaudīt tā bezvalstniecību. Ja tiek atklāti pierādījumi, kas apstiprina minētās aizdomas, iesaistītā vienība informē uzņēmēju dalībvalsti, kura vai nu pati, vai ar iesaistītās vienības dalībvalsts palīdzību saskaņā ar valsts tiesību aktiem un starptautiskajām tiesībām var veikt turpmākus atbilstīgus pasākumus, kā paredzēts 1. un 2. punktā.

12. Dalībvalsts, kuras iesaistītā vienība ir veikusi jebkuru pasākumu saskaņā ar 1. punktu, nekavējoties informē karoga valsti par minētā pasākuma rezultātiem.

13. Valsts ierēdnis, kas starptautiskajā koordinācijas centrā pārstāv uzņēmēju dalībvalsti vai iesaistīto dalībvalsti, ir atbildīga par saziņas veicināšanu ar atbilstīgās dalībvalsts attiecīgajām iestādēm, lai tiktu saņemta atļauja pārbaudīt kuģa tiesības kuģot ar tās karogu vai lai veiktu jebkuru no šā panta 1. un 2. punktā paredzētajiem pasākumiem.

14. Ja nav atrasti pierādījumi, kas apstiprinātu aizdomas, ka kuģis atklātā jūrā ir iesaistīts migrantu nelikumīgā ievēšanā, vai ja iesaistītā vienība jurisdikcijas ierobežojumu dēļ nav kompetenta rīkoties, tomēr joprojām ir pamatotas aizdomas, ka kuģis pārvadā personas, kas gatavojas sasniegt dalībvalsts robežu un izvairīties no pārbaudēm robežšķērsošanas vietās, minēto kuģi turpina uzraudzīt. Starptautiskais koordinācijas centrs paziņo informāciju par minēto kuģi tās dalībvalsts valsts koordinācijas centram, kuras virzienā tas dodas.

8. pants

Pārtveršana pieguļošajā zonā

1. Uzņēmējas dalībvalsts vai kaimiņos esošās iesaistītās dalībvalsts pieguļošajā zonā 6. panta 1. un 2. punktā paredzētos pasākumus veic saskaņā ar minētajiem punktiem un 3. un 4. punktu. Jebkuru atļauju, kas minēta 6. panta 1. un 2. punktā, var dot tikai pasākumiem, kas ir vajadzīgi, lai novērstu attiecīgo normatīvo aktu pārkāpumus attiecīgās dalībvalsts teritorijā vai teritoriālajā jūrā.

2. Tās dalībvalsts pieguļošajā zonā, kura nepiedalās jūras operācijā, pasākumus, kas paredzēti 6. panta 1. un 2. punktā, neveic bez šādas dalībvalsts atļaujas. Starptautisko koordinācijas centru informē par visu saziņu ar minēto dalībvalsti un par turpmāko darbības norisi, ko šī dalībvalsts atļāvisi. Ja minētā dalībvalsts nedod šādu atļauju un ja ir pamats aizdomām, ka attiecīgais kuģis pārvadā personas, kas gatavojas sasniegt dalībvalsts robežu, piemēro 7. panta 14. punktu.

3. Ja pieguļošo zonu tranzītā šķērso kuģis bez valstspiederības, piemēro 7. panta 11. punktu.

9. pants

Meklēšanas un glābšanas situācijas

1. Dalībvalstis ievēro savu pienākumu sniegt palīdzību visiem kuģiem vai personām, kas jūrā atrodas briesmās, un jūras operācijas laikā tās nodrošina, ka to iesaistītās vienības pilda šo pienākumu saskaņā ar starptautiskām tiesībām, un ievērojot pamattiesības. Tās šādi rīkojas neatkarīgi no minēto personu valstspiederības vai statusa, vai apstākļiem, kādos minētās personas atrastas.

2. Lai varētu risināt meklēšanas un glābšanas situācijas, kas var rasties jūras operācijas laikā, operācijas plānā saskaņā ar attiecīgajām starptautiskajām tiesībām, tostarp par meklēšanu un glābšanu, ir iekļauti vismaz šādi noteikumi:

a) ja jūras operācijas gaitā iesaistītajām vienībām ir iemesls uzskatīt, ka tās saskaras ar nenoteiktības, trauksmes vai briesmu fāzi attiecībā uz kuģi vai uz jebkuru personu, kas atrodas uz kuģa, iesaistītās vienības nekavējoties nosūta visu pieejamo informāciju tam glābšanas koordinācijas centram, kurš atbild par meklēšanas un glābšanas reģionu, kurā situācija ir izveidojusies, un nodod sevi šā glābšanas koordinācijas centra rīcībā;

b) iesaistītās vienības pēc iespējas ātrāk informē starptautisko koordinācijas centru par visu saziņu ar glābšanas koordinācijas centru un par vienību veiktajiem pasākumiem;

c) kuģis vai personas, kas atrodas uz kuģa, uzskatāmi par nenoteiktības fāzē nonākušiem jo īpaši tad, ja:

i) ja persona ir izsludināta par pazudušu vai ja kuģis kavē grafiku; vai

ii) ja persona vai kuģis nav snieguši plānotu pozīcijas vai drošības ziņojumu;

- d) kuģis vai personas, kas atrodas uz kuģa, uzskatāmi par trauksmes fāzē nonākušiem jo īpaši tad, ja:
- i) pēc nenoteiktības fāzes nav izdevies sazināties ar personu vai kuģi un citiem attiecīgiem avotiem adresēti informācijas pieprasījumi nav devuši rezultātus; vai
 - ii) ir saņemta informācija, kas norāda, ka ir traucēta kuģa darbības efektivitāte, tomēr šie traucējumi nav tik apjomīgi, lai liecinātu par iespējamu briesmu stāvokli;
- e) kuģis vai personas, kas atrodas uz kuģa, uzskatāmi par briesmu fāzē nonākušiem jo īpaši tad, ja:
- i) ir saņemta apstiprinoša informācija par to, ka personai vai kuģim draud briesmas un nekavējoties ir vajadzīga palīdzība;
 - ii) pēc trauksmes fāzes panākumiem nav vainagojušies turpmāki mēģinājumi sazināties ar personu vai kuģi un sekmīgs rezultāts nav bijis arī plašākiem papildu informācijas pieprasījumiem, tādējādi norādot uz iespējamību, ka pastāv briesmu stāvoklis; vai
 - iii) ir saņemta informācija, kas norāda, ka kuģa darbības efektivitāte ir traucēta tiktāl, ka pastāv briesmu stāvokļa iespējamība;
- f) apsverot to, vai kuģis ir nenoteiktības, trauksmes vai briesmu fāzē, iesaistītās vienības ņem vērā un atbildīgajam glābšanas koordinācijas centram nosūta visu attiecīgo informāciju un novērojumus, tostarp šādu informāciju:
- i) vai ir lūgums pēc palīdzības, tomēr šāds lūgums nav vienīgais faktors, lai noteiktu, vai pastāv briesmu stāvoklis;
 - ii) kuģa derīgums kuģošanai un iespējamība, ka kuģis nerasniegs savu galamērķi;
 - iii) uz kuģa esošo personu skaits attiecībā pret kuģa tipu un stāvokli;
 - iv) vai uz kuģa ir vajadzīgie krājumi, piemēram, degviela, ūdens un pārtika, lai sasniegtu krastu;
 - v) vai uz kuģa ir kvalificēta kuģa komanda un vadība;
 - vi) vai uz kuģa ir pieejamas drošības, navigācijas un sakaru iekārtas un kāda ir to kapacitāte;
 - vii) vai uz kuģa ir personas, kurām vajadzīga steidzama medicīniskā palīdzība;
 - viii) vai uz kuģa ir mirušas personas;
 - ix) vai uz kuģa ir grūtnieces vai bērni;
 - x) laika un jūras apstākļi, tostarp laika un jūras prognozes;
- g) gaidot norādījumus no glābšanas koordinācijas centra, iesaistītās vienības veic visus atbilstīgos pasākumus, lai nodrošinātu attiecīgo personu drošību;

- h) ja uzskata, ka kuģis ir nenoteiktības, trauksmes vai briesmu stāvoklī, tomēr personas, kas atrodas uz kuģa, atsakās pieņemt palīdzību, iesaistītā vienība informē atbildīgo glābšanas koordinācijas centru un pilda tā norādījumus. Iesaistītā vienība turpina pildīt pienākumu aprūpēt, uzraugot kuģi un veicot visus pasākumus, kas vajadzīgi attiecīgo personu drošībai, vienlaikus izvairoties no jebkādu tādu darbību veikšanas, kuras varētu pasliktināt stāvokli vai palielināt ievainojumu vai dzīvības zaudēšanas iespējamību;
- i) ja trešās valsts glābšanas koordinācijas centrs, kurš ir atbildīgs par meklēšanas un glābšanas reģionu, neatbild uz informāciju, ko nosūtījusi iesaistītā vienība, tā sazinās ar uzņēmējas dalībvalsts glābšanas koordinācijas centru, ja vien šī iesaistītā vienība neuzskata, ka cits starptautiski atzīts glābšanas koordinācijas centrs spēs labāk uzņemties meklēšanas un glābšanas situācijas koordinēšanu.

Darbības plānā var būt sīka informācija, kas pielāgota attiecīgās jūras operācijas apstākļiem.

3. Ja meklēšanas un glābšanas situācija ir pabeigta, iesaistītā vienība, apspriežoties ar starptautisko koordinācijas centru, atsāk jūras operāciju.

10. pants

Izcelšana krastā

1. Darbības plānā, saskaņā ar starptautiskajām tiesībām, un ievērojot pamattiesības, ir iekļauti vismaz turpmāk izklāstītie noteikumi jūras operācijā pārtverto vai izglābto personu izcelšanai krastā:

- a) pārtveršanas gadījumā teritoriālajā jūrā vai pieguļošajā zonā, kā paredzēts 6. panta 1., 2. vai 6. punktā vai 8. panta 1. vai 2. punktā, izcelšana krastā notiek piekrastes dalībvalstī, neskarot 6. panta 2. punkta b) apakšpunktu;
- b) pārtveršanas gadījumā atklātā jūrā, kā paredzēts 7. pantā, izcelšana krastā var notikt trešā valstī, par kuru tiek uzskatīts, ka no tās kuģis ir izbraucis. Ja tas nav iespējams, izcelšana krastā notiek uzņēmējā dalībvalstī;
- c) meklēšanas un glābšanas situācijās, kā paredzēts 9. pantā, un neskarot glābšanas koordinācijas centra atbildību, uzņēmēja dalībvalsts un iesaistītā dalībvalsts sadarbojas ar atbildīgo glābšanas koordinācijas centru, lai apzinātu drošu vietu un, ja atbildīgais glābšanas koordinācijas centrs izraugās šādu drošu vietu, tās nodrošina, ka izglābto personu izcelšana krastā notiek ātri un efektīvi.

Ja nav iespējams panākt to, ka iesaistītā vienība tiek atbrīvota no 9. panta 1. punktā minētā pienākuma cik drīz vien praktiski iespējams, ņemot vērā izglābto personu un pašas iesaistītās vienības drošību, tai atļauj izglābtās personas izcelt krastā uzņēmējā dalībvalstī.

Minētie noteikumi izcelšanai krastā neuzliek pienākumus dalībvalstīm, kuras nepiedalās jūras operācijā, ja vien tās nav skaidri devušas atļauju veikt pasākumus to teritoriālajā jūrā vai pieguļošajā zonā saskaņā ar 6. panta 6. punktu vai 8. panta 2. punktu.

Darbības plānā var būt sīka informācija, kas pielāgota attiecīgās jūras operācijas apstākļiem.

2. Iesaistītās vienības informē starptautisko koordinācijas centru par jebkuru personu 4. panta izpratnē klātbūtni, un starptautiskais koordinācijas centrs nosūta šo informāciju tās valsts kompetentajām iestādēm, kurā notiek izcelšana krastā.

Darbības plānā ir to kompetento valsts iestāžu kontaktinformācija, kuras veic atbilstīgus turpmākus pasākumus.

11. pants

Grozījums Regulā (EK) Nr. 2007/2004

Regulas (EK) Nr. 2007/2004 3.a panta 1. punkta un 8.e panta 1. punkta attiecīgi j) apakšpunkta beigās pievieno šādu teikumu:

“Šajā sakarā izstrādā darbības plānu saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 656/2014 (*).

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 656/2014 (2014. gada 15. maijs), ar kuru paredz noteikumus ārējo jūras robežu uzraudzībai saistībā ar operatīvo sadarbību, ko koordinē Eiropas Aģentūra operatīvās sadarbības vadībai pie Eiropas Savienības dalībvalstu ārējām robežām (OV L 189, 27.6.2014., 93. lpp.).”

12. pants

Solidaritātes mehānismi

1. Dalībvalstij, pie kuras ārējās robežas izveidojas steidzami risināma ārkārtas situācija, ir iespēja pieprasīt:
 - a) Eiropas robežsardzes vienību izvietošanu saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 2007/2004 8.a pantu, tādējādi sniedzot minētajai dalībvalstij ātru operatīvo palīdzību;
 - b) tehnisku un operatīvu palīdzību no aģentūras saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 2007/2004 8. pantu, lai šī dalībvalsts saņemtu palīdzību attiecībā uz dalībvalstu savstarpēju koordināciju un/vai ekspertu izvietošanu nolūkā atbalstīt kompetentās valsts iestādes;
 - c) ārkārtas palīdzību saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 515/2014 ⁽¹⁾ 14. pantu, tādējādi palīdzot apmierināt steidzamas un īpašas vajadzības ārkārtas situācijā.
2. Dalībvalstij, kura cieš no stipra migrācijas spiediena, kā dēļ rodas steidzami izskatāmi pieprasījumi tās uzņemšanas spējām un patvēruma sistēmām, ir iespēja pieprasīt:
 - a) Eiropas Patvēruma atbalsta birojam patvēruma atbalsta grupu izvietošanu saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 439/2010 ⁽²⁾ 13. pantu, tādējādi dodot dalībvalstij iespēju izmantot šo grupu kompetenci, piemēram, saistībā ar tulkošanas pakalpojumiem, kā arī saņemt informāciju par izcelsmes valstīm un zināšanām par patvēruma lietu izskatīšanu un pārvaldību;
 - b) ārkārtas palīdzību saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 516/2014 ⁽³⁾ 21. pantu, tādējādi palīdzot apmierināt steidzamas un īpašas vajadzības ārkārtas situācijā.

13. pants

Ziņojums

1. Aģentūra līdz 2015. gada 18. jūlijam un pēc tam katru gadu iesniedz Eiropas Parlamentam, Padomei un Komisijai ziņojumu par šīs regulas īstenošanu.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 515/2014 (2014. gada 16. aprīlis), ar ko kā daļu no Iekšējās drošības fonda izveido finansiāla atbalsta instrumentu ārējām robežām un vīzām un atceļ Lēmumu Nr. 574/2007/EK (OV L 150, 20.5.2014., 143. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 439/2010 (2010. gada 19. maijs), ar ko izveido Eiropas Patvēruma atbalsta biroju (OV L 132, 29.5.2010., 11. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 516/2014 (2014. gada 16. aprīlis), ar ko izveido Patvēruma, migrācijas un integrācijas fondu, groza Padomes Lēmumu 2008/381/EK un atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumus Nr. 573/2007/EK un Nr. 575/2007/EK un Padomes Lēmumu 2007/435/EK (OV L 150, 20.5.2014., 168. lpp.).

2. Ziņojumā apraksta procedūras, ko aģentūra ievieš, lai īstenotu šīs regulas nosacījumus jūras operācijās, un informāciju par šīs regulas ieviešanu praksē, tostarp sīku informāciju par atbilstību pamattiesībām, kā arī ietekmi uz minētajām tiesībām, un informāciju par iespējami notikušiem incidentiem.

IV NODAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

14. pants

Lēmuma 2010/252/ES spēkā esība

Lēmums 2010/252/ES zaudē spēku no šīs regulas spēkā stāšanās dienas.

15. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama dalībvalstīs saskaņā ar Līgumiem.

Briselē, 2014. gada 15. maijā

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
M. SCHULZ

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
D. KOURKOULAS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) Nr. 657/2014**(2014. gada 15. maijs),****ar ko Padomes Regulu (EK) Nr. 2173/2005 groza attiecībā uz Komisijai piešķiramajām deleģētajām un īstenošanas pilnvarām**

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 207. panta 2. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽¹⁾,

tā kā:

- (1) Ar Padomes Regulu (EK) Nr. 2173/2005 ⁽²⁾ Komisijai ir piešķirtas pilnvaras īstenot dažus minētās regulas noteikumus.
- (2) Ir stājies spēkā Lisabonas līgums, tāpēc pilnvaras, kas Komisijai piešķirtas saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 2173/2005, būtu jāsaskaņo ar Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 290. un 291. pantu.
- (3) Lai piemērotu dažus Regulas (EK) Nr. 2173/2005 noteikumus, Komisijai būtu jādeleģē pilnvaras saskaņā ar LESD 290. pantu pieņemt tiesību aktus attiecībā uz grozījumiem minētās regulas I, II un III pielikumā. Ir īpaši būtiski, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, rīkotu atbilstīgas apspriešanās, tostarp ekspertu līmenī. Komisijai, sagatavojot un izstrādājot deleģētos aktus, būtu jānodrošina vienlaicīga, savlaicīga un atbilstīga attiecīgo dokumentu nosūtīšana Eiropas Parlamentam un Padomei.
- (4) Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus Regulas (EK) Nr. 2173/2005 īstenošanai, Komisijai būtu jāpiešķir īstenošanas pilnvaras izvērtēt un apstiprināt pastāvošās sistēmas, kas garantē no partnervalstīm eksportēto koksnes izstrādājumu likumīgu ieguvu un ticamu izsekojamību, lai tās varētu izmantot par meža tiesību aktu ieviešanas, pārvaldības un tirdzniecības (*FLEGT*) licences piešķiršanas pamatu, un pieņemt praktiska rakstura noteikumus un standarta formāta dokumentus, tostarp to iespējamās sagatavošanas veidus (elektroniski vai papīra formātā) saistībā ar *FLEGT* licencēšanas sistēmu. Minētās pilnvaras būtu jāizmanto saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011 ⁽³⁾.
- (5) Tāpēc būtu attiecīgi jāgroza Regula (EK) Nr. 2173/2005,

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta 2014. gada 2. aprīļa nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes 2014. gada 8. maija lēmums.

⁽²⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 2173/2005 (2005. gada 20. decembris) par *FLEGT* licencēšanas sistēmas izveidi kokmateriālu importam Eiropas Kopienā (OV L 347, 30.12.2005., 1. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

1. pants

Regulu (EK) Nr. 2173/2005 groza šādi:

1) regulas 4. panta 2. un 3. punktu aizstāj ar šādiem:

“2. Lai nodrošinātu nepieciešamo pārlicību par attiecīgo koksnes izstrādājumu likumīgu ieguvu, Komisija izvērtē pastāvošās sistēmas, kas garantē no partnervalstīm eksportēto koksnes izstrādājumu likumīgu ieguvu un ticamu izsekojamību, un pieņem īstenošanas aktus, lai tās apstiprinātu. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 11. panta 3. punktā minēto pārbaudes procedūru.

Komisijas apstiprinātās sistēmas var būt pamats *FLEGT* licences piešķiršanai.

3. To sugu koksnes izstrādājumi, kas uzskaitītas Padomes Regulas (EK) Nr. 338/97 (*) A, B un C pielikumā, ir atbrīvoti no šā panta 1. punktā noteiktajām prasībām.

Komisija pārskata minēto atbrīvojumu, ņemot vērā tirgus attīstību un šīs regulas īstenošanas gaitā gūto pieredzi, ziņo par sava darba rezultātiem Eiropas Parlamentam un Padomei un vajadzības gadījumā nāk klajā ar atbilstīgiem tiesību aktu priekšlikumiem.

(*) Padomes Regula (EK) Nr. 338/97 (1996. gada 9. decembris) par savvaļas dzīvnieku un augu sugu aizsardzību, reglamentējot to tirdzniecību (OV L 61, 3.3.1997., 1. lpp.);

2) regulas 5. panta 9. punktu aizstāj ar šādu:

“9. Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus šā panta īstenošanai, Komisija, izmantojot īstenošanas aktus, pieņem procedūras noteikumus un standarta formāta dokumentus, tostarp to iespējamās sagatavošanas veidus. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 11. panta 3. punktā minēto pārbaudes procedūru.”;

3) regulas 10. pantu aizstāj ar šādu:

“10. pants

1. Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 11.a pantu, lai grozītu I pielikumā iekļauto partnervalstu un to norīkoto licenču izdevēju iestāžu sarakstu.

2. Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 11.a pantu, lai grozītu II pielikumā iekļauto to koksnes izstrādājumu sarakstu, kuriem piemēro *FLEGT* licencēšanas sistēmu. Pieņemot minētos grozījumus, Komisija ņem vērā *FLEGT* partnerattiecību nolīgumu īstenošanu. Šādos grozījumos ietver četrpāru preču kodus pozīcijām vai sešpāru preču kodus apakšpozīcijām saskaņā ar Preču aprakstīšanas un kodēšanas harmonizētās sistēmas I pielikuma jaunāko redakciju.

3. Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 11.a pantu, lai grozītu III pielikumā iekļauto to koksnes izstrādājumu sarakstu, kuriem piemēro *FLEGT* licencēšanas sistēmu. Pieņemot minētos grozījumus, Komisija ņem vērā *FLEGT* partnerattiecību nolīgumu īstenošanu. Šādos grozījumos ietver četrpāru preču kodus pozīcijām vai sešpāru preču kodus apakšpozīcijām saskaņā ar Preču aprakstīšanas un kodēšanas harmonizētās sistēmas I pielikuma jaunāko redakciju, un tos piemēro vienīgi saistībā ar attiecīgajām partnervalstīm, kas uzskaitītas III pielikumā.”;

4) regulas 11. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Komisijai palīdz Komiteja pārvaldībai, tirdzniecībai un tiesību aktu izpildei meža nozarē (*FLEGT*). Minētā komiteja ir komiteja Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 182/2011 (*) nozīmē.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).”;

b) panta 2. punktu svītros;

c) panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

“3. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.”;

d) panta 4. punktu svītros;

5) iekļauj šādu pantu:

“11.a pants

Deleģēšanas īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.

2. Šīs regulas 10. panta 1., 2. un 3. punktā minētās pilnvaras pieņemt deleģētos aktus piešķir Komisijai uz piecu gadu laikposmu no 2014. gada 30. jūnija. Komisija sagatavo ziņojumu par pilnvaru deleģēšanu vēlākais deviņus mēnešus pirms piecu gadu laikposma beigām. Pilnvaru deleģēšana tiek automātiski pagarināta uz tāda paša ilguma laikposmiem, ja vien Eiropas Parlaments vai Padome neiebilst pret šādu pagarinājumu ne vēlāk kā trīs mēnešus pirms katra laikposma beigām.

3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 10. panta 1., 2. un 3. punktā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.

4. Tiklīdz tā pieņem deleģētu aktu, Komisija par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.

5. Saskaņā ar 10. panta 1., 2. un 3. punktu pieņemtais deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja divos mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par četriem mēnešiem.”

2. pants

Šī regula stājas spēkā trešajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2014. gada 15. maijā

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
M. SCHULZ

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
D. KOURKOULAS

KOMISIJAS PAZIŅOJUMS

Šīs regulas kontekstā Komisija atgādina par saistībām, ko tā uzņēmusies Pamat nolīguma par Eiropas Parlamenta un Eiropas Komisijas attiecībām 15. punktā, proti, sniegt Parlamentam pilnīgu informāciju un dokumentāciju par sanāksmēm ar nacionālajiem ekspertiem saistībā ar tās darbu deleģēto aktu sagatavošanā.

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) Nr. 658/2014**(2014. gada 15. maijs)****par maksu, kas maksājama Eiropas Zāļu aģentūrai par farmakovigilances darbību veikšanu attiecībā uz cilvēkiem paredzētām zālēm****(Dokuments attiecas uz EEZ)**

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 114. pantu un 168. panta 4. punkta c) apakšpunktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

pēc apspriešanās ar Reģionu komiteju,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

- (1) Eiropas Zāļu aģentūras ("Aģentūra") ieņēmumi ir Savienības ieguldījums un uzņēmumu maksa par Savienības tirdzniecības atļauju saņemšanu un uzturēšanu un citiem pakalpojumiem, kas minēti Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 726/2004 ⁽³⁾ 67. panta 3. punktā.
- (2) Noteikumi par farmakovigilanci, kas attiecas uz cilvēkiem paredzētām zālēm ("zāles") un kas ir iekļauti Regulā (EK) Nr. 726/2004 un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2001/83/EK ⁽⁴⁾, tika grozīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2010/84/ES ⁽⁵⁾, Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1235/2010 ⁽⁶⁾, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2012/26/ES ⁽⁷⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1027/2012 ⁽⁸⁾. Minētie grozījumi Aģentūrai paredz jaunus uzdevumus attiecībā uz farmakovigilanci, tostarp farmakovigilances procedūras, ko veic Savienības līmenī, literatūras uzraudzību un uzlabotu informācijas tehnoloģiju rīku izmantošanu. Turklāt minētie grozījumi paredz, ka Aģentūrai vajadzētu spēt minētos pasākumus finansēt no maksas, kas tiek iekasēta no tirdzniecības atļauju turētājiem. Tādēļ, lai segtu jaunus un specifiskos Aģentūras uzdevumus, būtu jāizveido jauni maksas veidi.

⁽¹⁾ OV C 67, 6.3.2014., 92. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2014. gada 16. aprīļa nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes 2014. gada 8. maija lēmums.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 726/2004 (2004. gada 31. marts), ar ko nosaka cilvēkiem paredzēto un veterināro zāļu reģistrēšanas un uzraudzības Kopienas procedūras un izveido Eiropas Zāļu aģentūru (OV L 136, 30.4.2004., 1. lpp.).

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2001/83/EK (2001. gada 6. novembris) par Kopienas kodeksu, kas attiecas uz cilvēkiem paredzētām zālēm (OV L 311, 28.11.2001., 67. lpp.).

⁽⁵⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2010/84/ES (2010. gada 15. decembris), ar kuru attiecībā uz farmakovigilanci groza Direktīvu 2001/83/EK par Kopienas kodeksu, kas attiecas uz cilvēkiem paredzētām zālēm (OV L 348, 31.12.2010., 74. lpp.).

⁽⁶⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1235/2010 (2010. gada 15. decembris), ar kuru attiecībā uz cilvēkiem paredzēto zāļu farmakovigilanci groza Regulu (EK) Nr. 726/2004, ar ko nosaka cilvēkiem paredzēto un veterināro zāļu reģistrēšanas un uzraudzības Kopienas procedūras un izveido Eiropas Zāļu aģentūru, un ar Regulu (EK) Nr. 1394/2007 par uzlabotas terapijas zālēm (OV L 348, 31.12.2010., 1. lpp.).

⁽⁷⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2012/26/ES (2012. gada 25. oktobris), ar ko Direktīvu 2001/83/EK groza attiecībā uz farmakovigilanci (OV L 299, 27.10.2012., 1. lpp.).

⁽⁸⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1027/2012 (2012. gada 25. oktobris), ar ko Regulu (EK) Nr. 726/2004 groza attiecībā uz farmakovigilanci (OV L 316, 14.11.2012., 38. lpp.).

- (3) Lai Aģentūra varētu iekasēt maksu par minētajiem jaunajiem farmakovigilances uzdevumiem un gaidot, kamēr tiks kopumā pārskatīti tiesību akti par maksas noteikumiem medicīnas produktu nozarē, būtu jāpieņem šī regula. Šajā regulā paredzēto maksu būtu jāpiemēro, neskarot maksu, kas noteikta Padomes Regulā (EK) Nr. 297/95 ⁽¹⁾.
- (4) Šai regulai būtu vajadzīgs duāls juridiskais pamats – Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 114. pants un 168. panta 4. punkta c) apakšpunkts. Tās mērķis ir finansēt farmakovigilances darbības, kas sekmē iekšējā tirgus izveidi attiecībā uz zālēm, par pamatu ņemot augstu veselības aizsardzības līmeni. Vienlaikus šīs regulas mērķis ir nodrošināt finanšu resursus, ar kuriem atbalsta pasākumus kopīgu drošuma problēmu risināšanai, lai zālēm nodrošinātu augstus kvalitātes, drošuma un labvērtības standartus. Abus mērķus tiecas sasniegt vienlaicīgi, un tie ir nesaraucjami saistīti, un neviens no tiem nav pārkārtots otram.
- (5) Būtu jānosaka tās maksas struktūra un apmēri, ko Aģentūra iekasē par farmakovigilanci, kā arī to samaksas noteikumi. Maksas struktūrai vajadzētu būt iespējami vienkārši piemērojamai, lai samazinātu saistīto administratīvo slogu.
- (6) Kā noteikts Eiropas Parlamenta, Eiropas Savienības Padomes un Eiropas Komisijas 2012. gada 19. jūlija Kopīgajā paziņojumā par decentralizētajām aģentūrām, tām struktūrām, kuru ieņēmumus papildus Savienības ieguldījumam veido maksa un nodevas, maksa būtu jānosaka tādā līmenī, lai nepieļautu iztrūkumu vai ievērojama pārpalikuma uzkrāšanos, un pretējā gadījumā šī maksa būtu jāpārskata. Tādēļ šajā regulā paredzētās maksas pamatā vajadzētu būt novērtējumam par Aģentūras aplēsēm un prognozēm attiecībā uz tās darba slodzi un saistītajām izmaksām un novērtējumam par tā darba izmaksām, ko veic dalībvalstu kompetentās iestādes, kuras darbojas kā referenti un attiecīgā gadījumā – kā līdzreferenti saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 726/2004 61. panta 6. punktu un 62. panta 1. punktu un Direktīvas 2001/83/EK 107.e, 107.j un 107.q pantu.
- (7) Šajā regulā noteiktajai maksai vajadzētu būt pārredzamai, taisnīgai un samērīgai attiecībā uz veikto darbu. Informācijai par minēto maksu vajadzētu būt publiski pieejamai. Jebkuros turpmākajos gadījumos, kad tiek pārskatīta maksa par farmakovigilanci vai citas Aģentūras iekasētas maksas, vajadzētu balstīties uz pārredzamu un neatkarīgu novērtējumu par Aģentūras izmaksām un to uzdevumu izmaksām, ko veic valstu kompetentās iestādes.
- (8) Šai regulai būtu jāregulē tikai Aģentūras iekasētās maksas, turpretī dalībvalstīm arī turpmāk vajadzētu būt kompetentām lemt par iespējamu maksu, ko iekasētu valstu kompetentās iestādes, tostarp saistībā ar signālu konstatēšanas uzdevumiem. No tirdzniecības atļauju turētājiem nevajadzētu divreiz iekasēt maksu par vienu un to pašu farmakovigilances darbību. Tāpēc dalībvalstīm nebūtu jāiekasē maksa par darbībām, uz kurām attiecas šī regula.
- (9) Prognozējamības un skaidrības labad maksas apmēri būtu jāparedz euro.
- (10) Saskaņā ar šo regulu būtu jāiekasē divu dažādu veidu maksas, lai ņemtu vērā Aģentūras un referentu, un attiecīgā gadījumā līdzreferentu uzdevumu daudzveidību. Pirmkārt, būtu jāiekasē maksa par farmakovigilances procedūrām, ko veic Savienības līmenī, no tiem tirdzniecības atļauju turētājiem, kuru zāles ietilpst procedūrā. Minētās procedūras attiecas uz periodiski atjaunināmo drošuma ziņojumu izvērtēšanu, pēcreģistrācijas drošuma pētījumu izvērtēšanu un izvērtēšanu saistībā ar vērtējumprocedūrām, kas ierosinātas farmakovigilances datu novērtēšanas rezultātā. Otrkārt, būtu jāiekasē gada maksa par citām Aģentūras veiktajām farmakovigilances darbībām, kas kopumā dod labumu tirdzniecības atļauju turētājiem. Minētās darbības attiecas uz informācijas tehnoloģiju, jo īpaši Regulas (EK) Nr. 726/2004 24. pantā minētās Eudravigilance datu bāzes uzturēšanu un izvēlētas medicīnas literatūras uzraudzību.

⁽¹⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 297/95 (1995. gada 10. februāris) par maksām, kas maksājamas Aģentūrai (OV L 35, 15.2.1995., 1. lpp.).

- (11) Par zālēm, kas atļautas saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 726/2004, tirdzniecības atļauju turētāji jau maksā Aģentūrai gada maksu par savu atļauju uzturēšanu, tostarp par farmakovigilances darbībām, uz ko attiecas gada maksa, kas ir noteikta ar šo regulu. Lai novērstu dubultas maksas iekasēšanu par minētajām Aģentūras farmakovigilances darbībām, ar šo regulu noteikto gada maksu nevajadzētu iekasēt par tirdzniecības atļaujām, kas piešķirtas saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 726/2004.
- (12) Darbs, kuru Savienības līmenī Aģentūras vai valsts kompetentās iestādes uzdevumā veic vairāk nekā vienā dalībvalstī attiecībā uz beziejaucšanās pēcreģistrācijas drošuma pētījumu izvērtēšanu un kura protokolu apstiprina Farmakovigilances riska vērtēšanas komiteja, paredz minēto pētījumu uzraudzību, tostarp protokola projekta izvērtēšanu un pētījuma galaziņojumu izvērtēšanu. Tāpēc maksai, ko iekasē par minēto procedūru, būtu jāattiecas uz visu ar pētījumu saistīto darbu. Farmakovigilances tiesību akti mudina veikt kopīgus pēcreģistrācijas drošuma pētījumus, tāpēc, ja tiek iesniegts kopīgs pētījums, tirdzniecības atļauju turētājiem piemērotā maksa būtu jāsedz kopīgi. Lai novērstu dubultas maksas iekasēšanu, tirdzniecības atļauju turētāji, no kuriem tiek iekasēta maksa šādiem pēcreģistrācijas drošuma pētījumiem, būtu jāatbrīvo no jebkādas citas maksas, ko Aģentūra vai valsts kompetentā iestāde iekasē par minēto pētījumu iesniegšanu.
- (13) Referenti savos izvērtējumos izmanto valstu kompetento iestāžu zinātniskos novērtējumus un resursus, savukārt Aģentūra atbild par to esošo zinātnisko resursu koordinēšanu, ko tās rīcībā nodevušas dalībvalstis. Ņemot vērā minēto un lai nodrošinātu atbilstīgu resursu esamību zinātniskiem novērtējumiem, kas ir saistīti ar farmakovigilances procedūrām, ko veic Savienības līmenī, Aģentūrai vajadzētu sniegt atbildību par zinātniskās izvērtēšanas pakalpojumiem, ko sniedz referenti un attiecīgā gadījumā līdzreferenti, kurus dalībvalstis iecēlušas par Farmakovigilances riska vērtēšanas komitejas locekļiem, kā minēts Regulas (EK) Nr. 726/2004 56. panta 1. punkta aa) apakšpunktā, vai attiecīgā gadījumā – referenti un līdzreferenti koordinācijas grupā, kā minēts Direktīvas 2001/83/EK 27. pantā. Atbildības summa par minēto referentu un līdzreferentu sniegtajiem pakalpojumiem būtu jābalsta tikai uz aplēsēm par nepieciešamo darba slodzi, un tas būtu jāņem vērā, nosakot maksas līmeni par farmakovigilances procedūrām, ko veic Savienības līmenī. Tiek atgādināts, ka, ievērojot paraugpraksi, saistībā ar vērtējumprocedūrām, kas ierosināti farmakovigilances datu izvērtēšanas rezultātā, Farmakovigilances riska vērtēšanas komiteja parasti cenšas nepieļaut, ka par referentu tiek iecelts tās dalībvalsts izvirzīts loceklis, kura ir ierosinājusi vērtējumprocedūru.
- (14) Maksa no visiem tirdzniecības atļauju turētājiem būtu jāiekasē taisnīgi. Tādēļ neatkarīgi no procedūras, saskaņā ar kuru zāles saņēmušas atļauju – vai nu saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 726/2004, vai arī Direktīvu 2001/83/EK –, un neatkarīgi no veida, kādā dalībvalstis vai Komisija ir piešķirušas atļaujas numurus, būtu jānosaka vienība, par kuru jāmaksā. Minētais mērķis tiek sasniegts, nosakot vienību, par kuru jāmaksā, uz aktīvās(-o) vielas(-u) un to zāļu farmaceitiskās formas pamata, kas jāreģistrē datu bāzē, kas minēta Regulas (EK) Nr. 726/2004 57. panta 1. punkta otrās daļas l) apakšpunktā, pamatojoties uz informāciju no visu zāļu saraksta, kas atļautas Savienībā, kā norādīts minētās regulas 57. panta 2. punktā. Nosakot vienību, par kuru jāmaksā, attiecībā uz atļautām homeopātiskām zālēm vai atļautām augu izcelsmes zālēm aktīvā(-ās) viela(-as) nebūtu jāņem vērā.
- (15) Lai ņemtu vērā to atļauju darbības jomu, kas tirdzniecības atļauju turētājiem piešķirtas attiecībā uz zālēm, minētajām atļaujām atbilstīgo vienību, par kurām jāmaksā, skaitā vajadzētu ņemt vērā to dalībvalstu skaitu, kurās šī tirdzniecības atļauja ir derīga.
- (16) Saskaņā ar Savienības politiku par atbalstu mazajiem un vidējiem uzņēmumiem, samazināta maksa būtu jāpiemēro mazajiem un vidējiem uzņēmumiem, kas atbilst Komisijas Ieteikumam 2003/361/EK ⁽¹⁾. Šāda maksa būtu jānosaka, pietiekami ņemot vērā mazo un vidējo uzņēmumu spēju maksāt. Saskaņā ar minēto politiku mikrouzņēmumi minētā ieteikuma nozīmē būtu jāatbrīvo no jebkādas šajā regulā paredzētas maksas.

⁽¹⁾ Komisijas Ieteikums 2003/361/EK (2003. gada 6. maijs) par mikrouzņēmumu un mazo un vidējo uzņēmumu definīciju (OV L 124, 20.5.2003., 36. lpp.).

- (17) Par ģenēriskajām zālēm, zālēm, kas atļautas saskaņā ar noteikumiem, kuri attiecas uz tradicionālo lietošanu medicīnā, kā arī atļautajām homeopātiskajām zālēm un atļautajām augu izcelsmes zālēm būtu jāmaksā samazināta gada maksa, jo minētajām zālēm parasti ir labi izveidots drošuma profils. Tomēr, ja uz minētajām zālēm attiecas jebkuras farmakovigilances procedūras, ko veic Savienības līmenī, tām būtu jāpiemēro pilna maksa par paveikto darbu.
- (18) Homeopātiskās un augu izcelsmes zāles, kas attiecīgi reģistrētas saskaņā ar Direktīvas 2001/83/EK 14. pantu un 16.a pantu, būtu jāizslēdz no šīs regulas darbības jomas, jo farmakovigilances darbības attiecībā uz minētajām zālēm veic dalībvalstis. No šīs regulas darbības jomas būtu jāizslēdz arī zāles, kuru laišana tirgū ir atļauta saskaņā ar Direktīvas 2001/83/EK 126.a pantu.
- (19) Lai novērstu nesamērīgu Aģentūras administratīvā darba slodzi, šajā regulā paredzētie maksas samazinājumi un atbrīvojumi no maksas būtu jāpiemēro, pamatojoties uz tirdzniecības atļauju turētāju deklarācijām, ar kurām tie pieprasa tiesības uz šādu maksas samazinājumu vai atbrīvojumu. No nepareizas informācijas sniegšanas būtu jāattur, šādos apstākļos piemērojot palielinātu piemērojamās maksas apmēru.
- (20) Konsekvences nolūkā saskaņā ar šo regulu iekasējamās maksas samaksas termiņi būtu jānosaka, pienācīgi ņemot vērā to procedūru termiņus, kas saistībā ar farmakovigilanci paredzēti Regulā (EK) Nr. 726/2004 un Direktīvā 2001/83/EK.
- (21) Maksas apjomi un referentu un līdzreferentu atlīdzība, kas noteikti saskaņā ar šo regulu, vajadzības gadījumā būtu jāpielāgo, lai ņemtu vērā inflāciju. Minētajā nolūkā būtu jāizmanto Eiropas Patēriņa cenu indekss, ko Eurostat publicē saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 2494/95 ⁽¹⁾. Lai veiktu šādu pielāgošanu, Komisijai būtu jādeleģē pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar LESD 290. pantu. Ir īpaši būtiski, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, rīkotu atbilstīgas apspriešanās, tostarp ekspertu līmenī. Komisijai, sagatavojot un izstrādājot deleģētos aktus, būtu jānodrošina vienlaicīga, savlaicīga un atbilstīga attiecīgo dokumentu nosūtīšana Eiropas Parlamentam un Padomei.
- (22) Ņemot vērā to, ka šīs regulas mērķi, proti, nodrošināt atbilstīgu finansējumu farmakovigilances darbībām, ko veic Savienības līmenī, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet darbības mēroga dēļ to var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minētā mērķa sasniegšanai.
- (23) Lai nodrošinātu prognozējamību, juridisko noteiktību un proporcionalitāti, gada maksa par informācijas tehnoloģiju sistēmu un literatūras uzraudzību pirmo reizi būtu jāiekasē 2015. gada 1. jūlijā,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

1. pants

Priekšmets un darbības joma

1. Šo regulu piemēro maksai par farmakovigilances darbībām, kas saistītas ar cilvēkiem paredzētām zālēm ("zāles"), kuras Savienībā atļautas saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 726/2004 un Direktīvu 2001/83/EK, un ko no tirdzniecības atļauju turētājiem iekasē Eiropas Zāļu aģentūra ("Aģentūra").

⁽¹⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 2494/95 (1995. gada 23. oktobris) par saskaņotajiem patēriņa cenu indeksiem (OV L 257, 27.10.1995., 1. lpp.).

2. No šīs regulas darbības jomas izslēdz homeopātiskās zāles un augu izcelsmes zāles, kas attiecīgi reģistrētas saskaņā ar Direktīvas 2001/83/EK 14. un 16.a pantu, un zāles, kuru laišana tirgū ir atļauta saskaņā ar Direktīvas 2001/83/EK 126.a pantu.
3. Šī regula nosaka Savienības līmenī veicamās farmakovigilances darbības, par kurām jāmaksā maksa, minētās maksas apmēru un kārtību, kādā minētā maksa jāmaksā Aģentūrai, un atlīdzības apmēru, kas pienākas Aģentūrai, referentiem un attiecīgā gadījumā – līdzreferentiem.
4. Mikrouzņēmumus atbrīvo no jebkuras saskaņā ar šo regulu noteiktās maksas maksāšanas.
5. Šajā regulā noteiktas maksas piemēro, neskarot maksas, kas noteiktas Regulā (EK) Nr. 297/95.

2. pants

Definīcijas

Šajā regulā piemēro šādas definīcijas:

- 1) "vienība, par kuru jāmaksā" ir vienība, kuru raksturo unikāla datu kombinācija, kas iegūta no turpmāk minētā datu kopuma, kurš izriet no informācijas, kas ir Aģentūras rīcībā par visām Savienībā atļautām zālēm un kas atbilst Regulas (EK) Nr. 726/2004 57. panta 2. punkta b) un c) apakšpunktā minētajam tirdzniecības atļaujas turētāju pienākumam šādu informāciju iesniegt datubāzei, kas norādīta minētās regulas 57. panta 1. punkta otrajā daļā:
 - a) zāļu nosaukums, kā tas definēts Direktīvas 2001/83/EK 1. panta 20. punktā;
 - b) tirdzniecības atļaujas turētājs;
 - c) dalībvalsts, kurā tirdzniecības atļauja ir derīga;
 - d) aktīvā viela vai aktīvo vielu salikums; un
 - e) zāļu forma.

Pirmās daļas d) apakšpunktu nepiemēro atļautām homeopātiskām zālēm vai atļautām augu izcelsmes zālēm, kā attiecīgi definēts Direktīvas 2001/83/EK 1. panta 5. un 30. punktā;

- 2) "vidējais uzņēmums" ir vidējais uzņēmums Ieteikuma 2003/361/EK nozīmē;
- 3) "mazais uzņēmums" ir mazais uzņēmums Ieteikuma 2003/361/EK nozīmē;
- 4) "mikrouzņēmums" ir mikrouzņēmums Ieteikuma 2003/361/EK nozīmē.

3. pants

Maksas veidi

1. Maksu par farmakovigilances darbībām veido šādi elementi:
 - a) maksa par procedūrām, ko veic Savienības līmenī, kā paredzēts 4., 5. un 6. pantā;

b) gada maksa, kā paredzēts 7. pantā.

2. Ja Aģentūra maksu iekasē saskaņā ar šā panta 1. punkta a) apakšpunktu, tā saskaņā ar 9. pantu izmaksā atlīdzību valsts kompetentajai iestādei:

a) par pakalpojumiem, ko Farmakovigilances riska vērtēšanas komitejā kā dalībvalstu iecelti minētās komitejas locekļi snieguši referenti un attiecīgā gadījumā līdzreferenti;

b) par to dalībvalstu veikto darbu, kuras darbojas koordinācijas grupā kā referenti un attiecīgā gadījumā – kā līdzreferenti.

4. pants

Maksa par periodiski atjaunināmo drošuma ziņojumu izvērtēšanu

1. Aģentūra iekasē maksu par periodiski atjaunināmo drošuma ziņojumu, kas minēti Direktīvas 2001/83/EK 107.e un 107.g pantā un Regulas (EK) Nr. 726/2004 28. pantā, izvērtēšanu.

2. Maksas apjoms un atbilstīgais atlīdzības apjoms, ko saskaņā ar 3. panta 2. punktu izmaksā valsts kompetentajai iestādei, ir noteikti pielikuma I daļas 1. punktā.

3. Ja tikai vienam tirdzniecības atļaujas turētājam ir pienākums iesniegt periodiski atjaunināmo drošuma ziņojumu saistībā ar procedūrām, kas minētas 1. punktā, Aģentūra no šī tirdzniecības atļaujas turētāja iekasē piemērojamās maksas kopējo summu.

4. Ja diviem vai vairāk tirdzniecības atļaujas turētājiem ir pienākums iesniegt periodiski atjaunināmos drošuma ziņojumus saistībā ar procedūrām, kas minētas 1. punktā, Aģentūra maksas kopējo summu sadala starp minētajiem tirdzniecības atļaujas turētājiem saskaņā ar pielikuma I daļas 2. punktu.

5. Ja 3. un 4. punktā minētais tirdzniecības atļaujas turētājs ir mazais vai vidējais uzņēmums, tad summu, kas tirdzniecības atļaujas turētājam jāmaksā, samazina, kā tas paredzēts pielikuma I daļas 3. punktā.

6. Maksu saskaņā ar šo pantu Aģentūra iekasē, izrakstot rēķinu katram konkrētajam tirdzniecības atļaujas turētājam. Maksu nosaka dienā, kad tiek sāкта periodiski atjaunināmo drošuma ziņojumu izvērtēšanas procedūra. Saskaņā ar šo pantu noteikto maksu Aģentūrai samaksā trīsdesmit kalendāro dienu laikā pēc rēķina izrakstīšanas datuma.

5. pants

Maksa par pēcreģistrācijas drošuma pētījumu izvērtēšanu

1. Aģentūra iekasē maksu par to pēcreģistrācijas drošuma pētījumu, kurus veic vairāk nekā vienā dalībvalstī un kuri minēti Direktīvas 2001/83/EK 21.a panta b) punktā un 22.a panta 1. punkta a) apakšpunktā un Regulas (EK) Nr. 726/2004 9. panta 4. punkta cb) apakšpunktā un 10.a panta 1. punkta a) apakšpunktā, izvērtējumu, ko veic saskaņā ar Direktīvas 2001/83/EK 107.n līdz 107.q pantu un Regulas (EK) Nr. 726/2004 28.b pantu.

2. Maksas apjoms un atbilstīgais atlīdzības apjoms, ko saskaņā ar 3. panta 2. punktu izmaksā valsts kompetentajai iestādei, ir noteikti pielikuma II daļas 1. punktā.

3. Ja pienākums veikt pēcreģistrācijas drošuma pētījumu tiek uzdots vairāk nekā vienam tirdzniecības atļaujas turētājam un ja tās pašas bažas attiecas uz vairāk nekā vienām zālēm, un ja attiecīgie tirdzniecības atļaujas turētāji veic kopīgu pēcreģistrācijas drošuma pētījumu, summu, kas jāmaksā katram tirdzniecības atļaujas turētājam, iekasē tā, kā tas paredzēts pielikuma II daļas 2. punktā.

4. Ja pienākums veikt pēcreģistrācijas drošuma pētījumu tiek uzdots tirdzniecības atļaujas turētājam, kas ir mazais vai vidējais uzņēmums, tad summu, kas tirdzniecības atļaujas turētājam jāmaksā, samazina, kā tas paredzēts pielikuma II daļas 3. punktā.

5. Aģentūra iekasē maksu, izrakstot divus rēķinus katram konkrētajam tirdzniecības atļaujas turētājam, proti, vienu par protokola projekta izvērtēšanu un vienu par pētījuma galaziņojuma izvērtēšanu. Atbilstīgo maksas daļu nosaka dienā, kad tiek sākta protokola projekta izvērtēšanas procedūra un kad tiek sākta pētījuma galaziņojuma izvērtēšanas procedūra, un to samaksā Aģentūrai trīsdesmit kalendāro dienu laikā pēc attiecīgā rēķina izrakstīšanas datuma.

6. Tirdzniecības atļaujas turētāji, no kuriem iekasē maksu saskaņā ar šo pantu, tiek atbrīvoti no jebkuras citas maksas maksāšanas, ko Aģentūra vai valsts kompetentā iestāde iekasē par 1. punktā minēto pētījumu iesniegšanu.

6. pants

Maksa par izvērtēšanu saistībā ar vērtējumprocedūrām, kas ierosinātas pēc farmakovigilances datu novērtēšanas

1. Aģentūra iekasē maksu par izvērtēšanu, ko veic saistībā ar procedūru, kura ierosināta pēc farmakovigilances datu novērtēšanas saskaņā ar Direktīvas 2001/83/EK 31. panta 1. punkta otro daļu, 31. panta 2. punktu un 107.i līdz 107.k pantu vai saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 726/2004 20. panta 8. punktu.

2. Maksas apjoms un atbilstīgais atlīdzības apjoms, ko saskaņā ar 3. panta 2. punktu izmaksā valsts kompetentajai iestādei, ir noteikti pielikuma III daļas punktā.

3. Ja šā panta 1. punktā minētajā procedūrā ir iesaistīts tikai viens tirdzniecības atļaujas turētājs, Aģentūra maksas kopējo summu iekasē no minētā tirdzniecības atļaujas turētāja, kā tas paredzēts pielikuma III daļas 1. punktā, izņemot šā panta 5. punktā minētos gadījumus.

4. Ja šā panta 1. punktā minētajā procedūrā ir iesaistīti divi vai vairāki tirdzniecības atļaujas turētāji, Aģentūra maksas kopējo summu sadala starp minētajiem tirdzniecības atļaujas turētājiem saskaņā ar pielikuma III daļas 2. punktu.

5. Ja šā panta 1. punktā minētā procedūra attiecas uz vienu vielu vai vienu vielu salikumu un uz vienu tirdzniecības atļaujas turētāju, Aģentūra no minētā tirdzniecības atļaujas turētāja iekasē samazinātu maksas daudzumu un valsts kompetentajai iestādei atlīdzina par referenta vai līdzreferenta sniegtajiem pakalpojumiem, kā tas paredzēts pielikuma III daļas 3. punktā. Ja minētais tirdzniecības atļaujas turētājs ir mazais vai vidējais uzņēmums, summu, kas jāmaksā, samazina, kā tas noteikts pielikuma III daļas 3. punktā.

6. Ja šā panta 3. un 4. punktā minētais tirdzniecības atļaujas turētājs ir mazais vai vidējais uzņēmums, summu, kas jāmaksā šim tirdzniecības atļaujas turētājam, samazina, kā tas noteikts pielikuma III daļas 4. punktā.

7. Aģentūra iekasē maksu, izrakstot atsevišķu rēķinu katram procedūrā iesaistītajam tirdzniecības atļaujas turētājam. Maksu nosaka dienā, kad tiek sākta procedūra. Šajā pantā noteikto maksu Aģentūrai samaksā trīsdesmit kalendāro dienu laikā pēc rēķina izrakstīšanas datuma.

7. pants

Gada maksa par informācijas tehnoloģiju sistēmu un literatūras uzraudzību

1. Par Aģentūras veiktajām farmakovigilances darbībām, kas ir saistītas ar informācijas tehnoloģiju sistēmām saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 726/2004 24., 25.a, 26. pantu, 57. panta 1. punkta l) apakšpunktu un 57. panta 2. punktu un par izvēlētas medicīnas literatūras uzraudzību saskaņā ar minētās regulas 27. pantu, tā vienreiz gadā iekasē maksu, kā tas paredzēts pielikuma IV daļas 1. punktā ("gada maksa").

2. Gada maksu iekasē no tirdzniecības atļauju turētājiem par visām zālēm, kas atļautas Savienībā saskaņā ar Direktīvu 2001/83/EK, pamatojoties uz minētajām zālēm atbilstīgām vienībām, par kurām jāmaksā. Par vienībām, par kurām jāmaksā un kuras atbilst zālēm, kas atļautas saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 726/2004, gada maksu nemaksā.

Kopējo maksājamo gada maksas summu katram tirdzniecības atļaujas turētājam aprēķina Aģentūra, pamatojoties uz vienībām, par kurām jāmaksā, atbilstīgi informācijai, kas reģistrēta katra gada 1. jūlijā. Minētā summa attiecas uz laikposmu no attiecīgā gada 1. janvāra līdz 31. decembrim.

3. Ja tirdzniecības atļaujas turētājs ir mazais vai vidējais uzņēmums, tad gada maksas summu, kas minētajam tirdzniecības atļaujas turētājam jāmaksā, samazina, kā tas paredzēts pielikuma IV daļas 2. punktā.

4. Gada maksu, kas samazināta, kā noteikts pielikuma IV daļas 3. punktā, piemēro zālēm, kas minētas Direktīvas 2001/83/EK 10. panta 1. punktā un 10.a pantā, un atļautām homeopātiskām zālēm un atļautām augu izcelsmes zālēm.

5. Ja 4. punktā minēto zāļu tirdzniecības atļaujas turētājs ir mazais vai vidējais uzņēmums, piemēro tikai 3. punktā paredzēto maksas samazinājumu.

6. Gada maksu nosaka katra gada 1. jūlijā par minēto kalendāro gadu.

Šajā pantā noteiktās maksas samaksā 30 kalendāro dienu laikā pēc rēķina izrakstīšanas datuma.

7. Ieņēmumi no gada maksas paliek Aģentūras rīcībā.

8. pants

Maksas samazinājumi un atbrīvojumi no maksas

1. Jebkurš tirdzniecības atļaujas turētājs, kurš apgalvo, ka ir mazais vai vidējais uzņēmums, kas ir tiesīgs uz maksas samazināšanu saskaņā ar 4. panta 5. punktu, 5. panta 4. punktu, 6. panta 5. punktu, 6. panta 6. punktu vai 7. panta 3. punktu, šādā nolūkā Aģentūrai iesniedz attiecīgu deklarāciju 30 kalendāro dienu laikā pēc Aģentūras rēķina izrakstīšanas datuma., Aģentūra piemēro maksas samazinājumu, pamatojoties uz minēto deklarāciju.

2. Jebkurš tirdzniecības atļaujas turētājs, kurš apgalvo, ka ir mikrouzņēmums, kas ir tiesīgs saņemt atbrīvojumu no maksas saskaņā ar 1. panta 4. punktu, šādā nolūkā Aģentūrai iesniedz attiecīgu deklarāciju 30 kalendāro dienu laikā pēc Aģentūras rēķina izrakstīšanas datuma. Aģentūra piemēro atbrīvojumu, pamatojoties uz minēto deklarāciju.

3. Jebkurš tirdzniecības atļaujas turētājs, kurš apgalvo, ka ir tiesīgs uz samazinātu gada maksu saskaņā ar 7. panta 4. punktu, Aģentūrai iesniedz attiecīgu deklarāciju. Aģentūra publicē norādījumus par to, kā tirdzniecības atļaujas turētājam minētā deklarācija ir jāsaģatavo. Aģentūra piemēro maksas samazinājumu, pamatojoties uz minēto deklarāciju. Ja tirdzniecības atļaujas turētājs deklarāciju saģatavo pēc Aģentūras rēķina saņemšanas, deklarācija ir jāiesniedz 30 kalendāro dienu laikā pēc minētā rēķina izrakstīšanas datuma.

4. Aģentūra jebkurā laikā var pieprasīt pierādījumus, ka ir izpildīti nosacījumi, kas attiecas uz maksas samazinājumu vai atbrīvojumu no maksas. Šādā gadījumā tirdzniecības atļaujas turētājs, kurš apgalvo vai ir apgalvojis, ka tam ir tiesības uz maksas samazinājumu vai atbrīvojumu no maksas saskaņā ar šo regulu, 30 kalendāro dienu laikā pēc Aģentūras pieprasījuma saņemšanas Aģentūrai sniedz informāciju, kas nepieciešama, lai Aģentūra varētu pārbaudīt, ka minētie nosacījumi ir izpildīti.

5. Ja tirdzniecības atļaujas turētājs, kurš apgalvo vai ir apgalvojis, ka tam ir tiesības uz maksas samazinājumu vai atbrīvojumu no maksas saskaņā ar šo regulu, nespēj pierādīt, ka ir tiesīgs šādu samazinājumu vai atbrīvojumu saņemt, pielikumā minēto maksas apmēru palielina par 10 %, un Aģentūra iekasē šādi noteikto pilno maksājamo summu vai vajadzības gadījumā – šādi noteiktās pilnās maksājamos summas atlikumu.

9. pants

Aģentūras atlīdzības izmaksa valstu kompetentajām iestādēm

1. Aģentūra valstu kompetentajām iestādēm par pakalpojumiem, ko snieguši referenti un – attiecīgos gadījumos – līdzreferenti, izmaksā atlīdzību saskaņā ar 3. panta 2. punktu šādos gadījumos:

- a) ja dalībvalsts ir iecēlusi Farmakovigilances riska vērtēšanas komitejas locekli, kurš darbojas kā referents un – attiecīgos gadījumos – kā līdzreferents, izvērtējot 4. pantā minētos periodiski atjaunināmos drošuma ziņojumus;
- b) ja koordinācijas grupa ir izraudzījusies dalībvalsti, kura darbojas kā referents un – attiecīgos gadījumos – kā līdzreferents saistībā ar 4. pantā minēto periodiski atjaunināmo drošuma ziņojumu izvērtēšanu;
- c) ja dalībvalsts ir iecēlusi Farmakovigilances riska vērtēšanas komitejas locekli, kurš darbojas kā referents un – attiecīgos gadījumos – kā līdzreferents, izvērtējot 5. pantā minētos pēcreģistrācijas drošuma pētījumus;
- d) ja dalībvalsts ir iecēlusi Farmakovigilances riska vērtēšanas komitejas locekli, kurš darbojas kā referents un – attiecīgos gadījumos – kā līdzreferents attiecībā uz 6. pantā minētajām vērtējumprocedūrām.

Ja Farmakovigilances riska vērtēšanas komiteja vai koordinācijas grupa pieņem lēmumu iecelt līdzreferentu, atlīdzību referentam un līdzreferentam nosaka saskaņā ar pielikuma I, II un III daļu.

2. Atlīdzības summas, kas atbilst katrai 1. punkta pirmajā daļā minētajai darbībai, ir norādītas pielikuma I, II un III daļā.

3. Atlīdzību, kas paredzēta 1. punkta pirmās daļas a), b) un d) apakšpunktā, izmaksā tikai pēc tam, kad ieteikuma galīgā izvērtējuma ziņojums, kas paredzēts pieņemšanai Farmakovigilances riska vērtēšanas komitejā, ir nodots Aģentūrai. Atlīdzību par 1. punkta pirmās daļas c) apakšpunktā minēto pēcreģistrācijas drošuma pētījumu izvērtēšanu izmaksā divās daļās. Pirmo izmaksu saistībā ar protokola projekta izvērtēšanu un otro izmaksu saistībā ar pētījuma galaziņojuma izvērtēšanu izmaksā pēc tam, kad attiecīgie galīgie izvērtēšanas ziņojumi ir nosūtīti Farmakovigilances riska vērtēšanas komitejai.

4. Atlīdzība par referenta un līdzreferenta sniegtajiem pakalpojumiem un jebkuru saistītu zinātnisko un tehnisko atbalstu neskar dalībvalstu pienākumu nesniegt Farmakovigilances riska vērtēšanas komitejas locekļiem un ekspertiem norādījumus, kas nav savienojami minēto locekļu un ekspertu individuālajiem referenta un līdzreferenta uzdevumiem vai nav savienojami ar Aģentūras uzdevumiem un pienākumiem.

5. Atlīdzību izmaksā saskaņā ar rakstveida līgumu, kas minēts Regulas (EK) Nr. 726/2004 62. panta 3. punkta pirmajā daļā. Jebkuras banku komisijas maksas, kas saistītas ar minētās atlīdzības izmaksu, sedz Aģentūra.

10. pants

Maksas maksāšanas veids

1. Maksu maksā euro.
2. Maksas maksājumus veic tikai pēc tam, kad tirdzniecības atļaujas turētājs ir saņēmis Aģentūras izrakstīto rēķinu.
3. Maksas maksājumus veic ar pārskaitījumu uz Aģentūras bankas kontu. Jebkuras banku komisijas maksas, kas saistītas ar minēto maksājumu, sedz tirdzniecības atļaujas turētājs.

11. pants

Maksas maksājuma identificēšana

Katrā maksājumā tirdzniecības atļaujas turētājs norāda rēķina atsauces numuru. Maksājumiem tiešaistes maksājumu sistēmā par atsauces numuru uzskatāms Aģentūras rēķinu sistēmas automātiski izveidotais numurs.

12. pants

Maksas maksājuma datums

Datums, kurā pilna maksājuma summa tiek saņemta Aģentūras bankas kontā, ir uzskatāms par maksājuma veikšanas datumu. Samaksas termiņš ir uzskatāms par ievērotu tikai tad, ja noteiktajā laikā ir samaksāta pilna maksas summa.

13. pants

Pārmaksāto maksas summu atmaksāšana

Jebkuru pārmaksāto summu Aģentūra atmaksā tirdzniecības atļaujas turētājam, ja vien nav nepārprotama vienošanās ar tirdzniecības atļaujas turētāju par citu iespēju. Tomēr, ja šāda pārmaksātā summa ir mazāka par EUR 100 un attiecīgais tirdzniecības atļaujas turētājs nav skaidri pieprasījis to atmaksāt, pārmaksāto summu neatmaksā.

14. pants

Aģentūras budžeta provizoriskās aplēses

Gatavojot aplēses par ieņēmumiem un izdevumiem nākamajam finanšu gadam saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 726/2004 67. panta 6. punktu, Aģentūra sniedz detalizētu informāciju par ieņēmumiem no maksas saistībā ar farmakovigilances darbībām. Minētajā informācijā atsevišķi nodala gada maksu un maksu par katru procedūru, kas minēta 3. panta 1. punkta a) apakšpunktā. Aģentūra sniedz arī konkrētu analītisko informāciju par ieņēmumiem un izdevumiem saistībā ar farmakovigilances darbībām, ļaujot nodalīt gada maksu un maksu par katru procedūru, kas minēta 3. panta 1. punkta a) apakšpunktā.

15. pants

Pārredzamība un uzraudzība

1. Summas un likmes, kas minētas pielikuma I līdz IV daļā, publicē Aģentūras tīmekļa vietnē.
2. Aģentūras izpilddirektors gada darbības ziņojumā, ko iesniedz Eiropas Parlamentam, Padomei, Komisijai un Revīzijas palātai, sniedz informāciju par elementiem, kas var ietekmēt izmaksas, kuras paredzēts segt no šajā regulā paredzētās maksas. Minētajā informācijā iekļauj izmaksu sadalījumu saistībā ar iepriekšējo gadu un prognozi par nākamo gadu. Pārskatu par minēto informāciju Aģentūra arī publicē savā gada ziņojumā.
3. Aģentūras izpilddirektors vienreiz gadā sniedz Komisijai un valdei arī informāciju par darbību, kas minēta pielikuma V daļā, pamatojoties uz šā panta 4. punktā minētajiem darbības rādītājiem.
4. Līdz 2015. gada 18. jūlijam Aģentūra pieņem darbības rādītāju kopumu, ņemot vērā pielikuma V daļā minēto informāciju.
5. Inflāciju, kas noteikta, pamatojoties uz Eiropas patēriņa cenu indeksu, ko Eurostat publicē saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 2494/95, uzrauga saistībā ar pielikumā noteiktajām summām. Uzraudzība pirmoreiz notiek pēc tam, kad šī regula ir piemērota pilnu kalendāro gadu, un pēc tam tā notiek reizi gadā.
6. Pamatotos gadījumos, ņemot vērā šā panta 5. punktā minēto uzraudzību, Komisija pieņem deleģētos aktus, ar ko korigē pielikuma I līdz IV daļā minētās maksas summas un referentu un līdzreferentu atlīdzības summas. Ja deleģētais akts stājas spēkā pirms 1. jūlija, minētās korekcijas stājas spēkā no 1. jūlija. Ja deleģētais akts stājas spēkā pēc 30. jūnija, tās stājas spēkā no dienas, kad stājas spēkā deleģētais akts.

16. pants

Deleģēšanas īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.
2. Pilnvaras pieņemt 15. panta 6. punktā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz piecu gadu laikposmu no 2014. gada 17. jūlija. Komisija sagatavo ziņojumu par pilnvaru deleģēšanu vēlākais deviņus mēnešus pirms piecu gadu laikposma beigām. Pilnvaru deleģēšana tiek automātiski pagarināta uz tāda paša ilguma laikposmiem, ja vien Eiropas Parlaments vai Padome neiebilst pret šādu pagarinājumu vēlākais trīs mēnešus pirms katra laikposma beigām.
3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 15. panta 6. punktā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.
4. Tiklīdz tā pieņem deleģētu aktu, Komisija par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.
5. Saskaņā ar 15. panta 6. punktu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja divos mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.

17. pants

Pārejas noteikumi

Maksu, kas minēta 4., 5. un 6. pantā, nepiemēro tām procedūrām, ko veic Savienības līmenī, attiecībā uz kurām izvērtēšana ir sākusies pirms 2014. gada 26. augusta.

18. pants

Stāšanās spēkā un piemērošana

1. Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.
2. Gada maksu, kas minēta 7. pantā, iekasē no 2015. gada 1. jūlija.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2014. gada 15. maijā

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
M. SCHULZ

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
D. KOURKOULAS

PIELIKUMS

I DAĻA

REGULAS 4. PANTĀ MINĒTĀ MAKSA PAR PERIODISKI ATJAUNINĀMO DROŠUMA ZIŅOJUMU

1. Maksa par periodiski atjaunināmo drošuma ziņojumu izvērtēšanu ir EUR 19 500 par katru procedūru. No minētās summas atlīdzība referentam ir EUR 13 100. Minētā atlīdzība attiecīgos gadījumos ir sadalāma starp referentu un līdzreferentu(-iem).
2. Lai aprēķinātu summu, kas iekasējama no katra tirdzniecības atļaujas turētāja, piemērojot 4. panta 4. punktu, Aģentūra aprēķina katram attiecīgajam tirdzniecības atļaujas turētājam piederošo vienību, par kurām jāmaksā, daļu no visiem procedūrā iesaistītajiem tirdzniecības atļauju turētājiem piederošo vienību, par kurām jāmaksā, kopējā skaita.

Katra tirdzniecības atļaujas turētāja maksājamā daļa tiek aprēķināta:

 - a) sadalot kopējo maksas summu starp attiecīgajiem tirdzniecības atļauju turētājiem proporcionāli vienību, par kurām jāmaksā, skaitam; un
 - b) pēc tam piemērojot maksas samazinājumu, kā noteikts šīs daļas 3. punktā, un attiecīgos gadījumos – atbrīvojumu no maksas, kas minēts 1. panta 4. punktā.
3. Piemērojot 4. panta 5. punktu, mazie un vidējie uzņēmumi maksā 60 % no piemērojamās summas.
4. Ja tiek piemēroti maksas samazinājumi vai atbrīvojumi no maksas, proporcionāli koriģē arī referenta un attiecīgos gadījumos – līdzreferenta(-u) atlīdzību. Ja Aģentūra pēc tam iekasē pilnu piemērojamo summu, tostarp 10 % palielinājumu, kas minēts 8. panta 5. punktā, referenta un attiecīgos gadījumos – līdzreferenta(-u) atlīdzību proporcionāli arī koriģē.

II DAĻA

REGULAS 5. PANTĀ MINĒTĀ MAKSA PAR PĒCREĢISTRĀCIJAS DROŠUMA PĒTĪJUMU IZVĒRTĒŠANU

1. Maksa par katra pēcreģistrācijas drošuma pētījuma izvērtēšanu ir EUR 43 000, ko divās daļās izmaksā šādi:
 - a) EUR 17 200 ir izmaksājami datumā, kad sākas Direktīvas 2001/83/EK 107.n pantā minētā protokola projekta izvērtēšanas procedūra; no minētās summas atlīdzība referentam ir EUR 7 280, un minētā atlīdzība attiecīgos gadījumos ir sadalāma starp referentu un līdzreferentu(-iem);
 - b) EUR 25 800 ir izmaksājami datumā, kad Farmakovigilances riska vērtēšanas komiteja sāk Direktīvas 2001/83/EK 107.p pantā minētā pētījuma galaziņojuma izvērtēšanas procedūru; no minētās summas atlīdzība referentam ir EUR 10 920, un attiecīgos gadījumos minētā atlīdzība ir sadalāma ar līdzreferentu(-iem).
2. Ja tirdzniecības atļauju turētāji veic kopīgu pēcreģistrācijas drošuma pētījumu, kā minēts 5. panta 3. punktā, summu, kas jāmaksā katram tirdzniecības atļaujas turētājam, Aģentūra iekasē, vienmērīgi sadalot šīs maksas kopējo summu starp minētajiem tirdzniecības atļauju turētājiem. Vajadzības gadījumā tirdzniecības atļaujas turētāja maksājamajai daļai piemēro maksas samazinājumu, kas paredzēts šīs daļas 3. punktā, vai attiecīgos gadījumos – atbrīvojumu no maksas, kas minēts 1. panta 4. punktā.
3. Piemērojot 5. panta 4. punktu, mazie un vidējie uzņēmumi maksā 60 % no piemērojamās summas.

4. Ja tiek piemēroti maksas samazinājumi vai atbrīvojumi no maksas, proporcionāli korigē arī referenta un attiecīgos gadījumos – līdzreferenta(-u) atlīdzību. Ja Aģentūra pēc tam iekasē pilnu piemērojamo summu, tostarp 10 % palielinājumu, kas minēts 8. panta 5. punktā, referenta un attiecīgos gadījumos – līdzreferenta(-u) atlīdzību proporcionāli arī korigē.

III DAĻA

REGULAS 6. PANTĀ MINĒTĀ MAKSA PAR IZVĒRTĒŠANU SAISTĪBĀ AR VĒRTĒJUMPROCEDŪRĀM, KAS IEROSINĀTAS PĒC FARMAKOVIGILANCES DATU IZVĒRTĒŠANAS

1. Maksa par 6. panta 1. punktā minētās procedūras izvērtēšanu ir EUR 179 000, ja izvērtēšanā ietver vienu vai divas aktīvās vielas un/vai aktīvo vielu salikumus. Minēto maksu palielina par EUR 38 800 par katru papildu aktīvo vielu vai aktīvo vielu salikumu, sākot ar trešo aktīvo vielu vai vielu salikumu. Minētā maksa nepārsniedz EUR 295 400 neatkarīgi no aktīvo vielu un/vai aktīvo vielu salikumu skaita.

No minētās maksas summas referenta un līdzreferenta(-u) atlīdzības kopējā summa ir šāda:

- a) EUR 119 333, ja izvērtēšanā ietver vienu vai divas aktīvās vielas un/vai aktīvo vielu salikumus;
- b) EUR 145 200, ja izvērtēšanā ietver trīs aktīvās vielas un/vai aktīvo vielu salikumus;
- c) EUR 171 066, ja izvērtēšanā ietver četras aktīvās vielas un/vai aktīvo vielu salikumus;
- d) EUR 196 933, ja izvērtēšanā ietver piecas vai vairāk aktīvās vielas un/vai aktīvo vielu salikumus.

Ja izvērtēšanā ietver vienu vai divas aktīvās vielas un/vai aktīvo vielu salikumu, Aģentūra atlīdzību izmaksā valstu kompetentajām iestādēm par referenta un līdzreferenta(-u) sniegtajiem pakalpojumiem, sadalot vienādās daļās atlīdzības kopējo summu.

Ja izvērtēšanā ietver trīs vai vairāk aktīvās vielas un/vai aktīvo vielu salikumus, Aģentūra atlīdzību izmaksā valstu kompetentajām iestādēm par referenta un līdzreferenta(-u) sniegtajiem pakalpojumiem:

- a) sadalot starp valstu kompetentajām iestādēm vienādās daļās atlīdzības kopējo summu; un
- b) pēc tam referentam iegūto atlīdzības summu palielinot par EUR 1 000, ja izvērtēšanā ietver trīs vielas un/vai aktīvo vielu salikumu, par EUR 2 000, ja izvērtēšanā ietver četras vielas un/vai aktīvo vielu salikumus, un par EUR 3 000, ja izvērtēšanā ietver piecas vai vairāk aktīvās vielas un/vai aktīvo vielu salikumus. Minēto palielinājumu sedz vienādā apmērā no maksas daļām, ko attiecina uz Aģentūru un līdzreferentu(-iem).

2. Lai aprēķinātu summu, kas iekasējama no katra tirdzniecības atļaujas turētāja, piemērojot 6. panta 4. punktu, Aģentūra aprēķina katram attiecīgajam tirdzniecības atļaujas turētājam piederošo vienību, par kurām jāmaksā, daļu no visiem procedūrā iesaistītajiem tirdzniecības atļauju turētājiem piederošo vienību, par kurām jāmaksā, kopējā skaita.

Katra tirdzniecības atļaujas turētāja maksājamā summa tiek aprēķināta:

- a) sadalot kopējo maksas summu starp tirdzniecības atļauju turētājiem proporcionāli vienību, par kurām jāmaksā, skaitam; un

- b) pēc tam piemērojot maksas samazinājumu, kurš noteikts šīs daļas 4. punktā, un attiecīgos gadījumos – atbrīvojumu no maksas, kas minēts 1. panta 4. punktā.

Ja tiek piemēroti maksas samazinājumi vai atbrīvojumi no maksas, proporcionāli koriģē arī referenta un līdzreferenta(-u) atlīdzību. Ja Aģentūra pēc tam iekasē pilnu piemērojamo summu, tostarp 10 % palielinājumu, kas minēts 8. panta 5. punktā, referenta un līdzreferenta(-u) atlīdzību proporcionāli koriģē.

3. Piemērojot 6. panta 5. punktu, tirdzniecības atļaujas turētāja maksājamā summa ir divas trešdaļas no piemērojamās maksas, kas noteikta šīs daļas 1. punktā. Mazie un vidējie uzņēmumi maksā 60 % no minētās summas.

Referenta un līdzreferenta(-u) atlīdzības kopējās summas daļa no katras no pirmajā daļā minētajām maksas samazinātajām summām ir tāda pati kā referenta un līdzreferenta(-u) atlīdzības kopējās summas daļa no šīs daļas 1. punktā noteiktās maksas par izvērtējumiem, kuros ietver vienu vai divas aktīvās vielas un/vai aktīvo vielu salikumus. Aģentūra minēto summu vienādi sadala starp valstu kompetentajām iestādēm par referenta un līdzreferenta(-u) sniegtajiem pakalpojumiem.

4. Piemērojot 6. panta 6. punktu, mazie un vidējie uzņēmumi maksā 60 % no piemērojamās summas.

IV DAĻA

REGULAS 7. PANTĀ MINĒTĀ GADA MAKSA PAR INFORMĀCIJAS TEHNOLOĢIJU SISTĒMU UN LITERATŪRAS UZRAUDZĪBU

1. Gada maksa ir EUR 67 par katru vienību, par kuru jāmaksā.
2. Piemērojot 7. panta 3. punktu, mazie un vidējie uzņēmumi maksā 60 % no piemērojamās summas.
3. Regulas 7. panta 4. punktā minēto zāļu tirdzniecības atļauju turētāji maksā 80 % no summas, ko piemēro šīm zālēm atbilstīgajām vienībām, par kurām jāmaksā.

V DAĻA

INFORMĀCIJA PAR GŪTAJĒM REZULTĀTIEM

Uz katru kalendāro gadu attiecas turpmāk minētā informācija.

Aģentūras darbinieku skaits, kuri ir iesaistīti farmakovigilances darbībās saskaņā ar Savienības tiesību aktu, kas ir spēkā atskaites laikposmā, norādot to darbinieku skaitu, kuri ir iesaistīti darbībās, kas atbilst katram 4. līdz 7. pantā minētajam maksas veidam.
Trešajām personām ārpakalpojumos nodoto stundu skaits, norādot attiecīgās darbības un radušās izmaksas.
Vispārējās farmakovigilances izmaksas un personāla izmaksu un ar personālu nesaistītu izmaksu sadalījums saistībā ar darbībām, kuras atbilst katram 4. līdz 7. pantā minētajam maksas veidam.
Procedūru skaits saistībā ar periodiski atjaunināmo drošuma ziņojumu izvērtēšanu, kā arī tirdzniecības atļauju turētāju skaits un vienību, par kurām jāmaksā, skaits katrā procedūrā; katrā procedūrā iesniegto ziņojumu skaits un to tirdzniecības atļauju turētāju skaits, kuri ir iesnieguši kopīgu periodiski atjaunināmo drošuma ziņojumu.
Procedūru skaits saistībā ar protokolu projektu un pēcreģistrācijas drošuma pētījumu galaziņojumu izvērtēšanu; tirdzniecības atļauju turētāju skaits, kuri ir iesnieguši protokola projektu; tirdzniecības atļauju turētāju skaits, kuri ir iesnieguši pētījuma galaziņojumu; tirdzniecības atļauju turētāju skaits, kuri ir iesnieguši kopīgu pētījumu.

Procedūru skaits saistībā ar vērtējumprocedūrām, kas ierosinātas farmakovigilances datu izvērtēšanas rezultātā, kā arī tirdzniecības atļauju turētāju skaits un saistīto vienību, par kurām jāmaksā, skaits uz katru tirdzniecības atļauju turētāju un katru procedūru.
Katrā procedūrā iesaistīto tirdzniecības atļauju turētāju skaits, kuri ir pieprasījuši mazā un vidējā uzņēmuma statusu; to tirdzniecības atļauju turētāju skaits, kuru pieprasījumi ir noraidīti. Tirdzniecības atļauju turētāju skaits, kuri ir pieprasījuši mikrouzņēmuma statusu; to tirdzniecības atļauju turētāju skaits, kuru pieprasījumi par atbrīvošanu no maksas ir noraidīti.
Regulas 7. panta 4. punktā minēto zāļu tirdzniecības atļauju turētāju skaits, kuri ir izmantojuši samazinātu gada maksu; vienību, par kurām jāmaksā, skaits uz katru attiecīgo tirdzniecības atļaujas turētāju.
Izsūtīto rēķinu skaits un iekasētā gada maksa saistībā ar gada maksu un vidējo un kopējo summu, par ko izrakstīti rēķini tirdzniecības atļauju turētājiem. Tirdzniecības atļauju turētāju skaits, kuri pieprasījuši mazā un vidējā uzņēmuma vai mikrouzņēmuma statusu attiecībā uz katru ikgadējo gada maksas piemērošanu; tirdzniecības atļauju turētāju skaits, kuru pieprasījumi ir noraidīti.
Referentu un līdzreferentu iesaistīšana katrā dalībvalstī katram procedūras veidam.
Darba stundu skaits, kuras referents un līdzreferents(-i) ir veltījis(-uši) katrai procedūrai, pamatojoties uz informāciju, ko attiecīgās valstu kompetentās iestādes ir sniegušas Aģentūrai.

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) Nr. 659/2014**(2014. gada 15. maijs),**

ar ko attiecībā uz deleģēto un īstenošanas pilnvaru piešķiršanu Komisijai konkrētu pasākumu pieņemšanai, muitas pārvaldes veikto informācijas paziņošanu, konfidencialu datu apmaiņu starp dalībvalstīm un statistiskās vērtības definēšanu groza Regulu (EK) Nr. 638/2004 par Kopienas statistiku dalībvalstu savstarpējās preču tirdzniecības jomā

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 338. panta 1. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽¹⁾,

tā kā:

- (1) Stājoties spēkā Līgumam par Eiropas Savienības darbību (LESD), Komisijai piešķirtās pilnvaras būtu jāsaskaņo ar LESD 290. un 291. pantu.
- (2) Saistībā ar to, ka ir pieņemta Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 ⁽²⁾, Komisija ir apņēmusies, ievērojot LESD noteiktos kritērijus, pārskatīt tos leģislatīvos aktus, kuros patlaban ir iekļautas atsauces uz regulatīvo kontroles procedūru.
- (3) Ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 638/2004 ⁽³⁾ Komisijai ir piešķirtas pilnvaras īstenot dažus tās noteikumus.
- (4) Lai Regulu (EK) Nr. 638/2004 saskaņotu ar LESD 290. un 291. pantu, īstenošanas pilnvaras, kuras Komisijai piešķirtas ar minēto regulu, būtu jāaizstāj ar pilnvarām pieņemt deleģētos un īstenošanas aktus.
- (5) Lai pietiekami apmierinātu lietotāju vajadzības pēc statistikas informācijas, pārmērīgi nenoslogojot uzņēmumus, lai ņemtu vērā pārmaiņas, kas nepieciešamas metodikas apsvērumu dēļ un vajadzību izveidot efektīvu datu vākšanas un statistikas apkopošanas sistēmu, Komisijai būtu jādeleģē pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar LESD 290. panta attiecībā uz atšķirīgu vai konkrētu noteikumu pieņemšanu, ko piemēro īpašām precēm vai pārvadājumiem, *Intrastat* aptvēruma rādītāju pielāgošanu, to nosacījumu precizēšanu, kuri jāievēro Regulas (EK) Nr. 638/2004 10. panta 4. punktā minēto robežvērtību noteikšanā, to nosacījumu precizēšanu, kuri jāievēro, vienkāršojot sniedzamo informāciju par maziem atsevišķiem darījumiem un kopējo datu definēšanu.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta 2014. gada 15. aprīļa nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes 2014. gada 6. maija lēmums.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 638/2004 (2004. gada 31. marts) par Kopienas statistiku dalībvalstu savstarpējās preču tirdzniecības jomā un par Padomes Regulas (EEK) Nr. 3330/91 atcelšanu (OV L 102, 7.4.2004., 1. lpp.).

- (6) Pieņemot deleģētos aktus, ir īpaši būtiski, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, rīkotu atbilstīgas apspriešanās, tostarp ekspertu līmenī. Komisijai, sagatavojot un izstrādājot deleģētos aktus, būtu jānodrošina vienlaicīga, savlaicīga un atbilstīga attiecīgo dokumentu nosūtīšana Eiropas Parlamentam un Padomei. Komisijai būtu arī jānodrošina, lai deleģētie akti, kas paredzēti leģislatīvajos aktos, neradītu būtisku papildu slogu dalībvalstīm vai respondentiem un lai tie paliktu pēc iespējas ekonomiskāki.
- (7) Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus Regulas (EK) Nr. 638/2004 īstenošanai, būtu jāpiešķir īstenošanas pilnvaras Komisijai, dodot tai iespēju pieņemt pasākumus saistībā ar informācijas vākšanu, jo īpaši attiecībā uz izmantojamajiem kodiem, aprēķinu sadalījumu noteikšanu, tehniskajiem noteikumiem par gada tirdzniecības statistikas apkopošanu uzņēmumu raksturlielumu dalījumā un visiem pasākumiem, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka nosūtītās statistikas kvalitāte atbilst kvalitātes standartiem. Minētās pilnvaras būtu jāizmanto saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 182/2011.
- (8) Regulas (EK) Nr. 638/2004 14. pantā minētā Dalībvalstu savstarpējās preču tirdzniecības statistikas komiteja (*Intrastat* komiteja) sniedz padomu Komisijai un palīdz tai izmantot īstenošanas pilnvaras.
- (9) Saskaņā ar jaunās Eiropas Statistikas sistēmas (ESS) struktūras stratēģiju, ar kuru ir paredzēts uzlabot koordināciju un partnerību skaidrā piramīdveida struktūrā ESS, Eiropas Statistikas sistēmas komitejai (ESSK), kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 223/2009⁽¹⁾, būtu jāpilda padomdevējas pienākums un būtu jāpalīdz Komisijai izmantot īstenošanas pilnvaras. Valsts iestāžu un Komisijas (*Eurostat*) darba koordinēšanas uzlabošana ir ļoti svarīga augstākas kvalitātes statistikas datu sagatavošanā Savienībā.
- (10) Regula (EK) Nr. 638/2004 būtu jāgroza, atsaucī uz *Intrastat* komiteju aizstājot ar atsauci uz ESSK.
- (11) Pēc muietošanas shēmu vienkāršošanas muitas līmenī vairs nav pieejama statistikas informācija par precēm, uz kurām attiecas muitas apstrādes procedūras. Lai nodrošinātu datu aptvērumu, informācija par minēto preču pārvadājumiem būtu jāiekļauj *Intrastat* sistēmā.
- (12) Dalībvalstīm būtu jāatļauj apmainīties ar konfidenciāliem datiem saistībā ar Savienības iekšējās tirdzniecības statistiku, lai palielinātu minētās statistikas izstrādes, sagatavošanas un izplatīšanas efektivitāti vai uzlabotu kvalitāti. Šādām konfidenciālu datu apmaiņām būtu jānotiek brīvprātīgi, tām būtu jāpieiet uzmanīgi, un tām pašām par sevi nebūtu jāpalielina administratīvais slogs uzņēmumiem.
- (13) Lai nodrošinātu Savienības iekšējās tirdzniecības statistikas datu labāku salīdzināmību ar Savienības ārējās tirdzniecības statistikas datiem, statistiskā vērtība būtu skaidrāk jādefinē un jānosaka ar minētā datu elementa definīciju Savienības ārējās tirdzniecības statistikā. Vienotas definīcijas ir svarīgas, lai nodrošinātu saskaņotu pārrobežu tirdzniecības reģistrēšanu, un tās ir īpaši svarīgas kā priekšnosacījums tam, lai valsts iestādēm dotu iespēju saskaņoti interpretēt noteikumus, kas ietekmē uzņēmumu pārrobežu darbību.
- (14) Saskaņā ar proporcionalitātes principu ir nepieciešams un lietderīgi paredzēt saskaņotus noteikumus par muitas pārvalžu veikto informācijas paziņošanu, konfidenciālo datu apmaiņu starp dalībvalstīm un statistiskās vērtības definīciju Savienības iekšējās tirdzniecības statistikas jomā. Šajā regulā paredz vienīgi to, kas nepieciešams izvirzītā mērķa sasniegšanai saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. panta 4. punktu.

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 223/2009 (2009. gada 11. marts) par Eiropas statistiku un ar ko atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK, Euratom) Nr. 1101/2008 par tādās statistikas informācijas nosūtīšanu Eiropas Kopienas Statistikas birojam, uz kuru attiecas konfidencialitāte, Padomes Regulu (EK) Nr. 322/97 par Kopienas statistiku un Padomes Lēmumu 89/382/EEK, Euratom, ar ko nodibina Eiropas Kopienas Statistikas programmu komiteju (OV L 87, 31.3.2009., 164. lpp.).

- (15) Valsts iestāžu veiktajai datu nosūtīšanai vajadzētu būt bez maksas dalībvalstīm un Savienības iestādēm un aģentūrām.
- (16) Ir svarīgi garantēt sensitīvu statistikas datu, tostarp ekonomisko datu, nosūtīšanas veidu drošību.
- (17) Lai nodrošinātu juridisko noteiktību, šai regulai nebūtu jāietekmē pasākumu pieņemšanas procedūras, kuras pirms šīs regulas stāšanās spēkā ir sāktas, bet nav pabeigtas.
- (18) Tāpēc būtu attiecīgi jāgroza Regula (EK) Nr. 638/2004,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

1. pants

Regulu (EK) Nr. 638/2004 groza šādi:

- 1) regulas 3. panta 4. punktu aizstāj ar šādu:

“4. Komisija saskaņā ar 13.a pantu ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus, kuri attiecas uz atšķirīgiem vai konkrētiem noteikumiem, ko piemēro īpašām precēm vai pārvaldājumiem.”;

- 2) regulas 5. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktā svītrot vārdu “Kopiena”;

b) panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

“2. Vismaz reizi mēnesī muita tieši valsts iestādēm sniedz statistikas informāciju par tādu preču nosūtīšanu un saņemšanu, uz kurām attiecas vienots administratīvs dokuments muitas vai nodokļu vajadzībām.”;

c) pantā iekļauj šādu punktu:

“2.a Atbildīgā muitas pārvalde katrā dalībvalstī pēc savas ierosmes vai valsts iestādes pieprasījuma sniedz valsts iestādei jebkuru pieejamo informāciju, lai identificētu personu, kas veic to preču nosūtīšanu un saņemšanu, uz kurām attiecas muitas procedūras “ievešana pārstrādei” vai “pārstrāde muitas kontrolē”.”;

- 3) regulas 6. pantu aizstāj ar šādu:

“6. pants

Pārskata periods

Pārskata periods informācijai, kas jāsniedz saskaņā ar 5. pantu, ir:

a) preču nosūtīšanas vai saņemšanas kalendārais mēnesis;

b) kalendārais mēnesis, kura laikā notiek nodokļa iekasējamības gadījums attiecībā uz Kopienas precēm, kuru iegādei un piegādei Kopienas robežās jāuzliek PVN; vai

- c) kalendārais mēnesis, kura laikā muitas iestādes ir pieņēmušas deklarāciju, ja muitas deklarācija tiek izmantota kā datu avoti.”;

- 4) regulas 9. panta 1. punkta otro daļu aizstāj ar šādām daļām:

“To statistikas datu definīcijas, kas minēti e) līdz h) apakšpunktā, ir izklāstītas pielikumā. Izmantojot īstenošanas aktus, Komisija pieņem noteikumus par minētās informācijas apkopošanu, jo īpaši par izmantojamajiem kodiem un formātu.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 14. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.”;

- 5) iekļauj šādu pantu:

“9.a pants

Konfidencialu datu apmaiņa

Apmaiņa ar konfidencialiem datiem, kas definēti Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 223/2009 (*) 3. panta 7. punktā, starp katras dalībvalsts atbildīgajām valsts iestādēm var notikt tikai statistikas vajadzībām, ja apmaiņa veicina efektīvu Eiropas statistikas izstrādi, sagatavošanu un izplatīšanu saistībā ar preču tirdzniecību starp dalībvalstīm vai uzlabo tās kvalitāti.

Valsts iestādes, kas ir saņēmušas konfidencialus datus, attiecas pret minēto informāciju kā pret konfidencialu informāciju un izmanto to vienīgi statistikas vajadzībām saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 223/2009 V nodaļu.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 223/2009 (2009. gada 11. marts) par Eiropas statistiku un ar ko atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK, Euratom) Nr. 1101/2008 par tādas statistikas informācijas nosūtīšanu Eiropas Kopienų Statistikas birojam, uz kuru attiecas konfidencialitāte, Padomes Regulu (EK) Nr. 322/97 par Kopienų statistiku un Padomes Lēmumu 89/382/EEK, Euratom, ar ko nodibina Eiropas Kopienų Statistikas programmu komiteju (OV L 87, 31.3.2009., 164. lpp.).”;

- 6) regulas 10. pantu groza šādi:

- a) panta 3. punkta otro daļu aizstāj ar šādu:

“Komisija saskaņā ar 13.a pantu ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus, lai pielāgotu minētos *Intrastat* aptvēruma rādītājus tehniskajai un ekonomiskajai attīstībai, ja ir iespējams tos samazināt, vienlaikus nodrošinot statistiku, kas atbilst spēkā esošajiem kvalitātes rādītājiem un standartiem.”;

- b) panta 4. punkta otro daļu aizstāj ar šādu:

“Komisija saskaņā ar 13.a pantu ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus, lai precizētu minēto robežvērtību noteikšanas nosacījumus.”;

- c) panta 5. punktu aizstāj ar šādu:

“5. Ievērojot konkrētus nosacījumus, kas atbilst kvalitātes prasībām, dalībvalstis var vienkāršot par maziem atsevišķiem darījumiem sniedzamo informāciju ar noteikumu, ka šāda vienkāršošana neatstāj negatīvu ietekmi uz statistikas datu kvalitāti. Komisija saskaņā ar 13.a pantu ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus, lai precizētu minētos nosacījumus.”;

7) regulas 12. pantu groza šādi:

a) panta 1. punkta a) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“a) 40 kalendārās dienas pēc pārskata mēneša beigām attiecībā uz kopējiem datiem, kuri jādefinē Komisijai. Komisija saskaņā ar 13.a pantu ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus, lai definētu minētos kopējos datus. Minētajos deleģētajos aktos ņem vērā attiecīgo ekonomikas un tehnikas attīstību;”;

b) panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

“2. Dalībvalstis sniedz Komisijai (*Eurostat*) mēneša statistikas rezultātus, kas raksturo to kopējo preču tirdzniecību, vajadzības gadījumā izmantojot aprēķinus. Komisija, izmantojot īstenošanas aktus, nosaka šādu aprēķinu sadalījumu. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 14. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.”;

c) panta 4. punkta trešo daļu aizstāj ar šādām daļām:

“Komisija, izmantojot īstenošanas aktus, pieņem tehniskos noteikumus minēto statistikas datu apkopošanai pēc iespējas ekonomiskākā veidā.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 14. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.”;

8) regulas 13. panta 4. punktu aizstāj ar šādu:

“4. Komisija, izmantojot īstenošanas aktus, pieņem visus nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu nosūtīto statistikas datu kvalitāti atbilstoši kvalitātes kritērijiem, izvairoties radīt pārmērīgas izmaksas valsts iestādēm.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 14. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.”;

9) iekļauj šādu pantu:

“13.a pants

Deleģēšanas īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.

2. Īstenojot šīs regulas 3. panta 4. punktā, 10. panta 3., 4. un 5. punktā un 12. panta 1. punkta a) apakšpunktā deleģētās pilnvaras, Komisija rīkojas saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 223/2009 14. panta 3. punktu, *inter alia* nodrošinot, ka deleģētie akti nerada ievērojamu papildu slogu dalībvalstīm un respondentiem.

Ir īpaši svarīgi, lai Komisija ievērotu savu parasto praksi un rīkotu apspriešanās ar ekspertiem, tostarp ar dalībvalstu ekspertiem, pirms minēto deleģēto aktu pieņemšanas.

3. Pilnvaras pieņemt 3. panta 4. punktā, 10. panta 3., 4. un 5. punktā un 12. panta 1. punkta a) apakšpunktā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz pieciem gadiem no 2014. gada 17. jūlija. Komisija sagatavo ziņojumu par pilnvaru deleģēšanu vēlākais deviņus mēnešus pirms piecu gadu laikposma beigām. Pilnvaru deleģēšana tiek automātiski pagarināta uz tāda paša ilguma laikposmiem, ja vien Eiropas Parlaments vai Padome neiebilst pret šādu pagarinājumu vēlākais trīs mēnešus pirms katra laikposma beigām.

4. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 3. panta 4. punktā, 10. panta 3., 4. un 5. punktā un 12. panta 1. punkta a) apakšpunktā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.

5. Tiklīdz tā pieņem deleģēto aktu, Komisija par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.

6. Saskaņā ar 3. panta 4. punktu, 10. panta 3., 4. un 5. punktu un 12. panta 1. punkta a) apakšpunktu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja trijos mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav cēluši iebildumus vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju, ka necels iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par trīs mēnešiem.”;

10) regulas 14. pantu aizstāj ar šādu:

“14. pants

Komiteju procedūra

1. Komisijai palīdz Eiropas Statistikas sistēmas komiteja, kas izveidota ar Regulu (EK) Nr. 223/2009. Minētā komiteja ir komiteja Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 182/2011 (*) nozīmē.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).”;

11) pielikuma 3. punkta b) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“b) kā statistisko vērtību, kas ir vērtība, kuru aprēķina pie dalībvalstu robežām. Tā pamatojas uz summu, kurai uzliekams nodoklis, vai attiecīgā gadījumā uz vērtību, kas to aizstāj. Tā ietver tikai papildu izmaksas (frakts, apdrošināšana), kas attiecībā uz preču nosūtīšanu radušās pārvadājuma daļā nosūtītājas dalībvalsts teritorijā un attiecībā uz preču saņemšanu – tajā pārvadājuma daļā, kas ir ārpus saņēmējas dalībvalsts teritorijas. To sauc par *FOB vērtību* (franko uz kuģa klāja) attiecībā uz preču nosūtīšanu un *CIF vērtību* (cena, apdrošināšana un frakts) attiecībā uz preču saņemšanu.”

2. pants

Šī regula neskar Regulā (EK) Nr. 638/2004 paredzētās pasākumu pieņemšanas procedūras, kuras pirms šīs regulas stāšanās spēkā ir sāktas, bet nav pabeigtas.

3. pants

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2014. gada 15. maijā

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
M. SCHULZ

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
D. KOURKOULAS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) Nr. 660/2014**(2014. gada 15. maijs),****ar ko groza Regulu (EK) Nr. 1013/2006 par atkritumu sūtījumiem**

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 192. panta 1. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu ⁽²⁾,rīkojoties saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽³⁾,

tā kā:

- (1) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1013/2006 ⁽⁴⁾ vides aizsardzības nolūkā paredz prasības atkritumu sūtījumiem gan Savienības teritorijā, gan starp dalībvalstīm un trešām valstīm. Tomēr ir konstatētas atšķirības un nepilnības regulas piemērošanā un inspekcijās, ko veic inspekcijās iesaistītās iestādes dalībvalstīs.
- (2) Ir vajadzīga pienācīga atkritumu sūtījumu inspekciju plānošana, lai noteiktu, kādi resursi nepieciešami inspekcijām, un lai patiešām nepieļautu nelikumīgus sūtījumus. Tāpēc Regulas (EK) Nr. 1013/2006 50. pantā paredzētie noteikumi par regulas izpildi un inspekcijām būtu jāuzlabo, lai nodrošinātu šādu inspekciju regulāru un konsekventu plānošanu. Būtu jāizveido inspekciju plāni inspekcijām, kas tiek īstenotas saskaņā ar minētajiem noteikumiem. Inspekciju plānu pamatā vajadzētu būt riska novērtējumam, un tiem būtu jāietver vairāki nozīmīgi elementi, piemēram, mērķi, prioritātes, iekļautais ģeogrāfiskais apgabals, informācija par plānotajām inspekcijām, inspekcijās iesaistītajām iestādēm piešķirtie uzdevumi, kārtība sadarbībai starp minētajām inspekcijās iesaistītajām iestādēm dalībvalstī, dažādās dalībvalstīs, kā arī attiecīgā gadījumā starp minētajām iestādēm dalībvalstīs un trešās valstīs un informācija par inspektoru apmācībām, kā arī par cilvēkresursiem, finanšu resursiem un citiem resursiem attiecīgā inspekciju plāna īstenošanai.
- (3) Inspekciju plānus var sagatavot atsevišķi vai arī kā skaidri nodalītas citu plānu daļas.
- (4) Uz inspekciju plāniem attiecas Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2003/4/EK ⁽⁵⁾, un šādiem plāniem piemēro minētās direktīvas noteikumus, ieskaitot vajadzības gadījumā izņēmumus, kas paredzēti tās 4. pantā.

⁽¹⁾ Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts.

⁽²⁾ Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta 2014. gada 17. aprīļa nostāja (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēta) un Padomes 2014. gada 6. maija lēmums.

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1013/2006 (2006. gada 14. jūnijs) par atkritumu sūtījumiem (OV L 190, 12.7.2006., 1. lpp.).

⁽⁵⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2003/4/EK (2003. gada 28. janvāris) par vides informācijas pieejamību sabiedrībai un par Padomes Direktīvas 90/313/EEK atcelšanu (OV L 41, 14.2.2003., 26. lpp.).

- (5) Inspekciju rezultāti un veiktie pasākumi, tostarp uzliktie sodi, būtu jā dara publiski pieejami, tostarp elektroniski internetā.
- (6) Savienībā pastāv atšķirīgi noteikumi par dalībvalstīs inspekcijās iesaistīto iestāžu pilnvarām un iespēju pieprasīt pierādījumus, lai pārliecinātos par sūtījumu likumību. Šādi pierādījumi cita starpā varētu būt par to, vai viela vai priekšmets ir “atkritumi” Regulas (EK) Nr. 1013/2006 nozīmē, par to, vai atkritumi ir pareizi klasificēti, un par to, vai atkritumi tiks nosūtīti uz videi drošiem apsaimniekošanas objektiem saskaņā ar minētās regulas 49. pantu. Tāpēc Regulas (EK) Nr. 1013/2006 50. pantā būtu jāparedz, ka dalībvalstīs inspekcijās iesaistītās iestādes var pieprasīt šādus pierādījumus. Šādus pierādījumus var pieprasīt, vai nu pamatojoties uz vispārējiem noteikumiem, vai arī katrā gadījumā atsevišķi. Ja šādus pierādījumus nedara pieejamus vai tie netiek uzskatīti par pietiekamiem, attiecīgais vielas vai priekšmeta pārvadājums vai atkritumu sūtījums būtu jāuzskata par nelikumīgu sūtījumu un ar to būtu jārikojas saskaņā ar attiecīgajiem Regulas (EK) Nr. 1013/2006 noteikumiem.
- (7) Nelikumīgu atkritumu sūtījumu izcelsme bieži vien ir nekontrolēta savākšana, šķirošana un glabāšana. Tāpēc sistematiskai inspekciju veikšanai atkritumu sūtījumiem būtu jāpalīdz konstatēt un novērst šādas nekontrolētas darbības, tādā veidā veicinot Regulas (EK) Nr. 1013/2006 īstenošanu.
- (8) Lai dalībvalstīm dotu pietiekami daudz laika sagatavoties to pasākumu piemērošanai, kas veicami saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1013/2006, kurā izdarīti grozījumi ar šo regulu, 50. pantu, ir lietderīgi pirmos inspekciju plānus pieņemt līdz 2017. gada 1. janvārim.
- (9) Pēc Lisabonas līguma stāšanās spēkā pilnvaras, kas Komisijai piešķirtas ar Regulu (EK) Nr. 1013/2006, būtu jā saskaņo ar Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 290. un 291. pantu.
- (10) Lai grozītu dažus nebūtiskus Regulas (EK) Nr. 1013/2006 elementus, Komisijai būtu jādeleģē pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar LESD 290. pantu. Ir īpaši būtiski, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, rīkotu atbilstīgas apspriešanās, tostarp ekspertu līmenī. Komisijai, sagatavojot un izstrādājot deleģētus aktus, būtu jānodrošina vienlaicīga, savlaicīga un atbilstīga attiecīgo dokumentu nosūtīšana Eiropas Parlamentam un Padomei.
- (11) Lai nodrošinātu vienādus Regulas (EK) Nr. 1013/2006 īstenošanas nosacījumus, īstenošanas pilnvaras būtu jāpiešķir Komisijai. Minētās pilnvaras būtu jāizmanto saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011⁽¹⁾.
- (12) Tāpēc būtu attiecīgi jāgroza Regula (EK) Nr. 1013/2006,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

1. pants

Regulu (EK) Nr. 1013/2006 groza šādi:

1) regulas 2. pantā iekļauj šādus punktus:

“7a) “atkārtota izmantošana” ir atkārtota izmantošana, kā noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2008/98/EK (*) 3. panta 13. punktā;

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

- 35a) "inspekcija" ir darbības, ko veic iesaistītās iestādes, lai pārliecinātos, vai objekts, uzņēmums, starpnieks, tirgotājs, atkritumu sūtījums vai saistītā reģenerācija vai apglabāšana atbilst attiecīgajām prasībām, kuras ir noteiktas šajā regulā.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/98/EK (2008. gada 19. novembris) par atkritumiem un par dažu direktīvu atcelšanu (OV L 312, 22.11.2008., 3. lpp.);

- 2) regulas 26. panta 4. punktu aizstāj ar šādu:

"4. Iesaistītajām kompetentajām iestādēm un paziņotajam vienojoties, 1. punktā uzskaitīto informāciju un dokumentus var iesniegt un apmainīties ar tiem, izmantojot elektronisku datu apmaiņu kopā ar elektronisko parakstu vai elektronisko autentificēšanu saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 1999/93/EK (*) vai salīdzināmu elektronisko autentificēšanas sistēmu, kas nodrošina to pašu drošības līmeni.

Lai sekmētu pirmās daļas īstenošanu, Komisija, kad tas praktiski iespējams, pieņem īstenošanas aktus, nosakot tehniskās un organizatoriskās prasības, lai praktiski ieviestu elektronisko datu apmaiņu saistībā ar dokumentu un informācijas iesniegšanu. Komisija ņem vērā jebkurus attiecīgus starptautiskus standartus un nodrošina, ka prasības atbilst Direktīvai 1999/93/EK, vai nodrošina vismaz tādu pašu drošības līmeni, kādu paredz minētā direktīva. Šos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 59.a panta 2. punktā.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 1999/93/EK (1999. gada 13. decembris) par Kopienas elektronisko parakstu sistēmu (OV L 13, 19.1.2000., 12. lpp.);

- 3) regulas 50. pantu groza šādi:

- a) panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

"2. Dalībvalstis, ieviešot šīs regulas izpildes pasākumus, cita starpā paredz objektu, uzņēmumu, starpnieku un tirgotāju inspicēšanu saskaņā ar Direktīvas 2008/98/EK 34. pantu un atkritumu sūtījumu un saistītās reģenerācijas vai apglabāšanas inspicēšanu.”;

- b) iekļauj šādu punktu:

"2.a Dalībvalstis līdz 2017. gada 1. janvārim nodrošina, ka attiecībā uz visu valsts ģeogrāfisko teritoriju vai nu kā atsevišķs plāns, vai arī kā skaidri nodalīta cita plāna daļa ir izveidots viens vai vairāki plāni inspicēšanai, ko veic saskaņā ar 2. punktu ("inspekciju plāns"). Inspekciju plānu pamatā ir riska novērtējumus par konkrētām atkritumu plūsmām un nelikumīgo sūtījumu avotiem un – attiecīgos gadījumos, ja tādi dati ir pieejami, – izmeklēšanas dati, piemēram, dati par policijas un muitas iestāžu veiktu izmeklēšanu un noziedzīgu darbību analīzi. Minētā riska novērtējuma mērķis cita starpā ir noskaidrot vajadzīgo inspekciju minimālo skaitu, tostarp objektu, uzņēmumu, starpnieku, tirgotāju un atkritumu sūtījumu vai attiecīgās reģenerācijas vai apglabāšanas fizisku pārbaudžu skaitu. Inspekciju plāns ietver šādus elementus:

- a) inspekciju mērķi un prioritātes, tostarp apraksts par to, kā šīs prioritātes ir tikušas noteiktas;

- b) inspekciju plānā iekļautais ģeogrāfiskais apgabals;

- c) informācija par plānotajām inspekcijām, tostarp par fiziskām pārbaudēm;

- d) katrai inspekcijās iesaistītajai iestādei piešķirtie uzdevumi;
- e) kārtība sadarbībai starp inspekcijās iesaistītajām iestādēm;
- f) informācija par inspektoru apmācību ar inspekcijām saistītos jautājumos;
- g) informācija par cilvēkresursiem, finanšu resursiem un citiem resursiem attiecīgā inspekciju plāna īstenošanai.

Inspekciju plānu pārskata vismaz reizi trijos gados un vajadzības gadījumā atjaunina. Minētajā pārskatīšanā novērtē, kādā mērā ir realizēti attiecīgā inspekciju plāna mērķi un citi elementi.”;

- c) panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

“3. Sūtījumu inspekcijas var veikt jo īpaši:

- a) izcelsmes vietā, veicot tās kopā ar radītāju, īpašnieku vai paziņotāju;
- b) saņemšanas galapunktā, tostarp pagaidu un cita veida reģenerācijas vai apglabāšanas galapunktā, veicot tās kopā ar saņēmēju vai uzņēmumu;
- c) pie Savienības robežām; un/vai
- d) sūtīšanas laikā Savienības teritorijā.”;

- d) panta 4. punktu aizstāj ar šādu:

“4. Sūtījumu inspekcijas ietver dokumentu pārbaudi, identitātes apliecinājumu un attiecīgā gadījumā atkritumu fizisku pārbaudi.”;

- e) iekļauj šādus punktus:

“4.a Lai pārlicinātos, vai viela vai priekšmets, ko pārvadā pa autoceļiem, dzelzceļu, gaisu, jūru vai iekšējiem ūdensceļiem, nav atkritumi, inspekcijās iesaistītās iestādes, neskarot Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2012/19/ES (*), var prasīt fiziskai vai juridiskai personai, kuras īpašumā ir attiecīgā viela vai priekšmets vai kura organizē tā pārvadāšanu, lai tā iesniedz dokumentārus pierādījumus par:

- a) attiecīgās vielas vai priekšmeta izcelsmi un galamērķi;
- b) to, ka tie nav atkritumi, tostarp attiecīgā gadījumā funkcionalitātes pierādījumus.

Pirmās daļas vajadzībām pārlicinās arī par vielas vai priekšmeta aizsardzību pret bojājumiem transportēšanas, iekraušanas un izkraušanas laikā, piemēram, piemērotu iepakojumu un atbilstošu krāvumu.

4.b Inspekcijās iesaistītās iestādes var secināt, ka attiecīgā viela vai priekšmets ir atkritumi, ja:

- iestāžu norādītajā termiņā nav sniegti pierādījumi, kas minēti 4.a punktā vai kas prasīti citos Savienības tiesību aktos, lai pārliecinātos, ka viela vai priekšmets nav atkritumi, vai
- tās uzskata tām pieejamos pierādījumus un informāciju par nepietiekamiem, lai izdarītu secinājumu, vai tās uzskata pret bojājumiem nodrošināto aizsardzību par nepietiekamu.

Tādos gadījumos attiecīgās vielas vai priekšmeta pārvadājums vai attiecīgais atkritumu sūtījums tiek uzskatīts par nelikumīgu sūtījumu. Tāpēc ar to rīkojas saskaņā ar 24. un 25. pantu, un inspekcijās iesaistītā iestāde par to nekavējoties informē valsts, kurā notikusi attiecīgā inspekcija, kompetento iestādi.

4.c Lai pārliecinātos, vai sūtījums atbilst šīs regulas prasībām, inspekcijās iesaistītās iestādes var prasīt paziņotājam, personai, kas organizē sūtījumu, īpašniekam, pārvadātājam, saņēmējam un uzņēmumam, kas saņem atkritumus, iestāžu norādītā termiņā iesniegt tām attiecīgus dokumentārus pierādījumus.

Lai pārliecinātos, vai atkritumu sūtījums, uz ko attiecas 18. panta vispārējās informācijas prasības, ir paredzēts reģenerācijas darbībām saskaņā ar 49. pantu, inspekcijās iesaistītās iestādes var pieprasīt personai, kas organizē sūtījumu, iesniegt būtiskus dokumentārus pierādījumus, ko nodrošina pagaidu un cita veida reģenerācijas uzņēmums un ko vajadzības gadījumā apstiprina galamērķa kompetentā iestāde.

4.d Ja inspekcijās iesaistīto iestāžu norādītajā termiņā inspekcijās iesaistītajām iestādēm nav sniegti 4.c punktā minētie pierādījumi vai tās tām pieejamos pierādījumus un informāciju uzskata par nepietiekamu, lai izdarītu secinājumu, attiecīgais sūtījums tiek uzskatīts par nelikumīgu sūtījumu. Tāpēc ar to rīkojas saskaņā ar 24. un 25. pantu, un inspekcijās iesaistītās iestādes par to nekavējoties informē attiecīgās valsts, kurā notikusi inspekcija, kompetento iestādi.

4.e Līdz 2015. gada 18. jūlijam Komisija ar īstenošanas aktiem pieņem Padomes Regulā (EEK) Nr. 2658/87 (***) paredzēto kombinētās nomenklatūras kodu un šīs regulas III, IIIA, IIIB, IV, IVA un V pielikuma atkritumu ierakstu provizorisku atbilstības tabulu. Komisija atjaunina minēto atbilstības tabulu, lai ņemtu vērā izmaiņas minētajā nomenklatūrā un minētajos pielikumos ietvertajos ierakstos, kā arī ietvertu jaunus ar atkritumiem saistītus Pasaules Muitas organizācijas pieņemtus harmonizētās sistēmas nomenklatūras kodus.

Šos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 59.a panta 2. punktā.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2012/19/ES (2012. gada 4. jūlijs) par elektrisko un elektronisko iekārtu atkritumiem (EEIA) (OV L 197, 24.7.2012., 38. lpp.).

(**) Padomes Regula (EEK) Nr. 2658/87 (1987. gada 23. jūlijs) par tarifu un statistikas nomenklatūru un kopējo muitas tarifu (OV L 256, 7.9.1987., 1. lpp.);

f) panta 5. punktu aizstāj ar šādu:

“5. Dalībvalstis divpusēji un daudzpusēji sadarbojas cita ar citu, lai veicinātu nelikumīgu sūtījumu novēršanu un atklāšanu. Tās apmainās ar attiecīgu informāciju par atkritumu sūtījumiem, atkritumu plūsmām, operatoriem un uzņēmumiem, kā arī dalās pieredzē un zināšanās par īstenošanas pasākumiem, tostarp riska novērtējumu, ko veic saskaņā ar šā panta 2.a punktu, un šo informācijas apmaiņu veic, izmantojot pastāvošas struktūras, jo īpaši saskaņā ar šīs regulas 54. pantu nozīmēto korespondentu tīklu.”;

4) regulas 51. panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

“2. Līdz katra kalendārā gada beigām dalībvalstis arī izstrādā ziņojumu par iepriekšējo gadu, balstoties uz papildu ziņošanas anketu, kas sniegta IX pielikumā, un to nosūta Komisijai. Mēneša laikā pēc minētā ziņojuma nosūtīšanas Komisijai dalībvalstis arī dara publiski pieejamu – tostarp elektroniski internetā – to ziņojuma daļu, kas attiecas uz 24. pantu un 50. panta 1., 2. un 2.a punktu, tostarp IX pielikuma 5. tabulu, pievienojot šai informācijai paskaidrojumus, ko tās uzskata par vajadzīgiem. Komisija izveido sarakstu ar dalībvalstu hipersaitēm, kuras minētas daļā, kas attiecas uz IX pielikuma 50. panta 2. un 2.a punktu, un dara to publiski pieejamu savā tīmekļa vietnē.”;

5) regulas 58. pantu aizstāj ar šādu:

“58. pants

Grozījumu izdarīšana pielikumos

1. Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 58.a pantu, lai grozītu:

- a) IA, IB, IC, II, III, IIIA, IIIB, IV, V, VI un VII pielikumu, ņemot vērā grozījumus, par ko vienojas saskaņā ar Bāzeles konvenciju un ESAO lēmumu;
- b) V pielikumu, atspoguļojot izmaiņas atkritumu sarakstā, kas pieņemts saskaņā ar Direktīvas 2008/98/EK 7. pantu;
- c) VIII pielikumu, atspoguļojot lēmumus, kas pieņemti saskaņā ar attiecīgām starptautiskām konvencijām un nolīgumiem.”;

6) iekļauj šādu pantu:

“58.a pants

Deleģēšanas īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.
2. Šīs regulas 58. pantā minēto pilnvaru deleģēšanu Komisijai piešķir uz piecu gadu laikposmu no 2014. gada 17. jūlija. Komisija sagatavo ziņojumu par pilnvaru deleģēšanu vēlākais deviņus mēnešus pirms piecu gadu perioda beigām. Pilnvaru deleģēšana tiek automātiski pagarināta uz tāda paša ilguma laikposmiem, ja vien Eiropas Parlaments vai Padome neiebilst pret šādu pagarinājumu vēlākais trīs mēnešus pirms katra laikposma beigām.
3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 58. pantā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī vai arī vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.
4. Tiklīdz tā pieņem deleģētu aktu, Komisija par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.
5. Saskaņā ar 58. pantu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja divos mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus vai pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.”;

7) svītro 59. pantu;

8) regulas 59.a pantu aizstāj ar šādu:

“59.a pants

Komiteju procedūra

1. Komisijai palīdz komiteja, kas izveidota ar Direktīvas 2008/98/EK 39. pantu. Minētā komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

Ja komiteja nesniedz atzinumu, Komisija īstenošanas akta projektu nepieņem un piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. panta 4. punkta trešo daļu.”;

9) regulas 60. pantā iekļauj šādu punktu:

“2.a Līdz 2020. gada 31. decembrim Komisija, cita starpā ņemot vērā saskaņā ar 51. pantu sagatavotos ziņojumus, pārskata šo regulu un iesniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei par tā rezultātiem, vajadzības gadījumā ziņojumam pievienojot leģislatīva akta priekšlikumu. Veicot pārskatīšanu, Komisija jo īpaši ņem vērā 50. panta 2.a punkta efektivitāti nelikumīgu sūtījumu apkarošanā, ievērojot vides, sociālos un ekonomiskos aspektus.”;

10) regulas IX pielikumu groza šādi:

a) pielikuma daļu, kas attiecas uz 50. panta 2. punktu, aizstāj ar šādu:

“Apkopota informācija par rezultātiem, kas gūti saskaņā ar 50. panta 2. punktu veiktajās inspekcijās, tostarp:

— ar atkritumu sūtījumiem saistītu objektu, uzņēmumu, starpnieku un tirgotāju inspekciju, tostarp fizisku pārbaudi, skaits,

— atkritumu sūtījumu inspekciju, tostarp fizisku pārbaudi, skaits,

— ar atkritumu sūtījumiem saistītu objektu, uzņēmumu, starpnieku un tirgotāju veiktu iespējamu nelikumību skaits,

— minēto inspekciju laikā konstatēto iespējamo nelikumīgo sūtījumu skaits.

Papildu piezīmes:”;

b) pievieno šādu daļu, kas attiecas uz 50. panta 2.a punktu:

“50. panta 2.a punkts

Informācija par inspekciju plāniem

Inspekciju plānu skaits attiecībā uz visu ģeogrāfisko teritoriju:

Inspekciju plāna(-u) pieņemšanas datums un laikposms, uz ko tas (tie) attiecas:

Pēdējais inspekciju plāna(-u) pārskatīšanas datums:

Inspekcijās iesaistītās iestādes un sadarbība starp tām:

Norāda personas vai struktūras, kurām var ziņot par problēmām vai pārkāpumiem.”;

c) pievieno šādu daļu, kas attiecas uz 50. panta 2. un 2.a punktu:

“Saite, kurā ir elektroniski pieejama informācija, ko dalībvalstis darījušas publiski pieejamu internetā saskaņā ar 51. panta 2. punktu.”;

11) regulas IX pielikuma 5. tabulā pēdējās slejas virsrakstu aizstāj ar šādu:

“Veiktie pasākumi, tostarp uzliktās sankcijas”.

2. pants

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no 2016. gada 1. janvāra.

Atkāpjoties no otrās daļas, 1. panta 4. punktu piemēro no 2018. gada 1. janvāra.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2014. gada 15. maijā

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
M. SCHULZ

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
D. KOURKOULAS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) Nr. 661/2014**(2014. gada 15. maijs),****ar kuru groza Padomes Regulu (EK) Nr. 2012/2002, ar ko izveido Eiropas Savienības Solidaritātes fondu**

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 175. panta trešo daļu un 212. panta 2. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu ⁽²⁾,saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽³⁾,

tā kā:

- (1) Eiropas Savienības Solidaritātes fonds (turpmāk "Fonds") tika izveidots ar Padomes Regulu (EK) Nr. 2012/2002 ⁽⁴⁾.
- (2) Ir svarīgi, lai Savienības rīcībā būtu stabils un elastīgs instruments, kas tai ļautu būt solidarai ar iedzīvotājiem, kuri ir saskārušies ar lielām dabas katastrofām, kas nopietni ietekmē viņu ekonomisko un sociālo attīstību, raidīt viņiem skaidru politisku signālu un sniegt patiesu atbalstu.
- (3) Savienības pausto nodomu palīdzēt kandidātvalstīm ceļā uz stabilitāti un ilgspējīgu ekonomisko un politisko attīstību atbilstīgi skaidrai Eiropas perspektīvai nebūtu jākavē lielu dabas katastrofu izraisītām nelabvēlīgām sekām. Tādēļ Savienībai būtu jāturpina būt solidarai ar trešām valstīm, kuras ar to risina pievienošanās sarunas un ar kurām ir atvērta starpvaldību konference par pievienošanos. Tāpēc, attiecinot šīs regulas darbības jomu uz šīm valstīm, kā papildu juridiskais pamats jānosaka Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 212. pants.
- (4) Komisijai būtu jāvar ātri pieņemt lēmumus par konkrētu finanšu līdzekļu piešķiršanu un pēc iespējas drīzu izmantošanu. Būtu attiecīgi jāpielāgo administratīvās procedūras, un tās jāierobežo līdz nepieciešamajam minimumam. Šajā nolūkā Eiropas Parlaments, Padome un Komisija noslēdza 2013. gada 2. decembra Iestāžu nolīgumu par budžeta disciplīnu, sadarbību budžeta jautājumos un pareizu finanšu pārvaldību ⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ 2013. gada 10. decembra atzinums (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēts).

⁽²⁾ 2013. gada 28. novembra atzinums (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēts).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta 2014. gada 16. aprīļa nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes 2014. gada 6. maija lēmums.

⁽⁴⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 2012/2002 (2002. gada 11. novembris), ar ko izveido Eiropas Savienības Solidaritātes fondu (OV L 311, 14.11.2002., 3. lpp.).

⁽⁵⁾ Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas (2013. gada 2. decembris) Iestāžu nolīgums par budžeta disciplīnu, sadarbību budžeta jautājumos un pareizu finanšu pārvaldību (OV C 373, 20.12.2013., 1. lpp.).

- (5) Regulā (EK) Nr. 2012/2002 ietvertā terminoloģija un noteiktās procedūras būtu jāpielāgo noteikumiem, kas paredzēti Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES, Euratom) Nr. 966/2012 ⁽¹⁾.
- (6) Dabas katastrofas definīcijai, kas nosaka Regulas (EK) Nr. 2012/2002 darbības jomu, vajadzētu būt nepārprotamai.
- (7) Tādu cita veida katastrofu radīti zaudējumi, kuri domino efekta dēļ ir tiešas dabas katastrofas sekas, Regulā (EK) Nr. 2012/2002 būtu jāuzskata par daļu no tiešiem dabas katastrofas izraisītiem zaudējumiem.
- (8) Lai kodificētu iedibināto praksi un nodrošinātu vienlīdzīgu attieksmi pret pieteikumiem, finansiāls pabalsts no Fonda būtu jāpiešķir tikai tiešu zaudējumu gadījumā.
- (9) "Liela dabas katastrofa" Regulas (EK) Nr. 2012/2002 nozīmē būtu precīzāk jādefinē kā katastrofa, kas izraisījusi tiešus zaudējumus, kuri pārsniedz finansiālā izteiksmē noteiktu robežvērtību. Šādi zaudējumi būtu jāizsaka atsaucē gada cenās vai kā procentuāla vērtība no attiecīgās valsts nacionālā kopienākuma (NKI).
- (10) Lai labāk tiktu ņemtas vērā tādu dabas katastrofu īpašās iezīmes, kuras nopietni ietekmē attiecīgo reģionu ekonomisko un sociālo attīstību, bet kuru radīto zaudējumu apmērs nesasniedz minimālo robežvērtību finansiāla pabalsta saņemšanai no Fonda, būtu jānosaka kritēriji, kas piemērojami reģionālu dabas katastrofu gadījumā, pamatojoties uz zaudējumiem, kurus var aprēķināt, atsaucoties uz reģionālo iekšzemes kopproduktu (IKP), un šajā ziņā ar īpašo struktūras sociālo un ekonomisko stāvokli, ko vēl vairāk apgrūtina īpašās iezīmes tālākajos reģionos, proti, Gvadelupā, Francijas Gviānā, Martinikā, Reinjonā, Majotā, Senmartēnā, Azoru salās, Mateirā un Kanāriju salās LESD 349. panta nozīmē, pamato atkāpes noteikšana šiem reģioniem, nosakot īpašu robežvērtību 1 % apmērā no IKP. Kritēriji būtu jānosaka skaidri un vienkārši, lai samazinātu Regulas (EK) Nr. 2012/2002 prasībām neatbilstīgu pieteikumu iesniegšanas iespējamību.
- (11) Lai nodrošinātu pieteikumu objektīvu apstrādi, nosakot tiešos zaudējumus, būtu jāizmanto Eurostat dati saskaņotā formātā.
- (12) Fondam visā īstenošanas periodā būtu jāsniedz atbalsts infrastruktūras atjaunošanai darba kārtībā un katastrofas skarto apgabalu tīrīšanai, kā arī tādu izmaksu segšanai, kas saistītas ar glābšanas dienestu darbību un pagaidu mītnu nodrošināšanu katastrofas skartajiem iedzīvotājiem. Būtu jādefinē, ko nozīmē infrastruktūras atjaunošana darba kārtībā, un jāprecizē, kādā apmērā Fonds varēs sniegt atbalstu attiecīgo izmaksu segšanā. Būtu jādefinē arī tas, kādu laikposmu to cilvēku izmitināšanai, kas dabas katastrofas dēļ zaudējuši mājokli, var uzskatīt par pagaidu izmitināšanu.
- (13) Regulas (EK) Nr. 2012/2002 noteikumi būtu jāpielāgo vispārējai Savienības finansēšanas politikai attiecībā uz pievienotās vērtības nodokli.
- (14) Būtu arī jāprecizē, cik lielā apmērā attiecīgo pasākumu izdevumos iespējams iekļaut tehniskās palīdzības izdevumus.
- (15) Lai novērstu to, ka saņēmējvalstis gūst tīru peļņu no Fonda iesaistīšanās, būtu jāprecizē nosacījumi, kādos Fonda finansētie pasākumi var radīt ieņēmumus.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES, Euratom) Nr. 966/2012 (2012. gada 25. oktobris) par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam, un par Padomes Regulas (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 atcelšanu (OV L 298, 26.10.2012., 1. lpp.).

- (16) Noteikta veida dabas katastrofas, piemēram, *inter alia*, sausums, veidojas ilgākā periodā, pirms tiek sajusta to ietekme. Būtu jāparedz noteikumi, lai varētu izmantot Fonda līdzekļus arī šādos gadījumos.
- (17) Ir būtiski nodrošināt, lai uz pabalstu tiesīgās valstis darītu visu nepieciešamo dabas katastrofu novēršanai un to seku mazināšanai, tostarp pilnīgi īstenojot attiecīgos Savienības tiesību aktus par katastrofu riska novēršanu un pārvaldību, kā arī izmantojot pieejamo Savienības finansējumu attiecīgiem ieguldījumiem. Tāpēc būtu jāparedz noteikumi, lai tad, ja ar Eiropas Savienības Tiesas spriedumu konstatēts, ka dalībvalsts, kurai piešķirts finansiāls pabalsts no Fonda saistībā ar agrāku dabas katastrofu, nav ievērojusi attiecīgos Savienības tiesību aktus par katastrofu riska novēršanu un pārvaldību un tā iesniedz jaunu pieteikumu saistībā ar tāda paša veida dabas katastrofu, Fonds tās pieteikumu var noraidīt vai samazināt finansiālā pabalsta apmēru.
- (18) Ir iespējams, ka dalībvalstīm finansiālais atbalsts reaģēšanai uz dabas katastrofu var būt nepieciešams ātrāk, nekā iespējams nodrošināt, īstenojot parasto procedūru. Tāpēc ir lietderīgi paredzēt iespēju pēc katastrofas skartās dalībvalsts lūguma veikt avansa maksājumu neilgi pēc tam, kad Komisijai iesniegts pieteikums finansiāla pabalsta no Fonda saņemšanai. Avansa apmēram nebūtu jāpārsniedz noteikta summa, un tas būtu jāņem vērā, izmaksājot galīgo finansiālā pabalsta summu. Nepamatoti izmaksāts avanss dalībvalstij būtu jāatmaksā noteiktā īsā laikposmā. Tam, ka ir izmaksāts avanss, nebūtu jāietekmē galīgais lēmums par Fonda izmantošanu.
- (19) Administratīvajām procedūrām finansiāla pabalsta izmaksāšanai vajadzētu būt pēc iespējas vienkāršām un laika ziņā ekonomiskām. Tāpēc īstenošanas aktos, ar ko dalībvalstīm piešķir finansiālu pabalstu, būtu jāietver sīki izstrādāti Fonda finansiālā pabalsta īstenošanas noteikumi. Savukārt ar saņēmējvalstīm, kuras vēl nav dalībvalstis, juridisku iemeslu dēļ būtu jānoslēdz atsevišķi īstenošanas nolīgumi.
- (20) Komisijai, lai palīdzētu dalībvalstīm, būtu jāsniedz norādes par to, kā efektīvi piekļūt Fondam un izmantot to un kā visvienkāršākā veidā iesniegt pieteikumu, lai saņemtu Fonda palīdzību.
- (21) Regulā (ES, Euratom) Nr. 966/2012 ir paredzētas dalītās un netiešās pārvaldības sistēmas pārmaiņas, tostarp īpašas ziņošanas prasības, kuras būtu jāņem vērā. Ziņošanas pienākumiem būtu jāatspoguļo īsais Fonda pasākumu īstenošanas periods. Par Savienības līdzekļu pārvaldību un kontroli atbildīgo struktūru izraudzīšanās procedūrām būtu jāatbilst instrumenta būtībai, un tām nebūtu jāaizkavē finansiālā pabalsta izmaksu no Fonda. Tāpēc ir jāpiemēro atkāpes no Regulas (ES, Euratom) Nr. 966/2012.
- (22) Būtu jāparedz noteikumi, lai izvairītos no Fonda finansēto pasākumu divkārtas finansēšanas arī no citiem Savienības finanšu instrumentiem vai starptautiskiem juridiskiem instrumentiem konkrētu zaudējumu kompensēšanai.
- (23) Veidam, kā valstis var deklarēt izdevumus, ko tās segušas ar līdzekļiem no Fonda finansiālā pabalsta, vajadzētu būt pēc iespējas vienkāršam. Tāpēc attiecībā uz valstīm, kas nav eurozonas dalībvalstis, atbalsta īstenošanas periodā būtu jāizmanto vienots valūtas maiņas kurss.
- (24) Lai nodrošinātu vienotus nosacījumus Regulas (EK) Nr. 1012/2002 īstenošanai, īstenošanas pilnvaras būtu jāpiešķir Komisijai attiecībā uz lēmumiem par konkrētiem finanšu pabalstiem vai jebkuriem avansa maksājumiem no Fonda uz pabalstu tiesīgajām valstīm.
- (25) Būtu jāprecizē Regulā (EK) Nr. 1012/2002 paredzētie noteikumi, ar kuriem reglamentē Savienības finansiālo interešu aizsardzību, skaidri nosakot pasākumus pārkāpumu novēršanai, konstatēšanai un izmeklēšanai, kā arī zaudēto, nepamatoti izmaksāto vai nepareizi izmantoto līdzekļu atgūšanai.

- (26) Ņemot vērā to, ka šīs regulas mērķus – proti, nodrošināt Savienības mēroga solidaritāti dabas katastrofas skartu valstu atbalstam – nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, rīkojoties uz *ad hoc* pamata, bet, piemērojot sistematisku, regulāru un taisnīgu finanšu atbalsta piešķiršanas metodi, kurā atbilstīgi iespējām iesaistītas visas dalībvalstis, minētos mērķus var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai.
- (27) Tāpēc būtu attiecīgi jāgroza Regula (EK) Nr. 2012/2002,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

1. pants

Grozījumi

Regulu (EK) Nr. 2012/2002 groza šādi:

- 1) regulas 2. pantu aizstāj ar šādu:

“2. pants

1. Pēc lūguma, ko izsaka kāda dalībvalsts vai valsts, kura ar Savienību risina pievienošanās sarunas (turpmāk “uz pabalstu tiesīga valsts”), palīdzību no Fonda var izmantot, ja liela vai reģionāla dabas katastrofa uz pabalstu tiesīgas valsts vai tās kaimiņos esošas uz pabalstu tiesīgas valsts teritorijā ir ievērojami ietekmējusi dzīves apstākļus, vidi vai ekonomiku vienā vai vairākos minētās uz pabalstu tiesīgās valsts reģionos. Tiešos zaudējumus, ko radījušas tiešas dabas katastrofas sekas, uzskata par daļu no šīs dabas katastrofas radītajiem zaudējumiem.

2. Šajā regulā “liela dabas katastrofa” ir jebkura dabas katastrofa, kuras dēļ uz pabalstu tiesīgajā valstī tiešie zaudējumi pārsniedz vai nu EUR 3 000 000 000 (2011. gada cenās), vai arī 0,6 % no tās NKI.

3. Šajā regulā “reģionāla dabas katastrofa” ir jebkāda dabas katastrofa, kas uz pabalstu tiesīgas valsts reģionā *NUTS* 2 līmenī rada tiešus zaudējumus, kuri pārsniedz 1,5 % no minētā reģiona iekšzemes kopprodukta (IKP).

Atkāpjoties no pirmās daļas, ja attiecīgais reģions, kurā notikusi dabas katastrofa, pieder pie tālākajiem reģioniem Līguma par Eiropas Savienības darbību 349. panta nozīmē, “reģionāla dabas katastrofa” ir jebkāda dabas katastrofa, kas rada tiešus zaudējumus, kuri pārsniedz 1 % no minētā reģiona IKP.

Ja dabas katastrofa skar vairākus reģionus *NUTS* 2 līmenī, robežvērtību piemēro šo reģionu vidējam svērtam IKP, ko aprēķina, ņemot vērā katra reģiona zaudējuma daļu no kopējiem zaudējumiem.

4. Fonda atbalstu uz pabalstu tiesīgajā valstī var izmantot arī saistībā ar jebkuru lielu dabas katastrofu kaimiņos esošā uz pabalstu tiesīgā valstī.

5. Šā panta piemērošanas nolūkā izmanto saskaņotus *Eurostat* statistikas datus.”;

2) regulas 3. pantu groza šādi:

a) panta 1., 2. un 3. punktu aizstāj ar šādiem:

“1. Palīdzību sniedz kā finansiālu pabalstu no Fonda. Par katru dabas katastrofu uz pabalstu tiesīgajai valstij piešķir vienreizēju finansiālu pabalstu.

2. Fonda mērķis ir papildināt katastrofu skarto valstu centienus un segt daļu no publiskajiem izdevumiem, lai palīdzētu uz pabalstu tiesīgajai valstij veikt turpmāk norādītus būtiskus avārijas un atjaunošanas darbus atkarībā no dabas katastrofas veida:

a) enerģētikas, ūdens un notekūdeņu, telesakaru, transporta, veselības un izglītības nozares infrastruktūras un iekārtu atjaunošana darba kārtībā;

b) pagaidu mītņu nodrošināšana un glābšanas dienestu finansēšana, lai apmierinātu katastrofas skarto iedzīvotāju vajadzības;

c) preventīvu infrastruktūru nostiprināšana un pasākumi kultūras mantojuma aizsardzībai;

d) katastrofas skarto zonu tīrīšana, tostarp dabas zonu tīrīšana, vajadzības gadījumā atbilstoši uz ekosistēmām balstītām pieejām, kā arī skarto dabas zonu tūlītēja atjaunošana, lai izvairītos no augsnes erozijas tūlītējām sekām.

Piemērojot šā punkta a) apakšpunktu, “atjaunošana darba kārtībā” ir infrastruktūras un iekārtu atjaunošana tādā stāvoklī, kādā tās bija pirms dabas katastrofas. Ja juridiski nav iespējams vai ekonomiski nav pamatoti tās atjaunot tādā stāvoklī, kādā tās bija pirms dabas katastrofas, vai ja saņēmējvalsts nolemj pārvietot vai uzlabot skartās infrastruktūras vai iekārtu darbību, lai uzlabotu to izturības spējas pret dabas katastrofām nākotnē, Fonds var sniegt atbalstu vienīgi tādā apmērā, lai segtu izmaksu tāmi par atjaunošanu tādā stāvoklī, kāds bija pirms katastrofas.

Izmaksas, kas pārsniedz otrajā daļā minēto izmaksu līmeni, finansē pati saņēmējvalsts no saviem vai, ja iespējams, no citiem Savienības fondiem.

Piemērojot šā punkta b) apakšpunktu, “pagaidu mītne” ir mītne, kurā attiecīgos iedzīvotājus izmitina līdz brīdim, kad tie var atgriezties savos sākotnējos mājokļos pēc to remonta vai atjaunošanas.

3. Ar maksājumiem no Fonda finansē tikai tādos pasākumus, kas paredzēti neapdrošināmu postījumu likvidēšanai, un tie ir atgūstami, ja par veiktajiem remontdarbiem vēlāk samaksā trešā persona saskaņā ar 8. panta 4. punktu.”;

b) pievieno šādus punktus:

“4. Pievienotās vērtības nodoklis (PVN) nav uzskatāms par pasākuma attiecināmiem izdevumiem, ja vien tas nav tāds PVN, kas nav atgūstams saskaņā ar valsts tiesību aktiem par PVN.

5. Finansiālu pabalstu no Fonda nepiešķir tehniskās palīdzības pasākumiem saistībā ar pārvaldību, uzraudzību, informēšanu un saziņu, sūdzību izskatīšanu, kontroli un revīziju.

Izmaksas, kas saistītas ar 2. punktā minēto pasākumu sagatavošanu un īstenošanu, tostarp izmaksas, kas saistītas ar būtiskām tehniskām zināšanām, ir attiecināmas kā daļa no projekta izmaksām.

6. Ja 2. punktā minētajiem pasākumiem ar Fonda finansiālo pabalstu tiek radīti ieņēmumi, kopējais finansiālais pabalsts no Fonda nepārsniedz kopējās avārijas un atjaunošanas darbu neto izmaksas, ko sedz saņēmējvalsts. Saņēmējvalsts saskaņā ar 8. panta 3. punktu ziņojumā par Fonda finansiālā pabalsta izlietojumu iekļauj attiecīgu paziņojumu.

7. Katra gada 1. oktobrī ir pieejama vismaz viena ceturtdaļa no Fondam pieejamās gada summas, lai varētu segt izmaksas, kas varētu rasties līdz gada beigām.”;

3) regulas 4. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Iespējami drīz un ne vēlāk kā divpadsmit nedēļas no dienas, kad dabas katastrofas dēļ radušies pirmie zaudējumi, uz pabalstu tiesīgās valsts atbildīgās iestādes var iesniegt Komisijai pieteikumu Fonda finansiālā pabalsta saņemšanai, kurā sniedz vismaz visu pieejamo informāciju par šādiem aspektiem:

a) kopējie dabas katastrofas nodarītie tiešie zaudējumi un ietekme uz skartajiem iedzīvotājiem, skarto ekonomiku un vidi;

b) paredzamās 3. panta 2. punktā minēto darbu izmaksas;

c) citi Savienības finansējuma avoti;

d) citi valsts vai starptautiskā finansējuma avoti, tostarp valsts vai privātā apdrošināšana, kas varētu palīdzēt segt postījumu likvidēšanas izmaksas;

e) īss apraksts par to, kā īstenoti ar attiecīgo dabas katastrofas veidu saistītie Savienības tiesību akti par dabas katastrofu riska novēršanu un pārvaldību.”;

b) iekļauj šādus punktus:

“1.a Pamatotos gadījumos atbildīgās valsts iestādes var pēc 1. punktā minētā termiņa iesniegt papildinformāciju, lai pabeigtu vai papildinātu savu iesniegumu.

1.b Komisija sagatavo ieteikumus par to, kā efektīvi piekļūt Fondam un to izmantot. Ieteikumus izstrādā līdz 2014. gada 30. septembrim, un tajos sniedz detalizētu informāciju par pieteikumu sastādīšanas procedūrām, tostarp prasībām attiecībā uz Komisijai iesniedzamo informāciju. Ieteikumus publicē attiecīgo Komisijas ģenerāldirektorātu tīmekļa vietnēs, un Komisija nodrošina to plašāku izplatīšanu potenciālajām uz pabalstu tiesīgajām valstīm.

1.c Pakāpeniski progresējošas dabas katastrofas gadījumā 1. punktā noteiktais termiņš sākas dienā, kad uz pabalstu tiesīgās valsts iestādes veic pirmos oficiālos pasākumus dabas katastrofas seku likvidēšanai, vai dienā, kad tās izsludināja ārkārtas stāvokli.”;

c) panta 2. līdz 5. punktu aizstāj ar šādiem:

“2. Pamatojoties uz 1. punktā minēto informāciju un visiem uz pabalstu tiesīgās valsts skaidrojumiem, Komisija izvērtē, vai ir ievēroti Fonda finansiālā pabalsta izmantošanas nosacījumi, un iespējami drīz, bet ne vēlāk kā sešas nedēļas pēc pieteikuma saņemšanas, skaitot no pilna pieteikuma saņemšanas dienas, neskaitot tulkošanai nepieciešamo laiku, nosaka Fonda iespējamā atbalsta apmēru pieejamo finanšu līdzekļu robežās.

Ja Komisija nolēmj piešķirt Fonda finansiālo pabalstu, pamatojoties uz pieteikumu par dabas katastrofu, kas saņemts pēc 2014. gada 28. jūnija un uz ko attiecas šīs regulas darbības joma, tā var noraidīt turpmāku pieteikumu finansiālā pabalsta saņemšanai saistībā ar dabas katastrofu vai samazināt pieejamo atbalsta summu, ja dalībvalstij tiek piemērota pārkāpuma procedūra un Eiropas Savienības Tiesa pieņemusi galīgu spriedumu, ka attiecīgā dalībvalsts nav īstenojusi tādas Savienības tiesību aktus par katastrofu riska novēršanu un pārvaldību, kas ir tieši saistīti ar notikušās dabas katastrofas veidu.

Komisija nodrošina vienlīdzīgu attieksmi pret visiem pieteikumiem Fonda finansiālā pabalsta saņemšanai.

3. Ja Komisija ir secinājusi, ka nosacījumi Fonda finansiālā pabalsta sniegšanai ir izpildīti, Komisija Eiropas Parlamentam un Padomei nekavējoties iesniedz vajadzīgos priekšlikumus Fonda izmantošanai un attiecīgo apropriāciju piešķiršanai. Minētajos priekšlikumos ietver:

- a) visu 1. punktā minēto pieejamo informāciju;
- b) visu citu attiecīgo informāciju, kas ir Komisijas rīcībā;
- c) pierādījumus, ka ir izpildīti 2. panta nosacījumi; un
- d) ierosināto summu pamatojumu.

Lēmumu par Fonda izmantošanu – pēc iespējas drīz pēc tam, kad Komisija ir iesniegusi priekšlikumu, – kopīgi pieņem Eiropas Parlaments un Padome.

Gan Komisija, no vienas puses, gan Eiropas Parlaments un Padome, no otras puses, cenšas pēc iespējas saīsināt laiku, kas vajadzīgs, lai izmantotu Fondu.

4. Kad Eiropas Parlaments un Padome ir piešķirusi apropriācijas, Komisija ar īstenošanas aktu pieņem lēmumu par Fonda finansiālā pabalsta piešķiršanu un nekavējoties izmaksā saņēmējvalstij minēto finansiālo pabalstu vienā maksājumā. Ja saskaņā ar 4.a pantu ir izmaksāts avanss, izmaksā tikai atlikumu.

5. Izdevumu attiecināmības laikposms sākas no dienas, kad pirmo reizi radušies 1. punktā minētie zaudējumi. Pakāpeniski progresējošas dabas katastrofas gadījumā izdevumu attiecināmības laikposms sākas no dienas, kad uz pabalstu tiesīgās valsts publiskās iestādes pirmoreiz ir rīkojušās, vai no dienas, kad tās ir izsludinājušas ārkārtas stāvokli, kā minēts 1.c punktā.”;

4) iekļauj šādu pantu:

“4.a pants

1. Iesniedzot Komisijai pieteikumu Fonda finansiālā pabalsta saņemšanai, dalībvalsts var lūgt izmaksāt avansu. Komisija sagatavo sākotnēju izvērtējumu par to, vai pieteikums atbilst 4. panta 1. punkta nosacījumiem, un noskaidro, vai ir pieejami budžeta līdzekļi. Ja nosacījumi ir izpildīti un ir pieejami pietiekami līdzekļi, Komisija ar īstenošanas aktu var pieņemt lēmumu par avansa piešķiršanu un to nekavējoties izmaksāt pirms 4. panta 4. punktā minētā lēmuma pieņemšanas. Avansu izmaksā, neskarot galīgo lēmumu par Fonda izmantošanu.

2. Avansa apmērs nepārsniedz 10 % no paredzamās finansiālā pabalsta summas un nekādā gadījumā nav lielāks par EUR 30 000 000. Kad ir noteikts finansiālā pabalsta galīgais apmērs, Komisija pirms finansiālā pabalsta atlikuma izmaksāšanas ņem vērā avansa summu. Komisija atgūst nepamatoti izmaksātu avansu.

3. Jebkādu atmaksu, kas jāveic Savienības vispārējā budžetā, izdara līdz termiņam, kas norādīts saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES, Euratom) Nr. 966/2012 (*) 78. pantu sagatavotajā iekasēšanas rīkojumā. Atmaksas termiņš ir otrā mēneša pēdējā diena pēc rīkojuma izdošanas.

4. Komisija, pieņemot Savienības vispārējā budžeta projektu konkrētam finanšu gadam, ierosina Eiropas Parlamentam un Padomei avansa maksājumiem Fondu izmantot maksimāli EUR 50 000 000 apmērā, ja tas vajadzīgs, lai nodrošinātu budžeta līdzekļu savlaicīgu pieejamību, un ierosina iekļaut attiecīgās apropriācijas Savienības vispārējā budžetā.

Budžeta noteikumi atbilst limitiem, kas minēti 10. panta 1. punktā Padomes Regulā (ES, Euratom) Nr. 1311/2013 (**).

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES, Euratom) Nr. 966/2012 (2012. gada 25. oktobris) par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam, un par Padomes Regulas (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 atcelšanu (OV L 298, 26.10.2012., 1. lpp.).

(**) Padomes Regula (ES, Euratom) Nr. 1311/2013 (2013. gada 2. decembris), ar ko nosaka daudzgadu finanšu shēmu 2014.–2020. gadam (OV L 347, 20.12.2013., 884. lpp.).”;

5) regulas 5. pantu aizstāj ar šādu:

“5. pants

1. Saskaņā ar 4. panta 4. punktu pieņemta īstenošanas akta pielikumā iekļauj sīki izstrādātus noteikumus par Fonda finansiālā pabalsta izmantošanu.

Minētie noteikumi jo īpaši apraksta uz pabalstu tiesīgās valsts ierosināto no Fonda finansējamo pasākumu veidu un īstenošanas vietu.

2. Pirms Fonds izmaksā finansiālu pabalstu uz pabalstu tiesīgajai valstij, kas nav dalībvalsts, Komisija ar minēto valsti noslēdz deleģēšanas nolīgumu, kurā izklāstīti 1. punktā minētie sīki izstrādātie noteikumi par Fonda finansiālā pabalsta izmantošanu atbilstīgi Regulai (ES, Euratom) Nr. 966/2012 un Komisijas Deleģētajai regulai (ES) Nr. 1268/2012 (*), kā arī pienākumi saistībā ar katastrofu riska novēršanu un pārvaldību.

3. Par atsevišķu pasākumu izvēli un Fonda finansiālā pabalsta izmantošanu ir atbildīga saņēmējvalsts saskaņā ar šo regulu un jo īpaši tās 3. panta 2. un 3. punktu, 4. panta 4. punktā minēto īstenošanas aktu un attiecīgā gadījumā saskaņā ar šā panta 2. punktā minēto deleģēšanas nolikumu.

4. Dalībvalstij piešķirto Fonda finansiālo pabalstu īsteno dalītas pārvaldības sistēmā saskaņā ar Regulu (ES, Euratom) Nr. 966/2012. Fonda finansiālo pabalstu uz pabalstu tiesīgajai valstij, kas nav dalībvalsts, īsteno netiešas pārvaldības sistēmā atbilstīgi minētajai regulai.

5. Neskarot Komisijas atbildību par Savienības vispārējā budžeta izpildi, saņēmējvalstis uzņemas atbildību par Fonda atbalstīto pasākumu pārvaldību un to finansiālo kontroli. Tās veic šādus pasākumus:

- a) pārbauda, vai pārvaldības un kontroles pasākumi ir izveidoti un tiek īstenoti tā, lai nodrošinātu Savienības līdzekļu efektīvu un pareizu izmantošanu saskaņā ar pareizas finanšu pārvaldības principiem;
- b) pārbauda, vai finansētās darbības ir pienācīgi īstenotas;
- c) nodrošina, lai finansētie izdevumi būtu pamatoti ar pārbaudāmiem apliecinājošiem dokumentiem un būtu pareizi un patiesi;
- d) novērš, konstatē un labo pārkāpumus un attiecīgā gadījumā atgūst nepamatoti izmaksātas summas kopā ar procentiem par novēlotiem maksājumiem. Dalībvalstis paziņo Komisijai par jebkādu šādu pārkāpumu un informē to par administratīvo procedūru un tiesvedības gaitu.

6. Saņēmējvalstis izraugās struktūras, kas ir atbildīgas par Fonda atbalstīto pasākumu pārvaldību un kontroli saskaņā ar Regulas (ES, Euratom) Nr. 966/2012 59. un 60. pantu, ņemot vērā kritērijus par iekšējo vidi, kontroles pasākumiem, informāciju, saziņu un uzraudzību. Dalībvalstis var izraudzīties struktūras, kuras jau ir izraudzītas saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1303/2013 (**).

Minētās izraudzītās struktūras, iesniedzot šīs regulas 8. panta 3. punktā minēto ziņojumu un paziņojumu, sniedz Regulas (ES, Euratom) Nr. 966/2012 59. panta 5. punktā vai 60. panta 5. punktā noteikto informāciju, kas attiecas uz visu īstenošanas periodu.

7. Pārkāpuma konstatēšanas gadījumā saņēmējvalsts veic vajadzīgās finanšu korekcijas. Saņēmējvalsts veiktās korekcijas ir visa Fonda finansiālā pabalsta vai tā daļas atcelšana. Saņēmējvalsts atlīdzina visas summas, kas zaudētas atklāto pārkāpumu dēļ.

8. Neskarot Revīzijas palātas pilnvaras vai pārbaudes, ko saņēmējvalsts veikusi atbilstīgi valsts normatīvajiem un administratīvajiem aktiem, Komisija var veikt Fonda finansēto pasākumu pārbaudes uz vietas. Komisija par to paziņo saņēmējvalstij, lai tā varētu sniegt visu vajadzīgo palīdzību. Šādās pārbaudēs var piedalīties attiecīgās dalībvalsts amatpersonas vai citi ierēdņi.

9. Saņēmējvalsts nodrošina, lai trīs gadus pēc Fonda palīdzības izbeigšanas Komisijai un Revīzijas palātai būtu pieejami visi apliecinātie dokumenti par radītajiem izdevumiem.

(*) Komisijas Deleģētā regula (ES) Nr. 1268/2012 (2012. gada 29. oktobris) par Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES, Euratom) Nr. 966/2012 par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam, piemērošanas noteikumiem (OV L 362, 31.12.2012., 1. lpp.).

(**) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1303/2013 (2013. gada 17. decembris), ar ko paredz kopīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu, Kohēzijas fondu, Eiropas Lauksaimniecības fondu lauku attīstībai un Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fondu un vispārīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu, Kohēzijas fondu un Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fondu un atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 1083/2006 (OV L 347, 20.12.2013., 320. lpp.).”;

6) regulas 6. pantu aizstāj ar šādu:

“6. pants

1. Saņēmējvalsts ir atbildīga par Fonda finansiālā pabalsta koordinēšanu 3. pantā minētajiem pasākumiem gan ar Eiropas Strukturālo un investīciju fondu, Eiropas Investīciju bankas palīdzību, gan ar palīdzību no citiem Savienības finansēšanas instrumentiem.

2. Saņēmējvalsts nodrošina, ka izdevumus, kuri atlīdzināti saskaņā ar šo regulu, neatlīdzina, izmantojot citus Eiropas Savienības finanšu instrumentus, jo īpaši kohēzijas, lauksaimniecības un zivsaimniecības politikas instrumentus.

3. Fonda palīdzību nevar sniegt tādu postījumu likvidēšanai, kam jau piešķirts atbalsts no Savienības vai starptautiskiem instrumentiem, kuri paredzēti konkrētu zaudējumu kompensēšanai.”;

7) regulas 7. pantu aizstāj ar šādu:

“7. pants

Fonda finansētie pasākumi atbilst Līguma nosacījumiem un saskaņā ar to izveidotajiem instrumentiem, Savienības politikai un pasākumiem, jo īpaši finanšu pārvaldības, valsts iepirkuma, vides aizsardzības, dabas katastrofu riska novēršanas un pārvaldības un pielāgošanās klimata pārmaiņām jomās, tostarp attiecīgos gadījumos ņemot vērā uz ekosistēmām balstītas pieejas, kā arī pirmspievienošanās palīdzības instrumentiem. Attiecīgā gadījumā Fonda finansētie pasākumi veicina Savienības politisko mērķu īstenošanu šajās jomās.”;

8) regulas 8. un 9. pantu aizstāj ar šādiem:

“8. pants

1. Fonda finansiālo pabalstu izlieto astoņpadsmit mēnešu laikā no datuma, kurā Komisija piešķirusi visu palīdzības summu. Komisija no saņēmējvalsts atgūst finansiālā pabalsta daļu, kas pēc šā termiņa beigām palikusi neizlietota vai atzīta par izlietotu neatbilstīgiem pasākumiem.

2. Saņēmējvalstis cenšas iegūt visas iespējamās kompensācijas no trešām personām.

3. Ne vēlāk kā sešus mēnešus pēc 1. punktā minētā astoņpadsmit mēnešu termiņa beigām saņēmējvalsts iesniedz ziņojumu par Fonda finansiālā pabalsta izlietojumu kopā ar paziņojumu, kurā pamato izdevumus un norāda attiecīgo pasākumu finansējumu no jebkuriem citiem avotiem, tostarp apdrošināšanas izmaksas un kompensācijas no trešām personām.

Ziņojumā par atbalsta izlietojumu sīki apraksta:

- a) novēršanas pasākumus, ko saņēmējvalsts veikusi vai ierosinājusi, lai ierobežotu turpmākus postījumus un iespēju robežās izvairītos no līdzīgu dabas katastrofu atkārtošanās, tostarp Savienības struktūrfondu un investīciju fondu izmantošanu šajā nolūkā,
- b) attiecīgo Savienības tiesību aktu par katastrofu risku novēršanu un pārvaldību īstenošanas stadiju;
- c) gūto pieredzi saistībā ar dabas katastrofu un pasākumiem, kas veikti vai ierosināti, lai nodrošinātu vides aizsardzību un noturību pret klimata pārmaiņām un dabas katastrofām; kā arī
- d) jebkādu citu būtisku informāciju par īstenotajiem seku novēršanas un mazināšanas pasākumiem, kas saistīti ar attiecīgās dabas katastrofas veidu.

Kopā ar ziņojumu par atbalsta izlietojumu iesniedz atbilstīgi starptautiski atzītiem revīzijas standartiem sagatavotu neatkarīgas revīzijas struktūras atzinumu, kurā norādīts, ka izdevumu pamatojuma paziņojums sniedz patiesu un skaidru priekšstatu un ka Fonda finansiālais pabalsts ir likumīgs un pareizs atbilstīgi Regulas (ES, Euratom) Nr. 966/2012 59. panta 5. punktam un 60. panta 5. punktam.

Pirmajā daļā minētās procedūras beigās Komisija izbeidz Fonda sniegto palīdzību.

4. Ja postījumu likvidēšanas izmaksas vēlāk sedz trešā persona, Komisija prasa saņēmējvalstij atmaksāt attiecīgo Fonda finansiālā pabalsta summu.

9. pants

Pieteikumos Fonda finansiālā pabalsta saņemšanai un 4. panta 4. punktā minētajos īstenošanas aktos, kā arī deleģēšanas nolīgumā, ziņojumos un citos saistītos dokumentos visas summas norāda euro.

Izdevumu summas, kas apmaksātas valsts valūtā, pārrēķina euro, piemērojot *Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša* C sērijā publicētos valūtas maiņas kursus dienā, kurā Komisija pieņēmusi ar tām saistīto īstenošanas aktu. Ja *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* valūtas maiņas kurss nav publicēts dienā, kurā Komisija pieņēmusi ar tām saistīto īstenošanas aktu, pārrēķinos piemēro Komisijas noteikto attiecīgā perioda vidējo mēneša norēķinu kursu. Šo vienoto valūtas maiņas kursu piemēro visā Fonda finansiālā pabalsta izmantošanas periodā, kā arī galīgajā ziņojumā par finansiālā pabalsta izlietojumu un paziņojumā par īstenošanu, un Regulas (ES, Euratom) Nr. 966/2012 59. panta 5. punktā vai 60. panta 5. punktā prasītajos elementos.”;

9) regulas 10. panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

“2. Ja saistībā ar jaunatklātiem apstākļiem nodarītie postījumi tiek novērtēti kā būtiski mazāki, saņēmējvalsts atmaksā Komisijai atbilstošu Fonda finansiālā pabalsta summu.”;

10) regulas 11. pantu aizstāj ar šādu:

“11. pants

1. Komisija veic attiecīgus pasākumus, lai nodrošinātu, ka, īstenojot saskaņā ar šo regulu finansētas darbības, Savienības finansiālās intereses tiek aizsargātas ar krāpšanas, korupcijas un jebkādu citu nelikumīgu darbību novēršanas pasākumiem, efektīvām pārbaudēm un, ja ir atklāti pārkāpumi, atgūstot nepamatoti izmaksātās summas un attiecīgā gadījumā piemērojot iedarbīgus, samērīgus un preventīvus administratīvus un finansiālus sodus.

2. Komisijai vai tās pārstāvjiem un Revīzijas palātai ir tiesības, pamatojoties uz dokumentiem un uz vietas, revidēt visus finansējuma saņēmējus, līgumslēdzējus un apakšuzņēmējus, kuri saņēmuši Savienības līdzekļus saskaņā ar šo regulu.

3. Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (OLAF) var veikt pārbaudes, tostarp pārbaudes uz vietas un inspekcijas, saskaņā ar noteikumiem un procedūrām, kas izklāstīti Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES, Euratom) Nr. 883/2013 (*) un Padomes Regulā (Euratom, EK) Nr. 2185/96 (**), lai noteiktu, vai notikusi krāpšana, korupcija vai jebkāda cita nelikumīga darbība, kas ietekmē Savienības finansiālās intereses saistībā ar līgumu par Savienības finansējumu.

4. Neskarot 1., 2. un 3. punktu, deleģēšanas nolīgumos ar trešām valstīm, līgumos un Fonda finansiālā pabalsta piešķiršanas lēmumos, kas izriet no šīs regulas īstenošanas, paredz noteikumus, ar kuriem Komisijai, Revīzijas palātai un OLAF skaidri nosaka pilnvaras šādu revīziju un pārbaudžu veikšanai saskaņā ar to atbilstīgajām kompetences jomām.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES, Euratom) Nr. 883/2013 (2013. gada 11. septembris) par izmeklēšanu, ko veic Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (OLAF), un ar ko atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1073/1999 un Padomes Regulu (Euratom) Nr. 1074/1999 (OV L 248, 18.9.2013., 1. lpp.).

(**) Padomes Regula (Euratom, EK) Nr. 2185/96 (1996. gada 11. novembris) par pārbaudēm un apskatēm uz vietas, ko Komisija veic, lai aizsargātu Eiropas Kopienu finanšu intereses pret krāpšanu un citām nelikumībām (OV L 292, 15.11.1996., 2. lpp.).”;

11) regulas 13. un 14. pantu svītro.

2. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2014. gada 15. maijā

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
M. SCHULZ

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
D. KOURKOULAS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) Nr. 662/2014**(2014. gada 15. maijs),****ar ko Regulu (ES) Nr. 525/2013 groza attiecībā uz Apvienoto Nāciju Organizācijas Vispārējās konvencijas par klimata pārmaiņām Kioto protokola tehnisko īstenošanu****(Dokuments attiecas uz EEZ)**

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 192. panta 1. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

pēc apspriešanās ar Reģionu komiteju,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

- (1) 2012. gada 8. decembrī Apvienoto Nāciju Organizācijas Vispārējās konvencijas par klimata pārmaiņām (UNFCCC) Līgumslēdzēju pušu konferences astotajā sesijā, kas vienlaikus bija Kioto protokola Līgumslēdzēju pušu sanāksme, tika pieņemts Dohas grozījums, ar ko izveidoja Kioto protokola otro saistību periodu, kas sākas 2013. gada 1. janvārī un beidzas 2020. gada 31. decembrī ("Dohas grozījums").
- (2) Kioto protokola 4. pantā Līgumslēdzējām pusēm ir paredzēta iespēja kopīgi izpildīt savas saistības, kas noteiktas Kioto protokola 3. pantā. Pieņemot Dohas grozījumu, Savienība un tās dalībvalstis – kopā ar Horvātiju un Islandi – paziņoja, ka saskaņā ar Kioto protokolu Savienībai, tās dalībvalstīm, Horvātijai un Islandei otrajam saistību periodam noteikto kvantitatīvas emisiju ierobežošanas un samazināšanas saistību pamatā ir izpratne, ka tās tiks izpildītas kopīgi saskaņā ar Kioto protokola 4. pantu. Šis paziņojums ir atspoguļots konferences ziņojumā, un Padome to apstiprināja 2012. gada 17. decembrī.
- (3) Kioto protokolā noteikts, ka Līgumslēdzējām pusēm, kas panākušas vienošanos savas Kioto protokola 3. pantā noteiktās saistības izpildīt kopīgi, attiecīgais emisiju līmenis, kāds tai katrai noteikts, jānorāda minētās vienošanās tekstā. Saskaņā ar Kioto protokolu Līgumslēdzējām pusēm, kuras noslēgušas vienošanos par kopīgu izpildi, jāpaziņo UNFCCC sekretariātam par minētās vienošanās noteikumiem savu apstiprināšanas dokumentu deponēšanas dienā.
- (4) Lai noslēgtu Dohas grozījumu, īstenotu saistītos lēmumus, kas pieņemti UNFCCC Līgumslēdzēju pušu konferencē, kura vienlaikus bija Kioto protokola Līgumslēdzēju pušu sanāksme, un vienošanos par kopīgu izpildi, būs jāparedz noteikumi, ar ko nodrošina Kioto protokola otrā saistību perioda tehnisko īstenošanu Savienībā, tostarp pāreju no

⁽¹⁾ 2014. gada 26. februāra atzinums (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts).⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2014. gada 16. aprīļa nostāja (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēta) un Padomes 2014. gada 13. maija lēmums.

pirmā uz otro saistību periodu, nolūkā sekmēt vienošanās par kopīgu izpildi efektīvu darbību un nodrošināt tās saskaņošanu ar Savienības emisijas kvotu tirdzniecības sistēmas ("ES ETS"), kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2003/87/EK ⁽¹⁾, un Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmuma 406/2009/EK ⁽²⁾ darbību.

- (5) Kioto protokola pirmajā saistību periodā starptautiski saskaņotās prasības attiecībā uz emisiju un vienību uzskaiti un pārvaldību un Savienības un tās dalībvalstu saistību kopīgu izpildi tika īstenotas saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumu Nr. 280/2004/EK ⁽³⁾, Komisijas Regulu (EK) Nr. 2216/2004 ⁽⁴⁾ un Komisijas Regulu (ES) Nr. 920/2010 ⁽⁵⁾. Regulas (EK) Nr. 2216/2004 un (ES) Nr. 920/2010 ir aizstātas ar Komisijas Regulu (ES) Nr. 389/2013 ⁽⁶⁾, kas ietver noteikumus par vienību pārvaldību, kuri saistīti ar ES ETS un Lēmuma Nr. 406/2009/EK īstenošanu un darbību. Nesen pieņemtajā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 525/2013 ⁽⁷⁾, ar ko atcēla un aizstāja Lēmumu Nr. 280/2004/EK, nav ietverts juridiskais pamats, kas sniegtu Komisijai iespēju pieņemt vajadzīgos tehniskos īstenošanas noteikumus Kioto protokola otrajam saistību periodam saskaņā ar Dohas grozījuma noteikumiem, lēmumiem, kurus pieņēma UNFCCC Pušu konferencē, kas vienlaikus bija Kioto protokola Pušu sanāksme, un vienošanos par kopīgu izpildi.
- (6) Ja dalībvalstij ir nopietnas grūtības saistībā ar īpašu un ārkārtas situāciju, tostarp ar uzskaiti saistītas neatbilstības attiecībā uz Eiropas Savienības tiesību aktu saskaņošanu ar īstenošanas noteikumiem, par kuriem panākta vienošanās Kioto protokola ietvaros, neskarot dalībvalstu saistību izpildi saskaņā ar Lēmumu Nr. 406/2009/EK, Komisijai būtu, atkarībā no vienību pieejamības Kioto protokola otrā saistību perioda beigās, jāpieņem pasākumi, lai risinātu minēto situāciju, pārskaitot Savienības reģistrā turētās sertificēti emisiju samazinājumi (CER), emisijas samazināšanas vienības (ERU) vai noteiktā daudzuma vienības (AAU) uz minētās dalībvalsts reģistru.
- (7) Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus Regulas (ES) Nr. 525/2013 10. panta 7. punkta īstenošanai, Komisijai būtu jāpiešķir īstenošanas pilnvaras. Minētās pilnvaras būtu jāizmanto saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011 ⁽⁸⁾.
- (8) Ar UNFCCC Līgumslēdzēju pušu konferences, kas vienlaikus bija Kioto protokola Līgumslēdzēju pušu sanāksme, Lēmumu 1/CMP.8 ("Lēmums 1/CMP.8") tiek grozīti noteikumi, pēc kuriem nosaka tiesības piedalīties elastīgajos mehānismos Kioto protokola otrajā saistību periodā. Tajā arī ir noteikti ierobežojumi vienību pārvešanai no pirmā saistību perioda uz otro un iekļauta prasība katrai Līgumslēdzējai pusei izveidot kontu iepriekšējā perioda pārpalikuma rezervei. Turklāt minētajā lēmumā paredzēts, ka par AAU pirmreizējo starptautisko pārskaitīšanu un par ERU piešķiršanu izmantošanai kopīgās īstenošanas projektos iekasē nodevu 2 % ieturējuma apmērā, kad Līgumslēdzēju pušu iepriekš turētās AAU vai piesaistes vienības (RMU) tiek konvertētas par ERU. Šobrīd norit sarunas par papildu noteikumiem Kioto protokola otrā saistību perioda īstenošanai.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2003/87/EK (2003. gada 13. oktobris), ar kuru nosaka sistēmu siltumnīcas efektu izraisīto gāzu emisijas kvotu tirdzniecībai Kopienā un groza Padomes Direktīvu 96/61/EK (OV L 275, 25.10.2003., 32. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmums Nr. 406/2009/EK (2009. gada 23. aprīlis) par dalībvalstu pasākumiem siltumnīcas efektu izraisīto gāzu emisiju samazināšanai, lai izpildītu Kopienas saistības siltumnīcas efektu izraisīto gāzu emisiju samazināšanas jomā līdz 2020. gadam (OV L 140, 5.6.2009., 136. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmums Nr. 280/2004/EK (2004. gada 11. februāris) par monitoringa mehānismu attiecībā uz siltumnīcas efektu izraisīto gāzu emisiju un par Kioto protokola īstenošanu Kopienā (OV L 49, 19.2.2004., 1. lpp.).

⁽⁴⁾ Komisijas Regula (EK) Nr. 2216/2004 (2004. gada 21. decembris) par standartizētu un drošu reģistru sistēmu saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2003/87/EK un Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumu Nr. 280/2004/EK (OV L 386, 29.12.2004., 1. lpp.).

⁽⁵⁾ Komisijas Regula (ES) Nr. 920/2010 (2010. gada 7. oktobris), ar ko izveido Savienības reģistru saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2003/87/EK un Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumu Nr. 280/2004/EK izveidotajai Savienības emisiju kvotu tirdzniecības sistēmai tirdzniecības periodos, kas beidzas 2012. gada 31. decembrī (OV L 270, 14.10.2010., 1. lpp.).

⁽⁶⁾ Komisijas Regula (ES) Nr. 389/2013 (2013. gada 2. maijs), ar ko izveido Savienības reģistru saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2003/87/EK un Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumu Nr. 280/2004/EK un Lēmumu Nr. 406/2009/EK un atceļ Komisijas Regulu (ES) Nr. 920/2010 un Regulu (ES) Nr. 1193/2011 (OV L 122, 3.5.2013., 1. lpp.).

⁽⁷⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 525/2013 (2013. gada 21. maijs) par mehānismu siltumnīcefekta gāzu emisiju pārraudzībai un ziņošanai un citas informācijas ziņošanai valstu un Savienības līmenī saistībā ar klimata pārmaiņām un par Lēmuma Nr. 280/2004/EK atcelšanu (OV L 165, 18.6.2013., 13. lpp.).

⁽⁸⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

- (9) Deleģētajos aktos, kas jāpieņem saskaņā ar šo regulu, Komisijai būtu jāparedz klīringa process Kioto protokola otrā saistību perioda beigās, kurā pēc jebkādiem ikgadējo emisiju sadales apjomu neto pārskaitījumiem saskaņā ar Lēmumu Nr. 406/2009/EK un pēc jebkādiem kvotu neto pārskaitījumiem, ko veic ar trešām valstīm, kuras piedalās ES ETS, bet kuras nav vienošanās par kopīgu izpildi ar Savienību un tās dalībvalstīm puses, seko atbilstoša AAU skaita pārskaitījums.
- (10) Gaidāms, ka attiecīgie starptautiskie noteikumi, kas reglamentē emisiju uzskaiti un saistību izpildē panākto progresu, tiks pieņemti nākamajā konferencē par klimata pārmaiņām, kas notiks 2014. gada decembrī Limā. Savienībai un tās dalībvalstīm būtu jāstrādā ar trešām valstīm, lai palīdzētu to nodrošināt.
- (11) Saskaņā ar Lēmumu 1/CMP.8, kurā noteikts, ka Līgumslēdzējām pusēm vēlākais līdz 2014. gadam ir jāpārskata savas saistības otrajam saistību periodam, būtu jāizskata iespēja atteikties no vairākiem AAU, CER un ERU, lai panāktu to saistību vērēšanu.
- (12) Lai izveidotu saskaņotus noteikumus, ar ko nodrošinātu Kioto protokola otrā saistību perioda tehnisko īstenošanu Savienībā, tostarp pāreju no pirmā saistību perioda uz otro, sekmētu Savienības, tās dalībvalstu un Islandes otrajam saistību periodam noteikto saistību kopīgas izpildes efektīvu norisi un lai nodrošinātu tās saskaņošanu ar ES ETS un Lēmumu Nr. 406/2009/EK, Komisijai būtu jādeleģē pilnvaras pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 290. pantu no dienas, kad Savienība noslēdz Dohas grozījumu, līdz brīdim, kad beidzas papildu laikposms saistību izpildei saskaņā ar Kioto protokola otro saistību periodu. Ir īpaši būtiski, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, rīkotu atbilstīgas apspriešanās, tostarp ekspertu līmenī. Komisijai, sagatavojot un izstrādājot deleģētos aktus, būtu jānodrošina vienlaicīga, savlaicīga un atbilstīga attiecīgo dokumentu nosūtīšana Eiropas Parlamentam un Padomei, kā arī to saskaņotība ar starptautiski saskaņotām uzskaites prasībām, vienošanos par kopīgu izpildi, kas saskaņā ar Kioto protokola 3. un 4. pantu noslēgta starp Savienību, tās dalībvalstīm un trešām valstīm, un attiecīgajiem Savienības tiesību aktiem.
- (13) Padomes 2012. gada 9. marta secinājumos ir teikts, ka Savienības kvantitatīvo emisiju ierobežošanas vai samazināšanas mērķi otrajā saistību periodā nosaka, pamatojoties uz Savienības kopējām siltumnīcefekta gāzu emisijām, kuras saskaņā ar tās klimata un enerģētikas tiesību aktu kopumu ir atļautas laikposmā no 2013. līdz 2020. gadam, tādējādi atspoguļojot Savienības vienpusējo apņemšanos līdz 2020. gadam panākt 20 % samazinājumu, un šajā ziņā tie apstiprina, ka, piemērojot šo pieeju, atsevišķu dalībvalstu emisiju samazināšanas saistībām nebūtu jāpārsniedz to saistības, kas noteiktas Savienības tiesību aktos.
- (14) Būtu jānodrošina ierobežojumu ievērošana, kuri ar attiecīgajiem UNFCCC vai Kioto protokolu izveidoto struktūru lēmumiem ir noteikti attiecībā uz ERU un CER pārvešanu no pirmā saistību perioda uz otro.
- (15) Tāpēc būtu attiecīgi jāgroza Regula (ES) Nr. 525/2013,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

1. pants

Regulu (ES) Nr. 525/2013 groza šādi:

1) regulas 3. pantā iekļauj šādus punktus:

- “13a) “saistību perioda rezerve” jeb “CPR” ir rezerve, ko izveido saskaņā ar Lēmuma 11/CMP.1 pielikumu vai ar citiem attiecīgiem lēmumiem, kurus pieņēmušas ar UNFCCC vai Kioto protokolu izveidotas struktūras;

- 13b) "iepriekšējā perioda pārpalikuma rezerve" jeb "PPSR" ir konts, ko izveido saskaņā ar UNFCCC Līgumslēdzēju pušu konferences, kas vienlaikus bija Kioto protokola Līgumslēdzēju pušu sanāksme, Lēmumu 1/CMP.8 ("Lēmums 1/CMP.8") vai ar citiem attiecīgiem lēmumiem, kurus pieņēmušas ar UNFCCC vai Kioto protokolu izveidotas struktūras;
- 13c) "vienošanās par saistību kopīgu izpildi" ir vienošanās noteikumi saskaņā ar Kioto protokola 4. pantu starp Savienību, tās dalībvalstīm un jebkuru trešo valsti, lai kopīgi pildītu savas Kioto protokola 3. pantā noteiktās saistības otrajam saistību periodam;";

2) regulas 10. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktam pievieno šādu daļu:

"Savienība un dalībvalstis savos attiecīgajos reģistros, kas izveidoti saskaņā ar pirmo daļu, uzskaita savus attiecīgos noteiktos daudzumus Kioto protokola otrajā saistību periodā un pirmajā daļā minētos darījumus veic saskaņā ar Lēmumu 1/CMP.8 vai citiem attiecīgiem lēmumiem, kurus pieņēmušas ar UNFCCC vai Kioto protokolu izveidotas struktūras, un saskaņā ar vienošanos par kopīgu izpildi. Šajā sakarā Savienība un katra dalībvalsts savos attiecīgajos reģistros:

- izveido un pārvalda pušu kontus, tostarp depozīta kontu, un šiem pušu kontiem piešķir AAU daudzumu, kas atbilst to attiecīgajiem noteiktajiem daudzumiem, kas paredzēti Kioto protokola otrajam saistību periodam,
- pēc vajadzības uzskaita AAU, RMU, ERU, CER, pagaidu CER un ilgtermiņa CER, kas to attiecīgajos reģistros tiek turētas Kioto protokola otrajam saistību periodam, piešķiršanu, turēšanu, pārskaitīšanu, iegūšanu, anulēšanu, norakstīšanu, aizstāšanu vai beigu datuma maiņu,
- izveido un uztur saistību perioda rezervi,
- AAU, CER un ERU, kas to attiecīgajos reģistros tiek turētas Kioto protokola pirmā saistību perioda kontos, pārnes uz otrā saistību perioda kontiem, un izveido iepriekšējā perioda pārpalikuma rezervi, un pārvalda tajā turētās AAU,
- uzskaita AAU vai ERU pārskaitīšanu kā ieturējumu par ieņēmumiem, kas gūti par ERU piešķiršanu un par AAU pirmreizējo starptautisko pārskaitīšanu.";

b) pievieno šādus punktus:

"5. Komisija tiek arī pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 25. pantu, lai, izmantojot Savienības un dalībvalstu reģistrus, atbilstīgi 1. punktam veiktu Kioto protokola nepieciešamo tehnisko īstenošanu saskaņā ar Lēmumu 1/CMP.8 vai citiem attiecīgiem lēmumiem, kurus pieņēmušas ar UNFCCC vai Kioto protokolu izveidotas struktūras, un vienošanos par kopīgu izpildi.

6. Komisija tiek arī pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 25. pantu, lai nodrošinātu, ka:

- pēc jebkādiem ikgadējo emisiju sadales apjomu neto pārskaitījumiem saskaņā ar Lēmumu Nr. 406/2009/EK un pēc jebkādiem kvotu neto pārskaitījumiem, ko veic ar trešām valstīm, kuras piedalās sistēmā, kas ar Direktīvu 2003/87/EK izveidota nolūkā īstenot siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirdzniecību Savienībā, bet kuras nav vienošanās par kopīgu izpildi puses, Kioto protokola otrā saistību perioda beigās ar kliringa procesa starpniecību tiek veikts atbilstošā AAU skaita pārskaitījums,

- tiek veikti darījumi, kas ir nepieciešami, lai ar Direktīvas 2003/87/EK 11.a pantu saskaņotu to ierobežojumu piemērošanu, kas lēmumos, kurus pieņēmušas ar UNFCCC vai Kioto protokolu izveidotas struktūras, noteikti attiecībā uz ERU un CER pārvešanu no Kioto protokola pirmā saistību perioda uz otro; šādi darījumi neskar dalībvalstu spēju pārnest citas ERU un CER no pirmā saistību perioda uz otro citiem nolūkiem, ar noteikumu, ka netiek pārsniegti ierobežojumi ERU un CER pārvešanai no Kioto protokola pirmā saistību perioda uz otro.

7. Ja dalībvalstij ir nopietnas grūtības saistībā ar īpašu un ārkārtas situāciju, tostarp ar uzskaiti saistītas neatbilstības attiecībā uz Savienības tiesību aktu saskaņošanu ar īstenošanas noteikumiem, par kuriem panākta vienošanās Kioto protokola ietvaros, Komisija var, atkarībā no vienību pieejamības Kioto protokola otrā saistību perioda beigās, pieņemt pasākumus, lai risinātu minēto situāciju. Šajā nolūkā Komisija ir pilnvarota pieņemt īstenošanas aktus, ar kuriem Savienības reģistrā turētās CER, ERU vai AAU pārskaita uz minētās dalībvalsts reģistru. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 26. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru. Pilnvaras pieņemt minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir no dienas, kad Savienība ir noslēgusi Kioto protokola Dohas grozījumu.

8. Pieņemot deleģētos aktus saskaņā ar 5. un 6. punktu Komisija nodrošina atbilstību Direktīvai 2003/87/EK un Lēmumam 406/2009/EK un starptautiski saskaņotu uzskaites prasību konsekventu īstenošanu, optimizē pārredzamību un nodrošina Savienības un dalībvalstu īstenotās AAU, RMU, ERU, CER, pagaidu CER un ilgtermiņa CER uzskaites precizitāti, vienlaikus pēc iespējas izvairoties no administratīvā sloga un izmaksām, tostarp tām, kas saistītas ar ieturējumu un IT attīstīšanu un uzturēšanu. Ir īpaši svarīgi, lai Komisija ievērotu parasto praksi un pirms minēto deleģēto aktu pieņemšanas apspriestos ar ekspertiem, tostarp dalībvalstu ekspertiem.”;

3) regulas 11. pantam pievieno šādu punktu:

“3. Savienība un dalībvalstis Kioto protokola otrā saistību perioda beigās un saskaņā ar Lēmumu 1/CMP.8 vai citiem attiecīgiem lēmumiem, kurus pieņēmušas ar UNFCCC vai Kioto protokolu izveidotas struktūras, un vienošanos par kopīgu izpildi no saviem attiecīgajiem reģistriem noraksta AAU, RMU, ERU, CER, pagaidu CER vai ilgtermiņa CER, kas ir līdzvērtīgas siltumnīcefekta gāzu emisijām no avotiem un to piesaistei piesaistītājos, uz ko attiecas to attiecīgie noteiktie daudzumi.”;

4) regulas 25. pantu groza šādi:

a) panta 2. punktā pirmo teikumu aizstāj ar šādu:

“Pilnvaras pieņemt 6. un 7. pantā un 10. panta 4. punktā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz piecu gadu laikposmu no 2013. gada 8. jūlija.”;

b) iekļauj šādu punktu:

“2.a Pilnvaras pieņemt 10. panta 5. un 6. punktā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir no dienas, kad Savienība ir noslēgusi Kioto protokola Dohas grozījumu, līdz brīdim, kad beidzas papildu laikposms saistību izpildei saskaņā ar Kioto protokola otro saistību periodu.”;

5) regulas 26. pantā pievieno šādu punktu:

“3. 10. panta 7. punktā minētajā gadījumā, ja komiteja atzinumu nesniedz, Komisija nepieņem īstenošanas akta projektu, un piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. panta 4. punkta trešo daļu.”.

2. pants

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2014. gada 15. maijā

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
M. SCHULZ

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
D. KOURKOULAS

DIREKTĪVAS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA 2014/64/ES

(2014. gada 15. maijs),

ar ko attiecībā uz elektroniskām datubāzēm, kuras ietilpst dalībvalstu uzraudzības sistēmās, groza Padomes Direktīvu 64/432/EEK

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 43. panta 2. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

- (1) Padomes Direktīvu 64/432/EEK ⁽³⁾ piemēro liellopu un cūku tirdzniecībai Savienības teritorijā. Tā nosaka, ka dalībvalsts kompetentā iestāde var ieviest uzraudzības sistēmu. Šajā sistēmā ietilpst elektroniska datubāze, kurā kā minimumam jābūt vairākiem no tiem elementiem, kas paredzēti Direktīvā 64/432/EEK, tostarp katra dzīvnieka identifikācijas kodam.
- (2) Ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1760/2000 ⁽⁴⁾ ir izveidota liellopu identifikācijas un reģistrācijas sistēma. Tā paredz vispārīgu noteikumu, ka abos oficiālajos identifikācijas līdzekļos, kas piešķirti dzīvniekam, ir viens un tas pats identifikācijas kods. Tomēr sākotnējā posmā, kamēr pielāgojas elektroniskajiem identifikatoriem kā oficiālajam identifikācijas līdzeklim, nevar izslēgt, ka atsevišķos gadījumos ar dzīvnieka sākotnējā identifikācijas koda konfigurāciju saistīti tehniski ierobežojumi varētu neļaut minēto kodu pārnest uz elektronisku identifikatoru. Tā varētu notikt tad, ja dzīvnieka esošā identifikācijas koda rakstzīmju kombinācija liedz kodu pārvērst elektroniskā formātā. Tāpēc Regulā (EK) Nr. 1760/2000 ir paredzētas īpašas pagaidu atkāpes, lai elektronisko identifikatoru ļautu piemērot arī šādiem dzīvniekiem, ar noteikumu, ka ir nodrošināta pilnīga izsekojamība un ka dzīvniekus var identificēt individuāli, tostarp lauku saimniecību, kurā tie piedzimuši. Iespēja izmantot šādus elektroniskos identifikatorus būtu jāatspoguļo Direktīvā 64/432/EEK paredzētajā elektronisko datubāzu elementu sarakstā.
- (3) Savienības tiesību aktu konsekvences labad elektronisko identifikatoru tips, ja tas tiek izmantots attiecībā uz dzīvniekiem, arī būtu jāpievieno Direktīvā 64/432/EEK noteiktajā elektroniskajās datubāzēs iekļaujamo elementu sarakstā.

⁽¹⁾ OV C 43, 15.2.2012., 64. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2014. gada 2. aprīļa nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes 2014. gada 6. maija lēmums.

⁽³⁾ Padomes Direktīva 64/432/EEK (1964. gada 26. jūnijs) par dzīvnieku veselības problēmām, kas ietekmē liellopu un cūku tirdzniecību Kopienā (OV L 121, 29.7.1964., 1977./64. lpp.).

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1760/2000 (2000. gada 17. jūlijs), ar ko izveido liellopu identifikācijas un reģistrācijas sistēmu un paredz liellopu gaļas un liellopu gaļas produktu marķēšanu, kā arī atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 820/97 (OV L 204, 11.8.2000., 1. lpp.).

(4) Tādēļ Direktīva 64/432/EEK būtu attiecīgi jāgroza,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Direktīvas 64/432/EEK 14. panta 3. punkta C daļas 1. apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“1) katra dzīvnieka:

- vienreizējam identifikācijas kodam vai kodiem attiecībā uz gadījumiem, kas norādīti Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1760/2000 (*) 4. panta 1. punktā, 4.b pantā, 4.c panta 1. punktā un 4.d pantā,
- dzimšanas datumam,
- dzimumam,
- šķirnei vai apspalvojuma krāsai,
- mātes identifikācijas kodam vai – no trešās valsts importēta dzīvnieka gadījumā – vienreizējam identifikācijas kodam, ko saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1760/2000 kā individuālu identifikācijas līdzekli dzīvniekam piešķīrusi galamērķa dalībvalsts,
- tās lauku saimniecības identifikācijas numuram, kurā dzīvnieks dzimis,
- visu to saimniecību identifikācijas numuriem, kurās dzīvnieks turēts, un datumiem, kad saimniecība mainīta,
- datumam, kurā dzīvnieks miris vai nokauts,
- ja dzīvniekam izmantots elektronisks identifikators, tā veidam.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1760/2000 (2000. gada 17. jūlijs), ar ko izveido liellopu identifikācijas un reģistrācijas sistēmu un paredz liellopu gaļas un liellopu gaļas produktu marķēšanu, kā arī atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 820/97 (OV L 204, 11.8.2000., 1. lpp.).”

2. pants

1. Dalībvalstīs vēlākais līdz 2016. gada 18. janvārim stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības. Tās nekavējoties informē par tiem Komisiju.

Tās piemēro minētos noteikumus no 2019. gada 18. jūlija.

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālai publikācijai. Dalībvalstis nosaka paņēmienus, kā izdarāma šāda atsauce.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus savu tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

3. pants

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

4. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē, 2014. gada 15. maijā

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
M. SCHULZ

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
D. KOURKOULAS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA 2014/68/ES**(2014. gada 15. maijs)****par dalībvalstu tiesību aktu saskaņošanu attiecībā uz spiedieniekārtu pieejamību tirgū****(pārstrādāta versija)****(Dokuments attiecas uz EEZ)**

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 114. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

- (1) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 97/23/EK ⁽³⁾ ir veikti būtiski grozījumi ⁽⁴⁾. Ievērojot to, ka ir jāveic turpmāki grozījumi, skaidrības labad minētā direktīva būtu jāpārstrādā.
- (2) Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 765/2008 ⁽⁵⁾ nosaka atbilstības novērtēšanas struktūru akreditācijas noteikumus, paredz tirgus uzraudzības sistēmu produktiem un sistēmu trešo valstu produktu kontrolei, kā arī nosaka vispārīgus principus attiecībā uz CE zīmi.
- (3) Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumā Nr. 768/2008/EK ⁽⁶⁾ ir noteikti kopēji principi un atsaucies noteikumi, kas piemērojami visos nozaru tiesību aktos, lai nodrošinātu saskaņotu pamatu minēto tiesību aktu pārskatīšanai vai pārstrādāšanai. Tādēļ Direktīva 97/23/EK būtu jāpielāgo minētajam lēmumam.
- (4) Šī direktīva attiecas uz spiedieniekārtām un to kompleksiem, kas ir jauni Savienības tirgū, kad tie tiek laisti šajā tirgū; tas nozīmē, ka tās ir vai nu jaunas spiedieniekārtas vai to kompleksi, ko izgatavojis ražotājs, kurš veic uzņēmējdarbību Savienībā, vai jaunas vai lietotas spiedieniekārtas vai to kompleksi, ko ievie no trešās valsts.
- (5) Šī direktīva būtu jāpiemēro visa veida piegādei, tostarp tālpārdošanai.

⁽¹⁾ OV C 67, 6.3.2014., 101. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2014. gada 15. aprīļa nostāja (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēta) un Padomes 2014. gada 13. maija lēmums.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 97/23/EK (1997. gada 29. maijs) par dalībvalstu normatīvo un administratīvo aktu tuvināšanu attiecībā uz spiediena iekārtām (OV L 181, 9.7.1997., 1. lpp.).

⁽⁴⁾ Sk. V pielikuma A daļu.

⁽⁵⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 765/2008 (2008. gada 9. jūlijs), ar ko nosaka akreditācijas un tirgus uzraudzības prasības attiecībā uz produktu tirdzniecību un atceļ Regulu (EEK) Nr. 339/93 (OV L 218, 13.8.2008., 30. lpp.).

⁽⁶⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmums Nr. 768/2008/EK (2008. gada 9. jūlijs) par produktu tirdzniecības vienotu sistēmu un ar ko atceļ Padomes Lēmumu 93/465/EEK (OV L 218, 13.8.2008., 82. lpp.).

- (6) Šī direktīva būtu jāpieņem spiedieniekārtām, kurās maksimāli pieļaujamais spiediens PS ir lielāks par 0,5 bāriem. Spiedieniekārta, kurā spiediens nav lielāks par 0,5 bāriem, spiediena dēļ nerada nopietnu apdraudējumu. Tāpēc nevajadzētu būt nekādiem šķēršļiem tās brīvai aprītei Savienībā.
- (7) Šī direktīva būtu jāpieņem arī kompleksi, kas sastāv no vairākām spiedieniekārtām, kuras ir samontētas, izveidojot vienu darbspējīgu iekārtu. Minētie kompleksi var būt gan vienkārši kompleksi, piemēram, vārkatli, gan sarežģīti kompleksi, piemēram, ūdenscauruļu katli. Ja kompleksa ražotājs paredz to laist tirgū un nodot ekspluatācijā kā kompleksu, nevis kā atsevišķas nesavienotas sastāvdaļas, tad šim kompleksam būtu jāatbilst šīs direktīvas prasībām. Tomēr šī direktīva nebūtu jāpieņem spiedieniekārtas samontēšanai uz vietas uz lietotāja, kurš nav ražotājs, atbildību, kā tas ir rūpniecisku iekārtu gadījumos.
- (8) Ar šo direktīvu būtu jānosaka valsts noteikumi par spiediena radītiem apdraudējumiem. Citi apdraudējumi, ko var radīt šīs iekārtas, var ietilpt jomās, uz kurām attiecas citas direktīvas par minētajiem apdraudējumiem.
- (9) Tomēr uz dažām spiedieniekārtām atbilstīgi Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 114. pantam attiecas citas direktīvas. Dažu minēto direktīvu noteikumi attiecas arī uz spiediena radīto apdraudējumu. Šīs direktīvas uzskata par pietiekamām, lai nodrošinātu aizsardzību, ja apdraudējums, kuru rada šādu iekārtu spiediens, paliek mazs. Tādēļ šī direktīva šādām iekārtām nebūtu jāpieņem.
- (10) Jautājums par dažu spiedieniekārtu, uz ko attiecas starptautiskie nolīgumi par to starptautiskajiem pārvadājumiem, transportu valsts teritorijā un spiediena radīto apdraudējumu un risku ir risināts Savienības direktīvās, kuras pamatotas uz šiem nolīgumiem. Ar minētajām direktīvām nolīgumu piemērošanu attiecina arī uz pārvadājumiem valsts teritorijā, lai nodrošinātu bīstamu preču brīvu apriti, vienlaikus uzlabojot pārvadājumu drošību. Šī direktīva nebūtu jāpieņem iekārtām, uz kurām attiecas Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/68/EK ⁽¹⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2010/35/ES ⁽²⁾.
- (11) Dažu veidu spiedieniekārtas, kaut gan to maksimāli pieļaujamais spiediens PS ir lielāks par 0,5 bāriem, spiediena dēļ nerada nekādu būtisku apdraudējumu, un tāpēc nebūtu jākavē tādu iekārtu brīva aprīte Savienībā, ja tās ir likumīgi izgatavotas vai laistas tirgū dalībvalstī. Lai nodrošinātu tādu iekārtu brīvu apriti, tās nav nepieciešams iekļaut šīs direktīvas darbības jomā. Tādēļ tās būtu īpaši jāizslēdz no šīs direktīvas darbības jomas.
- (12) Citas spiedieniekārtas, kuru maksimāli pieļaujamais spiediens ir lielāks par 0,5 bāriem un kuras spiediena dēļ rada būtisku apdraudējumu, bet kurām ir garantēta brīva aprīte un attiecīgs drošuma līmenis, būtu jāizslēdz no šīs direktīvas darbības jomas. Šāda izslēgšana tomēr būtu regulāri jāpārskata, lai pārlicinātos, vai nav jārikojas Savienības līmenī.
- (13) Šīs direktīvas darbības jomai būtu jābalstās uz termina "spiedieniekārta" vispārīgu definīciju, lai to varētu attiecināt uz tehniskās attīstības gaitā radītiem jauniem produktiem.
- (14) Atbilstība drošuma pamatprasībām ir vajadzīga, lai nodrošinātu spiedieniekārtas drošību. Prasības, kurām jāatbilst spiedieniekārtai, būtu jāiedala vispārīgās un īpašās prasībās. Īpašajās prasībās būtu jāņem vērā spiedieniekārtu īpašie veidi. Dažu veidu III un IV kategorijas spiedieniekārtām būtu jāveic galīgā novērtēšana, kas ietver galīgo pārbaudi un stiprības testus.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/68/EK (2008. gada 24. septembris) par bīstamo kravu iekšzemes pārvadājumiem (OV L 260, 30.9.2008., 13. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2010/35/ES (2010. gada 16. jūnijs) par pārvietojamām spiediena iekārtām un par Padomes Direktīvu 76/767/EEK, 84/525/EEK, 84/526/EEK, 84/527/EEK un 1999/36/EK atcelšanu (OV L 165, 30.6.2010., 1. lpp.).

- (15) Dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai atļaut tirdzniecības gadatirgos parādīt spiedieniekārtu, kas vēl neatbilst šīs direktīvas prasībām. Demonstrējumu laikā saskaņā ar attiecīgās dalībvalsts vispārīgiem drošības noteikumiem būtu jāveic atbilstīgi drošības pasākumi, lai nodrošinātu cilvēku drošību.
- (16) Direktīvā 97/23/EK ir paredzēta spiedieniekārtu klasifikācija pa kategorijām pieaugoša secībā atbilstīgi apdraudējuma pakāpei. Tajā ir iekļauta arī spiedieniekārtās iepildīto plūstošo vielu klasifikācija, kurā tās iedalītas bīstamās un nebīstamās vielās saskaņā ar Padomes Direktīvu 67/548/EEK ⁽¹⁾. Direktīva 67/548/EEK 2015. gada 1. jūnijā tiks atcelta un aizstāta ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1272/2008 ⁽²⁾, ar kuru Savienībā īsteno Ķīmisko vielu klasificēšanas un marķēšanas globāli harmonizēto sistēmu, kas Apvienoto Nāciju Organizācijas struktūrā ir pieņemta starptautiski. Ar Regulu (EK) Nr. 1272/2008 ievieš jaunas bīstamības klases un kategorijas, kas tikai daļēji atbilst tām, kas noteiktas Direktīvā 67/548/EEK. Tādēļ Direktīva 97/23/EK būtu jāpielāgo Regulai (EK) Nr. 1272/2008, vienlaikus saglabājot minētajā direktīvā noteiktos aizsardzības līmeņus.
- (17) Lai nodrošinātu augstu sabiedrības interešu aizsardzības līmeni, piemēram, cilvēku veselību un drošību, kā arī mājdzīvnieku un īpašuma aizsardzību, un lai garantētu taisnīgu konkurenci Savienības tirgū, uzņēmējiem vajadzētu būt atbildīgiem par spiedieniekārtu un to kompleksu atbilstību šīs direktīvas prasībām, ņemot vērā viņu attiecīgos uzdevumus piegādes ķēdē.
- (18) Visiem uzņēmējiem, kas veido piegādes un izplatīšanas ķēdi, būtu jāveic atbilstīgi pasākumi, lai nodrošinātu, ka tirgū tiek darītas pieejamas tikai tādas spiedieniekārtas un to kompleksi, kas atbilst šai direktīvai. Jāparedz skaidra un samērīga pienākumu sadale atbilstīgi katra uzņēmēja uzdevumiem piegādes un izplatīšanas ķēdē.
- (19) Tā kā ražotājs sīki pārzina projektēšanas un ražošanas procesu, viņš var vislabāk veikt atbilstības novērtēšanas procedūru. Tādēļ atbilstības novērtēšanai arī turpmāk vajadzētu būt vienīgi ražotāja pienākumam.
- (20) Lai atvieglotu uzņēmēju, tirgus uzraudzības iestāžu un patērētāju saziņu, dalībvalstīm būtu jānodrošina uzņēmēji papildus pasta adresei norādīt arī tīmekļa vietnes adresi.
- (21) Jānodrošina, lai spiedieniekārtas un to kompleksi no trešām valstīm, kuri nokļūst Savienības tirgū, atbilstu visām šīs direktīvas prasībām un jo īpaši lai ražotāji minētajām spiedieniekārtām vai minētajiem kompleksiem būtu veikuši pienācīgas atbilstības novērtēšanas procedūras. Tādēļ būtu jāparedz, ka importētājiem ir jāpārlicinās, ka spiedieniekārta vai komplekss, ko viņi laiž tirgū, atbilst šīs direktīvas prasībām un ka tie netaisnīgi tirgū spiedieniekārtas vai to kompleksus, kuri šādām prasībām neatbilst vai kuri rada apdraudējumu. Būtu arī jāparedz, ka importētājiem ir jāpārlicinās, ka ir veiktas atbilstības novērtēšanas procedūras un ka spiedieniekārtu vai to kompleksu marķējums un ražotāja sagatavotā dokumentācija ir pieejama kompetentajām valsts iestādēm pārbaudes veikšanai.
- (22) Laižot spiedieniekārtas vai to kompleksus tirgū, katram importētājam uz spiedieniekārtas vai kompleksa būtu jānorāda savs nosaukums, reģistrētais komercnosaukums vai reģistrētā preču zīme un pasta adrese saziņai. Gadījumos, kad spiedieniekārtas vai kompleksa izmērs vai raksturs to neatļauj, būtu jāparedz izņēmumi. Tas attiecas arī uz gadījumiem, kad importētājam būtu jāatver iepakojums, lai uz spiedieniekārtas vai kompleksa norādītu savu nosaukumu un adresi.

⁽¹⁾ Padomes Direktīva 67/548/EEK (1967. gada 27. jūnijs) par normatīvo un administratīvo aktu tuvināšanu attiecībā uz bīstamu vielu klasifikāciju, iepakojšanu un marķēšanu (OV L 196, 16.8.1967., 1. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1272/2008 (2008. gada 16. decembris) par vielu un maisījumu klasificēšanu, marķēšanu un iepakojšanu un ar ko groza un atceļ Direktīvas 67/548/EEK un 1999/45/EK un groza Regulu (EK) Nr. 1907/2006 (OV L 353, 31.12.2008., 1. lpp.).

- (23) Izplatītājs dara spiedieniekārtas vai to kompleksus pieejamus tirgū pēc tam, kad ražotājs vai importētājs ir tos laidis tirgū, un izplatītājam būtu jārikojas pietiekami piesardzīgi, lai nodrošinātu, ka viņa apiešanās ar spiedieniekārtu vai kompleksu nelabvēlīgi neietekmē spiedieniekārtas vai kompleksa atbilstību šīs direktīvas prasībām.
- (24) Ikviens uzņēmējs, kurš vai nu laiž tirgū spiedieniekārtas vai to kompleksus ar savu nosaukumu vai preču zīmi, vai izmaina spiedieniekārtas vai to kompleksus tā, ka izmaiņas var ietekmēt atbilstību šīs direktīvas prasībām, būtu jāuzskata par ražotāju, un viņam būtu jāuzņemas ražotāja pienākumi.
- (25) Izplatītāji un importētāji ir cieši saistīti ar tirgu, tāpēc tiem būtu jāiesaistās tirgus uzraudzības uzdevumos, ko veic kompetentās valsts iestādes, un tiem vajadzētu būt sagatavotiem aktīvai rīcībai, lai sniegtu kompetentajām iestādēm visu vajadzīgo informāciju par attiecīgo spiedieniekārtu vai kompleksu.
- (26) Nodrošinot spiedieniekārtu un to kompleksu izsekojamību visā piegādes ķēdē, tirgus uzraudzība kļūst vienkāršāka un efektīvāka. Efektīva izsekojamības sistēma atvieglo tirgus uzraudzības iestāžu uzdevumu atrast uzņēmējus, kas neatbilstīgas spiedieniekārtas vai to kompleksus darījuši pieejamus tirgū.
- (27) Glabājot informāciju, kas šajā direktīvā prasīta citu uzņēmēju identifikācijai, nevajadzētu prasīt, lai uzņēmēji šādu informāciju atjaunina par citiem uzņēmējiem, kuri tiem piegādājuši spiedieniekārtu vai kompleksu vai kuriem tie ir piegādājuši spiedieniekārtu vai kompleksu.
- (28) Šajā direktīvā būtu jānosaka vienīgi drošuma pamatprasības. Lai būtu vieglāk novērtēt atbilstību minētajām prasībām, jāparedz pieņemums par to spiedieniekārtu vai to kompleksu atbilstību, kas atbilst saskaņotajiem standartiem, kuri pieņemti saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1025/2012 ⁽¹⁾ ar mērķi formulēt sīki izstrādātas minēto prasību tehniskās specifikācijas, īpaši attiecībā uz spiedieniekārtu vai to kompleksu projektēšanu, izgatavošanu un testēšanu.
- (29) Regulā (ES) Nr. 1025/2012 paredzēta procedūra iebildumu izteikšanai pret saskaņotajiem standartiem, ja minētie standarti tikai daļēji atbilst šīs direktīvas prasībām.
- (30) Spiedieniekārtas izgatavošanai vajadzīgi droši materiāli. Saskaņotu standartu trūkuma gadījumā būtu jānosaka to materiālu īpašības, kas paredzēti atkārtotai izmantošanai. Minētās īpašības būtu jānosaka Eiropas materiālu apstiprinājumā, un šos apstiprinājumus izsniedz viena no paziņotajām struktūrām, kas īpaši izraudzīta šim nolūkam. Materiāliem, kas iekļauti Eiropas apstiprinājumos, būtu jāpiemēro pieņemums par atbilstību šīs direktīvas drošuma pamatprasībām.
- (31) Ņemot vērā ar spiedieniekārtu un to kompleksu izmantošanu saistīto apdraudējumu raksturu un lai uzņēmēji varētu pierādīt un kompetentās iestādes nodrošināt, ka spiedieniekārtas vai to kompleksi, kas darīti pieejami tirgū, atbilst drošuma pamatprasībām, jāparedz atbilstības novērtēšanas procedūras. Minētās procedūras būtu jāizstrādā, ņemot vērā spiedieniekārtai vai kompleksam piemērošo apdraudējuma līmeni. Tāpēc katras kategorijas spiedieniekārtām vajadzētu būt atbilstīgai procedūrai vai izvēlei starp dažādām līdzvērtīgas stingrības procedūrām. Lēmumā Nr. 768/2008/EK paredzēti atbilstības novērtēšanas procedūru moduļi, kas ietver procedūras pieaugošā stingrības

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1025/2012 (2012. gada 25. oktobris) par Eiropas standartizāciju, ar ko groza Padomes Direktīvas 89/686/EEK un 93/15/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 94/9/EK, 94/25/EK, 95/16/EK, 97/23/EK, 98/34/EK, 2004/22/EK, 2007/23/EK, 2009/23/EK un 2009/105/EK un ar ko atceļ Padomes Lēmumu 87/95/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumu Nr. 1673/2006/EK (OV L 316, 14.11.2012., 12. lpp.).

pakāpē, kuras ir proporcionālas apdraudējuma līmenim un nepieciešamajam drošuma līmenim. Lai nodrošinātu saskaņotību starp nozarēm un izvairotos no *ad hoc* gadījumiem, atbilstības novērtēšanas procedūras būtu jāizvēlas no minētajiem moduļiem. Minēto procedūru precizēšana ir pamatota ar spiedieniekārtai vajadzīgo pārbaudīšanu būtību.

- (32) Dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai pilnvarot lietotāju inspicējošās iestādes veikt konkrētus uzdevumus atbilstības novērtēšanā saskaņā ar šo direktīvu. Šim nolūkam direktīvā būtu jāizklāsta kritēriji dalībvalstīm lietotāju inspicējošo iestāžu pilnvarošanai.
- (33) Saskaņā ar dažām atbilstības novērtēšanas procedūrām kā daļa no spiedieniekārtas vai kompleksa galīgās novērtēšanas būtu jāparedz iespēja, ka katru vienību pārbauda un testē paziņotā struktūra vai lietotāju inspicējošā iestāde. Citos gadījumos būtu jāizstrādā noteikumi, lai nodrošinātu, ka galīgo novērtēšanu var uzraudzīt paziņotā struktūra, veicot negaidītus apmeklējumus.
- (34) Ražotājiem būtu jā sagatavo ES atbilstības deklarācija, kur sniedz saskaņā ar šo direktīvu prasīto informāciju par spiedieniekārtas vai kompleksa atbilstību šīs direktīvas un pārējo attiecīgo Savienības saskaņošanas tiesību aktu prasībām.
- (35) Lai nodrošinātu efektīvu piekļuvi informācijai tirgus uzraudzības nolūkiem, gadījumos, kad uz spiedieniekārtu vai kompleksu attiecas vairāki Savienības saskaņošanas tiesību akti, informācijai, kas vajadzīga, lai noteiktu visus piemērojamos Savienības aktus, vajadzētu būt pieejamai vienotā ES atbilstības deklarācijā. Lai samazinātu uzņēmēju administratīvo slogu, minētā vienotā ES atbilstības deklarācija var būt dokumentācija, kurā iekļautas atbilstīgas atsevišķās atbilstības deklarācijas.
- (36) Lai nodrošinātu patērētāju, citu lietotāju un trešo personu efektīvu aizsardzību, ir nepieciešams pārbaudīt atbilstību drošuma pamatprasībām.
- (37) Uz spiedieniekārtām un kompleksiem parasti vajadzētu būt CE zīmei. CE zīme, kas norāda spiedieniekārtu vai to kompleksu atbilstību, ir redzamais rezultāts veselam procesam, kas plašākā nozīmē ietver arī atbilstības novērtēšanu. Vispārīgie principi, kas reglamentē CE zīmi un tās saistību ar citiem marķējumiem, ir noteikti Regulā (EK) Nr. 765/2008. Šajā direktīvā būtu jānosaka CE zīmes uzlikšanas noteikumi.
- (38) Šajā direktīvā definētām spiedieniekārtām, kuras spiediena dēļ rada nebūtisku apdraudējumu un kurām tāpēc sertifikācijas procedūras nav pamatotas, nebūtu jāuzliek CE zīme.
- (39) Dažas šajā direktīvā noteiktās atbilstības novērtēšanas procedūras paredz to atbilstības novērtēšanas struktūru iesaistīšanos, kuras dalībvalstis paziņojušas Komisijai.
- (40) Pieredze liecina, ka Direktīvā 97/23/EK noteiktie kritēriji, kuriem atbilstības novērtēšanas struktūrām jāatbilst, lai tās paziņotu Komisijai, nav pietiekami, lai nodrošinātu paziņoto struktūru vienlīdz augsta līmeņa darbību visā Savienībā. Tomēr ir svarīgi, lai visas paziņotās atbilstības novērtēšanas struktūras veiktu savas funkcijas vienādā līmenī un godīgas konkurences apstākļos. Tādēļ jānosaka obligātās prasības atbilstības novērtēšanas struktūrām, kuras vēlas tikt paziņotas, lai varētu sniegt atbilstības novērtēšanas pakalpojumus.
- (41) Ja atbilstības novērtēšanas struktūra pierāda atbilstību kritērijiem, kas noteikti saskaņotajos standartos, būtu jāpieņem, ka tā atbilst atbilstīgajām prasībām, kuras noteiktas šajā direktīvā.

- (42) Lai nodrošinātu saskaņotu atbilstības novērtēšanas kvalitātes līmeni, ir arī svarīgi noteikt prasības paziņojošajām iestādēm un citām struktūrām, kas piedalās atbilstības novērtēšanas struktūru novērtēšanā, paziņošanā un uzraudzībā.
- (43) Šajā direktīvā izveidotā sistēma būtu jāpapildina ar akreditācijas sistēmu, kas paredzēta Regulā (EK) Nr. 765/2008. Akreditācija ir svarīgs līdzeklis, kā verificēt atbilstības novērtēšanas struktūru kompetenci, tāpēc tā arī būtu jāizmanto paziņošanā.
- (44) Regulā (EK) Nr. 765/2008 paredzētā pārredzamā akreditācija, kas nodrošina atbilstības sertifikātu vajadzīgo uzticamību, valstu publiskā sektora iestādēm visā Savienībā būtu jāuzskata par vēlamāko līdzekli, kā pierādīt atbilstības novērtēšanas struktūru tehnisko kompetenci. Tomēr valstu iestādes var uzskatīt, ka tām ir piemēroti līdzekļi, ar ko pašām veikt minēto novērtēšanu. Šādos gadījumos, lai nodrošinātu citu valsts iestāžu veiktās novērtēšanas pienācīgu ticamības līmeni, valsts iestādēm būtu jāiesniedz Komisijai un pārējām dalībvalstīm vajadzīgie dokumentārie pierādījumi, ka izvērtētās atbilstības novērtēšanas struktūras atbilst attiecīgajām normatīvajām prasībām.
- (45) Atbilstības novērtēšanas struktūras bieži piešķir apakšlīgumus par kādām to darbības daļām saistībā ar atbilstības novērtēšanu vai izmanto meitasuzņēmumus. Lai nodrošinātu aizsardzības līmeni, kāds nepieciešams Savienības tirgū laižamajām spiedienekārtām vai kompleksam, ir ļoti svarīgi, lai atbilstības novērtēšanas uzdevumu veikšanai apakšlīgumu slēdzēji un meitasuzņēmumi atbilstu tādām pašām prasībām, kādām paziņotās struktūras. Tādēļ ir svarīgi, lai paziņojamo struktūru kompetences un snieguma novērtēšana un jau paziņoto struktūru uzraudzība attiektos arī uz darbībām, kuras veic apakšlīgumu slēdzēji un meitasuzņēmumi.
- (46) Jāpalielina paziņošanas procedūras efektivitāte un pārredzamība, un jo īpaši tā jāpielāgo jaunajām tehnoloģijām, lai paziņošanu varētu veikt elektroniski.
- (47) Atbilstības novērtēšanas struktūras var piedāvāt savus pakalpojumus visā Savienībā, tāpēc ir lietderīgi dot pārējām dalībvalstīm un Komisijai iespēju iebilst pret paziņoto struktūru. Tādēļ ir svarīgi noteikt laikposmu, kurā var novērst visas šaubas vai bažas par atbilstības novērtēšanas struktūru kompetenci, pirms tās sāk darboties kā paziņotās struktūras.
- (48) Konkurētspējai ir svarīgi, lai atbilstības novērtēšanas struktūras piemērotu atbilstības novērtēšanas procedūras, neradot lieku apgrūtinājumu uzņēmējiem. Tā paša iemesla dēļ un lai nodrošinātu vienādu attieksmi pret uzņēmējiem, jānodrošina konsekventa atbilstības novērtēšanas procedūru tehniskā piemērošana. Vislabāk to var panākt ar atbilstīgu koordinēšanu un sadarbību starp atbilstības novērtēšanas struktūrām.
- (49) Dalībvalstīm būtu jāveic visi atbilstīgie pasākumi, lai nodrošinātu, ka spiedienekārtas un to kompleksus var laist tirgū tikai tad, ja tie, pareizi uzglabāti un izmantoti paredzētajam nolūkam vai izmantošanas apstākļos, ko var saprātīgi paredzēt, neapdraud cilvēku veselību un drošību. Būtu jāuzskata, ka spiedienekārtas vai to kompleksi neatbilst šajā direktīvā noteiktajām drošuma pamatprasībām tikai tādos izmantošanas apstākļos, ko var saprātīgi paredzēt, proti, ja šāda izmantošana varētu rasties likumīgas un viegli paredzamas cilvēku uzvedības rezultātā.
- (50) Lai nodrošinātu vienotus nosacījumus šīs direktīvas īstenošanai, īstenošanas pilnvaras būtu jāpiešķir Komisijai. Šīs pilnvaras būtu jāīsteno saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

- (51) Būtu jāizmanto konsultēšanās procedūra, lai pieņemtu īstenošanas aktus, ar kuriem paziņojušajai dalībvalstij prasa veikt nepieciešamos korektīvos pasākumus attiecībā uz paziņotajām struktūrām, kas vairs neatbilst paziņošanas prasībām.
- (52) Būtu jāizmanto pārbaudes procedūra, lai pieņemtu īstenošanas aktus par trūkumiem Eiropas materiālu apstiprinājumos, uz kuriem atsaucas jau ir publicētas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*, ņemot vērā, ka šādi lēmumi var ietekmēt pieņemumu par atbilstību piemērojamajām pamatprasībām.
- (53) Komisijai būtu jāpieņem īstenošanas akti, kas jāpieņem nekavējoties, ja pienācīgi pamatotos gadījumos saistībā ar atbilstīgām spiedienekārtām vai to kompleksiem, kas rada apdraudējumu cilvēku veselībai vai drošībai, mājdzīvniekiem vai īpašumam, tas vajadzīgs nenovēršamu un steidzamu iemeslu dēļ.
- (54) Ar šo direktīvu izveidotajai komitejai atbilstīgi iedibinātai praksei var būt noderīga loma, izskatot ar šīs direktīvas piemērošanu saistītus jautājumus, kurus saskaņā ar komitejas reglamentu ierosina vai nu tās priekšsēdētājs, vai dalībvalsts pārstāvis.
- (55) Ja tiek izskatīti jautājumi, kas attiecas uz šo direktīvu, izņemot jautājumus par tās īstenošanu vai pārkāpumiem, Komisijas ekspertu grupā, Eiropas Parlamentam atbilstīgi pastāvošajai praksei būtu jāsaņem pilnīga informācija un dokumentācija un vajadzības gadījumā – uzaicinājums piedalīties šādās sanāksmēs.
- (56) Komisijai ar īstenošanas aktiem, nepiemērojot Regulu (ES) Nr. 182/2011 šo aktu īpašā rakstura dēļ, būtu jānosaka, vai dalībvalstu pieņemtie pasākumi attiecībā uz neatbilstīgām spiedienekārtām vai neatbilstīgiem to kompleksiem ir pamatoti.
- (57) Lai ņemtu vērā jaunus ļoti nopietnus drošības apsvērumus, pilnvaras pieņemt tiesību aktus saskaņā ar LESD 290. pantu būtu jādeleģē Komisijai attiecībā uz grozījumiem spiedienekārtu vai to kompleksu klasifikācijā. Pārklasifikācijai katrā gadījumā atsevišķi būtu jāpamatojas uz atbilstīgiem pierādījumiem un pamatojumu. Ir īpaši svarīgi, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, rīkotu atbilstīgas apspriešanās, tostarp ar ekspertiem.
- (58) Komisijai, sagatavojot un izstrādājot deleģētos aktus, būtu jānodrošina vienlaicīga, savlaicīga un atbilstīga attiecīgo dokumentu nosūtīšana Eiropas Parlamentam un Padomei.
- (59) Direktīvā 97/23/EK ir paredzēts pārejas pasākums, kas ļauj nodot ekspluatācijā spiedienekārtas un to kompleksus, kuri atbilst valsts tiesību aktiem, kas ir spēkā Direktīvas 97/23/EK piemērošanas datumā. Tāpēc tiesiskās noteiktības labad minētais pārejas pasākums ir jāiekļauj arī šajā direktīvā.
- (60) Jāparedz saprātīgi pārejas pasākumi, kas nodrošinātu tādu spiedienekārtu un to kompleksu pieejamību tirgū un nodošanu ekspluatācijā, kuri pirms dienas, kad jāpieņem valsts pasākumi, ar kuriem transponē šo direktīvu, jau ir laisti tirgū saskaņā ar Direktīvu 97/23/EK, bez nepieciešamības panākt atbilstību papildu produktu prasībām. Tādēļ izplatītājiem vajadzētu varēt piegādāt spiedienekārtas un to kompleksus, kuri ir laisti tirgū, proti, krājumus, kas jau ir izplatīšanas ķēdē, pirms dienas, kad jāpieņem valsts pasākumi, ar kuriem transponē šo direktīvu.
- (61) Dalībvalstīm būtu jāpieņem noteikumi par sankcijām, kas piemērojamas par to valstu tiesību aktu noteikumu pārkāpumiem, kuri pieņemti, ievērojot šo direktīvu, un būtu jānodrošina minēto noteikumu izpilde. Attiecīgajām sankcijām vajadzētu būt iedarbīgām, samērīgām un atturošām.

- (62) Ņemot vērā to, ka šīs direktīvas mērķi, proti, nodrošināt, lai spiedieniekārtas un to kompleksi tirgū atbilstu prasībām, kas paredz augstu cilvēku veselības aizsardzības un drošības līmeni, kā arī mājdzīvnieku un īpašuma aizsardzību, garantējot iekšējā tirgus darbību, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet minēto mērķi tā vēriena un seku dēļ var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionālītātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minētā mērķa sasniegšanai.
- (63) Pienākumam šo direktīvu transponēt attiecīgo valstu tiesību aktos būtu jāattiecas vienīgi uz noteikumiem, kuri paredz būtiskus grozījumus salīdzinājumā ar iepriekšējo direktīvu. Pienākums transponēt noteikumus, kas nav grozīti, izriet no iepriekšējās direktīvas.
- (64) Šai direktīvai nevajadzētu skart dalībvalstu pienākumus attiecībā uz V pielikuma B daļā minēto termiņu direktīvas transponēšanai valsts tiesību aktos un datumu tās piemērošanai,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

1. NODAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

1. pants

Piemērošanas joma

1. Šī direktīva attiecas uz tādu spiedieniekārtu un to kompleksu, kuru maksimāli pieļaujamais spiediens PS ir lielāks nekā 0,5 bāri, projektēšanu, izgatavošanu un atbilstības novērtēšanu.
2. Šo direktīvu nepiemēro:
 - a) cauruļvadiem, kas sastāv no caurulēm vai cauruļu sistēmām un ir paredzēti jebkādu plūstošu vielu vai vielu pārvadei uz objektu vai no tā (uz sauszemes un jūrā) no pirmās līdz pēdējai noslēgierīcei objektā, kā arī uz visām papildiekārtām, kas projektētas īpaši šiem cauruļvadiem; šis izņēmums neattiecas uz standarta spiedieniekārtām, ar kurām var būt aprīkotas spiediena samazināšanas stacijas vai kompresoru stacijas;
 - b) ūdens piegādes, sadales un aizvades tīkliem un pievienotām iekārtām un ūdensvadiem, piemēram, hidroelektrisko iekārtu spiedvadi, spiedtuneļi, spiedstobri hidroelektrostacijās un ar tiem saistītas īpašas ierīces;
 - c) vienkāršām spiedvertnēm, uz kurām attiecas Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/29/ES ⁽¹⁾;
 - d) aerosola flakoniem, uz kuriem attiecas Padomes Direktīva 75/324/EEK ⁽²⁾;
 - e) iekārtām, kas paredzētas šādos tiesību aktos noteiktu transportlīdzekļu darbībai:
 - i) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2007/46/EK ⁽³⁾;

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/29/ES (2014. gada 26. februāris) par dalībvalstu tiesību aktu saskaņošanu attiecībā uz vienkāršu spiedvertņu pieejamību tirgū (OV L 96, 29.3.2014., 45. lpp.).

⁽²⁾ Padomes Direktīva 75/324/EEK (1975. gada 20. maijs) par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz aerosola flakoniem (OV L 147, 9.6.1975., 40. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2007/46/EK (2007. gada 5. septembris), ar ko izveido sistēmu mehānisko transportlīdzekļu un to piekabju, kā arī tādiem transportlīdzekļiem paredzētu sistēmu, sastāvdaļu un atsevišķu tehnisku vienību apstiprināšanai ("pamatdirektīva") (OV L 263, 9.10.2007., 1. lpp.).

- ii) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 167/2013 ⁽¹⁾;
- iii) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 168/2013 ⁽²⁾;
- f) iekārtām, kas saskaņā ar šīs direktīvas 13. pantu nav klasificētas augstāk par I kategoriju un uz ko attiecas viena no šādām direktīvām:
 - i) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2006/42/EK ⁽³⁾;
 - ii) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/33/ES ⁽⁴⁾;
 - iii) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/35/ES ⁽⁵⁾;
 - iv) Padomes Direktīva 93/42/EEK ⁽⁶⁾;
 - v) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/142/EK ⁽⁷⁾;
 - vi) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/34/ES ⁽⁸⁾;
- g) aprīkojumu, uz ko attiecas LESD 346. panta 1. punkta b) apakšpunkts;
- h) priekšmetiem, kas īpaši projektēti lietošanai radioaktīvā vidē, kur bojājumi var radīt radioaktīvo vielu noplūdi;
- i) šahtu kontroles iekārtām, ko izmanto naftas, gāzes vai ģeotermālajā izpētē un ieguves rūpniecībā, kā arī pazemes krātuvēs un kas paredzētas, lai uzturētu un/vai kontrolētu spiedienu šahtā; tajās ietilpst šahtas kontroles pieslēgumu iekārtas, izplūdes novēršēji (BOP), cauruļvadu kolektori un visas izpētes un ieguves posma iekārtas;
- j) iekārtām, kas satur apvalkus vai mehānismus, kuru izmēri, materiālu izvēle un ražošanas noteikumi galvenokārt pamatoti ar pietiekamas stiprības, stingrības un stabilitātes prasībām, lai pārvarētu statisko un dinamisko iedarbību vai citas darbības raksturīgās pazīmes, un spiediens nav nozīmīgs faktors attiecībā uz konstrukciju; pie tādām iekārtām var pieskaitīt:
 - i) dzinējus, tostarp turbīnas un iekšdedzes dzinējus,
 - ii) tvaika dzinējus, gāzes/tvaika turbīnas, turbogeneratorus, kompresorus, sūkņus un iedarbināšanas ierīces;

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 167/2013 (2013. gada 5. februāris) par lauksaimniecības un mežsaimniecības transportlīdzekļu apstiprināšanu un tirgus uzraudzību (OV L 60, 2.3.2013., 1. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 168/2013 (2013. gada 15. janvāris) par divu riteņu vai trīs riteņu transportlīdzekļu un kvadriciklu apstiprināšanu un tirgus uzraudzību (OV L 60, 2.3.2013., 52. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2006/42/EK (2006. gada 17. maijs) par mašīnām, un ar kuru groza Direktīvu 95/16/EK (OV L 157, 9.6.2006., 24. lpp.).

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/33/ES (2014. gada 26. februāris) par dalībvalstu tiesību aktu saskaņošanu attiecībā uz liftiem un liftu drošības sastāvdaļām (OV L 96, 29.3.2014., 251. lpp.).

⁽⁵⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/35/ES (2014. gada 26. februāris) par dalībvalstu tiesību aktu saskaņošanu attiecībā uz tādu elektroiekārtu pieejamību tirgū, kas paredzētas lietošanai noteiktās sprieguma robežās (OV L 96, 29.3.2014., 357. lpp.).

⁽⁶⁾ Padomes Direktīva 93/42/EEK (1993. gada 14. jūnijs) par medicīnas ierīcēm (OV L 169, 12.7.1993., 1. lpp.).

⁽⁷⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/142/EK (2009. gada 30. novembris) par iekārtām, kurās izmanto gāzveida kurināmo (OV L 330, 16.12.2009., 10. lpp.).

⁽⁸⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/34/ES (2014. gada 26. februāris) par dalībvalstu tiesību aktu saskaņošanu attiecībā uz iekārtām un aizsardzības sistēmām, kas paredzētas lietošanai sprādzienbīstamā vidē (OV L 96, 29.3.2014., 309. lpp.).

- k) domnu krāsniem, arī krāsns dzesēšanas sistēmām, karstpūšamajiem rekuperatoriem, putekļu nosūcējiem un domnu krāšņu izplūdes gāzu tīrītājiem, tiešās redukcijas kupoliem, arī krāšņu dzesētājiem, gāzes konvertoriem un kausiem tērauda, dzelzs un nefermetālu kausēšanai, pārkausēšanai, degazācijai un liešanai;
- l) iebūvētām iekārtām augstsprieguma elektriskajās iekārtās, piemēram, slēdžu mehānismiem, kontrolmehānismiem, transformatoriem un rotējošām mašīnām;
- m) sakaru sistēmu caurulēm, kas pakļautas spiedienam, piemēram, elektriskie un telefona kabeli;
- n) kuģiem, raķetēm, gaisa kuģiem un dabas resursu ieguves platformām, kā arī iekārtām, kuras speciāli paredzētas uzstādīšanai uz borta vai to piedziņai;
- o) spiedieniekārtām, kas sastāv no elastīga apvalka, piemēram, riepas, gaisa spilveni, bumbas sporta spēlēm, piepūšamās laivas, un citas līdzīgas spiedieniekārtas;
- p) izplūdes un ieplūdes trokšņa slāpētājiem;
- q) pudelēm vai kārbām gāzētu dzērienu tiešai lietošanai;
- r) tvertnēm tādu dzērienu transportēšanai un sadalei, kuru $PS \times V$ nepārsniedz 500 bārus uz litru un maksimāli pieļaujamais spiediens nepārsniedz 7 bārus;
- s) iekārtām, uz ko attiecas Direktīva 2008/68/EK un Direktīva 2010/35/ES, un iekārtām, uz kurām attiecas Starptautiskais jūras bīstamo kravu kodekss un Konvencija par starptautisko civilo aviāciju;
- t) radiatoriem un caurulēm karsta ūdens apkures sistēmās;
- u) tvertnēm, kas projektētas, lai saturētu šķidrumus ar gāzes spiedienu virs šķidruma ne lielāku par 0,5 bāriem.

2. pants

Definīcijas

Šajā direktīvā piemēro šādas definīcijas:

- 1) “spiedieniekārta” ir tvertnes, cauruļvadi, drošības ierīces un spiediena ierīces, tostarp vajadzības gadījumā detaļas, kas pievienotas pie spiedienam pakļautām daļām, piemēram, atloki, uzgaļi, uznavas, atbalsti, cilpas pacelšanai;
- 2) “tvertne” ir tilpne, kas projektēta un izgatavota, lai saturētu plūstošas vielas, kas pakļautas spiedienam, arī tās tiešie piespīrinājumi līdz savienojuma punktam ar citu iekārtu; tvertne var sastāvēt no vairākām kamerām;
- 3) “cauruļvadi” ir cauruļvadu elementi, kas paredzēti plūstošu vielu pārvadei un kas, savienoti kopā, veido spiediena sistēmu; cauruļvadi, konkrētāk, ir caurule vai cauruļu sistēma, dalītāji, savienotājelementi, paplašinošie savienojumi, šļūtenes vai attiecīgā gadījumā citi spiedienam pakļauti elementi; siltumapmainītājus gaisa dzesēšanai vai sildīšanai, kas sastāv no caurulēm, uzskata par cauruļvadiem;
- 4) “drošības ierīces” ir ierīces, kas projektētas, lai pasargātu spiedieniekārtu no pieļaujamo ierobežojumu pārsniegšanas, tostarp ierīces tiešai spiediena ierobežošanai, tādas kā drošības ventiļi, plīstošo plāksņu (membrānu) drošības ierīces, liekuma stieņi, vadāmas spiediena samazināšanas drošības sistēmas un ierobežojošas ierīces, kas vai nu aktivizē korekcijas līdzekļus, vai nodrošina izslēgšanu vai izslēgšanu un bloķēšanu, piemēram, spiediena slēdži vai temperatūras slēdži, vai šķidruma līmeņa slēdži un ar drošību saistītas mērījumu kontroles un regulēšanas ierīces;

- 5) "spiediena ierīces" ir ierīces ar vadības funkciju un spiedienam pakļautiem korpusiem;
- 6) "kompleksi" ir vairākas spiedeniekārtas, ko ražotājs ir samontējis, izveidojot vienu darbspējīgu iekārtu;
- 7) "spiediens" ir spiediena attiecība pret atmosfēras spiedienu, t. i., manometriskais spiediens. Vakuumu tādēļ nosaka ar negatīvu vērtību;
- 8) "maksimāli pieļaujamais spiediens (PS)" ir maksimālais spiediens, kādam iekārta ir projektēta, kā norādījis ražotājs, un tas ir noteikts vietā, kuru norādījis ražotājs un kura var būt drošības un/vai ierobežojošās ierīces pievienošanas vietā vai iekārtas augšā, vai arī jebkurā norādītajā punktā;
- 9) "maksimāli/minimāli pieļaujamā temperatūra (TS)" ir maksimālā/minimālā temperatūra, kādai iekārta ir projektēta, kā norādījis ražotājs;
- 10) "tilpums (V)" ir kameras iekšējais tilpums, ieskaitot uzgaļu tilpumu līdz pirmajam savienojumam vai metinājumam, bet neieskaitot iekšējo daļu pastāvīgo tilpumu;
- 11) "nominālais izmērs (DN)" ir izmēra skaitliskā vērtība, kas ir kopēja visām cauru/vada sistēmas sastāvdaļām, kuras nav norādītas ar sastāvdaļu ārējā diametra vai vītnes izmēru; tas ir ar izgatavošanas dimensijām brīvi saistīts vesels skaitlis, kas ērti lietojams atsaucēm; nominālo izmēru apzīmē ar DN, kam seko skaitlis;
- 12) "plūstošas vielas" ir gāze, šķidrumi un tvaiks tīrā fāzē un to maisījumi; plūstošas vielas var saturēt suspendētas cietas daļiņas;
- 13) "pastāvīgi savienojumi" ir savienojumi, kurus nevar atdalīt, izņemot sagraujošas metodes;
- 14) "Eiropas materiālu apstiprinājums" ir tehnisks dokuments, kur noteikti raksturlielumi materiāliem, kuri paredzēti atkārtotai izmantošanai tādu spiedeniekārtu ražošanā, uz ko neattiecas nekādi saskaņotie standarti;
- 15) "darīt pieejamu tirgū" nozīmē, veicot komercdarbību, par maksu vai bez maksas spiedeniekārtas vai to kompleksus piegādāt izplatīšanai vai izmantošanai Savienības tirgū;
- 16) "laist tirgū" nozīmē spiedeniekārtas vai to kompleksus pirmo reizi darīt pieejamus Savienības tirgū;
- 17) "nodošana ekspluatācijā" ir pirmā reize, kad lietotājs izmanto spiedeniekārtu vai kompleksu;
- 18) "ražotājs" ir jebkura fiziska vai juridiska persona, kas ražo spiedeniekārtu vai kompleksu vai kas šādu spiedeniekārtu vai kompleksu ir projektējis vai ražojis un kas laiž minēto spiedeniekārtu vai kompleksu tirgū ar savu nosaukumu vai preču zīmi vai izmanto to savām vajadzībām;
- 19) "pilnvarotais pārstāvis" ir jebkura fiziska vai juridiska persona, kas veic uzņēmējdarbību Savienībā un kas ir saņēmusi rakstisku ražotāja pilnvarojumu rīkoties tā vārdā attiecībā uz konkrētiem uzdevumiem;
- 20) "importētājs" ir jebkura fiziska vai juridiska persona, kas veic uzņēmējdarbību Savienībā un laiž Savienības tirgū kādas trešās valsts spiedeniekārtas vai to kompleksus;

- 21) "izplatītājs" ir jebkura tāda fiziska vai juridiska persona piegādes ķēdē, kas nav ražotājs vai importētājs un kas dara spiedieniekārtas vai to kompleksus pieejamus tirgū;
- 22) "uzņēmēji" ir ražotājs, pilnvarotais pārstāvis, importētājs un izplatītājs;
- 23) "tehniskā specifikācija" ir dokuments, kurā noteiktas tehniskās prasības, kādām spiedieniekārtām vai to kompleksi ir jāatbilst;
- 24) "saskaņotais standarts" ir saskaņotais standarts, kā tas definēts Regulas (ES) Nr. 1025/2012 2. panta 1. punkta c) apakšpunktā;
- 25) "akreditācija" ir akreditācija, kā tā definēta Regulas (EK) Nr. 765/2008 2. panta 10. punktā;
- 26) "valsts akreditācijas struktūra" ir valsts akreditācijas struktūra, kā tā definēta Regulas (EK) Nr. 765/2008 2. panta 11. punktā;
- 27) "atbilstības novērtēšana" ir process, kurā novērtē, vai ir ievērotas ar spiedieniekārtām vai to kompleksi saistītās drošuma pamatprasības, kas noteiktas šajā direktīvā;
- 28) "atbilstības novērtēšanas struktūra" ir struktūra, kas veic atbilstības novērtēšanas darbības, tostarp kalibrēšanu, testēšanu, sertificēšanu un pārbaudi;
- 29) "atsaukšana" ir jebkurš pasākums, kura mērķis ir saņemt atpakaļ spiedieniekārtas vai to kompleksus, kas jau ir bijuši pieejami patērētājiem vai citiem lietotājiem;
- 30) "izņemšana" ir jebkurš pasākums, kura mērķis ir novērst, ka spiedieniekārtas vai to kompleksi no piegādes ķēdes tiek darīti pieejami tirgū;
- 31) "CE zīme" ir zīme, ar ko ražotājs norāda, ka spiedieniekārta vai komplekss atbilst piemērojamajām prasībām, kuras izklāstītas Savienības saskaņošanas tiesību aktos attiecībā uz tās uzlikšanu;
- 32) "Savienības saskaņošanas tiesību akti" ir visi Savienības tiesību akti, ar ko saskaņo produktu tirdzniecības nosacījumus.

3. pants

Pieejamība tirgū un nodošana ekspluatācijā

1. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka spiedieniekārtas un kompleksus var darīt pieejamus tirgū un nodot ekspluatācijā tikai tad, ja, tos pareizi uzstādot un uzturot kārtībā, kā arī lietojot paredzētajiem mērķiem, tie atbilst šīs direktīvas prasībām.
2. Šīs direktīvas noteikumi neskar dalībvalstu tiesības noteikt prasības, ko tās uzskata par vajadzīgām, lai nodrošinātu cilvēku un jo īpaši darbinieku aizsardzību, lietojot spiedieniekārtu vai kompleksu, ar noteikumu, ka šāda iekārta vai komplekss netiek izmainīts tā, kā šajā direktīvā nav paredzēts.
3. Tirdzniecības gadatirgos, izstādēs, skatēs un citos līdzīgos pasākumos dalībvalstis nekavē tādu spiedieniekārtu vai kompleksu izrādīšanu, kas neatbilst šai direktīvai, ar noteikumu, ka redzama zīme skaidri norāda, ka šādas spiedieniekārtas vai to kompleksus nevar darīt pieejamus tirgū un/vai nodot ekspluatācijā, kamēr nav panākta to atbilstība. Demonstrējumu laikā saskaņā ar attiecīgās dalībvalsts kompetentās iestādes noteiktām prasībām veic atbilstīgus drošības pasākumus, lai nodrošinātu cilvēku drošību.

4. pants

Tehniskās prasības

1. Turpmāk minētās spiedieniekārtas atbilst I pielikumā izklāstītajām drošuma pamatprasībām:

a) tvertnes, izņemot b) apakšpunktā minētās, kas paredzētas:

i) gāzēm, sašķidrinātām gāzēm, zem spiediena izšķīdinātām gāzēm, tvaikiem un šķidrumiem, kuru tvaika spiediens maksimāli pieļaujamajā temperatūrā ir lielāks nekā 0,5 bāri virs normālā atmosfēras spiediena (1 013 milibāri), ar šādiem ierobežojumiem:

— 1. grupas plūstošām vielām, kuru tilpums ir lielāks par 1 litru un PS un V reizinājums ir lielāks nekā 25 bāri uz litru vai spiediens PS lielāks par 200 bāriem (II pielikuma 1. tabula),

— 2. grupas plūstošām vielām, kuru tilpums ir lielāks par 2 litriem un PS un V reizinājums ir lielāks nekā 50 bāri uz litru vai spiediens PS lielāks par 1 000 bāriem, un visi pārnēsājamie ugunsdzēsāmie aparāti un elpošanas aparātu baloni (II pielikuma 2. tabula);

ii) šķidrumiem, kuru tvaika spiediens maksimāli pieļaujamajā temperatūrā nav lielāks kā 0,5 bāri virs normālā atmosfēras spiediena (1 013 milibāri), ar šādiem ierobežojumiem:

— 1. grupas plūstošām vielām, kuru tilpums ir lielāks par 1 litru un PS un V reizinājums pārsniedz 200 bārus uz litru vai spiediens PS pārsniedz 500 bārus (II pielikuma 3. tabula),

— 2. grupas plūstošām vielām, kuru spiediens PS pārsniedz 10 bārus un PS un V reizinājums pārsniedz 10 000 bārus uz litru vai spiediens PS pārsniedz 1 000 bārus (II pielikuma 4. tabula);

b) ar liesmu vai citādi karsējamas spiedieniekārtas ar pārkarsēšanas risku, kuras paredzētas, lai ražotu tvaiku vai pārkarsētu ūdeni par 110 °C augstākā temperatūrā, un kuru tilpums pārsniedz 2 litrus, un visi vārkatli (II pielikuma 5. tabula);

c) cauruļvadi, kas paredzēti:

i) gāzēm, sašķidrinātām gāzēm, zem spiediena izšķīdinātām gāzēm, tvaikiem šķidrumiem, kuru tvaika spiediens maksimāli pieļaujamajā temperatūrā ir lielāks nekā 0,5 bāri virs normālā atmosfēras spiediena (1 013 milibāri), ar šādiem ierobežojumiem:

— 1. grupas plūstošām vielām, kuru DN ir lielāks par 25 (II pielikuma 6. tabula),

— 2. grupas plūstošām vielām, kuru DN ir lielāks par 32 un PS un DN reizinājums ir lielāks par 1 000 bāriem (II pielikuma 7. tabula);

ii) šķidrumiem, kuru tvaika spiediens maksimāli pieļaujamajā temperatūrā nav lielāks kā 0,5 bāri virs normālā atmosfēras spiediena (1 013 milibāri), ar šādiem ierobežojumiem:

— 1. grupas plūstošām vielām, kuru DN ir lielāks par 25 un PS un DN reizinājums ir lielāks par 2 000 bāriem (II pielikuma 8. tabula),

— 2. grupas plūstošām vielām, kuru PS ir lielāks par 10 bāriem, DN lielāks par 200 un PS un DN reizinājums ir lielāks par 5 000 bāriem (II pielikuma 9. tabula);

d) drošības un spiediena ierīces, kas paredzētas iekārtām, uz kurām attiecas a), b) un c) apakšpunkts, ja šādas spiedieniekārtas ir iebūvētas kompleksā.

2. Turpmāk minētie kompleksi, kuros ietilpst vismaz viena spiedieniekārta, uz ko attiecas 1. punkts, atbilst I pielikumā izklāstītām drošuma pamatprasībām:

- a) kompleksi, kuri paredzēti, lai ražotu tvaiku vai pārkarsētu ūdeni par 110 °C augstākā temperatūrā, un kuros ietilpst vismaz viena ar liesmu vai citādi karsējama spiedieniekārta ar pārkarsēšanas risku;
- b) kompleksi, kas nav minēti a) apakšpunktā, ja ražotājs paredz tos darīt pieejamus tirgū un nodot ekspluatācijā kā kompleksus.

Atkāpjoties no pirmās daļas, kompleksi, kas paredzēti silta ūdens ražošanai temperatūrā, kura nepārsniedz 110 °C, ja cietā kurināmā padevei tiek izmantots roku darbs un $PS \times V$ ir lielāks nekā 50 bāri uz litru, atbilst I pielikuma 2.10., 2.11., 3.4. punktā, 5. punkta a) apakšpunktā un 5. punkta d) apakšpunktā izklāstītām drošuma pamatprasībām.

3. Spiedieniekārtas un to kompleksus, kas nepārsniedz attiecīgi 1. punkta a), b) un c) apakšpunktā un 2. punktā norādītos ierobežojumus, projektē un izgatavo saskaņā ar dalībvalsts labu tehnoloģijas praksi, lai nodrošinātu drošu lietošanu. Spiedieniekārtām un to kompleksiem pievieno atbilstīgas lietošanas instrukcijas.

Neskarot citus Savienības saskaņošanas tiesību aktus attiecībā uz CE zīmes uzlikšanu, uz šādām iekārtām vai kompleksiem nav 18. pantā minētās CE zīmes.

5. pants

Brīva aprīte

1. Dalībvalstis neaizliedz, neierobežo un nekavē spiediena radītā apdraudējuma dēļ darīt pieejamas tirgū vai nodot ekspluatācijā, ievērojot ražotāja norādītos nosacījumus, spiedieniekārtas vai to kompleksus, kas atbilst šīs direktīvas prasībām.

Dalībvalstis neaizliedz, neierobežo un nekavē spiediena radītā apdraudējuma dēļ darīt pieejamas tirgū vai nodot ekspluatācijā spiedieniekārtas vai to kompleksus, kas atbilst 4. panta 3. punktam.

2. Pēc tam, kad dalībvalsts ir iecēlusi lietotāju inspicējošo iestādi saskaņā ar 25. pantā noteiktajām prasībām, tā nedrīkst ar spiedienu saistīta apdraudējuma dēļ aizliegt, ierobežot vai kavēt laist tirgū vai nodot ekspluatācijā saskaņā ar 16. pantā paredzētiem nosacījumiem spiedieniekārtas vai to kompleksus, kuru atbilstību ir novērtējusi lietotāju inspicējošā iestāde, ko iecēlusi cita dalībvalsts saskaņā ar 25. pantā noteiktajām prasībām.

3. Ciktāl tas ir vajadzīgs spiedieniekārtu un to kompleksu drošai un pareizai lietošanai, dalībvalstis var pieprasīt I pielikuma 3.3. un 3.4. punktā minēto informāciju sniegt Savienības oficiālajā(-ās) valodā(-ās), ko var noteikt dalībvalsts, kurā iekārtu vai kompleksu dara pieejamu tirgū.

2. NODAĻA

UZŅĒMĒJU PIENĀKUMI

6. pants

Ražotāju pienākumi

1. Laižot tirgū spiedieniekārtas vai to kompleksus, kas minēti 4. panta 1. un 2. punktā, vai izmantojot tos savām vajadzībām, ražotāji nodrošina, lai tie būtu projektēti un izgatavoti saskaņā ar I pielikumā izklāstītajām drošuma pamatprasībām.

Laižot tirgū spiedieniekārtas vai to kompleksus, kas minēti 4. panta 3. punktā, vai izmantojot tos savām vajadzībām, ražotāji nodrošina, lai tie būtu projektēti un izgatavoti saskaņā ar labu tehnoloģijas praksi kādā no dalībvalstīm.

2. Spiedieniekārtām vai kompleksi, kas minēti 4. panta 1. un 2. punktā, ražotāji sagatavo III pielikumā minēto tehnisko dokumentāciju un veic attiecīgo 14. pantā minēto atbilstības novērtēšanas procedūru vai nodrošina tās veikšanu.

Ja ar šā punkta pirmajā daļā minēto procedūru ir pierādīts, ka spiedieniekārtas vai to kompleksi, kas minēti 4. panta 1. un 2. punktā, atbilst piemērojamajām prasībām, ražotāji sagatavo ES atbilstības deklarāciju un uzliek CE zīmi.

3. Ražotāji glabā tehnisko dokumentāciju un ES atbilstības deklarāciju 10 gadus pēc spiedieniekārtu vai to kompleksu laišanas tirgū.

4. Ražotāji nodrošina, ka ir izveidotas procedūras, lai sērijveida ražošanā nodrošinātu pastāvīgu atbilstību šai direktīvai. Pienācīgi ņem vērā spiedieniekārtu vai to kompleksu konstrukcijas vai raksturlielumu izmaiņas, kā arī izmaiņas saskaņotajos standartos vai citās tehniskajās specifikācijās, atsaucoties uz kurām deklarēta spiedieniekārtu vai to kompleksu atbilstība.

Ja to uzskata par lietderīgu saistībā ar spiedieniekārtu vai to kompleksu radīto apdraudējumu, ražotāji patērētāju un citu lietotāju veselības un drošības aizsardzības nolūkā veic tirgū pieejamo spiedieniekārtu vai to kompleksu paraugu testēšanu, izmeklē un, ja vajadzīgs, reģistrē sūdzības, neatbilstīgas spiedieniekārtas un to kompleksus un šādas atsauktas iekārtas, kā arī pastāvīgi informē par šo uzraudzību izplatītājus.

5. Ražotāji nodrošina, ka uz to spiedieniekārtām vai kompleksi ir tipa, partijas vai sērijas numurs vai cits elements, pēc kura tos var identificēt, vai, ja iekārtas vai kompleksa izmērs vai raksturs to neļauj, ka vajadzīgā informācija ir sniegta uz iepakojuma vai iekārtai pievienotajā dokumentā.

6. Ražotāji uz spiedieniekārtas vai kompleksa vai, ja tas nav iespējams, uz to iepakojuma vai spiedieniekārtai vai kompleksam pievienotajā dokumentā norāda savu nosaukumu, reģistrēto komercnosaukumu vai reģistrēto preču zīmi un pasta adresi, kur ar tiem var sazināties. Adresē norāda vienu kontaktpunktu, kurā var sazināties ar ražotāju. Kontakttinformācija ir patērētājiem, citiem lietotājiem un tirgus uzraudzības iestādēm viegli saprotamā valodā.

7. Ražotāji nodrošina, ka spiedieniekārtām vai to kompleksi, kas minēti 4. panta 1. un 2. punktā, saskaņā ar I pielikuma 3.3. un 3.4. punktu ir pievienotas instrukcijas un drošības informācija patērētājiem un citiem lietotājiem viegli saprotamā valodā, ko nosaka attiecīgā dalībvalsts. Šādas instrukcijas un drošības informācija ir skaidra un saprotama.

Ražotāji nodrošina, ka spiedieniekārtām vai to kompleksi, kas minēti 4. panta 3. punktā, saskaņā ar 4. panta 3. punktu ir pievienotas instrukcijas un drošības informācija patērētājiem un citiem lietotājiem viegli saprotamā valodā, ko nosaka attiecīgā dalībvalsts. Šādas instrukcijas un drošības informācija ir skaidra un saprotama.

8. Ražotāji, kas uzskata vai kam ir iemesls uzskatīt, ka spiedieniekārta vai komplekss, kuru tie ir laiduši tirgū, neatbilst šai direktīvai, nekavējoties veic korigējošos pasākumus, kas nepieciešami, lai panāktu minētās spiedieniekārtas vai minēto kompleksu atbilstību vai arī vajadzības gadījumā lai to izņemtu vai atsauktu. Turklāt, ja spiedieniekārta vai komplekss rada apdraudējumu, ražotāji nekavējoties par to informē kompetentās valsts iestādes tajās dalībvalstīs, kurās tie minēto spiedieniekārtu vai minētos kompleksus ir darījuši pieejamu tirgū, norādot sīku informāciju, jo īpaši par neatbilstību un veiktajiem korigējošajiem pasākumiem.

9. Pēc pamatota kompetentās valsts iestādes pieprasījuma ražotāji tai viegli saprotamā valodā sniedz visu informāciju un dokumentāciju, kas nepieciešama, lai pierādītu spiedieniekārtas vai kompleksa atbilstību šai direktīvai. Minēto informāciju un dokumentāciju var sniegt papīra vai elektroniskā formātā. Pēc minētās iestādes pieprasījuma tie ar to sadarbojas visos pasākumos, kas veikti, lai nepieļautu apdraudējumus, ko rada spiedieniekārta vai komplekss, kuru tie ir laiduši tirgū.

7. pants

Pilnvarotie pārstāvji

1. Ražotājs ar rakstisku pilnvaru var iecelt pilnvaroto pārstāvi.

Pilnvarotā pārstāvja pilnvarās neietilpst 6. panta 1. punktā noteiktie pienākumi un pienākums sagatavot 6. panta 2. punktā minēto tehnisko dokumentāciju.

2. Pilnvarotais pārstāvis veic uzdevumus, kas noteikti no ražotāja saņemtajā pilnvarā. Ar pilnvaru paredz, ka pilnvarotais pārstāvis veic vismaz šādus pienākumus:

- a) 10 gadus pēc spiedieniekārtas vai kompleksa laišanas valsts tirgū glabāt valsts tirgus uzraudzības iestādēm pieejamu ES atbilstības deklarāciju un tehnisko dokumentāciju;
- b) pēc pamatota kompetentās valsts iestādes pieprasījuma sniegt šai iestādei visu informāciju un dokumentāciju, kas nepieciešama, lai pierādītu spiedieniekārtas vai kompleksa atbilstību;
- c) pēc kompetento valsts iestāžu pieprasījuma sadarboties ar tām visos pasākumos, kas tiek veikti, lai nepieļautu apdraudējumus, ko var radīt spiedieniekārta vai komplekss, uz kuru attiecas pilnvarotā pārstāvja pilnvaras.

8. pants

Importētāju pienākumi

1. Importētāji laiž tirgū tikai atbilstīgas spiedieniekārtas vai to kompleksus.

2. Pirms spiedieniekārtas vai to kompleksi, kas minēti 4. panta 1. un 2. punktā, tiek laisti tirgū, importētāji nodrošina, ka ražotājs saskaņā ar 14. pantu ir veicis pienācīgo atbilstības novērtēšanas procedūru. Tie nodrošina, ka ražotājs ir sagatavojis tehnisko dokumentāciju, ka spiedieniekārtām vai to kompleksiem ir CE zīme, ka tiem ir pievienotas instrukcijas un drošības informācija saskaņā ar I pielikuma 3.3. un 3.4. punktu un ka ražotājs ir izpildījis 6. panta 5. un 6. punktā noteiktās prasības.

Pirms spiedieniekārtas vai to kompleksi, kas minēti 4. panta 3. punktā, tiek laisti tirgū, importētāji nodrošina, ka ražotājs ir sagatavojis tehnisko dokumentāciju, ka spiedieniekārtām vai to kompleksiem ir pievienotas atbilstīgas lietošanas instrukcijas un ka ražotājs ir izpildījis 6. panta 5. un 6. punktā noteiktās prasības.

Ja importētājs uzskata vai viņam ir iemesls uzskatīt, ka spiedieniekārta vai komplekss neatbilst I pielikumā izklāstītajām drošuma pamatprasībām, viņš nēlaiž spiedieniekārta vai kompleksu tirgū, kamēr nav panākta atbilstība. Turklāt, ja spiedieniekārta vai komplekss rada apdraudējumu, importētājs par to informē ražotāju un tirgus uzraudzības iestādes.

3. Importētāji uz spiedieniekārtas vai kompleksa norāda savu nosaukumu, reģistrēto komercnosaukumu vai reģistrēto preču zīmi un pasta adresi, kur ar tiem var sazināties, vai, ja tas nav iespējams, to norāda uz iepakojuma vai spiedieniekārtai vai kompleksam pievienotajā dokumentā. Kontaktinformācija ir patērētājiem, citiem lietotājiem un tirgus uzraudzības iestādēm viegli saprotamā valodā.

4. Importētāji nodrošina, ka spiedieniekārtām vai to kompleksi, kas minēti 4. panta 1. un 2. punktā, saskaņā ar I pielikuma 3.3. un 3.4. punktu ir pievienotas instrukcijas un drošības informācija patērētājiem un citiem lietotājiem viegli saprotamā valodā, ko nosaka attiecīgā dalībvalsts.

Importētāji nodrošina, ka spiedieniekārtām vai to kompleksi, kas minēti 4. panta 3. punktā, ir pievienotas instrukcijas un drošības informācija patērētājiem un citiem lietotājiem viegli saprotamā valodā, ko nosaka attiecīgā dalībvalsts.

5. Importētāji nodrošina, lai laikā, kad tie ir atbildīgi par spiedieniekārtām vai to kompleksi, kas minēti 4. panta 1. un 2. punktā, to uzglabāšanas un pārvadāšanas apstākļi negatīvi neietekmētu to atbilstību I pielikumā izklāstītajām drošuma pamatprasībām.

6. Ja to uzskata par lietderīgu saistībā ar spiedieniekārtu vai to kompleksu radīto apdraudējumu, importētāji patērētāju un citu lietotāju veselības un drošības aizsardzības nolūkā veic tirgū pieejamo spiedieniekārtu un to kompleksu paraugu testēšanu, izmeklē un, ja vajadzīgs, reģistrē sūdzības, neatbilstīgas spiedieniekārtu vai to kompleksus un šādas atsauktas iekārtas, kā arī pastāvīgi informē par jebkuru šādu uzraudzību izplatītājus.

7. Importētāji, kas uzskata vai kam ir iemesls uzskatīt, ka spiedieniekārta vai komplekss, kuru tie ir laiduši tirgū, neatbilst šai direktīvai, nekavējoties veic korigējošos pasākumus, kas nepieciešami, lai panāktu spiedieniekārtas vai kompleksa atbilstību vai arī vajadzības gadījumā lai to izņemtu vai atsauktu. Turklāt, ja spiedieniekārta vai komplekss rada apdraudējumu, importētāji nekavējoties par to informē kompetentās valsts iestādes tajās dalībvalstīs, kurās tie spiedieniekārtu vai kompleksu ir darījuši pieejamu tirgū, norādot sīku informāciju, jo īpaši par neatbilstību un veiktajiem korigējošajiem pasākumiem.

8. Importētāji 10 gadus pēc spiedieniekārtas vai kompleksa laišanas tirgū glabā ES atbilstības deklarācijas kopiju pieejamu tirgus uzraudzības iestādēm un nodrošina, lai minētajām iestādēm pēc pieprasījuma būtu pieejama tehniskā dokumentācija.

9. Pēc pamatota kompetentās valsts iestādes pieprasījuma importētāji tai viegli saprotamā valodā sniedz visu informāciju un dokumentāciju, kas nepieciešama, lai pierādītu spiedieniekārtas vai kompleksa atbilstību. Minēto informāciju un dokumentāciju var sniegt papīra vai elektroniskā formātā. Pēc minētās iestādes pieprasījuma tie ar to sadarbojas visos pasākumos, kas veikti, lai nepieļautu apdraudējumus, ko rada spiedieniekārta vai komplekss, kuru tie ir laiduši tirgū.

9. pants

Izplatītāju pienākumi

1. Darot spiedieniekārtas vai to kompleksus pieejamus tirgū, izplatītāji pietiekami rūpīgi ievēro šīs direktīvas prasības.

2. Pirms spiedieniekārtas vai to kompleksi, kas minēti 4. panta 1. un 2. punktā, tiek darīti pieejami tirgū, izplatītāji pārliecinās, ka spiedieniekārtai vai kompleksam ir CE zīme, ka tiem saskaņā ar I pielikuma 3.3. un 3.4. punktu ir pievienoti vajadzīgie dokumenti, instrukcijas un drošības informācija tās dalībvalsts patērētājiem un citiem lietotājiem viegli saprotamā valodā, kurā spiedieniekārta vai komplekss tiks darīts pieejams tirgū, un ka ražotājs un importētājs ir izpildījuši attiecīgi 6. panta 5. un 6. punktā un 8. panta 3. punktā izklāstītās prasības.

Ja izplatītājs uzskata vai viņam ir iemesls uzskatīt, ka spiedieniekārta vai komplekss neatbilst I pielikumā izklāstītajām drošuma pamatprasībām, viņš nedrīkst spiedieniekārtu vai kompleksu pieejamu tirgū, kamēr nav panākta atbilstība. Turklāt, ja spiedieniekārta vai komplekss rada apdraudējumu, izplatītājs par to informē ražotāju vai importētāju, kā arī tirgus uzraudzības iestādes.

Pirms spiedieniekārtas vai to kompleksi, kas minēti 4. panta 3. punktā, tiek darīti pieejami tirgū, izplatītāji nodrošina, ka minētajām spiedieniekārtām vai to kompleksiem ir pievienotas atbilstīgas lietošanas instrukcijas tās dalībvalsts patērētājiem un citiem lietotājiem viegli saprotamā valodā, kurā minētās spiedieniekārtas vai to kompleksi tiks darīti pieejami tirgū, un ka ražotājs un importētājs ir izpildījuši attiecīgi 6. panta 5. un 6. punktā un 8. panta 3. punktā noteiktās prasības.

3. Izplatītāji nodrošina, lai laikā, kad tie ir atbildīgi par spiedieniekārtām vai to kompleksiem, kas minēti 4. panta 1. un 2. punktā, to uzglabāšanas un pārvadāšanas apstākļi negatīvi neietekmētu to atbilstību I pielikumā izklāstītajām drošuma pamatprasībām.

4. Izplatītāji, kas uzskata vai kam ir iemesls uzskatīt, ka spiedieniekārtas vai to kompleksi, kurus tie ir darījuši pieejamus tirgū, neatbilst šai direktīvai, pārliecinās, ka ir veikti korigējošie pasākumi, kas nepieciešami, lai panāktu attiecīgās spiedieniekārtas vai kompleksa atbilstību vai arī vajadzības gadījumā lai tos izņemtu vai atsauktu. Turklāt, ja spiedieniekārta vai komplekss rada apdraudējumu, izplatītāji nekavējoties par to informē kompetentās valsts iestādes tajās dalībvalstīs, kurās tie iekārtu vai kompleksu ir darījuši pieejamu tirgū, norādot sīku informāciju, jo īpaši par neatbilstību un veiktajiem korigējošajiem pasākumiem.

5. Pēc pamatota kompetentās valsts iestādes pieprasījuma izplatītāji sniedz tai visu informāciju un dokumentāciju, kas nepieciešama, lai pierādītu spiedieniekārtu vai to kompleksu atbilstību. Minēto informāciju un dokumentāciju var sniegt papīra vai elektroniskā formātā. Pēc minētās iestādes pieprasījuma tie ar to sadarbojas visos pasākumos, kas veikti, lai nepieļautu apdraudējumus, ko rada spiedieniekārta vai komplekss, kuru tie ir darījuši pieejamu tirgū.

10. pants

Gadījumi, kad ražotāju pienākumus piemēro importētājiem un izplatītājiem

Ja importētājs vai izplatītājs laiž tirgū spiedieniekārtu vai kompleksu ar savu nosaukumu vai preču zīmi vai maina jau tirgū laistu spiedieniekārtu vai kompleksu tā, ka izmaiņas var ietekmēt atbilstību šīs direktīvas prasībām, viņu šajā direktīvā uzskata par ražotāju un viņam ir tādi paši pienākumi kā ražotājam, uz kuru attiecas 6. pants.

11. pants

Uzņēmēju identifikācija

Uzņēmēji tirgus uzraudzības iestādēm pēc pieprasījuma norāda šādu informāciju:

- a) visus uzņēmējus, kuri tiem piegādājuši spiedieniekārtu vai kompleksu;
- b) visus uzņēmējus, kuriem tie piegādājuši spiedieniekārtu vai kompleksu.

Uzņēmēji spēj uzrādīt pirmajā daļā minēto informāciju 10 gadus pēc tam, kad spiedieniekārta vai komplekss tiem piegādāts, un 10 gadus pēc tam, kad tie piegādājuši spiedieniekārtu vai kompleksu.

3. NODAĻA

SPIEDIENIEKĀRTU UN TO KOMPLEKSU ATBILSTĪBA UN KLASIFIKĀCIJA

12. pants

Pieņemums par atbilstību

1. Spiedieniekārtas vai to kompleksus, kas minēti 4. panta 1. un 2. punktā un kas atbilst tiem saskaņotajiem standartiem vai to daļām, uz kuriem atsaucas ir publicētas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī, uzskata par atbilstīgiem I pielikumā izklāstītajām drošuma pamatprasībām, uz kurām attiecas minētie standarti vai to daļas.

2. Spiedieniekārtu vai to kompleksu izgatavošanā izmantotos materiālus, kas atbilst Eiropas materiālu apstiprinājumam, uz kuriem atsaucas ir publicētas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī saskaņā ar 15. panta 4. punktu, uzskata par atbilstīgiem I pielikuma izklāstītajām drošuma pamatprasībām.

13. pants

Spiedieniekārtu klasifikācija

1. Spiedieniekārtas, kas minētas 4. panta 1. punktā, klasificē kategorijās saskaņā ar II pielikumu, atbilstīgi pieaugošam apdraudējuma līmenim.

Šajā klasifikācijā plūstošas vielas iedala šādās divās grupās:

a) 1. grupa, kurā ir plūstošas vielas, kuras veido vielas un maisījumi, kas definēti Regulas (EK) Nr. 1272/2008 2. panta 7. un 8. punktā un kas klasificēti kā bīstami saskaņā ar turpmāk norādītajām fizikālās bīstamības vai bīstamības veselībai klasēm, kuras noteiktas minētās regulas I pielikuma 2. un 3. daļā:

i) nestabili sprādzienbīstami materiāli vai sprādzienbīstami materiāli, kas ietverti 1.1., 1.2., 1.3., 1.4. un 1.5. apakšgrupā;

ii) 1. un 2. kategorijas uzliesmojošas gāzes;

iii) 1. kategorijas oksidējošas gāzes;

iv) 1. un 2. kategorijas uzliesmojoši šķidrumi;

v) 3. kategorijas uzliesmojoši šķidrumi, ja maksimāli pieļaujamā temperatūra ir augstāka par uzliesmošanas temperatūru;

vi) 1. un 2. kategorijas uzliesmojošas cietas vielas;

vii) pašreaģējošas vielas un maisījumi, A līdz F tips;

viii) 1. kategorijas pirofori šķidrumi;

ix) 1. kategorijas piroforas cietas vielas;

x) 1., 2. un 3. kategorijas vielas un maisījumi, kas saskarē ar ūdeni izdala uzliesmojošas gāzes;

xi) 1., 2. un 3. kategorijas oksidējoši šķidrumi;

xii) 1., 2. un 3. kategorijas oksidējošas cietas vielas;

xiii) organiskie peroksīdi, A līdz F tips;

xiv) akūts orālais toksiskums, 1. un 2. kategorija;

xv) akūts dermālais toksiskums, 1. un 2. kategorija;

xvi) akūts inhalatīvais toksiskums, 1., 2. un 3. kategorija;

xvii) toksiska ietekme uz īpašu mērķorgānu – vienreizēja iedarbība, 1. kategorija.

1. grupā ir arī vielas un maisījumi, kas ir spiedieniekārtās ar maksimāli pieļaujamo temperatūru (TS), kura ir augstāka par plūstošās vielas uzliesmošanas temperatūru;

b) 2. grupa, kurā ir vielas un maisījumi, kas nav minēti a) apakšpunktā.

2. Ja tvertne sastāv no vairākām kamerām, to iedala augstākajā kategorijā, kas noteikta atsevišķai kamerai. Ja kamerā ir dažādas plūstošās vielas, to klasificē atbilstīgi plūstošajai vielai ar augstāko kategoriju.

14. pants

Atbilstības novērtēšanas procedūras

1. Atbilstības novērtēšanas procedūras, ko piemēro spiedieniekārtas sastāvdaļai, nosaka 13. pantā noteiktā kategorija, kurā iekārta ir klasificēta.

2. Dažādām kategorijām piemēro šādas atbilstības novērtēšana procedūras:

a) I kategorija:

— A modulis;

b) II kategorija:

— A2 modulis

— D1 modulis

— E1 modulis;

c) III kategorija:

— B (projekta tips) + D moduļi

— B (projekta tips) + F moduļi

— B (produkcijas tips) + E moduļi

— B (produkcijas tips) + C2 moduļi

— H modulis;

d) IV kategorija:

— B (produkcijas tips) + D moduļi

— B (produkcijas tips) + F moduļi

— G modulis

— H1 modulis.

Atbilstības novērtēšanas procedūras ir noteiktas III pielikumā.

3. Spiedieniekārtām pēc ražotāja izvēles veic kādu no atbilstības novērtēšanas procedūrām, kas paredzētas attiecīgai kategorijai, kurā tās ir klasificētas. Ražotājs var izvēlēties piemērot arī kādu no procedūrām, kuras piemēro augstākai kategorijai, ja tādas ir pieejamas.

4. Saistībā ar kvalitātes nodrošināšanas procedūrām III un IV kategorijas spiedieniekārtām, kas minētas 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta i) punktā, 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta ii) punkta pirmajā ievilkumā un 4. panta 1. punkta b) apakšpunktā, paziņotā struktūra veic apmeklējumu bez brīdinājuma, ņem iekārtas paraugu no ražošanas vai noliktavu telpām, lai veiktu galīgo novērtēšanu vai nodrošinātu tās veikšanu, kā norādīts I pielikuma 3.2. punktā. Šajā sakarā ražotājs informē paziņoto struktūru par paredzēto ražošanas grafiku. Pirmajā ražošanas gadā paziņotā struktūra veic vismaz divus apmeklējumus. Turpmāko apmeklējumu biežumu paziņotā struktūra nosaka, pamatojoties uz kritērijiem, kas noteikti D, E un H moduļa 4.4. punktā un H1 moduļa 5.4. punktā.

5. Pa vienai izgatavojot III kategorijas tvertnes un spiedieniekārtas, kas minētas 4. panta 1. punkta b) apakšpunktā, ievērojot H moduļa procedūru, paziņotā struktūra veic katras vienības galīgo novērtējumu, kā norādīts I pielikuma 3.2. punktā. Šajā sakarā ražotājs informē paziņoto iestādi par paredzēto ražošanas grafiku.

6. Kompleksiem, kas minēti 4. panta 2. punktā, veic vispārēju atbilstības novērtēšanas procedūru, kurā ietver šādu novērtēšanu:

- a) novērtējumu katrai tās spiedieniekārtas sastāvdaļai, kas veido kompleksu, ir minētas 4. panta 1. punktā un kam iepriekš nav veikta atbilstības novērtēšanas procedūra un speciāla CE marķēšana; novērtēšanas procedūru nosaka atbilstīgi katras iekārtas sastāvdaļas kategorijai;
- b) novērtējumu tam, kā dažādas sastāvdaļas izveido I pielikuma 2.3., 2.8. un 2.9. punktā minēto kompleksu, novērtēšanu nosakot atbilstīgi augstākajai attiecīgo iekārtu kategorijai, kas atšķiras no drošības ierīču kategorijām;
- c) novērtējumu kompleksa aizsardzībai pret to pieļaujamo darbības robežu pārsniegšanu, kas minētas I pielikuma 2.10. un 3.2.3. punktā, ņemot vērā aizsargājamās iekārtas sastāvdaļām piemēroto augstāko kategoriju.

7. Atkāpjoties no šā panta 1. un 2. punkta, gadījumā, kad tas ir pamatoti, kompetentās iestādes var atļaut darīt pieejamu tirgū un nodot ekspluatācijā attiecīgās dalībvalsts teritorijā atsevišķas spiedieniekārtas sastāvdaļas un kompleksus, kas minēti 2. pantā, kam nav piemērotas šā panta 1. un 2. punktā minētās procedūras un ko izmanto eksperimentālā nolūkā.

8. Dokumentu sagatavošanu un saraksti saistībā ar atbilstības novērtēšanas procedūrām veic tās dalībvalsts valsts valodā, kurā atrodas struktūra, kas ir atbildīga par šo atbilstības novērtēšanas procedūru veikšanu, vai citā minētajai struktūrai pieņemamā valodā.

15. pants

Eiropas materiālu apstiprinājums

1. Viena no 20. pantā minētām paziņotajām struktūrām, kas īpaši izraudzīta šim nolūkam, izsniedz Eiropas materiālu apstiprinājumu pēc viena vai vairāku materiālu vai iekārtu ražotāju pieprasījuma. Paziņotā struktūra nosaka un veic vai organizē attiecīgās pārbaudes un testus, lai apstiprinātu to, ka materiālu veidi atbilst šīs direktīvas prasībām. Apstiprinot atbilstību materiāliem, kuri līdz 1999. gada 29. novembrim atzīti par drošiem izmantošanai, paziņotā struktūra ņem vērā esošos datus.

2. Pirms Eiropas materiālu apstiprinājuma izsniegšanas paziņotā struktūra par to paziņo dalībvalstīm un Komisijai, nosūtot tām atbilstīgo informāciju. Trīs mēnešu laikā dalībvalsts vai Komisija var sniegt piezīmes, norādot iemeslus. Paziņotā struktūra var izsniegt Eiropas materiālu apstiprinājumu, ņemot vērā iesniegtās piezīmes.

3. Eiropas materiālu apstiprinājuma kopiju nosūta dalībvalstīm, paziņotajām struktūrām un Komisijai.

4. Ja Eiropas materiālu apstiprinājums atbilst prasībām, uz kurām tas attiecas un kuras ir izklāstītas I pielikumā, Komisija publicē atsauci uz minēto apstiprinājumu. Komisija atjaunina šādu apstiprinājumu sarakstu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

5. Paziņotā struktūra, kas izsniegusi Eiropas materiālu apstiprinājumu, atsauc attiecīgo apstiprinājumu, ja tā konstatē, ka tas ir izsniegts nepamatoti, vai uz šo materiālu veidu attiecas kāds saskaņotais standarts. Tā nekavējoties informē pārējās dalībvalstis, paziņotās struktūras un Komisiju par visiem atsauktajiem apstiprinājumiem.

6. Ja dalībvalsts vai Komisija konstatē, ka Eiropas materiālu apstiprinājums, uz ko atsaucas publicētas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*, tikai daļēji atbilst I pielikumā izklāstītajām drošuma pamatprasībām, uz kurām tas attiecas, Komisija, izmantojot īstenošanas aktus, pieņem lēmumu par to, vai atsaukt atsauci uz minēto Eiropas materiālu apstiprinājumu no *Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša*.

Šā punkta pirmajā daļā minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 44. panta 3. punktā.

16. pants

Lietotāju inspicējošās iestādes

1. Atkāpjoties no noteikumiem attiecībā uz paziņoto struktūru veicamiem uzdevumiem, dalībvalstis var atļaut savā teritorijā darīt pieejamu tirgū un nodot lietotāju ekspluatācijā spiedieniekārtas vai to kompleksus, kuru atbilstību drošuma pamatprasībām ir novērtējušas lietotāju inspicējošās iestādes, kas ieceltas saskaņā ar 7. punktu.

2. Uz spiedieniekārtām un to kompleksiem, kuru atbilstību ir novērtējušas lietotāju inspicējošās iestādes, nav CE zīmes.

3. Šā panta 1. punktā minētās spiedieniekārtas vai to kompleksus var lietot tikai uzņēmumos, ko vada grupa, kurā darbojas inspicējošā iestāde. Attiecībā uz tehniskajām specifikācijām spiedieniekārtu un to kompleksu projektēšanā, izgatavošanā, pārbaudē, apkopē un izmantošanā grupa piemēro kopēju drošības politiku.

4. Lietotāju inspicējošās iestādes darbojas vienīgi savas grupas labā.

5. Atbilstības novērtēšanas procedūras, ko piemēro lietotāju inspicējošās iestādes, ir A2, C2, F un G moduļi, kuri noteikti III pielikumā.

6. Dalībvalstis informē citas dalībvalstis un Komisiju par lietotāju inspicējošām iestādēm, ko tās ir iecēlušas, tām paredzētiem uzdevumiem un katras inspicējošās iestādes to uzņēmumu sarakstu, kuri atbilst 3. punkta noteikumiem.

7. Lietotāju inspicējošo iestāžu iecelšanā dalībvalstis piemēro prasības, kas noteiktas 25. pantā, un nodrošina, ka grupa, kurā inspicējošā iestāde darbojas, piemēro šā panta 3. punkta otrā teikuma kritērijus.

*17. pants***ES atbilstības deklarācija**

1. ES atbilstības deklarācijā norāda, ka ir pierādīta atbilstība I pielikumā izklāstītajām drošuma pamatprasībām.
2. ES atbilstības deklarācijai ir IV pielikumā sniegtā parauga struktūra, tajā ir elementi, kas norādīti attiecīgajā atbilstības novērtēšanas procedūrā, kā izklāstīts III pielikumā, un to pastāvīgi atjaunina. To tulko valodā vai valodās, ko nosaka dalībvalsts, kurā spiedieniekārtu vai kompleksu laiž vai dara pieejamu tirgū.
3. Ja uz spiedieniekārtu vai kompleksu attiecas vairāk nekā viens Savienības akts, kurš prasa ES atbilstības deklarāciju, tiek sagatavota vienota ES atbilstības deklarācija attiecībā uz visiem šādiem Savienības aktiem. Minētajā deklarācijā norāda attiecīgos Savienības tiesību aktus, tostarp arī atsaucies uz to publikācijām.
4. Sagatavojot ES atbilstības deklarāciju, ražotājs uzņemas atbildību par spiedieniekārtas vai kompleksa atbilstību šajā direktīvā noteiktajām prasībām.

*18. pants***CE zīmes vispārējie principi**

Uz CE zīmi attiecas vispārējie principi, kas izklāstīti Regulas (EK) Nr. 765/2008 30. pantā.

*19. pants***CE zīmes uzlikšanas noteikumi un nosacījumi**

1. CE zīmi redzami, salasāmi un neizdzēšami uzliek uz:
 - a) katras 4. panta 1. punktā minētās spiedieniekārtas vai tās informācijas plāksnītes;
 - b) katra 4. panta 2. punktā minētā kompleksa vai tā informācijas plāksnītes.

Ja CE zīmes uzlikšana nav iespējama vai attaisnojama iekārtas vai kompleksa īpatnību dēļ, to uzliek uz iepakojuma un uz pievienotajiem dokumentiem.

Pirmās daļas a) un b) apakšpunktā minētā iekārta vai komplekss ir sakomplektēts vai ir tādā stāvoklī, kas ļauj veikt galīgo novērtējumu, kā aprakstīts I pielikuma 3.2. punktā.

2. CE zīme nav jāpiestiprina pie katras spiedieniekārtas, kas veido kompleksu. CE zīmi nenoņem no atsevišķām spiedieniekārtām, kurām tas jau ir, tās iebūvējot kompleksā.
3. CE zīmi uzliek pirms spiedieniekārtas vai kompleksa laišanas tirgū.
4. Aiz CE zīmes ir paziņotās struktūras identifikācijas numurs, ja šī struktūra piedalās ražošanas kontroles posmā.

Paziņotās struktūras identifikācijas numuru uzliek pati struktūra, vai pēc tās norādījuma to uzliek ražotājs vai tā pilnvarotais pārstāvis.

5. Aiz CE zīmes un vajadzības gadījumā aiz 4. punktā minētā identifikācijas numura var norādīt citu zīmi par īpašu apdraudējumu vai izmantojumu.

6. Dalībvalstis izmanto spēkā esošos mehānismus, lai nodrošinātu CE zīmes izmantošanas kārtības pareizu piemērošanu, un attiecīgi rīkojas minētās zīmes neatbilstīgas izmantošanas gadījumā.

4. NODAĻA

ATBILSTĪBAS NOVĒRTĒŠANAS STRUKTŪRU PAZIŅOŠANA

20. pants

Paziņošana

Dalībvalstis paziņo Komisijai un pārējām dalībvalstīm paziņotās struktūras un lietotāju inspicējošās iestādes, kas ir pilnvarotas veikt atbilstības novērtēšanas uzdevumus saskaņā ar 14. pantu, 15. pantu vai 16. pantu, un par atzītajām trešo personu organizācijām, lai tās varētu veikt uzdevumus, kuri minēti I pielikuma 3.1.2. un 3.1.3. punktā.

21. pants

Paziņojošās iestādes

1. Dalībvalstis izraugās paziņojošo iestādi, kas ir atbildīga par tādu procedūru izveidi un veikšanu, kuras nepieciešamas, lai novērtētu un paziņotu atbilstības novērtēšanas struktūras un uzraudzītu paziņotās struktūras, atzītas trešo personu organizācijas un lietotāju inspicējošās iestādes, tostarp to atbilstību 27. pantam.

2. Dalībvalstis var nolemt, ka 1. punktā minēto novērtēšanu un uzraudzību veic valsts akreditācijas struktūra Regulas (EK) Nr. 765/2008 nozīmē un saskaņā ar to.

3. Ja paziņojošā iestāde deleģē vai kā citādi uztic veikt 1. punktā minēto novērtēšanu, paziņošanu vai uzraudzīšanu kādai iestādei, kas nav valsts pārvaldes iestāde, šī iestāde ir juridiska persona un *mutatis mutandis* atbilst 22. pantā noteiktajām prasībām. Turklāt šādai iestādei jābūt spējīgai uzņemties saistības, kas izriet no tās darbībām.

4. Paziņojošā iestāde uzņemas pilnu atbildību par uzdevumiem, ko veic 3. punktā minētā iestāde.

22. pants

Prasības paziņojošajām iestādēm

1. Paziņojošo iestādi izveido tā, lai nebūtu nekādu interešu konfliktu ar atbilstības novērtēšanas struktūrām.

2. Paziņojošā iestāde ir veidota un darbojas tā, lai nodrošinātu tās darbības objektivitāti un taisnīgumu.

3. Paziņojošā iestāde ir veidota tā, lai visus lēmumus par atbilstības novērtēšanas struktūras paziņošanu pieņemtu kompetentas personas, kas nav tās pašas personas, kuras veikušas novērtēšanu.

4. Paziņojošā iestāde nepiedāvā un neveic nekādas darbības, ko veic atbilstības novērtēšanas struktūras, kā arī nesniedz konsultāciju pakalpojumus komerciālā nolūkā vai par konkurētspējīgu samaksu.

5. Paziņojošā iestāde nodrošina iegūtās informācijas konfidencialitāti.

6. Paziņojošajai iestādei ir pietiekams skaits kompetentu darbinieku tās pienākumu pienācīgai izpildei.

23. pants

Paziņojošo iestāžu informēšanas pienākums

Dalībvalstis informē Komisiju par atbilstības novērtēšanas struktūru novērtēšanas un paziņošanas procedūrām un paziņoto struktūru, atzīto trešo personu organizāciju un lietotāju inspicējošo iestāžu uzraudzības procedūrām savās valstīs, kā arī par visām izmaiņām šajā informācijā.

Komisija dara šo informāciju publiski pieejamu.

24. pants

Prasības paziņotajām struktūrām un atzītām trešo personu organizācijām

1. Paziņošanas nolūkā paziņotā struktūra vai atzīta trešo personu organizācija atbilst 2. līdz 11. punktā noteiktajām prasībām.
2. Atbilstības novērtēšanas struktūru izveido saskaņā ar dalībvalsts tiesību aktiem, un tā ir juridiska persona.
3. Atbilstības novērtēšanas struktūra ir trešā persona, kas ir neatkarīga no organizācijas vai spiedieniekārtas vai kompleksa, kuru tā novērtē.

Struktūru, kas pieder pie uzņēmumu apvienības vai profesionālas federācijas, kura pārstāv uzņēmumus, kas iesaistīti vērtējamo spiedieniekārtu vai to kompleksu projektēšanā, izgatavošanā, piegādē, montāžā, lietošanā vai apkopē, var uzskatīt par šādu struktūru, ja ir pierādīta tās neatkarība un interešu konflikta neesamība.

4. Atbilstības novērtēšanas struktūra, tās augstākā vadība un darbinieki, kas ir atbildīgi par atbilstības novērtēšanas uzdevumu veikšanu, nav vērtējamās spiedieniekārtas vai kompleksa projektētāji, ražotāji, piegādātāji, uzstādītāji, pircēji, īpašnieki, lietotāji vai apkopes veicēji, ne arī minēto personu pārstāvji. Tas neliedz izmantot novērtētās spiedieniekārtas vai kompleksus, kas ir nepieciešami atbilstības novērtēšanas struktūras darbībai, vai izmantot šādas iekārtas personīgām vajadzībām.

Atbilstības novērtēšanas struktūra, tās augstākā vadība un darbinieki, kas ir atbildīgi par atbilstības novērtēšanas uzdevumu veikšanu, nav tieši iesaistīti attiecīgās spiedieniekārtas vai kompleksa projektēšanā, izgatavošanā vai būvē, tirdzniecībā, uzstādīšanā, lietošanā vai apkopē, kā arī nepārstāv minētajās darbībās iesaistītās personas. Tie neiesaistās darbībās, kas var būt pretrunā to lēmuma neatkarībai vai integritātei attiecībā uz tām novērtēšanas darbībām, kuru veikšanai tās paziņotas. Tas jo īpaši attiecas uz konsultāciju pakalpojumiem.

Atbilstības novērtēšanas struktūras nodrošina, lai to meitasuzņēmumu vai apakšlīgumu slēdzēju darbības neietekmētu atbilstības novērtēšanas darbību konfidencialitāti, objektivitāti vai taisnīgumu.

5. Atbilstības novērtēšanas struktūras un to darbinieki veic atbilstības novērtēšanas darbības ar visaugstāko profesionālo integritāti un vajadzīgo tehnisko kompetenci konkrētajā jomā bez spiediena un pamudinājumiem, jo īpaši finansiāla rakstura, kas varētu ietekmēt to lēmumu vai atbilstības novērtēšanas darbību rezultātus, īpaši attiecībā uz personām vai personu grupām, kuras ir ieinteresētas minēto darbību rezultātos.

6. Atbilstības novērtēšanas struktūra ir spējīga veikt visus atbilstības novērtēšanas uzdevumus, kuri tai noteikti 14. vai 15. pantā vai I pielikuma 3.1.2. un 3.1.3. punktā un saistībā ar kuriem tā ir paziņota, neatkarīgi no tā, vai šos uzdevumus veic pati atbilstības novērtēšanas struktūra, vai tie tiek veikti tās vārdā un uz tās atbildību.

Atbilstības novērtēšanas struktūras rīcībā vienmēr un par visām atbilstības novērtēšanas procedūrām un spiedieniekārtu veidiem un kategorijām, saistībā ar ko tā ir paziņota, ir nepieciešamie:

- a) darbinieki ar tehniskām zināšanām un pietiekamu un atbilstīgu pieredzi, lai veiktu atbilstības novērtēšanas uzdevumus;
- b) to procedūru apraksti, saskaņā ar kurām veic atbilstības novērtēšanu, nodrošinot pārredzamību un šo procedūru reproducējamības iespēju. Tai ir izstrādāta pienācīga politika un procedūras, ar ko uzdevumi, kurus tā veic kā paziņotā struktūra, ir nodalīti no pārējās darbības;
- c) procedūras darbību veikšanai, kurās pienācīgi ņem vērā uzņēmuma lielumu, nozari, kur tas darbojas, struktūru, attiecīgās tehnoloģijas sarežģītības pakāpi un to, vai attiecīgie uzņēmumi ražo sērijveida produktus vai ne.

Atbilstības novērtēšanas struktūrai ir nepieciešamie līdzekļi, lai pienācīgi veiktu tehniskos un administratīvos uzdevumus saistībā ar atbilstības novērtēšanas darbībām, un ir piekļuve visam nepieciešamajam aprīkojumam un iekārtām.

7. Darbiniekiem, kas atbildīgi par atbilstības novērtēšanas uzdevumu veikšanu, ir:

- a) pienācīga tehniskā un profesionālā apmācība, kas aptver visu atbilstības novērtēšanas darbību jomu, par kuru atbilstības novērtēšanas struktūra ir tikusi paziņota;
- b) pietiekamas zināšanas par prasībām attiecībā uz veicamo novērtēšanu un atbilstīgas pilnvaras veikt šo novērtēšanu;
- c) atbilstīgas zināšanas un sapratne par I pielikumā izklāstītajām drošuma pamatprasībām, piemērojamajiem saskaņotajiem standartiem un attiecīgajiem noteikumiem Savienības saskaņošanas tiesību aktos un valstu tiesību aktos;
- d) spēja sagatavot sertifikātus, dokumentāciju un ziņojumus, kas pierāda, ka novērtēšana ir veikta.

8. Tiek garantēta atbilstības novērtēšanas struktūru, to augstākās vadības un darbinieku, kas ir atbildīgi par atbilstības novērtēšanas uzdevumu veikšanu, objektivitāte.

Atalgojums, ko saņem atbilstības novērtēšanas struktūras augstākā vadība un darbinieki, kuri ir atbildīgi par atbilstības novērtēšanas uzdevumu veikšanu, nav atkarīgs no veikto novērtējumu skaita vai minēto novērtējumu rezultātiem.

9. Atbilstības novērtēšanas struktūras apdrošina civiltiesisko atbildību, ja vien atbildību neuzņemas valsts saskaņā ar valsts tiesību aktiem vai ja dalībvalsts pati nav tieši atbildīga par atbilstības novērtēšanu.

10. Atbilstības novērtēšanas struktūras darbinieki glabā dienesta noslēpumus attiecībā uz visu informāciju, kas iegūta, veicot pienākumus, uz kuriem attiecas 14. pants, 15. pants vai I pielikuma 3.1.2. un 3.1.3. punkts, vai valstu tiesību aktu noteikumi, kas to īsteno, izņemot attiecībā uz tās dalībvalsts kompetentajām iestādēm, kurā darbības tiek veiktas. Īpašumtiesības ir aizsargātas.

11. Atbilstības novērtēšanas struktūras nodrošina, ka darbinieki, kas ir atbildīgi par atbilstības novērtēšanas uzdevumu veikšanu, ir informēti par attiecīgajām standartizācijas darbībām un saskaņā ar attiecīgajiem Savienības saskaņošanas tiesību aktiem izveidotās paziņoto struktūru koordinācijas grupas darbībām, vai pašas piedalās šo darbību veikšanā un piemēro kā pamatnostādnes šīs darba grupas administratīvos lēmumus un sagatavotos dokumentus.

25. pants

Prasības lietotāju inspicējošām iestādēm

1. Paziņošanas nolūkā lietotāju inspicējošās iestādes atbilst 2. līdz 11. punktā noteiktajām prasībām.
2. Lietotāju inspicējošo iestādi izveido saskaņā ar dalībvalsts tiesību aktiem, un tā ir juridiska persona.
3. Lietotāju inspicējošā iestāde ir organizatoriski nošķirta, un grupā, kuras daļa tā ir, ir noteiktas ziņošanas metodes, kas nodrošina un pierāda to objektivitāti.
4. Lietotāju inspicējošā iestāde, tās augstākā vadība un darbinieki, kas ir atbildīgi par atbilstības novērtēšanas uzdevumu veikšanu, nav vērtējamās spiedieniekārtas vai kompleksa projektētāji, ražotāji, piegādātāji, uzstādītāji, pircēji, īpašnieki, lietotāji vai apkopes veicēji, ne arī minēto personu pilnvarotie pārstāvji. Tas neliedz izmantot novērtētās spiedieniekārtas vai kompleksus, kas ir nepieciešami lietotāju inspicējošās iestādes darbībai, vai izmantot šādas iekārtas personīgām vajadzībām.

Lietotāju inspicējošā iestāde, tās augstākā vadība un darbinieki, kas ir atbildīgi par atbilstības novērtēšanas uzdevumu veikšanu, nav tieši iesaistīti attiecīgās spiedieniekārtas vai kompleksa projektēšanā, izgatavošanā vai būvē, tirdzniecībā, uzstādīšanā, lietošanā vai apkopē, kā arī nepārstāv minētajās darbībās iesaistītās personas. Tie neiesaistās darbībās, kas var būt pretrunā to lēmuma neatkarībai vai integritātei attiecībā uz tām novērtēšanas darbībām, kuru veikšanai tās paziņotas. Tas jo īpaši attiecas uz konsultāciju pakalpojumiem.

5. Lietotāju inspicējošā iestādes un to darbinieki veic atbilstības novērtēšanas darbības ar visaugstāko profesionālo integritāti un vajadzīgo tehnisko kompetenci konkrētajā jomā bez spiediena un pamudinājumiem, jo īpaši finansiāla rakstura, kas varētu ietekmēt to lēmumu vai atbilstības novērtēšanas darbību rezultātus, īpaši attiecībā uz personām vai personu grupām, kuras ir ieinteresētas šo darbību rezultātos.
6. Lietotāju inspicējošā iestāde ir spējīga veikt visus atbilstības novērtēšanas uzdevumus, kuri tai noteikti 16. pantā un saistībā ar kuriem tā ir paziņota, neatkarīgi no tā, vai šos uzdevumus veic pati lietotāju inspicējošā iestāde, vai tie tiek veikti tās vārdā un uz tās atbildību.

Lietotāju inspicējošās iestādes rīcībā vienmēr un par visām atbilstības novērtēšanas procedūrām un spiedieniekārtu veidiem un kategorijām, saistībā ar ko tā ir paziņota, ir nepieciešamie:

- a) darbinieki ar tehniskām zināšanām un pietiekamu un atbilstīgu pieredzi, lai veiktu atbilstības novērtēšanas uzdevumus;
- b) to procedūru apraksti, saskaņā ar kurām veic atbilstības novērtēšanu, nodrošinot pārredzamību un šo procedūru reproducējamības iespēju. Tai ir izstrādāta pienācīga politika un procedūras, ar ko uzdevumi, kurus tā veic kā lietotāju inspicējošā iestāde, ir nodalīti no pārējās darbības;
- c) procedūras darbību veikšanai, kurās pienācīgi ņem vērā uzņēmuma lielumu, nozari, kur tas darbojas, struktūru, attiecīgās tehnoloģijas sarežģītības pakāpi un to, vai attiecīgie uzņēmumi ražo sērijveida produktus vai ne.

Lietotāju inspicējošai iestādei ir nepieciešamie līdzekļi, lai pienācīgi veiktu tehniskos un administratīvos uzdevumus saistībā ar atbilstības novērtēšanas darbībām, un ir piekļuve visam nepieciešamajam aprīkojumam un iekārtām.

7. Darbiniekiem, kas atbildīgi par atbilstības novērtēšanas uzdevumu veikšanu, ir:

- a) pienācīga tehniskā un profesionālā apmācība, kas aptver visu atbilstības novērtēšanas darbību jomu, par kuru atbilstības novērtēšanas struktūra ir tikusi paziņota;
- b) pietiekamas zināšanas par prasībām attiecībā uz veicamo novērtēšanu un atbilstīgas pilnvaras veikt šo novērtēšanu;
- c) atbilstīgas zināšanas un sapratne par I pielikumā izklāstītajām drošuma pamatprasībām, piemērojamajiem saskaņotajiem standartiem un attiecīgajiem noteikumiem Savienības saskaņošanas tiesību aktos un valstu tiesību aktos;
- d) spēja sagatavot sertifikātus, dokumentāciju un ziņojumus, kas pierāda, ka novērtēšana ir veikta.

8. Tiek garantēta lietotāju inspicējošo iestāžu, to augstākās vadības un darbinieku, kas ir atbildīgi par atbilstības novērtēšanas uzdevumu veikšanu, objektivitāte. Lietotāju inspicējošās iestādes nedrīkst iesaistīties darbībās, kas var būt pretrunā to lēmuma neatkarībai un godīgumam saistībā ar inspekcijas darbībām.

Atalgojums, ko saņem lietotāju inspicējošās iestādes augstākā vadība un darbinieki, kuri ir atbildīgi par atbilstības novērtēšanas uzdevumu veikšanu, nav atkarīgs no veikto novērtējumu skaita vai to rezultātiem.

9. Lietotāju inspicējošās iestādes apdrošina civiltiesisko atbildību, ja vien atbildību neuzņemas grupa, kuras daļa tās ir.

10. Lietotāju inspicējošo iestāžu darbinieki glabā dienesta noslēpumus attiecībā uz visu informāciju, kas iegūta, veicot pienākumus, uz kuriem attiecas 16. pants vai valstu tiesību aktu noteikumi, kas to īsteno, izņemot attiecībā uz tās dalībvalsts kompetentajām iestādēm, kurā darbības tiek veiktas. Īpašumtiesības ir aizsargātas.

11. Lietotāju inspicējošās iestādes nodrošina, ka darbinieki, kas ir atbildīgi par atbilstības novērtēšanas uzdevumu veikšanu, ir informēti par attiecīgajām standartizācijas darbībām un saskaņā ar attiecīgajiem Savienības saskaņošanas tiesību aktiem izveidotās paziņoto struktūru koordinācijas grupas darbībām, vai pašas piedalās šo darbību veikšanā un piemēro kā pamatnostādnes šīs darba grupas administratīvos lēmumus un sagatavotos dokumentus.

26. pants

Pieņemums par atbilstības novērtēšanas struktūru atbilstību

Ja atbilstības novērtēšanas struktūra pierāda savu atbilstību kritērijiem, kas noteikti attiecīgajos saskaņotajos standartos vai to daļās, uz kuriem atsaucas publicētas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*, to uzskata par atbilstīgu 24. vai 25. pantā izklāstītajām prasībām, ciktāl piemērojamie saskaņotie standarti attiecas uz šīm prasībām.

27. pants

Atbilstības novērtēšanas struktūru meitasuzņēmumi un apakšlīgumu slēgšana

1. Ja paziņotā struktūra, lietotāju inspicējošā iestāde vai atzīta trešās personas organizācija slēdz apakšlīgumus par konkrētu uzdevumu veikšanu saistībā ar atbilstības novērtēšanu vai izmanto meitasuzņēmumu, tā pārliecinās, ka apakšlīguma slēdzējs vai meitasuzņēmums atbilst 24. vai 25. panta prasībām, un attiecīgi informē paziņojošo iestādi.

2. Paziņotās struktūras, lietotāju inspicējošās iestādes un atzītās trešo personu organizācijas uzņemas pilnu atbildību par apakšlīgumu slēdzēju vai meitasuzņēmumu veiktajiem uzdevumiem neatkarīgi no tā, kur tie veic uzņēmējdarbību.

3. Par darbībām var slēgt apakšlīgumu vai tās var veikt meitasuzņēmums tikai tad, ja klients tam piekrīt.

4. Paziņotās struktūras, lietotāju inspicējošās iestādes un atzītās trešo personu organizācijas glabā paziņojošajai iestādei pieejamus attiecīgos dokumentus par apakšuzņēmēja vai meitasuzņēmuma kvalifikāciju novērtēšanu un to veikto darbu saskaņā ar 14. pantu, 15. pantu, 16. pantu vai I pielikuma 3.1.2. un 3.1.3. punktu.

28. pants

Paziņošanas pieteikums

1. Atbilstības novērtēšanas struktūra iesniedz paziņošanas pieteikumu paziņojošajai iestādei tajā dalībvalstī, kur tā veic uzņēmējdarbību.

2. Paziņošanas pieteikumam pievieno aprakstu par atbilstības novērtēšanas darbībām, par atbilstības novērtēšanas moduli vai moduļiem un par spiedieniekārtu, par ko struktūra paziņo sevi par kompetentu, kā arī akreditācijas sertifikātu, ja tāds ir, ko izsniegusi valsts akreditācijas struktūra, apliecinot, ka atbilstības novērtēšanas struktūra atbilst 24. vai 25. panta prasībām.

3. Ja attiecīgajai atbilstības novērtēšanas struktūrai nav akreditācijas sertifikāta, tā paziņojošajai iestādei iesniedz visus dokumentāros pierādījumus, kas nepieciešami, lai apstiprinātu, atzītu un regulāri uzraudzītu tās atbilstību 24. vai 25. panta prasībām.

29. pants

Paziņošanas procedūra

1. Paziņojošās iestādes var paziņot tikai tās atbilstības novērtēšanas struktūras, kuras atbilst 24. vai 25. panta prasībām.

2. Tās paziņo Komisijai un pārējām dalībvalstīm, izmantojot Komisijas izveidoto un pārvaldīto elektronisko paziņošanas sistēmu.

3. Paziņojumā iekļauj sīku informāciju par atbilstības novērtēšanas darbībām, atbilstības novērtēšanas moduli vai moduļiem, attiecīgo spiedieniekārtu un attiecīgo kompetences apliecinājumu.

4. Ja paziņošana ir veikta, neizmantojot 28. panta 2. punktā minēto akreditācijas sertifikātu, paziņojošā iestāde iesniedz Komisijai un pārējām dalībvalstīm dokumentārus pierādījumus, kuri apliecina atbilstības novērtēšanas struktūras kompetenci un veiktos pasākumus, tādējādi nodrošinot, ka minētā struktūra tiek regulāri uzraudzīta un ka tā joprojām atbilst 24. vai 25. panta prasībām.

5. Attiecīgā struktūra drīkst veikt paziņotās struktūras, atzītās trešās personas organizācijas vai lietotāju inspicējošās iestādes darbības tikai tad, ja Komisija vai pārējās dalībvalstis nav izteikušas iebildumus divu nedēļu laikā no paziņošanas, ja izmanto akreditācijas sertifikātu, vai divu mēnešu laikā no paziņošanas, ja neizmanto akreditācijas procedūru.

Šajā direktīvā tikai šādu struktūru uzskata par paziņoto struktūru, atzītu trešās personas organizāciju vai lietotāju inspicējošo iestādi.

6. Paziņojošā iestāde paziņo Komisijai un pārējām dalībvalstīm par attiecīgām turpmākām izmaiņām paziņojumā.

*30. pants***Paziņoto struktūru identifikācijas numuri un saraksti**

1. Komisija katrai paziņotajai struktūrai piešķir identifikācijas numuru.

Tā piešķir tikai vienu šādu numuru arī tad, ja struktūra ir paziņota saskaņā ar vairākiem Savienības tiesību aktiem.

2. Komisija dara publiski pieejamu to struktūru sarakstu, kuras paziņotas saskaņā ar šo direktīvu, tostarp identifikācijas numurus, kas tām piešķirti, un darbības, kuru veikšanai tās paziņotas.

Komisija nodrošina saraksta atjaunināšanu.

*31. pants***Atzītu trešo personu organizāciju un lietotāju inspicējošo iestāžu saraksts**

Komisija saskaņā ar šo direktīvu dara publiski pieejamu sarakstu, kurā ir atzītās trešo personu organizācijas un lietotāju inspicējošās iestādes un uzdevumi, attiecībā uz kuriem tās ir atzītas.

Komisija nodrošina saraksta atjaunināšanu.

*32. pants***Izmaiņas paziņojumos**

1. Ja paziņojošā iestāde ir noskaidrojusi vai ir tikusi informēta, ka paziņotā struktūra vai atzīta trešās personas organizācija vairs neatbilst 24. pantā noteiktajām prasībām vai nepilda savus pienākumus, paziņojošā iestāde attiecīgi ierobežo, aptur vai anulē paziņojumu, ņemot vērā to, kādā mērā attiecīgā struktūra nav spējusi nodrošināt atbilstību prasībām vai pildīt savus pienākumus. Tā nekavējoties par to attiecīgi informē Komisiju un pārējās dalībvalstis.

Ja paziņojošā iestāde ir noskaidrojusi vai ir tikusi informēta, ka lietotāju inspicējošā iestāde vairs neatbilst 25. pantā noteiktajām prasībām vai nepilda savus pienākumus, paziņojošā iestāde attiecīgi ierobežo, aptur vai anulē paziņojumu, ņemot vērā to, kādā mērā attiecīgā struktūra nav spējusi nodrošināt atbilstību prasībām vai pildīt savus pienākumus. Tā nekavējoties par to attiecīgi informē Komisiju un pārējās dalībvalstis.

2. Ja paziņojums ir ierobežots, apturēts vai anulēts vai ja paziņotā struktūra, atzīta trešās personas organizācija vai lietotāju inspicējošā iestāde ir beigusi darbību, paziņotāja dalībvalsts veic atbilstīgus pasākumus, lai nodrošinātu, ka minētās struktūras dokumentus vai nu apstrādā cita paziņotā struktūra, atzīta trešās personas organizācija vai lietotāju inspicējošā iestāde, vai arī tie pēc pieprasījuma ir pieejami atbildīgajām paziņojošajām un tirgus uzraudzības iestādēm.

*33. pants***Paziņoto struktūru, atzītu trešo personu organizāciju un lietotāju inspicējošo iestāžu kompetences apšaubīšana**

1. Komisija izmeklē visus gadījumus, kad tai ir radušās šaubas vai tai ir ziņots par šaubām attiecībā uz kādas paziņotās struktūras, atzītas trešās personas organizācijas vai lietotāju inspicējošās iestādes kompetenci vai paziņotās struktūras, atzītas trešās personas organizācijas vai lietotāju inspicējošās iestādes atbilstību prasībām, vai tās spēju pastāvīgi izpildīt prasības un pienākumus, kuri uz to attiecas.

2. Paziņotāja dalībvalsts pēc pieprasījuma sniedz Komisijai visu informāciju saistībā ar attiecīgās struktūras paziņojuma pamatojumu vai atbilstības novērtēšanas struktūras kompetences saglabāšanu.

3. Komisija nodrošina, lai visa aizsargājamā informācija, kas saņemta izmeklēšanas gaitā, tiktu apstrādāta kā konfidenciāla informācija.

4. Ja Komisija pārliecinās, ka paziņotā struktūra, atzīta trešās personas organizācija vai lietotāju inspicējošā iestāde neatbilst vai vairs neatbilst tās paziņošanas prasībām, tā pieņem īstenošanas aktu, pieprasot paziņotājai dalībvalstij veikt nepieciešamos koriģējošos pasākumus, tostarp paziņošanas atsaukšanu, ja tas ir nepieciešams.

Minēto īstenošanas aktu pieņem saskaņā ar 44. panta 2. punktā minēto konsultēšanās procedūru.

34. pants

Paziņoto struktūru, lietotāju inspicējošo iestāžu un atzītu trešo personu organizāciju pienākumi to darbības laikā

1. Paziņotās struktūras, lietotāju inspicējošās iestādes un atzītas trešo personu organizācijas veic atbilstības novērtēšanu saskaņā ar atbilstības novērtēšanas uzdevumiem, kas paredzēti 14. pantā, 15. pantā, 16. pantā vai I pielikuma 3.1.2. un 3.1.3. punktā.

2. Atbilstības novērtēšanu veic samērīgi, izvairoties no lieka sloga uzņēmējiem.

Atbilstības novērtēšanas struktūras īsteno savu darbību, pienācīgi ņemot vērā uzņēmuma lielumu, nozari, kurā tas darbojas, struktūru, attiecīgās spiedieniekārtas vai kompleksa tehnoloģijas sarežģītības pakāpi un to, vai ražošanas process ir masveida vai sērijveida.

To darot, tās tomēr ievēro tādu stingrību un aizsardzības līmeni, kāds vajadzīgs, lai spiedieniekārta atbilstu šīs direktīvas prasībām.

3. Ja atbilstības novērtēšanas struktūra konstatē, ka ražotājs nav izpildījis I pielikumā vai atbilstīgajos saskaņotajos standartos, vai citās tehniskajās specifikācijās izklāstītās drošuma pamatprasības, tā pieprasa, lai ražotājs veiktu attiecīgus koriģējošos pasākumus, un neizsniedz atbilstības sertifikātu.

4. Ja, uzraugot atbilstību pēc sertifikāta izsniegšanas, atbilstības novērtēšanas struktūra konstatē, ka spiedieniekārta vairs neatbilst prasībām, tā pieprasa, lai ražotājs veiktu attiecīgus koriģējošos pasākumus, un vajadzības gadījumā aptur vai anulē sertifikātu.

5. Ja koriģējošie pasākumi netiek veikti vai nedod vēlamo rezultātu, atbilstības novērtēšanas struktūra attiecīgi ierobežo, aptur vai anulē sertifikātus.

35. pants

Paziņoto struktūru, atzītu trešo personu organizāciju un lietotāju inspicējošo iestāžu lēmumu pārsūdzība

Dalībvalstis nodrošina, lai būtu pieejamas pārsūdzības procedūras attiecībā uz paziņoto struktūru, atzītu trešo personu organizāciju un lietotāju inspicējošo iestāžu lēmumiem.

36. pants

Paziņoto struktūru, atzītu trešo personu organizāciju un lietotāju inspicējošo iestāžu pienākums sniegt informāciju

1. Paziņotās struktūras, atzītas trešo personu organizācijas un lietotāju inspicējošās iestādes informē paziņojamo iestādi par:

a) sertifikātu atteikšanu, ierobežošanu, apturēšanu vai anulēšanu;

b) apstākļiem, kas ietekmē paziņojuma darbības jomu, vai paziņošanas nosacījumiem;

- c) informācijas pieprasījumiem par atbilstības novērtēšanas darbībām, ko tās saņēmušas no tirgus uzraudzības iestādēm;
- d) atbilstības novērtēšanas darbībām, kas veiktas paziņošanas darbības jomā, un visām citām veiktajām darbībām, tostarp pārrobežu darbībām un apakšuzņēmēja līgumu slēgšanu – pēc pieprasījuma.

2. Paziņotās struktūras, atzītas trešo personu organizācijas un lietotāju inspicējošās iestādes sniedz pārējām struktūrām, kas paziņotas saskaņā ar šo direktīvu un kas veic līdzīgas atbilstības novērtēšanas darbības, kuras attiecas uz tām pašām spiedieniekārtām, attiecīgu informāciju par jautājumiem saistībā ar negatīviem un, pēc pieprasījuma, pozitīviem atbilstības novērtēšanas rezultātiem.

37. pants

Pieredzes apmaiņa

Komisija organizē pieredzes apmaiņu starp dalībvalstu iestādēm, kas ir atbildīgas par paziņošanas politiku.

38. pants

Paziņoto struktūru, atzītu trešo personu organizāciju un lietotāju inspicējošo iestāžu koordinācija

Komisija nodrošina, lai tiktu izveidota attiecīga koordinācija un sadarbība starp atbilstības novērtēšanas struktūrām, kas paziņotas saskaņā ar šo direktīvu, un lai tā pienācīgi tiktu īstenota nozares atbilstības novērtēšanas struktūru grupas vai grupu veidā.

Dalībvalstis nodrošina, lai to paziņotās atbilstības novērtēšanas struktūras tieši vai ar ieceltu pārstāvju palīdzību piedalītos minētās grupas vai minēto grupu darbā.

5. NODAĻA

SAVIENĪBAS TIRGUS UZRAUDZĪBA, TO SPIEDIENIEKĀRTU VAI KOMPLEKSU KONTROLE, KURI NOKĻŪST SAVIENĪBAS TIRGŪ, UN SAVIENĪBAS DROŠĪBAS PROCEDŪRA

39. pants

Savienības tirgus uzraudzība un to spiedieniekārtu un kompleksu kontrole, kuri nokļūst Savienības tirgū

Spiedieniekārtām un to kompleksi, uz kuriem attiecas šīs direktīvas 1. pants, piemēro Regulas (EK) Nr. 765/2008 15. panta 3. punktu un 16. līdz 29. pantu.

40. pants

Procedūra darbībām ar spiedieniekārtām vai to kompleksi, kuri rada apdraudējumu valsts līmenī

1. Ja kādas dalībvalsts tirgus uzraudzības iestādēm ir pietiekams pamats uzskatīt, ka spiedieniekārtas vai to kompleksi, uz kuriem attiecas šī direktīva, rada apdraudējumu cilvēku veselībai vai drošībai, vai arī mājdzīvniekiem vai īpašumam, tās veic novērtējumu saistībā ar spiedieniekārtām vai to kompleksi, aptverot visas šajā direktīvā noteiktās attiecīgās prasības. Attiecīgie uzņēmēji minētajā nolūkā pēc vajadzības sadarbojas ar tirgus uzraudzības iestādēm.

Ja pirmajā daļā minētajā novērtēšanā tirgus uzraudzības iestādes konstatē, ka iekārta vai komplekss neatbilst šīs direktīvas prasībām, tās nekavējoties prasa attiecīgajam uzņēmējam veikt visas atbilstīgās korigējošās darbības, kas nepieciešamas, lai panāktu spiedieniekārtas vai kompleksa atbilstību minētajām prasībām vai lai proporcionāli apdraudējumam iekārtu vai kompleksu izņemtu no tirgus vai atsauktu šo iestāžu noteiktajā pienācīgajā termiņā.

Tirgus uzraudzības iestādes attiecīgi informē attiecīgo paziņoto struktūru.

Uz šā punkta otrajā daļā minētajiem pasākumiem attiecas Regulas (EK) Nr. 765/2008 21. pants.

2. Ja tirgus uzraudzības iestādes uzskata, ka neatbilstība neaprobežojas tikai ar valsts teritoriju, tās informē Komisiju un pārējās dalībvalstis par novērtēšanas rezultātiem un par pasākumiem, ko tās pieprasījušas veikt uzņēmējam.

3. Uzņēmējs nodrošina, lai tiktu veikti visi piemērotie korigējošie pasākumi saistībā ar visām attiecīgajām spiedieniekārtām un kompleksiem, kurus tas darījis pieejamus Savienības tirgū.

4. Ja attiecīgais uzņēmējs 1. punkta otrajā daļā noteiktajā laikposmā neveic pienācīgus korigējošos pasākumus, tirgus uzraudzības iestādes veic visus vajadzīgos pagaidu pasākumus, lai aizliegtu vai ierobežotu to, ka spiedieniekārtas vai to kompleksi tiek darīti pieejami valsts tirgū, lai izņemtu iekārtu vai kompleksu no tirgus vai to atsauktu.

Par minētajiem pasākumiem tirgus uzraudzības iestādes nekavējoties informē Komisiju un pārējās dalībvalstis.

5. Šā panta 4. punkta otrajā daļā minētajā informācijā ietver visas pieejamās ziņas, jo īpaši datus neatbilstīgās iekārtas vai kompleksa identificēšanai, datus par iekārtas vai kompleksa izcelsmi, pazīpotās neatbilstības veidu un ar to saistīto apdraudējumu, veikto valsts pasākumu veidu un ilgumu, kā arī attiecīgā uzņēmēja viedokli. Tirgus uzraudzības iestādes jo īpaši norāda, vai neatbilstība ir saistīta ar kādu no šiem iemesliem:

a) iekārtas vai kompleksa neatbilstība prasībām saistībā ar cilvēku veselību vai drošību vai mājdzīvnieku vai īpašuma aizsardzību; vai

b) trūkumi 12. pantā minētajos saskaņotajos standartos, kurus ievērojot var pieņemt, ka ir nodrošināta atbilstība.

6. Citas dalībvalstis, izņemot to dalībvalsti, kura uzsākusi šajā pantā minēto procedūru, nekavējoties informē Komisiju un pārējās dalībvalstis par pieņemtajiem pasākumiem un sniedz to rīcībā esošu papildu informāciju saistībā ar attiecīgās iekārtas vai kompleksa neatbilstību, un, ja tās nepiekrīt pieņemtajam valsts pasākumam, informē par saviem iebildumiem.

7. Ja trīs mēnešu laikā pēc 4. punkta otrajā daļā minētās informācijas saņemšanas neviena dalībvalsts vai Komisija nav izteikusi iebildumus pret kādas dalībvalsts veikto pagaidu pasākumu, šo pasākumu uzskata par pamatotu.

8. Dalībvalstis nodrošina, lai saistībā ar attiecīgo iekārtu vai kompleksu nekavējoties tiktu veikti piemēroti ierobežojoši pasākumi, piemēram, iekārtas vai kompleksa izņemšana no tirgus.

41. pants

Savienības drošības procedūra

1. Ja, pabeidzot 40. panta 3. un 4. punktā izklāstīto procedūru, ir izteikti iebildumi pret kādas dalībvalsts veiktajiem pasākumiem vai Komisija uzskata, ka šādi pasākumi ir pretrunā Savienības tiesību aktiem, Komisija nekavējoties sāk apspriešanos ar dalībvalstīm un attiecīgo uzņēmēju vai uzņēmējiem un veic valsts pasākuma novērtēšanu. Pamatojoties uz minētās novērtēšanas rezultātiem, Komisija pieņem īstenošanas aktu, nosakot, vai valsts pasākums ir pamatots.

Komisija adresē savu lēmumu visām dalībvalstīm un nekavējoties paziņo to tām un attiecīgajam uzņēmējam vai uzņēmējiem.

2. Ja valsts pasākums tiek uzskatīts par pamatotu, visas dalībvalstis veic nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu neatbilstīgās iekārtas vai kompleksa izņemšanu no sava tirgus, un par to attiecīgi informē Komisiju. Ja valsts pasākums tiek uzskatīts par nepamatotu, attiecīgā dalībvalsts attiecīgo pasākumu atceļ.

3. Ja valsts pasākumu uzskata par pamatotu un iekārtas vai kompleksa neatbilstība ir attiecināma uz trūkumiem saskaņotajos standartos, kas minēti šīs direktīvas 40. panta 5. punkta b) apakšpunktā, Komisija piemēro Regulas (ES) Nr. 1025/2012 11. pantā paredzēto procedūru.

42. pants

Atbilstīgas spiedieniekārtas vai to kompleksi, kas rada apdraudējumu

1. Ja dalībvalsts pēc 40. panta 1. punktā paredzētās novērtēšanas konstatē, ka, lai gan spiedieniekārta vai komplekss atbilst šīs direktīvas prasībām, tas rada apdraudējumu cilvēku veselībai vai drošībai, vai arī mājdzīvniekiem vai īpašumam, tā pieprasa attiecīgajam uzņēmējam veikt visus atbilstīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka attiecīgā iekārta vai komplekss, kad tas tiek laists tirgū, vairs nerada šādu apdraudējumu, lai proporcionāli apdraudējumam to izņemtu no tirgus vai atsauktu šīs dalībvalsts noteiktajā pienācīgajā termiņā.

2. Uzņēmējs nodrošina, ka ir veikti korigējošie pasākumi saistībā ar visām attiecīgajām iekārtām un kompleksiem, kurus tas darījis pieejamus Savienības tirgū.

3. Dalībvalsts nekavējoties informē Komisiju un pārējās dalībvalstis. Minētajā informācijā ietver visas pieejamās ziņas, jo īpaši datus attiecīgās iekārtas un kompleksa identifikācijai, datus par iekārtas un kompleksa izcelsmi un piegādes ķēdi, konkrētā apdraudējuma veidu un veikto valsts pasākumu veidu un ilgumu.

4. Komisija nekavējoties sāk apspriešanos ar dalībvalstīm un attiecīgo uzņēmēju vai uzņēmējiem un novērtē valsts veiktos pasākumus. Pamatojoties uz minētās novērtēšanas rezultātiem, Komisija ar īstenošanas aktiem izlemj, vai valsts pasākums ir pamatots, un, ja vajadzīgs, ierosina atbilstīgus pasākumus.

Šā punkta pirmajā daļā minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 44. panta 3. punktā.

Pienācīgi pamatotu ar cilvēku veselības un drošības, mājdzīvnieku vai īpašuma aizsardzību saistītu nenovēršamu un steidzamu iemeslu dēļ saskaņā ar procedūru, kura minēta 44. panta 4. punktā, Komisija pieņem īstenošanas aktus, kas jāpiemēro nekavējoties.

5. Komisija adresē savu lēmumu visām dalībvalstīm un nekavējoties paziņo to tām un attiecīgajam uzņēmējam vai uzņēmējiem.

43. pants

Formāla neatbilstība

1. Neskarot 40. pantu, dalībvalsts pieprasa, lai attiecīgais uzņēmējs novērs attiecīgo neatbilstību, ja tā konstatē kādu no turpmāk norādītajām problēmām:

a) CE zīme ir uzlikta, pārkāpjot Regulas (EK) Nr. 765/2008 30. pantu vai šīs direktīvas 19. pantu;

- b) CE zīme nav uzlikta;
- c) tās paziņotās struktūras identifikācijas numurs, kura piedalās ražošanas kontroles posmā, ir uzlikts, pārkāpjot 19. pantu, vai tas nav uzlikts;
- d) marķējumi un etiķetes, kas minēti I pielikuma 3.3. punktā, nav uzlikti vai ir uzlikti, pārkāpjot 19. pantu vai I pielikuma 3.3. punktu;
- e) nav sagatavota ES atbilstības deklarācija;
- f) ES atbilstības deklarācija ir sagatavota nepareizi;
- g) tehniskā dokumentācija nav pieejama vai ir nepilnīga;
- h) informācija, kas minēta 6. panta 6. punktā vai 8. panta 3. punktā, nav norādīta, tā ir nepatiesa vai nepilnīga;
- i) nav izpildīta kāda cita administratīvā prasība, kas noteikta 6. vai 8. pantā.

2. Ja 1. punktā minētā neatbilstība saglabājas, attiecīgā dalībvalsts veic visus atbilstīgos pasākumus, lai ierobežotu vai aizliegtu iekārtu vai kompleksu darīt pieejamu tirgū vai nodrošinātu tā atsaukšanu vai izņemšanu no tirgus.

6. NODAĻA

KOMITEJU PROCEDŪRA UN DELEĢĒTIE AKTI

44. pants

Komiteju procedūra

1. Komisijai palīdz Spiedieniekārtu komiteja. Minētā komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē.
2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 4. pantu.
3. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.
4. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 8. pantu saistībā ar tās 5. pantu.
5. Komisija apspriežas ar komiteju par visiem jautājumiem, par kuriem saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1025/2012 vai citiem Savienības tiesību aktiem ir jāapspriežas ar nozares ekspertiem.

Turklāt komiteja var izskatīt jebkuru citu jautājumu, kas attiecas uz šīs direktīvas piemērošanu un ko saskaņā ar tās reglamentu var ierosināt tās priekšsēdētājs vai dalībvalsts pārstāvis.

45. pants

Deleģētās pilnvaras

1. Lai ņemtu vērā jaunus ļoti nopietnus drošības apsvērumus, Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 46. pantu attiecībā uz spiedieniekārtu vai to kompleksu pārklasifikāciju, lai:
 - a) spiedieniekārtām, kas minētas 4. panta 3. punktā, vai to saimei piemērotu 4. panta 1. punkta prasības;

b) kompleksiem, kas minēti 4. panta 3. punktā, vai to saimei piemērotu 4. panta 2. punkta prasības,

c) spiedieniekārtas vai to saimi klasificētu citā kategorijā, atkāpjoties no II pielikuma prasībām.

2. Dalībvalsts, kurai ir bažas par spiedieniekārtu vai to kompleksu drošumu, nekavējoties par savām bažām informē Komisiju un sniedz pamatojumu.

3. Pirms deleģēta akta pieņemšanas Komisija rūpīgi novērtē apdraudējumus, kuru dēļ pārklassifikācija nepieciešama.

46. pants

Deleģēšanas īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.

2. Pilnvaras pieņemt 45. pantā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz piecu gadu laikposmu no 2015. gada 1. jūnija. Komisija sagatavo ziņojumu par pilnvaru deleģēšanu vēlākais deviņus mēnešus pirms piecu gadu laikposma beigām. Pilnvaru deleģēšana tiek automātiski pagarināta uz tāda paša ilguma laikposmiem, ja vien Eiropas Parlaments vai Padome neiebilst pret šādu pagarinājumu vēlākais trīs mēnešus pirms katra laikposma beigām.

3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 45. pantā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Tas stājas spēkā nākamajā dienā pēc lēmuma publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.

4. Tiklīdz tā pieņem deleģētu aktu, Komisija par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.

5. Saskaņā ar 45. pantu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja divos mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.

7. NODAĻA

Nobeiguma un pārejas noteikumi

47. pants

Sankcijas

Dalībvalstis paredz noteikumus par sankcijām, ko piemēro gadījumos, kad uzņēmēji pārkāpj to valsts tiesību aktu noteikumus, kuri pieņemti, ievērojot šo direktīvu, un veic visus nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu to izpildi. Šādi noteikumi smagu pārkāpumu gadījumā var paredzēt kriminālsodu.

Pirmajā daļā minētās sankcijas ir iedarbīgas, samērīgas un atturošas.

48. pants

Pārejas noteikumi

1. Dalībvalstis nekavē tādu spiedieniekārtu un to kompleksu nodošanu ekspluatācijā, kas atbilst noteikumiem, kuri to teritorijā ir spēkā dienā, no kuras piemēro Direktīvu 97/23/EK, un kas laisti tirgū līdz 2002. gada 29. maijam.

2. Dalībvalstis nekavē tādu spiedieniekārtu vai kompleksu pieejamību tirgū un/vai nodošanu ekspluatācijā, uz kuriem attiecas Direktīva 97/23/EK, kuri atbilst minētās direktīvas prasībām un kuri tika laisti tirgū pirms 2015. gada 1. jūnija.

3. Sertifikāti un lēmumi, ko paziņotās iestādes ir izdevušas saskaņā ar Direktīvu 97/23/EK, ir spēkā saskaņā ar šo direktīvu.

49. pants

Transponēšana

1. Dalībvalstis līdz 2015. gada 28. februārim pieņem un publicē normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu 13. panta prasības. Dalībvalstis nekavējoties Komisijai dara zināmu minēto noteikumu tekstu.

Tās piemēro minētos noteikumus no 2015. gada 1. jūnija.

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos iekļauj atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālai publikācijai. Tajos arī iekļauj paziņojumu, ka spēkā esošos normatīvos un administratīvos aktos esošās atsauces uz Direktīvas 97/23/EK 9. pantu uzskata par atsaucēm uz šīs direktīvas 13. pantu. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāma šāda atsauce un kā formulējams minētais paziņojums.

2. Dalībvalstis līdz 2016. gada 18. jūlijam pieņem un publicē normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu 2. panta 15. līdz 32. punkta, 6. līdz 12. panta, 17. un 18. panta, 19. panta 3. līdz 5. punktu, 20. līdz 43. panta, 47. un 48. panta, kā arī I, II, III un IV pielikuma prasības. Dalībvalstis nekavējoties Komisijai dara zināmu minēto noteikumu tekstu.

Tās piemēro minētos noteikumus no 2016. gada 19. jūlija.

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos iekļauj atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālai publikācijai. Tajos arī iekļauj paziņojumu, ka atsauces uz direktīvu, kuru atceļ ar šo direktīvu, esošajos normatīvajos un administratīvajos aktos uzskata par atsaucēm uz šo direktīvu. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāma šāda atsauce un kā formulējams minētais paziņojums.

3. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus to tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

50. pants

Atcelšana

Direktīvas 97/23/EK 9. pantu svīturo no 2015. gada 1. jūnija, neskarot dalībvalstu pienākumus attiecībā uz V pielikuma B daļā minēto termiņu minētā panta transponēšanai valsts tiesību aktos un datumu tā piemērošanai.

Direktīvu 97/23/EK, kurā grozījumi izdarīti ar tiesību aktiem, kas minēti V pielikuma A daļā, atceļ no 2016. gada 19. jūlija, neskarot dalībvalstu pienākumus attiecībā uz termiņu V pielikuma B daļā minētās direktīvas transponēšanai valsts tiesību aktos un tās piemērošanai.

Atsauces uz atcelto direktīvu uzskata par atsaucēm uz šo direktīvu, un tās lasa saskaņā ar šīs direktīvas VI pielikumā iekļauto atbilstības tabulu.

51. pants

Stāšanās spēkā un piemērošana

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šīs direktīvas 1. panta 1. līdz 14. punktu, 2. pantu, 3., 4., 5., 14., 15. un 16. pantu, 19. panta 1. un 2. punktu, un 44., 45. un 46. pantu piemēro no 2016. gada 19. jūlija.

52. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē, 2014. gada 15. maijā

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
M. SCHULZ

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
D. KOURKOULAS

I PIELIKUMS

DROŠUMA PAMATPRASĪBAS

PROVIZORISKAS PIEZĪMES

1. Tās saistības attiecībā uz spiedienekārtām, kas rodas no šajā pielikumā uzskaitītajām drošuma pamatprasībām, piemēro arī kompleksiem, ja pastāv attiecīgā apdraudējuma varbūtība.
2. Šajā direktīvā noteiktās drošuma pamatprasības ir obligātas. Šajās drošuma pamatprasībās izklāstītos pienākumus piemēro tikai tad, ja spiedienekārtas rada attiecīgo apdraudējumu, tās lietojot ražotāja pamatoti paredzētos apstākļos.
3. Ražotājam jāanalizē apdraudējumi un riski, lai noteiktu tos, kuri attiecas uz viņa iekārtu, ja tajā rodas spiediens; šādā gadījumā viņš to projektē un konstruē, ņemot vērā šo analīzi.
4. Drošuma pamatprasības jāinterpretē un jāpiemēro tā, lai projektēšanā un izgatavošanā ņemtu vērā tehnikas attīstību un pašreizējo praksi, kā arī tehniskos un ekonomiskos apsvērumus, kuri nodrošina augsta līmeņa drošību un veselības aizsardzību.

1. VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

- 1.1. Spiedienekārtas projektē, ražo, pārbauda un vajadzības gadījumā aprīko un uzstāda tā, lai nodrošinātu to drošumu, nododot tās ekspluatācijā saskaņā ar ražotāja instrukciju vai pamatoti paredzamos apstākļos.
- 1.2. Izvēloties vispiemērotākos risinājumus, ražotājs turpmāk noteiktajā kārtībā piemēro šādus principus:
 - novērst vai samazināt apdraudējumus, ciktāl praktiski iespējams,
 - veikt attiecīgus aizsardzības pasākumus pret apdraudējumiem, kurus nevar novērst,
 - vajadzības gadījumā informēt lietotājus par nenovērstajiem apdraudējumiem un nepieciešamības gadījumā norādīt, vai nav jāveic attiecīgi īpaši pasākumi, lai samazinātu risku uzstādīšanas un/vai lietošanas laikā.
- 1.3. Ja pastāv iespēja, ka spiedienekārtas var lietot nepareizi, vai to var skaidri paredzēt, tad šīs iekārtas projektē tā, lai novērstu šīs nepareizās lietošanas risku, vai, ja tas nav iespējams, atbilstīgi brīdina, ka spiedienekārtas nedrīkst izmantot tādā veidā.

2. PROJEKTĒŠANA

2.1. Vispārēja informācija

Spiedienekārtas projektē, ņemot vērā visus būtiskos faktorus, lai nodrošinātu, ka iekārta būs droša paredzētās ekspluatācijas laikā.

Projektā iekļauj attiecīgus drošības koeficientus, izmantojot zināmās vispārējās metodes, lai būtu pietiekama drošības rezerve pret visiem būtiskiem darbības traucējumiem.

2.2. Projektēšana, lai nodrošinātu pietiekamu stiprību

- 2.2.1. Spiedienekārtas projektē slodzēm, kas atbilst to paredzētai lietošanai un citiem pamatoti paredzamiem darbības apstākļiem. Jo īpaši ņem vērā šādus faktorus:

— iekšējais/ārējais spiediens,

- apkārtējā un darba temperatūra,
- statiskais spiediens un spiedieniekārtas satura masa darbības un testa apstākļos,
- pārvadāšanas, vēja, zemestrīces slodze,
- to reakciju spēki un momenti, kuras izraisa atbalsti, palīgierīces, cauruļvadi u. tml.,
- korozija un erozija, materiāla nogurums u. tml.,
- nestabilu plūstošu vielu sadalīšanās.

Aplūko dažādas slodzes, kuras var rasties vienlaicīgi, ņemot vērā šādas vienlaicīgas rašanās iespējamību.

2.2.2. Lai nodrošinātu pietiekamu stiprību, projektēšanā izmanto vienu no turpmāk minētajām metodēm:

- parasto aprēķina metodi, kas aprakstīta 2.2.3. punktā un vajadzības gadījumā papildināta ar 2.2.4. punktā aprakstīto eksperimentālās projektēšanas metodi,
- eksperimentālās projektēšanas metodi bez aprēķina, kā aprakstīts 2.2.4. punktā, ja maksimāli pieļaujamā spiediena PS un tilpuma V reizinājums ir mazāks par 6 000 bāriem L vai produkta PS un DN reizinājums ir mazāks par 3 000 bāriem.

2.2.3. *Aprēķina metode*

a) Spiedienizturība un citi slodzes aspekti

Pieļaujamais spiedieniekārtas spriegums ierobežots, ņemot vērā darbības apstākļos pamatoti paredzamos traucējumus. Šajā nolūkā piemēro drošības koeficientus, lai pilnīgi novērstu visas nesekmīgās, ko izraisa izgatavošana, faktiskie darbības apstākļi, spriegumi, aprēķina veidi un materiāla īpašības un uzvedība.

Ar šīm aprēķina metodēm nodrošina pietiekamu drošības rezervi, kas attiecīgā gadījumā atbilst 7. punkta prasībām.

Iepriekš izklāstītās prasības var ievērot, piemērojot vienu no šīm metodēm, ko vajadzības gadījumā attiecīgi papildina vai apvieno ar citām metodēm:

- projektēšana, izmantojot formulas,
- projektēšana, pamatojoties uz analīzi,
- projektēšana, pamatojoties uz graužošo mehāniku.

b) Izturība

Lai noteiktu attiecīgās spiedieniekārtas izturību, projektējot veic attiecīgus aprēķinus.

Jo īpaši:

- aprēķina spiediens nav mazāks par maksimāli pieļaujamo spiedienu, ir ņemti vērā statistiskie virsspiedieni, dinamiskie plūstošu vielu spiedieni un nestabilu plūstošu vielu sadalīšanās. Ja tvertne ir sadalīta atsevišķās spiedienu saturošās kamerās, atdalošo sieniņu stiprību aprēķina, ņemot par pamatu augstāko iespējamo kameras spiedienu attiecībā pret zemāko iespējamo blakus esošās kameras spiedienu,

- aprēķinā izmanto temperatūras, kas nodrošina pietiekamas drošības robežvērtības,
- projektējot ievēro visas iespējamās temperatūras un spiediena kombinācijas, kas var rasties iekārtā paredzamajos darbības apstākļos,
- spriegumu un spriegumu koncentrācijas maksimālās vērtības ir drošās robežās,
- spiedienizturības aprēķinā izmanto vērtības, kas atbilst materiālu īpašībām, kuras norādītas dokumentētos datos, ņemot vērā 4. punktā noteiktās prasības un atbilstīgus drošības koeficientus. Attiecīgā gadījumā ievēro šādus materiālu raksturojumus:
 - tecēšanas stiprība – 0,2 % vai 1,0 % no pārbaudes stiprības attiecīgajā aprēķina temperatūrā,
 - stiepes stiprība,
 - laikatkarīgā stiprība, t. i., šļūdes stiprība,
 - noguruma vērtības,
 - Junga modulis (elastības modulis),
 - attiecīgās plastiskās deformācijas lielums,
 - sagraušanas darbs liecē,
 - lūzumizturība,
- lieto attiecīgos materiālu savienojumu koeficientus, piemēram, atkarībā no nesagraujošās pārbaudes veida, savienotajiem materiāliem un paredzamajiem darbības apstākļiem,
- projektā paredz visus iespējamus stiprību graujošos faktorus (piemēram, korozija, šļūde, nogurums), kas atbilst iekārtas paredzētajai lietošanai. Instrukcijās, kas minētas 3.4. punktā, norāda īpašās konstrukcijas iezīmes, no kurām atkarīgs iekārtas ekspluatācijas ilgums, piemēram:
 - šļūdei – projektētais darbības laiks noteiktās temperatūrās,
 - nogurumam – projektētais ciklu skaits noteiktos sprieguma līmeņos,
 - korozijai – projektētā korozijas pielaide.

c) Stabilitātes aspekti

Ja aprēķinātais biežums nenodrošina atbilstīgu struktūras stabilitāti, veic vajadzīgos pasākumus spiedieniekārtas stabilitātes nodrošināšanai, lai novērstu negadījuma draudus transportēšanas vai pārvietošanas laikā.

2.2.4. Eksperimentālās projektēšanas metode

Visas iekārtas vai tās daļu projektu var apstiprināt, veicot attiecīgu testa programmu iekārtas vai iekārtas kategorijas reprezentatīvam paraugam.

Testa programmu precīzi nosaka pirms testēšanas, un to apstiprina paziņotā struktūra, kura atbild par projekta atbilstības novērtēšanas moduli, ja tāds ir.

Šajā programmā definē testēšanas apstākļus un pieņemšanas vai noraidīšanas kritērijus. Pirms testa izmēra faktiskos svarīgākos izmērus un īpašības materiāliem, no kuriem izveidota testējamā iekārta.

Vajadzības gadījumā testu izpildes laikā nodrošina iespēju novērtēt spiedieniekārtas kritiskās zonas, ar piemērotu instrumentu palīdzību un ar vajadzīgo precizitāti nosakot deformācijas un spriegumus.

Testa programmā iekļauj:

- a) stiprības testu ar spiedienu, lai noskaidrotu, vai spiediens neizraisa nozīmīgas sūces vai deformācijas, kas pārsniedz noteikto robežu (ievērojot drošības rezervi attiecībā uz maksimāli pieļaujamo spiedienu);

Testa spiedienu nosaka, pamatojoties uz testēšanas apstākļos iegūtām atšķirībām starp ģeometrisko izmēru un materiālu raksturlielumu vērtībām un vērtībām, kuras ir paredzētas projektā; ievēro atšķirības starp testa un projektēšanas temperatūrām;

- b) ja ir šļūdes vai noguruma risks – attiecīgus testus paredzētajos iekārtas lietošanas apstākļos (piemēram, noturēšanas laiks norādītajā temperatūrā, ciklu skaits norādītajā spriegumu līmenī);
- c) vajadzības gadījumā papildu testus citu 2.2.1. punktā minēto faktoru noteikšanai (piemēram, korozija, ārējie bojājumi).

2.3. Noteikumi, lai nodrošinātu drošu apiešanos un darbību

Spiedieniekārtai paredzētā darbības metode ir tāda, kurā novērsti visi iekārtas darbībā pamatoti paredzamie riski. Vajadzības gadījumā īpašu uzmanību velta:

- noslēgierīcēm un atverēm,
- bīstamām spiediena izplūdēm no pārspiediena vārstiem,
- ierīcēm, kas novērš fizisku piekļuvi, ja iekārtā ir paaugstināts spiediens vai vakuums,
- virsmas temperatūrai, ņemot vērā paredzēto lietošanu,
- nestabilu plūstošo vielu sadalīšanās.

Spiedieniekārtu ar piekļuves durvīm īpaši aprīko ar automātisku vai manuāli darbināmu ierīci, kas ļauj lietotājam viegli pārliecināties, ka atvēršana neradīs risku. Turklāt, ja atvēršana var noritēt ātri, spiedieniekārtu aprīko ar ierīci, kas novērstu atvēršanu tad, kad plūstošās vielas spiediens vai temperatūra rada risku.

2.4. Pārbaudes līdzekļi:

- a) spiedieniekārtu projektē un konstruē tā, lai varētu veikt visas pārbaudes, kas nepieciešamas drošuma nodrošināšanai;
- b) ja jānodrošina iekārtas pastāvīgs drošums, tad ir pieejami līdzekļi iekārtas iekšējā stāvokļa noteikšanai, tādi kā piekļuves atveres, kas ļauj fiziski piekļūt spiedieniekārtas iekšpusei, lai attiecīgās pārbaudes var veikt droši un ergonomiski;
- c) lai nodrošinātu spiedieniekārtas drošu stāvokli, var izmantot citus līdzekļus kādā no turpmāk minētajiem gadījumiem:
 - ja tā ir pārāk maza, lai tai varētu fiziski piekļūt no iekšienes,

- ja spiedieniekārtas atvēršana varētu nelabvēlīgi ietekmēt iekšpusi,
- ja ir redzams, ka iepildītā viela nav bīstama materiālam, no kura ir izgatavota spiedieniekārta, un nav pamatoti paredzami citi iekšēji stiprību graujoši faktori.

2.5. Drenāžas un ventilācijas līdzekļi

Nodrošina piemērotus līdzekļus spiedieniekārtas drenāžai un ventilācijai, lai vajadzības gadījumā:

- izvairītos no kaitīgām sekām, tādām kā hidroaizsardzības trieciens, vakuuma radīti sabrukumi, korozija un nekontrolētas ķīmiskas reakcijas. Aplūko visus darbības un testēšanas posmus, īpaši spiediena testēšanu,
- tīrīšanu, pārbaudi un apkopi varētu veikt droši.

2.6. Korozija vai citi ķīmiski bojājumi

Vajadzības gadījumā nodrošina pietiekamu korozijas pielaidi vai aizsardzību pret koroziju vai citiem ķīmiskiem bojājumiem, pienācīgi ņemot vērā paredzēto un pamatoti paredzamo lietošanu.

2.7. Nodilums

Ja var rasties nopietni erozijas vai nodilšanas apstākļi, tad veic pietiekamus pasākumus, lai:

- samazinātu to sekas ar atbilstīgu projektu, piemēram, palielinot materiāla biezumu vai izmantojot ieliktnus vai pārklājumus,
- varētu apmainīt visvairāk bojātās daļas,
- instrukcijās, kas minētas 3.4. punktā, pievērstu uzmanību pasākumiem, kuri vajadzīgi drošas lietošanas turpināšanai.

2.8. Kompleksi

Kompleksus projektē tā, lai:

- savienojamās sastāvdaļas atbilstu prasībām un būtu drošas lietošanā,
- visas sastāvdaļas apvienotu pareizi un samontētu atbilstīgā veidā.

2.9. Uzpildīšanas un iztukšošanas noteikumi

Vajadzības gadījumā spiedieniekārtu projektē un apgādā ar piederumiem vai paredz to montāžu tā, lai nodrošinātu drošu uzpildīšanu un iztukšošanu, jo īpaši attiecībā uz, piemēram, šādiem riskiem:

a) uzpildīšanā:

- pārliešana pāri vai pakļaušana pārāk lielam spiedienam, sevišķi ņemot vērā uzpildīšanas attiecību un tvaiku spiedienu standarttemperatūrā,
- spiedieniekārtas nestabilitāte;

b) iztukšošanā: spiedienam pakļautās plūstošās vielas nekontrolēta izplūde;

c) uzpildīšanā vai iztukšošanā: nedrošs savienojums un atvienošana.

2.10. Aizsardzība pret spiedieniekārtas pieļaujamo robežu pārsniegšanu

Ja pamatoti paredzamos apstākļos pieļaujamās robežas varētu tikt pārsniegtas, spiedieniekārtu apgādā ar piemērotām drošības ierīcēm vai paredz to montāžu, ja vien nav paredzēts iekārtu aizsargāt ar citām kompleksa drošības ierīcēm.

Ierīces vai to apvienojuma derīgumu nosaka, pamatojoties uz iekārtas vai kompleksa konkrētām īpašībām.

Piemērotas drošības ierīces un to apvienojumi satur:

- a) drošības ierīces, kas definētas 2. panta 4. punktā;
- b) pietiekamas kontroles ierīces, tādas kā indikatori un/vai trauksmes signāli, kas vajadzības gadījumā automātiski vai manuāli ļauj veikt atbilstīgas darbības, lai noturētu spiedieniekārtu pieļaujamās robežās.

2.11. Drošības ierīces

2.11.1. Drošības ierīces:

- ir projektētas un konstruētas tā, lai tās atbilstu prasībām un būtu drošas paredzētā lietošanā, kā arī ņemtu vērā ierīces apkopi un, attiecīgā gadījumā, testēšanas prasības,
- ir neatkarīgas no citām funkcijām, ja vien šīs citas funkcijas neietekmē drošības funkcijas,
- atbilst attiecīgiem projektēšanas principiem, lai panāktu piemērotu un drošu aizsardzību. Šie principi jo īpaši ir bezpārtraukuma režīms, dublēšana, dažādība un pašdiagnotika.

2.11.2. Spiedienu ierobežojošas ierīces

Šīs ierīces projektē tā, lai spiediens pastāvīgi nepārsniegtu maksimāli pieļaujamo spiedienu PS; tomēr vajadzības gadījumā ir pieļaujams īslaicīgs spiediena pieaugums atbilstīgi 7.3. punktā noteiktajām specifikācijām.

2.11.3. Temperatūras kontroles ierīces

Drošuma dēļ šīm ierīcēm ir pietiekams reakcijas laiks, kas atbilst mērāmajai funkcijai.

2.12. Ārējās liesmas

Ja nepieciešams, spiedieniekārtu projektē un apgādā ar piederumiem vai, vajadzības gadījumā, paredz to montāžu tā, lai, jo īpaši ņemot vērā tās paredzēto lietošanu, šī iekārta atbilstu bojājumu ierobežošanas prasībām ārēju liesmu gadījumā.

3. IZGATAVOŠANA

3.1. Izgatavošanas procedūras

Ražotājs nodrošina projektēšanas posmā paredzēto noteikumu kompetentu izpildi, piemērojot attiecīgus darba paņēmienus un procedūras, īpaši saistībā ar turpmāk izklāstītiem aspektiem.

3.1.1. Sastāvdaļu sagatavošana

Sastāvdaļu sagatavošana (piemēram, veidošana un fāzēšana) nedrīkst radīt defektus vai plaisas, vai mehānisko īpašību izmaiņas, kas varētu mazināt spiedieniekārtas drošumu.

3.1.2. *Pastāvīgi savienojumi*

Pastāvīgiem savienojumiem un blakuszonām nedrīkst būt nekādi ārēji vai iekšēji defekti, kas varētu mazināt iekārtas drošumu.

Pastāvīgo savienojumu īpašības atbilst obligātajām prasībām, kas norādītas attiecībā uz savienojamiem materiāliem, ja vien projekta aprēķinos nav īpaši ņemtas vērā citas būtiskas īpašību vērtības.

Spiedieniekārtas spiedienizturību stiprinošo sastāvdaļu un sastāvdaļu, kas tai pievienotas tieši, pastāvīgo pievienošanu iekārtai veic atbilstīgi darbības procedūrām piemēroti kvalificēts personāls.

Spiedieniekārtām, kas iekļautas II, III un IV kategorijā, darbības procedūras un personālu apstiprina kompetenta trešā persona, kura pēc ražotāja izvēles var būt:

— pazīpotā struktūra,

— trešās personas organizācija, kuru dalībvalsts ir atzinusi, kā tas noteikts 20. pantā.

Lai izsniegtu šos apstiprinājumus, trešai personai jāveic pārbaudes un testi, kā noteikts attiecīgajos saskaņotajos standartos vai līdzvērtīgas pārbaudes un testi, vai jānodrošina to veikšana.

3.1.3. *Nesagraujoši testi*

Spiedieniekārtas pastāvīgo savienojumu nesagraujošus testus veic attiecīgi kvalificēts personāls. Spiedieniekārtām, kas iekļautas III un IV kategorijā, personālu apstiprina trešās personas organizācija, kuru dalībvalsts ir atzinusi, ievērojot 20. pantu.

3.1.4. *Termiskā apstrāde*

Ja pastāv risks, ka izgatavošanas procesā materiāla īpašības mainīsies tā, ka varētu mazināties spiedieniekārtas drošums, tad attiecīgajā izgatavošanas posmā veic piemērotu termisko apstrādi.

3.1.5. *Izsekojamība*

Izstrādā un īsteno piemērotas procedūras, lai ar piemērotiem līdzekļiem identificētu spiedienizturību veicinošu materiālu, no kā izgatavo iekārtas sastāvdaļas, to saņemot, izgatavošanas laikā un līdz ražotās spiedieniekārtas galīgajam testam.

3.2. **Galīgā novērtēšana**

Spiedieniekārtas galīgo novērtēšanu veic tā, kā aprakstīts turpmāk.

3.2.1. *Galīgā pārbaude*

Spiedieniekārtai veic galīgo pārbaudi, lai vizuāli un pārbaudot pievienotos dokumentus novērtētu atbilstību šīs direktīvas prasībām. Var ņemt vērā izgatavošanas laikā veikto testu. Ciktāl tas ir vajadzīgs drošuma sakarā, galīgo pārbaudi katrai iekārtas daļai veic no iekšpuses un ārpusē, ja vajadzīgs, tad izgatavošanas gaitā (piemēram, ja galīgās pārbaudes laikā kontrole vairs nav iespējama).

3.2.2. *Stiprības tests*

Spiedieniekārtas galīgajā novērtēšanā veic spiedienizturības testu, kas parasti ir hidrostatiskā spiediena tests, kurā spiediens vajadzības gadījumā nav mazāks par 7.4. punktā noteikto lielumu.

Sērijveidā ražotām I kategorijas spiedieniekārtām šo testu var veikt, pamatojoties uz statistiku.

Ja hidrostatiskā spiediena tests ir kaitīgs vai nepraktisks, var veikt citu atzīto lielumu testus. Pirms uzsāk testus, kas nav hidrostatiskā spiediena tests, piemēro papildu pasākumus, piemēram, nesagraujošos testus vai citas līdzvērtīgas metodes.

3.2.3. Drošības ierīču pārbaude

Kompleksu galīgā novērtēšanā iekļauj arī to drošības ierīču kontroli, kuras paredzētas, lai kontrolētu pilnīgu atbilstību 2.10. punktā minētām prasībām.

3.3. Marķējumi un etiķetes

Papildus 18. un 19. pantā minētajai CE zīmei un saskaņā ar 6. panta 6. punktu un 8. panta 3. punktu sniedzamajai informācijai, sniedz šādu informāciju:

a) visām spiedieniekārtām:

- izgatavošanas gads,
- spiedieniekārtu identifikācija pēc to veida, piemēram, tipa, sērijas vai partijas identifikācija un sērijas numurs,
- svarīgākās maksimāli/minimāli pieļaujamās robežas;

b) atkarībā no spiedieniekārtas veida – papildu informācija, kas vajadzīga tās drošai uzstādīšanai, darbībai vai lietošanai un, attiecīgā gadījumā, apkopei un periodiskai pārbaudei, piemēram:

- spiedieniekārtas tilpums V, kas izteikts litros,
- cauruļvada nominālais izmērs DN,
- piemērotais testa spiediens PT, kas izteikts bāros, un datums,
- drošības ierīcei noteiktais spiediens, kas izteikts bāros,
- spiedieniekārtas jauda, kas izteikta kW,
- barošanas spriegums, kas izteikts V (voltos),
- paredzētā lietošana,
- uzpildīšanas attiecība kg/l,
- maksimālā uzpildīšanas masa, kas izteikta kg,
- taras masa, kas izteikta kg,
- plūstošas vielas grupa;

- c) vajadzības gadījumā pie spiedieniekārtas piestiprina brīdinājumus, pēc pieredzes norādot to, kas var notikt, ja iekārtu lieto nepareizi.

Informāciju, kas minēta a), b) un c) apakšpunktā, norāda uz spiedieniekārtas vai tai stingri piestiprinātas informācijas plāksnes, izņemot to, ka:

- attiecīgā gadījumā var izmantot atbilstīgus dokumentus, lai izvairītos no atkārtota marķējuma uz atsevišķām daļām, tādām kā cauruļvadu sastāvdaļas, kas paredzētas vienam kompleksam,
- ja spiedieniekārta ir pārāk maza, šo informāciju var norādīt uz etiķetes, kas pievienota šai spiedieniekārtai,
- etiķetes vai citus piemērotus līdzekļus var izmantot uzpildāmās masas norādīšanai un c) punktā minētajiem brīdinājumiem, ja tie paliek salasāmi noteiktā laikposmā.

3.4. Lietošanas instrukcijas:

- a) spiedieniekārtu darot pieejamu tirgū, tai pievieno lietotāja instrukciju, kurā ir visa vajadzīgā drošības informācija attiecībā uz:
- uzstādīšanu, tostarp dažādu spiedieniekārtas daļu savienošanu,
 - nodošanu ekspluatācijā,
 - lietošanu,
 - apkopi, tostarp lietotāja veicamajām pārbaudēm;
- b) instrukcijā iekļauj informāciju, kas atrodas uz spiedieniekārtas saskaņā ar 3.3. punktu, izņemot sērijas identifikāciju, un vajadzības gadījumā pievieno instrukcijas pilnīgai izpratnei nepieciešamos tehniskos dokumentus, rasējumus un diagrammas;
- c) vajadzības gadījumā šīs instrukcijas attiecas arī uz riskiem, ko saskaņā ar 1.3. punktu rada nepareiza lietošana, un projekta īpašās iezīmes saskaņā ar 2.2.3. punktu.

4. MATERIĀLI

Spiedieniekārtu izgatavošanā izmantotie materiāli ir piemēroti šādām vajadzībām plānotajā ekspluatācijas laikā, ja vien nav paredzēta apmaiņa.

Metināšanas palīgmateriāli un citi savienošanas materiāli attiecīgā veidā atbilst tikai 4.1. un 4.2. punkta a) apakšpunkta un 4.3. punkta pirmās daļas attiecīgajām prasībām, kā atsevišķi, tā arī savienotā struktūrā.

4.1. Spiedienam pakļautu daļu materiāliem:

- a) visos pamatoti paredzamos darbības apstākļos un pie visiem testa nosacījumiem piemīt attiecīgās īpašības, un jo īpaši tie ir pietiekami elastīgi un izturīgi. Vajadzības gadījumā materiālu īpašības atbilst 7.5. punkta prasībām. Turklāt vajadzības gadījumā jo īpaši būtu jāizvēlas tādi materiāli, lai to trausluma dēļ nerastos plaisas; ja trauslu materiālu izmantošanai ir īpaši iemesli, tad veic attiecīgus pasākumus;
- b) jābūt pietiekami ķīmiski izturīgiem pret plūstošo vielu spiedieniekārtā; darba drošībai nepieciešamās ķīmiskās un fizikālās īpašības nedrīkst ievērojami mainīties plānotajā iekārtas ekspluatācijas laikā;

- c) nedrīkst būtiski mainīties sakarā ar novecošanos;
- d) jābūt piemērotiem paredzētām apstrādes procedūrām;
- e) jābūt izvēlētiem tā, lai izvairītos no nozīmīgām nevēlamām sekām, ko rada dažādu materiālu saskare.

4.2. Spiedieniekārtas ražotājs:

- a) attiecīgā veidā nosaka 2.2.3. punktā minētos projektēšanas aprēķiniem vajadzīgos lielumus un svarīgākās materiālu un to apstrādes īpašības, kas minētas 4.1. punktā;
- b) tehniskajā dokumentācijā nodrošina elementus, kas attiecas uz atbilstību materiālu specifikācijām šajā direktīvā, vienā no šādiem veidiem:
 - izmantojot materiālus, kuri atbilst saskaņotiem standartiem,
 - izmantojot materiālus, kas saskaņā ar 15. pantu ir ietverti Eiropas apstiprinājumā spiedieniekārtas materiāliem,
 - ar īpašu materiālu novērtēšanu;
- c) spiedieniekārtām, kas iekļautas III un IV kategorijā, īpašu materiālu novērtēšanu veic paziņotā struktūra, kas veic spiedieniekārtas atbilstības novērtēšanas procedūras.

4.3. Iekārtas ražotājs veic attiecīgus pasākumus, lai nodrošinātu to, ka izmantotie materiāli atbilst vajadzīgajām specifikācijām. Par visiem materiāliem iegūst materiāla ražotāja sagatavotus dokumentus, kas apstiprina atbilstību specifikācijām.

To iekārtu galvenajām spiedienam pakļautajām daļām, kas iekļautas II, III un IV kategorijā, šis dokuments ir ražojuma īpašās kontroles sertifikāts.

Ja materiāla ražotājam ir attiecīga kvalitātes nodrošināšanas sistēma, ko ir apstiprinājusi Savienībā izveidota kompetenta iestāde un kas veic materiālu īpašu novērtēšanu, tad uzskata, ka ražotāja izsniegtie sertifikāti apstiprina atbilstību šā punkta attiecīgajām prasībām.

PRASĪBAS ĪPAŠĀM SPIEDIENIEKĀRTĀM

Papildus prasībām, kas paredzētas no 1. līdz 4. punktā, spiedieniekārtām, kas iekļautas 5. un 6. punktā, piemēro turpmākās prasības.

5. AR LIESMU VAI CITĀDI KARSĒJAMAS SPIEDIENIEKĀRTAS AR PĀRKARSĒŠANAS RISKU, KAS MINĒTAS 4. PANTA 1. PUNKTĀ

Tādas spiedieniekārtas ir:

- tvaika un karsta ūdens ģeneratori, kas minēti 4. panta 1. punkta b) apakšpunktā, tādi kā tvaika un karsta ūdens katli, tvaika pārkarsētāji un ekonomizeri, izmešu karsēšanas katli, izmešu dedzināšanas katli, elektroķēnu vai elektroķēnu tipa katli, vārkatli kopā ar to ierīcēm un attiecīgā gadījumā to sistēmas barošanas ūdens apstrādei un kurināmā piegādei,
- sildiekārtas, kas nav paredzētas tvaika un karsta ūdens ražošanai, uz kurām attiecas 4. panta 1. punkta a) apakšpunkts, tādi kā sildītāji ķīmiskiem un citiem līdzīgiem procesiem un spiedienam pakļautas pārtikas pārstrādes iekārtas.

Šīs spiedieniekārtas aprēķina, projektē un konstruē tā, lai novērstu vai līdz minimumam samazinātu risku, ka pārkarsēšanas dēļ var notikt noplūde. Attiecīgā gadījumā īpaši nodrošina, ka:

- a) ir attiecīgi aizsardzības līdzekļi, ar ko ierobežot darbības parametrus, tādus kā siltuma padeve, siltuma izplūde un attiecīgā gadījumā plūstošu vielu līmenis, tā, lai novērstu jebkuru lokālas un vispārīgas pārkarsēšanas risku;
- b) kur vajadzīgs, ir paraugu ņemšanas punkti plūstošās vielas īpašību novērtēšanai, lai novērstu ar nogulsnēm un/vai koroziju saistītos riskus;
- c) ir izstrādāti noteikumi, lai novērstu nogulšņu radīto bojājumu riskus;
- d) ir līdzekļi drošai atlikušā siltuma aizvākšanai pēc izslēgšanas;
- e) ir veikti pasākumi, lai novērstu viegli uzliesmojošu vielu un gaisa maisījuma bīstamu uzkrāšanos, vai liesmu prettriecienu rašanos.

6. CAURUĻVADI, KAS MINĒTI 4. PANTA 1. PUNKTA c) APAKŠPUNKTĀ

Projektēšana un ierīkošana nodrošina:

- a) ka pārmērīga sprieguma risks, ko rada nepieļaujama brīva pārvietošanās vai pārmērīgi spēki, piemēram, uz atlokiem, savienojumiem, plēšām vai šļūtenēm, tiek pietiekami kontrolēts ar tādiem līdzekļiem kā atbalsts, piespiešana, stiprinājums, regulēšana un iepriekšējs spriegojums;
- b) ka tad, ja cauruļu iekšienē ir iespējama gāzveidīgas plūstošās vielas kondensācija, ir līdzekļi drenāžai un nogulšņu aizvākšanai no zemākām vietām, lai izvairītos no hidrauliska trieciena vai korozijas radītiem bojājumiem;
- c) ka piemēro 2.7. punkta attiecīgās daļas;
- d) ka pienācīgi ņem vērā cauruļu vibrāciju dēļ radītā noguruma risku;
- e) ka tad, ja cauruļvadā ir 1. grupas plūstošās vielas, ir nodrošināti attiecīgi līdzekļi, lai izolētu izejas caurules, kuru izmērs rada nozīmīgu risku;
- f) ka līdz minimumam ir samazināts nejaušas iztukšošanas risks; izejas punkti ir skaidri iezīmēti savienojumu pastāvīgajā pusē, norādot plūstošo vielu;
- g) ka apakšzemes cauruļvadu novietojums vismaz ir attēlots tehniskajā dokumentācijā, lai atvieglotu drošu apkopi, pārbaudi vai labošanu.

7. ĪPAŠAS KVANTITATĪVAS PRASĪBAS KONKRĒTĀM SPIEDIENIEKĀRTĀM

Parasti piemēro šādus noteikumus. Tomēr, ja tos nepiemēro, tostarp gadījumos, kad materiāli nav īpaši norādīti un nav piemēroti saskaņoti standarti, ražotājs pierāda, ka ir veikti attiecīgie pasākumi, lai sasniegtu līdzvērtīgu vispārējā drošuma līmeni.

Šajā punktā izklāstītie noteikumi papildina 1. līdz 6. punkta drošuma pamatprasības spiedieniekārtām, kurām tos piemēro.

7.1. Pieļaujamie spriegumi

7.1.1. Simboli

$R_{e/t}$ ir ierobežojums, kas aprēķina temperatūrā norāda:

- augšējo tecēšanas robežu materiālam, kuram ir augšējā un apakšējā tecēšanas robeža,
- austenīta tērauda un nelegēta alumīnija 1,0 % materiāla pārbaudes stiprību,
- citiem materiāliem 0,2 % materiāla pārbaudes stiprību.

$R_{m/20}$ norāda stiepes stiprības minimālo lielumu 20 °C temperatūrā.

$R_{m/t}$ norāda galīgo stiepes stiprību aprēķina temperatūrā.

7.1.2. Galvenokārt statiskām slodzēm un temperatūrās ārpus diapazona, kurā ir ievērojama šļūde, pieļaujamais vispārējais apvalka spriegums atkarībā no izmantotā materiāla nepārsniedz mazāko no šādām vērtībām:

- ferīta tēraudam (arī normalizētam (normalizēti velmētam) tēraudam), izņemot smalkgraudaino tēraudu un karsti apstrādāto tēraudu – $\frac{2}{3}$ no $R_{e/t}$ un $\frac{5}{12}$ no $R_{m/20}$,
- austenīta tēraudam:
 - $\frac{2}{3}$ no $R_{e/t}$, ja pagarinājums pēc pārraušanas pārsniedz 30 %,
 - vai alternatīvi, un ja pagarinājums pēc pārraušanas pārsniedz 35 % – $\frac{5}{6}$ no $R_{e/t}$ un $\frac{1}{3}$ no $R_{m/t}$,
- nelegētam vai mazlegētam tērauda lējumam – $\frac{10}{19}$ no $R_{e/t}$ un $\frac{1}{3}$ no $R_{m/20}$,
- alumīnijam – $\frac{2}{3}$ no $R_{e/t}$,
- alumīnija sakausējumiem, izņemot nogulšņu cietējošos sakausējumus, – $\frac{2}{3}$ no $R_{e/t}$ un $\frac{5}{12}$ no $R_{m/20}$.

7.2. Salaidumu koeficienti

Metinātiem savienojumiem salaiduma koeficients nepārsniedz:

- iekārtām, kurām sagraujošais un nesagraujošais tests apstiprina, ka visā savienojumu sērijā nav nozīmīgu defektu: 1,
- iekārtām, kurām veikta izlases veida nesagraujošā testēšana: 0,85,
- iekārtām, kurām veikta vizuāla pārbaude, nevis nesagraujošā testēšana: 0,7.

Vajadzības gadījumā ņem vērā arī sprieguma veidu un salaiduma mehāniskās un tehnoloģiskās īpašības.

7.3. Spiedienu ierobežojošas ierīces, jo īpaši spiedtvertnēm

Īslaicīgais spiediena pieaugums, kas minēts 2.11.2. punktā, nepārsniedz 10 % no maksimāli pieļaujamā spiediena.

7.4. Testa hidrostatiskais spiediens

Spiediena tvertnēm testa hidrostatiskais spiediens, kas minēts 3.2.2. punktā, nav mazāks par vienu no turpmāk minētajām vērtībām:

- to, kas atbilst spiedieniekārtas maksimālajai slodzei ekspluatācijas laikā, ņemot vērā ar koeficientu 1,25 reizinātu tās maksimāli pieļaujamo spiedienu un maksimāli pieļaujamo temperatūru,
- maksimāli pieļaujamo spiedienu, kas reizināts ar koeficientu 1,43, attiecīgi izvēloties to, kurš ir lielāks.

7.5. Materiālu īpašības

Ja vien saskaņā ar citiem kritērijiem, ko ņem vērā, nav nepieciešami citi lielumi, tad tēraudu uzskata par pietiekami elastīgu, lai tas atbilstu 4.1. punkta a) apakšpunkta prasībām, ja stiepjamības testā, kurš veikts ar standarta procedūru, tā pagarinājums pēc pārrāvuma nav mazāks par 14 %, un sagraušanas darbs liecē, ko mēra ISO V testam izmantojamam attiecīgās sastāvdaļas paraugam, nav mazāks par 27 J temperatūrā, kura nepārsniedz 20 °C, bet nav augstāka par zemāko plānoto darba temperatūru.

II PIELIKUMS

ATBILSTĪBAS NOVĒRTĒŠANAS TABULAS

1. Norādes uz moduļu kategorijām tabulās ir šādas:

I	=	A modulis
II	=	A2, D1, E1 moduļi
III	=	B (projekta tips) + D, B (projekta tips) + F, B (produkcijas tips) + E, B (produkcijas tips) + C2, H modulis
IV	=	B (produkcijas tips) + D, B (produkcijas tips) + F, G, H1 modulis

2. Drošības ierīces, kas definētas 2. panta 4. punktā un minētas 4. panta 1. punkta d) apakšpunktā, ir iedalītas IV kategorijā. Tomēr izņēmuma kārtā drošības ierīces, kas ražotas īpašām iekārtām, var iedalīt tajā pašā kategorijā, kurā ir aizsargātā iekārta.

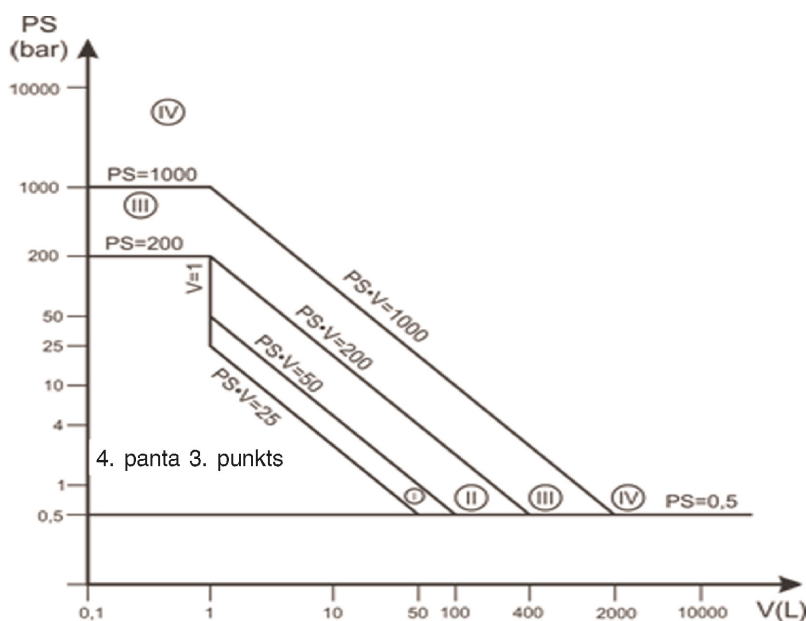
3. Spiediena ierīces, kas definētas 2. panta 5. punktā un minētas 4. panta 1. punkta d) apakšpunktā, ir klasificētas, pamatojoties uz:

- to maksimāli pieļaujamo spiedienu PS,
- to tilpumu V vai attiecīgi to nominālo izmēru DN,
- plūstošo vielu grupu, kurai tās paredzētas.

Lai noteiktu atbilstības novērtēšanas kategoriju, izmanto attiecīgās tvertņu vai cauruļvadu tabulas.

Ja gan tilpums, gan nominālais izmērs ir attiecīgi ņemti vērā pirmās daļas otrajā ievilkumā, spiediena ierīces iedala augstākajā kategorijā.

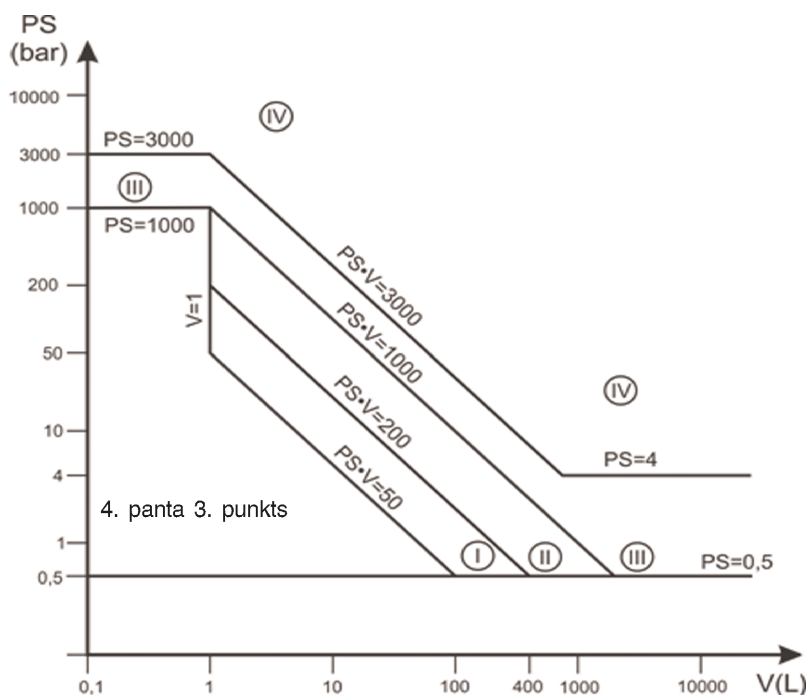
4. Turpmākajās atbilstības novērtēšanas tabulās robežlinijas norāda katras kategorijas augšējo robežu.

1. tabula

Tvertnes, kas minētas 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta i) punkta pirmajā ievilkumā

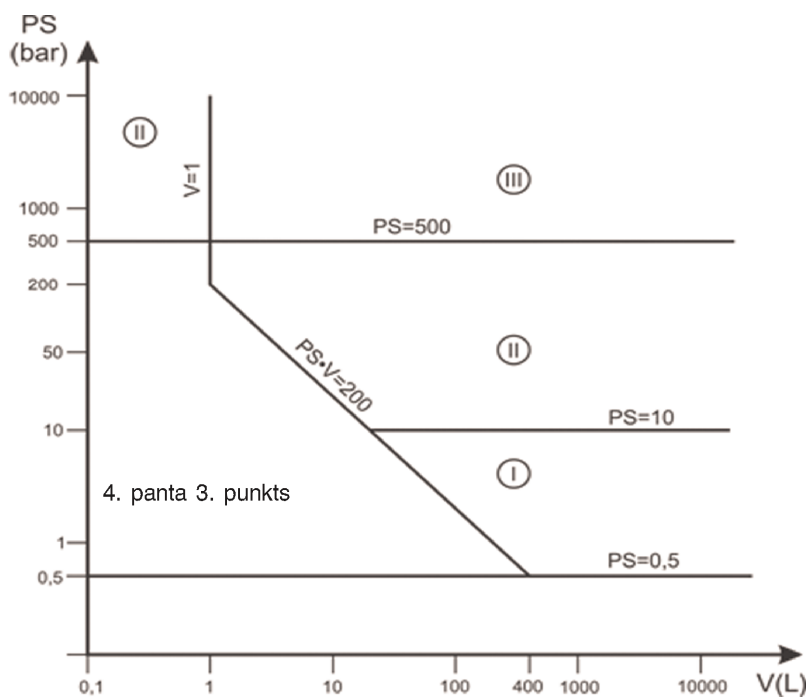
Izņēmuma kārtā tvertnes, kas paredzētas nestabilām gāzēm un atbilst I vai II kategorijai, pamatojoties uz 1. tabulu, iedala III kategorijā.

2. tabula

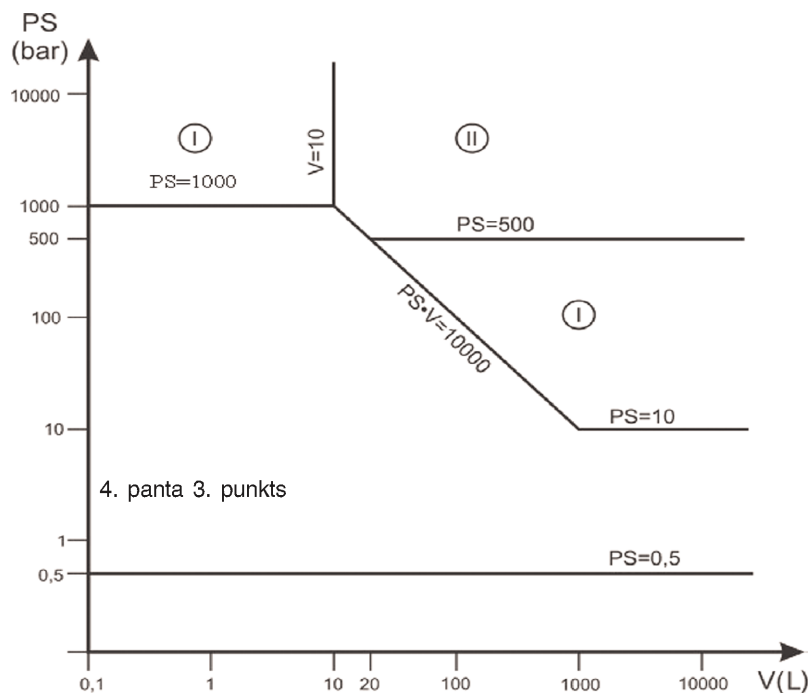
Tvertnes, kas minētas 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta i) punkta otrajā ievilkumā

Izņēmuma kārtā pārnēsājamos ugunsdzēsamos aparātus un elpošanas iekārtu balonus iedala vismaz III kategorijā.

3. tabula

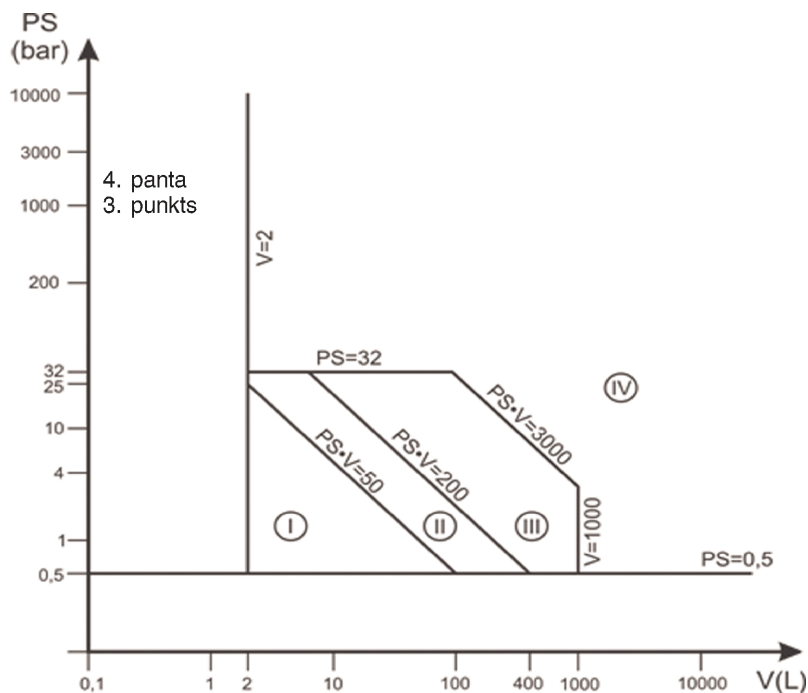
Tvertnes, kas minētas 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta ii) punkta pirmajā ievilkumā

4. tabula

Tvertnes, kas minētas 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta ii) punkta otrajā ievilkumā

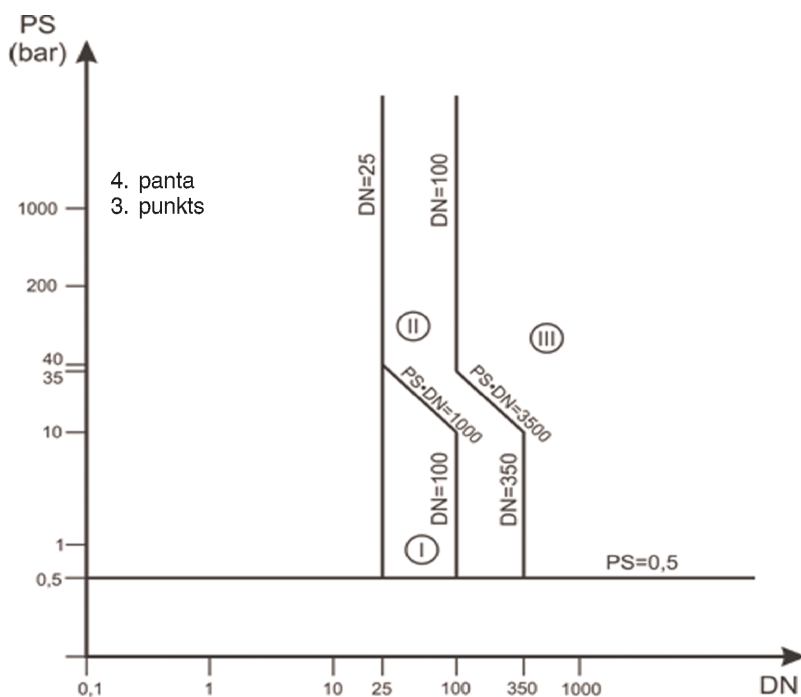
Izņēmuma kārtā kompleksiem, kas paredzēti karsta ūdens ražošanai, kā norādīts 4. panta 2. punkta otrajā daļā, veic vai nu ES tipa pārbaudi (B (projekta tips) modulis) attiecībā uz to atbilstību pamatprasībām, kuras minētas I pielikuma 2.10., 2.11, 3.4. punktā, 5. punkta a) apakšpunktā un 5. punkta d) apakšpunktā, vai pilnu kvalitātes nodrošināšanu (H modulis).

5. tabula

Spiedieniekārtas, kas minētas 4. panta 1. punkta b) apakšpunktā

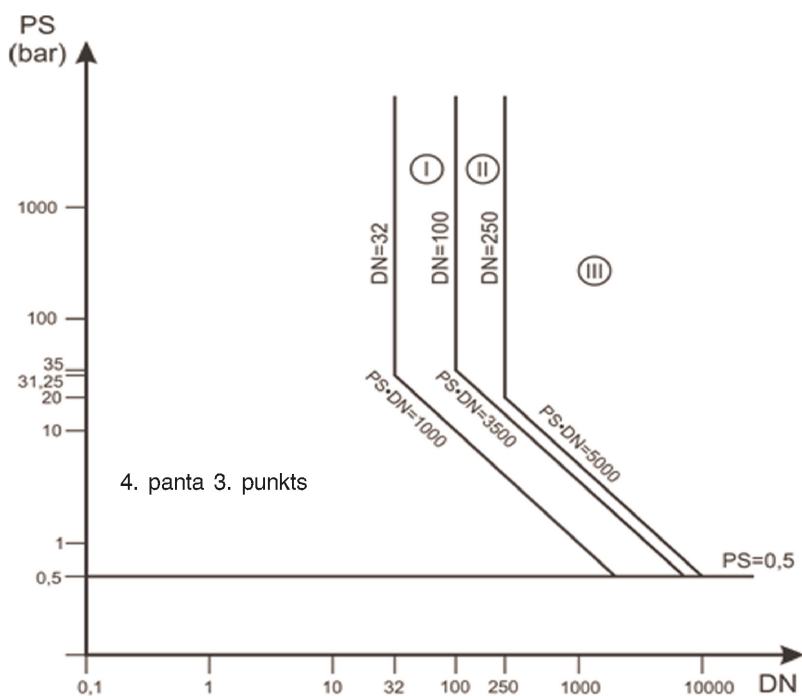
Izņēmuma kārtā vārkatlu projektiem veic atbilstības novērtēšanas procedūru, kas līdzvērtīga vismaz vienam no III kategorijas moduļiem.

6. tabula

Cauruļvadi, kas minēti 4. panta 1. punkta c) apakšpunkta i) punkta pirmajā ievilkumā

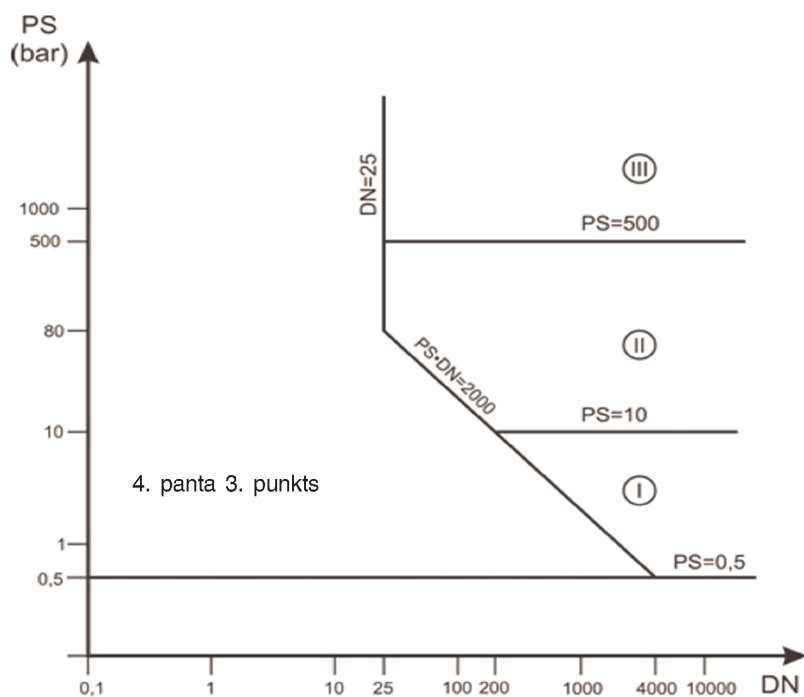
Izņēmuma kārtā cauruļvadus, kas paredzēti nestabilām gāzēm un atbilst I vai II kategorijai, pamatojoties uz 6. tabulu, iedala III kategorijā.

7. tabula

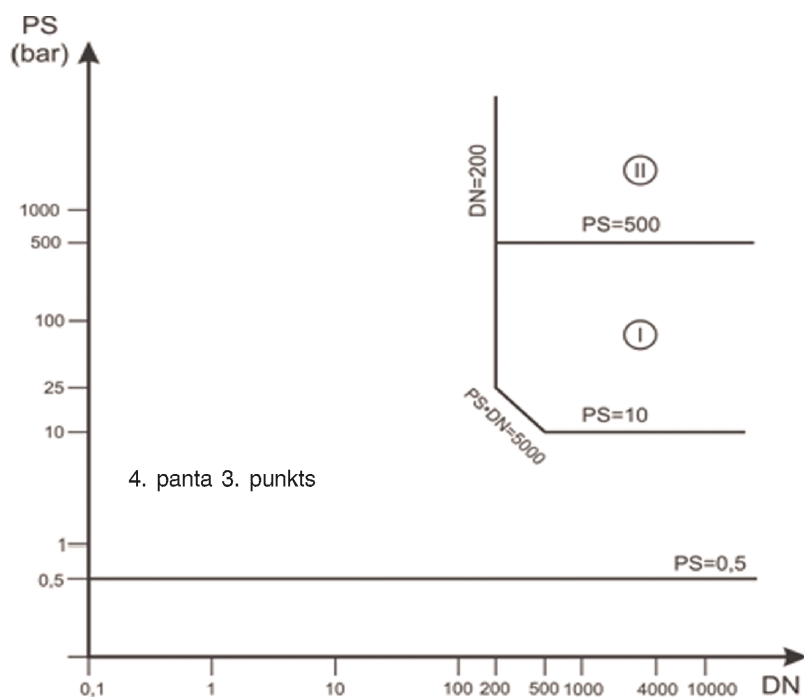
Cauruļvadi, kas minēti 4. panta 1. punkta c) apakšpunkta i) punkta otrajā ievilkumā

Izņēmuma kārtā visus cauruļvadus, kuros plūstošās vielas temperatūra pārsniedz 350 °C un kuri atbilst II kategorijai, pamatojoties uz 7. tabulu, iedala III kategorijā.

8. tabula

Cauruļvadi, kas minēti 4. panta 1. punkta c) apakšpunkta ii) punkta pirmajā ievilkumā

9. tabula

Cauruļvadi, kas minēti 4. panta 1. punkta c) apakšpunkta ii) punkta otrajā ievilkumā

III PIELIKUMS

ATBILSTĪBAS NOVĒRTĒŠANAS PROCEDŪRAS

Saistības, kas izriet no šā pielikuma noteikumiem par spiedieniekārtām, attiecas arī uz kompleksiem.

1. A MODULIS. (IEKŠĒJĀ RAŽOŠANAS KONTROLE)

1. Iekšējā ražošanas kontrole ir atbilstības novērtēšanas procedūra, ar kuru ražotājs izpilda 2., 3. un 4. punktā norādītos pienākumus un nodrošina un deklarē uz savu atbildību, ka attiecīgās spiedieniekārtas atbilst šīs direktīvas prasībām.

2. Tehniskā dokumentācija

Ražotājs sagatavo tehnisko dokumentāciju.

Tehniskā dokumentācija nodrošina iespēju novērtēt spiedieniekārtas atbilstību piemērojamajām šīs direktīvas prasībām, un tā ietver apdraudējuma(-u) atbilstīgu analīzi un novērtējumu. Tehniskajā dokumentācijā norāda piemērojamās prasības, un, ciktāl tas nepieciešams novērtēšanai, tā aptver spiedieniekārtu projektēšanu, ražošanu un darbību. Tehniskajā dokumentācijā, ja vien tas iespējams, ir vismaz šādi elementi:

- vispārīgs spiedieniekārtas apraksts,
- projekta skices, izgatavošanas rasējumi un detaļu, montāžas mezglu, strāvas slēgumu u. tml. diagrammas,
- apraksti un skaidrojumi, kas vajadzīgi minēto rasējumu un diagrammu, kā arī spiedieniekārtas darbības izpratnei,
- to pilnībā vai daļēji piemēroto saskaņoto standartu saraksts, uz kuriem ir publicētas atsauces *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*, un, ja minētie saskaņotie standarti nav piemēroti, to risinājumu apraksti, kas pieņemti, lai atbilstu šīs direktīvas drošuma pamatprasībām. Ja saskaņotie standarti ir piemēroti daļēji, tehniskajā dokumentācijā norāda piemērotās standartu daļas,
- veikto projekta aprēķinu, veikto pārbaužu un citi rezultāti,
- testu ziņojumi.

3. Izgatavošana

Ražotājs veic visus vajadzīgos pasākumus, lai izgatavošanas process un tā pārraudzība nodrošinātu izgatavotās spiedieniekārtas atbilstību 2. punktā minētajai tehniskai dokumentācijai un šīs direktīvas prasībām.

4. CE zīme un ES atbilstības deklarācija

- 4.1. Ražotājs uzliek CE zīmi katrai atsevišķai spiedieniekārtai, kura atbilst šīs direktīvas piemērojamajām prasībām.
- 4.2. Ražotājs rakstiski sagatavo katra spiedieniekārtas modeļa ES atbilstības deklarāciju un kopā ar tehnisko dokumentāciju glabā to pieejamu valsts iestādēm 10 gadus pēc spiedieniekārtas laišanas tirgū. ES atbilstības deklarācijā identificē spiedieniekārtu, kurai tā sagatavota.

ES atbilstības deklarācijas kopija pēc pieprasījuma ir pieejama attiecīgajām iestādēm.

5. Pilnvarotais pārstāvis

Ražotāja pienākumus, kas izklāstīti 4. punktā, viņa uzdevumā un atbildībā var pildīt pilnvarotais pārstāvis ar nosacījumu, ka šie pienākumi ir precizēti pilnvarā.

2. A2 MODULIS. IEKŠĒJĀ RAŽOŠANAS KONTROLE UN UZRAUDZĪTAS SPIEDIENTĒKĀRTU PĀRBAUDES PĒC NEJAUŠI IZVĒLĒTIEM INTERVĀLIEM

1. Iekšējā ražošanas kontrole un uzraudzītas spiedientekārtu pārbaudes pēc nejauši izvēlētiem intervāliem ir atbilstības novērtēšanas procedūra, ar kuru ražotājs izpilda 2., 3. un 4. punktā norādītos pienākumus un nodrošina un deklarē uz savu atbildību, ka attiecīgās spiedientekārtas atbilst šīs direktīvas prasībām.

2. Tehniskā dokumentācija

Ražotājs sagatavo tehnisko dokumentāciju. Dokumentācija nodrošina iespēju novērtēt spiedientekārtas atbilstību attiecīgajām prasībām, un tā ietver apdraudējuma(-u) atbilstīgu analīzi un novērtējumu. Tehniskajā dokumentācijā norāda piemērojamās prasības, un, ciktāl tas ir nepieciešams novērtēšanai, tā aptver spiedientekārtu projektēšanu, ražošanu un darbību. Tehniskajā dokumentācijā, ja vien tas iespējams, ir vismaz šādi elementi:

- vispārīgs spiedientekārtas apraksts,
- projekta skices, izgatavošanas rasējumi un detaļu, montāžas mezglu, strāvas slēgumu u. tml. diagrammas,
- apraksti un skaidrojumi, kas vajadzīgi minēto rasējumu un diagrammu, kā arī spiedientekārtas darbības izpratnei,
- to pilnībā vai daļēji piemēroto saskaņoto standartu saraksts, uz kuriem ir publicētas atsauces *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*, un, ja minētie saskaņotie standarti nav piemēroti, to risinājumu apraksti, kas pieņemti, lai atbilstu šīs direktīvas drošuma pamatprasībām. Ja saskaņotie standarti ir piemēroti daļēji, tehniskajā dokumentācijā norāda piemērotās standartu daļas,
- veikto projekta aprēķinu, veikto pārbaudžu un citi rezultāti un
- testu ziņojumi.

3. Izgatavošana

Ražotājs veic visus vajadzīgos pasākumus, lai izgatavošanas process un tā pārraudzība nodrošinātu izgatavotās spiedientekārtas atbilstību 2. punktā minētajai tehniskai dokumentācijai un šīs direktīvas prasībām, kuras uz to attiecas.

4. Galīgā novērtēšana un spiedientekārtu pārbaudes

Ražotājs veic spiedientekārtu galīgo novērtēšanu, ko uzrauga ražotāja izvēlēta paziņotā struktūra, dodoties apmeklējumos bez brīdinājuma.

Paziņotā struktūra pēc šīs struktūras noteiktiem nejauši izvēlētiem intervāliem veic pārbaudes vai uztic to veikšanu citiem, lai pārliecinātos par spiedientekārtu iekšējo pārbaudžu kvalitāti, ņemot vērā arī spiedientekārtu tehnoloģisko sarežģītību un ražošanas apjomu.

Dodoties apmeklējumā bez brīdinājuma, paziņotā struktūra:

- pārbauda, vai ražotājs patiešām veic galīgo novērtēšanu saskaņā ar I pielikuma 3.2. punktu,

- ņem spiedieniekārtu paraugus izgatavošanas vai glabāšanas telpās, lai veiktu pārbaudes. Paziņotā struktūra nosaka, cik iekārtu vajag paraugam, un to, vai ir jāveic vai jāuzdod veikt pilnīga vai daļēja spiedieniekārtu paraugu galīgā novērtēšana.

Piemērojamās paraugu ņemšanas procedūras nolūks ir noteikt, vai spiedieniekārtas izgatavošanas process notiek pieņemamās robežās, lai tādējādi nodrošinātu spiedieniekārtas atbilstību.

Ja viena spiedieniekārtas vai kompleksa vienība vai vairākas no tām nav atbilstīgas, paziņotā struktūra veic atbilstīgus pasākumus.

Ražotājs uz paziņotās struktūras atbildību izgatavošanas procesā uzliek paziņotās struktūras identifikācijas numuru.

5. CE zīme un ES atbilstības deklarācija

- 5.1. Ražotājs uzliek CE zīmi katrai atsevišķai spiedieniekārtai, kura atbilst šīs direktīvas piemērojamajām prasībām.
- 5.2. Ražotājs rakstiski sagatavo spiedieniekārtas modeļa ES atbilstības deklarāciju un kopā ar tehnisko dokumentāciju glabā to pieejamu valsts iestādēm vismaz 10 gadus pēc spiedieniekārtas laišanas tirgū. ES atbilstības deklarācijā identificē spiedieniekārtu, kurai tā sagatavota.

ES atbilstības deklarācijas kopija pēc pieprasījuma ir pieejama attiecīgajām iestādēm.

6. Pilnvarotais pārstāvis

Ražotāja pienākumus, kas izklāstīti 5. punktā, viņa uzdevumā un atbildībā var pildīt pilnvarotais pārstāvis ar nosacījumu, ka šie pienākumi ir precizēti pilnvarā.

3. B MODULIS. ES TIPA PĀRBAUDE

3.1. ES tipa pārbaude (produkcijas tips)

1. ES tipa pārbaude (produkcijas tips) ir atbilstības novērtēšanas procedūras daļa, ar kuru paziņotā struktūra pārbauda spiedieniekārtas tehnisko projektu un pārlicinās un apliecina, ka spiedieniekārtas tehniskais projekts atbilst šīs direktīvas prasībām.
2. ES tipa pārbaudi (produkcijas tips) veic kā spiedieniekārtas tehniskā projekta novērtējumu, pārbaudot 3. punktā minēto tehnisko dokumentāciju un apstiprinošus pierādījumus, kā arī pārbaudot gatavas spiedieniekārtas paraugu, kas ir reprezentatīvs paredzētās produkcijas paraugs.
3. Ražotājs iesniedz ES tipa pārbaudes pieteikumu vienai paziņotajai struktūrai pēc savas izvēles.

Pieteikumā iekļauj:

- ražotāja nosaukumu un adresi un, ja pieteikumu iesniedz pilnvarots pārstāvis, arī viņa vārdu vai nosaukumu un adresi,
- rakstisku paziņojumu, ka tāds pats pieteikums nav iesniegts nevienai citai paziņotajai struktūrai,

- tehnisko dokumentāciju. Tehniskā dokumentācija nodrošina iespēju novērtēt spiedieniekārtas atbilstību šīs direktīvas piemērojamajām prasībām, un tā ietver apdraudējuma(-u) atbilstīgu analīzi un novērtējumu. Tehniskajā dokumentācijā norāda piemērojamās prasības, un, ciktāl tas nepieciešams novērtēšanai, tā aptver spiedieniekārtu projektēšanu, ražošanu un darbību. Tehniskajā dokumentācijā, ja vien tas iespējams, ir vismaz šādi elementi:
 - vispārīgs spiedieniekārtas apraksts,
 - projekta skices, izgatavošanas rasējumi un detaļu, montāžas mezglu, strāvas slēgumu u. tml. diagrammas,
 - apraksti un skaidrojumi, kas vajadzīgi minēto rasējumu un diagrammu, kā arī spiedieniekārtas darbības izpratnei,
 - to pilnībā vai daļēji piemēroto saskaņoto standartu saraksts, uz kuriem ir publicētas atsauces *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*, un, ja minētie saskaņotie standarti nav piemēroti, to risinājumu apraksti, kas pieņemti, lai atbilstu šīs direktīvas drošuma pamatprasībām. Ja saskaņotie standarti ir piemēroti daļēji, tehniskajā dokumentācijā norāda piemērotās standartu daļas,
 - veikto projekta aprēķinu, veikto pārbaužu un citi rezultāti,
 - testu ziņojumi,
 - informācija par testiem, kas paredzēti ražošanā,
 - informācija attiecībā uz kvalifikāciju vai apstiprinājumiem, ko pieprasa saskaņā ar I pielikuma 3.1.2. un 3.1.3. punktu,
- paraugus, kas ir reprezentatīvi paredzētās produkcijas paraugi.

Paraugs var attiekties uz vairākiem spiedieniekārtu tiptiem, ja vien atšķirības starp attiecīgajiem tiptiem neiespaido drošuma līmeni.

Paziņotā struktūra var pieprasīt papildu paraugus, ja tie vajadzīgi, lai veiktu testa programmu,

- pierādījumus, kas apstiprina tehniskā projekta risinājuma atbilstību. Šajos apstiprinošajos pierādījumos norāda visus izmantotos dokumentus, jo īpaši, ja nav pilnībā piemēroti attiecīgie saskaņotie standarti. Apstiprinošajos pierādījumos vajadzības gadījumā iekļauj tādu testu rezultātus, kurus saskaņā ar citām attiecīgām tehniskajām specifikācijām ir veikusi ražotāja atbilstīgā laboratorija vai cita testa laboratorija ražotāja vārdā un uz ražotāja atbildību.

4. Paziņotā struktūra:

- 4.1. pārbauda tehnisko dokumentāciju un apstiprinošos pierādījumus, lai novērtētu spiedieniekārtas tehniskā projekta un izgatavošanas procedūru atbilstību.

Paziņotā struktūra jo īpaši:

- novērtē materiālus, ja tie neatbilst attiecīgiem saskaņotajiem standartiem vai Eiropas apstiprinājumam spiedieniekārtu materiāliem, un pārbauda sertifikātu, ko saskaņā ar I pielikuma 4.3. punktu izsniedzis materiāla ražotājs,
- apstiprina procedūras, saskaņā ar kurām tiek pastāvīgi savienotas spiedieniekārtu daļas, vai pārbauda to iepriekšēju apstiprināšanu saskaņā ar I pielikuma 3.1.2. punktu,

— pārbauda, vai personāls, kas veic spiedieniekārtas daļu pastāvīgo savienošanu un nesagraujošos testus, ir kvalificēts un apstiprināts saskaņā ar I pielikuma 3.1.2. vai 3.1.3. punktu;

- 4.2. pārliecinās, ka paraugs(-i) ir ražots(-i) saskaņā ar tehnisko dokumentāciju, un nosaka tos elementus, kas izstrādāti saskaņā ar attiecīgo saskaņoto standartu piemērojamajiem noteikumiem, kā arī elementus, kas izstrādāti saskaņā ar citām attiecīgām tehniskajām specifikācijām, nepiemērojot minēto standartu attiecīgos noteikumus;
- 4.3. veic attiecīgās pārbaudes un nepieciešamos testus, lai pārbaudītu, vai gadījumos, kad ražotājs izvēlēties piemērot risinājumus attiecīgajos saskaņotajos standartos, tie piemēroti pareizi;
- 4.4. veic attiecīgās pārbaudes un nepieciešamos testus, lai pārliecinātos, ka gadījumos, kad nav tikuši piemēroti atbilstīgo saskaņoto standartu risinājumi, ražotāja pieņemtie risinājumi, piemērojot citas attiecīgās tehniskās specifikācijas, atbilst šīs direktīvas drošuma pamatprasībām;
- 4.5. vienojas ar ražotāju par vietu, kur tiks veiktas šīs pārbaudes un testi.
5. Paziņotā struktūra sagatavo novērtējuma ziņojumu, kurā norāda pasākumus, kas veikti saskaņā ar 4. punktu, un šo pasākumu rezultātus. Neskarot savus pienākumus pret paziņojošajām iestādēm, paziņotā struktūra tikai ar ražotāja piekrišanu pilnīgi vai daļēji izpauž minētā ziņojuma saturu.
6. Ja tips atbilst šīs direktīvas prasībām, paziņotā struktūra izsniedz ražotājam ES tipa pārbaudes sertifikātu (produkcijas tips). Neskarot 7. punktu, sertifikāts ir derīgs 10 gadus un ir atjaunojams, un tajā iekļauj ražotāja nosaukumu un adresi, pārbaudes secinājumus, sertifikāta derīguma nosacījumus (ja tādi ir) un apstiprinātā tipa identifikācijai nepieciešamos datus.

Sertifikātam pievieno vajadzīgo tehniskās dokumentācijas daļu sarakstu, un vienu kopiju patur paziņotā struktūra.

Sertifikātā un tā pielikumos ir visa attiecīgā informācija, kas ļauj novērtēt izgatavoto spiedieniekārtu atbilstību pārbaudītajam tipam un veikt pārbaudi lietošanas laikā.

Ja tips neatbilst šīs direktīvas piemērojamajām prasībām, paziņotā struktūra atsaka izdot ES tipa pārbaudes sertifikātu (produkcijas tips) un attiecīgi informē pieteikuma iesniedzēju, precīzi norādot šāda atteikuma iemeslus. Paredz kārtību šā lēmuma pārsūdzēšanai.

7. Paziņotā struktūra apzina vispārpieņemto standartu pārmaiņas, kas norāda, ka apstiprinātais tips varētu vairs neatbilst šīs direktīvas piemērojamajām prasībām, un nosaka, vai šādu pārmaiņu rezultātā ir nepieciešama sīkāka izmeklēšana. Ja tā ir nepieciešama, paziņotā struktūra par to informē ražotāju.

Ražotājs informē paziņoto struktūru, kurā glabājas tehniskā dokumentācija par ES tipa pārbaudes sertifikātu (produkcijas tips), par visām apstiprinātā tipa izmaiņām, kas var ietekmēt spiedieniekārtas atbilstību šīs direktīvas drošuma pamatprasībām vai minētā sertifikāta derīguma nosacījumus. Šādām izmaiņām ir vajadzīgs papildu apstiprinājums, ko pievieno kā papildinājumu sākotnējam ES tipa pārbaudes sertifikātam (produkcijas tips).

8. Katra paziņotā struktūra informē paziņojošās iestādes par ES tipa pārbaudes sertifikātiem (produkcijas tips) un/vai jebkuriem to papildinājumiem, kurus tā ir izsniegusi vai atsaukusi, un periodiski vai pēc pieprasījuma iesniedz paziņojošajām iestādēm šādu sertifikātu un/vai to papildinājumu sarakstu, kuri ir noraidīti vai kuru darbība ir pārtraukta vai citādi ierobežota.

Katra paziņotā struktūra informē pārējās paziņotās struktūras par tiem ES tipa pārbaudes sertifikātiem (produkcijas tips) un/vai to papildinājumiem, kurus šī struktūra ir atteikusi, anulējusi, apturējusi vai citādi ierobežojusi, un pēc pieprasījuma arī par tādiem sertifikātiem un/vai to papildinājumiem, kurus tā ir izsniegusi.

Komisija, dalībvalstis un pārējās paziņotās struktūras, iesniedzot pieprasījumu, var saņemt ES tipa pārbaudes sertifikātu (produkcijas tips) un/vai to papildinājumu kopijas. Pēc pieprasījuma Komisija un dalībvalstis var saņemt tehniskās dokumentācijas un paziņotās struktūras veikto pārbaūžu rezultātu kopijas. Paziņotā struktūra glabā ES tipa pārbaudes sertifikāta (produkcijas tips), tā pielikumu un papildinājumu, tehniskās dokumentācijas, arī ražotāja iesniegtās dokumentācijas, kopijas līdz minētā sertifikāta derīguma termiņa beigām.

9. Ražotājs glabā ES tipa pārbaudes sertifikāta (produkcijas tips), tā pielikumu un papildinājumu kopiju kopā ar tehnisko dokumentāciju pieejamas valsts iestādēm 10 gadus pēc spiedieniekārtas laišanas tirgū.
10. Ražotāja pilnvarotais pārstāvis var iesniegt 3. punktā minēto pieteikumu un pildīt pienākumus, kas izklāstīti 7. un 9. punktā, ar nosacījumu, ka tie ir precizēti pilnvarā.

3.2. ES tipa pārbaude (projekta tips)

1. ES tipa pārbaude (projekta tips) ir atbilstības novērtēšanas procedūras daļa, ar kuru paziņotā struktūra pārbauda spiedieniekārtas tehnisko projektu un pārliecinās un apliecina, ka spiedieniekārtas tehniskais projekts atbilst šīs direktīvas prasībām.
2. ES tipa pārbaudi (projekta tips) veic kā spiedieniekārtas tehniskā projekta novērtējumu, pārbaudot 3. punktā minēto tehnisko dokumentāciju un apstiprinošus pierādījumus, taču nepārbaudot paraugu.

Eksperimentālās projektēšanas metodi, kas paredzēta I pielikuma 2.2.4. punktā, nedrīkst izmantot saistībā ar šo moduli.

3. Ražotājs iesniedz ES tipa pārbaudes (projekta tips) pieteikumu vienai paziņotajai struktūrai pēc savas izvēles.

Pieteikumā iekļauj:

- ražotāja nosaukumu un adresi un, ja pieteikumu iesniedz pilnvarots pārstāvis, arī viņa vārdu vai nosaukumu un adresi,
- rakstisku paziņojumu, ka tāds pats pieteikums nav iesniegts nevienai citai paziņotajai struktūrai,
- tehnisko dokumentāciju. Tehniskā dokumentācija nodrošina iespēju novērtēt spiedieniekārtas atbilstību šīs direktīvas piemērojamajām prasībām, un tā ietver apdraudējuma(-u) atbilstīgu analīzi un novērtējumu. Tehniskajā dokumentācijā norāda piemērojamās prasības, un, ciktāl tas nepieciešams novērtēšanai, tā aptver spiedieniekārtu projektēšanu, ražošanu un darbību. Tehniskajā dokumentācijā, ja vien tas iespējams, ir vismaz šādi elementi:
 - vispārīgs spiedieniekārtas apraksts,
 - projekta skices, izgatavošanas rasējumi un detaļu, montāžas mezglu, strāvas slēgumu u. tml. diagrammas,
 - apraksti un skaidrojumi, kas vajadzīgi minēto rasējumu un diagrammu, kā arī spiedieniekārtas darbības izpratnei,

- to pilnībā vai daļēji piemēroto saskaņoto standartu saraksts, uz kuriem ir publicētas atsauces *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*, un, ja minētie saskaņotie standarti nav piemēroti, to risinājumu apraksti, kas pieņemti, lai atbilstu šīs direktīvas drošuma pamatprasībām. Ja saskaņotie standarti ir piemēroti daļēji, tehniskajā dokumentācijā norāda piemērotās standartu daļas,
- veikto projekta aprēķinu, veikto pārbaūžu un citi rezultāti,
- informācija attiecībā uz kvalifikāciju vai apstiprinājumiem, ko pieprasa saskaņā ar I pielikuma 3.1.2. un 3.1.3. punktu,
- pierādījumus, kas apstiprina tehniskā projekta risinājuma atbilstību. Šajos apstiprinošajos pierādījumos norāda visus izmantotos dokumentus, jo īpaši, ja nav pilnībā piemēroti attiecīgie saskaņotie standarti. Apstiprinošajos pierādījumos vajadzības gadījumā iekļauj tādu testu rezultātus, kurus saskaņā ar citām attiecīgām tehniskajām specifikācijām ir veikusi ražotāja atbilstīgā laboratorija vai cita testa laboratorija ražotāja vārdā un uz ražotāja atbildību.

Pieteikums var attiekties uz vairākiem spiedieniekārtu veidiem, ja vien atšķirības starp attiecīgajiem veidiem neiešpāido drošuma līmeni.

4. Paziņotā struktūra:

4.1. pārbauda tehnisko dokumentāciju un apstiprinošos pierādījumus, lai novērtētu produkta tehniskā projekta atbilstību.

Paziņotā struktūra jo īpaši:

- novērtē materiālus, ja tie neatbilst attiecīgiem saskaņotajiem standartiem vai Eiropas apstiprinājumam spiedieniekārtu materiāliem,
- apstiprina procedūras, saskaņā ar kurām tiek pastāvīgi savienotas spiedieniekārtu daļas, vai pārbauda to iepriekšēju apstiprināšanu saskaņā ar I pielikuma 3.1.2. punktu;

4.2. veic attiecīgās pārbaudes, lai pārbaudītu, vai gadījumos, kad ražotājs izvēlēties piemērot risinājumus attiecīgajos saskaņotajos standartos, tie piemēroti pareizi.

4.3. veic attiecīgās pārbaudes, lai pārliecinātos, ka gadījumos, kad nav tikuši piemēroti atbilstīgo saskaņoto standartu risinājumi, ražotāja pieņemtie risinājumi, piemērojot citas attiecīgās tehniskās specifikācijas, atbilst šīs direktīvas drošuma pamatprasībām.

5. Paziņotā struktūra sagatavo novērtējuma ziņojumu, kurā norāda pasākumus, kas veikti saskaņā ar 4. punktu, un šo pasākumu rezultātus. Neskarot savus pienākumus pret paziņojošajām iestādēm, paziņotā struktūra tikai ar ražotāja piekrišanu pilnīgi vai daļēji izpauž minētā ziņojuma saturu.

6. Ja projekts atbilst šīs direktīvas prasībām, paziņotā struktūra izsniedz ražotājam ES tipa pārbaudes sertifikātu (projekta tips). Neskarot 7. punktu, sertifikāts ir derīgs 10 gadus un ir atjaunojams, un tajā iekļauj ražotāja nosaukumu un adresi, pārbaudes secinājumus, sertifikāta derīguma nosacījumus (ja tādi ir) un apstiprinātā projekta identifikācijai nepieciešamos datus.

Sertifikātam pievieno vajadzīgo tehniskās dokumentācijas daļu sarakstu, un vienu kopiju patur paziņotā struktūra.

Sertifikātā un tā pielikumos ir visa attiecīgā informācija, kas ļauj novērtēt izgatavoto spiedieniekārtu atbilstību pārbaudītajam projektam un veikt pārbaudi lietošanas laikā.

Ja projekts neatbilst šīs direktīvas piemērojamajām prasībām, paziņotā struktūra atsaka izsniegt ES tipa pārbaudes sertifikātu un attiecīgi informē pieteikuma iesniedzēju, precīzi norādot šāda atteikuma iemeslus.

7. Paziņotā struktūra apzina vispārpieņemto standartu pārmaiņas, kas norāda, ka apstiprinātais projekts varētu vairs neatbilst šīs direktīvas piemērojamajām prasībām, un nosaka, vai šādu pārmaiņu rezultātā ir nepieciešama sīkāka izmeklēšana. Ja tā ir nepieciešama, paziņotā struktūra par to informē ražotāju.

Ražotājs informē paziņoto struktūru, kurā glabājas tehniskā dokumentācija par ES tipa pārbaudes sertifikātu (projekta tips), par visām apstiprinātā projekta izmaiņām, kas var ietekmēt spiedieniekārtas atbilstību šīs direktīvas drošuma pamatprasībām vai minētā sertifikāta derīguma nosacījumus. Šādām izmaiņām ir vajadzīgs papildu apstiprinājums, ko pievieno kā papildinājumu sākotnējam ES tipa pārbaudes sertifikātam (projekta tips).

8. Katra paziņotā struktūra informē paziņojošās iestādes par ES tipa pārbaudes sertifikātiem (projekta tips) un/vai jebkuriem to papildinājumiem, kurus tā ir izsniegusi vai atsaukusi, un periodiski vai pēc pieprasījuma iesniedz paziņojošajām iestādēm šādu sertifikātu un/vai to papildinājumu sarakstu, kuri ir noraidīti vai kuru darbība ir pārtraukta vai citādi ierobežota.

Katra paziņotā struktūra informē pārējās paziņotās struktūras par tiem ES tipa pārbaudes sertifikātiem (projekta tips) un/vai to papildinājumiem, kurus šī struktūra ir atteikusi, anulējusi, apturējusi vai citādi ierobežojusi, un pēc pieprasījuma arī par tādiem sertifikātiem un/vai to papildinājumiem, kurus tā ir izsniegusi.

Komisija, dalībvalstis un pārējās paziņotās struktūras, iesniedzot pieprasījumu, var saņemt ES tipa pārbaudes sertifikātu (projekta tips) un/vai to papildinājumu kopijas. Pēc pieprasījuma Komisija un dalībvalstis var saņemt tehniskās dokumentācijas un paziņotās struktūras veikto pārbaudžu rezultātu kopijas. Paziņotā struktūra glabā ES tipa pārbaudes sertifikāta (projekta tips), tā pielikumu un papildinājumu, tehniskās dokumentācijas, arī ražotāja iesniegtās dokumentācijas, kopijas līdz minētā sertifikāta derīguma termiņa beigām.

9. Ražotājs glabā ES tipa pārbaudes sertifikāta (projekta tips), tā pielikumu un papildinājumu kopiju kopā ar tehnisko dokumentāciju pieejamas valsts iestādēm 10 gadus pēc spiedieniekārtu laišanas tirgū.
10. Ražotāja pilnvarotais pārstāvis var iesniegt 3. punktā minēto pieteikumu un pildīt pienākumus, kas izklāstīti 7. un 9. punktā, ar nosacījumu, ka tie ir precizēti pilnvarā.

4. C2 MODULIS. ATBILSTĪBA TIPAM, PAMATOJOTIES UZ IEKŠĒJO RAŽOŠANAS KONTROLI UN UZRAUDZĪTĀM SPIEDIENIEKĀRTU PĀRBAUDĒM PĒC NEJAUŠI IZVĒLĒTIEM INTERVĀLIEM

1. Atbilstība tipam, pamatojoties uz iekšējo ražošanas kontroli un uzraudzītām produkta pārbaudēm pēc nejauši izvēlētiem intervāliem, ir atbilstības novērtēšanas procedūras daļa, ar kuru ražotājs izpilda 2., 3. un 4. punktā norādītos pienākumus un nodrošina un deklarē uz savu atbildību, ka attiecīgās spiedieniekārtas atbilst tipam, kas aprakstīts ES tipa pārbaudes sertifikātā, un šīs direktīvas prasībām, kuras uz tām attiecas.

2. Izgatavošana

Ražotājs veic visus vajadzīgos pasākumus, lai izgatavošanas process un tā pārraudzība nodrošinātu izgatavoto spiedieniekārtu atbilstību ES tipa pārbaudes sertifikātā aprakstītajam tipam un šīs direktīvas prasībām, kas uz tiem attiecas.

3. Galīgā novērtēšana un spiedieniekārtu pārbaudes

Ražotāja izraudzīta paziņotā struktūra pēc šīs struktūras noteiktiem nejauši izvēlētiem intervāliem veic produkta pārbaudes vai nodrošina to veikšanu, lai pārliecinātos par spiedieniekārtu galīgās novērtēšanas un iekšējo pārbaudžu kvalitāti, ņemot vērā arī spiedieniekārtu tehnoloģisko sarežģītību un ražošanas apjomu.

Paziņotā struktūra pārbauda, vai ražotājs patiešām veic galīgo novērtēšanu saskaņā ar I pielikuma 3.2. punktu.

Pārbauda attiecīgus spiedieniekārtu paraugus, kurus paziņotā struktūra ir paņēmusi ražošanas vietā pirms laišanas tirgū, kā arī veic attiecīgus testus, kas norādīti saskaņoto standartu atbilstīgajās daļās, un/vai līdzvērtīgus testus, piemērojot citas tehniskās specifikācijas, lai pārbaudītu spiedieniekārtu atbilstību šīs direktīvas attiecīgajām prasībām.

Paziņotā struktūra nosaka, cik iekārtu vajag paraugam, un to, vai ir jāveic vai jāuzdod veikt pilnīga vai daļēja spiedieniekārtu paraugu galīgā novērtēšana.

Ja paraugs neatbilst pieņemamam kvalitātes līmenim, paziņotā struktūra veic atbilstīgus pasākumus.

Piemērojamās paraugu ņemšanas procedūras nolūks ir noteikt, vai spiedieniekārtas izgatavošanas process notiek pieņemamās robežās, lai tādējādi nodrošinātu spiedieniekārtas atbilstību.

Ja pārbaudes veic paziņotā struktūra, ražotājs uz šīs paziņotās struktūras atbildību izgatavošanas procesā uzliek paziņotās struktūras identifikācijas numuru.

4. CE zīme un ES atbilstības deklarācija

4.1. Ražotājs uzliek CE zīmi katrai atsevišķai spiedieniekārtai vai kompleksam, kas atbilst ES tipa pārbaudes sertifikātā aprakstītajam tipam un šīs direktīvas piemērojamajām prasībām.

4.2. Ražotājs rakstiski sagatavo spiedieniekārtas modeļa ES atbilstības deklarāciju un glabā to pieejamu valsts iestādēm 10 gadus pēc spiedieniekārtas laišanas tirgū. ES atbilstības deklarācijā identificē spiedieniekārtas modeli, kuram tā sagatavota.

ES atbilstības deklarācijas kopija pēc pieprasījuma ir pieejama attiecīgajām iestādēm.

5. Pilnvarotais pārstāvis

Ražotāja pienākumus, kas izklāstīti 4. punktā, viņa uzdevumā un atbildībā var pildīt pilnvarotais pārstāvis ar nosacījumu, ka šie pienākumi ir precizēti pilnvarā.

5. D MODULIS. ATBILSTĪBA TIPAM, PAMATOJOTIES UZ RAŽOŠANAS PROCESA KVALITĀTES NODROŠINĀŠANU

1. Atbilstība tipam, pamatojoties uz ražošanas procesa kvalitātes nodrošināšanu, ir atbilstības novērtēšanas procedūras daļa, ar kuru ražotājs izpilda 2. un 5. punktā noteiktos pienākumus un nodrošina un paziņo uz savu atbildību, ka attiecīgās spiedieniekārtas vai to kompleksi atbilst ES tipa pārbaudes sertifikātā aprakstītajam tipam un šīs direktīvas prasībām, kuras uz tām attiecas.

2. Izgatavošana

Ražotājs izmanto apstiprinātu kvalitātes nodrošināšanas sistēmu attiecīgo spiedieniekārtu ražošanai, galīgajai pārbaudei un testēšanai, kā noteikts 3. punktā, un viņš ir pakļauts 4. punktā noteiktajai uzraudzībai.

3. Kvalitātes nodrošināšanas sistēma

- 3.1. Ražotājs iesniedz paša izvēlētajai paziņotajai struktūrai pieteikumu novērtēt attiecīgo spiedieniekārtu kvalitātes nodrošināšanas sistēmu.

Pieteikumā iekļauj:

- ražotāja nosaukumu un adresi un, ja pieteikumu iesniedz pilnvarots pārstāvis, arī viņa vārdu vai nosaukumu un adresi,
- rakstisku paziņojumu, ka tāds pats pieteikums nav iesniegts nevienai citai paziņotajai struktūrai,
- visu atbilstīgo informāciju par spiedieniekārtas paredzēto tipu,
- kvalitātes nodrošināšanas sistēmas dokumentāciju,
- tehnisko dokumentāciju, kas attiecas uz apstiprināto tipu, un ES tipa pārbaudes sertifikāta kopiju.

- 3.2. Kvalitātes nodrošināšanas sistēma nodrošina, ka spiedieniekārtas atbilst tipam, kas aprakstīts ES tipa pārbaudes sertifikātā, un tām šīs direktīvas prasībām, kuras uz tām attiecas.

Visus ražotāja pieņemtos elementus, prasības un nosacījumus sistemātiski un pienācīgi dokumentē rakstiskas politikas, procedūru un instrukciju veidā. Kvalitātes nodrošināšanas sistēmas dokumentācija ļauj konsekventi interpretēt kvalitātes programmas, plānus, rokasgrāmatas un dokumentāciju.

Tajā jo īpaši atbilstīgi apraksta:

- kvalitātes nodrošināšanas mērķus un vadības organizatorisko struktūru, pienākumus un pilnvaras attiecībā uz spiedieniekārtu kvalitāti,
- attiecīgās izgatavošanas, kvalitātes kontroles un kvalitātes nodrošināšanas metodes, procesus, kā arī izmantojamās sistemātiskās darbības, jo īpaši saskaņā ar I pielikuma 3.1.2. punktu apstiprinātās procedūras daļu pastāvīgai savienošanai,
- pārbaudes un testus, ko veic pirms ražošanas procesa, tā laikā un pēc tā pabeigšanas, un biežumu, kādā tos veic,
- datus par kvalitāti, piemēram, pārbaudžu ziņojumus un testu datus, kalibrēšanas datus, kā arī ziņojumus par attiecīgā personāla kvalifikāciju vai apstiprinājumiem, jo īpaši tā personāla, kas veic spiedieniekārtas daļu pastāvīgo savienošanu un nesagraujošos testus saskaņā ar I pielikuma 3.1.2. un 3.1.3. punktu u. tml., un
- līdzekļus nepieciešamās produkta kvalitātes sasniegšanas uzraudzībai un kvalitātes nodrošināšanas sistēmas efektīvai darbībai.

- 3.3. Paziņotā struktūra novērtē kvalitātes nodrošināšanas sistēmu, lai noteiktu, vai tā atbilst 3.2. punktā minētajām prasībām.

Tā pieņem, ka minētajām prasībām atbilst tie kvalitātes nodrošināšanas sistēmas elementi, kas atbilst attiecīgajām saskaņotā standarta specifikācijām.

Papildus pieredzei darbā ar kvalitātes nodrošināšanas sistēmām vismaz viens revīzijas grupas dalībnieks ir ar pieredzi attiecīgajā spiedieniekārtu jomā un spiedieniekārtu tehnoloģijas novērtēšanā un zināšanām par šīs direktīvas piemērojamajām prasībām. Revīzija ietver pārbaudes apmeklējumu ražotāja telpās.

Revīzijas grupa izskata 3.1. punkta piektajā ievilkumā minēto tehnisko dokumentāciju, lai pārliecinātos par ražotāja spēju noteikt attiecīgās šīs direktīvas prasības un veikt nepieciešamās pārbaudes ar nolūku nodrošināt produkta atbilstību minētajām prasībām.

Lēmumu paziņo ražotājam. Paziņojumā iekļauj revīzijas secinājumus un novērtējuma lēmuma pamatojumu.

- 3.4. Ražotājs apņemas izpildīt pienākumus, kas izriet no apstiprinātās kvalitātes nodrošināšanas sistēmas, un nodrošināt tās pienācīgu un efektīvu darbu.
- 3.5. Ražotājs pastāvīgi informē paziņoto struktūru, kas apstiprinājusi kvalitātes nodrošināšanas sistēmu, par visām paredzētajām izmaiņām kvalitātes nodrošināšanas sistēmā.

Paziņotā struktūra novērtē visas ierosinātās izmaiņas un nolemj, vai mainītā kvalitātes nodrošināšanas sistēma joprojām atbildīs prasībām, kas minētas 3.2. punktā, vai arī ir nepieciešams pārvērtējums.

Tā savu lēmumu paziņo ražotājam. Paziņojumā iekļauj pārbaudes secinājumus un novērtējuma lēmuma pamatojumu.

4. Uzraudzība, par kuru atbild paziņotā struktūra

- 4.1. Uzraudzības mērķis ir pārliecināties, ka ražotājs pienācīgi pilda pienākumus, kas izriet no apstiprinātās kvalitātes nodrošināšanas sistēmas.
- 4.2. Ražotājs novērtēšanas nolūkos nodrošina paziņotās struktūras pārstāvjiem pieeju ražošanas, pārbaudes, testēšanas un noliktavu telpām un sniedz tai visu nepieciešamo informāciju, jo īpaši:
 - kvalitātes nodrošināšanas sistēmas dokumentāciju,
 - datus par kvalitāti, piemēram, pārbaudes ziņojumus un testu datus, kalibrēšanas datus, kā arī ziņojumus par attiecīgā personāla kvalifikāciju u. tml.
- 4.3. Paziņotā struktūra periodiski veic revīziju, lai pārliecinātos, ka ražotājs uztur un piemēro kvalitātes nodrošināšanas sistēmu, un iesniedz ražotājam revīzijas ziņojumu. Periodiskās revīzijas veic tik bieži, lai pilnīga pārvērtēšana tiktu veikta reizi trijos gados.
- 4.4. Turklāt paziņotās struktūras pārstāvji drīkst ierasties pie ražotāja bez brīdinājuma. Vajadzība pēc šādiem papildu apmeklējumiem un to biežums tiek noteikts, pamatojoties uz apmeklējumu kontroles sistēmu, ko pārzina paziņotā struktūra. Apmeklējumu kontroles sistēmā jo īpaši ņem vērā šādus faktorus:

- spiedieniekārtas kategorija,
- iepriekšējo uzraudzības apmeklējumu rezultāti,
- vajadzība pārtraukt korigējošu darbību veikšanu,
- attiecīgā gadījumā – īpaši nosacījumi saistībā ar sistēmas apstiprināšanu,
- nozīmīgas izmaiņas izgatavošanas organizācijā, nostādņēs vai metodēs.

Šādu apmeklējumu laikā paziņotā struktūra vajadzības gadījumā var veikt produktu testus vai organizēt to veikšanu, lai pārbaudītu, vai kvalitātes nodrošināšanas sistēma darbojas pareizi. Paziņotā struktūra iesniedz ražotājam apmeklējuma ziņojumu un, ja ir veikti testi – testu ziņojumu.

5. CE zīme un ES atbilstības deklarācija

- 5.1. Ražotājs uzliek CE zīmi un uz 3.1. punktā minētās paziņotās struktūras atbildību arī šīs struktūras identifikācijas numuru katrai atsevišķai spiedieniekārtai, kas atbilst ES tipa pārbaudes sertifikātā aprakstītajam tipam un šīs direktīvas piemērojamajām prasībām.
- 5.2. Ražotājs rakstiski sagatavo katras spiedieniekārtas modeļa ES atbilstības deklarāciju un glabā to pieejamu valsts iestādēm 10 gadus pēc spiedieniekārtas laišanas tirgū. ES atbilstības deklarācijā identificē spiedieniekārtas modeli, kuram tā sagatavota.

ES atbilstības deklarācijas kopija pēc pieprasījuma ir pieejama attiecīgajām iestādēm.

6. Ražotājs 10 gadus pēc spiedieniekārtas laišanas tirgū glabā pieejamu valsts iestādēm:

- 3.1. punktā minēto dokumentāciju,
- informāciju, kas attiecas uz 3.5. punktā minētajām apstiprinātajām izmaiņām,
- paziņotās struktūras lēmumus un ziņojumus, kas minēti 3.3., 3.5., 4.3. un 4.4. punktā.

7. Katra paziņotā struktūra informē to paziņojošās iestādes par visiem izsniegtajiem vai atsauktajiem kvalitātes nodrošināšanas sistēmas apstiprinājumiem un periodiski vai pēc pieprasījuma dara pieejamu to paziņojošām iestādēm tādu kvalitātes nodrošināšanas sistēmu apstiprinājumu sarakstu, kuri ir noraidīti, kuru darbība ir apturēta vai citādi ierobežota.

Katra paziņotā struktūra informē pārējās paziņotās struktūras par tiem kvalitātes nodrošināšanas sistēmas apstiprinājumiem, kurus tā ir atteikusi, apturējusi, anulējusi vai citādi ierobežojusi, un pēc pieprasījuma arī par tiem kvalitātes nodrošināšanas sistēmas apstiprinājumiem, kurus tā ir izsniegusi.

8. Pilnvarotais pārstāvis

Ražotāja pienākumus, kas izklāstīti 3.1., 3.5., 5. un 6. punktā, viņa uzdevumā un atbildībā var pildīt pilnvarotais pārstāvis ar nosacījumu, ka šie pienākumi ir precizēti pilnvarā.

6. D1 MODULIS. RAŽOŠANAS PROCESA KVALITĀTES NODROŠINĀŠANA

1. Ražošanas procesa kvalitātes nodrošināšana ir atbilstības novērtēšanas procedūra, ar kuru ražotājs izpilda 2., 4. un 7. punktā norādītos pienākumus un nodrošina un deklarē uz savu atbildību, ka attiecīgās spiedieniekārtas atbilst šīs direktīvas prasībām, kuras uz tām attiecas.

2. Tehniskā dokumentācija

Ražotājs sagatavo tehnisko dokumentāciju. Dokumentācija nodrošina iespēju novērtēt spiedieniekārtas atbilstību attiecīgajām prasībām, un tā ietver apdraudējuma(-u) atbilstīgu analīzi un novērtējumu. Tehniskajā dokumentācijā norāda piemērojamās prasības, un, ciktāl tas nepieciešams novērtēšanai, tā aptver spiedieniekārtu projektēšanu, ražošanu un darbību. Tehniskajā dokumentācijā, ja vien tas iespējams, ir vismaz šādi elementi:

- vispārīgs spiedieniekārtas apraksts,
- projekta skices, izgatavošanas rasējumi un detaļu, montāžas mezglu, strāvas slēgumu u. tml. diagrammas,

- apraksti un skaidrojumi, kas vajadzīgi minēto rasējumu un diagrammu, kā arī spiedieniekārtas darbības izpratnei,
- to pilnībā vai daļēji piemēroto saskaņoto standartu saraksts, uz kuriem ir publicētas atsauces *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*, un, ja minētie saskaņotie standarti nav piemēroti, to risinājumu apraksti, kas pieņemti, lai atbilstu šīs direktīvas drošuma pamatprasībām. Ja saskaņotie standarti ir piemēroti daļēji, tehniskajā dokumentācijā norāda piemērotās standartu daļas,
- veikto projekta aprēķinu, veikto pārbaužu un citi rezultāti un
- testu ziņojumi.

3. Ražotājs 10 gadus pēc spiedieniekārtas laišanas tirgū nodrošina valsts iestādēm pieeju tehniskajai dokumentācijai.

4. Izgatavošana

Ražotājs izmanto apstiprinātu kvalitātes nodrošināšanas sistēmu attiecīgo spiedieniekārtu ražošanai, galīgajai pārbaudei un testēšanai, kā noteikts 5. punktā, un viņš ir pakļauts 6. punktā noteiktajai uzraudzībai.

5. Kvalitātes nodrošināšanas sistēma

5.1. Ražotājs iesniedz paša izvēlētajai paziņotajai struktūrai pieteikumu novērtēt attiecīgo spiedieniekārtu kvalitātes nodrošināšanas sistēmu.

Pieteikumā iekļauj:

- ražotāja nosaukumu un adresi un, ja pieteikumu iesniedz pilnvarots pārstāvis, arī viņa vārdu vai nosaukumu un adresi,
- rakstisku paziņojumu, ka tāds pats pieteikums nav iesniegts nevienai citai paziņotajai struktūrai,
- visu atbilstīgo informāciju par spiedieniekārtas paredzēto tipu,
- kvalitātes nodrošināšanas sistēmas dokumentāciju,
- 2. punktā minēto tehnisko dokumentāciju.

5.2. Kvalitātes nodrošināšanas sistēma nodrošina, ka spiedieniekārtas atbilst šīs direktīvas prasībām, kuras uz tām attiecas.

Visus ražotāja pieņemtos elementus, prasības un nosacījumus sistemātiski un pienācīgi dokumentē rakstiskas politikas, procedūru un instrukciju veidā. Kvalitātes nodrošināšanas sistēmas dokumentācija ļauj konsekventi interpretēt kvalitātes programmas, plānus, rokasgrāmatas un dokumentāciju.

Tajā jo īpaši atbilstīgi apraksta:

- kvalitātes nodrošināšanas mērķus un vadības organizatorisko struktūru, pienākumus un pilnvaras attiecībā uz spiedieniekārtu kvalitāti,
- attiecīgās izgatavošanas, kvalitātes kontroles un kvalitātes nodrošināšanas metodes, procesus, kā arī izmantojamās sistemātiskās darbības, jo īpaši saskaņā ar I pielikuma 3.1.2. punktu apstiprinātās procedūras daļu pastāvīgai savienošanai,

- pārbaudes un testus, ko veic pirms ražošanas procesa, tā laikā un pēc tā pabeigšanas, un biežumu, kādā tos veic,
- datus par kvalitāti, piemēram, pārbauzu ziņojumus un testu datus, kalibrēšanas datus, kā arī ziņojumus par attiecīgā personāla kvalifikāciju vai apstiprinājumiem, jo īpaši tā personāla, kas veic spiedieniekārtas daļu pastāvīgo savienošanu un nesagraujošos testus saskaņā ar I pielikuma 3.1.2. punktu, u. tml.,
- līdzekļus nepieciešamās produkta kvalitātes sasniegšanas uzraudzībai un kvalitātes nodrošināšanas sistēmas efektīvai darbībai.

- 5.3. Paziņotā struktūra novērtē kvalitātes nodrošināšanas sistēmu, lai noteiktu, vai tā atbilst 5.2. punktā minētajām prasībām. Uzskata, ka 5.2. punktā minētajām prasībām atbilst tie kvalitātes nodrošināšanas sistēmas elementi, kas atbilst attiecīgajam saskaņotajam standartam.

Papildus pieredzei darbā ar kvalitātes nodrošināšanas sistēmām vismaz viens revīzijas grupas dalībnieks ir ar pieredzi attiecīgajā spiedieniekārtu jomā un spiedieniekārtu tehnoloģijas novērtēšanā un zināšanām par šīs direktīvas piemērojamajām prasībām. Revīzija ietver novērtēšanas apmeklējumu ražotāja telpās.

Revīzijas grupa izskata 2. punktā minēto tehnisko dokumentāciju, lai pārliecinātos par ražotāja spēju noteikt attiecīgās šīs direktīvas prasības un veikt nepieciešamās pārbaudes ar nolūku nodrošināt spiedieniekārtas atbilstību minētajām prasībām.

Lēmumu paziņo ražotājam. Paziņojumā iekļauj revīzijas secinājumus un novērtējuma lēmuma pamatojumu.

- 5.4. Ražotājs apņemas izpildīt pienākumus, kas izriet no apstiprinātās kvalitātes nodrošināšanas sistēmas, un nodrošināt tās pienācīgu un efektīvu darbu.
- 5.5. Ražotājs pastāvīgi informē paziņoto struktūru, kas apstiprinājusi kvalitātes nodrošināšanas sistēmu, par visām paredzētajām izmaiņām kvalitātes nodrošināšanas sistēmā.

Paziņotā struktūra novērtē visas ierosinātās izmaiņas un nolēm, vai mainītā kvalitātes nodrošināšanas sistēma joprojām atbildīs prasībām, kas minētas 5.2. punktā, vai arī ir nepieciešams pārvērtējums.

Tā savu lēmumu paziņo ražotājam. Paziņojumā iekļauj pārbaudes secinājumus un novērtējuma lēmuma pamatojumu.

6. Uzraudzība, par kuru atbild paziņotā struktūra

- 6.1. Uzraudzības mērķis ir pārliecināties, ka ražotājs pienācīgi pilda pienākumus, kas izriet no apstiprinātās kvalitātes nodrošināšanas sistēmas.
- 6.2. Ražotājs novērtēšanas nolūkos nodrošina paziņotās struktūras pārstāvjiem pieeju ražošanas, pārbauzu, testēšanas un noliktavu telpām un sniedz tai visu nepieciešamo informāciju, jo īpaši:

- kvalitātes nodrošināšanas sistēmas dokumentāciju,
- 2. punktā minēto tehnisko dokumentāciju,
- datus par kvalitāti, piemēram, pārbauzu ziņojumus un testu datus, kalibrēšanas datus, kā arī ziņojumus par attiecīgā personāla kvalifikāciju u. tml.

6.3. Paziņotā struktūra periodiski veic revīziju, lai pārlicinātos, ka ražotājs uztur un piemēro kvalitātes nodrošināšanas sistēmu, un iesniedz ražotājam revīzijas ziņojumu. Periodiskās revīzijas veic tik bieži, lai pilnīga pārvērtēšana tiktu veikta reizi trijos gados.

6.4. Turklāt paziņotās struktūras pārstāvji drīkst ierasties pie ražotāja bez brīdinājuma. Vajadzība pēc šādiem papildu apmeklējumiem un to biežums tiek noteikts, pamatojoties uz apmeklējumu kontroles sistēmu, ko pārzina paziņotā struktūra. Apmeklējumu kontroles sistēmā jo īpaši ņem vērā šādus faktorus:

- spiedieniekārtas kategorija,
- iepriekšējo uzraudzības apmeklējumu rezultāti,
- vajadzība pārraudzīt korigējošu darbību veikšanu,
- attiecīgā gadījumā – īpaši nosacījumi saistībā ar sistēmas apstiprināšanu,
- nozīmīgas izmaiņas izgatavošanas organizācijā, nostādnēs vai metodēs.

Šādu apmeklējumu laikā paziņotā struktūra vajadzības gadījumā var veikt produktu testus vai organizēt to veikšanu, lai pārbaudītu, vai kvalitātes nodrošināšanas sistēma darbojas pareizi. Paziņotā struktūra iesniedz ražotājam apmeklējuma ziņojumu un, ja ir veikti testi – testu ziņojumu.

7. CE zīme un ES atbilstības deklarācija

- 7.1. Ražotājs uzliek CE zīmi un uz 5.1. punktā minētās paziņotās struktūras atbildību arī šīs struktūras identifikācijas numuru katrai atsevišķai spiedieniekārtai, kura atbilst šīs direktīvas piemērojamajām prasībām.
- 7.2. Ražotājs rakstiski sagatavo katra spiedieniekārtas modeļa ES atbilstības deklarāciju un kopā ar tehnisko dokumentāciju glabā to pieejamu valsts iestādēm 10 gadus pēc spiedieniekārtas laišanas tirgū. ES atbilstības deklarācijā identificē produkta modeli, kam šī deklarācija ir sagatavota.

ES atbilstības deklarācijas kopija pēc pieprasījuma ir pieejama attiecīgajām iestādēm.

8. Ražotājs 10 gadus pēc spiedieniekārtas laišanas tirgū glabā pieejamu valsts iestādēm:

- 5.1. punktā minēto dokumentāciju,
- informāciju, kas attiecas uz 5.5. punktā minētajām izmaiņām,
- paziņotās struktūras lēmumus un ziņojumus, kas minēti 5.5., 6.3. un 6.4. punktā.

9. Katra paziņotā struktūra informē to paziņojošās iestādes par visiem izsniegtajiem vai atsauktajiem kvalitātes nodrošināšanas sistēmas apstiprinājumiem un periodiski vai pēc pieprasījuma dara pieejamu to paziņojošām iestādēm tādu kvalitātes nodrošināšanas sistēmu apstiprinājumu sarakstu, kuri ir noraidīti, kuru darbība ir apturēta vai citādi ierobežota.

Katra paziņotā struktūra informē pārējās paziņotās struktūras par tiem kvalitātes nodrošināšanas sistēmas apstiprinājumiem, kurus tā ir atteikusi, apturējusi vai anulējusi, un pēc pieprasījuma arī par tiem kvalitātes nodrošināšanas sistēmas apstiprinājumiem, kurus tā ir izsniegusi.

10. Pilnvarotais pārstāvis

Ražotāja pienākumus, kas izklāstīti 3., 5.1., 5.5., 7. un 8. punktā, viņa uzdevumā un atbildībā var pildīt pilnvarotais pārstāvis ar nosacījumu, ka šie pienākumi ir precizēti pilnvarā.

7. E MODULIS. ATBILSTĪBA TIPAM, PAMATOJOTIES UZ SPIEDIENIEKĀRTU KVALITĀTES NODROŠINĀŠANU

1. Atbilstība tipam, pamatojoties uz spiedieniekārtu kvalitātes nodrošināšanu, ir tā atbilstības novērtēšanas procedūras daļa, ar kuru ražotājs izpilda 2. un 5. punktā noteiktos pienākumus un nodrošina un paziņo uz savu atbildību, ka attiecīgās spiedieniekārtas atbilst ES tipa pārbaudes sertifikātā aprakstītajam tipam un šīs direktīvas prasībām, kuras uz tām attiecas.

2. **Izgatavošana**

Ražotājs izmanto apstiprinātu kvalitātes nodrošināšanas sistēmu attiecīgo spiedieniekārtu galīgajai pārbaudei un testēšanai, kā noteikts 3. punktā, un viņš ir pakļauts 4. punktā noteiktajai uzraudzībai.

3. **Kvalitātes nodrošināšanas sistēma**

- 3.1. Ražotājs iesniedz paša izvēlētajai paziņotajai struktūrai pieteikumu novērtēt attiecīgo spiedieniekārtu kvalitātes nodrošināšanas sistēmu.

Pieteikumā iekļauj:

- ražotāja nosaukumu un adresi un, ja pieteikumu iesniedz pilnvarots pārstāvis, arī viņa vārdu vai nosaukumu un adresi,
- rakstisku paziņojumu, ka tāds pats pieteikums nav iesniegts nevienai citai paziņotajai struktūrai,
- visu atbilstīgo informāciju par spiedieniekārtas paredzēto tipu,
- kvalitātes nodrošināšanas sistēmas dokumentāciju,
- tehnisko dokumentāciju, kas attiecas uz apstiprināto tipu, un ES tipa pārbaudes sertifikāta kopiju.

- 3.2. Kvalitātes nodrošināšanas sistēma nodrošina produktu atbilstību tipam, kā aprakstīts ES tipa pārbaudes sertifikātā, un šīs direktīvas piemērojamajām prasībām.

Visus ražotāja pieņemtos elementus, prasības un nosacījumus sistemātiski un pienācīgi dokumentē rakstiskas politikas, procedūru un instrukciju veidā. Kvalitātes nodrošināšanas sistēmas dokumentācija ļauj konsekventi interpretēt kvalitātes programmas, plānus, rokasgrāmatas un dokumentāciju.

Tajā jo īpaši atbilstīgi apraksta:

- kvalitātes nodrošināšanas mērķus un vadības organizatorisko struktūru, pienākumus un pilnvaras attiecībā uz produktu kvalitāti,
- pārbaudes un testus, kas tiks veikti pēc ražošanas,
- datus par kvalitāti, piemēram, pārbaudžu ziņojumus un testu datus, kalibrēšanas datus, kā arī ziņojumus par attiecīgā personāla kvalifikāciju vai apstiprinājumiem, jo īpaši tā personāla, kas veic spiedieniekārtas daļu pastāvīgo savienošanu un nesagraujošos testus saskaņā ar I pielikuma 3.1.2. un 3.1.3. punktu, un
- līdzekļus kvalitātes nodrošināšanas sistēmas darbības efektivitātes uzraudzībai.

- 3.3. Paziņotā struktūra novērtē kvalitātes nodrošināšanas sistēmu, lai noteiktu, vai tā atbilst 3.2. punktā minētajām prasībām. Tā pieņem, ka minētajām prasībām atbilst tie kvalitātes nodrošināšanas sistēmas elementi, kas atbilst attiecīgajām saskaņotā standarta specifikācijām.

Papildus pieredzei darbā ar kvalitātes nodrošināšanas sistēmām vismaz viens revīzijas grupas dalībnieks ir ar pieredzi attiecīgajā spiedieniekārtu jomā un spiedieniekārtu tehnoloģijas novērtēšanā un zināšanām par šīs direktīvas piemērojamajām prasībām. Revīzija ietver novērtēšanas apmeklējumu ražotāja telpās.

Revīzijas grupa izskata 3.1. punkta piektajā ievilkumā minēto tehnisko dokumentāciju, lai pārliecinātos par ražotāja spēju noteikt attiecīgās šīs direktīvas prasības un veikt nepieciešamās pārbaudes ar nolūku nodrošināt spiedieniekārtas atbilstību minētajām prasībām.

Lēmumu paziņo ražotājam. Paziņojumā iekļauj revīzijas secinājumus un novērtējuma lēmuma pamatojumu.

- 3.4. Ražotājs apņemas izpildīt pienākumus, kas izriet no apstiprinātās kvalitātes nodrošināšanas sistēmas, un nodrošināt tās pienācīgu un efektīvu darbu.
- 3.5. Ražotājs pastāvīgi informē paziņoto struktūru, kas apstiprinājusi kvalitātes nodrošināšanas sistēmu, par visām paredzētajām izmaiņām kvalitātes nodrošināšanas sistēmā.

Paziņotā struktūra novērtē visas ierosinātās izmaiņas un nolēm, vai mainītā kvalitātes nodrošināšanas sistēma joprojām atbilst prasībām, kas minētas 3.2. punktā, vai arī ir nepieciešams pārvērtējums.

Tā savu lēmumu paziņo ražotājam. Paziņojumā iekļauj pārbaudes secinājumus un novērtējuma lēmuma pamatojumu.

4. Uzraudzība, par kuru atbild paziņotā struktūra

- 4.1. Uzraudzības mērķis ir pārliecināties, ka ražotājs pienācīgi pilda pienākumus, kas izriet no apstiprinātās kvalitātes nodrošināšanas sistēmas.
- 4.2. Ražotājs novērtēšanas nolūkos nodrošina paziņotās struktūras pārstāvjiem pieeju ražošanas, pārbaudžu, testēšanas un noliktavu telpām un sniedz tai visu nepieciešamo informāciju, jo īpaši:
 - kvalitātes nodrošināšanas sistēmas dokumentāciju,
 - tehnisko dokumentāciju,
 - datus par kvalitāti, piemēram, pārbaudžu ziņojumus un testu datus, kalibrēšanas datus, ziņojumus par attiecīgā personāla kvalifikāciju u. tml.
- 4.3. Paziņotā struktūra periodiski veic revīziju, lai pārliecinātos, ka ražotājs uztur un piemēro kvalitātes nodrošināšanas sistēmu, un iesniedz ražotājam revīzijas ziņojumu. Periodiskās revīzijas veic tik bieži, lai pilnīga pārvērtēšana tiktu veikta reizi trijos gados.
- 4.4. Turklāt paziņotās struktūras pārstāvji drīkst ierasties pie ražotāja bez brīdinājuma.

Vajadzība pēc šādiem papildu apmeklējumiem un to biežums tiek noteikts, pamatojoties uz apmeklējumu kontroles sistēmu, ko pārziņa paziņotā struktūra. Apmeklējumu kontroles sistēmā jo īpaši ņem vērā šādus faktorus:

- spiedieniekārtas kategorija,
- iepriekšējo uzraudzības apmeklējumu rezultāti,
- vajadzība pārraudzīt korigējošu darbību veikšanu,

- attiecīgā gadījumā – īpaši nosacījumi saistībā ar sistēmas apstiprināšanu,
- nozīmīgas izmaiņas izgatavošanas organizācijā, nostādnēs vai metodēs.

Šādu apmeklējumu laikā paziņotā struktūra vajadzības gadījumā drīkst veikt produktu testus vai organizēt to veikšanu, lai pārliecinātos, ka kvalitātes nodrošināšanas sistēma darbojas pareizi. Paziņotā struktūra iesniedz ražotājam apmeklējuma ziņojumu un, ja ir veikti testi – testu ziņojumu.

5. CE zīme un ES atbilstības deklarācija

- 5.1. Ražotājs uzliek CE zīmi un uz 3.1. punktā minētās paziņotās struktūras atbildību arī šīs struktūras identifikācijas numuru katrai atsevišķai spiedieniekārtai, kas atbilst ES tipa pārbaudes sertifikātā aprakstītajam tipam un šīs direktīvas piemērojamajām prasībām.
- 5.2. Ražotājs rakstiski sagatavo katra spiedieniekārtas modeļa ES atbilstības deklarāciju un glabā to pieejamu valsts iestādēm 10 gadus pēc spiedieniekārtas laišanas tirgū. ES atbilstības deklarācijā identificē produkta modeli, kam šī deklarācija ir sagatavota.

ES atbilstības deklarācijas kopija pēc pieprasījuma ir pieejama attiecīgajām iestādēm.

6. Ražotājs 10 gadus pēc spiedieniekārtas laišanas tirgū glabā pieejamu valsts iestādēm:

- 3.1. punktā minēto dokumentāciju,
- informāciju, kas attiecas uz 3.5. punktā minētajām apstiprinātajām izmaiņām,
- paziņotās struktūras lēmumus un ziņojumus, kas minēti 3.3., 3.5., 4.3. un 4.4. punktā.

7. Katra paziņotā struktūra informē to paziņojošās iestādes par visiem izsniegtajiem vai atsauktajiem kvalitātes nodrošināšanas sistēmas apstiprinājumiem un periodiski vai pēc pieprasījuma dara pieejamu to paziņojošām iestādēm tādu kvalitātes nodrošināšanas sistēmu apstiprinājumu sarakstu, kuri ir noraidīti, kuru darbība ir apturēta vai citādi ierobežota.

Katra paziņotā struktūra informē pārējās paziņotās struktūras par tiem kvalitātes nodrošināšanas sistēmas apstiprinājumiem, kurus tā ir atteikusi, apturējusi vai anulējusi, un pēc pieprasījuma arī par tiem kvalitātes nodrošināšanas sistēmas apstiprinājumiem, kurus tā ir izsniegusi.

8. Pilnvarotais pārstāvis

Ražotāja pienākumus, kas izklāstīti 3.1., 3.5., 5. un 6. punktā, viņa uzdevumā un atbildībā var pildīt pilnvarotais pārstāvis ar nosacījumu, ka šie pienākumi ir precizēti pilnvarā.

8. E1 MODULIS. SPIEDIENIEKĀRTU GALĪGĀS PĀRBAUDES UN TESTĒŠANAS KVALITĀTES NODROŠINĀŠANA

1. Spiedieniekārtu galīgās pārbaudes un testēšanas kvalitātes nodrošināšana ir tā atbilstības novērtēšanas procedūras daļa, ar kuru ražotājs izpilda 2., 4. un 7. punktā noteiktos pienākumus un nodrošina un paziņo uz savu atbildību, ka attiecīgās spiedieniekārtas atbilst šīs direktīvas prasībām, kuras uz tām attiecas.

2. Tehniskā dokumentācija

Ražotājs sagatavo tehnisko dokumentāciju. Tehniskā dokumentācija nodrošina iespēju novērtēt spiedieniekārtas atbilstību piemērojamajām šīs direktīvas prasībām, un tā ietver apdraudējuma(-u) atbilstīgu analīzi un novērtējumu. Tehniskajā dokumentācijā norāda piemērojamās prasības, un, ciktāl tas nepieciešams novērtēšanai, tā aptver spiedieniekārtu projektēšanu, ražošanu un darbību. Tehniskajā dokumentācijā, ja vien tas iespējams, ir vismaz šādi elementi:

- vispārīgs spiedieniekārtas apraksts,

- projekta skices, izgatavošanas rasējumi un detaļu, montāžas mezglu, strāvas slēgumu u. tml. diagrammas,
 - apraksti un skaidrojumi, kas vajadzīgi minēto rasējumu un diagrammu, kā arī spiedieniekārtas darbības izpratnei,
 - to pilnībā vai daļēji piemēroto saskaņoto standartu saraksts, uz kuriem ir publicētas atsauces *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*, un, ja minētie saskaņotie standarti nav piemēroti, to risinājumu apraksti, kas pieņemti, lai atbilstu šīs direktīvas drošuma pamatprasībām. Ja saskaņotie standarti ir piemēroti daļēji, tehniskajā dokumentācijā norāda piemērotās standartu daļas,
 - veikto projekta aprēķinu, veikto pārbaūžu un citi rezultāti un
 - testu ziņojumi.
3. Ražotājs 10 gadus pēc spiedieniekārtas laišanas tirgū nodrošina valsts iestādēm pieeju tehniskajai dokumentācijai.
4. **Izgatavošana**
- Ražotājs izmanto apstiprinātu kvalitātes nodrošināšanas sistēmu attiecīgo spiedieniekārtu galīgajai pārbaudei un testēšanai, kā noteikts 5. punktā, un viņš ir pakļauts 6. punktā noteiktajai uzraudzībai.
5. **Kvalitātes nodrošināšanas sistēma**
- 5.1. Ražotājs iesniedz paša izvēlētajai paziņotajai struktūrai pieteikumu novērtēt attiecīgo spiedieniekārtu kvalitātes nodrošināšanas sistēmu.
- Pieteikumā iekļauj:
- ražotāja nosaukumu un adresi un, ja pieteikumu iesniedz pilnvarots pārstāvis, arī viņa vārdu vai nosaukumu un adresi,
 - rakstisku paziņojumu, ka tāds pats pieteikums nav iesniegts nevienai citai paziņotajai struktūrai,
 - visu atbilstīgo informāciju par spiedieniekārtas paredzēto tipu,
 - kvalitātes nodrošināšanas sistēmas dokumentāciju un
 - 2. punktā minēto tehnisko dokumentāciju.
- 5.2. Kvalitātes nodrošināšanas sistēma nodrošina, ka spiedieniekārtas atbilst šīs direktīvas prasībām, kuras uz tām attiecas.

Saskaņā ar kvalitātes nodrošināšanas sistēmu ikvienu spiedieniekārtu pārbauda un veic attiecīgos testus, kas izklāstīti attiecīgajā(-os) standartā(-os), kurš(-i) minēts(-i) 12. pantā, vai līdzvērtīgus testus, un jo īpaši galīgo novērtēšanu, kā norādīts I pielikuma 3.2. punktā, lai nodrošinātu atbilstību šīs direktīvas prasībām, kas uz to attiecas.

Visus ražotāja pieņemtos elementus, prasības un nosacījumus sistemātiski un pienācīgi dokumentē rakstiskas politikas, procedūru un instrukciju veidā. Kvalitātes nodrošināšanas sistēmas dokumentācija ļauj konsekventi interpretēt kvalitātes programmas, plānus, rokasgrāmatas un dokumentāciju.

Tajā jo īpaši atbilstīgi apraksta:

- kvalitātes nodrošināšanas mērķus un vadības organizatorisko struktūru, pienākumus un pilnvaras attiecībā uz spiedieniekārtu kvalitāti,

- jo īpaši saskaņā ar I pielikuma 3.1.2. punktu apstiprinātās procedūras daļu pastāvīgai savienošanai,
- pārbaudes un testus, kas tiks veikti pēc ražošanas,
- datus par kvalitāti, piemēram, pārbaudžu ziņojumus un testu datus, kalibrēšanas datus, kā arī ziņojumus par attiecīgā personāla kvalifikāciju vai apstiprinājumiem, jo īpaši tā personāla, kas veic spiedieniekārtas daļu pastāvīgu savienošana saskaņā ar I pielikuma 3.1.2. punktu,
- līdzekļus kvalitātes nodrošināšanas sistēmas darbības efektivitātes uzraudzībai.

5.3. Paziņotā struktūra novērtē kvalitātes nodrošināšanas sistēmu, lai noteiktu, vai tā atbilst 5.2. punktā minētajām prasībām.

Tā pieņem, ka minētajām prasībām atbilst tie kvalitātes nodrošināšanas sistēmas elementi, kas atbilst attiecīgajām saskaņotā standarta specifikācijām.

Papildus pieredzei darbā ar kvalitātes nodrošināšanas sistēmām vismaz viens revīzijas grupas dalībnieks ir ar pieredzi attiecīgajā spiedieniekārtu jomā un spiedieniekārtu tehnoloģijas novērtēšanā un zināšanām par šīs direktīvas piemērojamajām prasībām. Revīzija ietver novērtēšanas apmeklējumu ražotāja telpās.

Revīzijas grupa izskata 2. punktā minēto tehnisko dokumentāciju, lai pārliecinātos par ražotāja spēju noteikt attiecīgās šīs direktīvas prasības un veikt nepieciešamās pārbaudes ar nolūku nodrošināt spiedieniekārtas atbilstību minētajām prasībām.

Lēmumu paziņo ražotājam. Paziņojumā iekļauj revīzijas secinājumus un novērtējuma lēmuma pamatojumu.

- 5.4. Ražotājs apņemas izpildīt pienākumus, kas izriet no apstiprinātās kvalitātes nodrošināšanas sistēmas, un nodrošināt tās pienācīgu un efektīvu darbu.
- 5.5. Ražotājs pastāvīgi informē paziņoto struktūru, kas apstiprinājusi kvalitātes nodrošināšanas sistēmu, par visām paredzētajām izmaiņām kvalitātes nodrošināšanas sistēmā.

Paziņotā struktūra novērtē visas ierosinātās izmaiņas un nolēm, vai mainītā kvalitātes nodrošināšanas sistēma joprojām atbildīs prasībām, kas minētas 5.2. punktā, vai arī ir nepieciešams pārvērtējums.

Tā savu lēmumu paziņo ražotājam. Paziņojumā iekļauj pārbaudes secinājumus un novērtējuma lēmuma pamatojumu.

6. Uzraudzība, par kuru atbild paziņotā struktūra

- 6.1. Uzraudzības mērķis ir pārliecināties, ka ražotājs pienācīgi pilda pienākumus, kas izriet no apstiprinātās kvalitātes nodrošināšanas sistēmas.
- 6.2. Ražotājs novērtēšanas nolūkos nodrošina paziņotās struktūras pārstāvjiem pieeju ražošanas, pārbaudžu, testēšanas un noliktavu telpām un sniedz tai visu nepieciešamo informāciju, jo īpaši:

- kvalitātes nodrošināšanas sistēmas dokumentāciju,
- 2. punktā minēto tehnisko dokumentāciju,
- datus par kvalitāti, piemēram, pārbaudžu ziņojumus un testu datus, kalibrēšanas datus, kā arī ziņojumus par attiecīgā personāla kvalifikāciju u. tml.

6.3. Paziņotā struktūra periodiski veic revīziju, lai pārliecinātos, ka ražotājs uztur un piemēro kvalitātes nodrošināšanas sistēmu, un iesniedz ražotājam revīzijas ziņojumu. Periodiskās revīzijas veic tik bieži, lai pilnīga pārvērtēšana tiktu veikta reizi trijos gados.

6.4. Turklāt paziņotās struktūras pārstāvji drīkst ierasties pie ražotāja bez brīdinājuma. Vajadzība pēc šādiem papildu apmeklējumiem un to biežums tiek noteikts, pamatojoties uz apmeklējumu kontroles sistēmu, ko pārzina paziņotā struktūra. Apmeklējumu kontroles sistēmā jo īpaši ņem vērā šādus faktorus:

- iekārtas kategorija,
- iepriekšējo uzraudzības apmeklējumu rezultāti,
- vajadzība pārraudzīt korigējošu darbību veikšanu,
- attiecīgā gadījumā – īpaši nosacījumi saistībā ar sistēmas apstiprināšanu,
- nozīmīgas izmaiņas izgatavošanas organizācijā, nostādņēs vai metodēs.

Šādu apmeklējumu laikā paziņotā struktūra vajadzības gadījumā var veikt produktu testus vai organizēt to veikšanu, lai pārbaudītu, vai kvalitātes nodrošināšanas sistēma darbojas pareizi. Paziņotā struktūra iesniedz ražotājam apmeklējuma ziņojumu un, ja ir veikti testi – testu ziņojumu.

7. CE zīme un ES atbilstības deklarācija

- 7.1. Ražotājs uzliek CE zīmi un uz 5.1. punktā minētās paziņotās struktūras atbildību arī šīs struktūras identifikācijas numuru katrai atsevišķai spiedieniekārtai, kura atbilst šīs direktīvas piemērojamajām prasībām.
- 7.2. Ražotājs rakstiski sagatavo katra spiedieniekārtas modeļa ES atbilstības deklarāciju un glabā to pieejamu valsts iestādēm 10 gadus pēc spiedieniekārtas laišanas tirgū. ES atbilstības deklarācijā identificē spiedieniekārtas modeli, kuram tā sagatavota.

ES atbilstības deklarācijas kopija pēc pieprasījuma ir pieejama attiecīgajām iestādēm.

8. Ražotājs 10 gadus pēc spiedieniekārtas laišanas tirgū glabā pieejamu valsts iestādēm:

- 5.1. punktā minēto dokumentāciju,
- informāciju, kas attiecas uz 5.5. punktā minētajām izmaiņām,
- paziņotās struktūras lēmumus un ziņojumus, kas minēti 5.3, 5.5., 6.3. un 6.4. punktā.

9. Katra paziņotā struktūra informē to paziņojošās iestādes par visiem izsniegtajiem vai atsauktajiem kvalitātes nodrošināšanas sistēmas apstiprinājumiem un periodiski vai pēc pieprasījuma dara pieejamu to paziņojošām iestādēm tādu kvalitātes nodrošināšanas sistēmu apstiprinājumu sarakstu, kuri ir noraidīti, kuru darbība ir apturēta vai citādi ierobežota.

Katra paziņotā struktūra informē pārējās paziņotās struktūras par tiem kvalitātes nodrošināšanas sistēmas apstiprinājumiem, kurus tā ir atteikusi, apturējusi vai anulējusi, un pēc pieprasījuma arī par tiem kvalitātes nodrošināšanas sistēmas apstiprinājumiem, kurus tā ir izsniegusi.

10. Pilnvarotais pārstāvis

Ražotāja pienākumus, kas izklāstīti 3., 5.1., 5.5., 7. un 8. punktā, viņa uzdevumā un atbildībā var pildīt pilnvarotais pārstāvis ar nosacījumu, ka šie pienākumi ir precizēti pilnvarā.

9. F MODULIS. ATBILSTĪBA TIPAM, PAMATOJOTIES UZ SPIEDIENTIEKĀRTU VERIFICĒŠANU

1. Atbilstība tipam, pamatojoties uz spiedientiekārtu verificēšanu, ir atbilstības novērtēšanas procedūras daļa, ar kuru ražotājs izpilda 2. un 5. punktā norādītos pienākumus un nodrošina un deklarē uz savu atbildību, ka attiecīgās spiedientiekārtas, uz kurām attiecas 3. punkta noteikumi, atbilst tipam, kas aprakstīts ES tipa pārbaudes sertifikātā, un šīs direktīvas prasībām, kuras uz tām attiecas.

2. **Izgatavošana**

Ražotājs veic visus vajadzīgos pasākumus, lai izgatavošanas process un tā uzraudzība nodrošinātu saražoto produktu atbilstību ES tipa pārbaudes sertifikātā aprakstītajam apstiprinātajam tipam un šīs direktīvas prasībām, kuras uz tām attiecas.

3. **Verificēšana**

Ražotāja izraudzīta paziņotā struktūra veic vajadzīgās pārbaudes un testus, lai pārliecinātos par spiedientiekārtu atbilstību ES tipa pārbaudes sertifikātā aprakstītajam apstiprinātajam tipam un piemērojamajām šīs direktīvas prasībām.

Pārbaudes un testus, ar kuriem pārbauda spiedientiekārtu atbilstību attiecīgajām prasībām, veic, pārbaudot un testējot katru produktu, kā noteikts 4. punktā.

4. **Atbilstības verificācija, pārbaudot un testējot katru spiedientiekārtu**

- 4.1. Katru spiedientiekārtu pārbauda atsevišķi un veic paredzētos testus, kā noteikts attiecīgā(-os) saskaņotā(-os) standartā(-os), vai līdzvērtīgi testi, lai pārliecinātos par atbilstību apstiprinātajam tipam, kas aprakstīts ES tipa pārbaudes sertifikātā, un piemērojamajām šīs direktīvas prasībām. Ja nav šāda saskaņotā standarta, attiecīgā paziņotā struktūra lemj par to, kādi testi jāveic.

Paziņotā struktūra jo īpaši:

- pārbauda, vai personāls, kas veic spiedientiekārtas daļu pastāvīgo savienošanu un nesagraujošos testus, ir kvalificēts un apstiprināts saskaņā ar I pielikuma 3.1.2. un 3.1.3. punktu,
- pārbauda sertifikātu, ko saskaņā ar I pielikuma 4.3. punktu izsniedzis materiāla ražotājs,
- veic vai uzdod veikt galīgo pārbaudi un stiprības testu, kas minēts I pielikuma 3.2. punktā, un vajadzības gadījumā pārbauda drošības ierīces.

- 4.2. Paziņotā struktūra, pamatojoties uz veiktajām pārbaudēm un testiem, izsniedz atbilstības sertifikātu un uzliek savu identifikācijas numuru katrai apstiprinātajai spiedientiekārtai vai uz savu atbildību nodrošina tā uzlikšanu.

Ražotājs glabā atbilstības sertifikātus pieejamus valsts iestādēm 10 gadus pēc spiedientiekārtu laišanas tirgū.

5. **CE zīme un ES atbilstības deklarācija**

- 5.1. Ražotājs uzliek CE zīmi un uz 3. punktā minētās paziņotās struktūras atbildību arī šīs struktūras identifikācijas numuru katrai atsevišķai spiedientiekārtai, kas atbilst ES tipa pārbaudes sertifikātā aprakstītajam tipam un šīs direktīvas piemērojamajām prasībām.

- 5.2. Ražotājs rakstiski sagatavo katra spiedieniekārtas modeļa ES atbilstības deklarāciju un glabā to pieejamu valsts iestādēm 10 gadus pēc spiedieniekārtas laišanas tirgū. ES atbilstības deklarācijā identificē spiedieniekārtas modeli, kuram tā sagatavota.

ES atbilstības deklarācijas kopija pēc pieprasījuma ir pieejama attiecīgajām iestādēm.

Ja 3. punktā minētā paziņotā struktūra tam piekrīt un uzņemas par to atbildību, ražotājs spiedieniekārtām var uzlikt arī paziņotās struktūras identifikācijas numuru.

6. Ja paziņotā struktūra tam piekrīt un uzņemas par to atbildību, ražotājs var uzlikt spiedieniekārtām paziņotās struktūras identifikācijas numuru izgatavošanas gaitā.

7. Pilnvarotais pārstāvis

Ražotāja pienākumus viņa uzdevumā un atbildībā var pildīt pilnvarotais pārstāvis ar nosacījumu, ka šie pienākumi ir precizēti pilnvarā. Pilnvarotais pārstāvis var nepildīt 2. punktā noteiktos ražotāja pienākumus.

10. G MODULIS. ATBILSTĪBA, PAMATOJOTIES UZ VIENĪBAS VERIFICĒŠANU

1. Atbilstība, pamatojoties uz vienības verificēšanu, ir atbilstības novērtēšanas procedūra, ar ko ražotājs izpilda 2., 3. un 5. punktā noteiktos pienākumus un nodrošina un paziņo uz savu atbildību, ka attiecīgās spiedieniekārtas, uz kurām attiecas 4. punkta noteikumi, atbilst šīs direktīvas prasībām, kuras uz tām attiecas.

2. Tehniskā dokumentācija

Ražotājs sagatavo tehnisko dokumentāciju un dara to pieejamu 4. punktā minētajai paziņotajai struktūrai.

Dokumentācija nodrošina iespēju novērtēt spiedieniekārtas atbilstību attiecīgajām prasībām, un tā ietver apdraudējuma(-u) atbilstīgu analīzi un novērtējumu. Tehniskajā dokumentācijā norāda piemērojamās prasības, un, ciktāl tas nepieciešams novērtēšanai, tā aptver spiedieniekārtu projektēšanu, ražošanu un darbību.

Tehniskajā dokumentācijā, ja vien tas iespējams, ir vismaz šādi elementi:

- vispārīgs spiedieniekārtas apraksts,
- projekta skices, izgatavošanas rasējumi un detaļu, montāžas mezglu, strāvas slēgumu u. tml. diagrammas,
- apraksti un skaidrojumi, kas vajadzīgi minēto rasējumu un diagrammu, kā arī spiedieniekārtas darbības izpratnei,
- to pilnībā vai daļēji piemēroto saskaņoto standartu saraksts, uz kuriem ir publicētas atsauces *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*, un, ja minētie saskaņotie standarti nav piemēroti, to risinājumu apraksti, kas pieņemti, lai atbilstu šīs direktīvas drošuma pamatprasībām. Ja saskaņotie standarti ir piemēroti daļēji, tehniskajā dokumentācijā norāda piemērotās standartu daļas,
- veikto projekta aprēķinu, veikto pārbaužu un citi rezultāti,
- testu ziņojumi,
- attiecīgās ziņas par izgatavošanas un testa procedūru apstiprinājumu un informācija par darbinieku kvalifikāciju vai apstiprinājumiem, ko pieprasa saskaņā ar I pielikuma 3.1.2. un 3.1.3. punktu.

Ražotājs 10 gadus pēc spiedieniekārtas laišanas tirgū nodrošina valsts iestādēm pieeju tehniskajai dokumentācijai.

3. Izgatavošana

Ražotājs veic visus vajadzīgos pasākumus, lai izgatavošanas process un tā pārraudzība nodrošinātu izgatavotās spiedieniekārtas atbilstību šīs direktīvas piemērojamajām prasībām.

4. Verificēšana

Ražotāja izraudzīta paziņotā struktūra veic vajadzīgās pārbaudes un testus, kas noteikti attiecīgā(-os) saskaņotā(-os) standartā(-os) un/vai līdzvērtīgi testi, lai pārliecinātos par spiedieniekārtu atbilstību šīs direktīvas piemērojamajām prasībām, vai nodrošina to veikšanu. Ja nav šāda saskaņotā standarta, attiecīgā paziņotā struktūra lemj par to, kādi testi jāveic, piemērojot citas tehniskās specifikācijas.

Paziņotā struktūra jo īpaši:

- pārbauda tehnisko dokumentāciju, lai novērtētu tehniskā projekta un izgatavošanas procedūru atbilstību,
- novērtē izmantotos materiālus, ja tie neatbilst attiecīgiem saskaņotajiem standartiem vai Eiropas apstiprinājumam spiedieniekārtu materiāliem, un pārbauda sertifikātu, ko saskaņā ar I pielikuma 4.3. punktu izsniedzis materiāla ražotājs,
- apstiprina procedūras, saskaņā ar kurām tiek pastāvīgi savienotas spiedieniekārtu daļas, vai pārbauda to iepriekšēju apstiprināšanu saskaņā ar I pielikuma 3.1.2. punktu,
- pārbauda kvalifikācijas vai apstiprinājumus, ko pieprasa saskaņā ar I pielikuma 3.1.2. un 3.1.3. punktu,
- veic galīgo pārbaudi, kas minēta I pielikuma 3.2.1. punktā, veic vai uzdod veikt stiprības testu, kas minēts I pielikuma 3.2.2. punktā, un vajadzības gadījumā pārbauda drošības ierīces.

Paziņotā struktūra, pamatojoties uz veiktajām pārbaudēm un testiem, izsniedz atbilstības sertifikātu un uzliek savu identifikācijas numuru katrai apstiprinātajai spiedieniekārtai vai uz savu atbildību nodrošina tā uzlikšanu. Ražotājs glabā atbilstības sertifikātus pieejamus valsts iestādēm 10 gadus pēc spiedieniekārtas laišanas tirgū.

5. CE zīme un ES atbilstības deklarācija

- 5.1. Ražotājs uzliek CE zīmi un uz 4. punktā minētās paziņotās struktūras atbildību arī šīs struktūras identifikācijas numuru katrai spiedieniekārtai, kura atbilst šīs direktīvas piemērojamajām prasībām.
- 5.2. Ražotājs rakstiski sagatavo ES atbilstības deklarāciju un glabā to pieejamu valsts iestādēm 10 gadus pēc spiedieniekārtas laišanas tirgū. ES atbilstības deklarācijā identificē spiedieniekārtu, kurai tā sagatavota.

ES atbilstības deklarācijas kopija pēc pieprasījuma ir pieejama attiecīgajām iestādēm.

6. Pilnvarotais pārstāvis

Ražotāja pienākumus, kas izklāstīti 2. un 5. punktā, viņa uzdevumā un atbildībā var pildīt pilnvarotais pārstāvis ar nosacījumu, ka šie pienākumi ir precizēti pilnvarā.

11. H MODULIS. ATBILSTĪBA, PAMATOJOTIES UZ VISAPTVEROŠU KVALITĀTES NODROŠINĀŠANU

1. Atbilstība, pamatojoties uz visaptverošu kvalitātes nodrošināšanu ir atbilstības novērtēšanas procedūra, ar kuru ražotājs izpilda 2. un 5. punktā noteiktās saistības un nodrošina un paziņo uz savu atbildību, ka attiecīgās spiedieniekārtas atbilst šīs direktīvas prasībām, kuras uz tām attiecas.

2. Izgatavošana

Ražotājs izmanto apstiprinātu kvalitātes nodrošināšanas sistēmu spiedieniekārtu ražošanai, galīgajai pārbaudei un testēšanai, kā noteikts 3. punktā, un viņš ir pakļauts 4. punktā noteiktajai uzraudzībai.

3. Kvalitātes nodrošināšanas sistēma

- 3.1. Ražotājs iesniedz paša izvēlētajai paziņotajai struktūrai pieteikumu novērtēt attiecīgo spiedieniekārtu kvalitātes nodrošināšanas sistēmu.

Pieteikumā iekļauj:

- ražotāja nosaukumu un adresi un, ja pieteikumu iesniedz pilnvarots pārstāvis, arī viņa vārdu vai nosaukumu un adresi,
- tehnisko dokumentāciju vienam modelim no katra ražošanai paredzēto spiedieniekārtu tipa. Tehniskajā dokumentācijā, ja vien tas iespējams, ir vismaz šādi elementi:
 - vispārīgs spiedieniekārtas apraksts,
 - projekta skices, izgatavošanas rasējumi un detaļu, montāžas mezglu, strāvas slēgumu u. tml. diagrammas,
 - apraksti un skaidrojumi, kas vajadzīgi minēto rasējumu un diagrammu, kā arī spiedieniekārtas darbības izpratnei,
 - to pilnībā vai daļēji piemēroto saskaņoto standartu saraksts, uz kuriem ir publicētas atsauces *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*, un, ja minētie saskaņotie standarti nav piemēroti, to risinājumu apraksti, kas pieņemti, lai atbilstu šīs direktīvas drošuma pamatprasībām. Ja saskaņotie standarti ir piemēroti daļēji, tehniskajā dokumentācijā norāda piemērotās standartu daļas,
 - veikto projekta aprēķinu, veikto pārbaužu un citi rezultāti,
 - testu ziņojumi,
- kvalitātes nodrošināšanas sistēmas dokumentācija un
- rakstisks paziņojums, ka tāds pats pieteikums nav iesniegts nevienai citai paziņotajai struktūrai.

- 3.2. Kvalitātes nodrošināšanas sistēma nodrošina, ka spiedieniekārtas atbilst šīs direktīvas prasībām, kuras uz tām attiecas.

Visus ražotāja pieņemtos elementus, prasības un nosacījumus sistemātiski un pienācīgi dokumentē rakstiskas politikas, procedūru un instrukciju veidā. Kvalitātes nodrošināšanas sistēmas dokumentācija ļauj konsekventi interpretēt kvalitātes programmas, plānus, rokasgrāmatas un dokumentāciju.

Tajā jo īpaši atbilstīgi apraksta:

- kvalitātes nodrošināšanas mērķus un vadības organizatorisko struktūru, pienākumus un pilnvaras attiecībā uz produktu kvalitāti,
- tehniskā projekta specifikācijas, to skaitā standartus, kas tiks piemēroti, un, ja attiecīgie saskaņotie standarti netiks piemēroti pilnībā, izmantojamās papēmienu, ar kādiem tiks nodrošināta spiedieniekārtas atbilstība attiecīgajām šīs direktīvas pamatprasībām, kas uz to attiecas,
- projekta kontroles un verificēšanas metodes, procesus un sistemātiskas darbības, kuras tiks izmantotas, projektējot attiecīgā produkta tipa spiedieniekārtu, jo īpaši attiecībā uz materiāliem saskaņā ar I pielikuma 4. punktu,
- attiecīgās izgatavošanas, kvalitātes kontroles un kvalitātes nodrošināšanas metodes, procesus, kā arī izmantojamās sistemātiskās darbības, jo īpaši saskaņā ar I pielikuma 3.1.2. punktu apstiprinātās procedūras daļu pastāvīgai savienošanai,
- pārbaudes un testus, ko veic pirms ražošanas procesa, tā laikā un pēc tā pabeigšanas, un biežumu, kādā tos veic,
- datus par kvalitāti, piemēram, pārbaudžu ziņojumus un testu datus, kalibrēšanas datus, kā arī ziņojumus par attiecīgā personāla kvalifikāciju vai apstiprinājumiem, jo īpaši tā personāla, kas veic spiedieniekārtas daļu pastāvīgo savienošanu un nesagraujošos testus saskaņā ar I pielikuma 3.1.2. un 3.1.3. punktu, u. tml.,
- uzraudzības līdzekļus kontrolei pār to, kā tiek ievērots paredzētais projekts un panākta spiedieniekārtas kvalitāte, kā arī kvalitātes nodrošināšanas sistēmas efektīva darbība.

3.3. Paziņotā struktūra novērtē kvalitātes nodrošināšanas sistēmu, lai noteiktu, vai tā atbilst 3.2. punktā minētajām prasībām. Tā pieņem, ka minētajām prasībām atbilst tie kvalitātes nodrošināšanas sistēmas elementi, kas atbilst attiecīgajām saskaņotā standarta specifikācijām.

Papildus pieredzei darbā ar kvalitātes nodrošināšanas sistēmām vismaz viens revīzijas grupas dalībnieks ir ar pieredzi attiecīgajā spiedieniekārtu jomā un spiedieniekārtu tehnoloģijas novērtēšanā un zināšanām par šīs direktīvas piemērojamajām prasībām. Revīzija ietver novērtēšanas apmeklējumu ražotāja telpās.

Revīzijas grupa izskata 3.1. punkta otrajā ievilkumā minēto tehnisko dokumentāciju, lai pārliecinātos par ražotāja spēju noteikt šīs direktīvas piemērojamās prasības un veikt nepieciešamās pārbaudes ar nolūku nodrošināt spiedieniekārtas atbilstību minētajām prasībām.

Attiecīgo lēmumu paziņo ražotājam vai viņa pilnvarotajam pārstāvim. Paziņojumā iekļauj revīzijas secinājumus un novērtējuma lēmuma pamatojumu.

- 3.4. Ražotājs apņemas izpildīt pienākumus, kas izriet no apstiprinātās kvalitātes nodrošināšanas sistēmas, un nodrošināt tās pienācīgu un efektīvu darbu.
- 3.5. Ražotājs pastāvīgi informē paziņoto struktūru, kas apstiprinājusi kvalitātes nodrošināšanas sistēmu, par visām paredzētajām izmaiņām kvalitātes nodrošināšanas sistēmā.

Paziņotā struktūra novērtē visas ierosinātās izmaiņas un nolemj, vai mainītā kvalitātes nodrošināšanas sistēma joprojām atbilst prasībām, kas minētas 3.2. punktā, vai arī ir nepieciešams pārvērtējums.

Tā savu lēmumu paziņo ražotājam. Paziņojumā iekļauj pārbaudes secinājumus un novērtējuma lēmuma pamatojumu.

4. Uzraudzība, par kuru atbild paziņotā struktūra

4.1. Uzraudzības mērķis ir pārliecināties, ka ražotājs pienācīgi pilda pienākumus, kas izriet no apstiprinātās kvalitātes nodrošināšanas sistēmas.

4.2. Ražotājs novērtēšanas nolūkos nodrošina paziņotās struktūras pārstāvjiem pieeju ražošanas, pārbaudes, testēšanas un noliktavu telpām un sniedz tai visu nepieciešamo informāciju, jo īpaši:

— kvalitātes nodrošināšanas sistēmas dokumentāciju,

— datus par kvalitāti, piemēram, analīzi, aprēķinu, testu u. tml. rezultātus, kā to paredz kvalitātes nodrošināšanas sistēmas projektēšanas daļa,

— datus par kvalitāti, piemēram, pārbaudes ziņojumus un testu datus, kalibrēšanas datus, kā arī ziņojumus par attiecīgā personāla kvalifikāciju u. tml., kā to paredz kvalitātes nodrošināšanas sistēmas izgatavošanas daļa.

4.3. Paziņotā struktūra periodiski veic revīziju, lai pārliecinātos, ka ražotājs uztur un piemēro kvalitātes nodrošināšanas sistēmu, un iesniedz ražotājam revīzijas ziņojumu. Periodiskās revīzijas veic tik bieži, lai pilnīga pārvērtēšana tiktu veikta reizi trijos gados.

4.4. Turklāt paziņotās struktūras pārstāvji var ierasties pie ražotāja bez brīdinājuma.

Vajadzība pēc šādiem papildu apmeklējumiem un to biežums tiek noteikts, pamatojoties uz apmeklējumu kontroles sistēmu, ko pārzina paziņotā struktūra. Apmeklējumu kontroles sistēmā jo īpaši ņem vērā šādus faktorus:

— iekārtas kategorija,

— iepriekšējo uzraudzības apmeklējumu rezultāti,

— vajadzība pārbaudīt korigējošu darbību veikšanu,

— attiecīgā gadījumā – īpaši nosacījumi saistībā ar sistēmas apstiprināšanu,

— nozīmīgas izmaiņas izgatavošanas organizācijā, nostādēs vai metodēs.

Šādu apmeklējumu laikā paziņotā struktūra vajadzības gadījumā drīkst veikt produktu testus vai organizēt to veikšanu, lai pārliecinātos, ka kvalitātes nodrošināšanas sistēma darbojas pareizi. Tā iesniedz ražotājam apmeklējuma ziņojumu un, ja ir veikti testi – testu ziņojumu.

5. CE zīme un ES atbilstības deklarācija

5.1. Ražotājs uzliek CE zīmi un uz 3.1. punktā minētās paziņotās struktūras atbildību arī šīs struktūras identifikācijas numuru katrai atsevišķai spiedieniekārtai, kas atbilst šīs direktīvas piemērojamajām prasībām.

- 5.2. Ražotājs rakstiski sagatavo katras spiedieniekārtas modeļa ES atbilstības deklarāciju un glabā to pieejamu valsts iestādēm 10 gadus pēc spiedieniekārtas laišanas tirgū. ES atbilstības deklarācijā identificē spiedieniekārtas modeli, kuram tā sagatavota.

ES atbilstības deklarācijas kopija pēc pieprasījuma ir pieejama attiecīgajām iestādēm.

6. Ražotājs 10 gadus pēc spiedieniekārtas laišanas tirgū glabā pieejamu valsts iestādēm:

- 3.1. punktā minēto tehnisko dokumentāciju,
- dokumentāciju par 3.1. punktā minēto kvalitātes nodrošināšanas sistēmu,
- informāciju, kas attiecas uz 3.4. punktā minētajām apstiprinātajām izmaiņām,
- paziņotās struktūras lēmumus un ziņojumus, kas minēti 3.3, 3.4., 4.3. un 4.4. punktā.

7. Katra paziņotā struktūra informē to paziņojošās iestādes par visiem izsniegtajiem vai atsauktajiem kvalitātes nodrošināšanas sistēmas apstiprinājumiem un periodiski vai pēc pieprasījuma dara pieejamu to paziņojošām iestādēm tādu kvalitātes nodrošināšanas sistēmu apstiprinājumu sarakstu, kuri ir noraidīti, kuru darbība ir apturēta vai citādi ierobežota.

Katra paziņotā struktūra informē pārējās paziņotās struktūras par tiem kvalitātes nodrošināšanas sistēmas apstiprinājumiem, kurus tā ir atteikusi, apturējusi vai anulējusi, un pēc pieprasījuma arī par tiem kvalitātes nodrošināšanas sistēmas apstiprinājumiem, kurus tā ir izsniegusi.

8. Pilnvarotais pārstāvis

Ražotāja pienākumus, kas izklāstīti 3.1., 3.5, 5. un 6. punktā, viņa uzdevumā un atbildībā var pildīt pilnvarotais pārstāvis ar nosacījumu, ka šie pienākumi ir precizēti pilnvarā.

12. H1 MODULIS. ATBILSTĪBA, PAMATOJOTIES UZ PILNĪGU KVALITĀTES NODROŠINĀŠANU UN PROJEKTA PĀRBAUDI

1. Atbilstība, pamatojoties uz pilnīgu kvalitātes nodrošināšanu un projekta pārbaudi, kā arī galīgās novērtēšanas īpašu uzraudzību, ir atbilstības novērtēšanas procedūra, ar ko ražotājs izpilda 2. un 6. punktā noteiktos pienākumus un nodrošina un paziņo uz savu atbildību, ka attiecīgās spiedieniekārtas atbilst šīs direktīvas prasībām, kuras uz tām attiecas.

2. Izgatavošana

Ražotājs izmanto apstiprinātu kvalitātes nodrošināšanas sistēmu spiedieniekārtu ražošanai, galīgajai pārbaudei un testēšanai, kā noteikts 3. punktā, un viņš ir pakļauts 5. punktā noteiktajai uzraudzībai. Spiedieniekārtu tehniskā projekta atbilstību pārbauda saskaņā ar 4. punkta noteikumiem.

3. Kvalitātes nodrošināšanas sistēma

- 3.1. Ražotājs iesniedz paša izvēlētajai paziņotajai struktūrai pieteikumu novērtēt attiecīgo spiedieniekārtu kvalitātes nodrošināšanas sistēmu.

Pieteikumā iekļauj:

- ražotāja nosaukumu un adresi un, ja pieteikumu iesniedz pilnvarots pārstāvis, arī viņa vārdu vai nosaukumu un adresi,

- tehnisko dokumentāciju vienam modelim no katra ražošanai paredzēto spiedieniekārtu tipa. Tehniskajā dokumentācijā, ja vien tas iespējams, ir vismaz šādi elementi:
 - vispārīgs spiedieniekārtas apraksts,
 - projekta skices, izgatavošanas rasējumi un detaļu, montāžas mezglu, strāvas slēgumu u. tml. diagrammas,
 - apraksti un skaidrojumi, kas vajadzīgi minēto rasējumu un diagrammu, kā arī spiedieniekārtas darbības izpratnei,
 - to pilnībā vai daļēji piemēroto saskaņoto standartu saraksts, uz kuriem ir publicētas atsauces *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*, un, ja minētie saskaņotie standarti nav piemēroti, to risinājumu apraksti, kas pieņemti, lai atbilstu šīs direktīvas drošuma pamatprasībām. Ja saskaņotie standarti ir piemēroti daļēji, tehniskajā dokumentācijā norāda piemērotās standartu daļas,
 - veikto projekta aprēķinu, veikto pārbaužu un citi rezultāti,
 - testu ziņojumi,
 - kvalitātes nodrošināšanas sistēmas dokumentāciju,
 - rakstisku paziņojumu, ka tāds pats pieteikums nav iesniegts nevienai citai paziņotajai struktūrai.

3.2. Kvalitātes nodrošināšanas sistēma nodrošina, ka spiedieniekārtas atbilst šīs direktīvas prasībām, kuras uz tām attiecas.

Visus ražotāja pieņemtos elementus, prasības un nosacījumus sistemātiski un pienācīgi dokumentē rakstiskas politikas, procedūru un instrukciju veidā. Kvalitātes nodrošināšanas sistēmas dokumentācija ļauj konsekventi interpretēt kvalitātes programmas, plānus, rokasgrāmatas un dokumentāciju.

Tajā jo īpaši atbilstīgi apraksta:

- kvalitātes nodrošināšanas mērķus un vadības organizatorisko struktūru, pienākumus un pilnvaras attiecībā uz produktu kvalitāti,
- tehniskā projekta specifikācijas, to skaitā standartus, kas tiks piemēroti, un, ja attiecīgie saskaņotie standarti netiks piemēroti pilnībā, izmantojamās paņēmienus, ar kādiem tiks nodrošināta spiedieniekārtas atbilstība attiecīgajām šīs direktīvas drošuma pamatprasībām, kas uz to attiecas,
- projekta kontroles un verificēšanas metodes, procesus un sistemātiskas darbības, kuras tiks izmantotas, projektējot attiecīgā produkta tipa spiedieniekārtu, jo īpaši attiecībā uz materiāliem saskaņā ar I pielikuma 4. punktu,
- attiecīgās izgatavošanas, kvalitātes kontroles un kvalitātes nodrošināšanas metodes, procesus, kā arī izmantojamās sistemātiskās darbības, jo īpaši saskaņā ar I pielikuma 3.1.2. punktu apstiprinātās procedūras daļu pastāvīgai savienošanai,
- pārbaudes un testus, ko veic pirms ražošanas procesa, tā laikā un pēc tā pabeigšanas, un biežumu, kādā tos veic,

- datus par kvalitāti, piemēram, pārbažu ziņojumus un testu datus, kalibrēšanas datus, kā arī ziņojumus par attiecīgā personāla kvalifikāciju vai apstiprinājumiem, jo īpaši tā personāla, kas veic spiedieniekārtas daļu pastāvīgo savienošanu un nesagraujošos testus saskaņā ar I pielikuma 3.1.2. un 3.1.3. punktu u. tml.,
- uzraudzības līdzekļus kontrolei pār to, kā tiek ievērots paredzētais projekts un panākta spiedieniekārtas kvalitāte, kā arī kvalitātes nodrošināšanas sistēmas efektīva darbība.

- 3.3. Paziņotā struktūra novērtē kvalitātes nodrošināšanas sistēmu, lai noteiktu, vai tā atbilst 3.2. punktā minētajām prasībām.

Tā pieņem, ka minētajām prasībām atbilst tie kvalitātes nodrošināšanas sistēmas elementi, kas atbilst attiecīgajām saskaņotā standarta specifikācijām. Papildus pieredzei darbā ar kvalitātes nodrošināšanas sistēmām vismaz viens revīzijas grupas dalībnieks ir ar pieredzi attiecīgajā spiedieniekārtu jomā un spiedieniekārtu tehnoloģijas novērtēšanā un zināšanām par šīs direktīvas piemērojamajām prasībām. Revīzija ietver novērtēšanas apmeklējumu ražotāja telpās.

Revīzijas grupa izskata 3.1. punkta otrajā ievilkumā minēto tehnisko dokumentāciju, lai pārliecinātos par ražotāja spēju noteikt šīs direktīvas piemērojamās prasības un veikt nepieciešamās pārbaudes ar nolūku nodrošināt produkta atbilstību minētajām prasībām.

Attiecīgo lēmumu paziņo ražotājam vai viņa pilnvarotajam pārstāvim.

Paziņojumā iekļauj revīzijas secinājumus un novērtējuma lēmuma pamatojumu.

- 3.4. Ražotājs apņemas izpildīt pienākumus, kas izriet no apstiprinātās kvalitātes nodrošināšanas sistēmas, un nodrošināt tās pienācīgu un efektīvu darbu.
- 3.5. Ražotājs pastāvīgi informē paziņoto struktūru, kas apstiprinājusi kvalitātes nodrošināšanas sistēmu, par visām paredzētajām izmaiņām kvalitātes nodrošināšanas sistēmā.

Paziņotā struktūra novērtē visas ierosinātās izmaiņas un nolemj, vai mainītā kvalitātes nodrošināšanas sistēma joprojām atbildīs prasībām, kas minētas 3.2. punktā, vai arī ir nepieciešams pārvērtējums.

Tā savu lēmumu paziņo ražotājam. Paziņojumā iekļauj pārbaudes secinājumus un novērtējuma lēmuma pamatojumu.

- 3.6. Katra paziņotā struktūra informē to paziņojošās iestādes par visiem izsniegtajiem vai atsauktajiem kvalitātes nodrošināšanas sistēmas apstiprinājumiem un periodiski vai pēc pieprasījuma dara pieejamu to paziņojošām iestādēm tādu kvalitātes nodrošināšanas sistēmu apstiprinājumu sarakstu, kuri ir noraidīti, kuru darbība ir apturēta vai citādi ierobežota.

Katra paziņotā struktūra informē pārējās paziņotās struktūras par tiem kvalitātes nodrošināšanas sistēmas apstiprinājumiem, kurus tā ir atteikusi, apturējusi vai anulējusi, un pēc pieprasījuma arī par tiem kvalitātes nodrošināšanas sistēmas apstiprinājumiem, kurus tā ir izsniegusi.

4. Projekta pārbaude

- 4.1. Ražotājs 3.1. punktā minētajai paziņotajai struktūrai iesniedz projekta pārbaudes pieteikumu par katru spiedieniekārtu, kurai neveic iepriekš minēto projekta pārbaudi.
- 4.2. Pieteikums ļauj gan izprast spiedieniekārtas projektu, ražošanu un darbību, gan novērtēt tās atbilstību šīs direktīvas prasībām, kuras uz to attiecas. Tajā iekļauj:

- ražotāja nosaukumu un adresi,

- rakstisku paziņojumu, ka tāds pats pieteikums nav iesniegts nevienai citai paziņotajai struktūrai,
- tehnisko dokumentāciju. Dokumentācija nodrošina iespēju novērtēt spiedieniekārtas atbilstību attiecīgajām prasībām, un tā ietver apdraudējuma(-u) atbilstīgu analīzi un novērtējumu. Tehniskajā dokumentācijā norāda piemērojamās prasības, un, ciktāl tas nepieciešams novērtēšanai, tā aptver spiedieniekārtu projektēšanu un darbību. Tehniskajā dokumentācijā, ja vien tas iespējams, ir vismaz šādi elementi:
 - vispārīgs spiedieniekārtas apraksts,
 - projekta skices, izgatavošanas rasējumi un detaļu, montāžas mezglu, strāvas slēgumu u. tml. diagrammas,
 - apraksti un skaidrojumi, kas vajadzīgi minēto rasējumu un diagrammu, kā arī spiedieniekārtas darbības izpratnei,
 - to pilnībā vai daļēji piemēroto saskaņoto standartu saraksts, uz kuriem ir publicētas atsauces *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*, un, ja minētie saskaņotie standarti nav piemēroti, to risinājumu apraksti, kas pieņemti, lai atbilstu šīs direktīvas drošuma pamatprasībām. Ja saskaņotie standarti ir piemēroti daļēji, tehniskajā dokumentācijā norāda piemērotās standartu daļas,
 - veikto projekta aprēķinu, veikto pārbaužu un citi rezultāti un
 - testu ziņojumi,
- pierādījumi, kas apstiprina tehniskā projekta risinājuma atbilstību. Šajos apstiprinošajos pierādījumos norāda visus izmantotos dokumentus, jo īpaši, ja nav pilnībā piemēroti attiecīgie saskaņotie standarti, un vajadzības gadījumā iekļauj to testu rezultātus, kas veikti attiecīgajā ražotāja laboratorijā vai citā testu laboratorijā ražotāja uzdevumā un atbildībā.

4.3. Paziņotā struktūra izskata pieteikumu un izsniedz ražotājam ES projekta pārbaudes sertifikātu, ja projekts atbilst spiedieniekārtām piemērojamajām šīs direktīvas prasībām. Sertifikātā iekļauj ražotāja nosaukumu un adresi, pārbaudes secinājumus, sertifikāta derīguma nosacījumus (ja tādi ir) un apstiprinātā projekta identifikācijai nepieciešamos datus. Sertifikātam var būt viens vai vairāki pielikumi.

Sertifikātā un tā pielikumos ir visa attiecīgā informācija, kas ļauj novērtēt izgatavoto produktu atbilstību pārbaudītajam projektam un attiecīgā gadījumā veikt pārbaudi lietošanas laikā.

Ja projekts neatbilst šīs direktīvas piemērojamajām prasībām, paziņotā struktūra atsaka izdot projekta pārbaudes sertifikātu un attiecīgi informē pieteikuma iesniedzēju, precīzi norādot šāda atteikuma iemeslus.

4.4. Paziņotā struktūra apzina vispārpieņemto standartu pārmaiņas, kas norāda, ka apstiprinātais projekts varētu vairs neatbilst šīs direktīvas piemērojamajām prasībām, un nosaka, vai šādu pārmaiņu rezultātā ir nepieciešama sīkāka izmeklēšana. Ja tā ir nepieciešama, paziņotā struktūra par to informē ražotāju.

Ražotājs informē paziņoto struktūru, kura izsniegusi ES projekta pārbaudes sertifikātu, par visām apstiprinātā projekta izmaiņām, kas var ietekmēt atbilstību šajā direktīvā noteiktajām drošuma pamatprasībām vai sertifikāta derīguma nosacījumus. Šādām izmaiņām ir vajadzīgs papildu apstiprinājums no paziņotās struktūras, kura izsniegusi ES projekta pārbaudes sertifikātu, un šo papildu apstiprinājumu pievieno kā papildinājumu sākotnējam ES projekta pārbaudes sertifikātam.

- 4.5. Katra paziņotā struktūra informē paziņojošās iestādes par izdotajiem un atsauktajiem ES projekta pārbaudes sertifikātiem un/vai jebkuriem to papildinājumiem, kurus tā ir izsniegusi vai atsaukusi, un periodiski vai pēc pieprasījuma iesniedz paziņojošajām iestādēm šādu sertifikātu un/vai to papildinājumu sarakstu, kuri ir noraidīti vai kuru darbība ir pārtraukta vai citādi ierobežota.

Katra paziņotā struktūra informē pārējās paziņotās struktūras par tiem ES projekta pārbaudes sertifikātiem un/vai to papildinājumiem, kurus šī struktūra ir atteikusi, anulējusi, apturējusi vai citādi ierobežojusi, un pēc pieprasījuma arī par tādiem sertifikātiem un/vai to papildinājumiem, kurus tā ir izsniegusi.

Komisija, dalībvalstis un pārējās paziņotās struktūras, iesniedzot pieprasījumu, var saņemt ES projekta pārbaudes sertifikātu un/vai to papildinājumu kopijas. Pēc pieprasījuma Komisija un dalībvalstis var saņemt tehniskās dokumentācijas un paziņotās struktūras veikto pārbaudžu rezultātu kopijas.

Paziņotā struktūra glabā ES projekta pārbaudes sertifikāta, tā pielikumu un papildinājumu, tehniskās dokumentācijas, arī ražotāja iesniegtās dokumentācijas, kopijas līdz minētā sertifikāta derīguma termiņa beigām.

- 4.6. Ražotājs glabā ES projekta pārbaudes sertifikāta, tā pielikumu un papildinājumu kopiju kopā ar tehnisko dokumentāciju pieejamas valsts iestādēm 10 gadus pēc spiedieniekārtas laišanas tirgū.

5. Uzraudzība, par kuru atbild paziņotā struktūra

- 5.1. Uzraudzības mērķis ir pārliecināties, ka ražotājs pienācīgi pilda pienākumus, kas izriet no apstiprinātās kvalitātes nodrošināšanas sistēmas.

- 5.2. Ražotājs novērtēšanas nolūkos nodrošina paziņotās struktūras pārstāvjiem pieeju ražošanas, pārbaudžu, testēšanas un noliktavu telpām un sniedz tai visu nepieciešamo informāciju, jo īpaši:

— kvalitātes nodrošināšanas sistēmas dokumentāciju,

— datus par kvalitāti, piemēram, analīžu, aprēķinu, testu u. tml. rezultātus, kā to paredz kvalitātes nodrošināšanas sistēmas projektēšanas daļa,

— datus par kvalitāti, piemēram, pārbaudžu ziņojumus un testu datus, kalibrēšanas datus, kā arī ziņojumus par attiecīgā personāla kvalifikāciju u. tml., kā to paredz kvalitātes nodrošināšanas sistēmas izgatavošanas daļa.

- 5.3. Paziņotā struktūra periodiski veic revīziju, lai pārliecinātos, ka ražotājs uztur un piemēro kvalitātes nodrošināšanas sistēmu, un iesniedz ražotājam revīzijas ziņojumu. Periodiskās revīzijas veic tik bieži, lai pilnīga pārvērtēšana tiktu veikta reizi trijos gados.

- 5.4. Turklāt paziņotās struktūras pārstāvji var ierasties pie ražotāja bez brīdinājuma.

Vajadzība pēc šādiem papildu apmeklējumiem un to biežums tiek noteikts, pamatojoties uz apmeklējumu kontroles sistēmu, ko pārziņā paziņotā struktūra. Apmeklējumu kontroles sistēmā jo īpaši ņem vērā šādus faktorus:

— iekārtas kategorija,

— iepriekšējo uzraudzības apmeklējumu rezultāti,

— vajadzība pārbaudīt korigējošu darbību veikšanu,

- attiecīgā gadījumā – īpaši nosacījumi saistībā ar sistēmas apstiprināšanu,
- nozīmīgas izmaiņas izgatavošanas organizācijā, nostādnēs vai metodēs.

Šādu apmeklējumu laikā paziņotā struktūra vajadzības gadījumā drīkst veikt produktu testus vai organizēt to veikšanu, lai pārliecinātos, ka kvalitātes nodrošināšanas sistēma darbojas pareizi. Tā iesniedz ražotājam apmeklējuma ziņojumu un, ja ir veikti testi – testu ziņojumu.

5.5. Galīgās novērtēšanas īpašā uzraudzība

Uz galīgo novērtēšanu, kas minēta I pielikuma 3.2. punktā, attiecas pastiprināta uzraudzība, ko paziņotā struktūra īsteno, dodoties apmeklējumos bez brīdinājuma. Šādu apmeklējumu laikā paziņotās struktūras pārstāvji veic spiedieniekārtu pārbaudes.

Paziņotā struktūra iesniedz ražotājam apmeklējuma ziņojumu un, ja ir veikti testi – testu ziņojumu.

6. CE zīme un ES atbilstības deklarācija

- 6.1. Ražotājs uzliek CE zīmi un uz 3.1. punktā minētās paziņotās struktūras atbildību arī šīs struktūras identifikācijas numuru katrai atsevišķai spiedieniekārtai, kas atbilst šīs direktīvas piemērojamajām prasībām.
- 6.2. Ražotājs rakstiski sagatavo katras spiedieniekārtas modeļa ES atbilstības deklarāciju un glabā to pieejamu valsts iestādēm 10 gadus pēc spiedieniekārtas laišanas tirgū. ES atbilstības deklarācijā identificē spiedieniekārtas modeli, kuram tā sagatavota, un norāda projekta pārbaudes sertifikāta numuru.

ES atbilstības deklarācijas kopija pēc pieprasījuma ir pieejama attiecīgajām iestādēm.

7. Ražotājs 10 gadus pēc spiedieniekārtas laišanas tirgū glabā pieejamu valsts iestādēm:

- dokumentāciju par 3.1. punktā minēto kvalitātes nodrošināšanas sistēmu,
- informāciju, kas attiecas uz 3.5. punktā minētajām apstiprinātajām izmaiņām,
- paziņotās struktūras lēmumus un ziņojumus, kas minēti 3.5., 5.3. un 5.4. punktā.

8. Pilnvarotais pārstāvis

Ražotāja pilnvarotais pārstāvis ražotāja uzdevumā un uz ražotāja atbildību var iesniegt 4.1. un 4.2. punktā minēto pieteikumu un pildīt saistības, kā noteikts 3.1., 3.5., 4.4., 4.6., 6. un 7. punktā, ar nosacījumu, ka šīs saistības ir precizētas pilnvarā.

IV PIELIKUMS

ES ATBILSTĪBAS DEKLARĀCIJA (Nr. XXXX) ⁽¹⁾

1. Spiedieniekārta vai komplekss (produkta, tipa, partijas vai sērijas numurs):
2. Ražotāja un attiecīgā gadījumā viņa pilnvarota pārstāvja vārds vai nosaukums un adrese:
3. Šī atbilstības deklarācija ir izdota vienīgi uz šāda ražotāja atbildību.
4. Deklarācijas priekšmets (spiedieniekārtas vai kompleksa identifikācija, kas nodrošina tās izsekojamību. Ja tas nepieciešams spiedieniekārtas vai kompleksa identifikācijai, var iekļaut attēlu):
 - spiedieniekārtas vai kompleksa apraksts,
 - veiktā atbilstības novērtēšanas procedūra,
 - kompleksiem – to spiedieniekārtu apraksts, no kurām izveidots komplekss, un veiktās atbilstības novērtēšanas procedūras.
5. Iepriekš aprakstītais deklarācijas priekšmets atbilst attiecīgajiem Savienības saskaņošanas tiesību aktiem.
6. Atsauces uz attiecīgajiem izmantotajiem saskaņotajiem standartiem vai uz citām tehniskajām specifikācijām, attiecībā uz ko tiek deklarēta atbilstība:
7. Attiecīgā gadījumā – tās paziņotās struktūras nosaukums, adrese un numurs, kura veikusi atbilstības novērtēšanu, un izsniegtā sertifikāta numurs, un atsauce uz ES tipa pārbaudes sertifikātu - produkcijas tipu, ES tipa pārbaudes sertifikātu - projekta tipu, ES projekta pārbaudes sertifikātu vai atbilstības sertifikātu.
8. Papildinformācija:
 - Parakstīts šādas personas vārdā:
 - (izdošanas vieta un datums):
 - (vārds, uzvārds, amats) (paraksts):
 - (vajadzības gadījumā – ziņas par personu, kas ir pilnvarota parakstīt juridiski saistošu deklarāciju ražotāja vai viņa pilnvarota pārstāvja vārdā.)

⁽¹⁾ Ražotājam atbilstības deklarācijai nav obligāti jāpiešķir numurs.

V PIELIKUMS

A DAĻA

Atceltā direktīva ar tās grozījumu secīgo sarakstu

(minēti 50. pantā)

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 97/23/EK

(OV L 181, 9.7.1997., 1. lpp.).

Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Tikai I pielikuma 13. punkts
Nr. 1882/2003

(OV L 284, 31.10.2003., 1. lpp.).

Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Tikai 26. panta 1. punkta f) apakšpunkts
Nr. 1025/2012

(OV L 316, 14.11.2012., 12. lpp.).

B DAĻA

Termiņš transponēšanai valsts tiesību aktos un piemērošanas datums

(minēti 49. pantā)

Direktīva	Termiņš transponēšanai	Piemērošanas datums
97/23/EK	1999. gada 29. maijs	1999. gada 29. novembris ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Saskaņā ar Direktīvas 97/23/EK 20. panta 3. punktu dalībvalstis ļauj nodot ekspluatācijā spiedieniekārtas un to kompleksus, kas atbilst noteikumiem, kuri to teritorijā ir spēkā dienā, no kuras piemēro minēto direktīvu, un ļauj šādas iekārtas un kompleksus nodot ekspluatācijā arī pēc minētās dienas.

VI PIELIKUMS

ATBILSTĪBAS TABULA

Direktīva 97/23/EK	Šī direktīva
1. panta 1. punkts	1. panta 1. punkts
1. panta 2. punkts	2. panta 1. līdz 14. punkts
1. panta 3. punkts	1. panta 2. punkts
—	2. panta 15. līdz 32. punkts
2. pants	3. pants
3. pants	4. pants
4. panta 1. punkts	5. panta 1. punkts
4. panta 2. punkts	5. panta 3. punkts
—	6. pants
—	7. pants
—	8. pants
—	9. pants
—	10. pants
—	11. pants
5. pants	—
6. pants	—
—	12. panta 1. punkts
7. panta 1. punkts	45. pants
7. panta 2. punkts	44. panta 1. punkts
7. panta 3. punkts	—
7. panta 4. punkts	44. panta 5. punkta otrā daļa
8. pants	—
9. panta 1. punkts	13. panta 1. punkta ievaddaļa
9. panta 2. punkta 1) apakšpunkts	—
—	13. panta 1. punkta a) apakšpunkts
9. panta 2. punkta 2) apakšpunkts	13. panta 1. punkta b) apakšpunkts
9. panta 3. punkts	13. panta 2. punkts
10. pants	14. pants

Direktīva 97/23/EK	Šī direktīva
11. panta 1. punkts	15. panta 1. punkts
11. panta 2. punkts	15. panta 2. punkts
11. panta 3. punkts	15. panta 3. punkts
11. panta 4. punkts	12. panta 2. punkts
—	15. panta 4. punkts
11. panta 5. punkts	15. panta 5. punkts
—	15. panta 6. punkts
12. pants	—
13. pants	—
14. panta 1. punkts	16. panta 1. punkts
14. panta 2. punkts	5. panta 2. punkts
14. panta 3. līdz 8. punkts	16. panta 2. līdz 7. punkts
14. panta 9. un 10. punkts	—
—	17. pants
—	18. pants
15. panta 1. punkts	—
15. panta 2. punkts	19. panta 1. punkts
15. panta 3. punkts	19. panta 2. punkts
15. panta 4. un 5. punkts	—
—	19. panta 3. līdz 6. punkts
—	20. pants
—	21. pants
—	22. pants
—	23. pants
—	24. pants
—	25. pants
—	26. pants
—	27. pants
—	28. pants
—	29. pants

Direktīva 97/23/EK	Šī direktīva
—	30. pants
—	31. pants
—	32. pants
—	33. pants
—	34. pants
—	35. pants
—	36. pants
—	37. pants
—	38. pants
16. pants	—
17. pants	—
18. pants	—
—	39. pants
—	40. pants
—	41. pants
—	42. pants
—	43. pants
—	44. panta 2. līdz 4. punkts
—	44. panta 5. punkta pirmā daļa
—	46. pants
—	47. pants
19. pants	—
20. panta 1. un 2. punkts	—
20. panta 3. punkts	48. panta 1. punkts
—	48. panta 2. un 3. punkts
—	49. pants
—	50. pants
—	51. pants
21. pants	52. pants
I pielikums.	I pielikums.

Direktīva 97/23/EK	Šī direktīva
II pielikums.	II pielikums.
III pielikuma ievaddaļa	III pielikuma ievaddaļa
III pielikuma A modulis	III pielikuma 1. punkta A modulis
III pielikuma A1 modulis	III pielikuma 2. punkta A2 modulis
III pielikuma B modulis	III pielikuma 3.1. punkta B modulis, ES tipa pārbaude (produkcijas tips)
III pielikuma B1 modulis	III pielikuma 3.2. punkta B modulis, ES tipa pārbaude (projekta tips)
III pielikuma C1 modulis	III pielikuma 4. punkta C2 modulis
III pielikuma D modulis	III pielikuma 5. punkta D modulis
III pielikuma D1 modulis	III pielikuma 6. punkta D1 modulis
III pielikuma E modulis	III pielikuma 7. punkta E modulis
III pielikuma E1 modulis	III pielikuma 8. punkta E1 modulis
III pielikuma F modulis	III pielikuma 9. punkta F modulis
III pielikuma G modulis	III pielikuma 10. punkta G modulis
III pielikuma H modulis	III pielikuma 11. punkta H modulis
III pielikuma H1 modulis	III pielikuma 12. punkta H1 modulis
IV pielikums	—
V pielikums	—
VI pielikums	—
VII pielikums	IV pielikums
—	V pielikums
—	VI pielikums

EIROPAS PARLAMENTA PAZIŅOJUMS

Eiropas Parlaments uzskata, ka tikai tādos gadījumos un ciktāl komiteju sanāksmēs tiek apspiesti īstenošanas akti Regulas (ES) Nr. 182/2011 izpratnē, tās var uzskatīt par komitoloģijas komitejām Pamat nolīguma par Eiropas Parlamenta un Komisijas attiecībām I pielikumā minētajā nozīmē. Tāpēc tādos gadījumos un ciktāl komiteju sanāksmēs tiek apspiesti citi jautājumi, uz šīm sanāksmēm attiecas Pamat nolīguma 15. punkts.

LABOJUMI

Labojums Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 1295/2013 (2013. gada 11. decembris), ar ko izveido programmu “Radošā Eiropa” (2014.–2020. gads) un atceļ Lēmumu Nr. 1718/2006/EK, Lēmumu Nr. 1855/2006/EK un Lēmumu Nr. 1041/2009/EK

(“Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis” L 347, 2013. gada 20. decembris)

233. lappusē 24. panta 6. punktā:

tekstu: “6. Atkāpjoties no Regulas (ES, Euratom) Nr. 966/2012 130. panta 2. punkta, un pienācīgi pamatotos gadījumos Komisija par atbilstīgām izmaksām var uzskatīt izmaksas, kas tieši saistītas ar atbalstītajiem pasākumiem un darbībām, pat ja atbalsta saņēmējam tās ir radušās pirms dotācijas pieteikuma iesniegšanas.”

lasīt šādi: “6. Saskaņā ar Finanšu regulas 130. panta 1. punktu un pienācīgi pamatotos gadījumos Komisija par atbilstīgām izmaksām var uzskatīt izmaksas, kas tieši saistītas ar atbalstītajiem pasākumiem un darbībām, pat ja atbalsta saņēmējam tās ir radušās pirms dotācijas pieteikuma iesniegšanas.”

Labojums Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 1308/2013 (2013. gada 17. decembris), ar ko izveido lauksaimniecības produktu tirgu kopīgu organizāciju un atceļ Padomes Regulas (EEK) Nr. 922/72, (EEK) Nr. 234/79, (EK) Nr. 1037/2001 un (EK) Nr. 1234/2007

(“Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis” L 347, 2013. gada 20. decembris)

732. lappusē 141. panta 2. punkta a) apakšpunkta ii) punktā:

tekstu: “ii) starp kārtējā tirdzniecības gada 1. februāri un 31. augustu attiecībā uz citiem pārnestajiem cukurbiešu cukura, izoglikozes vai inulīna sīrupa daudzumiem;”

lasīt šādi: “ii) starp kārtējā tirdzniecības gada 1. februāri un 31. augustu attiecībā uz pārnestajiem cukurbiešu cukura vai inulīna sīrupa daudzumiem;”.

Labojumi

- ★ Labojums Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 1295/2013 (2013. gada 11. decembris), ar ko izveido programmu “Radošā Eiropa” (2014.–2020. gads) un atceļ Lēmumu Nr. 1718/2006/EK, Lēmumu Nr. 1855/2006/EK un Lēmumu Nr. 1041/2009/EK (OV L 347, 20.12.2013.) 260

- ★ Labojums Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 1308/2013 (2013. gada 17. decembris), ar ko izveido lauksaimniecības produktu tirgu kopīgu organizāciju un atceļ Padomes Regulas (EEK) Nr. 922/72, (EEK) Nr. 234/79, (EK) Nr. 1037/2001 un (EK) Nr. 1234/2007 (OV L 347, 20.12.2013.) 261

ISSN 1977-0715 (elektroniskais izdevums)
ISSN 1725-5112 (papīra izdevums)

Europos Sąjungos leidinių biuras
2985 Liuksemburgas
LIUKSEMBURGAS

LV